

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

چیرۆکم قوسمانی

نووسینی
احمد فرید

ناماده کردن و وهرگیرانی
عبدالجبار قهرمانی

www.iqraonline.com

چيروڪه قورئانيه كان

نوسيني

احمد فريد

وهرگيراني

عبدالجبّار قهره داغى

كتيبخانهى هه ورامان

ماہی لہ چاپ دانی پاریزراوہ بو

کتیبخانہی ہہورامان

چپروکہ قورئانیہکان

احمد فرید

عبدالجبار قہرمداغی

یہکہم ۲۰۱۰ ز.

۱۰۵۱

کتیبخانہی ہہورامان

ناوی کتیب:

نووسینی:

نامادہ کردن و وەرگیرانی:

نۆرہ و سالی چاپ:

ژمارہی سپاردن:

بلاوکار:

سلیمانی بہرانبہر مزگہوتی گہورہ قہیسہری را پھرین کتیبخانہی ہہورامان.

۰۰۹۶۴۷۵۰۱۲۲۰۰۳۴ - ۰۰۹۶۴۷۷۰۲۴۶۰۸۵۴

فهرست

- ۱..... پیئشهکی
- ۲..... سوڊی چیرۆکی قورئانیهکان
- ۹..... چیرۆکی هزرهتی (نوح)
- ۲۸..... چیرۆکی هزرهتی (ابراهیم)
- ۵۷..... چیرۆکی سهبربرینی هزرهتی (اسماعیل)
- ۶۴..... چیرۆکی هزرهتی (موسا)
- ۱۱۴..... چیرۆکی هزرهتی (عیسا)
- ۱۴۳..... چیرۆکی هزرهتی (ئادهم)
- ۱۶۳..... چیرۆکی قهومی (هود)
- ۱۷۶..... چیرۆکی هزرهتی (صالح)
- ۱۸۷..... چیرۆکی هزرهتی (لوط)
- ۱۹۸..... چیرۆکی هزرهتی (شوعهیب)
- ۲۱۰..... چیرۆکی مانگاکی بهنی ئیسراییل
- ۲۲۲..... چیرۆکی (طالوت)
- ۲۳۸..... چیرۆکی دو کوپهکی هزرهتی (ئادهم)
- ۲۵۰..... چیرۆکی (هارهلانی ئهشکهوت)
- ۲۷۸..... چیرۆکی خارهنی دوو باخهکه
- ۲۹۵..... چیرۆکی موسا و بهنده چاکهکارهکه
- ۳۱۹..... چیرۆکی (ذو القرنین)
- ۳۳۵..... چیرۆکی (قارون)
- ۳۵۱..... چیرۆکی (سباء)
- ۳۶۲..... چیرۆکی خهئکی ئه و شارهی کهچهند پیئغهمبهری بو هات
- ۳۸۰..... چیرۆکی باوهپدارهکی فیرعهون
- ۴۰۰..... چیرۆکی (اصحاب الجنه)
- ۴۰۹..... چیرۆکی (اصحاب الاخدود)
- ۴۱۸..... چیرۆکی (فیل)

پيشەكى:

سوپاس و ستايش بۇ ئەو خوايهى كه پرازى بوو ئىسلام دىنمان بىت، درود و سلوايش بۇ سەر گيانى پىغەمبەرى خوشەويستمان و گشت پىغەمبەران (درود و سەلامى خوايان لەسە رىبىت)

سوپاس بۇ ئەو خوايهى بەلگە جوانەكانى خستە پيش چاومان و كردييه چراى رووناكى ريگا، ريگاى نيشانداين تا ويل و سەرگەردان نەبين، شارەزاي ريگاگەى خوى كردين، خواى گەورە دىنيكى نارودو پەسەندى كرد پىغەمبەران و فرىشته پاكەكانيش پەسەنديان كرد.

باشترين ووتو گوفتار لە كتيبى خوادايەو باشترين دياريش محمد (ﷺ) هيناي.

بىگومان خواى گەورە لە كتيبەگەى خويدا جوانترينى چىرؤكەكانى بۇ گىراوينەتەو، بە جوانترين شىوہ دايرشتووو وەك خوى دەفەرمويت: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴾ (يوسف ۳)

گومانى تيدا نيهه بى ناگاييمان لە قورئان و ورد بوونەوہ لە قورئان و پەندو ناموزگارى لايەنيكى گەورە لە قورئان دياريدەكات، كە لايەنى چىرؤكە قورئانيهكان. كە پىيوسته باوەرداران گرنكى زورى پى بدن. سونەتى خوا بۇ بەندەكانى ناگوپىت، پاشەپوژى چاك لە دونيا و قيامەتدا بۇ باوەردارانە. بە وورد بوونەوہ تىپرامان لە چىرؤكى پىغەمبەران پياو چاكان ئەم سونەتە رەبانىيە گەورەيە دەردەكەويت، لە كوئايى هەموو چىرؤكيكدا سەرکەوتن بۇ باوەرداران بوو، لە ناوچوون بۇ دروزن و خراپە كاران بوو.

بەپراستى ئەم چىرؤكە گەورەيە يادکردنى پياو چاك و دانايانە سود بە دلە بە ناگاكان دەگەيەنيت، وەك خواى گەورە فرمويهتى: ﴿ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ خَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنَّ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ (يوسف ۱۱)

ئەو سەرکەوتنەى كە خواى گەورە بەئىنى پيداوه بۇ باوەرداران هەميشە لە سەرەتا لەگەل كافران بە دەست نايەت، بى ئەوہى خواى گەورە دلە لايەنگران و خوشەويستانى خوى لە باوەرداران تاقى بكاتەوہ و پالفتەى بكات، بەلكو

هه ندیک جار سه رکه وتنه که نه و نه ده زۆر دواده که ویت تا پیغه مبهرو باوه پداران ده لێن: که ی سه رکه وتنی خوایی دیت؟ نه مه ش سونه تی خواییه بۆ خو شه و یستانی وه که فه رمویه تی: ﴿ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَأْذَنَ الرَّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُنُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا فَجَاءَ مِنْ شَاءِ وَلَا يُؤْذِنُهُمْ عَنْ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ یوسف ۱۱۰

چیرۆکه قورئانییه کان په روه رده ی نه ته وه ده کات، سونه ته کانی خوایش به به نده کانی ده ناسینیت.

سه ره تا به چیرۆکی پیغه مبه رانی (الولی العزم) ده ستمان پیکردوه، که له ریزو گه وره یی پیغه مبه ران و چیرۆک و به سه ره اتی ژیا نیان و پاشان په ندو سو ده ئیما نییه کان پیکه اتوه، هه روه ها هه لویسته ئیما نییه کانی شه مان روون کردو ته وه، خوای گه وره پیغه مبه رانی (اولی العزم) ی به داوای یه کدا له ئایه تی ژماره (۷) ی سو ره تی (الاحزاب) دا باس کردوه. که ده فه رمو یت: ﴿ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴾

سه ره تا چیرۆکی نوح ئیبرا هیم، ئیجا موسا، ئیجا عیسا (سه لامی خویان لیبت) ده ستمان پیکردوه.

﴿ سو دی چیرۆکه قورئانییه کان ﴾

ماموستا (مناح القطان) ده لیت : روودا وه کان په یوه ندن به هۆکارو نه نجامه کانه وه که ده بیسرین، نه گه به شوین په ندو ئامۆژگاری ده نگه و باسی پیشیناندا چوو یت زۆر هه ز به زانیان ده که یت، که گه وره ترین هۆکارن له ده کاندای جیگه ی خویان بکه نه وه، هه روه ها ئامۆژگارییه کانی ش، عه قل ناتوانیت هه موو لایه نه کانی کۆبکاته وه له هه مووشی به ناگا نییه و تینا گات، به لام کاتی که وینه یه که له ژیا نی راستی وه رده گریت، ئامانجه کانی بۆت روون ده بنه وه، ئینسان به بیستنیان دل ئارام و ئاسوده ده بیت، به شه وق و به ناگاییه وه گو ییان لیده گریت، په ندو ئامۆژگارییه کانی کاری تیده کات.

۱) لە سودى چىرۇكە قورئاننىيەكان باۋەرۈ ئىمانى بە پىڭغەمبەرانى خوا پى تەۋاۋ دامەزراۋ دەبىت، ئىمە بە شىۋەيەكى گىشتى باۋەرمان بە ھەموو پىڭغەمبەران (سەلامى خاويان لىبىت) ھەيە، بەۋەى كە لە چىرۇكەكاندا دەست كەۋتوۋە بە راستگۆۋ دادپەرۋەرى باسى كىرۋون كە بەرزىترىن ۋەسەفە، پىڭغەمبەران چاكەۋ رىزىيان بەسەر گىشت مرۇقەكاندا ھەبوۋە، بەلكو چاكەى ئەۋان گەيشتوۋە بە ھەموو ئازەلەكانىش، باۋەرپوون بە پىڭغەمبەران بەندە دەگەيەنئىتە ئىمانى تەۋاۋ كە ھۇكارى زىادبوونى ئىمانە.

۲) لە چىرۇكى پىڭغەمبەراندا دانان بە ئىمان بوون بە خواۋ يەكتاپەرستى ۋ بە دىلسۆزى كاركردىن تىايە، باۋەر بوون بە رۇژى دوايى ۋ دەرخستنى واجب بوونى يەكتاپەرستى ۋ ناشىرىن كىردى ھاۋەل دانانى تىايە، كە ھۇكارى تىياچوونە لە دنياۋ قىيامەتدا.

۳) پەندو ئامۇزگارى بۇ بىرۋاداران تىايە، كە پەپرەۋى پىڭغەمبەران دەكەن، لە ھەموو مەقامەكانى دىندا: لە مەقامى يەكتاپەرستى ۋ بەندايەتى كىردن بۇ خاۋى گەرە، لە مەقامى بانگەۋازو ئارامگرتن ۋ دامەزراۋى لە ھەموو بۋارەكاندا، رۋوبەرۋو بوونەۋەى ئەۋانەش بە دىئارامى ۋ دامەزراۋىيەۋە. ھەرۋەھا لە مەقامى راست گۆيى ۋ دىلسۆزى بۇ خوا لە ھەموو جموجولئىكى ژياندا، چاۋەرۋانى ئەجرۋ پاداشت لە خاۋى گەرە، پىڭغەمبەران داۋاى ئەجرۋ پاداشت ۋ سوپاس لە خەلكى ناكەن، تەنھا كارى بە سوديان بۇ خەلكى ھەيە. چىرۇكەكان (فىقھى) تىڭگەيشتن لە دىن ۋ بىرپارە شەرعىيەكان، ۋ نەينى بىرپارەكانى تىايە، شتىكى گەرەيە كە ھەموو زانستخاۋانىك پىۋىستى پىيان دەبىت.

۴) ھەرۋەھا ئامۇزگارى ۋ ياد خستنەۋەى تىايە، (الترغيب والترهيب) خۇشەۋىست كىردن ۋ ترساندن ۋ دەرۋلىكرىدەۋەى دواى ناپرەحتى تىايە، ئاسان كىردنى ۋ پاش قورسى ۋ ناپرەحتىيان، چارەنوسى باش لە دونىادا، سوپاس ۋ ستايش ۋ خۇشەۋىستى لە دلى خەلكىدا كە دەبىتە تۋىش ۋ بۇ لە خوا ترسان ۋ دىخۇشى بۇ بەندەكان، دىدانەۋە بۇ خەفەتباران، ئامۇزگارى بۇ باۋەرپاران، مەبەست لە چىرۇكەكانيان بۇ دەمەتەقىى شەۋ نىيە، بەلكو مەبەستى گەرە بۇ ئەۋەيە ياد خەرەۋەۋ پەندو ئامۇزگارى بىت.

(۵) هروره ها بؤ جیگیرکردنی راستی و حقه بؤ سر پیغه مبهبران محمد ﴿وَهُكَ خَوَايْ گهوره ده فرموویت: ﴿تَبْلُكُ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيًّا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَذِيبَةَ لَلْمُتَّقِينَ ﴿۴۹﴾﴾ ﴿هود (۴۹)﴾، چونکه پیغه مبهبر ﴿﴾ کتیبه پیشووه کانی نه بینووه و نه خویندوتوره.

(۶) هروره ها دلدانه وه بوو بؤ پیغه مبهبری خواو باوهرداران له وهی که توشیان دهات له به درؤخستن وه و نازاردان و تومه تبارکردنیان به ساحیرو شیت، پیغه مبهبرانی پیشوو به درؤ ده خرانه وه و باوهردیان پی نه ده کرا، هه مان قسه یان روو بهروو کرابوو یه وه، نارامیان گرت تا سرکه وتنی خوا هات و له ناو چونیش بؤ درؤزنان هات. خوای گهوره فرمووی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا وَآوَدُوا حَتَّىٰ أَتَيْنَهُمْ نَصْرًا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۗ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْأَمْزَلِيِّينَ ﴿۳۴﴾﴾ الانعام ۳۴.

(۷) له نامانجی چیرؤکه قورئانییه کان ده رخستنی راستی بیروباوهر، که له گیرانه وه میژوو یه کاندان ده رده که ویت، که بریتیه له وهی گشت پیغه مبهبران (سهلامی خویان لیبیت) به یهک وشه و مه بهسته وه هاتن، له هه موو نه ته وه به داوی یه که کاندان، که نه ویش وشه ی (لا اله الا الله) بوو، یهک مه بهستیش که بریتیبوو له: ته نها (الله) خوا پهرستن که هیچ پهرستراویک له غهیری نه و نییه. به یهک خوا زانین (الالوهیه) مه سه له یهکی گهوره و گرنگه له جیهانی به شهردا، که گشت پیغه مبهبران له پیناوی نه و مه بهسته دا هاتوون، هه موو شتیک دوا ی نه وه دامه زراوو ریک و پیک ده بیت. که نه مهش یهک بوون و یهک ده سته یی به گشت نه ته وه یهک له دوا ی یه که کان هه خشیت: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾ (الانبیاء)

(۸) له سو ده کانی ده رخستنی نه وهی که تا قیکردنه وه و ناره حه تی بؤ باوهرداران رووده ات، تیروانینی نه زانه کان بؤ نازاردانی باوهرداران به چهند جؤزیک بوو، وه باوهرداران ماوه یهک له و سزایه دا ده مانه وه و خوای گهوره سهری نه ده خستن مؤله تی ددها به یاخی بوان تا زیاتر یاخی بین له کاری نازاردان و زال بوون به سهر باوهرداراندا، تا نه کاته ی فرمائی سرکه وتنی خوایی بؤ باوهرداران به قده ریک له لایه ن خواوه هات، کافرانییش به قده ریکی خوایی له ناو چوون.

٩) له سوڤهكانى دهرخستنى ئەوهى كه كارى پىڤه مبهران برىتییە له كارى گه یاندنى وهى خوايى بۆ بهندهكانى، پىڤه مبهران دواى ئەمه سوڤىكى تریان پى نىیه، نه سوڤى دینى وهك ئیمانى و تهقوا نه سوڤى دنیایى وهك رزق و رۆزى و تهنڤروستى ناشتوانن هیچ زیانیکیان لهسەر لابهرن، بىگومان باوكى ئیبراهیم و كۆرەكهى كۆرەكهى نوح و ژنهكهى و، ژنهكهى لوط له كافران بوون.

١٠) ههروهها له م چیرۆكانه دا دهرخراوه كه لیكچوونیک له نیوان پىڤه مبهران و قهومهكانیادا ههبووه كه بهشەر بوون و بهوهش تۆمه تباریان کردوون كه نیشانهکانیان سیحره، داویان کرد فریشتهیان له گه ئادا دابه زیت نیشانهى بوونه وهرى ههست پیکراویان هه بیئت، وه لایى پىڤه مبهرانیش بریتى بووه له وهى كه نیشانهکانیان له لایهن خواوهیه و كارى خوايیه و به توانای خۆیان دهستیان نه كه وتوو.

١١) ههروهها له م چیرۆكانه دا پىڤه مبهران روونیان کردۆته و وهكه رینمایى دین هۆكارى كه بۆ زیاد کردنى ناز و نیعمهت و پاراستنى، ههروهك ئەوهى بهمه دهگه نه بهخته وهرى قیامهت.

١٢) له سوڤهكانى، سوندمه ند بوون به نامۆژگارى و رینمایى پىڤه مبهران، نامۆژگارى و رینمایى تايبه تیان بۆ هه مو و قهومیك، به پىنى حالى خۆیان هه بووه، وهكو قهومهكهى نوح لهسەر كەشى و غرورى یاخى بووندا، نالی فیرعه ون و كهسه دیار و ناوداره كانیان له ساماندارى و یاخى بوونیان، قهومی لوط له فاحیشه دا. عاد له هیزو زۆر داریاندا، و شعود له شهرو داپۆشینى حه قدا، مه دیهن له كیشانه و پێوانه و زیان گه یاندن به خه لكیدا، بنى ئیسرائیل له یاخى بوون و هه لگه رانه وه و دهق بهستویاندا.

١٣) دهرخستنى سونه تى خوايى له ناماده بوونى نه فسى و عه قلى خه لكیدا بۆ ئیمان و كوفرو خه یرو شهرو هیدایهت و گومرایى، خو به گه وه ره زانینى سه رکرده و زۆر داران و خو شگوزهرانه كان و نه و كه سانه ی چاو له باوك و باپیریان ده كه ن له ئیمان و چا كه دا، یه كه م كه س لاواز و هه ژاره كان بوون، باوه ریان هینا وه و هیدایه تیان وه رگرتوو.

۱۴) له سودی لیکۆلینه وهو گهران به چیرۆکه قورئانییه کاندا به راست زانینی پیغه مبهرانی پیشین و زیندوو راگرتنی یادیان و به زیندویی و هیشتنه وهی شوینه واره کانیان.

۱۵) ههروهها هه ره شه کردن له خاوهن کتیبه کان بهو به لگه ئاشکرایه ی که شار دوویانه ته وهو له نیشانه کانی خواو رینمایی و (تحدي) به بو ئه وان که له کتیبه نیاندا بیت پیش دهستکاری کردن و گوپینیان وهك خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿كُلُّ أَلطَاعِمٍ كَانَ حَلًا لِنَبِيِّ إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنزَلَ أَلطَوْرَةُ ۗ قُلْ فَأَتُوا بِأَلطَوْرَةِ فَأَلطَوْهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ال عمران ۹۳)

۱۶) ههروهها خویشه ویستی پیغه مبهران و پشتیوانی کردنیان، نه مهش له ته واکاری ئیمانیه بییان، ههروهها دژایه تی و رق بوون له دوژمنانیا، گومانی تیدا نییه خو شه ویستی پیغه مبهران گه وره ترین هۆکاره بو چوونه به ههشت، وهك پیغه مبهرا (ﷺ) فهرموویه تی: (المرء مع من احب). واته: (مرؤة له گه ل نهو که سه دایه که خو شی ویستوه.)

۱۷) ههروهها که سی شایهت ده گونجیت لیکۆلینه وهی نهو شته بکات بیزانیت که روژی قیامهت شایهتی له سهر ده دات، نه م ئۆمه ته له روژی قیامهتدا شایهتی بو هه موو پیغه مبهران ده دات، چونکه په یامی گشتی پیغه مبهرا نی پیگه یشتوه، پیغه مبه ریش (ﷺ) شایهتی له سهر هه موویان ده دات.

۱۸) له (ابی سعید الخدری) (خوای لئی رازی بیت) فهرموویه تی: (پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموویه تی: یدعی نوح یوم القیامة فیقول: لبيك و سعديك يارب فيقول: هل بلغت؟ فيقول: نعم، فيقال لامته: هل بلغت؟ فيقولون: ما اتانا من نذير، فيقول: من يشهد لك؟ فيقول محمد و امته،

فیشهدون انه قد بلغ و يكون الرسول عليهم شهيدا، فذلك قوله عز وجل : ﴿وكذلك جعلناكم امة و سطا لتكونوا شهداء على الناس و يكون الرسول عليكم شهيدا﴾^(١) البقرة ١٤٣ احمد ابن ماجه ثم فرموده يان ريوايه ت كردووہ. واته له رۆژى قيامه تدا نوح (عليه السلام) بانگ دهكړيټ، ئه ويش دهليټ: ئه ي پهروه رداگار ئاماده و گوږپرايه لى فه رمانى تۆم وا هاتم، خواى گه وره ده فرمويټ: ئايا په يامه كه ت گه يانده قه ومه كه ت؟ ده ليټ: به لى. به ئومه ته كه ي ده لين: ئايا پنى را گه ياندى؟ ده لين كه سيكى ئا گادا ر كه ره وه مان بو نه هاتووہ، خواى گه وره ده فرمويټ: ئه ي نوح كى شايه تيت بو ده دات؟ ده ليټ: محمد (ﷺ) و ئومه ته كه ي شايه تى ده دن كه په يامه كه ي گه يانده وه، پيغه مبه رى خوايش (ﷺ) ده بيته شايه ت له سهريان، و ك خواى گه وره ده فرمويټ: (ئيوه مان كردووہ به ئومه تيكي ميانزه وو داد په روه ر تا ببه شايه ت له سه ر خه لكى و پيغه مبه رى خواش له سه ر ئيوه شايه ت بيت).

١٩) ههروه ها ماموستا (مناع القطان) فرموى: قورئانى پيروژ كو مه ليكى زور چيروكى تيايه كه ههنديكيان له چه ند شوينيكا دوو باره بوونه ته وه، يه كيك له و چيروكانه له چه ند شوينيكي جياجيا به كورتى و دريژى باس كراوه وه ههروه ها پيش خست و دوا خست له ههنديكياندا كراوه، له حيكه تى ئه وان ه ش بريتييه له:

• ده رخستنى ره وان بيژى قورئان له بهر زترين ئاستدا: له تايبه ته مندى ره وان بيژى ده رخستنى يه ك مانا به چه ند شيوه يه كى جياواز، چيروكى دوو باره بويش له هه ر شوينيكا به شيوازيكى جياواز ديټ له وانى تر، له قاليبيكى غه يرى ئه واندا داريزراوه، ئينسان له دوو باره بوونه وه يان بيژا و بيتا قه ت ناييت، به لكو له نه فسيدا ماناى تازه سه ر هه لده دن كه له خوينده وه ي شتى تر دا ئه وان ه ده ست ناكه ون.

^١ (بوخارى) له (اللانياء) دا ريوايه تى كردووہ، له (ئه يى هوره يره) وه فرمويه تى (يجي ء نوح و امته...) واته رۆژى قيامه ت نوح (عليه السلام) بانگ دهكړيټ.....

- ھېزى ئىعجازى: ھاقتى مانايەك لە چەند شىۋازىكدا لەگەل بى دسەلاتى عەرەبدا ھىنانى نمونەيەك لەو شىۋەيە.
- گرنكى دان بە پىكھاتەى چىرۇكەكە بۇ جىگىر كىردنى پەندەكانى لە نەفسدا، دووبارە كىردنەوہ بۇ دۇنيا كىردنەوہيە، نىشانەى گرنكى پىدانە وەك لە چىرۇكى موسا لەگەل فىرەوئندا، كە مەملانى لە نىۋان حەق و ناھەقدا پىك دىت، لەگەل ئەوہشدا چىرۇكەكە لە سورەتتىكدا دووبارە ناپىتەوہ با زۇرىش دووبارە بوپىتەوہ لە قورئاندا.
- جىاوازى ئامانجەكان كە چىرۇكەكە لە پىناویدا دىت: ھەندىك مانا بۇ مەبەستىك باس دەكرىت، ھەندىك ماناى ترىش لە شوپنەكانى تردا دەردەكەون بە پىنى مەبەست و حالەتە ديارەى كراوہكان.

﴿ چىرۇكى (نوح) عليه السلام ﴾

پىزۇگەرۋەيى نوح:

۱. ستايشى خوا لەسەر نوح (عليه السلام)
- خوای گەرە فرمويەتى: (ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا) الاسراء ۳، واتە: (موسا و بنى ئىسرائىل) نەوہى ئەو كەسانەن كە لە كەشتىيەكەدا لەگەل نوحدا ھەلمانگرتن، تا سوپاس گوزار بن و قەدرى نازو نىعمەت و بەخششەكان بزانن) چونكە بەراستى نوح بەندەيەكى زۇر سوپاس گوزار بوو.
- (الزمخشرى) وتوويەتى: وتراوہ: كە نوح خواردنى دەخوارد دەپوت: سوپاس بۇ ئەو خويەى كە خواردنى پىدام و تىرى كردم، ئەگەر بىويستايە برسى دەكردم، ئاوى بخواردايەتەوہ دەپوت: سوپاس بۇ ئەوہ خويەى ئاوى پىدام و تىر ئاوى كردم ئەگەر بىويستايە تىنوى دەكردم، بەرگى بپوشيايە دەپوت: سوپاس بۇ ئەوہ خويەى پۇشتەى كردم ئەگەر بىويستايە روت و بى بەرگى دەكردم.^(۱)

۲. یه کهم پیغه مبر بووه بۆ مرو قایه تی:

بینگومان له نیوان نوح و ئاده مدا (نهوه) هه بووه، که هه موویان له سه ر
یه کتا په رستی بوون، بۆ شه وش خوای گه وره فه رمویه تی: (وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ
الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ) الاسراء ۱۷

واته: (چه نده ها نه وه مان له دوای نوح له ناو بر دووه).

له (ابی هریره) هوه له فه رمووده ی (شه فاعه تدا) هاتووه: (فیاتون نوحاً،
فیقولون: یا نوح انت اول الرسل الی اهل الارض و سماک الله عبدا شکورا اما
تری ما نحن فیه)^(۱)

واته: رۆژی قیامه ت خه لکی دین بۆ لای نوح ده لێن: ئە ی نوح تو یه کهم
پیغه مبر بویت بۆ خه لکی سه ر زه وی و خوای گه وره ناوی ناویت به نده یه کی
سو پاس گو زار ئایا نا بینیت ئیمه له چ حالێکدا یین؟.

(الحافظ ابن حجر) ابن جابر و تو یه تی: (بوونی نوح به یه کهم پیغه مبر
کارێکی ئالۆز بووه، به وه ی که ئاده م پیغه مبر بوو، شه وش زانراوه که ئاده م
له سه ر شه ریعه تیک خوا په رستی کردووه، مندا له کانیشی له ویان وه رگرتووه،
که واته پیغه مبر بووه بۆ شه وان ده بیئت یه کهم پیغه مبر بو بیئت ره نگه یه که میش
به پینی قسه ی که سه خا وه ن هه و ئویسته کان بۆ نوح بو بیئت که بۆ خه لکی سه ر
زه وی هاتووه، چونکه له سه ر ده می ئاده مدا خه لک له سه ر زه ویدا نه بووه یان
په یامی ئاده م بۆ کو پو نه وه کانی وه ک په روه رده کردن بو بیئت، هه ندیکه تر به
ئیدریس لییان ئالۆز بووه، شه ویش ره ت نا کریته وه، چونکه جیاوازی هه یه که
با پیری (نوح) بو بیئت).^(۲)

(۱) بخاری) له (التوحید) و (مسلم) له (الایمان) دا ریوا یه تیان کردووه
له فتح الباری (۶/ ۲۷۲-۲۷۳) به کورتی.

۳. یه کهم پیغه مبهری (اولی العزم) له پیغه مبهرانی باسکراو له هردوو نایه تی سوره ته کانی (الشوری ، الاحزاب) دا: خوی گه وره فرمویه تی: (شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ) الشوری ۱۳.

واته: (ریبازی ناین و بهرنامه ی ژبانی بو داناون، هروهک بو (نوح) ی دانابوو، هر بهو شیوهیهش قورنایشی بو توئی محمد (ﷺ) وهی کردوو، به ئیبراهیم و موسا و عیسیایشی راگه یاندوو، که ریبازی ناین و یه خوا ناسی بهرنه دن له سهری پایه دار بن).

هروهها فرمووده ی: (وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا) الاحزاب ۷.

واته: (نهی محمد بیریان بخهروه که ئیمه په یمانان له پیغه مبهران وهرگرتوو په یمانی یه کتا په رستی، په یمانی گه یاندنی بانگه وازی خوا، به تاییهت له توئی محمد (ﷺ) و له نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسیای کوری مه ریرم، بیگومان په یمانیکی به هیژو پته ومان لیوهرگرتوین).

۴. خوی گه وره وهلامی دوعاکه ی نوحی دایه وه له ناره تی گه وره رزگاری کرد نه وه کانی بو هیشتنه وه. خوی گه وره فرمووی: (وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنعْمِ الْمُجِيبُونَ (۷۵) وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (۷۶) وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (۷۷) وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۷۸) سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (۷۹) إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۸۰) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۸۱) ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ الصَّافَاتِ (۷۵، ۸۲).

۵. (الالوسی) ده لیت: هاناو هاوار بردنی نوح (علیه السلام) بو خوی گه وره بریتی بوو له دوعا له کافرانی قومه که ی، داواکشی بریتی بوو له رزگار بوون و سهرکه وتن به سه ریاندا، خوی گه وره فرمووی: به راستی نوح هاواری لیگردین کا تیک نا نومید بوو له نیمانی قومه که ی پاش نه وهی چند سالیکی دورو درید بانگه وازی کردن، نه وانیش تنها هله ده اتن و دور ده که وتنه وه، ئیمهش به جواترین شیوه وهلامان دایه وه، بیگومان خوی گه وره باشتین وهلام دهره وهیه، خوی گه وره نوح و قومه که ی له نوqm بوون و خنکاندن رزگار کرد، کافرانی به دوعاکه ی نوح له ناو برد که فرمویه تی: (لا تَذَرُ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ذِبَابًا) (نوح ۲۶).

٦. رىوايەت كراوه كه هەرچى له ناو كەشتىيەكەدا بوو مرد تەنها سى كۆرەكەى نوح مانەوه، ئەوانيش (سام و حام و يافث بوون) لەگەڵ خيزانەكانيان ئەمان مانەوه بۆ ئەوهى نەوهكانيان تا رۆژى قيامەت بەردەوام بن. (ترمذى) له (سمره) وه هينايوتى، پيغەمبەر (ﷺ) فەرمويه تى: (سام ابو العرب، حام ابو الحبش، يافث ابو الروم).

واته: (سام باوكى عەرهبە، حام باوكى حەبەشەو، يافث باوكى رۆمە). بوونى خەلك هەمووى دەگەریتەوه بۆ ئەمان كه كۆرى نوح (عليه السلام) بوون. مانای پاش بەندى ئايەتەكان بەم جۆرەيه : هەرودها بەسەر هاتى نوحمان بۆ تەوهكانى داها توو هيشتەوه (تاپەندى لى وەرگرن)، سلاو لەسەر نوح له لايەن هەموو ئيماندارانەوه له هەموو شوين و كاتيكدا، بەراستى ئيمه بهو شيوهيه پاراستنى چاكە كاران دەهيلىنەوه، بەراستى نوح له بەنده ئيماندارەكانى ئيمهيه.

٥. خواى گەوره له نەوهكانيدا پيغەمبەر و كتيبي ناسمانى دابەزاندوو:

خواى گەوره دەفەرمويت: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا
الْثُبَّةَ وَالْكِتَابَ) الحديد ٢٦.

(ابن كثير) دەلييت: خواى گەوره هەوال دەدات لەوكاتەى نوحى ناردوو له دواى ئەو تەنها پيغەمبەرى ناردوو، له دواى ئەو تەنها پيغەمبەرى له نەوهكانى ئەو ناردوو، هەرودها ئيبراهيميش (عليه السلام) له ناسمان كتيبيك دانەبەزىوهو پيغەمبەريك نەنيردراوهو وهى بۆ كەسيك نەكراوه تەنها بۆ نەوهى ئەو بووه.

﴿ بانگه‌وازی نوح (علیه السلام) و نارامگرتنی له‌سه‌ر بییاوم‌ری و کله‌له رمقی قه‌ومه‌که‌ی ﴾

له نڤوان ئاده‌م و نوح‌دا (ده) نه‌وه هه‌بووه هه‌موویان له‌سه‌ر یه‌کتا‌په‌رستی بوون.^(۱) به‌لام پاش ئه‌و (ده) نه‌وه چاکه‌ کاره، چه‌ند کارئکی تازه روویاندا که بریتی بوو له بت په‌رستن، له ئیبن و عه‌باس (خوای لی رازی بی) ریوایه‌ت کراوه. که (ود و سواع، یغو‌ث و نسر): ناوی پی‌او چاکان بوون و له ناو قه‌ومه‌که‌ی نوح کا تیک له ناو چوون، شه‌یتان به قه‌ومه‌که‌ی گه‌یاند که له شوینی دانشتته‌کانیاندا په‌یکه‌ریان بو دروست بکه‌ن و دایبنین، ئه‌وانیش کردیان، به‌لام نه په‌رستران تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌رده‌می ئه‌وان له ناو چوون، پاشان دوا‌ی ئه‌وان له بیریان چوو‌یه‌وه په‌رستیانن)^۲

خوا گه‌وره له سو‌ره‌تی (نوح) دا: ﴿فَرَمَوِيه‌تِي: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱) قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲) أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا (۳) يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسْمًى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نوح (۱-۴).

(ابن کثیر) ده‌لیت: (خوای گه‌وره هه‌وا‌ن ده‌دات به نوح (علیه السلام) که نار‌دوو‌یه‌تی بو قه‌ومه‌که‌ی و فه‌رمانی پی‌کرد له سزای خوایی ناگا داریان بکاته‌وه پیش ئه‌وه‌ی پییان بگات، ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌یان کردوو گه‌رانه‌وه خوا له‌سه‌ریان هه‌لده‌گریت)^۳

به‌لینی پیدان که خوای گه‌وره چوون به لینی به ته‌وبه‌کاران داوه ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسْمًى﴾ پاداشتی وه‌لامدانه‌وه‌که‌شی بو بانگه‌وازی خواو په‌رستی و له خوا ترسان گو‌یرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بوو که بریتی بوو له لی خو‌ش بوون دوا خستنی لی‌پرسینه‌وه‌ش بو کاتیکی دیاریکراو له زانستی خوا‌دا که روژی قیامه‌ته، له دونیادا نایانگ‌ریت.

۱خرجه ابن جریر فی جامع البیان و الحاکم ص ۴۷

۲(بوخاری) لة (التفسیر) دا ریوایه‌تی کردووه.

۳(تفسیر القرآن العظیم)

پاشان بۇيان روون دهکاته وه که نهو کاته ديارريکراوه له کاتی خویدا هر دیت و دوا ناکه ویت، خوی گهوره فهرمووی: ﴿مُسْمَىٰ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (نوح ۴)

نوح (عليه السلام) راپورتیک بۆ پهروهردگار بهرز دهکاته وه دهبراره ی بانگه وازه که ی، خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (۵) فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (۶) وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَرُوا نِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا﴾

(القاسمی) ده لیت (نوح پاش نهوه ی نهوپهری توانای خوی خسته کار هه موو ریگایه کی گرت بهر له و ماوه دریزه دا ﴿رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا﴾ واته : به بهره وامی به شهوو به پوژقه و مه که م بۆ یه کتا په رستی و کرده وه ی چاک بانگ ده کرد، نه وانیش لهو حقه ی که منی پی نیرابووم دوور ده که و تنه وه و هه لده اتن، هه رکاتیک بۆ نیمان هینان بانگم بکردنایه گوئیان له بانگه وازه که داده خست، ﴿وَاسْتَعْشَرُوا نِيَابَهُمْ﴾ واته جل و بهرگه کانیان ده دا به سه ر ده م و چاوی خویندا بۆ نهوه ی رووی نهو که سه نه بیزن که ناموژگاریان ده کات بۆ دین، له سه ر شهرو خراپه و کوفر سور ده بوونرخوین به گهوره داده نا خوی گهوره له نوح ده گنیریته وه ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا (۸) ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (۹) فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (۱۰) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ (نوح ۸، ۱۲)

(الزمخشری) ده لیت: نوح (عليه السلام) نهو کاره ی کرد ههروه چۆن فه رمان به چاکه و نه ی له خراپه ده کات، سه ره تا له کاره سوک و ئاسانه کانه وه پاشان بۆ بهرزترو قورسه کان پله به پله، کاره کانی به ناموژگاری له نهینیدا کرد، کاتیک وه ریان نه گرت، به ئاشکرا کردی، کا تیک کاریگه ری نه بوو، هه ردوکیانی (نهینی و ئاشکرا) به یه که وه کو کرده وه خوی گهوره له ئایه ته که دا (ثم ی) به کار هینا، به لگه یه له سه ر دوورو دریزی ماوه که چونکه بانگه وازی ئاشکرا قورستره له بانگه وازی نهینی، کو کرده وه هه ردوکیان پی که وه له یه کیکیان به تنه ا قورستره .

(الالوسي) دهليٽ: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾، واته: پيم وتن به تهوبه كردن داواي ليخوش بوون بكن لهو كوفرو سر پيچييهي كه كردوتانه، چونكه خواي گهوره له كاري هاوهلدانان خوش نايبت، وه فرموي (ربكم) بو شهوي بيانجوليٽ بو داواي ليخوش بوون، (إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا) هه ميشه ليخوش بووه بو شهو كه سانهي تهوبه دهكن.

(يُرْسِلِ السَّمَاءَ) شهو كارانهيان خوش دهويست كه لهسهرى راهاتبوون، كه لهكاره خوشهكاني دنيا بوو، نفس حزى به خوشييهكي پهلهيه، (قَتَادَةَ) دهليٽ: شهوان شهلي خوشهوستي دنيا بوون، نوح (عليه السلام) له ريگاي شهو خوشهويستيهيانهوه بانگي كردن، وتراوه كاتيك باوهريان پي نهكردو به درويان خستهوه كهچهند جاريك بانگهوازي كردبوو، خواي گهوره باراني ليكرتنهوهو بو ماوهي ٤٠ سال نافرتهكاني نهزوكو بي سك كرد، وتراوه: شهگر باوهر بهينن خوا رزقيان بو دهنيريتو زهويان به پيت دهكات، و لهو حالتهي كه تيايدا رزگاريان دهكات وهك فرموي: (يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْرَارًا). زانا (محمد متولي الشعراوي) دهليٽ: پاش شهوي نوح (عليه السلام) گفتوگوي لهگهل قهرمهكي كرد كه گوپرايهلي فرمانهكاني خوا بكن وهوالي پيدان كه داواي كرپيان لي نهكات، شهوان وتيان: (قَالُوا أَلَمْ نُنْزِلْكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ) (الشعراء ١١١)

وشهي (الْأَرْذَلُونَ) كوي (رَذَلَه) واته خراب بووي شتيكي بي كهك، به نوحيان وت: نيمه چون باوهرت پي بكن كه خهلكي لاوازو ههژارو بي كهك شوين تو كهوتون؟ له نايهتيكي تردا وتيان: ﴿وَمَا تَرَاكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِي الرَّأْيِ﴾ (هود، ٢٧). مهبهستيان له خهلكي فهقيرو خاوهن پيشهي لاواز شهوانهبوون كه گيژنو نوح گوپيان پينادات، هر شه كه سانه سهربازي شوين كهوتوي شهو نامانه بوون له سهرهتاوه، چونكه مافيان پيشيل كرابوو، ده چوونه لاي هر كهسيك كه هاوسهنگي كومهلگا رابگريت.

(ابن کثیر) دہلیت: کات دریژی خیاندو قسمو مناقه شه له نیوان نوح و قہومہ کہ یدیا بہر دہوام بوو وک خوی گہورہ فرموی: ﴿فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (العنکبوت ۱۴) واتہ: بو ماوہی ۹۵ سال نوح له ناویاندا مایہوہو بانگہوازی کردن، خوی گہورہش بہ لافاو توفان گرتنی، نہوان قہومیکی ستم کار بوون، له گہل نہو ماوہ دریژہدا تہنہا چہند کہ سینیکی کہم باوہریان ہینا.

ہرکاتیک (جیل) نہوہیکہ له ناو بچونایہ، ناموزگاری نہوانہی دوی خویانیان دہکرد کہ نیمان نہمین و دوزمنایہتی نوح بکن و سہ پیچی فرمانہکانی بکن، کاتیک باوکیک کورہکی بگہیشتایہتہ تہمنی ژیری و قسہی و ہربرگتایہ ناموزگاری دہکرد کہ ہرگیز باوہر بہ نوح نہمینیت، ہتا نہو زیندو و بیٹ، سروشتیان و ابو نیمان و شوین کہوتنیان رت کردہوہ، بو نہمہش فرموی: ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاَجْرًا كَفَارًا﴾ (نوح ۲۷)

واتہ: (له نہوہی تازہ تہنہا خراپہکارو بی باوہریان لی دہبیٹ)، ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعْمَلُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنُومُ بِمُعْجِزِينَ) (ہود ۳۲-۳۳)

واتہ: (قہومہکہ وتیان: نہی نوح بہراستی زور لہسہری چویت و زیاد له پیویست بہر بہرکانی و شہرہ قسہت لہ گہلدا کردین، دہی نہو سزایہمان بو بینہ ہرہشہی پیڈہکیت و ہمیشہ باسی دہکیت و دہمانترسینیت پیی نہگہر تو له راست گوینیت)، نوح (علیہ السلام) له ولامدا وتی: نہوہ بہ دہست خویہ، نہگہر بیہویت نیوہ ناتوانن خوا دہستہ و ہستان بکن (کہ نہستہمہ دہریاز بوونتان).

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (ہود ۳۴)

واتہ: (نہگہر خوا ویستی یہکیک توشی فیتنہ بیٹ بہوہی خراپہی خویہوہ کہس ناتوانیت ہدایہتی بدات، خوی گہورہ ہدایہتی ہرکہس دہدات کہ خوی بیہویت و گومپایشی دہکات نہگہر خوی بیہویت، نہو جیبہجیکہری ہر کاریکہ خوی بیہویت، نہو خویہکی بہ ہیژہو بہدہسلات و کار بہجی و زانیہ بہ ہرکہسیک کہ شایستہی ہدایہت بیٹ و ہرکہسیک شایستہی گومپایشی بیٹ نہو خاوہنی حکیمہتی تہواوو بہلگہی یہک لا کہرہوہیہ).

﴿ پەندووانە ئىمانىيەكانى چىرۆكەكە ﴾

زانا (عبدالرحمن بن ناصر السعیدی) دەئیت: لەم چىرۆكەدا ئەم خالانە سود وەردەگرت:

۱. ھەموو پىڭھەمبەران لە نوحەو تا محمد (ﷺ) رىكەوتوون و يەك دەنگن

لەسەر ئەوھى بانگەوازی يەكتاپەرستى خاوين بكن، نوح و پىڭھەمبەرانى تىرىش يەكەم كەس بوون بە قەومەكانيان وت: ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الاعراف ۵۹) بە رىڭا و شىوازی زۆر ئەم بنەمايەيان دووبارە كردۆتەوھ.

۲. لەوانە: ئادابەكانى بانگەوازو بە جىگەيانديان، نوح (عليه السلام) بە شەو رۆژو نەينى و ئاشكرا بانگەوازی قەومەكەى دەكرد، لە ھەموو كاتو بە ھەموو شىوازيك، دۇنيابوو بانگەوازەكەى سەرکەوتوو دەبیت، قەومەكەى دىخۆش دەكرد بە پاداشتى پەلەو رزگار بوون لە سزاو لەزەت بىنين لە مال و مندال و رزق و رۆزى ئەگەر ئيمان بەينن، بە پاداشتى دوا خراو بۆ رۆزى دوايى لە پىچەوانەى ئەمانە ئاڭگادارى دەكردنەوھ، لەسەر ئەمەش ئارامى دەگرت، ھەروەك پىڭھەمبەرانى غەيرى خۆى، بەنەرمى لەگەئيان دواو ھەموو وشەيەكى كارىگەرى بۆ كەمەند كىشى دلەكانيان بەكارھىنا، نىشانەكانى راگرت و بەلگەكانى بۆ پوون دەكردنەوھ.

۳. لەوانە: رىزوگەرەيى پىڭھەمبەران و بەلگەى پەيامەكانيان و دىسۆزى تەوايان بۆ خوا، لە پەرستنىشدا بۆ خوا چر بوو بوويەوھ، لە بەندايەتيدا تىپەرى بوو بۆ سود گەياندن بە خەلكى، وەك بانگەواز كردن و فىر كردن لىكچووھەكانيان بۆ قەومەكانيان ئاشكرا دەكرد بۆ ئەوھى گوويان لىبیت. دەيان وت: ﴿يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي﴾ (ھود ۵۱)

واتە: ئەى قەومەكەم داواى پاداشت و كرى لە ئىوھ ناكەم، كرى و پاداشتى من لای ئەو كەسەيە كە بەدییەناوم) لە رىزوگەرەيى پىڭھەمبەران ئەوھبووھ ئەوان چاويان لىدەكردن و ھەنگاوەكانيان ھەندەگرتن خواى گەرە لە بەر رىزيان لە دونيا و قىامەتدا بەرزيان دەكاتەوھ، لەوھ گەرەتريان دەداتى كە لە دنيا وىستيان پىشپركى بۆ دەكەن.

۴. (القرطبي) دهلیت: لهم نایه ته دا: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ (نوح ۱۰) نایه تی ﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْذِرًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ هود ۵۲. به لگه یه له سهر نه وهی که داوای لیخوش بوون ده بیته هوی دابه زینی رزق و روزی و باران.

۵. (الشعی) دهلیت: رُوْزِيْكَ (عومری کوپی خه تاب) چوویه دهره وه داوای باران بارین بکات ته نها داوای لیخوش بوون (استغفار) ی کرد هه تا گه پراهه وه، بارانیان بو باری، ووتیان نه مان بینی داوای باران بارین بکه یته؟ عومر (رهزای خوای لیبیت) فرمووی بیگومان من له وه نه ستیرانه ی بارانیان لی دست ده که ویت داوای بارانم کرد (که نه وه نه ستیرانه یان شو به اندوه به (ستغفار) نه مان نایه ته ی خوینده وه: (استغفر ربکم)

(ابو صبیح) دهلیت: پیاویک سکالای خوی لای (الحسن الجدوبه) کرد نه ویش پیی وت: (استغفر الله الله) بکه، یه کیکی تر سکالای همزاری کرد به ویشی وت (استغفر الله الله) بکه، که سیکی تر پیی وت دوام بو بکه خودا کوپیکم بداتی، پیی وت: (استغفر الله الله) بکه، که سیکی تر سکالای وشکبوونی باخو بیستانه که ی لا کرد به ویشی وت: (استغفر الله الله) بکه، نیمه ش پیمان وت، بوچی بو هموممان یه ک شت؟ فرمووی من له لایه ن خومه وه هیچم پیی نه ووتوون چونکه خوای گهره له سوره تی (نوح) دا ده فرمویت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (۱۰) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مُمْذِرًا (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾

۶. الحافظ له (فتح الباری) دا دهلیت: (الواقدي) گپراویه تیبیه وه دهلیت: (ود) له شیوه ی پیاودا بووه، وه (سواح) له شیوه ی نافرته دا بووه، وه (یغوث) له شیوه ی شیردا بووه، وه (یعوق) له شیوه ی نه سپدا بووه، وه (نسر) له شیوه ی بالداردا بووه، نه مه ش شتیکی شازو نا باوه، نه وه شی ناوبانگی داوه ته وه بریتی بووه له وه ی هموویمان له شیوه ی به شهردا بوون نه وه ته واو گونجاو تره له وه شیونه واره ی که هوکار بووه بو پهرستنیان.

۷. (ابن القیم) دهلیت: یه کهم شت که شهیتان فیلی پیی کرد بریتی بوو له بت پهرستن له شیوازی سورانه وه به دهوری گوپرداو وینه کیشانی که سه کان له بهر چاو تا یادیان بکن، وه که خوای گهره له قورئاندا چیروکه که یانی گپراوه ته وه فرمووی: ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾، اته: خه لکینه نه که ن واز له خواکانتان بهینن.

پاشان دهئیت: یاری کردنی شهیتان به به هاوول دانرهکان له بت په‌رستیدا چهند هۆکاریکی هه‌یه، به پینی تیگه‌یشتنی خویان یاری به هه‌موو قه‌ومیک ده‌که‌کاتو، ده‌یانخه‌له‌تینن، کۆمه‌لیکیان بانگ ده‌کات بۆ په‌رستنی مردوووه‌کانو به گه‌وره زانیینیان که په‌یکه‌ریان له شیوه‌یاندا دروست کردوووه وه‌ک قه‌ومی نوح، پیغه‌مبەر ﴿﴾ نه‌فره‌تی کردوووه له‌و که‌سانه‌ی که گۆری مردوووه‌کان ده‌که‌ن به مزگه‌وتو چراو گۆپی له‌سەر دانه‌ئینن، منه‌می کردوووه نوپژی له‌سەر بکریت، پیغه‌مبەر ﴿﴾ داوا‌ی له‌ خوا‌ی گه‌وره کردوووه که گۆره‌که‌ی نه‌کریته بتو بپه‌رسترت، فه‌رمانی کرد که گۆره‌کان یه‌کسان بکرینه‌وهو به‌رز نه‌کرینه‌وه په‌یکه‌ره‌کان له ناو به‌ریزو به‌لام هاوول دانهران ره‌تیان کرده‌وه له هه‌موویدا سه‌رپنجیان کرد.

۸. زانا (محمد متولي الشعراوي) ده‌ئیت: قه‌ومه‌که‌ی نوح یه‌که‌م که‌س بوون به‌ره‌نگاری بانگه‌وازی نوحیان ده‌کرد، خوا‌ی گه‌وره ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (الاعراف ۶۰) وشه‌ی (الملا) واته: که‌سه دیارو گه‌ورهو به‌ریزه‌کانی قه‌ومه‌که‌ بوون که چاوه‌کانو دل‌ه‌کانیان پڕ ده‌کرد له ترسو هه‌یه‌به‌تی خویانو سه‌رپه‌رشتی کۆپو کۆبوونه‌وه‌کانیان ده‌کرد، خه‌لکی له ده‌سه‌لاتو هه‌یه‌به‌تیان ده‌ترسان، ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌ی حه‌قو راست ده‌یانوت به‌راستی ﴿ضلال مبین﴾، واته حه‌قیان ده‌شارده‌وه، ئه‌ی نوح چی به‌ قه‌ومه‌که‌ی وت؟ فه‌رمووی: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ﴾ (الاعراف ۶۱)

کاتی‌ک ئه‌وان به‌ نوحیان وت: ئی‌مه‌ تو له گومرایدا ده‌بینن، پتووست بوو نوح له وه‌لامدا بلیت، من له گومرایدا نیم به‌لام فه‌رمووی: ﴿لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ﴾ بۆچی خوا‌ی گه‌ومه‌ وشه‌ی ﴿ضلاله﴾‌ی له باتی ﴿ضلال﴾ به‌کار هینا؟ بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌ن که هه‌ر پیتیک له قورئاندا دیت، مانای ته‌واوی خۆی ده‌دات، چونکه ﴿ضلال﴾ زۆریک له گومرایی ده‌گریته‌وه، نوحیش نایه‌ویت ئه‌م هه‌مو ﴿ضلال﴾ له خۆی دوور بخاته‌وه‌و به‌س به‌لکو ده‌ئیت: من ته‌نها گومراییه‌کیشم نییه، به‌م جوړه ته‌نها دانه‌یه‌کیش له خۆی دوور ده‌گریت، خاوه‌نی به‌رنامه‌که خوا‌ی گه‌وره بووه، که‌واته ناگونجیت ﴿ضلاله﴾ تاکه گومراییه‌کیشی تیا بیت، یان له ﴿ضلاله﴾ چو‌بیت له‌به‌ر ئه‌وه نوح (عليه السلام) بۆ گه‌یاندنی ئه‌و به‌رنامه‌یه بۆ

خهك نيردراوه، ده فرمويټ: ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٦١) اَبَلُّكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَاصْحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الاعراف ٦٢)

نوح له لايه ن خواوه راسپيردراوه بهرنامه كه ي بؤ هيدابته بووه، نوح نويته نري پاشايان حاكم يان كه سيكي گه ووهو بهر پرس نه بوو، بهلكو پيغه مبهري خوا بوو، نوح (عليه السلام) دواي نه وه ي نهو شتانه ي رته كرده وه كه خهلكي دابويانه پالي وتي: نه م قسانه ي ده ي كه م هي خو م نين، بهلكو له لايه ن خواوه ي وه له سه رمه بيگه يه نم، وشه ي (البلاغ) بريتييه له كوټا فرمان بيگه يه نيټ به خاوه نني) واتاي (ابلفتكم) بريتييه له: من نهو حه قه ي خواي گه ووه پي سپاردووم له بهرنامه ي رينماي بؤ كارو باري ژيان له سه ر نيوه كوټايي پيندينم، نايا به وه ده بيټ (رسالات ربي) نامه كاني پهرومردگارم؟ ده لئين: هه ريه كه له پيغه مبه ران به بهرنامه يه كه وه ديټ كه فرمانه نه گوره كاني بهرنامه ي پيغه مبه راني پيش خو ي تيايه، تا خهلكي نه لئين: پيغه مبه ركه له گه ل پيغه مبه ركه ي پيش خويدا نه ده گونجا، نه وه ي كه نادم وتي، نوحيش هه ر نه وه ي وت، هه ووه ا (شيټ و ئيدريس و پيغه مبه راني تريش) كه بريتي بوو له (لا اله الا الله).

٩. خواي گه ووه ده فرمويټ: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ (هود ٤١) زانا (محمد متولي الشعراوي) دهر باري نه م نايه ته ده فرمويټ: نه مه قوناغي كوټايي كه شتبييه كه ي نوحه، كه قوناغه كاني بريتي بووه له:

قوناغي يه كه م: فرمانيك بوو له خواوه بؤ نوح كه كشتبي يه كه دروست بكات. قوناغي دووم: نوح هه سته به دروست كرندي كه شتي يه كه، بينگومان نوح (عليه السلام) چه ند ساليكي پي چوه، تا كه شتبييه كه ي دروست كرندي ته او بوو قوناغي سييه م: نهو نيشانه يه بوو كه ناو له ته نوره كه وه دهر بچيټ له شوي ني نان كرنه كه له شاهه كدا كه له لاي نه وان زانراو بوو.

قوناغي چوارم: نوح خو ي و كه س و كاره كه ي و له هه موو جو ره شتيك جوتيك له گه ل خو ي له كه شتبييه كه دا سه ر بخت.

قوناغي پينجه م و كوټايي: بؤ هه موو يه كي ك كه ناماده ي كرد بؤ ناو كه شتبييه كه: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ وته ي نوح بريتي بوو له: (وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا) كه فرمانيك بوو له خواوه، كه فرمانيان پي بكات سه ر كه شتي يه كه بكون، كه شتبييه كه بؤ هه مو كه س بوو خوا رامي كرنه بوو كه خزمه تي نه فره ركه ان بكات نه وانيش گوي رايه لي بن.

﴿دوعای نوح (علیه السلام) له قهومه که ی و ولای خوا بو نوح و له ناو بردنی کافران﴾

خوای گه وره فه رموی: ﴿وَأَوْحِي إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (۳۶) وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخَاطَبِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ (۳۷) وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسَخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ (۳۹) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَذَلْنَا أَحْمِلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰) وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۴۱) وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَقْعَدٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ (۴۲) قَالَ سَاوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُعْرَضِينَ (۴۳) وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَّمَاءِ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۴) وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ (۴۵) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۴۶) قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۴۷) قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَمَّتَهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هود (۳۶-۴۸)

(ابن كثير) دهليت: نه نايه ته دل دانه وه بوو بؤ (نوح) عليه السلام، كه س باوه ناھينيت تنھا نه وانه نه بيت كه باوه پريان هيناوه، واته نا نوميدو بي تاقهت مبه هه رچي روو ده دات چونكه بي گومان سه ركه وتن نزيكه، هه واله كه يش سهيره.

﴿وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخَاطَبِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ هود ۳۷. نوح (عليه السلام) كا تيك له چاك بوون و سه فران بووني قهومه كه نا نوميد بوو، بيني كه خه پريان تيا نيبه، نه وانيش نازاري نوحيان داو سه ريچيان كردو باوه پريان پي نه كرد به هه مو شيويه كه له كرداو له وتن، نوح (عليه السلام) دوعاي لي كردن و خوای گه وره ش خه شمي خوي لي گرتن، خوای گه وره دوعا كه ي بيست و وه لامی داوا كه ی نوحی دايه وه.

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرْ عَلَى مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ (هود ۳۸-۳۹)

خواهونی (المنار): ده لیت: نوح دهستی کرد به دروست کردنی که شتی وه ک فرمانی پیکرا، هرکاتیک کومه لیک له قومه که ی به لایدا تیپه رینایه گالته یان پی دهر کردو پی پی ده که نین و ناو ناتوره یان لی دناو وایان داده نا که توشی شیتی و تیک چووون هاتوه. گیپراوه ته وه: نه وان که له نوحیان ده پرسی چی دروست ده کات ده یوت: خانویه ک دروست ده که م که به سهر ناودا بروت، نه مهش زانراوه چاوه و وان کراو نه بوو، که سیکی سهرده می خوی نه مابوو له سهر و عقل و تیگه یشتنی خویانه وه له کردن یان وتندا گالته به نوح نه کات، پیش نه وه ی له کاره که یدا سهر که وتوو بیت.

نوح (علیه السلام) وتی: نه گهر ئیوه گالته به ئیمه ده که ن، ئیمهش گالته به ئیوه ده که ن به نه زانی و نه فامیتان سبه ی نیش که چیتان به سهر دیت، نه گهر ئیوه نه مرؤ نه زانن چی ده که ن و چی ده بیت و دواتر چاره نوستان چی ده بیت، بیگومنا دواتر دهیزانن دوی ته و او بوونی. دهیزانی کی سزای توش دیت و سوک و رسواو سهر شوپ ده بیت له دنیاو پاشتر له قیامه تدا سزای له دنیا قورس ترو نه بپراوه ی بو ده بیت.

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التُّورُ قُلْنَا اخْمَلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ مِّنْ أَثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (هود ۴۰)

کاتیک فرمانی خواهات له زهوی و ناسمانه وه ناو هات پاشان خوی گه وه به نوحی فرموو له هه موو جوړیکی نیرو می جوتیک بخره ناو که شتیبه که وه له گه ل خوت بیانبه، بو نه وه ی نه وه کانیا ن بمینیته وه.

(الشیخ محمد رشید رضا) ده لیت: که س و کاره که ی خوت له ره گزی نیرو می بو ناو که شتیبه که سهر بخره، که بریتی بوون له نافرته و مندال و خیزانه کانیا ن، ته نها بی بیباوه ره کانیا ن جیا کرده وه. چونکه ده چنه ناو له ناو چوان، وک خوی گه وه فرمووی: ﴿وَلَا تُخَاطَبِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾.

﴿وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ (هود ۴۰)

له (المنار) دا دهلیت: خوی گهروهو پیغه مبهره که شیان روونیان نه کردوتوهو ژماره یان چند کهس بووه، نهوهی زانایانی تهفسیر دهلین رت کراوه تهوهو بهلگه ی لهسر نییه، (ابن جریر الطبری) دهلیت: بوی روون نه کردوینه تهوهو که جوړی نازله له کان چی بوون که هلی گرت، چون سهری خستن بو ناو کهشتییه که، نه مانه له (سفر التکوین) دا به دریژی باس کراوه زانایای تهفسیر (اسرائیلیات) یان هیناوه که پیچه وانهی راستییه و لیکنو لینه وه یان ته من به زیاده نه دات، پیویست ناکات خومان به خویندنه وه یان سهرقال بکه یں.

﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (هود ٤١)

(الزمخشری) دهلیت: واته سورای کهشتییه که بین و ناوی خوا بینن و یان بلین: (باسم الله) له کاتی رویشتن و له کات وه ستانه وه یدا.

﴿وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته نه گهر لیخوشبوونی خوی بو گونا که کانتان و بهزه یی نهو نه بیئت رزگار نابن.

﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَكَأَذَى نُوحٍ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ (هود ٤٢)

(القاسمی) دهلیت: نهوش کاتیک بوو که دهروزه کانی ناسمان به روی ناودا کرانه وهو سهرچاوه کانی سهر زهوی تهقین، ناوه که زور بوو بهرز بوویه وهو هموو لاکانی زهوی داپوشی و بهرز بوویه وهو چیا بهرزه کانی شی داپوشی، کاتیک ناوه که بهرز ده بوویه وهو له هه لچونیدا شه پوله کانی وه ک چیا ی لیده هات.

﴿وَكَأَذَى نُوحٍ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ﴾ واته (دور که وتبویه وهو که ناری گرتبو له باوکی ﴿يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا﴾ واته وهره ناو دینه که مان و واته له ناو کهشتییه که دا هاوپریمان به. ﴿وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ واته لهسر دینی بی باوه ران مبهه و که نارگیر مبهه بو نهوهی له کومه لی له ناو چوان نه بیئت.

﴿قَالَ سَارِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ واته: (په نا دهبم بو بهرزایی شاخیک له ناوی لافاو دهمپاریزیت و نوم نابمو ناخنکیم).

﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ واته: نه مپو پینگریک بو تاقیکردنه وهی خوی نییه که بریتییه له (الطوفان) باران و لافاو، تهنا خوی گهروهو رحم و بهزه یی دهنوینیت، یان دالدهو په نا دان نییه تهنا شوینیک بیئت

بؤ باوهمردارانه، واته ناو کهشتییه که، یان ﴿لَا عَاصِمَ﴾ واته: خاوه دن په نایه ک نییه مه گهر خوا ره حمی پی بکات.

﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُفْرَقِينَ﴾ واته: له ناو چوان به نوقم بوون. به لگه ی تیایه بؤ له ناو چوونی هه موو بیباوه پان، فرمانیک بوو روودانی برابوو یه وه، پیویستی به روونکردنه وه نییه.

﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (هود ۴۴)

(ابن کثیر) ده لیت: خوی گه وره هه ولمان ده داتی کاتیک خه لکی سهر زهوی به نوقم بوون له ناو برد تنها هاوه لانی ناو کهشتییه که نه بیئت. فرمانی کرد به زهوی که ناوه که ی هه لمزیتته وه، فرمانی کرد به ناسمان ناوه که ی خوی به ریته وه (و غیض الماء) واته: ناوه که دهیتی کرد به کهم بوونه وه و دابه زین، (وقضی الامر) زهوی له خه لکه که ی سهری به تال بوویه وه، نه و که سانه ی که بیباوه پ بوون به خوا شوینه واریان نه مایه وه، پاشان کهشتییه که به سهر نشینه کان بییه وه له سهر کیوی (جودی) مراوه ستایه وه. (مجاهد) ده لیت: جودی شاخیکه له ناوچی (الجزیره).

﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ (۴۵) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾

(القاسمی) ده لیت: نه وه ده گه یه نیئت نوح (علیه السلام) سوژی باو کایه تی بؤ کوپه که ی پالی پیوه ناوه ره حم و به زهیی نزیکیشی هوکاریک بوو داوای کرد که خوا رزگاری بکات چونکه زور خووشی ده ویست و بایه خی پی دها، ره چاوی نه ده بی جوانی له داواکارییه که یدا کرد به وتنی: ﴿وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ﴾ واته: به راستی وه عدو به لینی تو حق و راسته، نه بیوت: به رزگارکردنی که سو کاره کهم وعده که پیچه وانه بکهره وه، به تیگه یشتنی خوی نه مه ی وت، له بهر بلاو بوونه وه ی داخ و خه فته کانی بی ناگابوو له کوپه که ی که به فرمانی خوا جیا کرابوو یه وه، ﴿إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ جیگیر نه بوو بوو که کوپه که ی نه و که سه بوو پیشت فرمانه که ی له سهر درا، به سوژو شه فته وه داوای به زهیی له په روه ردگار کرد و وتی: ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ که زانایه کی کار به جیبت فرمانت دوا ناکه ویت و رت ناکریتته وه.

﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ واته: بریار رزگار بوونیانه به لام کوره که له گهل دهستی کافرانه، یان که سو و کارت نییه له بنه رهدتا. چونکه بازنه ی که سو و کار بریتیه له نزیکي له دیندا، هیچ په یوه ندیه که له نیوان باوه ردارو کافردا نییه.

﴿إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ خوی گه وره روونی کرده وه که کوره که ی له که سو و کاره که ی نه فی کرد، چونکه چاکه کار نه بوو، ناگادار کردنه وه یه که بوو که که سو و کاره که ی چاکه کارن، نه هلی دین و شریعتن، مانه وه ی نه و له ناو خراپه و سه ریچیدا وه که نه وه یه کرده وه کانی نا چاک بیت. نامارزه دانیش بوو که هوکاری رزگار بوون ته نها چاکه یه نه که نزیکي له تو، هر که سو چاکه ی نه بییت رزگاری نابییت.

﴿فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ واته: لیم مه که وه یان داوای شتی که مه که که نازانیت نایا گونجاو و ته واوه یان نه گونجاو و ناته واوه.

﴿إِنِّي أَعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ واته: من نه هی نه وه ت لیده که م که له نه زانه کان بییت به وه ی که داوا له من بکه ییت و نه ترانیوه، بیگومان نوح (علیه السلام) له و کاته دا به نه ده بیکی جوان ناگاداری کرده وه: به م و ته جوانه ش داوای په نا دانی کرد: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَفَرِّقْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنُّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (هود ۴۷)

واته: نه ی په روه ردار و اته من په نا ده گرم به تو که داوای شتی که لیبکه م زانستم پی نییه، نه گهر تو لیم خو ش نه بییت و ره حمم پی نه که ییت، به راستی من له خه ساره ت مه ندان ده م.

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَمِعَتْهُمْ نُمْ يَمْسُهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (هود ۴۸)

(الزمخشری) ده لیت: واته: سه لام له خواوه و به رکه کات بو سه ر نوح و نه ته وه ی باوه رداران نه و که سانه ی له گهل نوحدا پنیان ده که یه نییت و گه شه یان پی نه ده ت، له وانه ی که له گه لتان دان نه ی نوح کو مه لیکیان نه هلی رابواردنی دنیان ده چنه ناو ناگره وه. نوح (علیه السلام) باوکی پیغه مبه ران بوو، خه لکی دوا ی لافا وه که له و بوون، له و که سانه ی ناو که شتییه که که له گهل نوحدا بوون.

﴿ په ندو وانه نیمانییه کانی چیرؤکه که ﴾

۱. ماموستا (سید قوطب) ده لیت: ئەو خزمایه تی و تیکه نییه ی خه لکی له سهر کۆده بیته وه بۆ ئەم دینه شتیکی بی هاوتایه سروشتی ئەم دینه ی پی جیا ده کریته وه. ئەم خزمایه تی و تیکه لاییه. له خوین و نه سه به وه نییه، له په یوه ندی زهوی و نیشتیمانه وه نییه له په یوه ندی قهروم و عه شیره ته وه نییه، ههروه ها له په یوه ندی رهنگ و زمان و رهگهزو پیشه و چینه وه نییه، چونکه ئەم خزمایه تی و تیکه لاییه پهیدا ده بن و پاشان په یوه ندی له نیوان تاکه کاندایه ده چریت و نامینیت، وهک خوی گه وه به بنده ی خوی نوحی فەرموو: (ان ابني من اهلي) خوی گه وه فەرمووی: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَأَسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ پاشان بۆی روون کرده وه که بۆچی کوپکه ی له ئەهل و کهس و کاری ئەو نییه. ﴿إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ ئەی نوح بیگومان نزیک ی و په یوه ندی نیسانن له نیوانتاندایه چراوه، ﴿فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ به لام دانانیکی هه له یه، ئەوه زانراوه و دانیاییه هه چهنده که ئەو له پشتی تۆش هاتوه.

۲. ماموستا (سید قطب) ده لیت هه لویسته ی کۆتایی له گه ل چیرؤکی نوحدایه ده که ی تا نرخ ی ئەو کۆمه له که مه باوه رداره له ته رازوی خودادا ببینن. هه ندیک ریوایهت وای باس ده کات که ئەو کۆمه له که مه موسولمانه دوانزه کهس بوون و که له بانگه وازی نوح له ماوه ی نۆسه دو په نجا سالدا به ره م هاتوه، بیگومان ئەو کۆمه له که مه به ره می ئەو ته مه نه دریزوو هه وه زۆره بووه، که حه قی خوی بوو خوی گه وه سونه تی دیارده کانی بونه وه ریان بۆ بگۆریت، ئەو (طوفان) باران و لافاوه یان بۆ هه لبات که هه موو شتی که داده پۆشیت. هه موو زینده وه ریکی زیندووی سهر زهوی له ناو ده برد، پاشان ئەوه خوی گه وه ئەو کۆمه له که مه بکاته میراتگری زهوی و تۆوی ناوه دانکردنه وه، و جینشینی سهر زهوی.

۳. (القاسمی) ده لیت: هه ندیکیان له راپۆرتی لافاوه که کۆمه لیک شوینه واری سهیری له چینه کنی زهویدا جیهیشتوو، له هه ندیک شویندا نیشتووی ده ریای تیکه ل به ماده ی کلسی ده بیتریت، ته نانهت له سهر لوتکه ی شاخه کانیش له دهشت و ته خیاییه کانیشدا پاشماوه ی ناژه لی و رووه کی تیکه ل به ماده ی ده ریایی ده بیتریت، هه ندیک له که ناره کانیدا دیاره وه هه ندیکیش له نزیک ی ئەوان ژیر زهوی که و توه و داپۆشراوه، له ئەشکه وته کانیشدا نیسکی ناژه لی

سروشت جیاواز دۆزراوه تهوه، پیکهاتەیان له هی ئیستا جیاوازو دوروه، له گهه له هه مانه شدا پاشماوهی هه ندیک نامیرو شوینه واری مرۆیی هه ن، نه وه ده گهیه نیت که لافاوه که هیناونی بو نه و شوینانه، وکۆی کردونه تهوه و له ناوی بردوون و پاشان چوونه ته ناو چینه کانی قووی زهوی و بوونه ته مادهی بهردین، ماونه تهوه وه ک شایه تیه که به فه رمانی خوا بووه.

۴. زانا (السعدی) ده لیت: ده گونجیت پشت به خوا بیه ستریت و له کاتی سه رکه وتن و دابه زین و هه موو جو له یه کدا ناوی خوا به یتریت، سوپاسی ستایشی وا بکریت و له سه ر نیعمه ته کانی یادی زۆری بکریت، به تایبه تی له کاتی رزگار بوون و له کاتی ناره حه تیه کان، وک خوای گه وه فه رموویه تی: ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ و فه رموویه تی: ﴿إِذَا اسْتَرَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِكَ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ده گونجیت دو عای به ره که ت له شوینه کانی دابه زین بکریت وه ک شوینی سه فه رو گه شت و گوزارو شوینه جیگیره کان، وه ک شوینی نیشته جیوون، وه ک خوای گه وه فه رموویه تی: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُرَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرَلِينَ﴾ نه مانه هه مووی پیوستی به یادی خوا هیه.

۵. له چیرۆکی نوحدا سویدیکی تر وه رده گیریت: رزگار بوون له سزای دنیا ییه کان بو باوه ردارانه، نه وانه رزگاریان ده بییت پیغه مبه ران و شوین که وتوانن، وه سزا دنیا ییه کان تایبه ته به سته مکاران و تاوانباران و شوین که وتوانیان له مندال و ناژه له کانی شیان، نه گه ربی تاوانیش بن، چونکه نه و سزایانه ی خوای گه وه بو چینی درۆزنانی ده نیتریت مندال و گیانله به رانیش ده گریته وه. به لام نه وه ی له هه ندیک وته ی، (اسرائیلیات) دا باسکراوه، که قهومی نوح و قهومه کانی تریش کاتیک خوای گه وه ویستی له ناویان به ریت، ره حمی نافره ته کانی نه زۆک کردن، تا سزاکه شوین منداله کانیان نه که وییت، نه مه راستی تیا نییه، چونکه نه فی فه رمانی زانراوه کان ده کن، نه وه راسته که له ئایه ته که ی خوا دا هاتوه، ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الانفال ۲۵)

واته: خو تان له به لایه ک بیاریزن که توشی نه وانه تان نابیت به تایبه ت که سته میان کردوه، به لکو هه مولایه ک ده گریته وه.

۶. زانا (محمد رشید رضا) دهلیت: خوی گوره له دنیاو له قیامه تدا به نیمان و کرده وهی چاک پاداشتی خه لکی ده داته وه نه ک به نه سه ب و ره چه له ک، بایه خ نادات به که س له بهر خاتری باوکی یان وباییری چاکه کاری نه گهر له پیغه مبه رانیس بن، نه گهر که سیئک له باوک و باپیرانی داوای شتیکی پیچه وانهی سونه تی شهرع و حکمه ت بی له یاسای دروست کراوه کاند، تاوان بار بووه شیایوی سزادانه هه تا نه و کاته ی تموبه ده کاو ده گهریته وه.

۷. له م نایه تدا: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ زانای ته فسیر (القرطبی) دهلیت: دلدانه وهیه کی بو دروست کراوه کان تیایه له خراپی مناله کانیاندا نه گهر خویشیان چاکه کار بن، ههروه ها به لگه شی تیایه له سه ر نه وهی که کوپ به پیی (اللغة) زمان و شهرع له که س و کاره هه رکه س وه سیه تی بو که س و کار کرد کوپه که شی ده گهریته وه. هه رکه س له شوین و مالی نه ودا بوو له که س و کاری نه وه، خوی گوره له نایه تیکی تردا ده فرمویت: ﴿وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (۷۵) وَكُنْتَاهُ وَأَهْلُهُ مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ پیشتیر مانامان کرد، هه مو نه و که سانه ی که له شوین و مالی نه ودان به که س و کار ناوی بردوون.

﴿ جبروکی نیبراهیم (علیه السلام) ﴾

فهزل و ریزو گه وره یی نیبراهیم (علیه السلام)

۱. ستایشی خوا له سه ری:

خوی گوره ده فرمویت: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۰) شَاكِرًا تَأْتِيهِ اجْتِبَاءً وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۱۲۱) وَأَيَّتَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (۱۲۲) ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ ابْتَغِ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (النحل ۱۲۰-۱۲۲)

واته: به راستی نیبراهیم (علیه السلام) هه رخوی ئومه تیک بوو، (هه ر خوی پیشه وایه ک بوو) ملکه چی فه رمانداری خوا بوو، له هه موو بیروباوپیکی چه وت به دوور بوو، له هاو هل دانهران و هه لگه پراوان نه بوو، ههروه ها زور سوپاس گوزاری خوا بوو له به رامبه ر نازو نیعمه تی بیشو ماری په روه ر دگاریه وه. نه ویش

ہے لیباردو بؤ ریبازی راستو دروست رینموی کرد، نیمہ ہر لہ دونیادا چاکہمان پی بہخشی و پاداشتی چاکہمان دایہوہ، (بہ بہخشینی ہاوسری پاک و نہوی خوا ناس) بہراستی ٹو لہ جیہانی داہاتوودا لہ ریزی چاکاندایہ، (کہ ریز دارو بہختہوہرو کامرانن) دواتر (پاش چہند سہدہیک) وھو و نیگامان بؤ تو ٹھی (محمد) ﴿﴾ نارد کہ شوینی ٹاینو بہرنامہی ٹیبراہیم بکہویت کہ لہ ہموو بیرو باوہرینکی چہوت بہ دوور بووہ ٹو لہ دستہی ہاول دانہران نہبووہ.

زانا (محمد متولی الشعراوی) دلّیت: خوی گہورہ ستایشی ٹیبراہیمی کردوہو و فہرمویہتی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا﴾ (النحل ۱۲۰) لہ واتای ﴿كَانَ أُمَّةً﴾ دا وتویانہ: ہیچ کاتیک ہموو سیفہتہکانی (کمال) بہرہرہکانی ریزی تیا نابیت، چونکہ لہوہ گہورہترن لہ کہسینکدا کو ببنہوہ بہلام لہ کوہمہلیکدا کو دہبنہوہ، ٹم نازایہو بہ ہیژہ، ٹم زیرہکہیہو تیروانینی بہ ہیژہ، ٹم گوئی تیژہو باش دہبیستیت، ٹم بیر کردنہوہی بہ ہیژہ، ..ہتد، ٹمانہ ناتوانری لہ تنہا کہ سینکدا کو بکریتہوہ، دہ گونجیت ہر تاکیک بہشیکی لہم بہہرانہ تیا بیت، ہرودہا ہموو سیفہتہکنی (کمال)یش بہسہر کوہمہلیک کہسدا دابہش بووہ، بیچگہ لہ ٹیبراہیم (علیہ السلام) کہ بہ تنہا نہتہوہیکہ بووہ. وھک ٹوہوی بہرہرہکانو (کمال)ی یک نہتہوہ لہ خو بگریت.خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (ال عمران ۶۷)

(ابن کثیر) دلّیت: خوی گہورہ روونی کردوہ کہ ٹیبراہیم لہ سہر دینی پاک و دروست بوو، کہ مہبہستی دلسوزیہ، لہ ہموو چہوتی و بی ماناییکہ لای دابوو، پیچہوانہی یہودو نہساراو ہاوہلدنہران بوو.

خوی گہورہ فہرمویہتی: ﴿وإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ (النجم ۳) لہ ہموو ٹو ہرمانہی کہ خوی گہورہ ہرمانی پیکرد زور بہوہفا بوو بہ ہموو رہوشتیکی ٹیمانہی بہرز بہ لہکانیشیہو ہلہدہسا.

خوی گہورہ دہفہرمویت: ﴿وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ (البقرہ ۱۲۴) واتہ: پہرورہدگاری ٹیبراہیم، ٹیبراہیمی بہ چہند ہرمانیک تاقی کردوہ ٹوہیش زور بہ جوانی ٹہنجامی دان، دوایی کہ لہ ہموو تاقیکردنہوہکاندا

سەركەوت، خوا فرموی: من بپریرام داوه بئكەمه پیشه‌وای خەلکی، ئیبراهیم ووتی: حەز دەكەم نەوه‌كانیشم لەو كارە بێ بەهرەدارین، خوا فرموی: پەيام و پەیمانی من بۆ ستمە كاران ناییت (با نەوهی تۆش بن).

دەربارەهێ ئەم نایەتە (القرطبي) دەفرمویت: زانایان راو بۆچوونی جیاوازیان دەربارەهێ (كلمات) هەیه هەندیکیان دەلین: مەبەستی شەریعەتی ئیسلامە، هەندیکی تریان دەلین: مەبەستی بە فرمان و نەهییە، هەندیکی تر دەلین: مەبەستی سەربەڕینی كۆرەكەیه‌تی، هەندیکی تریان دەلین: مەبەستی بە جینگەیاندنی پەيامەكەیه‌تی، دەلینت: ماناكان لە یەكەوه نزیکن.

٢. یەكێكە لە پیڤەمبەرائی (اولی العزم) كە لە ناو هەموو پیڤەمبەراندا بە تاییبەت ناوی هاتوو، لە نایەتەكانی هەردوو سورەتی (الاحزاب و الشوری) دا: (ابن كثیر) دەلینت: ئیبراهیم (عليه السلام) دواي محمد (ﷺ) بەرێزترین پیڤەمبەرائی (اولی العزم) كە پیڤەمبەر (ﷺ) لە ناسمانی حەوتەم بیینی پشتی دابوو بە (بيت المعمور) هوه كە هەموو رۆژێك ٧٠ هەزار فریشتەهێ تێدەچیت. پاشان جاریکی تر ناگەریتەوه بۆی.

هەروەها فرمودەكەي (ابی بن كعب) كە پیڤەمبەر فرموی: (اللهم اغفر لامي، اللهم اغفر لامتي، و اخرت الثالثة ليوم يرغب الي الخلق كلهم حت ابراهيم)^١. واتە پیڤەمبەر لە بەشێکی فرمودەكەدا دوعای بۆ ئومەتەكەي كرد فرموی: خوايه لە ئومەتەكەم خۆش بێت، خوايه لە ئومەتەكەم خۆش بێت، سێبەم دوعاو پارانەهۆم دواخست بۆ رۆژێك كە دروست كراوه‌كان هەسودییان بە من دیت گشتیان تەنانهت ئیبراهیمیش.

كاتێك ئیبراهیم (عليه السلام) لە دواي پیڤەمبەر (ﷺ) بە ریزترین پیڤەمبەرائی (اولی العزم) بوو، پیڤەمبەر (ﷺ) فرمانی كردوو لە تەحیاتی نوێژدا ناوی بەیئیریت، وەك لە فرمودە راستەكاندا، لە فرمودەي (كعب بن

^١ (مسلم) لە (صلاه المسافرین) دا رێوایەتی كردوو

عجرة) و كەسانی تردا هاتووە وتیان: ئەى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) زانیمان سەلام لەسەر تۆ چۆنە. ئەى (الصلىة) لەسەر تۆ چۆن دەبیئت؟ پيغەمبەر (ﷺ) فەرموی: (ولو اللهم صلى على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم و على آل ابراهيم انك حميد مجيد) ^١. واتا بلیین: خوايە دروودو سەلات بئیرە بۆسەر محمەدو ئال محمەد وەك دروودو سەلامت نارد بۆسەر ئیبراھیم و ئالی ئیبراھیم، وە بەرەكەت و فەرۆ پیرۆزی پڕژیت بەسەر محمەدو ئالی محمەد دا وەك بەرەكەت و فەرۆ پیرۆزیت رزاندووە بەسەر ئالی ئیبراھیمدا. بەراستی تۆ خوايەکی سوپاس کراو بەرزو بالایت. ئیبراھیم (عليه السلام) لە هەموو پيغەمبەرانى تر زیاتر لە پيغەمبەر محمەد (ﷺ) چوو، وەك لە (صحيحى بوخارىدا هاتوو، (اما ابراهيم فانظروا الى صاحبكم) واتە: بۆ ئیبراھیم تەماشای هاوئەلەکی خۆتان (واتە خۆی بکەن، واتە شیوەیان زۆر لە یەك چوو، ٣. هەرەها لە فەزڵ و گەورەییەکانى زۆر خۆشەویستی خوا بوو، هەر لەمەدا پيغەمبەرى خۆشمان بەشدار بوو، خواى گەورە فەرمویەتى: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ (النساء ١٢٥)

واتە: كى هەيە ئاینى چاك و پەسەندترو جوانتر بیئت لەو كەسەى رووی كردۆتە خواو خۆی تەسلىمی ئەو زاتە كردوو، لە كاتیكدا كە كار جوان و كار پەسەندەو، شوین و ئاینى ئیبراھیمی مل كەچ و فەرمانبەردار كەوتبیئت، كە خوا ئیبراھیمیشى كردۆتە خۆشەویستی خۆی و ریزدارى كردوو.

وشەى (الخليل) ئەو پەرى خۆشەویستی دەگەيەنیت، پيغەمبەر (ﷺ) فەرمویەتى: (ايها الناس لو كنت متخذاخليلا غير ربي لاتخذت ابي بكر خليلا ولكن اخوة الاسلام)^٢

^١ بخارى لە (الدعوات) و مسلم لە (الصلاة) دا رىوايەتيان كردوو.

^٢ بخارى لە (فضائل الصحابة) وە مسلم لە (الفضائل) دا رىوايەتيان كردوو.

واته: نهی خه لکینه نه گهر من خو شه ویستیکم له غهیری پهرومردگار بو خو م بگرتایه و دیاری بگردایه، نهوا ابو بکرم ده کرد به لام برای موسولمانه.
 ۴. هروهما له ریزو گه وره بییه کانی خوی گه وره له نه وه کانیدا پیغه مبه رانی ناردوه و کتیبی پیی داون.

خوی گه وره فهرمووی: ﴿وجعلنا فی ذریه البیره و الکتاب﴾ واته: پیغه مبه رایه تیمان کرده کالای بالای نه وه کانی ئیبراهیم و کتیبه ناسمانییه کانیشمان بو ناردن. له نایه تیکی ترده ده فهرمویت: ﴿وَرَمَيْنَا لَهُ اِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمَنْ ذُرِّيَّتَهُ اِذْ اُورِدَ رَسْلِمَانَ وَاَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (۸۴) وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿ (الانعم ۸۴ - ۸۶) واته ئیسحاق و یه عقوبمان پی به خشی، هر یه که له وانمان ریغموی کرد پیشتیش نوحمان ریغموی کردبوو، له نه وه کانی تری ئیبراهیم داود و سوله یمان و نه یوب و یوسف و موسا و هارون هاتنه دنیاوه و بوونه رابهرو چاو ساغی خه لکی. بهو شیوه یه پاداشتی چاکه خوازان ده دینه وه، نه وه ی چاک و پاک خوا ناسیمان پی ده به خشین، هروهما زه که ریاو یه حیاو عیسا و ئیلیاس هر هه موویان له پیاو چاکان. ئسماعیل و یه سه ع و یونس و لوطیش له هیدایه ت داو پیغه مبه ران بوون هر یه که له وانیشمان ریزار کرد به سه ر هه موو خه لکی جیهانی سه ده می خو یاندا.

(ابن کثیر) ده لیت: هر کتیبیک له ناسمان بو پیغه مبه رانی دوا ی ئیبراهیم دابه زبیت بو نه وه کانی ئیبراهیم (علیه السلام) بوو، نه وه ش سونه تی خوا هاوشیوه بوو پله یه کی به رزیش بوو له خو باییبوون و شانازی تیا نه بوون، ئیبراهیم دوو کوری بوو، ئیبراهیم له هاجر و پاشان ئیسحاق له ساره نه وه یش یه عقوبی بوو، که ئیسرائیله که هه موو نه وه کانی ده چنه وه سه ر نهو، پیغه مبه رایه تیا تیا بووه، ژماره یان زور بوو، که س ژماره یان نازانیت ته نها نهو که سه نه بیت که به پیغه مبه رایه تی ناردوونی تایبه ت مهن دی کردن به په یامی پیغه مبه رایه تی، تا به عیسا ی کوری مه ریه م کو تاییان هات، که له (بنی ئسرائیل) بوو.

به لام له ئیسما عیل عه رب په یدا بوون له گه ل جیاوازی قه بیله و تیره کاندا، له نه وه ی نهو ته نها پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ هات، که له دنیا و قیامه تدا بو نه وه ی نادم جیگه ی فه خرو شانازییه که (محمدی کوری عه بدولایه)

۵. لہ ریڑو گہورہیی فہزلی ئئیراہیم، ئہوہیہ روژی قیامت یہکم کہسہ جل و بہرگ لہ بہر دکات.

لہ (ابن عباس) (خوای لیٰ رازی بیت) ئویش لہ پیغہمبہر ﴿﴾
 فہرمویہتی: (انکم محشورون حفاة عراة عزلا ثم قرأ ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ و اول من یکسی یوم القیامة ابراہیم)^۱

واتہ: ئیوہ لہ روژی قیامتدا بہ پئی پەتی و روتی و خەتەنە نەکراوی کو دہکرینەوہ. پاشان ئایەتی ﴿﴿ کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾﴾ ی خویندەوہ وەک چۆن کتییی کراوہ دادەخریت وە دەپچریتەوہ ھەرەک چۆن لہ سەرەتاوہ دروستمان کرد وەک ئەوسای ھۆی لیدەکەینەوہ بۆ ئەرہی سەرلہ نوئی بہ شیوہیەکی تر دروستی بکەینەوہ) جا ئەرہ پەیمان و بەئینی ئیمەیہ، بیگومان ئیمە ئەر کارە نەنجام دەدەین، یەکەم کەسیش کە روژی قیامت بہرگ دپوشیت ئیراہیمە.

(الحافظ) دەئیت: و تراوہ: حیکمەت لہ تاییبەتەندی ئیراہیم بەمە لہ بہر ئەرہ بووہ بەروونی فری درایە ناو ئاگرەوہ و تراوہ لہ بہر ئەرہ یەکەم کەس بووہ شەرۆالی لہ بہر کردوہ، بەوہ پیویست ناییت فەزل بدریت بەسەر پیغہمبہر ﴿﴾ چونکہ خاوەن ریڑو فەزل کراو بە شتیک جیا دہکریتەوہ کە تاییبەت بیت بە خوئی، ئیتر بەوہ ریڑی رەھا پیویست ناییت. پاشان وتی: ئیرہیم (علیہ السلام) چەند تاییبەت مەندییەکی تری لہ پیشی ھەبووہ، یەکەم کەس بووہ کە میوانی دەعوەت کردوہ سمیلی کورت کردووتەوہ و سونەتی خەتەنەکردنی جیبەجی کردوہ، پیری بینیوہ و شتانی تریش.

۶. ھەرەھا لہ فەزل و ریڑی بریتی بووہ لہوہی کە درۆی نەکردوہ تەنھا سی جار نەبیت، دوانیان تاییبەت بوون بە زاتی خوا.

^۱بوخاری لہ (الانبیاء)مسلم لہ (فناء الدنيا و بیان الحشر یوم القیامة) ریوایەتیان کردوہ.

(ابی هریره) وه فرمووی: پیغه ممبر (ﷺ) فرمووی: (لن یکذب ابراهیم علیه السلام الا ثلاث کذبات).^۱

واته: ئیبراهیم علیه السلام تهنه سی دروی کردوه.

(الحافظ) دهلیت: ئیمامی مسلم له فرموودهی (ابی زرعة) نهویش له ابی هریره) وه له فرموودهی (الشفاعة) که فرمودهیهکی دریزه ریوایهتی کردوه، یاسی دروکانی کردوه، پاشان له ریگهیهکی ترهه گنراویهتییه وه له کوئییدا فرمووی: له قسهکهی ئیبراهیمدا زیادی کرد، دهربارهی (الکوکب) نهستییه که وتی: (هذا ربي) به بتهکانی وت: (بل فعلهم کبرهم هذا) دهربارهی خویشی وتی: (اني سقيم) کوئیای هات.

پیئشهوا (النووي) دهلیت: زانایانی (فیقه) لهسر نهوه ریگهوتوون نهگهر کابرایهکی ستهمکار بیئت داوای کهسیکی شاراهه بکات بیگریت و بیکوژیئت، یان داوای بارمهتیک بکات بو ئینسانیک تا له توپهیدا بیگریت، پرسیار دهربارهی بکات، نهوا ههرکهسیک زانیاری لهسر نهوانه ههبیئت که شاراهن پیویسته بیشاریته وه ئینکاری بکات نهگهر زانی، بهلکو له مهدا زور ریپیئدراوه و بهلکو واجبیشه بو نهوهی ستهم کاره که دووربخاته وه. پیغه ممبر (ﷺ) لهسر نهه جوړه درویانه ئاگاداری داوه، که نهمانه له دروی رههای ناپهسه نندین.

۷. یهکیکی تر له فهزل و ریزهکانی بریتی بووه له: نهوهی که له (نههسی کوپی مالیک) ریوایهتی کردوه: فرمووی: پیاویک هات بولای پیغه ممبری خوا (ﷺ) وتی: نهی باشتین کهس، پیغه ممبر (ﷺ) فرمووی: (ذاك ابراهیم).^۲ واته: (نهو باشته ئیبراهیمه).

^۱ بوخاری ریوایهتی کردوه له (الانبیاء) دا

^۲ مسلم له (الفضائل) دا ریوایهتی کردوه

پيشهوا (النوي) دەر موویت: پیغمبەر ﴿﴾ ئەمەى بە لیبوردن و ریزه وه بۆ ئیبراهیم (علیه السلام) ووت: لەبەر خۆشه ویستی و بابەتەکانى، گەر ناو پیغمبەرمان ﴿﴾ بەرپز تر و خاوهن فەزلى تره، وهك فەر موویه تی: (انا سید ولد ادم)، مەبەستى فەخرو شانازى نەبووه بەسەر كەسانى پش خۆیدا بۆ ئەوه وتى كە فەرمانى پیکرابوو روونى بکاتەوه و رایبگە یەنیت، بۆ ئەمەش فەمووی: (ولا فخر) ئەمە فەخرو شانازى نییه، بۆ ئەوهى رەتى هەندیک تیگە یشتنى بى كەلك و ناپاست بکاتەوه و تراوه: كە پیغمبەر ﴿﴾ وتى ئیبراهیم باشتین كەسه، رەنگە لەبەر ئەوه بویت كە هینشتا نە یوانیوه خۆى گەرەى نەوهى ئادەمه.

له ریزو فەزلى ئیبراهیم، خۆای گەرە بەزانست و زانیاری و دنیایی و بەلگەى بەهیز بەرزى كردهوه، خۆای گەرە دەر موویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾ واتە: بەو شیوهیه دەسه لاتی تۆكەو بە هیزمان له ئاسمانه كان و زهویدا نیشانى ئیبراهیم دەدەین، بۆ ئەوهى بەلگە بە دەست بیئت و له ریزی دنیایا كندا بیئت.

له ئایه تیكى تردا دەر موویت: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ لِرُفْعِ دَرَجَاتٍ مِّنْ لِّسَاءِ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ (الانعام ۸۳) واتە: ئەو وتو و یژوو لیكۆلینەوانه بەلگەو نیشانهى ئیمه بوون، كاتیک بەخشیمانن بە ئیبراهیم لەسەر گەلەكەى زال بوو بەسەریاندا، قسەو بیرو باوهری بەسەر قەومەكەیدا سەرکەوت، جا هەر كەسێك بمانەویت و (خۆیشی شایسته بیئت) پلەو پایەى چەندها بەرز دەكەینەوه، بەراستی پەروردگاری تۆ داناو كار بە جییه، بە هەموو شتیك زانایه.

۱ (شرح النووي على صحيح مسلم).

له شهوق و زهوقی حمزکردنی بؤ گه یشتن به نامانجی زانست و کو تاییه که ی داوای کرد له پهروردگاری و وتی: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَئِمُ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّتَبْتَنُنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَمْعًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّهُ اللَّهُ غَزِيْرٌ حَكِيْمٌ﴾ (البقره ۲۶۰)

واته: به یاد بهینه، کاتیک ئیبراهیم وتی: پهروردگار! نیشانم بده چون مردوو زیندوو ده که یته وه؟ خوا فرموی ئایا باوهرت نه هینا وه؟ ئیبراهیم وتی: به ئی (باوهرم ههیه) به لام حمز ده که م (به چاوی خوم بیبینم) تا دلم نارام بگریت، خوا فرموی: که واته چوار باننده بهینه و جوان سهرنجیان بده و دوایی هر چواریان سهر بره و گوشت و پهرو خونینان تیکه ل بکه نهوسا له سهر لوتکه ی هر شاخیک هندیک لهو تیکه لهیه دابنی، پاشان بانگیان بکه به خیرایی و به پهله هه موویان دینه و بؤ لات و چاک بزانه و دلنیا به، به راستی خوا بالآ دهست و کار به جییه.

۸. ههروها له ریزو فهزلهکانی خوای گه وه له سهرمانی واجب کردوه شوین ناین و دهستوری ئیبراهیم بکه وین و له ریگاکه یه وه برۆین:

(زانا عبدالرحمن بن ناصر السعیدی) ده فرمویت: بؤ نه وه ی بزاین هه موو نه وه ی که خوای گه وه بؤی گنپراوینه ته وه له ژیان و به سهرماتی ئیبراهیم (علیه السلام) نهوا ئیمه فرمانمان پیکراوه که پابه ندین به هه موویه وه، خوای گه وه فرموویه تی: ﴿مَلَّةٌ أَيْكُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾ واته پابه ند بن پیوه ی. ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ (الفحل ۱۲۳)

واته: دوا ی چهنده ها سه ده وه حیمان بؤ تو ئه ی محمد ﴿ﷺ﴾ نارد که شوین ئیان و بهرنامه ی ئیبراهیم بکه ویت.

﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ﴾ واته: نه ی ئیماندارن به راستی له ئیبراهیم و نهوانه ی که له گه لیدا بوون نمونه یه کی چاکتان خراوته بهرچاو.

به لام نه م قسه یه ی بؤ باوکی بی باوهری (لا تستغفرن) جیا کراوه ته وه. نا بیئت پابه ند بن پیوه ی له م حاله ته دا به داوای لیخوش بوون بؤ هاوه لندانه ران. داوای لیخوش بوونی خو ی ئیبراهیم بؤ باوکی له بهر به ئینیک بوو دابووی به باوکی کاتیک بؤی دهرکهوت نه وه دووژمنی خواجه ئیتر ته بهرایی لیکرد و خو ی به دوور گرت.

۹. له فزلو ریژه کانی نهوه بوو که خوی گه وره خوئی و نیسماعیلی کوړی هلبژارد بؤ دروست کردنی (بیت العقیق) خوی گه وره ش وه لآمه که ی دایه وه له نومه تی پیغه مه بمری خوایشدا داواکه ی جی به جی بوو:
 خوی گه وره فمرمووی: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقره ۱۲۷)

واته: به یاد بهینن نه وکاته ی ئیبراهیم پایه کانی له که عبه بهرز کرده وه له گه ل نیسماعیلداو (دهیانوت): په روه ردگارا نه م کاره مان لی وه ریگره وه له ریزی چاکه کانماندا تو ماری بکه، چونکه به راستی تو خوی که ی زور بیسه رو زانایت له پیغه مه بمری خو مان وه هه والیک ی راست نه هاتو وه، که (بیت) پیش ئیبراهیم (علیه السلام) دروست کرابیت، نه وه ی په نا بؤ نایه تی (مکان البیت) بهریت، نه وه بی خه بهرو نادیاره چونکه مه بهستی شوینه که له زانستی خودا بریار دراوه دیاری کراوه.

خوی گه وره ده فمرمویت: ﴿إِن أَوْلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بَكَتْهُ مَبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ (ال عمران ۹۶).

واته: به راستی یه که م خانو مال و مه نزلگایه که و خه لکی سر زه وی دانرا (بؤ خوا په رستی) نه وه یه له مه که دایه، که پیروزه هیدایه ت و رینموونی به خشه بؤ هه موو خه لکی جیهان، ووتراوه: شوینی که عبه (فیه ایات بینات) واته: له بهر نه وه ی دروست کراوی ئیبراهیمی باوکی پیغه مه برانه له دوی خوئی، پیشه وای چاکان و پاکانه له نه وه کانی، نه وان ی په پره وی ده که ن و ده ست به سونه ته کاننیه وه ده گرن، بؤ نه مه ش فمرمووی: (مقام ابراهیم) واته: نه وه بهر ده ی له سه ری ده وه ستا بؤ نه وه ی بینا که بهرز بکاته وه، کوړه که ی نه وه بهر ده به ناوبانگه ی بؤ دانا بؤ نه وه ی بچیته سه ری تا بینا که بهرزی بکاته وه، مه به ست له وه ی که ئیبراهیم بهر یزین مزگه وتی له بهر یزترین پارچه زه وی له شیوکی بی سه وزایی و کشتوکالو دروست کردن دووعای بهر که تی بؤ که س و کاره که ی کرد که خوی گه وره رزق و بهر بومیان بداتی له گه ل که میک ناوروه و کشتوکال و بهر بومودا، بیکاته شوینیکی گرنگو و پیروزو مباره و و بیکاته شوینیکی نارام و پاریزراو، خوی گه وره وه لآمی دووعا که ی دایه وه سوپاس بؤ خوا، نه وه ی که ویستی خوی گه وره پنی دا، خوی گه وره

فرموی: ﴿أَرْضَنَا أَوْلَمَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَنَّبُ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا﴾
(القصص ۵۷).

واته: مهگەر ئیمه شوینئیکی دوور له ستهمو پرله ناسایشمان بۆ فراههم نهینان که جزوها بهرووبومی بۆ دیت و له هه مو نازو نيعمه تیک بههره ومهره).
و داوای کرد له خوای گهره که پیغه مبهریکیان له رهگهزی خوی بۆ بنیریت و به زمانی خویمان قسه بکات، بۆ نهوهی ههردوو نازو نيعمه تی دین و دنیا به بهخته وهری دنیا و قیامت له سهر تهواو بکات، بۆ نه مهش خوای گهره وهلامی دایه وه، وه پیغه مبهریکی بۆ ناردن، به لام چ پیغه مبهریک، کو تایی هه موو پیغه مبهرانی پی هینا و دینی پی تهواو کرد که به کسانیی پیش خوی نه دابوو.

﴿ ئیبراهیم (علیه السلام) بانگه وازی باوکی دهکات ﴾

ئیبراهیم (علیه السلام) سه ره تا بانگه وازه که ی له باوکییه وه دهست پیکرد، چونکه نزیکترین کهسی بوو لینییه وه، پیشتین که سیش بوو خهیری پی بگه یه نیت، هه ر نه م کاره پیغه مبهری خوشمان کردی ﴿وَإِنَّا لَشَرِکُ الْأَقْرَبِينَ﴾ (الشعراء ۲۱۴).

واته: خزمه نزیکه کانی خوت ناگاردار بکه ره وه، له بانگه وازه که یدا ره چاوی نه ده بی جوانی کرد بۆ ناموزگاری کردنی نه ده بی جوانی له گه ل گهره کاندای به کار هینا، به لگهی به هیزی به کار هینا، به نارام و خۆ راگر بوو له سهر هه موو نازاریک که توشی بهاتایه له ریگای گه یاندنی بانگه وازه که یدا، با بانگوازان به وه دابخوش بن.

خوای گهره ده فرمویت: ﴿وَإِذْ كَرَّمْنَا إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَدِيقًا لِنَبِيِّهَا﴾ (۴۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ (مریم ۴۱-۴۲).
واته: له قورئاندا باسی (گۆشه یه که له به سه ره اتی) ئیبراهیم بۆ نه و خه لکه بگه ره وه، به راستی نه و که سایه تیبیه کی راستگوبوو، له پیغه مبهرانیس بوو، کا تیک به باوکی وت: باوکی به ریزم نه وه تو بۆچی شتیک ده په رستی نه گوئی بیسته و نه کهس بهرچاو روون و روشنییر دهکات نه هه چ سو دیکت پی ده گه یه نیت.

زانا (ابو السعود) دهلیت: ئیراهیم علیه السلام له بانگه وازه که پیدا جواترین بهرنامه و بههیزترین ریگای به کار هیئا جواترین به لگی به نه دهیی جوانه وه به کار هیئا.

کاتیک په رستراو نه بیستتوو نه بینیت و بهرچاو روون نه بییت و هیچ سوئیکی نه بییت بۆ نه و که سهی دهیپه رستیت، ئیتر چ که لکیک له په رستنییدا ههیه؟ نه وه نا ته و او بی دهسته لاتتره له و که سهی که دهیپه رستیت، نه وه ش بههیزترین به لگیه له سهر به تال کردنه وهی نه و په رستشه، ئینجا که په رستش و هه وه لکه هی به زایه چوو، وه که نه وه به بییت: که واته ریگا که چۆن ده بییت؟

زانا (محمد متولی شعراوی) دهلیت: ئیراهیم (علیه السلام) کاتیک به باوکی فهرموو: ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (٤٢) يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ (مریم ٤٢ - ٤٣)

ئهم وتهیهی بۆ نه وه نه وت که باسی خوئی بکات راستگوویه، به لکو وه که پیغه مبهریکی خاوهن په یام فهرمووی، بۆ نه وه هاتوو هه لسو که وتی خه لکی راست بکاته وه، به و (وحی) یه ی له لایه ن خاوه بۆی هاتوو، ئا راسته یان بکات. وشه ی (لاییه) که له قورئاندا هاتوو، خوای گوره له قورئاندا (اسم علم) ناویکی ناسراوی دیاریکراوی بۆ باوکی ئیراهیم باس نه کردوه، لیژدها (الاب) بۆ باسکردنه (وصف) به لام ناوه که ی نازانین، نه گهر گه شتیک به ناو ده که کانی قورئاندا بکهین که به دوو دهق (نهص) هاتوو، دقیکیان راسته وخۆ باوکه کان دهگریته وه بۆمان باس دهکات، (کوپی باوکی باپیری باپیری باوکی) به لام ئایه تیکی تر جیاواز له مه باس دهکات، (مام) ی هیئا وه ناوی باوکی داوه به سهردا، وه که له سوره تی (یوسف) دا هاتوو: سوسف علیه السلام به دوو هاوپنکی ناو زیندان دهلیت: ﴿رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ (٣٧) وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ (یوسف) ٤٢ - ٤٣.

وشه ی (ابایی) کوئی (اب) ه، (الاباء) بریتییه له: (ئیراهیم پاشان ئیسحاقی کوپی پاشان یه عقوبی کوپی ئیسحاق) به دوا ی یه کیشدا راسته وخۆ هیئا ونی. له ئایه تیکی تراد ده فهرموویت: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لَبْنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (البقره ١٣٣).

ئىبراهيم باپىرى يه عقوب بوو، ئىسحاقىش باوكى يه عقوب بوو، ئىسى ئىسماعىل لهم به يىنه دا چى دهرده چىت؟ مامى يه عقوب بوو، كه واته مامىش به (اب) ناوى هاتووه. كه واته قورئان مامى به باوك لىك داوه ته وه، نه گهر خواى گه وه له هه موو نايه ته كاندا بو ئىبراهيم وشه (لابيه) بفرموايه، نه وكاته كاره كه واده بوو، كه ده بوونه باوكى راسته قىنه ي به لام ته نها يه كجار ناوى (ازى) هيناره، دواى باوك كهس به ناوى ناسراو نايه ت، مه گهر ته نها مه به ستى مامى بو يىت.

ئىنجا ئىبراهيم (عليه السلام) فرموى: ﴿يَا أَبَتِ إِي لِي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ (مرىم ۴۳).

واته ئىسى باوكه به رىزم، به راستى نه و زانست و زانيارىيهى كه بو من هاتووه دهر باره ي دسه لات و تواناى به ديه نه رى نه م جيهانه. بىگومان بو تو نه هاتووه، كه واته په يره وى من بكه رىنمونىت ده كه م بو رىگه و رىيازىكى راست و دروست، زانا (الزمخشرى) ده لىت: زور به نه رم و نىانى بانگه وازى كرد، نه زانى نه دايه پال باوكى ناوى به نه زان نه هينا، هه موو زانستىكى نه دايه پال خوى، به لكو فرموى: من نه ندازه يه ك زانستم لايه هه ندىك له وه لاي تو نىيه، نه وهش زانستى به لگه داره له سه ر رىگه ي راست، خوت به گه وه مه گره، من و تو به ره و كاروانىك ده چىن، به لام من له سه ر رىنمونىم و تو له سه رى نىت، كه واته شوينم كه وه رزگارت ده كه م له گو م رايى.

پاشان فرموى: ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ (مرىم ۴۴).

واته ئىسى باوكى نازىزم شه يتان مه په رسته چونكه به راستى شه يتان يا خىيه له خوا و سه ر كه شى كردووه.

پاشان فرموى: ﴿يَا أَبَتِ إِي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾. زانا (الزمخشرى) ده لىت: له چوارم جاردا به خراپى چاره نوسى ترساندى نه وه ي له وه رو دده ات له شوين كه وتن و چاره نوسى خراپه، سودى له نه ده بى جوان وه نه گرت، به جورىك كه دانى نه نا به وه دا كه سزاي پى ده گات، بىگومان سزاكه ي پى ده گات، ئىبراهيم پى فرموى: من ده ترسم سزايه كى به نازارت پى بگات، ئىبراهيم له هه موو ناموزگار ييه كانيدا وشه ي (يا اَبَتِ) بو باوكى به كار هيناره.

باوكى وتى: ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَنْ لَمْ تَنْتَ لِأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾

(٤٦) قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٦-٤٧﴾ (مریم ٦-٤٧).

زانا (الشنقیطی) دهلیت: خوی گهوره لهم دوو نایه‌ته‌دا روونی کرده‌وه کاتیک ئیبراهیم نامۆزگاریه‌کانی به نهرمی بۆ باوکی راگه‌یاند هه‌ق و راستی بۆ روون کرده‌وه له پهرستنی شتی بۆ که‌ک ناگاداری کرده‌وه، له سزای خوا ناگاداری کردو پێی وت: پهرستنی شه‌یتان خراپه، به‌لام باوکی به شیوه‌یه‌کی توندو ره‌ق له‌گه‌لی دوواو به ناوی خۆی بانگی کرد نه‌یوت (یا بنی) واته کورشی خۆم، له کاتیکدا ئیبراهیم وتی (یا اَبْت) ئینکاری پهرستنی بته‌کانی کرد، وتی: من نامه‌ویت، ته‌نها خوی به‌رزو بالام ده‌ویت، باوکی هه‌ره‌شه‌ی لیکرد نه‌گهر اوژ له‌و قسانه نه‌هینیت که نه‌یلیت، نه‌وا به‌رد بارانی ده‌کات، یان جنیوو قسه‌ی سوکی پێ ده‌لیت، به‌لام به‌رد باران کردنه‌که راست و دیار تره، پاشان پێیوت لای نه‌و کۆچ بکات واته بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ دوور بکه‌ویته‌وه، پاشان ئیبراهیم دوا‌ی نه‌و توندو تیژییه‌ی باوکی به جوانترین و نهرم‌ترین وشه وه‌لامی دایه‌وه: ﴿قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي﴾.

(ابن کثیر) ده‌رباره‌ی نه‌م نایه‌ته ده‌لیت: (سلام عليك) واته ئیبراهیم وتی: باوکه له منه‌وه ناره‌حه‌تی و نازارت پێ ناگات، له لایه‌نی منه‌وه سه‌لامه‌ت و بۆ وه‌ییت، چاکه‌یه‌کیشی بۆ زیاد کردو وتی: ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ (ان عباس) و که‌سانی تریش ده‌لین: زۆر نهرم و نیان و به سۆز بوو، ئیبراهیم داوا‌ی لیخۆش بوونی بۆ باوکی کرد، وه‌ک به‌لینی پێ دایوو، کاتیک بۆی ده‌رکه‌وت دوژمنی خوايه ته‌به‌رای لی کردو خۆی لی به دوور گرت.

پێغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ ده‌ فه‌رمووت: (يلقي ابراهيم اباه يوم القيامة على وجه اذر غبرة و قفرة، فيقول له ابراهيم: يا ابيت الم اقل لك لا تعصيني؟ فيقول له ابوه: اليوم لا اعصاك يا ابراهيم، يقول ابراهيم: يا ربي وعدتني انك لا تحزني يوم يبعثون، وهل الخي اشد من ان اخذي في ابي؟ فيقول الله تبارك و تعالی، يا ابراهيم اني حرمت الجنة على الكافرين)^١

واته: له روژی قیامه‌ته‌دا ئیبراهیم (عليه السلام) ده‌کات به نازهری باوکی و

^١بخاری ریوایه‌تی کردووه

دهیبینیت دهموو چاوی رهش هه لگه پراوه و تهپ و تۆزی لی نیشتوو، ئیبراهیم پینی ده لیت، نهی باوکه پیم نه وتیت سر پیچیم مه که؟ باوکی پینی ده لیت: نه پرۆ سر پیچیت ناکه مه نهی ئیبراهیم، ئیبراهیم ده لیت: نهی پهرومردگار تو به لیت پی دام روژی زیندوو کردنه وه سر شوپم نه کهیت، نایا له وه قورسترو ناره حهت تر ههیه که له باوکدا سر شوپم بکهیت؟ خوای گه وه ده فهرمویت: نهی ئیبراهیم من به مه شتم له سهر بی باوه پان حهرام کردوه. له فهرمووده هیه کی تر دا که ههر بوخاری له (الانبیاء) دا ریوایه تی کردوه له به شیککی فهرمووده که دا هاتوو (هو بذیح مطلق فیوخذ بقوانمه فیلقى فی النار) واته: باوکی ئیبراهیم شیوهی گوپراوه بو نیزهی که متیار له ناو خوین و خو لدا تلاوه ته وه رهنگی گرتوو، ده رباره ی نه و تراوه حیکمهت له م شیوه گوپینه دا بو که متیار، چونکه که متیار له بی می شک ترین نازه له کانه، نازه ریش له بی می شکترین مرو فیه کان بو، چونکه درای نه وه ی کوره که ی به لگه روونه کانی بو درخست نه و له سهر بی باورپی سور بو هه تا مرد، ئیبراهیم بالی سۆزو میهره بانی و ملکه چی بو راخست، به لام نه و خو ی به گه وه زانی و له سهر بی باورپی سور بو، له بهر نه وه له روژی قیامت به زه لیلی مامه له ی له گه ل ده کریت.

ئیبراهیم (علیه السلام) نهیتوانی شه فاعهت بو باوکی بکات ههروه ها پیغه مبهری خوشمان نهیوانی شه فاعهت بو مامی بکات.

سودو وانه ئیمانییه کانی چیرۆکه که

۱. سهره تای بانگه واز له که سه نزیکه کانه وه ده ست پی ده کات:
۲. سۆزو نه رمی نواندن له بانگه واز داو راخستنی بالی رحمهت، به تاییهت له گه ل گه وره کانددا که پله و پایه یان ههیه و به ته مه نن.
۳. هه لگرتی نازارو ناره حه تی که سه نزیکه کان که ناتوانریت هی که سانی تر به و شیوهیه هه ل بگریت، چونکه هه قی زیاتر یان ههیه و سۆزو شه فقه تی زیاتریان ده ویت، هه ولی رزگار بو نیان بدریت له و ناره حه تییه که ی که تی کوه و تون.
۴. بهرام بهر خراپه چاکه بگریت که هو کاریکی چاکه بانگخواز خو ی پی پر چهک بکات، ته نها وشه ی جوان و ریک و پیک به کار بهینیت. وهک ئیبراهیم (علیه السلام) وتی: (سلام علیک) و چاکه ی کرد که وتی (ساستغفر لک ری).

۵. روژی قیامت ئیبراهیم سود به باوکی ناگه یه نیت و ناتوهانیت رزگاری بکات له ناگر، پیویسته هه موو بهنده یه ک نه فسی خوئی له خوا بکریته وه و له کرده وه چاکه کان بکات که ده بنه هوکار بو چوونه به هه شتی ، وه ک خوی گه وه فرموویته: ﴿إِذَا فَخَّ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (المؤمنون ۱۰۱).
 واته: کاتیک فوکارا به بوقداو قیامت به پاپوو نه سب و خزمایه تی له نیوانیاندا نامینیت و پرسیاریان لی ناکریت.

﴿ئیبراهیم (علیه السلام) بانگه وازی قه و مه که ی ده کات، تا دست له ت په رستی هه لیگرن﴾
 بنگومان به لکه کانی ئیبراهیم (علیه السلام) به هیترتین به لکه بوون له بهراورد کردن له گه ل پیغه مبراندا، خوی گه وه فرمووی: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ لِّشَاءِ﴾ (الانعام ۸۳)
 واته: ئه و تو ویزوو لی کو لینه وانه که له ئایه ته کانی پیشترا هات، به لکه و نیشانهی ئیمه بوون، کاتیک به خشیمان به ئیبراهیم له سهر گه له که یی و زال بوو به سه ریاندا، جا هه رکه سینک بمانه ویت (خویشی شایسته بیت) چه نده ها جار پله و پایهی بهرز ده که یه وه.

ههروه ها خاوه نی دلئیکی ساغ و تهن دروست بوو، وه ک خوا گه وه فرمووی:
 ﴿وَإِن مِّنْ شَيْعَةٍ لِّإِبْرَاهِيمَ (۸۳) إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ (الصفافات ۸۲-۸۴)
 واته: بنگومان ئیبراهیم له شوین که وه تو په پیره وانی (نوح) ه، کاتیک رووی کرده په روه ردگاری به پیر بانگه وازی به وه چوو به دلئیکی پر له نیمان و یه ک خوا ناسیه وه. خوی گه وه ده فرموویت: ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ (۶۹) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ (۷۰) قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظُرُ لَهَا غَافِقِينَ (۷۱) قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُم إِذْ تَدْعُونَ (۷۲) أَوْ يَنفَعُونَكُم أَوْ يَضُرُّونَ (۷۳) قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (۷۴) قَالَ أَرَأَيْتُمْ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ (۷۵) أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ (۷۶) فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ (۷۷) الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (۷۸) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (۷۹) وَإِذَا مَرِحْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰) وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (۸۱) وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ (۸۲) رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ (الشعراء ۶۹-۸۳)
 (الزمخشری) ده لیت: ئیبراهیم (علیه السلام) دهیزانی گه له که ی بت په رستن، بو ئه وه پیشانیان بدات ئه و شته ی ده پیره رستن شیایو په رستن نییه. کاتیک نه وان وه لامی ئیبراهیمیان دایه وه که چاولیکه ری باوک و باپرانیان ده که ن،

ئىبراھىم (عليه السلام) پىيى ووتن: ئىئوھ ئەم فەرمانى چاۋ لىكەرىيە بشكىنن چونكە ئەوھ نايىتتە بەلگە لەسەر راستى چونكە بىي ماناۋ بىي نىرخەكان مافى پىشخستىيان نايىتت بەسەر ھەق و راستىدا، پەرسىتنى ئەم بتانەش دوژمنايەتپىيە لەگەل خوا، ماناۋ دوژمنايەتپىش لەم نايەتەدا دەردەكەوئىت: ﴿كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ (مەرىم ۸۲).

واتە نەخىر وانىيە، ئەو شتائەى ئەوان دەپپەرسىتن (لە رۇژى قايامەتدا) باۋەپريان بە پەرسىتنى ئەوان نىيە، نارەزايى دەردەبەن بەلكو بەسەختى دژايەتپىيان دەكەن، بەرپەرجيان دەدەنەۋە، چونكە ئەو كەسەى لە پەرسىتەكانياندا سەرى لىشىۋاندوون گەۋرەترىن دوژمنا، بۇ ئىنسان كە شەيتانە، بەلكو ووتى: (عدولى) وئىنەكىشانى مەسەلەكە بوولە نەفسى خۇيدا بەو مانايەى كە من بىرم كەدەۋە بىنىم پەرسىتشم بۇ شەيتان ئەۋە بۇ دوژمنا خۇم لى پاراست و پەرسىتشىكم ھەلبۇئەد كە لە ھەموويان خەيرترو چاكترە، مەبەستىشم بەۋە بۇ ئەۋە بوۋە كە يەكەم جار نامۇژگارى خۇم كەرد، بەۋە رى و شوئىنى كارەكەى دانا تا ئەوان تەماشاشا بكن و بلىن: ئىبراھىم بەۋە نامۇژگارى كەردىن كە نەفسى خۇى پىي نامۇژگارى كەرد، ئەۋەى بۇ ئىمە وىست بۇ رۇخى خۇى وىستى، تا لاي ئەوان خوازراوئىت و گوئى لە قسەكانى بگرن، ئەگەر بىوتايە (فانە عدو لكەم) ئەو شوئىنەى نەدەگرت كە مەبەست بوو لەبەر ئەۋە دەچوۋىە بوارى دەرختەنەۋە، چونكە ھەندىك جار ئەم دەرختەنە دەگات بە كەسى نامۇژگارى كراۋ كە دانپىنانان نايگەيەئىت چونكە بىرى لىدەكاتەۋە را دەمىئىت كە رەنگە بتوانئىت ۋەرى بگرت.

﴿سودوۋانە ئىمانىيەكانى چىرۇكەكە﴾

۱. چاۋلىكەرى گەۋرەترىن بەرەست و گىرقتەكانە كە رو بەروو بانگخوازانى خوا دەبىتەۋە.

(الزمخشرى) دەئىت: بەراستى چاۋ لىكەرى زۇر بىزاروۋ نا پەسەندە، لەگەل قسەى ۋەرگىراۋ بە بىي بەلگە، فىئلى شەيتانىش بۇ چاۋلكەران زۇر گەۋرەيە كا تىك دەيانبات چاۋ لە باۋك و باپىرانىان بكن لە پەرسىتنى بت و داتاشراۋەكاندا پەيكەريان بۇ دروست بكن ئەوان باۋەپريان وايە لەسەر شتىك بن و زۇر جدىن لەسەر خستى پەپرەۋ مەزھەبەكەى خۇيان، بە ناھەقى خۇيان

مناقشہ ہی حقی خاوهن حہ قہ کان دہ کن، چاو لیکن ان نو ہر ہر شہیان بہ سہ کہ بت پهرستی لہ پیشہی نو ان بیت۔

۲. لہ نایہ تی: (فانم عدو لی) تہ پرا کردن و خو بہ دور گرتن لہ بتہ کان و راگہ یاندنی جہنگ لہ دژیان و ئیبراہیم لہم دژیاہ تی کردنہ دا رو چوو لہ بتہ کان و هاوہ لدانہ راندا ووتی: (وَأَعْتَرِلَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا) (مریم) ۴۸۔

واتہ: وا من دور دہ کہ و مہ و ہ کہ نارگیر دہ کہ لہ ئیوہ و لہ شتانی کہ لہ جیاتی خوا دہ پیرہستن، من تہنہا ہانا و هاوار بو پەروردگارم دہ بہم ہر نو دہ پیرستم، ئومیدہ وارم کہ پەروردگارم نا ئومیدو رہنچہ روم نہ کات دو عاو نزاو پهرستم لی و ہر گریت۔

﴿چاو پیکنہ و تن و گفتوگوی ئیبراہیم (علیہ السلام) لہ گہل قہ و مہ کہ یدا لہ کاتی

پہرستی نہ ستیرہ کاندا﴾

خوای گہورہ دہ فرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ (۷۵) فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفَلِينَ (۷۶) فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لئن لم يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (۷۷) فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸) إِنِّي وَجْهَتُ وَجْهِي لِلذِّی فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام ۷۵ - ۷۹)۔

(ابن کثیر) دہ لیت: نہ مہ مقامی چاو پیکنہ و تنی بوو لہ گہل قہ و مہ کہ یدا بو ی روون کردہ و ہ کہ نو کو مہ لہ نہ ستیرہ رووناکہ ی بینویانہ بہ کہ لکی خواہ تی نایہ ناشیت لہ گہل خواد پیرہستین، چونکہ دوست کراو و ژیر بار خراون، جاریک ہہ لدین و جاریک ناوا دہ بن، لہم جیہانہ خو یان وون دہ کن پەروردگاریش ہیچی لی و ن نابیت و ناشارد ریتہ و ہ، بہ لکو نو ہہ می شہ باقیہ و ن نابیت، تہنہا خو ی شیوا ی پهرستہ تہنہا خو ی پەروردگارہ۔

ناشکرایہ ناموزگاری ئیبراہیم دہ بارہ ی نہم نہ ستیرانہ بو خہ لکی گران بوو، نو ان نہ ستیرہ کانیان دہ پیرست، وشہی (ملکوت) لہ نایہ تہ کہ دا گہورہ یی مولک و دہ سہ لاتی خوای گہورہ نیشان دہ دات، خوای گہورہ سہرنجی ئیبراہیمی

راکيښا تا سهيري گه وره يي دسه لاتی بکات نه ستیره و گله نه ستیره کانی
بینی فراوانی گه ردون که و ته بهر چاره کانی ئیبراهیم.

پرسیار: نایا ئیبراهیم بیچکه له خوا هیچی پرست؟

خوای گه وره فهرمووی: ﴿لَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي لَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفَلِينَ﴾ (الانعام ۷۶).

نایا ئیبراهیم زور له گوماندا بوو؟ سهره تا به دؤخی (شک) گوماندا تیپه ری تا
گه یشته به هیدا یه تی خوای گه وره، سهره تا وهک له نایه ته که دا هاتووه
نه ستیره ی پرست پاشان مانگ پاشان خوړ: وهک فهرمووی: ﴿لَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ
اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي لَمَّا أَفَلَ﴾ کاتیک ناو ابو و تی: ﴿قَالَ لَا أَحِبُّ
الْآفَلِينَ﴾ من حهن ناکه م شتیک به پرستم که دیار نامینیت پاشان خوای گه وره
فهرمووی: ﴿لَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هَذَا رَبِّي لَمَّا أَفَلَ قَالَ لَنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ (۷۷)﴾ لَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ لَمَّا أَفَلَتِ
قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (۷۸)﴾ إِنِّي وَجْهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام ۷۷-۷۹).

کا تیک ئیبراهیم کوچی کرد بو شام شاریکی بینی ناوی (حران) بوو،
خه لکه که ی نه ستیره یان ده پرست ئیبراهیم قهت سوجه دی بو بت نه بردووه
ته نها خوای گه وره ی پرستووه، که واته بوچی و تی: (هزا ری)، ئیبرایم ویستی
پله به پله بانگیان بکات، ئیبراهیم ریگای ئینسانیکی پی گه یشته وی ژیری
خاوه ن فیکری گرتی بهر، به ناستی تیگه یشته نی خوایان قسه ی له گه لدا ده کردن
که به کان ده سکینن ده چیت ته وره که ده خاته سهر شانی بته گه وره که و پیان
ده لیت: گه وره که یان نه م بتانه ی شکاندووه ناده ی پرسیری لی بکن بزائن
وهلام ده داته وه، نه م جاره قه و مه که کاریکی زور غریب ده کن، به دریزایی روژ
ناچن به لای پرستشدا به لکو به شهو پرستش ده کن، هریه که یان
نه ستیره یه ک بو خو ی هله ده بزیریت و ده لیت: ئیتر من نه م نه ستیره یه ده پرستم
ئیبراهیم له و شاره خه لکی به م جوړه بینی دوو کسی ده بینی یه کیکان ده یوت
نه مه خوای منه و نه وی تر ده یوت بیگومان نه وه خوای منه، ئیبراهم (علیه
السلام) به دریزایی شهو له گه لیان ده مایه وه پیی ده و تن شه ی خه لکینه نه م

کارهی ئیوه بی سوده ده بیئت خویه ک هه بیئت ئەم شتانه هه لیهینیت و ئاوا بکات، ده یویست ئاستی بیرکردنه ویان بهرز بکاته وه، بۆ سبهینی که رۆژ بوویه وه ﴿لَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِغَةً﴾ پینی وتن بۆچی هه ر شهو؟ به رۆژیش ده گونجیت بۆچی ئیوه هه ر به ته نه ا له شه ودا په رستش ده کن ده گونجیت که خوا له رۆژیشدا هه بیئت، ده یویست له و تیگه یشتن و هه له خراپه ده ربازیان بکات، وه رن با ئەمجاره خۆر په رستین: ﴿لَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِغَةً﴾ روناکی خۆر ئاسمان په ر ده کات و زۆر گه رمه، ئەمه یان به هیز تره، دا بنیشن بی په رستن ﴿هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾ به و تیگه یشتنه ی که ئەوان ده یان ووت که واته ئیمه شتیکی گه وه ده په رستین ﴿لَمَّا أَفَلَّتْ﴾ که بینیان ئەو خۆره به هیزو گه رم و رونا که ئاوا ده بیئت و دیار نامینیت و لاواز ده بیئت ئینجا ئیبراهیم (علیه السلام) ووتی: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ئیبراهیم (علیه السلام) شیوازیکی جوانی هه لپه رارد شوینی بکه ویت هه موو ئەو شتانه ی ئیوه ده یان په رستن بی که لکن، به هه موو هیزک ئاراسته ی کردن بۆ ﴿إِنِّي وَجْهٌ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام ۷۹) واته: من رووم کرده ئەو که سه ی که زه ویی و ئاسمانه کانی له نه بوونه وه به دیهیناوه که که سیکه دووره له هاوه ل و شه ریک و ئیتر چۆن ئەستیره په رستیت؟

﴿ سودو وانه ئیمانیه کانی چیرۆکه که ﴾

ئیبراهیم (علیه السلام) به ئەستیره کانی نهوت ﴿هَذَا رَبِّي﴾ له کاتی که له گوماندا بیئت یان هاوه لدا نه ر بیئت، چونکه خوی گه وه به ئایه تی ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ به ته وای نه فی ئەو کارهی ئیبراهیمی کرد، زانا (الشنقیطی) ده لیت: نه فی کردنی بونه وه ر رابردو و هه موو کاتی رابردو ده گرتیه وه، ئەوه جیگیر بوو که ئیبراهیم (علیه السلام) هه نگاوی بۆ بت په رستن نه ناوه.

﴿ چاو پیکه وتن و گفتوگو له گه ل ئەو پاشایه ی که بانگه شه ی خویه تی ده کرد ﴾

خوای گهوره فرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْسِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْسِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقره ۲۸۵).

واته: ئايا نه تبيستوووه نه ت روانيوهته نهو كه سهى دمه قاله دهكرد له گه ل ئبراهيمدا (عليه السلام) له باره ي پهروه ردگار ييه وه ، له بهر نه وه ي خوا پاشايه تي پي به خشيبوو، (له جيباتي وه ره ينان و سوپاسگوزاري كه چي دمه دمه ي دهكرد له گه ل ئبراهيمدا)، نه م لوت بهرزيه ش كاتي ك بو، به هه واو فيزه وه پرسويوه تي له ئبراهيم كه پهروه دگاري تو كييه؟ نه و يش له وه لامدا وتي: پهروه رداري من نهو زاته يه كه ژيان ده به خشيت و مردنيشي به دهسته، (نه مرود له وه لاميدا) ووي: جا منيش ژين ده به خشم و مردنم به دهسته، ئينجا فه رماني دا هه نديك له نه ياراني بكورن گوايه نهو ده يانم ري نيئت، هه نديكي نه كوشت گوايه نهو ژياني پي به خشين، ئينجا ئبراهيم وتي: به راستي خوا خوړ له روژ هه لات ه وه ده ينيئت جا نه گه ر تو ده توانيت له روژ ناوا وه بي هينه، ئينجا نهو بي باوه ره رهنكي په ري و ده مكوت كراو وه لامي نه ما بيگومان خوا هيدا يه تي قه مي سته مكاران نادا.

نهو پاشايانه ي حوكمي جيهانيان كردوه چوار بوون، دوانيان موسولمان بوون و دوانيان كافي بوون، نه مه قسه ي پيش نه م سه رده مه يه (نه مرود، بختنصر) كافي بوون، كه ئبراهيم (عليه السلام) روو به پروي (نه مرود) بوويه وه، دوو موسولمانه كه ش (سوله يمان و ذوالقرنين) بوون، نهو سه رده مه ي ئبراهيميش تيا پينگه يشت سه رده ميكي قورسو نارحه ت بوو، نه مرود حوكمي ده كرد، به لام خوای گه وه له قورناندا ناوي نهو پاشايه ي نه يينا به لام ناوي ئبراهيمي هيئا، چونكه ناوي نهو شيواوي باسكردن نه بوو نه م پاشايه به و ده سه لات ه كه مه ي كه هه يبوو توشي له خو باي بوون هاتبوو، ده بيت نهو نه ينييه چي بيت واي له م پياوه ده كر بل يت من خوام؟ بيگومان له خو بايي بوو، كاتي ك سه يري شيوازي گف تو گو كه ده كه ين بو مان ده رده كه ويئت كه كاره كه له خو بايي بوون تي په ري كردوه بو بي ميشكي، به و جو ه ي كه

دوو کەس لە زینداندا حوکمی لە سێدارەدانیان دەرچووینت ئو یەکیکی تریان رزگار بکات و یەکیکی تریان بکوژیت، بەلام کاتیک ئیبراهیم داوی لیکرد خۆز لە خۆز ئاواوە بەینیت کابرا دەمکوت بوو.

پرسیار: بۆچی دەمکوت بوو؟ ئایا نەدەبوو بیزانیایە کە خۆز هەموو رۆژیک لە خۆز هەلاتەو دەیت، کەواتە چی وایلیکرد دەمکوت بوو؟ ئەمە بە نەیسبەت ئیمەو کاریکێ ئاساییە، چونکە دەزانین هەمووکاتیک شەوو پۆژ بە داوی یەکدا دین.

﴿ سودو وانە ئیمانیە وکانی چیرۆکە کە ﴾

۱. لە سودو گرینگیهکانی تاقیکردنەو (الابتلاء) لە خۆبایی بوون و خۆ بەگەرە زانین لا دەبات، ئەگەر ئەم پاشایەیی لە گەل ئیبراهیمدا دەمە قالەیی کرد کەسێکی فەقیرو هەژارو نەخۆش بوایە و گویچکەو چاوی نەبوایە، دەمە قالەیی لە گەل ئیبراهیمدا نەدەکرد دەربارەیی پەروردگاری. بەلکو دەمەقالەیی کرد دەربارەیی پەروردگاری چونکە خوای گەرە پاشایەتی و دەسەلات و دەولەمەندی پێ بەخشی بوو. ﴿إِن آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾.

۲. لە چیرۆکە کەدا سەرکەوتنی بۆ خۆشەویستانی خوا تیا، بەلگەیی بە ئیلهام پێی بەخشی بۆ دەمکوت کردنی دوژمنەکانی.

﴿ لە هەلۆیستە ئیمانیە کان ﴾

۱- چیرۆکی شکاندنی بتهکان و فریدانی ئیبراهیم بۆ ناو ناگر:

خوای گەرە فەرمویەتی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِمِ عَالَمِينَ ﴿۱﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الْكُفْرُ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلَمْ يَكُن لَكُمْ آيَاتُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا مَنَا عِبْدِينَ ﴿۳﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَشْرَكَ إِذْ أباؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿۵﴾ قَالَ بَلْ رُبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۶﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿۷﴾ فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَوْمًا هُمُ لَعَلَّهُمُ إِلَٰهٌ بَرَجَعُونَ ﴿۸﴾ قَالُوا مَن فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۹﴾

﴿۵﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدْعُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِزْرِيمٌ ﴿۵﴾ قَالُوا فَأَتَوْا بِهِ عَلِيَّ بْنَ أَبِي النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْفَعُونَ ﴿۶﴾ قَالُوا وَأَنْتَ قَعَلْتَ هَذَا بِقَاهِنِنَا يَا إِزْرِيمُ ﴿۷﴾ قَالَ بَلْ قَعَلَهُ كَكَبِيرِهِمْ هَذَا فَسْتَلَوْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفِقُونَ ﴿۸﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلِيَّ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطَفِقُونَ ﴿۱۰﴾ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿۱۱﴾ أَفَبِ لَكُم مَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۲﴾ قَالُوا حَزِقُوا وَأَنْصَرُوا إِلَهُتِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿۱۳﴾ قُلْنَا يَنْتَازِكُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَيَّ إِزْرِيمَ ﴿۱۴﴾ وَأَزَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿۱۵﴾ ﴿(الانبیاء: ۵۱-۷۰)﴾

مهسه له یهک نیه به قهد مهسه له ی (التوحید) یه کتاپه رستی دل و دهرن و نه ندانه کانی باوه ردار سرقال بکات نه وان ههول دهن هه میشه ووشه ی خوا بهرزی بیته، نه گهر ریگا کانیان جیاوازیش بیته و ووشه ی بی باوه ران نهوی و نزم بیته، نه وان ههول بؤ دنیاو ناوو شوهرت و دهسه لات و کوکردنه وهی سامان نادهن، نه وان دل و نه ندانه کانیان بؤ خوا ناماده دهکن، و حزیش دهکن خه لکی وهک خویمان بیته و هه موو خه لکی ملکه چی فرمانی خوا بن و به شرعی خوا حوکم بکن، واته هه موو بتیک بشکینریت که له غهیری خوا ده پهرتریت و به ندانه کان له پهرستشی کویرانه پزگار بکرین، وهک (ربعی بن عامر) خوا لینی پازی بیته کاتیک چوه لای پوسته م ووتی: (خوای گوره نیمه ی نارد تا خه لکی له به ندایه تی کردنی به ندانه کان دهریکه ی بؤ به ندایه تی کردنی خوا. له ناره حه تی دنیا دهریان به یین بؤ فراوانی له سته م و زورداری دینه کان پزگاریان بکه ی بؤ دادپه روهی نیسه لام).

دورژمانی خوا نامانچی جیاوازو هه مه جوریان هه یه، ده یانه ویته ناوو شوهرت و دهسه لاتیان بیاریزن و خه لکی ملکه چی نه وان بن، نه مانه ش بؤ سو دی دنیا یی و ناره زوو رابواردنه، لیرده ا کیشه و مملانی هه لده گیرسیت له نیوانی حه ق و ناحه قداو له نیوان باوه ردارو یاخی بواندا، چونکه دهرکه و تنی خاوه ن باوه ر خه لکی له بی ناگایی به ناگا دینیته وه و داویان لی دهکن بچنه ژیر فرمانی خواوه، اه مه شه د ناوو شوهرت و دهسه لاتی دورژمانی خوا ناوا ده بیته و نامینیت، له به رنه وهی خوای گوره فرمویه تی: ﴿وَمَا نَقْمُوا بِهِنَّ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۸﴾﴾ (البروج: ۸)

چونکه نابیت و ناگونجیت ئەهلی حەق و ئەهلی بەتال و ناحەق بەیەک بگەن چونکه ئامانجی ھەریەکیان لەناوبردنی ئەوی تریانە .

ئەمەش مەسەلەییەکیە لە مەسەلە ئیمانیهکان، ئیمانی ئیماندارانی پێ زیاد دەبیت، روخان و خەسارەت مەندیشی بۆ یاخی بووان و خراپەکاران تیاپە، خواکانیان تێک دەشکیت و بتەکانیان لەت و پەت دەکرین، دەبیت ھەر ئاخ و داخی بۆ ھەنکیشتن، ھەرەشەیان کردو وتیان: ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ دوا لە بتی نەزانەکان و تیکشکینران کە وایان دانابوو ئەمان خوان. تکایان ئی دەکردن بە لای خوادا نەدەچون و قەومەکی نەدەگەران بە دوا ئی ئەو کەسەدا کە کارەکی کردوو تا تۆمەتەکان لەسەر کەسیکی گەنج کۆبکەنەو کە ئەو ناوی ئیبراھیم بوو، بەلگە ئی تۆمەتەش ئەو بوو کە بیستبویان کە ئەو نۆژمنایەتی خۆی بۆ ھەموو ئەو بتانە پراگیانندوو کە ئەوان لە غەیری خوا دەیان پەرسەت وە کە فەرمووی: ﴿فَأَيُّكُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾﴾ (الشعراء ٧٧-٨٢) .

واتە: (بێگومان ھەموو ئەوانە دوژمنی منن، بە دوژمنی خۆمیان دەزانم جگە لە پەروردگاری جیھانیەکان، ئەو ئی دروستی کردوو ھەر ئەو پینمونیەم دەکات، بۆ بەختەوھری ھەردوو جیھان، ھەر خۆی خۆراکم پێ دەبەخشیت و تینووتیم دەشکینیت، کاتیکیش کە نەخۆش دەکوم ھەر ئەو چارەسەرم دەکات و شیفام بۆ دەنیریت، ھەر ئەو ئیش دەممرینیت و لەو دەوایش زیندوم دوکاتەو، ھەر ئەو ئومیدم پینەتی کە لە گوناھم خۆش بیت لە پۆژی قیامەتدا).

ھەر وھا ھەرەشە ئی کردو ووتی: ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا

مُدْبِرِينَ ﴿٨٣﴾﴾ (الأنبياء ٥٧)

واته: سویندی خوارد ووتی: (سویند به خوا نه خشه یه که ده کیشم بۆ بته کانتان دوی ئه وهی ئیوه پشتان هه لکرد). مه سه له یه که بوو ته نها یه که کس تیایدا تۆمه تبار کرا له گه ل زیانکی زۆرو ئاشکرا بۆ کافران، که ئه و که سه ش ئیبراهیم "علیه السلام" بوو، خوی گه وره ده براره ی فهرمووی: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً﴾
 واته: ئیبراهیم خۆی به ته نها تۆمه تیکه. له یاخی بوانی ئه و زه مانه وه فهرمانیک بۆ گرتنی ئیبراهیم "علیه السلام" ده رچوو، که ناماده ی بکه ن بۆ دادگایی کردن، ته نها تاوانی ئه و یه کتا په رستی بوو، ئه و ماوه یه کی درێژ بانگه وازی یه کتا په رستی به ئاشکرا کرد، به لام ئه مجاره یان به ده ستی ئه نجامی داو هه موو بته کانی شکاند، دادگایی کردنه که به شیوه یه کی سته مکارانه بوو، به پیی شرعی خوا نه بوو، فرمان له پاشا یاخی بووه که وه ده رچوو، که بانگه شه ی خواجه تی ده کرد، تۆمه تی ئاراسته ی ئیبراهیم پیغه مبه ر کرد، ئه گه ر خاوه نی عه قلیکی داده ورانه بو نایه شه رمیان ده کرد بلین: ﴿قَالُوا يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (الانبیاء ۶۲)

واته: نایا تۆ وات کرد به خوا کانتان و شکاندتن؟ پاک و بیگه ردی بۆ خوا، کام خوا که نه توانیت سود به خۆی بگه یه نیت و زیان له خۆی دور بخاته وه؟! له وه لاوازترو بی ده سه لاتره که پرێزکی بۆ خۆی هه بیئت تا ئه وهی سوودی بۆ غه یری خۆی هه بیئت یان زیانیان پی بگه یه نیت.

تۆمه ته که ئاراسته ی ئیبراهیم "علیه السلام" کرا، که خوی گه وره به نایه تی: ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ ۖ تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ لَّدُنَّا ۚ إِنَّ رَبَّكَ خَكِيمٌ﴾ (الانعام ۸۲)، مه ده سی کردوه، (پیشتر مانا کرا) له گه ل ئه وهی که تۆمه ته که له خۆیدا به تال و بی مانایه و له لایه ن که سی ژیره وه په ت ده کړیته، بیگومان ئیبراهیم شه ژانی ئه وانی زیاد کردو سکالای ئه وهی کرد که ئه وان له سه ر به تال و ووتی: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ فَسَلُّوهُمْ إِذْ كَانُوا يَنْطَلِقُونَ﴾

واته: ئیبراهیم ووتی: (بۆچی له من ده پرسن؟ خۆ بته گه وره که ساغ و سه لیمه) نه خیر هه ر کاری ئه و بته زله یه، ده لییان پیرسن، ئه گه ر قسه ده که ن و تی ده گه ن!!

ٹیبراهیم "علیہ السلام" ویستی دان بنینن بہ کہم و کوپی و ناتہاوی و بتہکانیاندا، بہودی کہ قسہ ناکہن و سودو زیان ناگہزہنن.

﴿قُلِ اللَّهُ يُتَجَبَّحِكُمْ مِمَّا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٦٤﴾﴾ (الانبیاء ٦٤)

واتہ: (کہمیک داچلہکان) و لہ دلی خویندا لیکیان دایہوہ، سرئہنجام بہ خوینان ووت: بہ راستی نیوہ ستہکارن (ٹیبراهیم راست دہکات، ئەمانہ ناتوانن بہرگری لہ خوین بکن، چون دہتوانن بہرگری لہ نیمہ بکن!؟)

خەلکەکہ لہ بیناگایان بیدار بونہوہ لہ بہردہم ئەم بەلگہیہدا کہ ٹیبراهیم "علیہ السلام" ہینایہوہ!! پاک و بیگہردی بو خواا ووشہیہکی حەق پیزہکانی لہرزاندن لہ دلی خویندا ووتیان: کہ ئەمانہ قسہ ناکہن و سودو زیانان نیہ نیتر بوچی بیانپہرستین!؟

﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ لُيُؤْمًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾﴾ (الانبیاء ٦٥)

واتہ: پاشان بہسہر شوپی پاشگہز کرانہوہ بو بیرو باوہرہ کوئہکیان و ووتیان: بیگومان تو زانیوتہ کہ ئەوانہ قسہ ناکہن!!

﴿وَكَذَّبَ بِمِ قَوْمِكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾﴾ لِكُلِّ نَبِّ مُسْتَفْرِّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾﴾ (الانبیاء ٦٦-٦٧).

خوایہک کہ دہپہرستیت دہبیت بہتوانا بیت کہ سود بہ بہندہکانی بگہیہنیت و زیانان فی دورر بخاتہوہ ئەگہر نا ئەوہ بہتال و بی مانایہو شیواپی پہرستن نیہ، یخوای گہورہ فرمویہتی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِضُرٍّ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٧﴾﴾ (الانعام ١٧).

واتہ: (دلیبابہ لہودی) ئەگہر خوا دوچاری زیان و گہرقتیک بکات، ئەوہ ہمرگیز لابہری نیہ جگہ لہ خوئی نہبیت، خو ئەگہر بیہویت توشی خیرو خوشیہکی بکات، ئەوہ ئەو خوایہ دہستہلاتی بہسہر ہموو شتیکیدا ہیہ.

﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾﴾ (الانبیاء ٦٨).

كاتیک ئیبراهیم به بەلگەو پون کردنەوەکانی سەرکەوت بەسەریاندا، ئینجا ئەوان چوون بۆ بەکارهێنانی هیزو بازو، بەو جۆرە هەموو کەسە دوور لە بەلگەکان خۆیان لەبەردەم بەلگە ی پراستی دا ناگرن و پەنا دەبن بۆ ململانی بە زەبری هیزو پیاکیشان.

لە دادگای یاخی بوانەوە فرمان دەرچوو بە قورستین سزا بۆ ئیبراهیم "علیه السلام" کە بریتی بوو لە لەناوبردنی بە ناگر.

زانا (ئین کثیر) دەلیت: ئەوان دەستیان کرد بە کۆکردنەوێ دارو کەرەستە سوتەمەنی لە هەموو لایەکەو کە دەستیان بگات، ماوەیەک مانەو کۆدەبنەو بۆ ئیبراهیم تا ئەو کاتە ئافرەتیک نەخۆش کەوت و، نەزری کرد ئەگەر چاک بوەو دەبیست بە کۆلم دار بێنم بۆ سوتاندنی ئیبراهیم.

لەم هەلۆیستە جوانە ئیبراهیم دا "علیه السلام"، (ئین عباس) پریوایەت دەکات و فەرمووی: ئیبراهیم فەرمووی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ کاتیک فریدرایە نیو ناگرەو ئەمە ی ووت، و محەمەدیش ﷺ هەمان شتی ووت کاتیک پێی ووترا: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٠٦﴾ فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوَةٌ وَأَنْبَغُوا رِضْوَانُ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾﴾ (ال عمران ١٧٣-١٧٤).

واتە: ئەوانە ی کە خەلکی (باوەر لاواز) پێیان دەلین: بە پراستی خەلکی بی باوەر و خوا نەناس خۆیان بۆ ئیو کۆ کردۆتەو و مەلاسداو، لێیان بترسن (خۆتان توشی بە لا مەکن) بە لام ئەوان (واتە ئیمانداران) بەو پەر پیاگەندە ی بەو پریان زیاتر دامەزراو، ووتیان: خوامان بەسە کە یاریدەدەر و یارمەتیدەریکی چاکە، ئینجا مسولمانان گەرانەو، هاوپی لەگەل فەزل و نازو نیعمەتی خاوییدا، و هیچ ناخۆشیەکیشیان بۆ پیش نەهات، چونکە شوینی پەزماەندی خوا کەوتبوون و (هەر ئەوەشیان مەبەست بوو) خوی گەرەش هەر خوی خاوەنی فەزل و پزیزکی زۆر گەرە یە.

ئیبراهیم "علیه السلام" نەفسی خوی بەخشی بە خواو پشتی بە خوا بەست، و دلی هەلۆاسی بەوداو، خوی گەرەش فەرمووی: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۗ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِّن دُونِهِ ۗ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾﴾ (الزمر ٣٦)

واته: مه گهر خوا بهس نیه که پشتیوان بیّت بو بندهی خی که پیغمبره
 ﷺ که چی نهوان تو به شتی تر بیجگه له خوا دهرسینن. له نایه تیکی تردا
 ده فرمویت: ﴿وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
 إِنَّ اللَّهَ بَلِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ (الطلاق ۲)

واته: نهوهی پشت به خوا بیهستیت بهسیهتی. لهم نارهحه تیه قورس و گرانه
 دهرگای بزگار یوون له نیبراهیم کرایه وه. ﴿قُلْنَا يَبْنَازُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ
 إِبْرَاهِيمَ﴾ (الانبیاء ۶۹).

واته: به ناگره که مان وت: به هیواشی و سهلامه تی له سر نیبراهیم سارده ره وه
 پاشان خوی گه وره یارمه تی داو دهستی گرت و نهیهیلا بسوتیت، نیبراهیم بنده یه ک
 بو نهفسی خوی بهخشی به خواو گه یشتن به ناواته کانی خوی.

نیبراهیم "علیه السلام" مالی خوی بهخشی به میوانه کانی، و خوی گه وره ش
 نیسماعیلی له قوربانی بو بزگار کرد خوی گه وره ش نیبراهیمی به چند
 وشه یه ک تا قی کرده وه نهویش له خوی وهرگرت، و نهو پوژهی پی
 فرموو ﴿نُصْرُْمُنْ﴾ قودره تی خوی بو دهرکه وت.

کاتیک ناگره که کلپی سه ند گهرمه یه کی پویش و له شوینه که یدا خوی
 گه وره درهختی پواندو کردی به باخ، زانا (ابن کثیر) ده لیت: نهوان ویستیان
 سرکه ون به سر نیبراهیم دا به لام خوی گه وره سر شوپی کردن، ویستیان
 بهرزه بنه وه به لام نزم بونه وه، ویستیان سرکه ون به لام ژیرکه وتن، خوی گه وره
 فرمووی: ﴿وَأَزَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾ (الانبیاء ۷۰).

نهوان خه ساره تمه ندی و دپرانیان له دنیا دا دهست که وت، به لام له قیامه تدا
 ناگره کی نهوان ساردو هی، اش نابیت، و سه لامیشیان لی ناکریت، وه که نه وه
 ده بیت که خوی گه وره فرمویه تی: ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقْرَرًا وَمُقَامًا﴾ (الفرقان ۶۶)
 واته خراپترین و نارهحه ترین شوینه.

﴿ وائەو سوډە ئيمانئەكان ﴾

۱. لایەنگرانی ھەق ئەگەر كەمیش بن لە لایەنگرانی ناھەق بەھیزترن ئەگەر ژمارەیان زیاتریش بێت ، چونكە خوا پشتیوانیانە .

۲. ھەرکەس پشت بە خوا ببەستیت ، خۆی گەورە وونی ناكات و پزێوی دەست دەكەوێت: ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾﴾ (آل عمران ۱۷۳).

۳. لایەنگرانی ناھەق دلایان خراپە و ناھەقیدا پراھاتوو و خۆگری ھاوئەلدانان بوون و دلایان لە خراپە بیزار نابێت ، لەگەڵ ئەوەی كە دەیانزانێ بەناو خواكانیان قسە ناکەن و سوډو زیانیان نێە، كەچی سوډبوون لەسەر پشتیوانی كردنیان .

۴. پەڕەوھەي كاروانی ئیمان یەكەو پێنغەمبەران پێشەنگی دەكەن و بە خۆشەویستی خواو بانگەواز بۆ یەكتاپەرستی و پشتیوانی خواو پێنغەمبەران و باوھەرداران بەستراوھتەو، و دۆژمنانی خوایش ، دۆژمنی دۆستانی خۆان ، لە ھەموو كات و شوێنێكدا، لەبەر ئەو پێنغەمبەران " ﴿﴾" لە فەرمودە یەكدا فەرمانمان پێدەكات بە كوشتنی شەوگەرد چونكە فووی كرد بە ناگرەكەي ئیبراھیم دا تا خۆش ببێت .

۵. لایەنگرانی ناھەق ھەمیشە لە گومان و ناھاوسەنگیدان ، لایەنگرانی ھەق كە باوھەریان لە چیاكان دامەزراوترە، ھەمیشە دلایان خۆشە، چونكە خۆی گەورە جیگەری پێ بەخشیون ، وەك خۆی گەورە فەرمویەتی : ﴿بُئِيتَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَبُضِلُ اللَّهُ الظَّالِمِينَ ۝﴾

﴿(إبراهيم ۲۷)﴾ . واتە : خۆی گەورە بە ووشە یەك باوھەرداران دامەزراو جیگەری دەكات لە ژبانی دنیاو دواپوژدا كە ئەویش ووشەي ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ یە.

۶. ھۆكارەكان جیاوازن، خۆی گەورە فەرموی : سروشتی سوتاندن لە ناگردا یەك مانایەو بۆ چەند مانایەك دابەش نابێت ، ناگرەكە دار دەسوتینێت و دەبیتە خۆلەمیش ھەر لەو كاتەدا كە لەسەر ئیبراھیم ساردو ھیواش و سەلامەت كرا، بێگومان ئەمەش بە ویستی بەدیھینەری ئاسمانەكان و زەوی بوو ، ھۆكارەكان بەویستی خوا كار لە شتەكان دەكەن نەك بە ویستی خۆیان

۲- چیروکی سه رپرینی نیسماعیل "علیه السلام"

خوای گه وره ده رباره ی نیسماعیل ده فرمویت : ﴿ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَمْعِدِينَ ﴾ ﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ ﴿ فَبَشِّرْنَهُ بِنُحْمٍ حَلِيمٍ ﴾ ﴿ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْهَبُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴾ ﴿ قَالَ يَا بَنِيَّ أَعْمَلُ مَا تَأْمُرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴾ ﴿

﴿ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴾ ﴿ وَتَدَبَّرْتَهُ أَنْ يَبْتَرِهَا إِيَّاهُ ﴾ ﴿ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ إِنْ هَذَا هُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴾ ﴿ وَتَدَبَّرْتَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴾ ﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴾ ﴿ سَلَّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ ﴿ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ ﴿ الصافات (۹۹-۱۱۰) .

نیبراهیم "علیه السلام" دلی یه سستبوو به خوای گه وره وهو له گه ل (هاجر) ی خیزانیدا کوچی کرد، ووتی : (من به راستی نیوه به جیده میلم و به ره و په زامه ندی په روره دگارم ده پورم له ناینده دا ریتمونیم ده کات).

نیبراهیم "علیه السلام" له خوا پارایه وه ده روی لی بکاته وهو له نارپه حتی پزگاری بکات ، ووتی : (په روره دگارا نه وه یه کی چاک و پاکم پی ببه خشه)، خوای گه وره ش مرده ی دا پی و فرموی : (نیمه ش مرده ی کوپکی به نارام و خوگرو ژیرمان پی به خشی - نیسماعیل -ه)، خوای گه وره به خوشه ویستی خوای هه لیبژارد ، فرموی : ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴾ ﴿ النساء (۱۲۵) .

نیبراهیم "علیه السلام" له شیویکی چول و ووشکدا کوپه شیره خوړه که ی و دایکی جیهیشت ، هاوپی و هاوده میکیان نه بوو ، شوینه که بی پوه و کشتوکال بوو ، تا نوینه رایه تی فرمانی خوا بکن ، پاشان پوی کرده خواو پارایه وهو ووتی : ﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴾ ﴿ (إبراهيم ۲۷) .

واته : (ئەي پەروردگارمان بەراستی من هەندیک له وهچەو خیزانم له دۆلیکی ووشکی بێ کشتوکالدا جینشین کردوو له پال ماله پیرۆزهکه تدا ، وه خوای گهرهش دەروی لیکردهوه) .

ئیراهیم "علیه السلام" پیری پوی تیکردو چویه سالهوه ، و منداله خو پراگره کهشی بۆی بویه باشتترین پشتیوان کاتیک پینگه‌یشت و گهره بوو، و پیاویکی به ته‌مه‌نی گهره ده‌بینیت فرمانی پی ده‌گریت که کوپه‌که‌ی خوئی سه‌رپریت له کاتیکدا پی ناخۆشه و ته‌نهایه، کوپه خو پراگره کهش نه‌گهر باوکی نه‌یتوانیبت به سوژی باوکیه‌تی خۆشه‌ویستی بخاته دلی کوپه‌که‌ی ، ئەوا خۆشه‌ویستی‌که، خو پراگری و زیره‌کی کوپه‌که‌ی داده‌مه‌زیت، به‌لام ئەوه‌ی فرمانی کردوو خوای گهره‌یه ، کاربه‌جی و شاره‌زایه له فرمان و نه‌می و پریاره‌کاندا، و ئەوه‌شی فرمانی پینکراوه ئیراهیمه، خوای گهره له گه‌نجیدا ده‌ستی لیبر نه‌دا تا له پیریدا ده‌ستبه‌رداری ببیت، ئیراهیم ده‌ست پینسخه‌ری ده‌کات، بۆ جیبه‌جینکردنی فرمانی خوا ، چونکه فرمانی خوا له‌گه‌ل عه‌قلدا پینچه‌وانه نایبت : ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۗ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿٣٦﴾ (الاحزاب ٣٦).

واته : بۆ هیچ باوه‌رداریکی پیاو و ئافره‌ت نه‌یه که خوای گهره فرمانیکی ده‌رکرد ئەوان هه‌لبێژاردنیکی تریان به‌سه‌ر فرمانه‌که‌دا هه‌بیت، و هه‌ر که‌س له فرمانی خواو پینغه‌مبه‌ر "ﷺ" سه‌رپینچی بکات و یاخی ببیت به‌راستی گو‌مپرایه‌که‌ی ئاشکرایه . جیبه‌جینکردنی فرمان له‌سه‌ر نه‌فسی خه‌لک زۆر قورسه، به‌نده‌یه‌ک نه‌فسی خوئی ده‌به‌خشیت به‌ خواو خوئی ده‌کات به‌ قوربانوی ده‌شرانیت ساتیکه‌و ده‌به‌ریته‌وه ، پاشان پۆحه‌که‌ی بۆ لای خوای گهره به‌رز ده‌بیته‌وه و پاشتر له به‌هه‌شدا ده‌چیته‌ ناو نازو نيعمه‌ته‌وه ، شه‌هید ئازاری کوشتنی تۆش نایه‌ت مه‌گه‌ر به‌ هینده‌ی پینوه‌دانی مینشوله‌یه‌ک.

به‌لام که‌سیک هه‌ستی و چه‌قویه‌ک هه‌لگریت و کوپریکی تاقانه‌ی خوئی سه‌رپریت و خوینی کوپه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌ستی و جله‌کانیدا به‌ریت، به‌راستی نه‌م نه‌فسانه به‌شپوه‌ی ئەوه‌ی له‌م نایه‌ته‌دا هاتوو تاقی ده‌گرینه‌وه : ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِندَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٤﴾
(الانعام ١٢٤).

واته : (خوا زانايه بهو شوين و دل و دهرونهي که شايسته يه په يامي خوي تيا دابنيّت). نهو کورپه شي خواي گوره به خشيبه ئيبراهيم له تهمني گوره بييدا، تنها له فزلي رهمه تي خواوه بووه ، نه گهر سهير بيت کاري پياويکي به تهمن که له گوپړايه لي خوادا پيربووه و خوشه ويستي بو خوا زيادي کردووه ، نه وه شياوي خويه تي که بيته خوشه ويستي تايبه تي خواو خواي گوره به خوشه ويستي خوي باسي دهکات ، که بهرترين پله ي خوشه ويستيبه ، و له راستي سهري سوپما له کاري کورپه خوږاگرو ژيره که ي .

ئبراهيم " عليه السلام " نه وه ي بو کورپه که ي پون کرده وه که له خهونيدا بيني ، بو نه وه ي لاي دلي خوازراو بيت و قبولي بکات و له سهري ئاسان و سوک بيت کاتيک بهرور دهیگریت و سهري دهپریت و وتي : (نه ي کورپي خوشه ويستي خوم من له خهوندا بينيم که من تو سهرده بېرم ، تو ده لي ي چي؟ رات چونه ؟) ناي کورپه که وتي : تاوانم چيه ؟ ناي شتيکم کردوه شياوي سهرپرین بېم ؟ ناي ووتی : ناي نه فست فرماني داوه سهرم بپریت؟ ناي ووتی : تو چون دواي کوشتنی من ژيانت خوش دهبيت؟ ناي ووتی : کاتيک من سهرده بپریت وه لامت بو دايکم چي دهبيت؟ رهنکه دهيان پرسياي تر له م جوړه هبن که چاوه پروان کراييت له دلي منداليکي بچوکه وه دهرچيت ، به لام وه لامه که له و پهري ژيري و به ئاگاييه وه هات ، کورپه که يارمه تي باوکی دا له سهر گوپړايه لي فرماني خواو فرمانه که جيبه جي بکات ، و نارعه تيه که ي له سهر سوک بوو چونکه لي ي نه ترسا ، و (ان شاء الله) نارامي له سهر دهگریت ، به لي يني راستي برده سهر ، وه ک خواي گوره فرموي : ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ ﴿مريم ٥٤﴾.

واته : (نه ي محمد " ﷺ " له کتبي قورئاندا ئيسماعيل باس بکه ، به راستي نهو له به لي ن و په يمانه کانيدا راستگو بوو).

خودانه دهست فرماني خوا شتيکه له بهنده کان داوا کراوه ، دهبيت بهنده کان باوهريان وا بيت که هه موو خه يرو چاکه يه ک له گوپړايه لي فرماني خوادايه ، شهرو به لايشي له نه نجامي ياخي بوون له فرماني خواوه په يدا هبن .

(الرازي) ده لي ت : حیکمه ت له راويژکردني ئيبراهيم " عليه السلام " به کورپه که ي ، بو نه وه يه که کورپه که ي به سهر نه و کاره دا بهریت ، تا نارامي خوي

بۆ دهرخات له بهردهم گوپرايه ئى فهرمى خواداو بيبته بيلبيله چاوه كانى ئيبراهيم كاتيك كه ده بينيت گه يشتوته پله نارام گرتن تا ئاستيكي گه وه له سهر قورسترين تاقيكردنه وه، كوپه كەش پاداشتى گه وهى له قيامه تدا ده ست دهكوييت ، و له ستايشكراوان و چاكه كاران ده بيبته . ئايه تى : ﴿ستجدونى انشاء الله من الصابرين﴾

واته : ده م بينيت له سهر سه برين يان له سهر قه ده رى خوا ئه گه ر خوا بيه وييت له نارامگران ده يم .

له پشت قسه و گفتوگو كانه وه ديمه نه كه ههنگاو ده نيته و به ره و جيبه جيكردن نزك ده بيبته وه ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾﴾ (الصافات ١٠٣).

واته : (كاتيك كوپو باوك ههردوكيان ته سلیمی فهرمى په روهردگار بوون، ئيبراهيم ئيسماعيلى به پرودا خسته سه ر خاك بۆ ئه وهى سه رى به رپيت) .

(بن كثر) ده ليته : ﴿وتله للجبين﴾ واته : له سه ر پوى داي به زه ويدا ، و تراوه : ويسته له پشتى مله وه سه رى به رپيت بۆ ئه وهى چاوى له پوى نه بيبته ﴿وَوَدَدْتُهُ أَنْ يَنْبِرَهِمْ ﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾﴾ (الصافات ١٠٤ ، ١٠٥) . له و كاته دا بانگيك له لايه ن خواوه هات ، ئه ي ئيبراهيم ، به راستى خه وه كه ت هينا يه دى ئيمه هه ر به وجوره پاداشتى چاكه كاران ده ده ينه وه (له تاقيكردنه وه كاندا سه ريان ده خه ين چونكه ليپراون) .

﴿إن هذا لهو البلاؤ والمبين﴾ واته : (به راستى ئه مه خوى تاقيكردنه وه يه كى ئاشكرا و پوه نه) . ﴿ونديناه بذيح عظيم﴾ واته : ئيمه ش به رانيكى گه وه مان كرده قوربانى ئيسماعيل تا له جياتى ئه ودا سه رى به رپيت ، و تا لاي ئاماده بووانيش بينراو بيت كه به رانيكى سپى چاو گه شى گه وه وه شاخدار بوو

﴿ سودو به ره هه مه ئيمانیه كانى چيروكه كه ﴾

(١) زانا (القاسمى) ده ليته : زانايانى ته فسير له چيروكى سه برينى ئيسماعيلدا

زۆر شتیان ووتوه که راست نین نه زنجیره‌ی نهو که سانه‌ی گێراویانه تهوه نه دهقی ووتهکانیشیان .

٢) زانایان رای جیاوازیان ههیه له‌سه‌ر بپراوه‌که‌دا ئایا ئیسماعیل بووه یان ئیسحاق ؟ (ابن قییم) خوا لینی رازی بیئت ده‌لێت : به پینی قسه‌ی راست سه‌ربپراوه‌که ئیسماعیل بووه ، له لایه‌ن هاوه‌لان و زانایانی شوین که وتوی نه‌وان و دواتریش ، نهو قسه‌یه‌ی ده‌لێت که ئیسحاق بووه نه‌وه به‌تاله به زیاتر له بیست بۆچون .

له (الصحيح قصص الانبياء) ی (ابن کثیر) دا هاتوه : به‌نگه له‌سه‌ر نه‌وه ههیه که سه‌ربپراوه‌که ئیسماعیله چونکه نهو له مه‌کهکه نیشته‌جی بوو، به‌لام بۆ ئیسحاق نازانین ئایا له ته‌مه‌نی بچوکیدا چوه‌(خوا زاناته‌ره).

نه‌وه له قورئاندا ئاشکرا دیاره ، به‌لکو ئایه‌تی له‌سه‌ر هاتوه که سه‌ربپراوه‌که ئیسماعیله، چونکه خوی گه‌وره باسی چیرۆکی ئیسماعیلی کرد، پاش نه‌وه فه‌رموی : ﴿وَوَشَرَّتَهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ (الصافات ١١٢).

واته : (مژده‌ی هاتنه دنیای ئیسحاقیشمان پی به‌خشی که نه‌ویش پینغه‌مبه‌ریکه له چاکان).

کاتیک خوی گه‌وره به فریشته‌کانی فه‌رموو بچن مژده بدن به ئیبراهیم که خوی گه‌وره ئیسحاقی پینده‌به‌خشیئت وه‌ک له ئایه‌تی (٧١) (هود) دا هاتوه ، مه‌حاله خوی گه‌وره مژده‌ی پی بدات ، که کوپکی ده‌بیئت و پاشان فه‌رمانی پی بکات سه‌ری بپرێت .

٣) زانا (السیوطی) له (الإکلیل) دا ده‌لێت: له ئایه‌ته‌که‌دا ده‌رده‌که‌ویئت که خوی پینغه‌مبه‌ران وه‌حی یه، رپیندراوه کاره‌که نه‌کریت پینش نه‌وه‌ی دامه‌زبایئت، و پینشخستنی ویست له‌گه‌ل ئیراده له هه‌موو ووته‌یه‌که‌دا، هه‌ندیک که‌س به‌م چیرۆکه به‌نگه‌یان هیناوه‌ته‌وه هه‌رکه‌س نه‌زری کرد کوپه‌که‌ی سه‌ر بپرێت، پینویسته له باتی مه‌رێک سه‌ر بپرێت .

٤) له (الظلال) دا هاتوه ده‌لێت: خوی گه‌وره ته‌سلیم بوون و خۆبه‌ده‌سته‌وه دانی ده‌ویئت، نه‌گه‌ر نهو کوپه جگه‌ر گو‌شەت بوینیت، نه‌گه‌ر نه‌فس و ژیانت بیئت، نه‌ی ئیبراهیم تو فه‌رمانه‌که‌ت جی به‌جی کرد، که

به‌رێزترین و چاكترين شت بوو، په‌زامه‌ندی و ئارامیت پی ده‌ست كه‌وت و چویتە ناو دنیایی یه‌وه، ته‌نها خوین و گوشتت مایه‌وه، ئەمه له جی ی سه‌رپراویك ده‌بیئت، چ سه‌رپراویك له گوشت و خوین، به‌لام خوی گه‌وره‌ ئه‌و نه‌فسه‌ پزگار ده‌كات كه‌ تو ته‌سلیمت کردوو به‌جیت هیئا، خوی گه‌وره سه‌رپراویکی گه‌وره ده‌خاته بری، كه به‌رانیک بوو ده‌ست ئیبراهیم كه‌وت كه په‌روه‌دگاری ئاماده‌ی کردبوو، ویستی وا بوو له باتی ئیسماعیل سه‌ری بپریت، به‌و کاره سوننه‌تی سه‌رپرینی قوربانی مایه‌وه بو یادی ئه‌و پوداوه گه‌وره‌یه كه مه‌شخه‌لیکی بو راستی ئیمان و جوان گوپرایه‌لی و به‌گه‌وره‌یی ته‌سلیم بوون به‌رز کرده‌وه.

٥) خوی گه‌وره فه‌رمووی: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ ﴿النساء ١٢٥﴾

واته کی هیه ئاینی چاکتر و په‌سه‌ندتر و جواتر بیئت له‌و كه‌سه‌ی پوی کردۆته‌ خواو خوی ته‌سلیمی ئه‌و زاته کردوو له کاتی‌کدا کاری جوان و کار په‌سه‌نده‌و شوینی ئاینی ئیبراهیمی ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار كه‌وت بیئت، كه‌ خوا ئیبراهیمی کردۆته‌ خوشه‌ویستی خوی و پیزداری کردوو.

٦) خوی گه‌وره له په‌رستش و گوپرایه‌لی به‌نده‌کانی هه‌چ سویدیکی ده‌ست ناکه‌ویت و له‌سه‌ر پیچیشیان هه‌چ زیانیك ناکات، وه‌ك له فه‌رموده‌یه‌کی قودسیدا فه‌رمویه‌تی: ﴿يا عبادي انکم لم تبلغوا ضری فتضروني ولن تبلغوا نفعي فتنفَعوني﴾

واته: (ئهی به‌نده‌کانم ئیوه نه‌گه‌یشتونته‌ ئه‌وه‌ی زیانم پی بگه‌یه‌نن تا زیانم ئی بدن، و هه‌رگیز ناگه‌نه ئه‌وه‌ی سودتان بو من بیئت تا سووم پی بگه‌ینن). خوی گه‌وره هه‌چ سویدیك له‌سه‌ر پرینی کوری پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن نابینیت، وه‌ك

خوای گهوره فەرمویەتی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَائُهَا وَلَكِنَّ يَنَالَهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۗ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ ۗ وَيُنشِرِ الْأَمْخَسِيبَ ﴿٣٧﴾﴾
(الحج ۳۷).

واتە: دُنیا بێن هەرگیز گۆشتەکی و خۆینەکی بەخوای ناگات، بەلکو تەقوای پارێزگاری ئێوه بەوه دەگات.

۷) زانا! الشیخ عبدالرحمن بن ناصر السعدی له سویدی چیرۆکی ئیبراهیمدا دەلیت: له سوودەکانی: هەرکەس ویستی گوێزبایەلی فەرمانیک بکات و توانای بەگەر خستن و هۆکاری بەکارهینا، پاشان رێگریک هات و نههیلێت تەواوی بکات، ئەوا پاداشتی لای خوای گهوره بۆ نوسراوه، وهك خوای گهوره دەربارەوی کۆچکەریک ئەوهی فەرمووده کاتیک دەریت پێش ئەوهی کۆچەکی کردبیت، ههروهها وهك ئەوهی له چیرۆکی سەرپرینهکەدا باسی کرد، بێگومان خوای گهوره پاداشتی ئیبراهیم و نیسماعیلی تەواو کرد کاتیک خۆیان دایه دەست خوای ملکهچی فەرمانی بوون و پاشان خوای گهوره ناپههتی لهسەر لابردن و پاداشتی بۆ دانان.

چیرۆکی موسایی (علیه السلام)

رێز و گهورهیی موسا (علیه السلام)

۱) ستایشی خوا لهسەر موسا :

خوای گهوره دەرمویت: ﴿وَأَذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا (٥١) وَوَدَّيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا (٥٢) وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿ (مریم / ٥١ / ٥٢)﴾

واتە: ئەهی موحەمەد ﴿﴾ له کتیبی قورئاندا باسی موسا بکه ، بەراستی ئەو بەندەیهکی دلسۆز و هەلبژێردراو و پێغمەبەری خاوەو ، ئیمە لهلای راستی چپای (طور) هوه بانگمان لی کرد ، که چپایهکه دهکهوێته نیوان (مصر و مدین) هوه ، زانا (ئالوسی) دهلیت : مەبەست لای راستی موسا بووه چونکه چپاکان راست و چهپیان نی یه ، (وقریناه نجیا) واتە : نزیک خستنهوهو رێزگرتن ، وهك كهسیك له پاشاوه نزیک بیت و ههلبژێردراییت بۆ ههوهلی خۆی .

﴿ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴾ (مریم ۵۲) .

(ابن کثیر) دهلیت : خوی گهوره فهرموی وهلامی داواکهی موسامان دایهوه که بو هارونی برای کردی و کردمان به پیغمبر ، وهک له نایه تیکی تردا ده فهرمویت : ﴿ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴾ (القصص ۲۴) .
له نایه تیکی تردا ده فهرمویت : ﴿ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴾ (طه ۳۶) .

واته : بهراستی نهی موسا داواکهت پی به خشرا .

خوی گهوره ده فهرمویت : ﴿ قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴾ (الاعراف ۱۴۴) .
زانای تهفسیر (القرطبي) دهلیت : (الأصطفاء) واته : هه لبرژاردن و جیا کردنه وه ، واته : ریژدارم کردیت به لام نیفه رموو به سهر دروستکاروه کاندای ، چونکه له هه لبرژاردنه دا قسهی له گهل کرد ، چونکه قسهی له گهل فریشته کانیشدا کردوه و ناردونی ، مه بهستی نه وه بووه به سهر خه لکی دا هه لی بژاردوه و بو نه وانی ناردوه .

له فهرموده یه کدا هاتوه له (ابي هريرة) هوه (که نه م دهقه کوردیه که یه تی) ده فهرمویت : (موسا پیاو یکی شهرمن بوو ، هیچ کات به پروتی نه ده بینرا ، (بنوا اسرائیل) ووتیان : هیلکهی گونی ناوساوه ، له ناو ته نکاو یکدا خوی شورد ، جله کانی له سهر به ردیک دانا ، به رده که که وته پی و پویشت ، موسا به عسا که یه وه دوا ی که وت و لیی دها و ده یفه رموو : نهی به رد جله کانم ، هه تا گه یشته لای کومه لیک له (بنی اسرائیل) وه ستا ، له و باره یه وه نه م نایه ته هاته خواره وه : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴾ (الاحزاب / ۶۹) .

واته : (نهی باوه رداران وهک نه وانه مه بن نازاری حه زه تی موسایان دها

هتا خوا خاوینی کرد له و تۆمه‌تانه‌ی ئەوان دەیان ووت چونکه موسای لای خوا خاوه‌ن ریزو پله‌و پایه‌یه .^۱

پێغه‌مبهران (علیهم‌السلام) له شیوازی دروستکردن و په‌وشتیاندا له‌په‌ری ته‌واوی دابوون ، هه‌رکەس که موکوپیەک پال بداته یه‌کێک له پێغه‌مبهران ، بێگومان نازاری داوه ، و په‌نگه‌ پێی کافر بێت ، و موعجیزه‌یه‌کی ناشکرای بۆ موساتیایه ، ئەوه‌شی تیا‌یه‌ که پێغه‌مبهران (علیهم‌السلام) له‌سه‌ر نازاری که‌سه نه‌زانه‌کان ئارامیان گرتوووه ، وخوا‌ی گه‌وره‌ سه‌زای ئەو که‌سه‌نه‌ی داوه که نازاری پێغه‌مبهرانیان داوه .

(ئیمامی نووی) ده‌فه‌رمو‌یت : پێغه‌مبهران پاکن و دو‌رن له‌ هه‌موو که‌م و کوپیەک له‌ دروست بوون و په‌وشتیاندا هیچ په‌له‌و عه‌یبیکیان پێوه‌ نییه .
 ۲) له‌ ریزو گه‌وره‌یی موسا (علیه‌السلام) : خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ی هیچ هۆکاریکی یاریده‌ده‌ر (واسطه‌)

قسه‌ی له‌گه‌ل کردو ، قسه‌که‌ی بیست :

وه‌کو خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رمو‌وی : ﴿ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴾ (النساء / ۱۶۴).

واته : ((خوا‌ی گه‌وره‌ قسه‌ی له‌گه‌ل موسادا کرد)).

خوا‌ی گه‌وره‌ هه‌وا‌لی قسه‌ کردنه‌که‌ی موسا ده‌دات و ده‌فه‌رمو‌یت :

﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (۱۰) قَوْمٌ فَرَعُونَ إِلَّا يَتَّقُونَ﴾ (الشعراء / ۱۰-۱۱)

واته : ((ئە‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)) باسی ئە‌وه‌ بکه‌ که په‌روه‌ردگارت بانگی له‌ موسا

کرد بچیت بۆ لای قه‌ومی سته‌م کاران قه‌ومی فه‌رعو‌ن که ته‌قوا‌ی خوا ناکه‌ن .

له‌ (صحیح) ی (موسلیم و بوخاریدا) هاتوووه : ئاده‌م و موسا که‌وتنه

گفتوگو‌ له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریاندا ئاده‌م به‌ موسای ووت (انت موسی اصطفاک

۱/ (موسلیم په‌یوایه‌تی کردوه) له‌ (به‌شی پێغه‌مبهران و گه‌وره‌یی یان)

۲/ بوخاری له‌ (التوحید) و (موسلیم له‌ (القدر) په‌یوایه‌تیان کردوه .

الله برسالاته و بکلامه) واته : ((تو نهو موسایهیت که خوا بههوی پهیام و وشهکانی خوویهوه ههلیبژاردویت.)

۳) له ریزوگهورهیی موسا (علیه السلام) : خوی گهوره به دهستی خوی تهوراتی پینوسی یهوه وهک خوی گهوره دهفرمویت : ﴿ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ وَأَمَرَ قَوْمَكِ يَاخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴾ (الاعراف / ۱۴۵).

واته : ((له تابلوکانی تهوراتدا له ههموو بابهتیئمان بو تومار کردبوو ناموزگاری تیرو تهواو (بو ههموو چالاکسی یهکانی ژیان) ههروهها پوون کردنهوه بو ههموو شتیئک و ههموو بابهتیئک ، کهوابو ئهی موسا ، به توندی بیانگره و پهیرهویان بکه و فرمان به قهومهکشت بده کهبه جوانترین شیوه وهریان بگرن و پهیرهویان بکن

۴) له ریزوگهورهیی موسا (علیه السلام) : (ابو هریره) له فرمودهیهکدا له پیغهمبهروهه ﴿﴾ دهگنریتهوه ، فرمویهتی (که نهوه دهقه کوردیهکهیهتی) : (له نیوان پیغهمبهرانی خوادا کهسیان لهکهسیان به چاکتر مهزانن ، به راستی کاتیئک فوو دهکریت به (صور) دا ، هرچی له ئاسمانهکان و زهمیندایه ههمووی لهناو دهچیت ، مهگمر کهسیئک خوا بیهویت ، دوی ئهوه جاریکی دی فوی پیادهکریتهوه ، من یهکهم کهسم زیندودهکریمهوه ، یان له ناو یهکهم تاقدما زیندو دهکریمهوه ، دهبینم موسا دهستی گرتوه به عرشهوه ، نازانم ئایا پاداشتی ئهوهی دراوتهوه که لهپوژی (طور)دا بیهوشکوت ، یان پینش من زیندو کراوتهوه ، من نالیم هیچ کهس گهورهتره له یونس کوری مهتقا) .^۲

۱/ (موسلیم له (الفضائل) و (بوخاری له (احادیث الانبیاء) دا) ریوایهتیان کردوه .

۲/ (بوخاری له (الطب) و موسلیم له (الایمان) دا) ریوایه تیان کردوه .

۵) ہر وہا شہریعہ تہ کہی گہورہیہ و ئومہ تہ کہی زؤرن :

(ابن کثیر) دلالت :- بہ شیوہیہ کی گشتی شہریعہ تی موسا (علیہ سلام) گہورہیہ , و ئومہ تہ کہیشی زؤرن , پیغہ مہران و زانایان و ہندہ و دنیا نہویستان و کہسانی ژیر و پاشا و دہسہ لآت دار و کہسی گہورہی تیابوو , لہناو چون و گوہران و ہک شہریعہ تہ کہیان گوہری خویشیان بوون بہ مہیمون و بہران . بہ لگہیش لہسہر گہورہی شہریعہ تہ کہی :-

﴿ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ (الانعام / ۱۵۴)

واتہ : پاشان کتیبی تہ وراتمان بہ موسا بہ خشی بو ئوہی نازو نعمہ تی تہواو ہرئژین بہسہر ئو کہسہدا کہ بہ چاکی پیادہی دہکات و ہونکہرہوی ہہمو شتیک بیٹ و ہرئمای کی و مہرہ بانیش بیجت , بو ئوہی ئوانہ باوہری دامہ زراو بہینن بہ گہیشتنہ وہیان بہ ہرورہدگاریان (بو لپرسینہوہو پاداشتی کردہ وہکانیان) بہ لگہش لہ سہر گہورہی و زؤری ئومہ تہ کہی پاش پیغہ مہبری خوہان ﴿ ﴿ بریتہی لہوہی کہ پیغہ مہبری خوا ﴿ ﴿ فرمویہ تی :- (کہئمہ دہقہ کوردیہ کہیہ تی) ئومہ تہ کان خرانہ ہر چاوم دہبینم پیغہ مہبر ہہیہ کہسی لہ گہلدانیہ , ئینجا خہ لکیکی زؤرم پیشاندرا گومانم کرد کہ ئومہ تہ کہی من بن , وپیہ ووترا : ئمہ موسا و قہومہ کہیہ تی , بہ لام ہروانہ بو ئاسویہ کی تر , (سہیرم کرد) دہبینم خہ لکیکی زؤرہ , پیہ ووترا : (ئوہو ئومہ تہ کہی تویہ , حہفتا ہزاریان لہ گہلتایہ بی لپرسینہوہو دہچنہ بہ ہشتہوہ و سزایان نیہ) .

٦) ههروهها : له فرموده‌ی (الاسراء) دا پینغه مبه‌ر (ﷺ) به لای موسادا تییه‌ری
بینی هه‌ستاره له‌ناو گۆزه‌که‌یدا نوێژده‌کات)

٧) ههروهها له‌قه‌زل وگه‌وره‌یی یه‌کافی : ئیمامی موسلیم له (انس) هوه (خوا لئی
پازی بێت) پڕیوایه‌تی کردوه , له چیرۆکی (الاسراء) داها‌توه ده‌فرمویت :
- پینغه مبه‌ر (ﷺ) له

ئاسمانی شه‌شه‌مدا به‌لاماندا به‌رزکرایه‌وه , جوهره‌ئیل داوای
ده‌رگا کردنه‌وه‌ی کرد , وترا : ئه‌وه کێیه ؟ ووتی : جوهره‌ئیل , ووترا : ئه‌ی
کێت له‌گه‌ڵدایه ؟ فرمووی : موحه‌مه‌د , ووترا : ئایا به‌داویدا نێردراوه ؟
فرمووی به‌داویدا نێردراوه , فرمووی : ده‌رگامان لێکرایه‌وه که ده‌بینم
موسا (علیه السلام) له‌وییه , پینشوازی لێکردم و دو‌عای به‌خیری بۆ کردم
له به‌شیکێ تری فرموده‌که‌دا ده‌فرمویت :- (ئه‌وسا خوای گه‌وره ئه‌و)
(وه‌حی) یه‌ی که‌ویستی پیتی دام له شه‌و و پۆژیکدا (٥٠) په‌نجا نوێژی
له‌سه‌ر فهرزکردم , ئینجا دا‌به‌زیم بۆ لای موسا (علیه السلام) .

فرمووی : په‌روهردگارت چی له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌ت فهرز کرد ؟ ووتم : په‌نجا نوێژ
, فرمووی : بگه‌رێه‌وه بۆ لای په‌روهردگارت و داوای سوک کردنی لێ بکه ,
به‌پراستی ئومه‌تت ئه‌وه‌یان پیناکریت , چونکه من نه‌وه‌ی ئیسرائیلیم تاقی
کردۆته‌وه و هه‌لم سه‌نگاندون , فرمووی : گه‌رامه‌وه بۆ لای په‌روهردگارم و
ووتم : ئه‌ی په‌روهردگارم ئاسانکاری بکه له سه‌ر ئومه‌ته‌که‌م , پینچ نوێژی
له‌سه‌ر لابردم , و گه‌رامه‌وه بۆ لای موسا (علیه السلام) و ووتم :- پینجی له
سه‌ر لابردوم , فرمووی : ئومه‌تت ئه‌وه‌یان پیناکریت , بگه‌رێه‌وه لای
په‌روهردگارت داوای سوککردنی لێ بکه , فرمووی : به‌رده‌وام ده‌هاتم و ده‌چوم
له نیوان په‌روهردگاری بال‌آ ده‌ست و موسادا (علیه السلام) هه‌تا فرمووی :-

ئهی موحه مد : (ئهوا ڪردمن به پینچ نویژ له هه موو شهو رۆژن ڪدا ، هه ر نویژن ڪ به ده نویژ ، ئهوه په نجا نویژ ، هه ر ڪه سین ڪ نیازی چا ڪه یه ڪی هه بیئت و نه یكات ، ئهوه چا ڪه یه ڪی بۆ دهنوسریت ، ئه گهر ڪردی ده چا ڪه ی بۆ دهنوسریت ، هه ر ڪه سیش نیازی خراپه یه ڪی هه بیئت و نه یكات هه چ نانوسریت) خو ئه گهر ڪردی به یه ڪه گونا ه بۆی دهنوسریت . فرموی :- پاشان دابه زیم تا گه یشته مه وه لای موسا (علیه السلام) هه و ا لم دایه ، ئه ویش فرموی :- (بگه ریزه وه بۆلای په روه ر دگار و داوای سو ڪردنی ئی بگه) پیغه مبه ر ﴿﴾ فرموی : (ئه وه نده گه ر اومه ته وه بۆ خزمه تی ئیتر شه رمی ئی ده ڪم)

سو زو به زهی موسای بۆ پیغه مبه ر ﴿﴾ و ئومه ته ڪه ی تیابوو ، و ئامۆژگاری پیغه مبه ری خو مانی ڪرد (سه لاسی خوا له سه ر هه موو پیغه مبه ران) .

۸) موسا (علیه السلام) گه شتیکی ڪرد بۆ ده سکه و تنی زانست و پله ی به رزو بسالا ، ڪه ریزی زانست و ئه ده بی داوا ڪردن و هه ول و تی ڪوشانی بۆ ده سکه و تنی تیابوو . پیغه مبه ر ﴿﴾

فرمویه تی (ڪه ئه مه ده قه ڪور دیه ڪه یه تی) :- جارن ڪ موسا (علیه السلام) له ناو ڪۆمه لیک له نه وه ی ئیسرائیلیدا ده بیئت ، پیاوین ڪ دیت پینی ده لیت : ڪه سین ڪ ده زانیت له تو زیره ڪتر بیت ؟ فرموی : نه خیر ، خوای گه وره (وه حی) بۆ موسا ڪرد : به لکو به نده یه ڪمان هه یه ڪه (خضس) ه ، موسا پرسی رینگا ڪه ی له ڪویوه یه ، خوای گه وره ش ماسی یه ڪی بۆ ڪرده نیشانه ، و پینی و ترا : ئه گهر ماسی یه ڪه ت وون ڪرد بگه ریزه وه به و به نده یه ده گه یه ت ، به لام ماسی یه ڪه رینگای له ده ریادا گرتنه به رو رۆیش ت ، ئینجا موسا ڪورینکی گه نچی له گه لدا بوو پینی ووت : ئایا ده زانیت و بینیت ڪه لای به رده ڪه دا لامان دابوو ، من له ویدا ماسی یه ڪم له بیرچوو ، ته نها شه ی تانیش له بیرى بردمه وه بۆت باسب ڪم ، ئینجا موسا وتی :- هه ر ئه وه بوو ڪه ئیمه ده مانویست (واته : ده بوو له و شوینه دا چاوه رپی بووینایه) ئیتر به ناچار ی

گه پانه وه بۆ ئه و شوینه ی که جییان هیشتبوو ، له ویدا (خض) یان بیینی ،
خوای گه وره کاره که یانی له کتیبه که ی خویدا گیراوه ته وه .^۱
۸) یه کیکی تر له فهزل و گه وره یی یه کانی :

(ابو هریره) له پیغه مبهروه ﴿﴾ بۆمان ده گیریته وه له چیرۆکی وه فاتی
موسادا فرموویته (که ئه مه مانا کوردی یه که یه تی : -) (فریشته ی گیان
کیشان هات بۆلای موسا و پئی ووت : وه لامی پهروه ردگارت بدمه وه ،
فهرموی : موسا زلله یه کی دا له چاوی ، چاوی ته قاند ، ئینجا فریشته که
گه پرایه وه خزمه تی خوای گه وره ، ووتی : - به راستی تو منت نارد بۆلای
بهنده یه کی خۆت که مردنی ناویت و چاوی ته قاندم ، فهرموی : خوا چاوی چاک
کرده وه فرمووی : بچۆره وه بۆلای بهنده که م و پئی بلی : ژیانته دهویت ؟ ئه گه
ژیانته دهویت ، دهست دانئ له سه ر پشتی گایه ک ، چهند تال موو که وته ژیر
دهستت ، ئه وهنده سال ده ژیت ، فهرموی : ئه ی دوا ی ئه وه ؟ فهرموی : دوا ی ئه وه
دهمریت ، فهرموی : ده ی ئیستا تا زوه ، ئه ی خوا یه نزیکم خه یته وه له خاکی
پیرۆز ، به ئه ندازه ی به رد هاو یژێک (پیغه مبهر) ﴿﴾ فهرموی : - (سویند به خوا ،
ئه گه ره له لای ئه و بوا یه م گۆره که یه م پیشان ئه دان و له که ناری پێگا که دا لای
کۆمه له له سووره که دا) .^۲

(له دایک بوونی موسا (علیه السلام))

خوای گه وره له سوپه تی (القصص) دا باسی چیرۆکی له دایک بوون و پاشان
دریژه ی چیرۆکی موسامان بۆ ده کات ، به پیغه مبهرمان ﴿﴾ ده فهرمویت : -
﴿ نَلُّوْا عَلَیْكَ مِنْ نَبِیِّ مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُوْنَ ﴾ (القصص / ۳)
واته : ئیغه له هه وال و چیرۆک و به سه رهاتی موسا و فرعه ونت بۆ

۱ / (بوخاری) له (احادیث الانبیاء) دا پیاویته ی کردوه .

۲ / (موسلیم) له (الفضائل) دا پیاویته ی کردوه .

دهخوئینهوهو دهنیترین بهراستی بؤ قهومیك كه باوهږ دههینن.

سورهتهكه تایبه تکراره به موساو فیرعون و باسی(قارون) یشی تیاادا کراوه، له گهل نهوهشدا سورهتهکانی تر باسی کومهلی پیغه مبرانی تیاادا هاتووه، بهراستی چیرؤکی موسا خوئی داوه له چله پوپه، چونکه فیرعون بانگه شهی خواجه تی دهکات.

خوای گه وره له نایه ته که دا به (نبا) هیناویه تی، چونکه فرمانیکی گه وره و گرنگه، نایاله وه گه وره ترو گرنگ تر هیه موسا (علیه السلام) بیئت رهدی یه کیك بداته وه که بانگه شهی خواجه تی دهکات؟.

﴿ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (القصص/ ۴).

خوای گه وره شتیکی له غهیری نهوهی فیرعون دهوئیت، نه خشه یه كه له غهیری نه خشه ی خراپه کاران و یاخی بوان دهکیشیت، خراپه کاران به هیزوده سه لاتی خویمان هله دهه زانه تیئن وشپرزه دهن، وویست وده سه لاتی خویمان له بیر دهچیته وه، واده زانن نهو شته بوخویمان هله ده بزترین که پییان خوشه، به لام شتیك هله ده بزترین که سودی بؤ دوژمنه کانیا ن تیا یه.

فیرعون له سهر زه ویدا خوئی به گه وره زانی وگه له که ی به ش به ش ولاواز کرد، نیترینه کاننی سهرده بری ونافره ته کاننی ده هیشته وه، بیگومان که سیک بوو له خراپه کاران.

نهوه وکارهی پالی نابه فیرعونه وه نهوه کاره ناپه سه نده بکات، نهوه بوو نهوهی ئیسرائیل لیکوئینه وهو به دواگه رانی نهوه یان ده کرد که له ئیبراهیم وه کاریان تی ده کرا، که بریتی بوو له وهی که له نهوهی

ئیبراهیم (علیه السلام) کوپیک په یدا ده بیئت له ناوچونی مولکی میسر له سهر دهستی نهودا نه بیئت، نهوهش - که خوا زاناره - کاتیک به سهر (ساره) ی خیزانی ئیبراهیمدا هات له ده سه لاتی میسر دا که ویستی وابوو خراپه ی به سهر دا بینیت ، و خوای گه وره پاراستی ، نه م مژده یه له ناو نهوهی ئیسرائیلدا ناویانگی دهر کرد ، قبطی یه کان له ناو خویماندا باسیان ده کرد، وگه یشته وه به فیرعون ، هندیك له پییاوه کان وده سه لاتداریانی ده وره بری که قسه یان بؤ ده گپراهیه وه بویمان باس کرد. نهویش فرمانی دابه کوشتنی کوپه کاننی نهوهی

ئیسرائیل، نہ بادا ئەم مندالہ لہناو ئەواندا بیئت، بہ لام حەزەرہ کە ی ہیچ سویدیك نادات لەقە دەری خوا بیپاریزیت.

(ونرید ان نمن علی الذین استضعیفوا فی الارض) خوای گەورە دەیەویت منەت بکات بەسەر نەوہی ئیسرائیلداو دەروی خەیریان ئی بکاتەوہ ﴿ وئرید ان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض و نجللهم انمة و نجللهم الوارثین ﴾ (القصص/۵)

دەیانکەینە پێشەوا بو گرتنە دەستی مولکی میسر و دەیانکەینە میراتگری. گومانی تیانی یە کە خوای گەورە دەتوانیت بەندە لاوازەکانی سەقامگیرو جیگیر بکات ئیت زوو بیئت یان درەنگ، لایەنگرانی حەق و راستیش نابیت پەلە بکەن لە بەلینەکانی خوا.

﴿ و نمنکن لهم فی الارض و نری فرعون و هامان و جنودهما منهم ما كانوا یخذرون ﴾ (القصص/۶).

واتە: لاوازەکان بەمیزو دامەزراو دەکەین لەسەر زەویداو بی دەسەلاتەکان دەسەلاتارو کار پۆیشتو دەکەین و، زەلیل کراوہکان سەریەرز دەکەین، ئەمەش ھەمووی بۆنەوہی ئیسرائیل دەبیئت وە ک خوای گەورە فەرمویتە: - ﴿ ساء مثلاً القوم الذین کذبوا باياتنا و انفسهم كانوا یظلمون ﴾ (الاعراف/۱۷۷).

فیرەون ھەموو پینگاو شوینیکی گرتەبەر تا موسا پەیدا نەبیئت، ھەتا پیاوی دانا چاودیری ئافرەتە سکیپرەکان بکات و کاتی لەدایک بوونەکە ی بزانی، ھەر ئافرەتیک ئیرینە ی ببوایە دەبو ئەو کەسانە خیرا سەریان پپرایە. تا نەوہی ئیسرائیل لاوازیب و توانای بەرگرییان نەمینیت.

کۆمەلیک لەزانایانی تەفسیر دەلین: - قبطی یەکان چوئەلای فیرەون و سکالای کەم بوئەوہی نەوہی ئیسرائیلیان کرد، و ترسان گەورەکانیش لەگەل بچو کەکاندا کۆتاییان بیئت، ویستیان چارەسەریک بو نەوہی ئیسرائیل بدۆزنەوہ، ئینجا فیرەون فەرمانی دا سالیک سەریان بپرن و سالیک وازیان ئی بەینن. باسیان کردوہ کە ھارون لەوسالەدا لەدایک بووہ کە لیخو شیبونی تیا بووہ، و موسایش لەسالی سەربپیندا لەدایک بووہ، دایکی دەستی داچوو ناپەحەت بوو، لەکاتی لەدایک بوونەکەدا زۆر حەزەری کردو ھەولی دا

ناشکرانہ بیت، کاتیک مندالہ کہی بوو، خوی گہرہ نیلہامی بوئارد سندوقیکی بوڈروست بکات وبہ پتہ بیبہ ستیت کہ مالہ کہی نزیکی روبری نیل بوو، وشیری پی بدات، نہ گہر ترسی لہ کہ سیک بوو بیخاتہ ناو سندوقہ کہو بیدات بہ دم دہریا کہوہو چمکی بہ تہ کہ یش بگریٹ کاتیک کہ سہ کان رویشتن بہ بہ تہ کہ رای کیشیتہ وہ بولای خوی.

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (۹) (۱۰) (۱۲) (۱۳) (۲۲) وَلَمَّا رَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْتَقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ (۲۳) فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (۲۴) فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (۲۶) قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَنْكِحَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سِتْرِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷) قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ (۲۸) فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (۲۹) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۳۰) وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ (۳۱) اسئلك يدك في جيبك تخرج بينضاء من غير سوء واضنم إليك جناحك من الرهب فذالك برهانان من ربك إلى فرعون وملئه إنهم كانوا قوما فاسقين (۳۲) قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۳۳) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (۳۴) قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَمُ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ (۳۵) فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (۳۶) ﴿ القصص / ۷ ﴾

نہم (وہ وحی) یہ بؤ ئیلہام و پرنیشاندان بوو، ھمروک چون وہ وحی بؤ ھنگ کردووہ لہ چیادا شوین بؤخوی دروست بکات، ئەمہ وہ وحی پیغەمبەرایەتی نی یە.

خوای گہورہ بەھوی موسا پیغەمبەرہوہ عیزت و سەر بەرزی بؤلاوازو ژیردەستەکان دەگیریتەوہ و دروشمەکانی دینی پی بەرزدەکاتەوہ کەھیشتا ھەرشیرە خۆرەییە. و فیرعون کورەکانی نەوہی ئیسرائیلی سەرپری کە ئەوہش لہ بی میشکی یەوہ بوو، چونکە ئەگەر ئەوہ راست بییت و تراوہ فەوتانی مولکەکە ی لہ سەر دەستی کەسیکدا دەبییت لہ وان ئەگەر ئەمە حەق بییت ئەوا کارەکانی بی سوود دەبییت، ئەگەر راستیش نەبوو، ئەوا حیکمەت لہ سەرپری نی ئەو مندالانەدا چی یە؟

خوای گہورہ بەپی توانای نەفسەکان تەکلیف دەکات، پیویستە لایەنگرانی حەق ھەموو توانای خویان بەگەر بچەن، ئەگەر کەمیشی بییت خوای گہورہ بەرەکەتی تی دەخات، پاشان ھۆکاری بؤ فەراھەم دەھینیت، مندالیکی بچووک دەکەویتە دەست فیرعون بەلام لہ ژیر چاودیتری خوادا دەپاریزیت.

خوای گہورہ بەدایکی موسای راگەیاند کە مەترسەو دلتەنگ مەبەو خەفەت مەخو بەراستی ئیمە کورەکەت بؤ دەگیرینەوہو بؤت دەکەین بە یەکیک لہ پیغەمبەران.

﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرَمًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ﴾ (القصص/۸).

پاشان ئالی فیرعون دەیدۆزنەوہ، خوای گہورہ دەفەر مویت تابییتە دۆژمن بویان خەفەتیان پی بدات

بەراستی فیرعون و ھەزیرە خراپەکە ی کە ھامانە و سەربازەکانیان و شوین کەوتوانیان لہ ھەلە یەکی گەرەدان، بەراستی ئەو سزاو ھەسرەتە ھەرشیاوی خویانە.

﴿وَقَالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (القصص/۹).

لەقسەکە ی (ناسیە) ی ژنی فیرعوندا کە وتی: بیلبیلەو بینایی چاوەکانی من و تۆیە ئە ی فیرعون،

گه شیبینی یه کی زورد درده که ویت، نهم گه شیبینی وسوده گه یشیت به دلی، چونکه خوی گه وره له دنیا دا هیدایه تی دعات وله قیامه تیشدا به جواترین شیوه ستایشی دهکات، وهک خوی گه وره فرمویه تی

﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأةَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بِنْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ (التحریم/ ۱۱).

واته: - (خوی گه وره نمونه یه کی بو ئه وکه سانه هیئایه وه که باور بیان هیئاوه که ژنه که ی فیرعون بوو کاتیک ووتی: نه ی په روهردگارم لای خوت له به هه شتدا مایکم بو دروستکه وه فیرعون کرده وه کانی پزگارم بکه وه له قومی سته مکارانیش پزگارم بکه.

﴿ وَقَالَتِ امْرَأةُ فِرْعَوْنَ قُرَّةَ عَيْنٍ لِي وَلَكِ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخَذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ (القصص/ ۹).

کاتیک ناسیه ی ژنی فیرعون ووتی: هیوادارم بیته مایه ی خوشحالی چاوپرونی بو منیش و تویش، فیرعون پیی ووت: بو تو باشه به لام بو من نا، واته: پیویستم نی یه. به فیرعونی ووت: مه یکوژن، به لکو له ناینده دا سودمان پی بگه یه نیت، یان ده یکه یه کورپی خومان، له کاتیکدا که نه وان هه ریپی نازانن وه هستی پی ناکن.

﴿ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِعًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾. (القصص / ۱۰)

ئینجا دایکی موسا هستی به بیئاقه تی و به بو شایه کی زور ده کرد له دل و دهرونی خویدا، به راستی خه ریک بوو رازه که ناشکرا بکات، نه کهر ئیمه دایمان دامه زرا نه کردایه تا له و که سانه بیئ که بروایان به به لینی خوا هیه .

(الزمخشری) ده لیت: - ده گونجیت دایکی موسا له هه م و بیئاقه تی به تال بو بیته وه کاتیک بیستی فیرعون نه رمی به رامه بری نواندوه و ده ی کاته کورپی خوی، نزیک بو ناشکرای بکات و بلی کورپی منه .

(ابن کثیر) ده لیت: - (ابن عباس و مجاهد و عکرمة و سعید بن جبیر و ابو عبیده و حسن و قتادة و ضحاک و کهسانی تر) ده لین: دلی دایکی موسا له هه مووشتیک به تال بو یه وه که په یوه ندی به کارو باری دنیاوه هه بیئ، ته نها خه می موسای تیمایه وه . ﴿ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا

يَشْعُرُونَ ﴿ (القصص / ۱۱) دایکی به خوشکه کهی موسا - که کچه گوره کهی خوی بوو - ووت شوینی که وهو چاوت له سه ری بیټ و هه و آلم بو بیئنه روه له که ناریکه وه (موسای به باوه شی نافرته تیکه وه بینی) ، نه وان هه ستیان به وه نه کرد (که خوشکه کهی چاودیبری دهکات) .

﴿ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتِي يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴾ (القصص / ۱۲)

ماموستا (سید قطب) ده لیت :- نه و قودره تهی چاودیبری دهکات کارو باری به ریوه ده بات و فیل له فیرعه ون و ئالی فیرعه ون دهکات ، وایان لی دهکات بیدوزنه وه ، و خویشان بویت و به دوای که سیئک دابگه پین شیری بداتی ، به لام خوی گوره که دهغه شی خواردنی له هه موویان لی دهکات تا سه رسام بین ، مه مکی هه موو نافرته شیر دهره کان رهت دهکاته وه ، دهرسن بمریت ، یان زور لاواز بیټ ، تاله دوره وه خوشکه کهی چاوی پیی ده که ویټ و دهیناسیته وه ، و مه جالیئک و مرده گریت و پییان ده لیت :- من که سیئکتان پیبلیم چاودیبری بکات و شیری بداتی و ناموزگاری بکات و که سیئکی خه م خورو دلسوز بیټ بوئی ؟ خیرا قسه کانی ده قوزنه وه مرده به یه کتری دهن ، حه ز ده که ن نه گهر راستی و تیټ نه و منداله خو شه ویسته که پرزگاری ده بیټ . بی گو مان منداله و ونبوه که گه پرایه وه بو لای دایکی که له شی ساغ بوو و له شوینیکی خوشیشدا بوو . فیرعه ون ده پیاریزیت و ژنه که شی چاودیبری دهکات . ﴿ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (القصص / ۱۳)

خوی گوره گپرایه وه بو لای دایکی بو نه وهی دلخوشی بکات و چاوی به بینینی ئاسوده بیټته وه و ئیتر خه فته نه خوات .

(زانا محمد متوالی الشعراوی) ده لیت :- ﴿ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ ﴾ به لگه یه له سه ر نه وهی که هؤکاره کان له دهستی خاوه ن هؤکار دایه ، خوی گوره گپرایه وه ، چونکه خوی گوره به ویست و دهسه لاتی خوی به ریوهی ده بات هه ر خوا ده توانیټ دهسه لاتی خوی بخاته نیوان ئاده میزاد و ئاواته کانی ناو دلی یه وه ، بو نه وهی بزانیټ که به لینی خوا راست و حه قه .

﴿ سودو شوینه واره نیمانیه کانی چیروکه که ﴾

۱) ئەگەر سىتەم گىشتى بوو پىرەرى سەند خىۋاي گەورە فەرمان دەدات بە لابردنى و لە ناوچونى ستەم كاران و دەسەلاتە كەيان (شىخ الاسلام) دەلئىت :- (خىۋاي گەورە دەۋلەتى داد پىرورەر پرا دەگرئىت و دەھىلئىتەۋە ئەگەر كافرىش بن , و دەۋلە تى نادادو ستەمىش لە ناو دەبات ئەگەر مسولمانىش بن) لەگەل ئەۋەى فىرەون كۆمە لئىك تاۋانى گەورەى كۆكردەۋە و بانگەشەى خىۋايەتى دەكرد . خىۋاي گەورە دەسەلاتەكەى لە ناو بىردو لاوازو چەوساۋەكانى سەرخست .

۲) لە ئايەتى :- ﴿ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبِيٍّ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ . (القصص / ۲) . خىۋاي گەورە گرنگى پيدانى خۇى بۇ باۋەرداران دەرخت . مامۇستا (سىد قطب) دەلئىت :- خىۋاي گەورە ئەم كىتئىبە ئاراستەى قەومى باۋەرداران دەكات , پىرورەدىيان دەكات و گە شەو نەش و نومايان پىئ دەكات و بەرنامە پىژئيان بۇ دەكات , و پىنگايان بۇ دەكاتەۋە پىيا بېرۇن , و ئەم چىرۆكەى كە لە سورەتەكەدا گىپراۋەتەۋە بۇ ئەۋەىيە باۋەرداران سودى لىئ ۋەرگرن .

۳) ۋەك خىۋاي گەورە پونى كردهۋە :- ﴿ وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ﴾ . خىۋاي گەورە سەرکەوتنى موساى بەسەر فىرەۋندا پوونكردهۋە و لە ناوچونى فىرەۋن و سەربازەكانى و شوپىن كەوتوانى پاگەياند . كارەكان بە پىئى سونەتە كەونى و شەرىعەكان بەرپۆۋە دەچن , دەبئىت باۋەرداران ھەموو ھۆكارىكى پىپىندراۋ بگرنە بەر . ﴿ وَأَرْحَمِنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضَعِيهٖ ﴾

﴿ فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهٖ ﴾ . ئەمە رادەى ھەۋلدانى داىكى موسا بوو لە پاراستنى موساى شىرە خۆرەدا . بەلام لە پاراستىدا خىۋاي گەورە چاۋدىر و سەرىپەرشتى بوو , دەگونجئىت كە پاراستن و چاۋدىرى بە بىئ ھۆكارىش بە دەست بئىت .

۴. خىۋاي گەورە ئىلھامى پىنئىشان دان و مەبەست پىكان بۇ باۋەرداران دەنئىرئىت , خىۋاي گەورە ھەۋالى دا كە فەرمانى كرد بە داىكى موسا كە بە خوشكە كەى موسا بئىت (قُصَّه) لەگەل ئەۋەى كە ھۆكارى پزگار بون و سەرکەوتن بەشىكى ئىمانە , فىرەۋنىش لە پە حمەت بەدور بئىت موساى لە

مانه کهی خۇیدا پەروەردەکرد و لە بەرژەوهندی موسا کاری کرد ، وەک دەئیت :- (سمەکان) نی قەبری خۆی هەلکەند ، کافران و خراپەکاران کاریک دەکەن کەوا گومان دەبەن کە سودو چاکە ی بۆ خۆیان تێدایە ، بەلام دەبیت بە گەرەترین ھۆکار بۆ ناوئمییدی و خەسارەت مەندی خۆیان ، وەک خوای گەرە دەفەر موویت :- ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ﴾ (الانفال / ۳۶) . واتە : بێگومان ئەوانە ی بیاوەرەن مال و سامانی خۆیان بەخت دەکەن بۆ ئەو ی بەشینە یی بەر بەست دانین و پێگەری بکەن لە بەردەم ناین و پێبازی خوادا ، جا مال و سامانیان لە نایندەدا بۆ ئەو مەبەستە خەرج دەکەن ! پاشان دەبیتە پەشیمانی و داخ و حەسرەت لە سەریان ، لە دواییدا شکست دەهینن ، بێگومان ئەوانەش کە بی باوەر بوون بۆ دۆزەخ کۆدەکرێنەو و پاپێچ دەکرین .

۵- لەم چیرۆکەدا دامەزراوی و جیگەری بۆ باوەر داران تیا یە ، ئەگەر ھەبەتیشیان لاواز بێت و توانای بەرەنگاری بونەو ەشیان نەبیت ، و ئەگەر خراپەکارانیش زیاتر لە پێ لابەن و یاخی ببن و ھۆکاری ھیزو پیاکیشان و لەناو بردنی زیاتر بگرنە دەست ، پێویستە باوەر داران بە پشتیوانی خوا دلخۆش ببن و چاو ەری دەری خوایی بکەن ، وەک خوای گەرە فەر موویەتی :- ﴿ لَوْلَا اَنْ رَبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴾ واتە : بە پەیمان و پشتیوانی خواو سەرکەوتنی ، و بێگومان خوای گەرە لە چەند نایەتکی تردا پوونی کردو ە کە خاو ەن باو ەرانی پێ چە کدار دەکات ، تا بیانکاتە پێشەوا ، خوای گەرە دەفەر موویت :- ﴿ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اٰمَةً يٰهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا وَكٰنُوْا بٰاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ﴾ (السجدة/ ۲۴) .

واتە : پاشان کە ئەو ی ئیسرا ئیل خۆگری و ئارامیان کردە پێشەیان ، کردمان بە پێشەواو دەسەلاتمان پێ بەخشین ، ئەو کاتە دلنیا یی و بڕوایەکی تەواویان ھەبوو بە نایەتەکانی ئیئە (شایستە ی ئەو پێژە بوون) .

۵ . (شیخ عبدالرحمن بن ناصر السعدی) دەئیت : لە سو دە وەرگراو ەکان بریتی یە لە :- خوای گەرە سۆز و نەرمی بەرامبەر دایکی موسا نواند بەو ئیلھامە ی کە بە ھۆیەو ە کو ە کە ی سەلامەت کرد ، پاشان بەو مژدە یە ی کە بۆ ی

دہگیریتہو، نہ گہروا نہ بویہ نہوا بہر دہوام خہفتی لہ سہر مندالہ کہی دہبو، پاشان بہ ہوی قہدہ غہ کردنی شیرخواردنہ کہوہ گپڑا پہوہ بولای دایکی، کہنہ مہش بہ خہ یالی عہقلہ کاندانایہت، ولئیکیش نادریتہوہ ، بؤدایکی موسا نارہ حہت نابیت کہ کورہ کہی کہوتہ دہست ثالی فیرعہون، لہ گہل نہوہ دا پاشہ پڑو چارہ نوسی بؤ دہر کہوت، لہ گہل شوینہ وارہ جوانہ کاندانہ۔

۶. لہ سوہدہ کانی: بیگومان ٹیمان زیاد دہکات و کم دہکات:- ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لیڑدا مہ بہست لہ ٹیمان ، زیاد بوونی ودل نارامی یہ۔
۷. ہر وہا: لہ گہورہ ترین نیعمہ تہ کانی خوا بؤ بہندہ کانی بریتی یہ لہ دامہ زراوی لہ کاتی دودلی و ترسدا، بیگومان و ہک نہوہی ٹیمانی پی زیاد دہبیت پاداشتیشی پی زیاد دہبیت، بیگومان و تہو کرداری راستیشی پی جیگیرو دامہ زراو دہبیت، ویرو بؤ چونہ کانشی بہ جیگیری دہمینیتہوہ، وئو کہ سہشی ٹم دامہ زراوی یہی بؤ بہدہست نہہات نہوہ لہ دودلی و ترسہوہیہ، نہوا بیرو بؤ چونی لہدہست دہچیت و عہقلیشی لاواز دہبیت، ٹیتر لہ حالہ تہدا ناتوانیت سوود بہخوی بگہ یہنیت۔

﴿ تہہنی گہ نجی و کوچی بؤ مہدین ﴾

خوای گہورہ فرمویہ تی:- ﴿ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نُجِزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۴) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَنَافَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (۱۵) قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۱۶) قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ (۱۷) فَأَصْنَحْ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ (۱۸) فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (۱۹) وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ (۲۰) فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱) وَلَمَّا

تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿
(القصص/۱۴-۲۲).

ماؤستا (سید قطب) دہلیت: - ناوہرؤکی چہرؤکھ پاش مندالی موسا تائیرہ
بؤ ماوہی چہند سالیکی دریز بی دہنگ دہبیت، ثم بہشہی کہدیت گہنجیتی و
تہاوکاری موسا دہگہینیت، نازانین دواہی گہرانوہی بؤ لای دایکی کہ شیرہ
پی دہدات چی پرووی داو، نازانین چؤن لہناو کؤشکہکی فیرعہوندا پەرورہدہ
دہکریت.

ثمہ بہشی دووہمی یہتی کاتیک کہ موسا پی دہگات وگہورہ دہبیت، وخواہی
گہورہ حکمہت و زانستی پی بہخشیوہ، و پاداشتی چاکہ کارانیشی پی داوہ.
(بلوغ الأشد) واتہ: تہاو پیگہیشتن لہرووی جہستہیی یہوہ، و(الاستواء)
واتہ: تہاو پیگہیشتن لہرووی نہندامی و عہقلی یہوہ، کہہمیشہ نزیکی سی
سالی دہگہینیت، نایا موسا تا گہیشتہ ثم تہمنہ لہناو کؤشکی فیرعہوندا
بؤفیرعہون و ژنہکی مایہوہ کہ کوپو پەرورہدہکراوی نہوان بیت؟ یان لییان
جیابویہوہ، ولہکؤشکہکی چویہدہر، و دہر نہچوو بؤ ژیانیکی باشتہ کہ خؤی
لہو و مزعہ پزگار کات کہ نہفسینکی پاکی وک موسا(علیہ السلام) کہ
ہہلبزیراوی خواہہ رہنگہ لہویدا نارام نہگریت؟ بہلگہمان لانی یہ، بہلام
ناوہرؤکی پروداوہکان شتیکمان دواہی ثمہ پی دہگہینیت وک لہمہودوا دیت،
بہدوا داہاتن لہسہر ہاتنہکی زانست و حکمہتہ ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾
بہمژدہ دان بہوہی کہ چاکہی کردوہ، وخواہی گہورہش چاکہی لہگہل کرد
بہپیدانی حکمہت و زانست. ﴿ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ
فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَفَاهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ
عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴾ (القصص/۱۵).

(ابن کثیر) دہلیت: - (ابن عباس و سعید بن جبیر و عکرمہ قتادہ و السدی)
ووتویانہ: لہنیوہی پؤژدا بووہ کاتیک کہ خؤی کردوہ بہناو شارہکدا کہ
خہلکہکی لہ بیناگایی دا بوون.

﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتُلَانِ﴾ واتہ کاتیک چویہ ناو شارہکہ چاوی بہدوو
پیاوکہوت کہشہریان دہکرد و بہیہکتریاندا دہکیشا. ﴿ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ ﴾ واتہ:

یہ کیکیان لہ نہ وہی ئیسرائیلی بوو کہ لہ دستہو جماعہ تی خوئی بوو، ﴿ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ ﴾ واتہ: ئەوی تریان لہ قبطی یه کان بوو ﴿ فَاسْتَعَاثُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ ﴾ ئەو کہ سہی کہ دەستہی خوئی بوو داوای یارمہ تی لہ موسا کرد بە سەر ئەوی تردا کہ قبطی یه کہ بوو تا موسا بە هانا یەوہ بچیت، لہ بەر ئەوہی موسا (علیہ السلام) لہ میسر دەسەلات و هیزی هەبوو بە هوئی ئەوہی کہ لہ مائی فیرعە وندا بە خیوکر بوو، و ئەوہی ئیسرائیلیش هیزو دەسەلاتیان هەبوو ناوبانگیان دەر کرد بوو، و سەریان بەرز بوو بوو یەوہ بە هوئی ئەوہی کہ شیریان دا بوو بە موسا، و بوو بوونە خالوانی - بە هوئی شیر پیدانەوہ -، کاتیک ئیسرائیلی یه کہ داوای هانا و بە دەمەوہ چونی لہ موسا کرد بە سەر قبطی یه کہ دا موسا بە دەمی یەوہ چوو، و ﴿ فَوَكَرَهُ ﴾ بۆ کسکی پیاکیشا ﴿ فَقَضَى عَلَيْهِ ﴾ هەر لەویدا دەست بە جی مرد، قبطی یه کہ کافرو هاوہل دانەریوو، بە لام موسا نەویست بیکوژیت، بە لکو ویستی پیاکیشیت و دوری خاتەوہ، لە گەل ئەوہدا

موسا

ووتی: ﴿ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (١٥) قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (القصص/١٥/١٦)

واتہ: ئەم کارەشەیتان پێی کردم (من نەم دەویست بیکوژم) بە راستی شەیتان دوژمنیکی گومراکەری ناشکرایە، (ئینجا دەستەکانی بەرز کردەوہ و) ووتی: پەرەردگارا من بە راستی ستەم لہ نەفسی خووم کرد کاتیک لہ دەستم دەرچوو ئەو کابرایەم کوشت، لیم ببورە و بێم بەخشە، خوای میهرەبانیش لیخووشبو و میهرەبانە .

زانا (محمد متولي الشعراوي) دەلێت: ئەو شارەمی موسای تیچوو (منف) بوو، کاتی چیشتەنگاوی هەلبژارد، چونکە خەلک کەمێک لە ماله کانیاندا دەخەوتن.

لە فەرمودە یە کدا هاتووہ: - (سالم) ی کوری (عبدالله) دەلێت: - (ابن عمر) (خوالییان رازیبیت) ووتی: ئەی عیراқи یه کان چەند پرسیار لەشتی بچوک و

سانه دهكهن كه چي له گهلْ نه وه شدا له هه موو كه س زياتر گوناھي گه و ره نه نجام دهنه ؟ گويم له (عبدالله) ي كورپي (عمر) بوو دهوت : له پيغه مبهري ﴿ ﴾ م بيست كه دهيفه رموو :- (بيگومان فيتنه ئاليروه ديت به دهستي نامارهي كرد به رهو خو ره لات له ويوه ههردوو شاخي شهيتان هه لئديت) ئيوهش له ناو خو تاندا ههنديكتان له گهردني ههنديكتان دهنه (نهو زهلامه ي كه كوشت له دهست و پيوه ندي فيرعه ون بهه له كوشتي , كه چي خوي بالادهست پيني فرموو (كه نه مه واتا كه يه تي) :- (زهلاميكهت كوشت كه چي ئيمه تو مان له دهست خه مو خه فتهت پرگار كرد و تو مان توشي جو ره ها تاقى كرد نه وه ي سه خت كرد .) (طه ٠ ٤)

﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴾ (القصص ١٧)

واته : (موسا ههستي كرد پهروهردگاري نزي گيرا كردوه) . بويه وتي :- پهروهردگارا مادام ناوا نازو نيعمه تي ليخوشبونت به سهردا رزاندم , من نيت هرگيز نابمه پشتيوان بو تا وانكاران .

زاناي تفسير (الالوسي) :- ده لئيت : هاوه لاني عيلم و زانست پيوستيان بهم نايه ته هيه له وه ي كه قه دهغه ي يارمه تي داني سته م كاران بكن له سه ر سته م و خزمه تيان بكن , (عبد بن حميد و ابن منذر و ابن ابى حاتم) له (عبدالله بن الوليد الوصافي) يوه هيناويانه كه پرسياريان كردوه له (عطاء بن ابى رباح) له برايكي كه نوسه ريكي هه بوو , پيني ووت :- بيگومان براكه م شتيكي له كاروباري ده سه لاتدا نيه . ته نها نه وه نه بيت كه به قه له ميك بوي دهنوسيت , نه وه ي كه ديته دهستي و نه وه ي كه له و دهرده چي ت , نه گه ر قه له مه كه ي جي بهيئت و وازي ئي بهيئيت قه رزار ده بيت و موحتاجي خه لك ده بيت , نه گه ر دهستي شي پيوه بگريت خيري لئي دهست ده كه وي ت و ده وله مه ند ده بيت ,

١. بوخاري له (الفتن) و (مسلم) له (الفتن و اشراط الساعة) دا ريوايه تيان كردوه .

ووتی : بۆکی دهنوسیت ؟ ووتی : بۆ (خالد بن عبدالله القسري) ، ووتی ئایا گوئی لهوه نهبوه که بهنده چاکهکه ووتی :- ﴿ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴾ . بابراکهت گرنگی و بایهخ بهشتیک نهات و قهله مهکهی فهی بدات ، بی گومان خوی گهوره پرزی بۆ دهنیریت . هه مو هیزو توانایهک له لای خواوهیه ، و داخ و ههسرهت بۆ کهسیک که دینهکهی به بهشیک له دنیا فرۆشتوه ، و تاریکیش به توپه بونی گهورهکهی دهنپریت ، نه مهش نهوه دهگهیه نیت نه مهش به پرستی لیشاوه که له ناستی خوی زیاتر بهرز بوو هه لچوو تاگه یشته ناستیک وهک لافاوی شیو زۆر بوو و گوندهکانی دهوو بهری داپۆشی (پاش بوداوه که ترس روی تیکرد ، هه رچاوی دهگهیرا به ملاو بهولادا . خوی گهوره فهرموی :-

﴿ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَأَقْوَى مِنَ الْمُجْرِمِينَ ﴾ (القصص / ۱۸) .

(محمد متولی الشعراوی) ده لیت :- چاوی دهگهیرا بۆ هه لئس و کهوتی نهو خه لکانه ی که دهیبینین ، چونکه دهترسا ئازاری بدن و تۆله ی پیاوه (قبطی) یه که ی ئی بکه نهوه ، لهوکاته دا پیاوه ئیسرایلی یه که ی بینیهوه ، هاواری کردو وتی : فریام که وه ، موساش پیی ووت : تو دهتهوی سهرم لیبشوی نیت ، بۆ نهوه ی هه له که ی دوینی دووباره بکه مه وه ، له گه ل نه وه دا به په رۆش بوو بۆ یارمه تیدانی ، وازی له بهرام به ره که ی نه هینا هیرش بکاته سه ری .

﴿ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْبَطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُحِينَ ﴾ (القصص / ۱۹)

کاتی که موسا ویستی هیرش بکاته سه ره ی که دوژمنی هه ردو که مانه (واته قبطی یه کان) . کابرا ووتی :- نه ی موسا دهتهویت منیش بکوژیت وهک نهو که سه ی دوینی کوشتت ، دیاره تو هه ره دهتهویت بیته زۆر دار له زه ویدا و ناتهویت بچیه پیزی نهو که سه نه ی که چاکه کارن . هه وال گه یشته فرعه ون که نهو پیاوه ی دوینی کوژراوه ، نهوه موسا کوشتویه تی ، بۆیه ناردی به دوا ی موسادا تاده ستگیری بکات ، ﴿ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا

مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَىٰ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿
(القصص / ۲۰) .

واته: (پاش ماوہیک) لهو پهری شارہوہ پیاویکی (ٹیماندار کہلہ خزمانی
فیرعون بوو) بہ پہلہ ہات و ووتی : ئەی موسا (فریای خۆت بکہوہ) بہ راستی
دارو دەستہی فیرعون دانیشتون و نہخشہ دەکیشن تا بتکوژن ، تا زووہ
دەرچوو ئیرہ بہ جیبہیلہ ، بیگومان من له راستگویمان بۆ تو .

﴿ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ (۲۱) وَلَمَّا تَوَجَّهَ
تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿ (القصص / ۲۱-۲۲) .

واته : موسالہ شار بہ ترس و بیموہ دەرچوو ، ہر سہیری ئەملاو ئەولای
خۆی دەکرد ، لە بەر خۆیہوہ دەیوت : پەروردگار! لە دەست قوم ی ستہکار
پزگارم بکہ . کاتیک پووی کردہ شاری مەدیہن

(دوو بارہ پووی کردہ پەروردگاری و) ووتی : ئومیدہوارم کہ پەروردگارم
پینموییم بکات بۆ شوین و جیگہیہکی راست و دروست (دوور لە کیشو
ناخۆشی) .

(الزمخشری) دەلیت ﴿ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ ﴾ مەبەست پوو لە مەدیہن و بەرہو مەدیہن
بوو ، کہ شارہکەہی شوعیب

(علیہ السلام) بوو ، بہ (مەدیہنی کوپی ئیبراہیم) ناوئرابوو ، لەژیر
دەسەلاتی فیرعوندانہ دابوو) کہ ماوہی نیوان میسر و مەدیہن ہەشت پوژ بہ
پی پویشتن دەبوو ، موسا ریگاکەہی شارہزا نەبوو ، (ابن عباس) فرمویہتی :
موسا دەرچوو ہیچ زانیاریہکی دەربارہی ریگاکەہی نەبوو ، تەنہا گومانی باشی
بہ پەروردگاری ہەبوو)

(ابن کثیر) دەلیت : موسا ووتی : بە لکو ئەم ریگایہ بم گەہ نیتہ شوینی
مەبەست ، ہەر وایش بوو ، بیگومان گەیشتہ شوینی مەبەست ، بە لام چون
مەبەستیک !

﴿ سوودو وانه نيمانيه کاني چيروکه که ﴾

۱. ماموستا (سيد قطب) دهليټ : (قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ) کابرايه کي شهره نگيز و خراپيوو که بهمه کوټاي نايهت و ټيک نالان و شپرزهبوون و چهواشه کردنه کانيشي بهرهمي ناييت ، مهگه کارله که سيکي شهر بهرپاکه بکات له نه وهی نيسرائيل ، که نه وان له شهر کردندا بي دهسه لائن ، و له چالاکي بهرهمداريش لاوازن ، نه م جوړه ټيه لچون و پيا هه لپژانانه بايه خيان ناييت که زياني هه يه سود ناگه يه نيټ .

۲. له نايه تي :- ﴿ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱) وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ (القصص / ۲۱ - ۲۲) . بهرکه تي دوعاو گوماني باش و پشت بهستن به خوا ، بي گومان موسا (عليه السلام) به ترسه وه به ته نهايي دهرچوو ، و هيچي بو سهره که ي ناماده نه کرد بوو ، هيچ به لگه يه کيشي له سره ريگا که پي نه بوو ، به لکو پروي کرده خوا سهرتا به دوعاي پرگار بوون له قهومي سته مکاران ، پاشان داوايي ريمنوني کرد بو ريگاي راست و دروست ، بهو جوړه هه ميشه باوه پردار دلي ده به ستيټ به خواوه ، وه چاوه پي خيري ليده کات ، له کاتي نارچه تيده له دوعا و پاروه وانه کانيده پوډه چيټ ، نه مه ش پشت به خوا بهستن و گوماني باشه که قهره بووي که مي هوکار بو باوه پرداران دهکات و دهرگا داخراوه کاني ليده کاته وه .

۳. (قرطبي) و که ساني تريش به نايه تي : ﴿ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ ﴾ . به لگه يه يان هي ناوه ته وه که قسه هي نان و بردن له بهرزه وه ندي ديندا ريي پيدراوه .

۴. زانا (شيخ عبدالرحمان بن ناصر السعدي) دهليټ : نه گهر ترسي له ناوچون له کاري کوشتنده به بي مافي رهوا هه بوو له شويني کدا ، با نه و که سه به دهستي خوټي ، خوټي له ناو نه بات ، به لکو له و شوينه رابکات له گه ل نه وه ي که تواناي هه بيټ وه که نه وه ي موسا کردي .

۵. هه نه وه دهليټ : نه گهر هه چاري نه بوو دوو تاواني خراپ هاتنه بهر ده مي که بيکات ، با نه و کاميان سوکتره و زياني که متره نه وه يان ديار ي بکات ، و واز له وي تريان به نيټ ، کاتيک موسا نه وه ي ليک دايه وه له نيوان مانه وه ي له ميسردا ، رهنگ بوو بکوژرايه ، يان پويشتني بو هه نديک شويني دور که

پښگاكهی نه نه زانی ، و ری نیشاندهریشی نه بوو بیجگه له پښمونی
پهرووردگاری - نهوش زانراوه كه نهو سهلامهتی دهویت - تاوانی تیا نیی
یه موسا ههلیبژیریت .

٦. پاشان دهلیت : ناگدار کردنهوهی جوانی تیا به ، كه نهویش كهسیك بو
زانست برونیت و چاوهروانی بكات له پیوستیدا بو کار یان قسهی پی
بكات کاتیک شتیکی باشت و له پیشتری لانه بوو له و دوانه ، نهوا بی گومان
پیوسته داوای پښمونی له پهرووردگاری بكات كه هیدایهتی بدات بو
راستترینی دوو قسه كه پاش نهوهی كه به دلی مه بهستی حهقی دیاری کرد و
به داویدا گهرا ، بی گومان خوای گهوره له و حاله دا دهستی لیبه رانادا و
ناومیدی ناکات ، وهك به سهر موسا داهات کاتیک ویستی رووبکاته مه دین
، پښگایه کی دیاریکراوی نه ده زانی بو نهوی ، ووتی :- ﴿عَسَى رَبِّيْ اَنْ
يَهْدِيْنِيْ سَوَاءَ السَّبِيْلِ﴾ بیگومان خوای گهوره پښمونی کردو نهوهی پښدا كه
خوی ناواتی پی دهخواست و دهویست .

٧. (الشيخ ابوبكر الجزائري) له (هداية الايات) دا دهلیت :-^٢

* سوپاسگوزاری نیعمهت :- کاتیک خوای گهوره له موسا خوشبوو ، موسا
سوپاسی کرد بهوهی كه پهیمانی پښدا كه ئیتر هه رگیز لای تاوان و خراپه دا
راناوه ستیت .

* خراپی هاوهلی بی میشتك و شه رهنگیز: ئیسرا ئیلی یه كه له بهر شه رهنگیزی و
گیچه لکردنی و بی میشتکی هوکاری هیلاك کردنی موسا بوو .
* ترسی ئاسایی لومهی له سهر نی یه : بیگومان موسا به شیوه یه كه ترسا كه
په نای برد بو پهرووردگاری به دووعا و خوای گهوره ش وهلامی دایه وه ،
سوپاس و ستایش بو خوا .

﴿ مانه وهی موسا (علیه السلام) له مه دین و ژن هینانی ﴾

١. (خلاصته تفسیر المنان) (١٣١ - ١٣٢)

٢. به کورتی له (ایسر التفاسیر لکلام العلی الکبیر) (٢ / ٢٨٩)

خوای گہورہ دہ فہرمویت :- ﴿ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ (۲۳) فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ (۲۴) فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ (۲۵) قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ (۲۶) قَالَ إِنِّي لَرِيدٌ أَنْ أَنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حَجَّجَ فَإِنْ أَثْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سِتْرِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (۲۷) قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴾ (القصص / ۲۳ - ۲۸)

زانا (محمد علي الصايوني) دهليٲت :- كاتيٲك موسا گه يشته مهديهٲن ، شاره كه ي شوعهيب له سر بيره كه ي ئه و شاره كه شوانه كان مهرو مالٲتيان ليٲ ناوده دا كوٲمه ليٲك خه لكي زوري بيٲني چريو بوونه و مالٲته كانيان ناوده دا .

(ابن كثير) دهليٲت :- مهديهٲن ئه و شاره بوو كه خوای گه وره (اصحاب الايكة) ي تيا له ناو برد كه قهومي شوعهيب (عليه السلام) بوون . به پيٲي قسه ي يه كيٲك له زانا يان له ناو چونيان پيٲش سرده مي موسا بوو .

﴿ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ﴾ بيٲجگه له و كوٲمه له ش دوو نافرته ي بيٲني كه بهريان له مالٲته كه يان ده گرت تا نه چنه سر ناوه كه و تيٲكل به خه لكه كه نه بن .

﴿ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصَدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴾ (القصص / ۲۳) .

موسا (عليه السلام) پيٲي ووتن : كارتان چي يه ؟ ووتيان ئيمه جاريٲ مالٲته كه مان ناو ناده يٲن هه تا شوانه كان نه روٲن و چوليٲ نه كهن ، چونكه ئيمه ناتوانيٲن بچينه ناو ئه و خه لكه زوره و ناشمانه ويٲت تيٲكه لاويان بين ، باوكيشمان پياويٲكي به ته من وبه سالٲچوه له بهر لاوازي ناتوانيٲت سر بهر شتيٲ ناودانيٲ مالٲته كه بكات .

﴿ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ ﴾ ئه وه ده گه يه نيٲت كه شوينه كه گرم و

ناپرحات بوہ ، ئینجا موسا (علیہ السلام) مالاتہکے ہی بؤ ئاودان لہ بہر زہوی بہزہیی پیایاندا ہاتہوہ .

(ابن کثیر) دەلیت :- شوآنهکان کاتیک لہ ئاودانی مالاتہکانیان دەبوونہوہ بەردیکی گورہیان دەخستہ سەر دەمی بیرەکە ، ئینجائەو دوو ئافرەتە دین ، دەست دەکەن بە ئاودانی مالاتہکانیان ، ئینجا ئەو پۆژە موسا ہات و بہتەنہا ئەو بەردەمی لاجرد پاشان مالاتہکے ہی بؤ ئاودان ، پاشان خستی یەوہ شوینی خوئی وەک چۆن بوو ، وەک پینشەوای باوەرداران عمر (خوا لینی پازی بیت) فەرمویەتی :- (ئاو دەرکیشەکە بە دەکەس ئینجا بەرز دەکرایەوہ) بەلام موسا بہتەنہا ئەلی کیشاو بەشی ھەموو مەرہکانی کرد پاشان چوو لایدایە ژنیر سیبەری داریک ، ووتویانە سیبەری داری (السمر) بوہ)

﴿ فَقَالَ رَبُّ إِنِّي لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾

(محمد علي الصايوني) دەلیت :- واتە : موسا ووتی ئەوی پەروردگار من موحتاجی فەزڵ و چاکەیی تۆم ، و پیویستیم بە خواردنە تالەبرستی پزگارم بکات ! داوای کرد لہ خواشتیکی بؤ خواردن پیندات چونکە زۆری برسی بوو . (الضحاک) دەلیت :- ھەوت پۆژ مایەوہ ھیچی نەخواردبوو تەنہا لہ دانەوێلەو و گیای زەوی نەبیت ،

(ابن عباس) دەلیت : موسا لہ میسر دەرچوو بؤ مەدیەن تەنہا خۆراکی بریتی بوو لہ دانەوێلەوی زەوی و گەلای پوہک ، و پیی پەتی بوو نەگەیشتە مەدیەن پیستی بن پیی لیبوویەوہ ، و لەسیبەریکدا دانیشت - کەئەو ھەلبژێردراوی خوا بوو لەناو دروستکراوەکانیدا - و لەبرساندا سکی نووسا بوو بە پشتیا ، و سەوزی دانەوێلەکان لەناو سکیدا دەبینرا ، بی گومان ئەو زۆر پیویستی بە لہتە خورمایەک ھەبوو)

﴿ فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِخْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرًا مَا

۱. (ابن أي شبة لة (المصنف) دا پ یوایەتی کردوہ . و (المصنف) لہ (تفسیر القرآن العظیم

دا بە (صحیح) دایناوہ .

۲. (صفوة التفسير) (۲ / ۴۱۲)

سَقَيْتُمْ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ﴿ الْقِصَصُ / ٢٥ ﴾

له نایہ تہ کہ دا کورت کردنہ وہیہک ہہیہ : ہر دوو کچکہ گہرانہ وہ بؤلای
باوکیان بہ خیرایی کہ عادہ تیان و ابوو ہیواش دہرؤیشتن کاری پیاوہ کہ یان بؤ
گیرایہ وہ ، نینجا باوکی فرمانی کرد بہ یہ کیکیان کہ بچیت موسا بانگ بکات
بؤ مالہ وہ ، نینجا ئہویش بہ حہیاو شہرمہ وہ دہرؤیشت و

ہات بؤلای موسا پیی ووت : - بہراستی باوکم بانگت دہکات بؤ ئہ وہی کرئی
و پاداشتی ئاودانہ کہت بداتی کہ مالآتہ کہت بؤ ئیمہ ئاودا ، کاتیک موسا
ئہ وہی بیست بہ قسہی کردو لہ گہلی ہات و چیرؤکی و باس و بہ سہرہاتی
خوی بؤ گیرایہ وہ کہ چون لہ میسر دہرچوہو ہہ لہ اتوہ لہ دہست فیرعون ،
باوکی کچہ کانیش پیی ووت : - نیتر مہ ترسہ تو لہ قہومی ستہ مکاران پزگارت
بوہولہ ژیر دہسہلات و دہولہ تی ئہواندا نہ ماویت .

(سید قطب) دہلیت : پیشتروتم ئہم پیاوہ (شعیب) ہ و جاریکی تروتم :
رہنگہ شووعیب بیئت و رہنگہ ئہویش نہ بیئت ، بہ لام ئیستامن زیاتر مہ یلم
بہ ولایہ دایہ کہ ئہونہ بیئت ، بہ لکو پیاویکی بہ تہ مہنی ترہ لہ مہ دیہندا ، ئہ وہشی ئہم
قسہیہ لہ پیشتتر دادہ نیئت کہ ئہم پیاوہ بہ تہ مہن و گہورہیہ ، و شووعیب
لہ ناوچونی قہومہ کہی خوی بینیوہ کہ باوہرپیان پیی نہ کرد ، تہنہا باوہرپارانہ
لہ گہل مایہ وہ ، ئہ گہر ئہ وہ شووعیبی - پیغہ مہر - بیئت ، لہ ناو قہومہ کہ یدا باوہرپدار
ماہونہ وہ کہ مالہ تہ کہی لہ پییش ئہم دوو کچہ وہ بؤ ئا و بدہن ، ئہ مہ ہئس و
کہوتی قہومی باوہرپارانہ نی یہ کہ دووکچ بچیت مالآت ئاوبدات و مامہ لہی
ئہوانیش نی یہ لہ یہ کہم نہ وہدا کہ بہم جوڑہ بن لہ گہل پیغہ مہرہ کہ یاندا ، لہ گہل
ئہمانہ شدا قورنان شتیکی باسنہ کرد ئہ وہ دہر بارہی ئہ وہی کہ موسا فیربکات
بمینیتہ وہ ، ئہ گہر شووعیبی پیغہ مہر بواہی بیگومان دہنگی پیغہ مہر اہیہ تیمان
لہ شتیک لہ مہدا لہ گہل موسادا دہ بیست ، کہ بیگومان موسا (علیہ السلام)
دہسال لہ گہل یدا مایہ وہ .^۱

﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾

(القصص / ۲۶)

واته: یه کیك له كچه كان ووتی ئەوی باوکی به پریزمان ئەم پیاوه به کری بگره بو ئیش کردن، چونکه به راستی چاکترین که سیك که تو بیگریت به کری، ئەم پیاوه به هیژونه مین و دەست پاک و دەرون پاکیه .

(الزمخشری) دەلیت: - نایهتی ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ قسه یه کی جوان وگشتگیره و هیچی له سهز زیاد ناکریت، چونکه ئەگه ردوو سیفتهتی (هیژوده ستپاکی) له که سینکدا کۆبونه وه که کار بو تو بکات، ئەوه بیگومان بو کاری تو خووی دەست به تال کردوو مه به ستت به جی گه یشتوو، بیگومان پیویستی به ناردنی ئەم قسه یه نه بوو که له ناو نمونه قسه ی حیکمه تدا بوو که بلیت: - له بهر لیها تویی و ده ستپاکی به کری بگره .

زانا (محمد متولی الشعراوی) دەلیت: ئەم نایه ته حوکمی کمان دەداتی، له گه ل ئەوه ی که پیویستی دوو کچه که ی ناچار کرد به دەرچوون، ئەوانیش به قه دەر ئاستی پیویست پیویستی یه که یان وەرگرت تیکه لی پیاوه کان نه بوون، له مه دا کۆمه لگای موسلمان یارمه تیان دەدات، کچ کاتیك که سیکی ده ستپاک ده بینیت داوا ده کات له باوکی که کاری پی بکات و کری بداتی، ئەمه ش به لگه یه له سهز ئەوه ی چونه دهر وه که ی بو خوده رخستن نه بوو، ده یویست که سیکی ده ست که ویت که له گه لی پاک بیت له م کاره دا ، به پیچه وانه ی حالی زۆریك له ئافره تانی ئەمرو ، که یه کیك له وان هه رچی له توانا یه به به خه رچی ده دات له پیناوی دهرچوون و چونه ناو پیاوانه وه .

﴿ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أْتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (القصص / ۲۷) .

واٽه : باوڪي ڪچهڪان وڌي : من پيڻم ڇاڪه بٽڪم به ڪوڀي خوم ، بهزاوای خوم يهڪيڪ لهم دورو ڪچت لي ماربڪم بهمهرجي نهوهي هشت سال لای من ڪاريڪهيت ، خو نهگه دهساليشت برده سر نهوه چاڪهي خوٽه ، منيش نامهويٽ بيزارت بڪم و زورت بو بهيٽم ، دهمينيت نهگه خوا بيهويٽ له چاڪان دهيم ؟

(القرطبي) دهليٽ :- لهم نايهتهدا گهروهو سرپهرشتياري ڪچهڪان پيشنياري ڪچهڪهي خوي ڪرد بو موسا ، هردهها عمري ڪوڀي خقطاب پيشنياري حافصتي ڪچي بو (ابوبڪر) و(عثمان) ڪرد ، و (الموهوي) ش پيشنياري ڪرد بو پيغهمبر (ﷺ) ﴿ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴾ (القصص / ۲۸).

واٽه : موسا پيشنيارهڪهي لاپهسهند بوو ، بويه وڌي : نهه پهيمانه له نيوان من و توڌايه ، من پيڻي رازيم ، بهلام هرڪام لهم ماوانم بوٽهواوڪرا با ستمم لي نهڪريٽ و نازاديم ، خواي گهورهش شايهت و ناگايه بهوهي ڪه دهيليٽن و برياري لهسر دههن .

نيمامي بوخاري له (سعيد بن جبیر) هوه رپوايتي ڪردوه ، وڌي يههود دهبراهي نههلي (حيرة) پرسياريان لي ڪردم : موسا ڪم ماوهياني تهواوڪردو بردهسر ؟

وڌم :- نازانم تا نو ڪاهي نهه پرسياره له (ابن عباس) ڪرا ، منيش پرسياري لي نهڪم ، چومه لای و پرسيارم له (ابن عباس) ڪرد ، نهویش وڌي :- زورهڪهياني برده سر ڪه جواترو باشت بوو ، بيگومان پيغهمبري خوا نهگه برياريڪي دا دهيباته سر^۱

﴿ سوودو شونډه واره نيمانيه کاني چيروکه که ﴾

(۱) (القرطبي) دهليټ :- ماره بريڼی له بهرامبهر به کړی گرتندا به ناشکرا له نايه ته که دا دياره ، که فهريمانیکه شهر عمان پړی پندراوه و دانی پيا ناوه ، له فرموده يه که دا هاتوو که پياويک هيچی نه بوو ته نها نه اندازه يه که قورثانی له بهر بوو (الأئمة) پړيوايه تيان کردوو ، له به شيکی شدا پیغه مېسر ﴿ ﴿ فرمويه تي : (ما تحفظ من القران ؟) چندی قورثان له بهره ، ووتی :- سوره تي (البقرة) و نه ووش له دواي نه وديټ ، فرموي :- ﴿ فعلما عشرين اية وهي امراتك ﴾ واته : بيست نايه تي فيرکه و خيزانی خوټ بیټ .^۱

(۲) (شيخ عبدالرحمان بن ناصر) دهليټ :- نه گهر بهنده کاريکی به دلسوژانه بو خوا کرد پاشان شتيکی وه ک دياری له سمر دهست کهوت به بی مه بهستی خوئی ، نه وه له سمری لومه ناکريټ ، وه نه وهی موسا دياريه که ی قبول کرد له کاتيکدا که خوئی داواي نه کردبوو ليټ .

(۳) هر نه وهی فرموي : له گه وره ترين و بهر پز ترينی په وشته کان بريتييه له هلس و کهوتی جوان له گه ل ه موو نه وانه ی په يوه نديان پيټه وه هيه له خزمه تکارو کړيکارو خيزان و مندال و که سانی تریش ، له ووش سوک کردنی کار له سمر کړيکار وه ک نايه تي : ﴿ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ خراپه ی تيا نييه کړيکار حزن به وهر گرتنی حقه دهست و کړی بکات به وهی که به که سيکی خوش مامه له باسی خوئی بکات ، به مارجيک له وه دا راستگو بيټ .^۲

(۴) ماموستا (سيد قطب) دهليټ : بهو جوړه ساده و خاوينی يه کومه لگای نيسلامي بهر يوه ده چيټ و مالی خوئی پيک دينيټ و بوونی خوئی راده گريټ به بی زمان تيکه ل بوون و هلبز پرکان و خوئيشان دان و پيچ و په نا .

۲/ تفسير القرطبي (۶ / ۴۹۸۸) به کورتي ، و (بوخاري) پړيوايه تي کردوه .

۱/ خلاصته تفسير اللطيف المنان (۱۳۲ ، ۱۳۳) .

نه‌مه‌ش پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌که‌ی - هاره‌لی موسا - کردی ، نه‌و پیشنیاره‌ی خستنه‌ به‌رده‌می و به‌لینی پیدا که نارچه‌تی نه‌کات و زوری لی نه‌کات و له کاردا ماندوری نه‌کات ، تکای لای خوا وابوو که موسا له چاکه‌کاران بیت له کاره‌که‌ی و وه‌فا نواندنه‌که‌یدا ، نه‌وه‌ش نه‌ده‌بیکی جوانه له گفتوگو‌دا دهرباره‌ی نه‌فس ، له‌لایه‌نی خوایشه‌وه نه‌و خوی به‌پاک پاناگریت و پی له‌سه‌ر شه‌وه داناگریت که له‌چاکه‌کارانه ، به‌لکو تکاده‌کات و ابیت و کاره‌کانی ده‌داته ده‌ست خوا ، موسایش پیشنیاره‌که‌ی قبول کرد و په‌یمان‌که‌ی به‌روونی و به‌وردی جی به‌جی کرد .

﴿ چیرؤکی گه‌رانه‌وه‌ی موسا به‌خیزانه‌که‌یه‌وه‌و قسه‌کردنی خوا له‌گه‌لی و پاسپاردنی

به‌په‌یامی ناسمانی ﴾

خوای گه‌وره ده‌فرمویت ﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ (٢٩) فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (٣٠) وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ (٣١) اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (٣٢) قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (٣٣) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ (٣٤) قَالَ سَنُنْشِئُ لَكَ عَصًا بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ الْغَالِبُونَ ﴾ (القصص / ٢٩-٣٥) .

نايه تي ﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنْ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ (القصص / ٢٩) .

واته : کاتیک موسا نهو ماوهیهی تهواو کرد که لهسهری ریک کهوتببون که بریتی بوو له (١٠) سال شوانی و کارکردن لهگهل خیزان و مندالهکانی بهرو میسر پویشتن . ئینجا موسا (علیه السلام) له دوروهو ئاگریک دهیینیت له تهنیشتی چیای (طور) هوه کلپه و بلیسهی ددها که چیایهکی پوژئاو ابوو کهوتبوه لای راستی نهو ، ﴿ قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ﴾ وهك نهوهی - خوا زاناتره - بهبی نهوان بینیبیتی ، چونکه نهو ئاگره له راستیدا پروناکی بوو ، کهچاک نهبوو هه موو کهسیک بیبینیت ﴿ لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ ﴾ واته : بهلکو بچم ههوالی ریگاکه بیرسم و بوټان بهینمهوه ، تا بهلکو کهسیکی لی بیت ریگامان پیشانبدات ، ﴿ أَوْ جَذْوَةٍ مِنْ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴾ یان لقه داریکی ئاگراویتان بو بهینم تا ئاگری پی بکهنهوه و خوټانی پی گهرم بکهنهوه ، که بهلگه بوو لهسهرنهوهی ریگایان وون کردوو له شهویکی تاریکدا .

﴿ فَلَمَّا آتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ (القصص / ٣٠) .

واته : کاتیک موسا له ئاگرهکه نزیک بویهوه له کهناری لای راستی دولهکهوه له شوینیکی پیروزهوه له پال درهختهکهوه بانگی لیکرا : نهی موسا ، (نهوهی گفتوگوت لهگهلدا دهکات) بهراستی منم (الله) که پهروردگاری هه موو جیهانیا نم .

﴿ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ﴾ واته نهو گوچانهی که به دهستهوهیه فری بده ، وهك موسا خوئی دانی پیا نابوو : ﴿ وَمَا تِلْكَ يَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴾ (١٧) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴾ (طه / ١٧ / ١٨) .

واته: ئو دار گۆچانهی که به دهسته وهیه خۆت دهیزانیت فریئی بده

﴿ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴾ (طه / ۲۰)

چاکه مهر فریئی دا ، یه کسهر بوویه ماریکی زیندوو ، به خیرای ده جولایه وه ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ﴾ بیینی به خیرایی ده جولیتته وه وهک تۆ له مار مهلهات و ناوپی نه دایه وه ، چونکه سروشتی به شهر وایه له و شتانه رادهکات و مهلدیت ، کاتیک خوای گهوره به موسای ووت : ﴿وَأَنْ أَلْقَ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ﴾ (القصص / ۳۱) .
ئهی موسا وهره مهترسه بهراستی تۆ له وه کهسانهیت که ئه مین ده بییت و له ترس به دوریت . ئینجا موسا گه پرایه وه و پراوه ستا له یه کهم مه قامیدا ، (دهستی کردبه ناو ده می ماره که داو بوویه وه به دار گۆچان) .

﴿ اسئلك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء ﴾ واته : ئه گهر ده ستت کرد به ژیر چمکی کراسه که تدا بو بن بالنت پاشان دهرت هینا ده بیینیست پووناکی ده دات و دهره وشیتته وه وهک به شیکی مانگ ، بو ئه مهش خوای گهوره فه رموی ﴿مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ که ئه مه خراب و تیک چون نی یه .

﴿ وَأَضْمَمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ﴾ ههروه ها بازوه کانت بهینه ره وه یهک ز له سهر سنگ و دلت دایینی ، ترس و بیعت نامینیت . ﴿فَدَانِكَ بُرْهَانَانٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ واته : فریدانی گۆچانه که و بوون به ماری که ده جولاو دهره یانی ده ستت به سپیتی له ژیر بالته وه به بی عهیب و ئازارو نه خوشی دوو به لگه و نیشانه ی پوون بوون که خوای گهوره به موعجیزه دای به تۆ ، که دهینه به لگه ی پیغه مبه رایه تی تۆ ، ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ که دوو نیشانه ن بو فرعون و قه و مه که ی له ده سه لاتداران و که سه گه وره کان ی دهور به ری و شوینکه وتوانی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ واته : بهراستی ئه وان له فه رمان و گوپرایه لی خوا چونه ته دهره وه .

۲ / صفوة التفاسیر (محمد علی الصابونی)

۲ . (تفسیر القرآن العظیم) به کورتی .

له گهل نهو نیشانانهدا جهوت نیشانهی ترت ده بیئت که ده که نه نو ، وهک خوی گه وره ده فرمویت :

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَاَسْنَأَلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَى مَسْحُورًا ﴾ (الإسراء / ۱۰۱) .
 ﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ (۳۳) وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴾ (القصص / ۲۳-۳۴) .

خوی گه وره هوال له بهندهو پیغه مبری خوی موسا (علیه السلام) ده دات که چۆن وهلامی په روهردگار ده داته وه ، کاتیک فرمانی پی کرد بچیت بۆ لای دوزمنی سه سه سخت ، فیرعه ون ، که موسا له خاکی میسر هه لهات له ناو سته م و نادادی ده سه لاتیان ، کاتیک قبطی یه کی کوشت ، بۆ نه مانه ووتی :-
 په روهردگارا ، خوت دهرانیت که بیگومان من که سیکم لیکوشتوون ، و ده ترسم بمکوزنه وه ، هارونی برام له من زمان پاراوتره ، نه ویش له گهل من په وانه بکه بۆ نه وهی پشتیوانیم لی بکات و پشتگیریم بیئت و به راستدا نهرم بیئت ، چونکه به راستی من ده ترسم پروام پی نه کن .

﴿ قَالَ سَتَشِدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ مَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ أَتَّبِعْكُمْ الْعَالِبُونَ ﴾ (القصص / ۳۵) .

خوی گه وره فرموی :- ئیمه پشت و بازوی تو به هوئی براهه ته وه به هیز ده که یین و ده سه لاتیکتان پیده به خشین که نه توانن بینه سه رتان ، جا به هوئی موعجیزه کانمانه وه هردوکتان و هه موو شوینکه وتوانتان سه رکه وتوو زالن .

﴿ سوودو وانه ئیمانیه کانی چیرؤکه که ﴾

(۱) له نیشانای که خوی گه وره به خشینی به موسا ریزو گه وره تیابوو بۆ موسا ، که چۆن خوی گه وره تایبته مهندی کرد به په یامی ئاسمانی و قسه له گهل کردن ، به بی هوکار گفتو گوئی له گهل کرد .

(الالوسی) : ده لیت : (الحسن) ووتی خوی گه وره بانگی له موسا کرد به وهی نه که به قسه کردنی ئاسایی ، زانایان دانیان نه ناوه به وهدا چونکه له گهل

(ديار) دا پيچەوانە دەبىت ، و بىگومان ئەو پرووى تايىبە تەمەندى بەناوى (كلیم) له نىوان پيغەمبەراندە تيا دەمرناكە رىت .^۱

(۲) (القرطبي) دەلىت ، (وسارُ بأهله) و تراوه : - بەنگەى تياىبە كە پياو دەتوانىت لەگەل خىزانەكەى بېرات خوى چۆنى بویت ، چونكە فەزلى قەوامەى بەسەر خىزانەكەيدا ھەيە و پلەى زياترە ، باوەرداران لەگەل مەرجى يەكتردان ، وباشترىنى مەرجەكانىش ئەويە كەوفا بكات لەوفا كە داوینى بوى حەلال كراوه .^۲

(۳) (شيخ عبد الرحمن بن باصر السعدي) دەلىت : نیشانەى پيغەمبەران و پىزى پياو چاكان و ئەوھشى خواى گەرە لە عادت دەرى دەكات لە نیشانەكان و گۆرپىنى ھۆكارەكان يان قەدەغەكردنى بەھۆكار بونيان يان پىويست بونيان بە ھۆكارى تر ، يان بونى رىگرىك بۆ پەك خستنيان ، ئەو لەنیشانە گەرەكانن لەسەر تاك و تەنياىى خواى گەرە و بىگومان ئەو بەسەر ھەموو شتىكدا بەتوانايە ، ھىچ پوداويكى بەبايەخ و كەم نرخ لە قەدەرى خوا ناچىتە دەرەو ، ئەو موعجىزە پىز گرتن و گۆران كاريانە ئەوھى ئەو ناكات كە خواى گەرە بەسەر دروستكراوھكان كردوويەتى لە ھۆكارە ھەستىنكراوھكان و ياسا جىگىرەكان ، تۆ لە سونەتى خوا دا گۆرانكارى نابىنىت .^۳

(۴) (شيخ ابوبكر الجزائري) لة (هداية الأيات) دا دەلىت : پروونكراوھتەو كە تۆلە كردنەوھ زانراوھو كارى پى كراوھ لە لای نەتەوھ پيشكەوتوھكان ، بەلام

۱/ روح المعاني (۲۰ / ۷۴)

۲/ (الجامع الأحكام القرآن) (۶ / ۴۹۹۷)

۳/ خلاصة تيسير اللطيف المنان (۱۳۳) .

۴/ ايسر التفاسير (۳ / ۳۹۹) .

شارستانییه تی پوژئاوا هات ئینکاری کرد ، ئیتر ئینسان زاتی خوین پرشتنی ناحهقیان کرد ، به شیویهک که پیشتر له میژوی به شه رییدا وینهی نه بووه له بهر ئه وه راست ده بیئت که له باتی شارستانییه تی به شه ری ناوی بنییت خه ساره تی مرویی .

ه) له شوینه واره ئیمانیه کان ، (دلنیایی) ه ، به وهی که په حمه تی خوا بو بنده کانی گه وره تره له رحه م و به زهیی خوین به خوین ، موسا (علیه السلام) ووتی : ﴿لَعَلِّي ءَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ ئه مه به زهیی خوئی بوو ، ئینجا ته ماشایی رحه م و به زهیی خوای گه وره بکه به موسا که چوئن به په یام ریزی قسه کردن له گه ل خوای گه وره دا گه رایه وه ، خوای گه وره له خوین زیاتر به بنده کان به زهیی تره ، و له خویشیان زیاتر زانایه پییان ، نه و به به زهیی ترینی خاوه ن به زهیی یه کانه ، داوا کارین له خوای گه وره که گه نجینه ی رحه م تی خویمان ئی بکاته وه .

﴿ به یه ککه یشتی موسا (علیه السلام) له گه ل فیرعه ون و باوه رهینانی ساحیره کان ﴾

خوای گه وره له سوره تی (الاعراف) دا ده فرمویه تی : ﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُ فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ (١٠٣) وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٠٤) حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (١٠٥) قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَآتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (١٠٦) فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ (١٠٧) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ (١٠٨) ﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (١٠٩) يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (١١٠) قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (١١١) يَا تُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (١١٢) وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (١١٣) قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (١١٤) قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ (١١٥) قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَزِيمٍ (١١٦) وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلِقْ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (١١٧) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (١١٨) فَلَغَبُوا مِنْكَ وَأَنْقَلَبُوا صَاحِرِينَ (١١٩) (١٢٤) (١٢٦) وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرَّكَ وَالْهَتَّكَ قَالَ سَنُقْتَلُ أَنْبَاءَهُمْ وَنَسْتَخِيي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ (١٢٧) قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿ (الاعراف / ١٠٣ - ١٢٦)

﴿ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُ فَظَلَمُوا بِهَا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (الاعراف / ١٠٣) .

واته :- دواى ئه و پيغه مبه رانهى كه له نايه ته كاني پيشوى (سوره تى الاعراف) ناويان هاتووه ، موسا مان هاوپرى له گه ل موعجيزه ي جوراو جور دا بو سهر فير عهون و دارو دهسته كه ي نارد ، كه چى سته ميان له خويان كردو پيى بيباوه رپوون ، جا ته ماشابكه و بيينه بزانه چون بوو سهر نه نجامى نهوانه ي كه چينه رى توى خراپه بوون .

(زانا محمد رشيد رضا) ده لئيت :- نهوان به بى باوه رى سته ميان له خويان و قهومه كه يان كرد ، خويان به گه وره نيشان داو سهر كه شيان كرد ، تاوانى نهوانه يان له سهر بووو تاوانى قهومه كه شيان له سهر بوو كه بى به ش كران له ئيمان به شوينكه وتنى فيرعهون و دهسته كه ي ، بيگومان پاداشتى نهوانيان ده بوو نه گهر باوه ريان به نيانه ، نهوه ي ده گه ياند كه موسا (عليه السلام) بو

قهومی نهوهی ئیسرائیل و فیرعون و دار ودهستهکهی نیراوه .

(الالوسی) : دهلیت :- ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ ناویکی دیار و ناسراوه بو که سئیک پاشان بوو به ناز ناو بو هه موو پاشایه کی میسر له عه مالیکه کان ، وه که نهوهی که (کیسرا) ناویوو بو پاشای فارسه کان ، و (قیصر) بو پاشای پومه کان ، و (نجاشی) بو حه به شیهه کان ، و (تبع) بو پاشای یه مهن .

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (۱۰۴) حَقِيقٌ عَلَيَّ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (الأعراف / ۱۰۴-۱۰۵) واته : موسا وتی : ئەهی فیرعون من پیغه مبه ریگم بو لای تو نیراوم له لایهن خوای به دیهینه ره که پهروه دگار و به دیهینه ره پاشای هه موو شتیکه ، هه میشه سورم و به شیوا حهقی دهزانم که تهنه هه والی حهق و راستی ده ریاره ی خوا بلیم له وهی که دهیزانم ده ریاره ی خوا ، به راستی من به به لگه ی یه کلاکه ره وه و ناشکراوه بو لای نیوه هاتووم له لایهن خواوه ، توش شایه تی له راستگویی من بده ، واز له نهوهی ئیسرائیل بهینه و نازادیان بکه تا له گهل من بین بو زهوی خاکی پیروز که نیشتمانی باوک و باپیرانیانه .

(ابن الجوزی) دهلیت :- فیرعون نهوهی ئیسرائیلی له کاری قورس و گراندایه کار دهینا .

﴿قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ (۱۰۶) فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ (۱۰۷) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ (۱۰۸) قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ (۱۰۹) يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ (الأعراف / ۱۰۶ - ۱۱۰) .

واته : فیرعون بهروای نه کردو وتی : ئەهی موسا ئەگه ره لگه یه کت هیناوه ده بیخه ره پوو ئەگه ره توله راستگویانیت ، ئینجا موسا (علیه السلام)

۱/ تفسیر المنار (۹/ ۳۹-۴۰)

۱. روح المعانی (۹/ ۳۹-۴۰)

۲. صنوة التفاسیر (محمد علی الصایونی) (۱/ ۴۵۱)

۳. زاد المیسر (۳/ ۲۳۷)

گۆچانه که ی فریداو بوو به ماریکی گهوره و دریژ ، (ابن عباس) ده لیت : گۆرا
 بو ماریکی گهوره و ده می کرد بویه وه و به خیرایی به ره و فیرعه ون ده چوو ،
 وناشکراو دیار بوو خه یالی نه بوو، پاشان موسا دهستی دهرهینا و بو به
 کافوری سپی و بریقه ی ده دایه وه بو ته ماشاکران ، ئینجا هندیک له ده سه لات
 داران و که سه گه وه و دیاره کانی ده وری فیرعه ون ووتیان : به راستی نه مه
 ساحیریکی زانا و شارمزایه ، ده یه ویت بهم شتانه ئیوه له خاک و ناوی خۆتان
 دهرکات و دهر به دهرتان بکات جا ئیوه چ فرمانیک ده دن ؟

(الزمخشری) ده لیت : ﴿ اِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴾ . واته : شارهزا به سیحرو
 جادوو نه و که سه یه که چاری خه لکی به فیل ده گریت تا گۆچانی لی بکات به
 مارو پهنگی پیستی لی بکات به سپی ، نه گهر بللیت : نه م قسه یه دلدانه وه بوو
 بو فیرعه ون، نه ویش بو که سه گه وه کانی ده وری خوی ووت، و لیره دلدانه وه
 بوو بو نه وان، فیرعه ون و نه وانیش و تیان، قسه که ی فیرعه ون و قسه که ی
 نه وانیش گیرد رایه وه، یان له پیشدا فیرعه ون ووتی و لی قوز رایه وه و که سه
 ده سه لاتداره کانی ده وریشی به دوی خویانیان ووت .

﴿ قَالُوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴾ (۱۱۱) يَا تُوكُ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿
 (الاعراف / ۱۱۱-۱۱۲) .

واته : ووتیان : جاری وازی لی بهینه له گهل براکه یداو چه ند پیاویک بنیره
 له شاره کاندا تا هه موو جادو گهره کان کو بکه نه وه، تا هه موو جادو گهریکی
 شارهزاو زانات بو بهینن که وه که نه ویت .

(ابو منصور) ده لیت : - فرمان دان به دوا خستن ی کاره که به لگه یه له سه ر
 نه وه ی که نه و فرمانیکی تری به سه ردا پیش خستوه که نه ویش برتی بوو له
 ویستی کوشتنی ، ئینجا ووتیان : وازی لی بهینه و دوا یخه یان حالی خوی بو
 خه لکی په ون بکاته وه .^۱

﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ (۱۱۳) قَالَ نَعَمْ وَأَنْتُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿ (الاعراف / ۱۱۳-۱۱۴)

واتہ: لہنا و قسہ کاندہ (لابراویک) ہہیہ ، کہ نہویش بریتہیہ لہوہی کہ فیرعون داوای ناردوہ بؤ جادوگرہکان کہ کوہبنہوہ بؤ موسا کہ ہاتنہ لای فیرعون ووتیان : نایا نیئمہ شاپاشیکمان ہہیہ نہگہر لہم ململانی یہدا سرکہوتو بوین و بردمانہوہ ؟ فیرعون ووتی : بہلی بیگومان نیوہ لہکہسی نزیکان وریزلیگیروان دہبن . کاتیک نہم بہلینہ یان لہ فیرعون وەرگرت ، ووتیان :

﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ﴾ (الاعراف / ۱۱۵) .

واتہ : ساحیرہکان بہ موسایان ووت نہی موسا یان نہوہتا لہ پیشدا تو شتہکہی خوٹ فری بدہ یان نیئمہ فری دہدہین .

ووتراوہ : نہوان موسایان نیختیار کرد بؤ نہوہی دہسپیکردنی پالہوانیہتیہکہ دیاری بکات ، نیتر گرنگ نہبو بہلایانہوہ کامیان لہ پیشدا دہست پی بکات .^۱

(الزمخشری) دہلیت :- دیاریکردنی موسا لہ پیشدا بؤ نہوان نہدہبیکی جوان بوو ، چاودیبری بارودوخی نہو کہسانہی کرد لہگہلیاندایہ .^۲

(القرطبی) دہلیت : نہدہبیان لہگہل موسادا جوان بوو کہ نہوہش ہوکاری ٹیمان ہینانیانہ .

﴿ قَالَ الْقَوْمُ فَلَمَّا آلَقُوا سَحَرُوا أَعْيَنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ (الاعراف / ۱۱۶) .

واتہ : موسا : ووتی : دہی نیوہ دہستبہکارین و دایبہزینن ، جا کاتیک دایانبہزاند جادویان لہ چاوی خہلکی کرد ، نہوان حہبل و گوریس و پتہکانی

۲. محاسن التأویل (۷ / ۲۳۰)

۳. الکشاف (۲ / ۱۶۰)

خویانیان هندا له بهرچاوی خه لکه که ده جولایه وه که فیل بوو له چاویان کرابوو ، و هیچ راستیه کی تیانه بوو ، خه لکه که راجله کین و زور ترسان کاتیک له بهرچاویان وه ک ماری لیها توهو ده جولیت ، نه وان جادویه کی گوره یان هینا بوو هترکس بیبینایه ده ترسا .

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷) فَوَقَّ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸) فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿ (الأعراف / ۱۱۷ - ۱۱۹) .

واته : خوای گه وه ده فهرمویت : وه حیمان کرد بو موسا ووتمان : نه ی موسا دار گوچانه که ی ده ستت هه لیده ، ئینجا نه ویش هه لی دا ، ئینجا له و کاته دا ده بیته ماری کی گه وه و به خیرایی ده جولیت ، هه رچی شتیک نه وان له فیل و درو و ته زویر دایان به زانده بوو هه مووی به خیرایی هه لده لوشیت و قوتده دات (ابن عباس) ده لیت : به لای هه رشتیک له هه بل و ته خته فریدراوه کانی نه واندا برؤیشتایه قوتی ده دا ، ئینجا هه ق و راستی جیگیر بوو ده رکه وت بو هه ر که سیک که بینی و ناماده بوو ، و فیلی جادوگه رو دروژنانیش مایه پوچ ده رچوو ، ئینجا فیرعه ون و قه و مه که ی له و کو بونه وه گه وه یه دا ژیر که وتن و بچوک بوونه وه و سه رشو پ بوون . به لام نه م کاره له کتو پره هینشتا کو تایی نه هاتوه ، به رده وام دیه نه که به ره و کاره ساتی له په ر و گه وه تر ده چیت :

﴿ وَالْقِيَ السَّحَرَةَ سَاجِدِينَ (۱۲۰) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۱) رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ (۱۲۲) ﴿ (الأعراف / ۱۲۰ - ۱۲۲) .

واته : جادوگه ره کان که هه ق و راستیان بوو ده رکه وت سو جده یان بر دوو ئیمانی خویانیان راگه یاند به په روه ردگاری جیهانیان ، چونکه هه ق رایکی نشان ، (قتاده) ده لیت : نه وان سه ره تایی نه و پوژه کافر بوون و ساحیر بوون ، به لام له کو تایی نه و پوژه دا شه هاده تیان هینا و چاکه کار ده رچوون .

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آتَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أُمَّهَاتُكُمْ فَنَسُوفَ تَعْلَمُونَ (۱۲۳) لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿ (الأعراف / ۱۲۳ - ۱۲۴) .

واته : فیرعه ونی زو ردار به جادوگه ره کانی ووت : ئایا ئیوه هه روا به ئاسانی

باوەرپتان بە موسا هینا ، پیش ئەوەی داوای رێپێدان لەمن بکەن ؟ کەمەبەستی لە سەرزەنشت کردنیان بوو ، بەراستی ئەم کارە ئیوه کردتان فیلێک بوو ئیوه موسا لە میسر رێکتان خستبوو پیش ئەوەی دەرچن بۆ گەرانهوه ، بۆ ئەوەی قبطی یەکانی پێ دەربەدەر بکەن و ئەوەی ئیسرائیلی تیا نیشتە جی بکەن ، بەراستی ئەمە چاوە بەست بوو لە خەلکی تا شوێن جادوگەرەکان نەکەون لە ئیماندا ، ئینجا پاشتر دەزانن و تێدەگەن کە چیتان بەسەر دینم ، ئەمە هەرەشە بوو فیرەوون ئاراستە ی کردن ، پاشتر وتی : بەراستی من دەستێک و قاچێکی هەریەکە لە ئیوه بە پێچەرەوانەوه دەبەرم ، واتە دەستی راست لەگەڵ قاچی چەپ ، یان دەستی چەپ لەگەڵ قاچی راست ، پاشان هەمووتان هەڵدەواسم و لەدار دەدەم .

کە ئەمەش سوکایەتی و سەرشۆریە بۆ ئیوه و نمونەی ئیوه ، بیگومان سزادان و ناشرینکردن ھۆکاری دەستی خراپەکارانە لە ڕووبەرپوونەوهی ھەق و راستیدا ، کە ناتوانن بەبەلگە و نیشانە ی جوان و ھەلای بنین ، بەلام کاتیکی نەفسی ئادەمیزاد کاتیکی راستی ئیمانی تیا ئاشکرا دەبێت بەسەر ھەموو ھیزەکانی سەر زوویدا زال دەبێت و گالته ی بە خراپە ی خراپەکاران دیت ، و عەقیدە و باوەر لە ناخیدا سەردەکەوێت ، و لەناوچوون و بپراوھی لا سوک دەبێت تا دەگاتە ژبانی ھەتا ھەتایی و نەبپراوھ ، ئەو ناوھەستت بپرسیت بۆچی دەگرین ؟ و بۆچی بانگ دەکەن ؟ بۆچی لادەبەن ؟ بۆچی زیان دەدەن ؟ و چیت دەست دەکەوێت ؟ بۆچی لەسەر رینگای ناپەھەتی و دڕک و دال و قورباننیدانت تووش دەبیت ؟ چونکە ناسۆی ڕوونی لەبەردەمەوھ دیارە ، ئەو چاوەرپێ شتیکی لەسەر رینگە کە ناکات .

﴿قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ (۱۲۵) وَمَا نَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (الاعراف/۱۲۵-۱۲۶).

واتە: جادوگەرەکان کاتیکی باوەرپیان هینا ووتیان: بەراستی ئیمە بەمردنمان دەگەرپێنەوه بۆ لای خوا چارمان نی یە، ناترسین لەوەی کە تۆ ھەرەشەت ئی کردین و گوێ نادەین بەمردن، ئای چەند خۆشە مردن لەرینگە ی خوادا، ئینجا ئیمە هیچ تاوان و عەیبە یە کەمان نەبوو تەنھا ئەو مان ھەبوو کە باوەرمان بە خواو نیشانەکانی هینابوو!!، ئە ی پەروردگارا سەبرو ئارامی بپێژە بە

سهرماندا له سهر سزدانی فیرعون بۆمان و له سهر پیبازو ده ستوری ئیسلام
بمان مرینه و توشی فیتنه مان نه که یت.

زانا (محمد متولی الشعراوی) ده لیت: جادوو گهره کان که باوهریان هینابوو به
فیرعونیان ووت: -- به راستی تو په لهت کرد له خه یردا بۆ ئیمه چونکه ئیمه
له پهروهر دگاران نزیک ده بیینه وه، تو به بی می شکی خۆت چاکه و خه یرت بۆ ئیمه
دهسته بهر کرد، به جوړیک که خۆشت نه تده زانی.

ههروهها ده لیت: ووشه ی (الإفراغ) واته کردنی شتی که به سهر شتی کی تردا
تادای پۆشیت، وه که نه وه ی بلین: -- نه ی پهروهر دگارا هه موو نارامی یه کمان پی
به خشه، چونکه نه وان زور پیویستیان به نارامگرتن بوو چونکه فیرعون
هه ره شه ی ئی کرد بوون ده ست و قاچیان به پرت.

﴿ سوودو وانه ئیمانی یه کانی چیروکه که ﴾

۱- (الجشمی) ده لیت: -- ده گونجیت موعجیزه کان له جنس و په گهزی نه و
شته بن که له ناو قه و مه که دا بلا وه، ونه توانن نمونه ی بهینن، زانستی پزیشکی
له سهرده می عیسا (علیه السلام) بلا و بوو، به لام عیسا هات به فهرمانی خوا
مردووی زیندوده کرده وه و که پرولال و به له کی چاک ده کرده وه، نه مه له توانای
پزیشکه کاندانه بوو. له سهرده می پیغه مبهری خۆیشماندا ﴿﴾ په وان نیژی
وزمان پاروی و خوتبه و شیعر بلا و بوو، قورئان هات و ته هه ددای هه مووی کرد.
نایه ته کان به لگه ده دن له سهر نه وه ی که نه وان به فیل حه بل و گوچانه کانیان
خسته جو له تاوا ده رکوت له بهر چاوی ته ماشا که ران که زیندون، به لام که له سهر
به نه ته که ی خۆی وه ستینرا وانه بوو، زانرا که نمونه ی نه وه شتی کی راهینرا وه
دروستکراوه که سیحرو له بهر چا و تی کدانه، له بهر نه وه موعجیزه له و شتانه جیا
ده بیته وه. پاشان ووتی: -- به لگه ی تیا به له سهر دان نانی فیرعون به زه لیلی و

لاوازی خویدا کاتیک هاواری برد بو جادوگره کان که به کاره کهی خویمان نارپه حتی لی دوربخه نه وه^۱

۲- زانا (محمد رشید رضا) دهلیت: - نه وهی خوای گه وره له م چه ند نایه ته دا گنپراه وه به دعای جادوگره باوه ر هاردوه کان کو تایی پی هیئا: ﴿جَاءَنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقْنَا مُسْلِمِينَ﴾

واته: - نهی په روه ردگارمان نارامیمان پی ببه خشه به فراوانی به وهی که جی پیمان قایم و دامه زراو بکهیت له سه ر نیمان و پشتگیریمان بکهیت ههروه ک چون ناوی ناو ده فریک به تال بکریت به وجوره دلمان له ترسی غهیری خو ت به تال بکهیت، ته نها مه به ست به فزل و گه یشتن به خو تی تیابیت، وه ک موسلمان ی خو ت به مانمرینه، ملکه چی فرمان ونه می خو تمان بکهیت، به به ره شه ی فرعون توشی فیتنه و سه ر لی شیاوای نه بین، نه له قسه و نه له کردار ماندا له فرمانی تو دهر نه چین. نه وان به دو عا کانیان نه مانه یان له نیوان ته وای نیسلام و نیماندا کو کرده وه^۲

۳- (الشیخ ابوبکر الجزائري) له (هدایة الآیات) دا دهلیت: -

* سووننه تی خوا پرونه له وهی که حه ق و ناحه ق کاتیک له هه رشوینی کدا بیه که گه یشتن هه میشه سه رکه وتن بو حه قه.

* به تال بوون و مایه پوچ بوونی جادوو و دو پانی خاوه نه که یه تی، وه ک خوای گه وره فرموویه تی:

﴿وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ (طه/ ۶۹)^۳

۲. محاسن التأویل (۲۳۱/۷) به ده ست کاربیه وه

۳. تفسیر المنار (۷۷/۹) به کورتی.

۱. أیسر التفاسیر (۶۴/۲ - ۶۵).

﴿ له ناوچوونی فیرعهون و پرزگاریوونی موسا و باوهرداران ﴾

خوای گهوره له سوره تی (الشعراء) دا ده فیرمویت: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ
 أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ (۵۲) فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (۵۳) إِنَّ
 هَؤُلَاءَ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ (۵۴) وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ (۵۵) وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ (۵۶)
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۷) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ (۵۸) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ (۵۹) فَاتَّبِعُوهُمْ مَشْرِقِينَ (۶۰) فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانَ قَالَ أَصْحَابُ
 مُوسَىٰ إِنَّا لَمَذْرُكُونَ (۶۱) قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ (۶۲) فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ
 مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطُّوْدِ الْعَظِيمِ (۶۳)
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ (۶۴) وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (۶۵) ثُمَّ أَغْرَقْنَا
 الْآخِرِينَ (۶۶) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۶۷) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
 الرَّحِيمُ ﴾ (الشعراء / ۵۲-۶۸).

(القرطبي) ده لیت: - خوای گهوره فیرمووی: ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ
 بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴾ (الشعراء / ۵۲)

سووننه تی خویاه بو بهندهکانی که باوهردارانی راستگو له دوستان و
 خوشه ویستانی خوئی پرزگار دهکات، که دانیان ناوه به په یامی گشت
 پیغه مبهراندا، و کافرانیش له ناوده بات له دوژمنه کانیان، ئینجا موسا فرمانی
 کرد که نه وهی ئیسرائیل له شه ودا دهرچن، و به بهندهش ناوی بردن چونکه
 باوهریان به موسا هینا بوو، و پیی ووتن: که فیرعهون و قومه که ی شوینتتان
 ده کهون تا بتان گیرنه وه و له باوهره که تان په شیمان تان بکه نه وه، هر له ناو
 مانای ئه مانایه ته دا بوئی باس کردن که بیگومان خوای گهوره له دهست نه وان
 پرزگاریان دهکات، ئینجا موسا له گهل نه وی ئیسرائیلدا له بهر به یاندا دهرچوون^۱
 (محمد علی الصایونی) ده لیت: - خوای گهوره فیرمووی: به پرنگای وهی

فرمانمان کرد به موسا که له شه ودا له گهل نه وهی ئیسرائیلدا به ره و ئاراسته ی
دهریا برون.

﴿ فَأَرْسَلْ فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴾ (الشعراء / ۵۳).

واته: فیرعهون (که هه والی زانی) ناردی بو شاره کان که هیز کویکه نه وه
و (نه یه لن نه وهی ئیسرائیل کوچ بکن) و پیی ووتن ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ﴾
(الشعراء / ۵۴).

واته: نه وهی ئیسرائیل دهسته یه کی که م ولاوازن و زوو ده یانگرین و
بالبه ستیان ده که یین،

(الطبري) ده لیت: نه وهی ئیسرائیل شه ش سه دو حه فتا هه زار که س
بوون، به لام فیرعهون به به راورد له گهل سوپاکه ی خوی به که می دانان.^۱
﴿وَأَنَّهُمْ لَنَا لِعَاظُونَ﴾ (الشعراء / ۵۵).

واته: به پرستی نه وان سه رکه شیان کردوه و کاریکیان کردوه ئیمه یان
توره کردوه و دهرونیان ناره حهت کردوین.
﴿وَأِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾ (الشعراء / ۵۶).

واته: خه متان نه بییت، ئیمه له هه موو کاتیکیدا له نه خشه و پلانی نه وان
ئاگادارین،

﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (۵۷) وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ (الشعراء ۵۷-۵۸).

واته: خوای گه وره فهرووی ئیمه فیرعهون و قه و مه که یمان له ناو باخ و
سه رچاوه ناویه کانی خویمان و له ناو گه نجینه ی جوراو جورو جینگه وریگه ی
رازوه ده ره ینا، واته له ناو نه م هه موو نازونیمه تانه بو ناو دوزه خ، هه موو نه و
شوینه بهرز و بیستان و ناوو پوو بارو سهروهت و سامان و بزق و ده سه لاته یان
له دنیا دا به جی هیشت.

﴿كَذٰلِكَ وَاُوْرثْنٰهَا بَنِيْ اِسْرٰئِيْلَ﴾ (الشعراء/ ۵۹).

واته بهو شیوهیهی که بؤمان پروون کردنه وه که دهرمان کردن ئینجا نه وه کانی ئیسرائیلیمان کرده خاوهنی شوین و سامانه کانی ئهوان پاش له ناو بردن و خنکاندنی فیرعون و قه ومه کهی.

﴿فَاتَّبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ﴾ (۶۰) فَلَمَّا تَرٰ اٰمِي الْجَمْعَانَ قَالَ اَصْحٰبُ مُوسٰى اِنَّا لَمُدْرِكُوْنَ (۶۱) قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِيْنَ﴾ (الشعراء/ ۶۰-۶۲).

واته: نه وسا (فیرعون و دارو دهسته کهی) شوینیان که و تن، له گه ل خورمه لاتندا پییان گه یشتن، کاتیك هردوو کومه له که چاویان به یه که موت و به یه که گه یشتن، واته کومه لی موسا و کومه لی فیرعون، ئینجا هاره لانی موسا ووتیان: ئهوا به راستی پیمان گه یشتن فیرعون و سهریازه کانی ده مان کوئن، کاتیك که بینیان فیرعون و دهسته کهی له پشتیان وهن و دهریایش له برده میانه وهیه، ووتیان :- تازه ئیمه تیا چوین.

(ابن کثیر) ده لیت:- کاتیك هردوولا کومه لی یه کترین دیاری کردو بینی، ئیتر هیچ نه مایه وه ته نها کوشتن و قسه کردن و خوپاراستن نه بیئت، ئینجا شوین که و توانی موسا سکالایان لای موسا کرد لهو حاله ی که تیای بوون و بینیان، به لام موسا (علیه السلام) پیی ووتن: (کَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِيْنَ) (ابن کثیر) ده لیت: لهو کاته دا موسا له دوا ی سوپا که وه بوو، ئینجا هات بو پیشه وه، و سهیری دهریا که ی کرد بینی به یه کدا ده چیت و شه پؤلی گوره ده دات.

ئینجا موسا ووتی: نه خیر پیتان ناگه ن، بیگومان من پهروه دگارم له گه له، ده م پاریزیت و سه رم ده خات، رینمونیم ده کات بو پرزگار بوون.

زانای ته فسیر (الرازی) ده لیت:- به هو ی دوو فرمانه وه نه فسیان به میز بوو: یه که میان: که موسا پهروه دگاری له گه ل بوو که نه مه ش به لگی سه رکه و تن و دهسته بهرکردنی یارمه تی بوو، دووهم:- وشه ی (سیه دین) واته:

پینمونی دهکات بؤ پینگای پزگار بوون، کاتیک پینمایي کرد بؤ پینگای پزگار بوون و دوژمنهکانی له ناو برد، ئەوا کارهکه گه یشتوته کوتایي سرکهوتن^۱ ئینجا پاش ئەمانه خوای گه وره وهی بؤ موسا (علیه السلام) نارد:-

﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴾ (الشعراء/ ۶۲).

واته: ئەوی موسا بهدار گوچانهکته بماله به دەریاکه دا، (هەر که ئەو کاره ی کرد) دەریا شەق بوو که هەر به شیکیان شه پۆلهکانی هیندهی چیاپه کی بهرز بهرز بویه وهو ناوهنده که ی بویه پینگای په رینه وهی پیاده. (که دوانزه بهش بوو بؤ هەر دوانزه تاپه فه که ی نه وهی ئیسرائیل) ئینجا خوای گه وره له سورتهی (طه) دا ده فرمویت:- ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تُخْشَىٰ (۷۷) فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ (۷۸) وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ﴾ (طه/ ۷۷ - ۷۹). واته: سویند به خوا به راستی نیگامان بؤ موسا کرد که شه وره ی به بهنده کانم بکه و پینگه کی ووشکانیان له دەریادا بؤ دابین بکه، له کاتیکدا ترسی نه وهت نی یه که پیت بگن و خه می نقوم بوون و تیا چونیشت نی یه، ئینجا فیرعه ون به سه ریا زه وه شوینیان که وتن له پر له ناو ناوه که دا شه پۆلی دەریا دای به سه ریا نداو هه مویانی داپۆشی به چ داپۆشینیک! فیرعه ون قه وم وگه له که ی خۆی گو مپرا کردو پینمونی نه کردن.

﴿وَلَزَلْنَا ثَمَّ الْأَخْرِينَ﴾ (الشعراء/ ۶۴)

(ابن کثیر) ده لیت: خوای گه وره فرموی: فیرعه ون و سه ریا زه کانیمان له دەریاکه نزیک خسته وه، ئەوهنده نزیک بوونه وه تا چونه ناو دەریاکه وه به شوین نه وهی ئیسرائیلدا.

﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ (۶۵) ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْأَخْرِينَ﴾ (الشعراء/ ۶۵ - ۶۶).

واته: موسا و نهوهی ئیسرائیلیمان پزگار کرد و نهوکه سانهیش که شوینیان کهوتن و چونه سهردینی نهوان، کهسمان لهوان لهناو نهبرد. فیرعهون و سهریازهکانیشی تیاچوون و کهسیان ئی پزگار نهبوو. (إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَآتِهِ: بهراستی لهم چیروک و بهسهرهاته دا نیشانهیهکی گهورهو گرنگ ههبوو که سهرکهوتن و پشتیوانی بو بهنده باوهردارهکانی خوا بوو، و لهناوچون و نوقم بوینیش بو دوژمنانی خواو باوهرداران بوو، ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (٦٧) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿﴾ (الشعراء/٦٧-٦٨).

واته: لهگهڵ بیینی ئهه نیشانهو دیمه نه گهورهیه دا زۆرینهی خهک باوهریان نههینا، دل دانهوهیهکیشی بو پیغه مبهر (علیه السلام) و هه ره شهیهکیشی بو دوژمنان تیایه. بهراستی خوای گهوره توله سینهره له دوژمنانی و بهرحم و بهزه بیسه بو دوستانی باوهرداری.

﴿ په ندو وانه ئیمانی یهکانی چیروکه که ﴾

- ١) پیغه مبهران (علیهم السلام) له هه مووکهس زیاتر دلنیا ن به سهرکهوتنی خوایی و به لینهکانی، نهگه کارهکانیش تهسک بوو بنهوهو نارهحهت بووین، و خه لکیش گومانیا ن له پشتیوانی و دهروکردنهوهی خوایی هه بیته.
 - ٢) دوعا که ی موسا (علیه السلام) له سهر فیرعهون وهلام درایه وه که خوای گهوره سهروهت و سامانیا ن له ناو بهریت و دل و دهرونیان بهستیت، نهوان باوهر ناهینن هه تا سزای بهنازار نه بینن. واته: کاتیک نهوه سویدیا ن پی نادات نهواداخ وحه سه رهتی له سه ره ده بیته، خوای گهوره به موسا و هارونی برای فرموو، کاتیک نهوه دو عایه یان کرد: ﴿ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (٨٩) (یونس/٨٩).
- واته دوعا که تان وهلام درایه وه.

۳) بهره‌وامی له‌سەر کردوه چاکه‌کان له‌کاته خۆش و بی‌گرفته‌کاندا هۆکاری پزگاربوونه له‌ناپه‌حه‌تی یه‌کان، وه‌ک هه‌ندی‌ک له‌پیشین ووتویانه: له‌کاته خۆشه‌کاندا زۆر یادی خوا بکه‌ن، کاتی‌ک یونس (علیه‌السلام) نه‌هه‌نگه‌که قوتی دا و چویه ناوسکی، خوای گه‌وره‌ فەرمووی: -
﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ (۱۴۳) لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾
(الصافات/۱۴۳-۱۴۴).

واته: نه‌گه‌ر ته‌سبیحات و یادی خوای نه‌کردایه، تا پۆژی قیامه‌ت له‌ ناوسکی نه‌هه‌نگه‌که‌دا ده‌مایه‌وه. و فیرعه‌ون که کافرو سه‌رکه‌ش بوو و یادی خوای نه‌ده‌کرد، کاتی‌ک که‌وته ناو ده‌ریا که‌وه ووتی: - ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (یونس/۹۰).
واته: فیرعه‌ون خه‌ریک بوو ده‌خنکا له‌و کاته‌دا ووتی: - وا ئیتر باوه‌رم هینا به‌وه‌ی که هیچ خوایه‌ک نی یه جگه له‌و خوایه‌ی که نه‌وه‌ی ئیسرائیل باوه‌ریان پیه‌یناوه‌و من ئیتر له‌ موسلمان و ملکه‌چانم.
خوای گه‌وره‌ش پینی فەرموو: - ﴿الآن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (یونس/۹۱).

واته: - پینی و ترا: - ئا ئیستا (باوه‌ر ده‌هینیت) له‌کاتی‌کدا به‌راستی پیشتر یاخی بوویت و له‌ریزی نه‌وانه‌دا بویت که تووی خراپه‌یان ده‌چاند؟
۵) که‌سانی موسلمان باشترو له‌پیشترین که‌سن به‌ پیغه‌مبه‌رانی خوا، له‌ (بن عباس) هوه‌ فەرمووی: که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) چوه‌ ناو مه‌دینه بینی جووله‌که له‌پۆژی عاشورادا به‌پۆژوو ده‌بن، فەرمووی: - (ما هذا اليوم الذي تصومونه) واته: نه‌م پۆژه چی یه‌ و ئیوه‌ پۆژی تیا ده‌گرن؟ ووتیان: نه‌و پۆژه‌یه که موسا تیایدا به‌سه‌ر فیرعه‌وندا سه‌رکه‌وت، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ هاوه‌له‌کانی فەرموو: - (ئیه‌وه شیواترن به‌ موسا له‌وان ده‌ی ئیوه‌ش پۆژوو بگرن)

٦ / رجب / ١٤٣٠ هجری به‌رامبه‌ر ٢٩ / ٦ / ٢٠٠٩ زاینی دووشه‌مه‌هه

﴿ چیروکی عیسیٰ کوری مہریم (علیہ السلام) بہ زندہ و پیغمبرہری خواہ ﴾
 ہزل و گہورہیی عیسیٰ کوری مہریم (علیہ السلام)

۱. خوی گہورہ مژدہ دہدات بہ مہریمہی کج کہ عیسا (علیہ السلام) ، ی پی دہبہ خشیت ، وہک دہفرمویت : ﴿ اِنْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۴۵) وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (ال عمران / ۴۵-۴۶) .

زانا (ابن کثیر) دہلیت : نہمہ مژدہیہک بوو له فریشتہکانہوہ بو مہریم (علیہا السلام) کہ کوریکی گہورہی دہبیئت ، بونیشی بہوشہیہک له لایہن خواوہ دہبیئت ، واتہ دہفرمویت : (کُنْ فَيَكُونُ) واتہ : بیہ ، دہبیئت ، ﴿ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴾ واتہ : ناوبانگ و پلہو پایہی بہرزی لای خوی گہورہ دہبیئت ، له دونیادا بہوہی کہ خوی گہورہ شہریعت و بہرنامہی له کتیبدا بو دہنیریت و شتانی تریشی کہ خوی گہورہ پی دہبہخشیت ، و له پوژی قیامہتیشدا لای خوی گہورہ تکای پزگارہوون بو کہسانیک دہکات کہ خوی گہورہ موآہتی دہدات ، وہک پیشہنگیک له گہل بریانی پیغمبرہری (اولی العزم) دا قبول دہکرین ﴿ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ﴾ واتہ : بانگہوازی یہکتا پهرستی دہکات کہ خویہکی بی ہاوہلہ له کاتی بچوکی و مندالیدا کہ نیشانہو موعجزیہیہکی گہورہیہ ، و له حالہتی گہورہیشدا کاتیک خوی گہورہ و حسی بو دہکات ﴿ وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ واتہ : له گوفتار و کرداریدا له چاکہکارانہ ، زانستی راست و کردہوہی چاکی دہبیئت .

۲. خوی گہورہ پاکی کردوتہووہو بو لای خوی بہرزی کردوتہووہ خوی گہورہ دہفرمویت :

﴿ اِنْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ سَمِعَكَ الرَّسُولُ حَمِيدٌ وَرَأَيْكَ وَرَأَفَعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ (ال عمران / ۵۵)

(محمد علی الصابونی) دہلیت : واتہ : من بہرزت دہکہمہوہ بو ناسمان پاشان دہت مریئم پاش پاکردنہوہی تہراوت مہبہستیسی له مژدہ پیدانہ کہ کہ له دہست جولہ کہ پزگاری دہکات بہ بی نازار بو ناسمان بہرزی دہکاتہوہ ،

ئینجا له شه‌ری خراپه‌کاران ده‌تپاریزم و جیات ده‌که‌مه‌ره که ویستیان تو بکوژن ، (الحسن) ده‌لئیت : له جوله‌که‌یی و مه‌سیحی و مه‌جوسی کافرانی قه‌ومه‌که‌ی پاکی کردو‌ته‌وه ، و شوینکه‌وتوانت ده‌که‌ین به باوه‌پداران ، به‌ریزی ده‌که‌ینه‌وه به‌سه‌ر نه‌و که‌سانده‌ا که ئینکاری نیشانه‌کانی خواو پیغه‌مبه‌رایه‌تی تو ده‌که‌ن تا پوژی قیامت ^۱ .

(ابن کثیر) ده‌لئیت : زورینه ده‌لئیت : مه‌به‌ست له ووشه‌ی (الوفاة) له‌م ئایه‌ته‌که‌دا واته : (النوم) خه‌وتن ، وه‌ک خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (الأنعام / ۶۰)
واته : به‌راستی نه‌و خوا‌یه که به‌شه‌و ده‌تان خه‌وینئیت ^۲

۳. هه‌روه‌ها له کو‌تایی دنیا‌دا وه‌ک بریار‌ده‌ریکی داد‌په‌ره‌مور داد‌به‌زه‌ئیت و خا‌ج ده‌شکینئیت و به‌راز ده‌کوژئیت و جزیه‌و سه‌رانه لاده‌بات :-
خوا‌ی گه‌وره فه‌رمو‌یه‌تی :- ﴿ وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴾ (النساء / ۱۵۹) .

واته : هیچ که‌سیک نی یه له خا‌وه‌ن کتیبه‌کان ، که باوه‌پ نه‌هینئیت به عیسا پیش نه‌وه‌ی گیانی ده‌ریچئیت ، به‌لکو سویند به خوا‌ هر باوه‌پ ده‌هینئیت پی‌ی له پیش مردنیدا ، و له پوژی قیامه‌تیشدا شایه‌ته به‌سه‌ریانه‌وه ، (ابو‌هریره) له پیغه‌مبه‌روه ﴿ ﴿ ده‌گی‌رپته‌وه ، ده‌فه‌رمو‌یت :

(نه‌مه ده‌قه کوردیه‌که‌یه‌تی) (سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته ، بیگومان نزیک‌بوه‌ته‌وه که عیسا ی کو‌ری مه‌ریه‌م داد‌به‌زه‌ئیت بو ناوتان وه‌ک بریار‌ده‌ریکی داد‌په‌روه ، و خا‌ج ده‌شکینئیت و به‌راز ده‌کوژئیت و باج و سه‌رانه لاده‌بات ، ئینجا مال و سه‌روه‌ت و سامان ده‌پژئیت و زور ده‌بیئت به‌جو‌ریک که‌س

۱. صفو‌قت التفاسیر (به‌ده‌ست کاریه‌وه) .

۲. تفسیر القرآن العظیم (به‌کو‌رتی) .

وہری نہ گریٹ ، تاوای لی دیت کہ یہک سوجدہ بردن خہیری لہ ہموو دنیا و
 ئوہش تیایہ تی زیاتر دہ بیٹ) . پاشان (ابو مریرة) دہ لیت : ئه گمر حزتان کرد
 ئه م ئایہ تہ بخویننہ وہ : ﴿ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ
 الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴾ (النساء / ۱۵۹) .

عیسا (علیہ السلام) کاتیک دادہ بہ زیت بہ دستورو شہریعتی ئیسلا م حوکم
 دہکات ، پیشہ وایہ تی موسلمانان دہکات و داد پەرورہی بلاودہ کاتہ وہ
 دہچہ سپینیت ، دینی (یہود) جولہ کہ و مسیحیہ کان بہ تال دہکاتہ وہ
 و داد پەرورہی دہچہ سپینیت ہرچی شتیک خوای گہورہ بہ حہرام و
 قہدغہ کراو دایناوہ ئویش حہرامی دہکات .

زانایان دہ لیتن : - حیکمہ ت لہ دابہ زینی عیسا (علیہ السلام) بہ بی
 پیغہ مہرانی تر (علیہم السلام) رہ تدانہ وہ یہ بو جولہ کہ کہ وایان لیک داوہ تہ وہ
 کوشتویانہ ، خوای گہورہ درؤکہ یان پوون دہکاتہ وہ ، کہ بی گومان عیسا ئہ وان
 دہکوڑیت ، یان دابہ زینی لہ کاتی نزیک بوونی ئہ جہلیہ تی تا لہ سہر زہ ویدا
 بنیزیت .

(ابن کثیر) دہ لیت : بیگومان عیسا لای منارہ سپی یہ کہ ی شاری (دمشق)
 دادہ بہ زیت ، نویتزی بہ یانی دابہ ستراوہ ، پیشہ وای موسلمانان پیی دہ لیت :
 ئہ ی رۆحی خوا فہرموو بچورہ پیشہ وہ و پیشنویتی بکہ ، دہ فہرمویت : نا ،
 نہ خیر ، ئیوہ ہندیکتان بو ہندیکتان فرمان رہ وای بہ ریزی خون بو ئہ م
 ئومہ تہ ، لہ گیرانہ وہ یہ کی تردا : عیسا (علیہ السلام) پیی دہ لیت : ئہ و ہ تا
 نویتزی کہ بو تو دابہ ستراوہ تا پیشنویتی بکہیت ، ئینجا نویتزی لہ پشتیہ وہ
 دہکات ، پاشان بہ ری دہکوڑیت و موسلمانانی لہ گہ لدا یہ کہ داوای (دہجال)
 دہکن ، ئینجا عیسا پیی دہکات لای دہرگای (لد) دا ، بہ دستہ پیروزی خوی
 دہکوڑیت .

۲ . بوخاری لہ (احادیث الأنبياء) و موسلیم لہ (الأيمان) دا پیوایہ تی کردوہ .

۱ / بہکوڑتی لہ (فتح الباري) (۱ / ۴۹۱ - ۴۹۲)

۲ / (قصص الأنبياء) ی ابن کثیر .

۴. خَوای گهوره یاسی کردووه که بهوشه و فهرمانی نهو بوه و عیسا پُوح و گیانیکی تاییه ته له لایهن خواوه ؛ خَوای گهوره فهرمویه تی : ﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴾ (النساء / ۱۷۱) .

واته : به پراستی مه سیح ، عیسا ی کوپی مریه م جگه له وهی پیغه مبهری خوایه ، له دایک بوونه که ی به فهرمانی خوا بووه ، که له مریه مدا (به جهسته بوو) عیسا پُوح و گیانیکی (تاییه ته) له لایهن خواوه له (عبادة) وه (خوا لی پی پازی بیت) پیغه مبهر ﴿﴾ فهرمویه تی (که نه مه دهقه کوردیه که یه تی) (هه رکه س شایه تی بدات که یه ک خوا هه یه و ها وه لی نی یه ، و موچه مه د به نده و پیغه مبهری خوایه ، و عیسا به نده ی خوا و پیغه مبهره ، و بهوشه یه ک بو سهر مریه م بهر جهسته بووه ، پُوح و گیانیکی (تاییه ته) له لایهن خواوه ، و به هشت حقه و ناگر حقه ، نهوا خَوای گهوره ده یخاته به هشته وه له سهر هه ر هوکاریک بوویت) .

(القرطبي) ده لیت : مه بهستی نه م فهرمودیه ناگادار کردنه وه یه که له وهی که مه سیحیه کان پرویداوه

له گومراییان ده رباره ی عیسا و دایکی ، نه وه شی لیوهرده گیریت که بگه یه نریت به مه سیحیه کان کاتیک موسلمان بوون .

(الحافظ) ده لیت : ووشه ی ﴿ وَكَلِمَتُهُ ﴾ (النساء / ۱۷۱) ناماژیه بو نه وه ی که عیسا به لگه و نیشانه ی خوایه بو به نده کانی ، خَوای گهوره به بی باوک به دپینا ، و پیش گه یشتن به کاتی خو ی قسه ی پی کرد ، مردوی پی زیندو کرده وه ، ووتراوه : ناوبراوه به ووشه ی خوا ، چونکه به ووشه و فهرمانی خوا به دپهاتووه .

وناوانیشی به (پۆح) گیان و پۆح ئەوه بوو که خوای گهوره پریاری دا
له سه دهستی ئەودا مردوو زیندوبکاتهوه ، ووتراوه : چونکه خاوهنی پۆحه ،
به دیهات به بی بوونی به شیک له خاوهن پۆح .^۱

۵. ههروهها له فهزل و ریزمکانی :-

پیغه مبهەر (ﷺ) فرمویه تی :- ((انا اولی الناس بعیسی ابن مریم فی الدنیا و
الأخرة و الانبیاء إخوة لعلات أمهاتهم شتی و دینهم واحد)^۲ .

واته : من نزیکترین و له پیشترین که سم به عیسی کورپی مریهه له دونیا و
قیامه تدا ، و پیغه مبههران هه موویان بران باوکیان یه که و دایکیان جیاوازه ،
دینیان یه که .

(الحافظ) ده لیت : پیغه مبهەر (ﷺ) تایبته و نزیکترین بوو ، چونکه عیسا
(علیه السلام) مژدهی به هاتنی دابوو له دواى خوئى .

(ابن الاثیر) ده لیت : (إخوة العلات) واته : (اولاد العلات) ئەو که سانه
دایکیان جیاوازه و باوکیان یه که ، مه بهستی ئەوه بوو ، ئیمانیا ن یه که و
شه ریعه تیان جیاوازه .^۲

۶. له فهزل و ریزمکانی :

(أبو هريرة) ده گێریته وه ، پیغه مبهەر (ﷺ) فرمویه تی :- (ما من مولود
یولد إلا نخسه الشيطان فيستهل صارخا ، إلا ابن مریم و أمه) واته : (هیچ
له دایک بوویه که له دایک ناییت مه گهر شهیتان سیخورمه یه کی لی ده دات ، ئینجا
له دایک بووه ده ست ده کات به گریان ته نها عیسی کورپی مریهه و دایکی
نه بییت) پاشان (أبو هریره) ووتی : ئەگهر حزقان کرد ئەم ئایه ته بخویننه وه :

۲/ فتح الباری (۶ / ۷۷۴) به کورتی .

۳/ بوخاری له (أحادیث الانبیاء) دا ، ریوایه تی کردووه .

۴/ بوخاری له (التفسیر) و موسلیم له (الفضائل) دا ریوایه تی کردووه .

﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثَىٰ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنِ الذَّكَرُ كَالْاُنْثَىٰ وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّي اَعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ (ال عمران / ۳۶).

واته : مریم و وچه که ی ده پاریزم به توئی خویه که له شهیتانی په جم کراو بیان پاریزیت).

۷. له فزل و ریزه کانی :

(ابو هریره) گپراویه تیه وه ، پیغه مبر (ﷺ) فهرمویه تی :- (رای عیسی ابن مریم رجلاً یسرق فقال له : اسرقت ؟ قال : کلا و الله الذی لا اله الا هو ، فقال عیسی : امنت بالله و کذبت عینی)^۱

واته : (عیسای کوپی مریم پیاویکی بینی دزی ده کرد ، پیی ووت :- نایا دزیت کرد ؟ ووتی : نا سویند بهو خویه ی که تاك و ته نهایه و هر خوی شیایو په رستنه ، ئینجا عیسا ووتی :- با وهرم هیئا به خواو چاوی خووم به درو خسته وه).

(النووی) ده لیت :- (القاضی) ووتوویه تی :- ناشکرای قسه که : با وهرم پی کرد به وه ی که سویندی خوار دبه خوی گوره و نه وه شم به درو دانا که بوم دهر که ووت له پواله تی ناشکرای دزی یه که یدا ، په نگه له شتیکی بردییت که مافی خوی بووییت یان به پرازی بوونی خاوه نه که ی ، یان مه بهستی ده ست به سه رداگرتنی نه بووییت ، یان بوی دهر که و تییت که دهستی بو دریز کرد وه شتیکی بردییت ، کاتیک سویندی بو خوارد گومانه که به تال بویه وه و لیی گپرایه وه.^۲

۱ / شرح النووي علی صحیح المسلم .

۲ / بوخاری له (احادیث الانبیاء) و موسلیم له (الفضائل) دا ریوایه تیان کرد وه .

۳ / شرح النووي علی صحیح مسلم .

﴿جبرؤکی له دایک بوونی عیسیٰ به نده و پیئغه مبر له مریه می کچی پاک داوین﴾

خوای گه وره فرمویه تی: ﴿وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (١٦) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (١٧) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (١٨) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (١٩) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا (٢٠) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا (٢١) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا (٢٢) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي يَا لَيْتَنِي مَتَّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَنْسِيًّا (٢٣) فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (٢٤) وَهَرِي إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا (٢٥) فَكَلِمًا أَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ أَنْسِيًّا (٢٦) فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (٢٧) يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا (٢٨) فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا (٢٩) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (٣٠) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (٣١) وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (٣٢) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا (٣٣) ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (٣٤) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (مریم/ ١٦-٣٥).

﴿وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾ (مریم/ ١٦) واته: مریه له خه لکی دورکه و ته وهو که سوکاره که ی جیهیلاً به ته نها به ره و پورژه لاتی (بییت المقدس) پویشت، بو شه وی به کاری په رسته شه وه سه رقال بییت (محمد متولی الشعراوی) ده لیت: شوینیکی شاراه وی بو خوی هه لبرارد به لام قه ده غه ی نه وه ناکات که سیک به و شوینه دا به روت، په رده یه کی دانا تا بیشاریته وه و له و که سانه ی که به و شوینه دا تیده په رین، چونکه نه و ده یویست په یوه ندی به خواوه هه بییت.

﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾
 (مریم/۱۷). واتہ مہریمہ لہ نیوان خوئی وخہ لکیدا پەردہ یەکی دانا تا
 نہیبینن، پاشان خوی گہورہ (جبریل) (علیہ السلام) لہ شیوہی مروقتدا
 بوڈابہزاند، (ابن عباس) دەلیت: - جبریل لہ شیوہی گہنجیکی دەم وچاوسپی
 قز لولی لەش پیکدا ہاتہ لای. زانایانی تەفسیر دەلین، خوی گہورہ بوئے خستی
 یەشیوہی نادەمیزاد تا مہریمہ بتوانیت قسە لہ گەلدا بکات و لینی پانہکات.
 ئەگەر ہەر لەشیوہی فریشتەدا بوایە ئەوا دەترساو ہەلدەہات و نەیدەتوانی
 گوئی ئی بگریت، خوی گہورہش بەلگە لہ سەر پاکی وخواپەرستی مہریمہ
 ہینا بەوہی کہ پەنای گرت بەخو لەو شیوہ جوانہی کہ جبریل ہیبو، کہ
 لہوپەری جوانیدا بوو.

﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ (مریم/۱۸)

ماموستا (عمرو خالد) دەلیت: - مہریمہ پەنای نەگرت لہوہی کہ پیایک
 بیٹە لایوہ، بەلکووتی: - (اعوذ بالرحمن) پاشان لہ گەلی دوا: ئەگەر تو لہ خوا
 دەترسیت بوچی ہاتویتہ ئیرہ؟ ئەویش وەلامی دایوہ: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
 رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا﴾ (مریم/۱۹).

واتہ: جبریل پیی ووت: من تەنہا نوینەریم لہ لایەن خواوہ ہاتوم تا مندالیکی
 خاوین وپاکت پی بیخشم کہ لہ گوناہو تاوان پاک کرابیٹوہ.

﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا﴾ (مریم/۲۰)

مہریمہ ووتی: من چوں مندالم دەبیٹ؟ و بەچ پریگہ و شیوہیەک ئەم مندالہ لہ من
 پەیدا ئەبیٹ؟ کہ من ہاوسەرم نی یە تابیتہ لام و داوین پیسیشم نە کردوہ؟
 ﴿قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا
 مَّقْضِيًّا﴾ (مریم/۲۱).

(ابن ڪثير) دهليٽ: - جبريل به مريمه مي ووت: پهروهر دگارت به ليٽي داوه ڪه منالڪ له تودا دروست دهڪات ڪه ميڙدت ني يه، لهوڪه سانهيش نيت ڪه داوين پيسي دهڪن، نهو ڪارهش له سرخوا ناسانه، و بي گومان خوا هرچي بويت به توانايه بيڪات. تا دروست ڪردني نهو منداله بڪاته نيشانهو موعجزه يه ڪ بؤ خه لڪ تا ببينه به لگه له سهرتواناي تهواوي خوا له سره موو شيوازهڪاني دروستڪردن، بيگومان خواي گهوره ئادهمي به بي دايڪ و به بي باوك دروست ڪرد، و (حواء) يشي له ئادهم دروستڪرد به بي پهگزهڪي تر، پاشان دروستڪراوهڪاني تري له هر دوو پهگزي نيرو مي دروستڪردوه، و تاببينه پهحمهت و بهزهيي بؤ خه لڪي له لايهن ئيمهوه، نهوش ڪاريڪه تازه بپريارمان داوهو بپراوهتهوه.

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ (مريم / ۲۲).

ماموستا (عمرو خالد) دهليٽ: بير له هستي مريمه بڪرهوه لهم ڪاتهدا، مريمه مي داوين پاك ڪه خه لڪي پي دهليٽ: بهراستي پهزمي داوين پاڪيه، و خواپهرستيڪي چاڪه، و ڪچي عمرانه، به بي نهوهي ڪس نزڪي بڪهويت سڪي به مندال پردهبيت، وه هر ئافره تيڪي ئاسايي ڪه نو مانگي پندهچيت، ناتوانيٽ پوهه پروي خه لڪ ببينهوه، و ناشزانيٽ چي بڪات، و له ترس و دوو دليدايه، ئافره تان زياتر دهتوانن هست به هست و سوڙي مريمه بڪن، ئينجا له (بيت المقدس) هوه دهچوو ڪه ڪسي له گه لدا نيهه، تنها خواي له گه له بؤ شوئينيڪي دور.

﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مِّنْسِي﴾ (مريم / ۲۳)

(محمد متولي الشعراوي) دهليٽ: - دوراي نهوهي مريمه چوو بؤ شوئينيڪي دور ڪه ڪس به نهيني سڪ پهبونهڪي نه زانيٽ، ئينجا راني

مندالْبوونی بۇ ھات وای لی کرد که بیبات بۇ لای کۆتەرہ دار خورمایهک ، (المخاض) ئەو نازارہیہ کہ تووشی ئافرەت دیت لەکاتی مندالْ بووندا ، تا پال بدات بە کۆتەرہ دار خورماکەوہ ، کہ دار خورمایهکی ناسراوو دیار بوہ .

(ابن کثیر) دەلیت :- مەریەم ووتی : خۆزگا بەرمدايە پيش ئەم حالەتە و لە بیرچومايەتەوہ ، کہ بەلگەيە لەسەر ئاوات خواستن بە مردن لەکاتی فیتنەو بەلأو ناپەرھەتیدا ، چونکہ خەلکی دەیزانن و تۆمەتباری دەکن و باوهری پی ناکن بەلکو بەدرۆشی دەخەنەوہ ، ھەتا بەمندالْیکەوہ دیتەوہ بۇ لایان : ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ (مریم / ۲۴) .

واتە : (ئەو مندالْەي لە داویننی مەریەم بەربوویەوہ) لە ژیری یەوہ بانگی کردو ، ووتی : دایەگیان ، خەفەت مەخۆ ئەوہ تا پەرورەدگارت بەبەرەمتدا جوگەلەيەکی ئاوی جاری کردوہ .

﴿وَهَرُّيَ إِلَيْكَ بِجُدْعِ النَّخْلَةِ تَسَاقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا﴾ (مریم / ۲۵) .

ئینجا بە مەریەمی ووت کۆتەرەي دار خورماکە پاوہشینە خورمای تەرپوو تازەت بو دەکەویتە خوارەوہ ، کەتەنھا کۆتەرەيەکی وشک بوو لەشوینیکي وشک و بیابان و چۆل و بی ئاودا ، (ماموستا عمرو خالد) دەلیت :- پیی ووت : ئەي مەریەم سەیری سەرۆی خۆت بکە ، خورما لەدارەکە پەیدا بوو ، پەحمە تیک بوو لەسەرەوہ و لەخوارەوہ .^۱ (الشنقيطي) دەلیت : ئەوہ کاریکی لە عادەت دەرچوو بوو خوا کردی . ﴿فَكُلِي وَأَشْرَبِي وَوَقَّرِي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا﴾ (مریم / ۲۶)

ئینجا لەو خورمایە بخۆو لەو ئاوەش بخۆرەوہ و ئەم مندالەت لی پیرۆز بیئت و خەمت نەبیئت ، لەو کاتەدا مەریەم چاوی دەگیرا بو شتە لە عادەت دەرچووہ کان ، چونکہ تەنھا خواردن و ئاو بو ئەو لەگەل بوونی تۆمەت لەسەری

۱. تفسیری ناسان (بورهان محمد ئەمین) .

۲. (القصص القرآن) ی (عمرو خالد) .

بهراستی ئەمە خووش نىيە بو ئەو ، چونکە خۆى گەوره نايەتى لەسەر هيناهو
 وەک لەسورەتى (ال عمران) دا فرموى : ﴿ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا
 نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ
 يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾
 (ال عمران / ۳۷) . واتە - هەر کاتىک زەکەريا بچوايه بو لای مەريەم لەناو
 ميحرابه کهيدا خواردى ئەمە جوژى لادەبينى کەمى ئەو وەرزه نەبوو خوا بوى
 ناردبوو ، دەيووت : ئەى مەريەم ئەمەت لەکوى بوو ؟ دەيووت : لەلايهن خواوهديه ،
 بى گومان خۆى گەوره بەويستى خۆى رزق دەدات بەهەر کەسيک خۆى
 بيهويت .

﴿ فَكُلِّي وَأَشْرِبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينَنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ
 لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ أَنْسِيًّا ﴾ (مريم / ۲۶) .

(ابن کثير) دەليت : ئەمەش لەتەواوکەرى قەسى ئەو کەسه بوو ، کە لەژێرەوه
 بانگى لەمەريەم کرد ،

ئەگەر کەسيک بينيتى ، پيى بلى ، واتە : بەزمانى حال و ناماژە کردن :
 بهراستی من بريارم داوه بەروژوو بيم لەقەسه کردن ، کە لەشەريەتى ئەوان دا
 پوژوو برىتى بووه لەبيدەنگى و نەخواردن بە دەستى ناماژەى کرد بو دەمى
 کە بريارم داوه ئەمرو قەسه لەگەل کەسدا نەکەم .

﴿ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (۲۷) يَا أُخْتُ
 هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴾ (مريم / ۲۷-۲۸)

مەريەم دوايى لەخوينى منداڵ بوونەکەى پاک بويهوه مندالەکەى هەنگرت و
 هاتەوه بو ناو قەومەکەى ، کاتىک خۆى و مندالەکەى باوەشيان بينى ، هەموو
 بەسەرسامى يەوه ووتيان : بهراستی کارىکى زوړ گەوره و ناشيرين و ئابروو
 بەرت کردوه ، ئەى خوشکى هاروون (لەبەر ليکچوونيان لەخوا پەرسى و
 تەقواو خواناسيدا ئەو نازناوهديان پيدا بوو) بهراستی باوکى تو پياويکى خراپ
 نەبوو ، و دايکيشت کەسيکى داوين پيس نەبوو . چوڻ دەبيت ئەم کاره لەتو
 بوە شىتەوه ، کە تو لەماليکى پاک و ناسراو بەچاکە کارى و خوا پەرسى
 هاتوويت . (قتاده) دەليت : (هاروون پياو چاکىک بوو لەنەوهى ئيسرائيل

به چاکه ناسرابوو بویه شو بهانديان بهو (۱) ، که هارونی برای موسای یه چونکه نیوانیان له هزار سال تیبهر دهکات .

(ابن کثیر) ده لیت :- کاتیک مریهه حالی ناره حهت بوو شوین وجیی لی تهسک بویه وه و قسهی لی قه دهغه کرا ، نینجا پشت بهستن به خوا گه ورهترین کاره ، تهنها دل سوژی و پشت به خوا بهستن مانه وه : (فاشارت) ناماژهی کرد بو عیسی مندا ل و بچوک که قسهی له گه ل بکن ، که نه و وه لامتان ده داته وه ، که چاوه رپی قسه یان لی نه ده کرد ، له و کاته دا (قالوا) که که سی خراپه کارو سرکه شیان تیا بوو ، ووتیان (کيف نُكَلِمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا) واته : چون قسه بکه یین و چاوه رپی وه لام له مندا لیکي بچوکی ناو بیشکه بکه یین که ناتوانیت قسه بکات ؟ له گه ل نه وه دا عیسا له ناو بیشکه دا شیره خوره یه .

﴿ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (۳۰) وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالرَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا (۳۱) وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (۳۲) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (مریم / ۳۰-۳۳) .

(ابن کثیر) ده لیت :- نه مه یه کهم قسه بوو که عیسی کورپی مریهه کردی ، یه کهم شت که ووتی بریتی بوو له (اینی عبدالله) دانی نا به وهی که به ندایه تی بو په رومردگاری دهکات ، و خوا به په رومردگاری خوئی ده زانیت ، خوی به پاک راگرت له قسهی ستهم کاران که ده یان ووت نه و کورپی خوی به ، به لکو به نده و پیغه مبهری خوی به و کورپی نه ته وه که ی خوی به تی پاشان دایکی به پاک راگرت له و تومه تانه ی که نه فامان ده یان دایه پالیان وه ووتی :- (انانای الکتاب وجعلنی نبیا) .

دہریارہی ئەم ئایەتە (محمد علی الصایونی) دەئیت : عیسا (علیہ السلام)
 فەرموی : خۆای گەورە بریاری داووە ئینجیلیم بداتی و بمکاتە پیئەمبەر ،
 بەلام خۆای گەورە بە (صیغە ی (فعلی) ماضی) مینای چونکەمەر شتیک خوا
 بریاری بدات جی بەجی بووە (وجعلنی مبارکاً این ماکنت) خۆای گەورە خەیرو
 بەرەکتەتی تیا بەدیھیناوم کہ سوودم بو بەندەکانی هەبیت لەھەرکوی بم و
 ھەرچۆن بم ، (واوصیانی بالصلاہ و الزکاہ مادمت حیاً) پەروردارگاران ئامۆزگاری
 کردووم کہ پاریزگاری لە نوێژو پوکنەکانم بکەم بەدریزایی تەمەنی خۆم، کہ ئەم
 کارانەش بو پاک کردنەوہی دەرونەو خۆپازاندنەوہی بە ئەخلاقە جوانەکان
 دوورکەوتنەوہ لە ناپەسەندیەکان ، و پاک کردنەوہی مال و سامان بەبەخشین بو
 کەسانی ھەژار (وَبَرّاً بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْني جَبَّاراً شَقِيّاً) خۆای گەورە کردومی
 بە چاکەکار بو دایکەم تا چاکەکی لەگەڵدا بکەم ، بیگومان عیسا دانیای کردەوہ
 کہ مافی دایکی بەسەرۆہی ، ﴿ وَبَرّاً بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْني جَبَّاراً شَقِيّاً ﴾ (مریم / ۳۲)
 خۆای گەورە نەیکردوم بە خۆبەگەورە زان و بەد پەفتار بەسەر ھیچ
 کەسیکدا ، قسەو کرداریک لەمن دەرناییت پیچەوانەیی فرمانی خوا بییت .
 ﴿ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴾ (مریم / ۳۳) .
 (القرطبي) دەئیت : واتە : سەلام و سلاوی پەروردارگاران لەسەرە لە دنیاو
 لەناو گوێدا لە قیامەتدا .

(عمرو خالد) دەئیت : واتە: ئەی دایکە من ناکوژیم و سەلامەت دەبم و خۆای
 گەورە بەرز دەکاتەوہ بو لای خۆی ﴿ ذَلِكْ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
 يَمْتَرُونَ ﴾ (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
 كُنْ فَيَكُونُ ﴿ (مریم / ۳۴-۳۵) .

پاش ئەوہی خۆای گەورە بە پوونی و جوانی چیرۆکی عیسا گێڕایەوہ ،
 ئینجا فەرموی: ئەوانەیی کہ باسمان کرد دەریارہی عیسا ھەمووی وتەیی حەق
 و راست بوو، وەك ئەوہنئیە کہ مەسیحی باسی عیسا دەکات کہ کوپی خوا بییت ،
 یان جولەکہ دەئین : بەداوین پیسی لە دایک بووہ ، بەراستی ئەوان گومان و
 قسەیی ناپەوا بەدەوریدا رینک دەخەن ، بیگومان ناگونجیت بو خۆای گەورە
 کەس بکاتە پۆلەیی خۆی ، خۆایەکی پاک و بی ھاوہلە ، پاک و بیگەردی بو زاتی
 پیروزی ، ئەگەر خۆای گەورە بریاری ھەر کارو فەرمانیک بدات ، ھەر ئەوہندەیی

بفرمویت ببه ده بیئت .

زانا (محمد متولی الشعراوی) ده لیئت: (الذي فيه يمترون) واته :گومانیان
تیادا ههیه ، وهك نهوهی
هه ولمان بداتی که نهوان له مهودوا له ووتیه دا گومان دروست دهکن و
قسهی هه لیه ستراوی تیکیل دهکن .^۱

﴿ سوودو په نده ئیمانیه کانی چیرۆکه که ﴾

(۱) (الشنقيطي) ده لیئت : - هه ندیک له زانایان له نایه تی : - (وهذي إليك بجذع
النخلة) نهوه بیان وهرگرتوهه که هه ول دان و هوکار ههیه بو دهستکه وتنی
پزق و پۆزی ، کاریکه شهره فرمانی پیکردوه .

(۲) هه رخوی ده فرمویت : - بزانه که نهو قسهیهی (ابن كثير) هه لی بژاردو
جیای کردهوه که مه بهست له (فقولي) واته : به ناماژه کردن نهوه ده برپه ،
به لگهیه له سهر نهوهی که ناماژه کردن جیگه ی قسه ده گریتهوه ، چونکه له م
نایه تدا به (قول) ناوبراوه .

به لگهش له سهر نهوهی که ناماژه جیگه ی قسه ده گریتهوه ، چیرۆکی (الأمة
السوداء) ه ، که پیغه مبهس (ﷺ) پینی فرموو: (این الله) خوا له کوئییه ؟
نهویش ناماژه ی کرد بو ئاسمان ، ئینجا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی :
(نازادی کهن بیگومان باوهرداره) .^۲

ناماژه که ی خسته بریتی قسه کردن له ئیماندا که بنه مای هه موو ناینه کانه .

(۳) زانا (محمد متولی الشعراوی) ده لیئت: - (مکاناً شرقياً) بوچی ئا پاسته ی
پوژه لاتی له (بیت المقدس) هه ل بژارد به سهر ئا پاسته کانی تر دا؟

۱. (قصص الأنبياء و معه سيرة الرسول) ی (محمد متولی الشعراوی) .

۲. (موسليم) و (مالك) و (أبودلود) و (النسا ئي) پيوایه تیان کردوه .

ووتویانه: - چونکه ئەوان بەهەلەاتنی خۆرگەشبین دەبوون، کە نیشانەى پوناکی بوو کە پینگای پیشانی خەلکی دەدا تا وون نەبن، ئینسان دوو پوناکی هەیه: پوناکی یەکی ماددى لە خۆرومانگ و نەستیرەکان و گلۆپ.... هتد کە ئەمانە دەرووبەرى بۆ پون دەکەنەوه. وپووناکی بەرنامەى خوا کە رینمایى دەکات بۆ مەسەلەى بەهاکان، تا توشى وون بوون و گومپرایى نەین.

٤ (القرطبي) دەلێت: - (الربيع بن خثيم) ووتى: - من لە خورماى تەرپوتازە باشترم لانیە بۆ ئافرەتانی تازە مندالبو ئەگەر خوای گەرە شتیکی لە خورما بە باشتر دابنایە دەیدا بە مەریەم بیخوات. و بۆ نەخۆشیش لە هەنگوین چاکتر نی یە بیخوات.

٥ (القاسمي) دەلێت: - (الرازی) لە (القاضي) یە وەهیناویەتى دەربارەى (والسلام علي...) سەلام دەستەواژەیهکە ئەمان و ئارامى پى دەست دەکەوێت لەوانە سەلامەتى لەنازو نىعمەت و لاچونی دەردوبەلادا، وەك ئەوهى پرسىاری کردبیت لەپەروردگارى و داواى لى کردبیت، خوای گەرە هەوالى چى دا بەیەحیا کردبیتى، کە دەبیت لە پیغەمبەراندە ئەوه هەبیت کەدوعایان وەلام درابیتەوه، وگرنگ ترین حال و بارو دۆخیش بۆ ئینسان کە پیوستیتى تیایدا سەلامەت بىت، بریتى یە لەم سى حالەتە: پۆژى لەدايک بوون و پۆژى مردن و پۆژى زیندوبوونەوه، ئەوسى حالەتە کە ئینسان پیوستى بەسەلامەتى یە تیایداو کۆبونەوهى بەختەومریش لەگەڵیاندا لەلایەن خواوهیه^١

٦ (ماموستا (سید قطب) دەلێت: - بىگومان ئەوسوننەتەى خوای گەرە دایناوه بۆ بەردەواى ژیان بریتى یە لە خستنهوهى وەچە لە (نیرومى) لە

١. محاسن التأویل (١١ / ١٢٢)
٢. فی ظلال القرآن (٤ / ٢٣٥).

هموو جۆره کاندای ، ئەم سوننه ته چهندهها سال و سه دهی درێژ پۆیشتوه و بهردهوام بووه ، تا ئەوه له تێروانیی مرۆفدا چهسپا که تهنها پێگایه و یهکهم پرودای دروستکردنی پێشوویان بیرچویهوه ، چونکه له دهرهوهی پێوانهکردندا بوو، خوای گهوره ویستی نمونهی عیسیای کۆری مهريهم (عليه السلام) یان بۆ بهینیتهوه تا توانای له پادهبهدهری خویان بیرخاتهوه ، له شیوهی دروستبوونی عیسا دوباره نهبویهوه چونکه ئەسل ئەوهیه که سووننهتهکهی خوا دایناوه وهک خۆی بهروات ، و ئەو کاره له عادهت دهرچووه جی به جی بییت ، ئەوهش تهنها پروداو بوو که بهس بوو بعمینیتهوه له بهردهم تێروانیی مرۆفدا به ئاشکرا لهسهه ئازادی دهسهلات و ویستی خوا و شیوازهکه لهناو بازنهی کاره له عادهت دهرچووه که دا نههینیتهوه .

﴿ موعجیزهکانی عیسا (علیه السلام) و ههوائی دابهزینی سفرهوخوانهکه و پاکی عیسا له درۆ ههلبهستنی مەسیحی یهکان ﴾

خوای گهوره له سورهتی (المائده) دا فرمویهتی : ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالنُّزُورَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ (١١٠) وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ

أَنْ آمَنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنا مُسْلِمُونَ (١١١) إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُوا اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (١١٢) قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَتَكُونَ عَلَيْنَا مِنَ الشَّاهِدِينَ (١١٣) قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيداً لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ (١١٤) قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مَنْكُم فإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَاباً لَا أُعَذِّبُهُ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ (١١٥) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (١١٦) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُمْ عَلَيْهِمْ شَهِيداً مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (١١٧) إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبِيدُكَ وَإِنْ تُغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (المائدة / ١١٠ - ١١٨) .

(القاسمي) دهلیت :- (اذکر نعمتی علیک) واته : نهی عیسا باسی نیعمت و منه ته کانی من بکه به سهر خوته وه (وعلی والدتک) و به سهر دایکیشته وه به وهی که خوی گه وه پاک رایگرت و به سهر نافرته تانی جیهاندا هه لیبرارد (إذا ایدتک) واته : به راستی من توّم به هیز کرد (بروح القدس) به جبریل (علیه السلام) بو چه سپاندنی به لگه و نیشانه کان یان روّحی تو پاک رابگرین له هه موو په یوه ندی کی سته مکارانه ، به جوړیک که بزانیّت نه وه به وهی به شه ره وه نی یه که شایه تی بدات له سهر پاکی توو دایکت ، له وانه ش بو هه تا هه تا نه فستم به هیز کرد که نه فسیکی قسه کهر بیّت : (تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ كَهْلًا) واته : له ناو بیشکه دا قسه له گه ل خه لکی بکه یت و له گه وه یشدا ، که لاوازترین و به هیزترینی کاتی ته مه نت ده گریته وه ، که یه ک قسه ده برییت .

(ابن کثیر) دهلیت :- واته : نهی عیسا به مندالی و به گه وه یی توّم کردو ته پیغه مبه ریکی بانگ خواز بو لای خواو له ناو بیشکه دا قسه م پیگردیت به بچوکی ، و شایه یتیت دا به پاکی دایکت له هه موو عه یبیک دانت نا به به ندیاه تی کردندا بو من ، و هه وائت دا له په یامه که ی من به خه لکی و بانگه وازت کرد بو په رستنی من ، بو نه مه ش فه رمووی (تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَ كَهْلًا) .

واته : تۆ له مندائی و گهورهیتدا بانگهوازی خه لکی ده کهیت بۆ لای خوا وشه ی (تَکَلَّمَ) دهسته بهری بانگکردنه که دهکات ، چونکه قسه ی نهو بۆ خه لکی له ته مه نه ی گهوره بوونیدا کاریکه سه یر نییه .^۱

(الالوسی) ده لَیْتُ :- (وَإِذْ عَلَّمْنَا الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ) نه ی عیسا باسی نهو کاته بکه که من فیری کیتاب و حیکمه تم کردیت، و تراوه (الكتاب) واته : خه تی نویسی نی جوان و (الحکمة) ، قسه ی جوان و ریک و ئامانج دار (و التوراة و الاینجیل) و تهورات و ئینجیل ، خوای گهوره تایبه تی کردن به باس کردن بۆ نیشاندانی ریزی ههردوکیان (وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ) واته : نه ی عیسا باسی نهو کاته بکه و دیاری بکه که تۆ له قور شیوه ی بالنده یه که دروست ده کهیت که له بالنده ده چیئ (بأذني فتتخُ فيها) واته : به فه رمانی من فو نه کهیت بهو شیوه یه دا (فتكون) پاش فوکردنه که ده بیته (طيراً بأذني) بالنده یه کی زیندوو وه که هه موو بالنده کانی تره نه مه ش به فه رمانی من .

(وَثَبْرِي الْأَكْمَه وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِي) ههروه ها به فه رمانی من کویری زکماک و به له کت چاک ده کرده وه ، (وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِأَذْنِي) جاریکی تر لیره دا (إذ) دووباره بویه وه ، بۆ هاتنه دهره وه ی مردوو ه کان له گوپه کانیان پاش نه وه ی که بووبوون به خۆل ، نه مه ش موعجیزه یه کی پوونه به یاد خستنه وه و دان پیا نان به کاته کیدا .

(وَإِذْ كَفَلْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ) واته :- ههروه ها باس و یادی نه وه ش بکه کاتیك تۆم پاراست و نه م هیلاً بکه ویته ناو شهرو ده ست دریزی یه هودی نه وه ی ئیسرا ئیله وه که بت کوژن کاتیك ویستیان بت کوژن ، کاتیك تۆ به به لگه و موعجیزه کانه وه هاتیت بۆ لایان .

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتْكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْنَا الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ﴾

۱. تفسیر القرآن العظیم (۲ / ۱۱۵) .

وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿ (المائدة / ١١٠) .

پاش نه وهی بی باوه پان نه هه موو موعجیزه و نیشانه یان بینو ووتیان : به راستی نه مانه سیحر و جادویه کی ناشکران ، ﴿وَإِذْ أُوحِيتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (المائدة / ١١١) .

(محمد متولي الشعراوي) ده لیت : وشه ی (الحواری) له ههستی پیکراوه کانه وه وهرگیراوه ، وشه که له (نارد) یکی بیژراوه ی پاک ده نریت ، له هه موو شتیکی پالیوراوو ساخ ده نریت ، (الحواری) لیژدها واته : - دلسوژ و خوشویستن بو بهرنامه ی چاکه و خهیر ، خوای گه وره ده فرمویت (و إِذْ أُوحِيتُ)

وشه ی (الوصی) به مانای گشتی یه که ی بریتی یه له گه یان دیک به نهینو و شاراوه ، واته خوای گه وره نیلهامی بو ناردن که باوه بهینن به په یامه که ی عیسی (علیه السلام) که له خواوه ده یگه یه نیت . واته بهرزی دلی تیی گه یان دن . خوای گه وره وهی کرد بو چه واریه کان که باوه به خوا و په یامه که ی عیسا بهینن ، ته نها به هاتنی عیسا (علیه السلام) و بیستیان که پیغه مبری خواجه ، نیمانی خوئیانیان راگه یان دو بوون به که سی دلسوژ و تایبه تی عیسا ، و چه واری یه کان ووتیان : نیمه باوه پمان هینا به عیسا که پیغه مبره له لایه ن خواوه و شایه تیان دا که موسلمانن .

﴿ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (المائدة / ١١٢) .

واته : چه واری یه کان به عیسا ی کوری مه ریه میان ووت : نایا په رومردگارت ده توانیت له ناسمانه وه سفره و خوانیکمان بو دابه زینیت نینجا عیسا (علیه السلام) پیی ووتن : - ناموزگاریتان ده کهم که ته قوای خوا بکه ن داوای نه م نیشانه یه مه کن ، له بهر نه وهی نیمانتان هیناوه پیشنیار مه کن بو خوا که نیشانه یه کتان بو دابه زینن تا ببیته به لگه ی راستی پیغه مبره که ی نه وه تان به سه خوا پیی داون بو راستی په یامه که ی من ، به راستی زانایان له سر نایه تی

(هل يستطيع ربك) هه لویسته یان کردوهو ده پرسن :- نهم قسه یه چؤن بووه ، به تایبه تی که مانا دیاره که ی بریتی یه له (ایقدر ربك)؟

(ئایا په رومردگارت ده توانیت؟) و چؤن بؤ چه واریه کان ده گونجیت نهمه بلیت؟ له کاتیگدا ئه وان شایه تیان داوه بؤ عیسا (علیه السلام) که ئه وان موسلمانن؟ زانایان ده لئین :- همر که سیک دهرباره ی (اللغة) زمان قسه بکات ، ده بیئت شاره زاو بهرچا و پوون بیئت بهرامبهر به کاره یئانی داریژراوی ووشه کان و تایبه تمندی یه کانایان ، ووشه ی (یستطع) واته : (یطیع) گوپراهلی ده کات ، وهک و تراوه (استجاب) واته (اجاب) وهلامی دایه وه . وهک ئه وه ی مانای پرسیاره که یان بهم جؤره بیئت ئایا خوای گه وره وه لام ده داته وه بؤ ناردنی سفره و خوانیک له ناسمانه وه؟ (استطاع) بهرامبهر (استجاب) یه . بیگومان خوای گه وره به توانایه به سهر هه موو شتیگدا ، هه موو شتیگ گوپراهلی فرمانی ئه وه ده کات .

(القرطبي) ده لیت: نهم پرسیاره یان له سهره تای کارکه یانه وه کرد پیش ئه وه ی به ته وای خویان ناسیبیت ، وپه نگه له لاین چند که سیک نهمانیه وه کرابیت، وهک هه ندیک له قه ومه که ی موسا به موسایان ووت :- (اجعل لنا إلهًا كما لهم إلهة) واته : ووتیان : ئه ی موسا تویش بؤ دروست بکه وهک چؤن بت په رستان چند خویه کمان هه یه (ابو حیان) ده لیت :- نهم ووشه یه دیوه ناشکراکه ی گومان ده که یه نیئت له توانای خوای گه وره دا که سفره و خوانیکان له ناسمانه وه بؤ دابه زینیت .

دوای داواکه یان عیسا (علیه السلام) پیی فرموون :- له نمونه ی نهم جؤره داواکاربیانه دا له خوا بترسن نه گهر ئیوه باومرتان به خوا هه یه .
﴿قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (المائدة / ۱۱۳).

زانا (محمد رشید رضا) ده لیت : چه واریه کان ووتیان ئیمه بؤ چوار سوو مه به ست داوای نهم سفره و خوانه ده که یین :-

یه کهم :- بیگومان ئیمه لیی بخوین چونکه پیویستمان به خواردن هه یه ، شتیگ نیه پیویستی خومانی پیی جیبه جی بکه یین ، و تراوه :- مه به ست خواردنیکی بهرکه کت داربووه ،

دووم :- دہمانہ ویت دُنیاو دلّ نارام بین بہوہی کہ ئیمان بہینین بہ قودرہت و توانای خوی گہورہ بہ بینینی شتیکی لہ عادتہ دہرچوہ , واتہ :- بہ جوریک بیینین و دہستی لیبدہین و بونی بکہین بہوہی کہ لہ توی دہبیستین و توانای تیروانین و بہلگہ ہیئانہوہمان لہسہرہبیئت .

سئ یسہم :- ئەم جوړہ لہ عیلم و زانست بزائین _ واتہ : زانستی بینین و شایہتیدان لہسہری - واتہ حالمان لہگہلّ توداییت کہ بریتقہ لہوہی کہ راستت لہ گہلّ و کردوویں لہو بہلیئہی پیتداوین لہ بہرہمی ئیمان وک ولامندہوہی دوعا ئەگہر بہدہرچون لہ عادتہکانیش بیئت .

چوارہم :- ئیمہ لہو کہسانہ بین کہ شایہتی لہ سہر ئەم نیشانہیہ دہدہن لہ لای نہوہی ئیسرائیل و نامادہین بو ئیمان ہیئان و ئەوانہی ئیمانیاں ہیئاوہ ئیمانیاں زیادبکات , ئەمہی دہبیینین لہ قسہکانیاں ئاراستہی دہکن بہلگہیہ لہسہر ساغی ئیمانیاں . ﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (المائدہ / ۱۱۴) .

زانا (محمد متولی الشعراوی) دەلیت :- عیسا ی کوپی مریمہ (علیہ سلام) وەلامی داواکەیانێ دایەوہو دوعای بو کردن و ووتی :- ئەہی پاشای ہەموو فەرمانیک لہ ئاسمانہوہ سفروہ خوانیکمان بو دابەزینہ تا بیئتہ جەژن و خووشی بو باوہرداران کہ باوہریان بہ پیغەمبەرائی پیشین و دوائن ہیئاوہ , موعجیزہیہک بیئت پالپشتی بکات لہ بہرنامەکەہی تو , خوی گہورہ وەلامی دایەوہ و سفروہ خوانیک بو دابەزاندن و ہەرہشہی سزاشی لیکردن بو کہسئ سہرپنجی و ئینکاری ئەم نەمەتہ بکات , ہەرکەسیک دوی قورئان داوی نیشانہ و مو عجیزہیہک بکات بو ئیمان ہیئان ئەوہ بہلگہیہ لہ سہر دانہمەزای ئیمان لہدایدا .

﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (المائدہ / ۱۱۵)

(القرطبی) دەلیت :- ئەمہ بہلیئیک بوو لہ لایەن خواوہ وەلامی داواکەہی عیسا (علیہ سلام) ی پیدایەوہ , وک ئەوہی کہ داواکەہی عیسا بریتی بوو لہ وەلامیک بو حەوارییہکان , ئەمەش پیوستی دہکات کہ بیگومان خوی گہورہ

دایبه‌زاند و به‌لینه‌کانی خوا حه‌قن ، پاش دابه‌زینی قه‌ومه‌که ئینکاریان کردو
 باوه‌ریان نه‌هینا و خوای گه‌وره‌ش شیوه‌یانی گوپری بۆ سه‌ر مه‌یمون و به‌راز .
 (ابن عمر) ووتویه‌تی :- (به‌راستی له پوژی قیامه‌تدا سه‌ختین سزای بۆ
 دوو‌پووه‌کانه ، وئهو که‌سانه‌ی بی باوه‌ریون له‌وه‌ی که سفره و خوانه‌که‌یان بۆ
 دابه‌زی و ئالی فیرعه‌ون) . زانایان رای جیا‌وازیان بوو له سه‌ر دابه‌زینی سفره‌و
 خوانه‌که :- نایا دابه‌زی یان نا ؟ نه‌وه‌ی زویرینه له‌سه‌رین - که پاستره -
 دابه‌زیوه به‌پیتی ئەم نایه‌ته :- (إِنِّي مَنكُهَا عَلَيْكُمْ) .^۱

(محمد علی الصابونی) :- ده‌لێت :- خوای گه‌وره وه‌لامی دوعا‌که‌ی
 دایه‌وه‌و فه‌رمووی : به‌راستی من نه‌وسفره‌یه‌تان له‌مه‌و دوا بۆ دانه‌به‌زینم (فَمَنْ
 يَكْفُرْ بَعْدَ مَنكُم فَاِنِّي اَعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَا اَعَذِّبُهٗ اَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِیْنَ) . واته :-
 هه‌ر‌که‌س دوا‌ی نه‌و نیشه‌انه‌ پروون و ناشکرایه بی باوه‌رییت دواتر سزایه‌کی
 سه‌ختی ده‌دم که هیچ که‌سێک له‌به‌شه‌ر له‌وشیوه‌یه سزانه‌دم . له فه‌رموو
 ده‌یه‌کدا هاتوو :- (سفره که‌له ئاسمانه‌وه دابه‌زی که نان و گوشتی له
 سه‌ریوو فه‌رمانیانان پیکرا که پاشه‌که‌وتی نه‌که‌ن بۆ پوژی داهاتوو ،
 خیانه‌تیشی لینه‌که‌ن ، ئینجا خیانه‌تیان کردوو لییان پاشه‌که‌وت کرد ، پاشان
 بۆ پوژی داهاتوو به‌رز کرایه‌وه و شیوه‌یان گوپرا بۆ مه‌یمون و به‌راز)^۲

﴿ وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ اَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِیْ وَاُمِّی الْهٰیِنِیْنَ مِنْ دُوْنِ
 اللّٰهِ قَالِ سُبْحٰنَكَ مَا یُكُوْنُ لِیْ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَیْسَ لِیْ بِحَقِّ اِنْ كُنْتَ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ تَعْلَمُ
 مَا فِیْ نَفْسِیْ وَلَا اَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِکَ اِنَّکَ اَنْتَ عَلٰمُ الْغُیُوْبِ ﴾ (المائدة / ۱۱۶) .

(ابن کثیر) : ده‌لێت : خوای گه‌وره هه‌وال ده‌دات که پوژی قیامه‌ت له عیسا‌ی
 کوپری مه‌ریه‌م (علیه سلام) ده‌پرسیت له سه‌ر شیوه‌ی ریز‌گرتن له عیسا ، و
 هه‌ر‌ه‌شه‌و سه‌ر زه‌نشست یش بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که درویان ده‌رباره‌ی هه‌لبه‌ست و

۱ . جامع لاحکام القرآن .

۲ . (ترمذی) له (بان التفسیر) ده‌ریه‌یناوه .

وايان دانا كه كورپى خوايه يان خوايه يان هاوبەشى خوايه ، خوا بەرزو بالايە و دورە لە وانەى كه دەيلين . ئينجا خواى گەورە پرسیارى لیدەكات و دەزانیت كه ئەو لە عيسا پوی نەداو ، بەلام بۆ سەرزەنشى درۆ هەلبەستان ، دەلایت :- (ئەى عيسا ئايە تۆ بە خەلكت ووت : من و دايم بە دوو خوا دابنين لە خوار خواو ، ئەویش وتى : پاکی و بينگەردى و بى هاوئەلى شايستەى خۆتە) (مايكون لي ان اقول ماليس لي بحق) واتە : بۆم نيه من شتيك بۆ خۆم بليم كه مافى من نەبيت ، (ئەى خوايه ئەگەر شتيكى وا لەم دەر چوييت و وتبيتم بينگومان تۆ هيچ شتيكت ئى ناساردريتەو ، بەراستى تۆ زاناو شارەزاي بە وەى كه من نەم وتوو . بەراستى ئەمە پاکی و بى تاوانى بوو لە عيسادا و نەدەبيكى جوانيش بوو و دەر خستنى ملکہ چيش بوو لە نامادەبونى لای پەروردگارى .)

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي آلِهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة / ١١٦).

واتە : تۆحەقیقەتى من دەزانیت و دەزانیت چی لەدل و دەرونى مندايه. بەلام من حەقیقەتى تۆ

نازانم و نازانم چی لە دەریای عیلم و زانستی بینایانى تۆداهەیه لەسیفاتە تەواوەکان، بەراستى تۆ

زانایت بەشاراوەکان و نیەتەکان و زانستی تۆ دەورى هەموو شتیك دەدات كەبوو و دەبیّت

(ماقلت لهم إلا ما أمرتني به) واتە : شتانینکم نەوتوو غەیری ئەوانەى تۆ فەرمانت پى داون کاتیك تۆ منت بەپیغەمبە رایەتى نارد بەکیتابەو كەبەسەریاندا بخویندریتەو ، پاشان ئەوێ پوونكردهو كە بەوانى ووتبوو ،

ووتی (ان اعبدوا الله ربی وربکم) واته : پیّم وتن :- خوا پپه رستن که پهرهردگار و بهدیهینری من و ئیوهشه و بزق دهری من وئیوهشه. منیش بهندهیهکم وهک ئیوه. (وکنت علیهم شهیداً مادمت فیهم فلماً تو فیتنی) واته : (من شایهت بووم بهسهر کردهوهکانیانوهههتا له ناویاندا بووم , کاتیک منت بهرز کردهوه بۆلای خۆت لهوکاتهدا کهویستیان بمکوژن و له خاچم بدن تو رهحمت پیکردم و له دهست نهوان پرزگارت کردم و شیوهی منت خسته سهر یهکیک له خویان تا تۆله لهو بکه نهوه و سزای بدن , کاتیک نه مه پرویدا :-

﴿ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ (المائدة / ۱۱۷) .

بهراستی خۆت چاودیریبوی بهسهریانهوه , وهرخۆت شایهتیت لهسهر ههموو شتیک . پاشان لهسهر شیوازی فهرمان دانه دهست پهرهردگار و خۆبهدوور گرتن له به ناو شوین کهوتوهکان ووتی : (إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ) واته : نهگهر تۆ له قیامهتدا سزایان بهدیت خۆ بهندهی خۆتن , له کاتیکدا که شیوازی نهو سزایهشن .

﴿ إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (المائدة / ۱۱۸)

بهراستی نهههش دانهدهست خواو خسته پال ویستی خویه , نهگهر لییان خۆشبیت خۆت خویهکی بالادهست و دانایت (دهزانیت کی شایستهی لیخۆشبوونه) .

﴿ سوودو په نندو وانه نیمانیهکانی چیرۆکهکه ﴾

۱. ماموستا (سید قطب) دهلیت : - نهه گفتوگویییه- گفتوگویی داواکردنی سفره و خوانهکه - سروشت و ههلسوکهوتی قهومهکی عیسامان بو دهردهخات که دلسوژهکانیان بوون - ههواریهکان بوون - که له نیوان نهوان و هاوهلانی پیغه مبهری خۆماندا (﴿ جیوازیهکی دوور ههبوو . نهوان ههواریهکان بوون که خوی گهوره نیمانی خستهبووه دلپانهوه به خۆی و

پیغهمبیره که ی که عیسا بوو ، باوهرپان هیئاو شایه تیان له سسر ئیسلامه تی خوئیان بو عیسا دا ، له گهل ئه وه دا که ئه وان دوا ی ئه وه ی چند موعجیزه یه کیان بینی له عیسا دا که بینیان ، پاشان داوا ی شتیکی تری له وشیه یه یان کرد که له عاده ت دهرچوبوو تالیی دانیابن ، له وه دا بزائن که ئه وه له سسر به راست زانییسی ئه وانه و شایه تی له سسر بدن بو که سانی دوا ی خوئیان . به لام هاوه لانی موحه مه د ﴿﴾ داوا ی شتیکی له وچوره یان نه کرد له موحه مه د ﴿﴾ دوا ی موسلمان بوونیان . بیگومان ئه وان باوهرپان هیئاو دانیابوون هره ئه وکاته ی که به پرگه شی و پر وخوشی یه وه ئیمانیان و هرگرت . به دانیایی پیغهمبیره که یان به راست زانی ، جاریکی تر نه گه رانه وه له سسر راستگویی ئه و داوا ی به لگه و نیشانه بکن ، شایه تیان له سسر راستی ئه ودا ته نها به موعجیزه ی قورئان .^۱

۲. زانا (محمد رشید رضا) ده لیت :- ئه و عیبادت و په رستشانه ی که مه سیحی یه کان ئاراسته ی مه ریه میان کردوه ، بریتی بوون له نویژ که دوعاو سوپاس و ستایش و پارانه وه داوا ی شه فاعه تی تیا بووه ، و هروه ها پوژوی دراوته پال و به ناوی خویشیه وه ناو دهبرا ئه مانه ش ملکه چی و خشوع ی تیا بووه ، و باوهرپیشیان وابوو که له دونیا و قیامه تدا سوودو زیانی بو ی ده بییت که ره نگه به هو ی کوپه که یه وه بییت ، و دانیان ناوه به وه دا که ده بییت عیبادت و په رستش بو مه ریه م بکریت ، به لام نازانین کام ده سته له مه سیحیه کان وشه ی (إله) یان ناوه له مه ریه م و پیشی ده لین : (والدة الآله) دایکی خوا ، هه ندیکیان دانی پیاده نین که ئه مه (حقیقه) راسته و (مجان) بی یه ، به لام قورئان لیزه دا ده فهرمویت : ئه وان مه ریه م و عیسیان به دوو خوا و هر گرتوو و بریاریان داوه له نایه تیکی تر دا خوی گه وره پوونی کردو ته وه که ووتویانه :-

۱. (فی ظلال القرآن) (۲ / ۹۹۸) به ده ستکارییه وه .

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (المائدہ / ۷۲). واتہ : بہرپاستی خوا بریتتہ لہ عیسا ی کوپی مہریہم - پہنابہ خوا - و پیغہمبہر ﴿﴾ نَم نایہتہی پوون کردہوہ کہ دہربارہی نہہلی کیتاب دہفہرمویت : ﴿ اِتَّخِذُوا احْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ (التوبہ / ۳۱).

واتہ : گاورو جولہکہکان حاخام و قہشہکانی خوئیانیان کردوڑتہ پەروردگاری خوئیان لہ جیاتی خوا و شوئیانیان کہوتوون لہوہی کہ حہلالی دہکن و حہرامی دہکن نہک لہبہرنہوہی کہ ناویان ناون (ارباب) .

۳. پوچوون لہ دروستکراوہکاندا ہوکاریکہ بوہاوہل دانان :- گاورہکان - لہ رہحمہتی خوا بہ دور بوون - پوچوون لہ عیسادا (علیہ السلام) ہتا بہ کوپی خویان دانا یان سییہمی سی خواکہ ، و خوی گہورہ بہ دلنیاپیہوہ وہلامی دانہوہ و پرتی کردہوہ ، فہرموی :

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۳) أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۷۴) مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (المائدہ / ۷۳ - ۷۵).

(ابن کثیر) دلئت :- خوی گہورہ حالی مہسیح و دایکی پوون کردہوہ کہ عیسا بہندہ و پیغہمبہری خویہ ، و دایکیشی ئافرہتیکی زور پاست و راستگوئیہ ، خراپہکار نی یہ ، و ہک جوولہکہ ووتویانہ ، بہلگہشی لہسہرہکہ پیغہمبہر نی یہ ، و ہک ہندیک لہ زانایانمان وای بوچووبوون نایہتی :-

(کانایاکلان الطعام) ہردوکیان خواردنیاں دہخوارد ، واتہ : نہگہر یہکیک نہمہ حالی بیت چوون دہبیتہ خوا ؟ بہرپاستی خوا بہرزو بالایہ دورہ لہم قسہو نہزانی یہی نہوان .

کاتیک پیا ہلڈان و پوچوون له دروستکراوه کاندا گه وره ترين هوکار بيٽ بو
 هاوهل دانان ، نهوا پيغه مبر (ﷺ) نهى كردوه له پيا هلدان ، و فرمويه تى :-
 (لا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ ، فَقُولُوا : عَبْدُ اللَّهِ وَ
 رَسُولُهُ) . واته :- (بهسه مندا هلمه دهن زياد له پيوست وهك شهوى كه
 گاوه كان زياد له پيوست بهسه عيساي كورى ماريه مدا هلداندا ، بيگومان
 تنها من بهنده يهكم ، جا ئيوهش بلين :- بهنده ي خواو پيغه مبره) .

﴿ بهر زكر دنهوى عيسا (عليه السلام) و دروى گاوه جوو له مهسه لهى له خاچداندا ﴾

خواى گه وره له سوره تى (آل عمران) دا فرمويه تى :-

﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ خُذْ هَذَا الصَّلَافَ الَّذِي مَلَكَ يَدَيْكَ وَرَأْفَعَكَ إِلَيَّ وَمَطْهَرَكُ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ
 بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴾ (آل عمران / ٥٥) .

پيشتر له فزل و ريزه كانى عيسادا (عليه السلام) پرون كرايه وه .

له سوره تى (النساء) دا ده فرمويٽ :- ﴿ فِيمَا نَقَضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بآيَاتِ
 اللَّهِ وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا
 يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا (١٥٥) وَكَفَرَهُمْ وَعَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا (١٥٦) وَقَوْلِهِمْ
 إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ
 لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْ مَعَهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا
 قَتَلُوهُ يَقِينًا (١٥٧) بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (١٥٨) وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴾ (النساء
 / ١٥٥-١٥٩) .

(ابن كثير) ده ليٽ :- جووله كه ده كيرنه وه ده لين :- كاتيك خواى گه وره
 عيساي كورى ماريه ي به به لگه و نيشانه و هيدايه ته وه نارد ، هه سوديان پي

برد له سر نه وهی خوی گوره پیغه مبرایه تی و موعجیزه ناشکراکانی پیدابوو ، که کوړو به لکی به فرمانی خوا چاک ده کرده وه و مردوی زیندوو ده کرده وه به فرمانی خوا ، وه قور شیوهی بالندهیه کی دروست ده کردو پاشان فووی پیاده کرد ، ده بویه بالنده ، ده یانینی که چون ده فپی ، نه مهش به فرمانی خوا ، له گال چه ندین موعجیزه ی تر که خوی گوره ریژی له عیسا پی گرتبون ، وله سر دهستی نهو دا پوویان ددها ، له گال نه وانه شدا باوهریان پی نه ده کرد و سر پیچیان ده کرد ، و هویان ددها نازاری بدن بهو شیوهیهی که ده یان توانی له شاره که ی خوی نیشته جی بیبت ، به لکو ژور له گهراندابوو له گال دایکیدا ، پاشان به مهش قه ناعه تیان نه کرد هه تا گیشتنه لای پاشای (دمشق) ی نهو زه مانه ، نهویش پی او یکی هاوه لدانهر بوو له نه سستیره پرسته کان ، به خه لکه که ی ژیر دهستی ده و ترا : (الیونان) ، پیان راگه یاند که له (بیت المقدس) پی او یکه هیه خه لکی تووشی فیتنه ده کات و سرریان لی تیک ددهات خراپه ی بهرامبر پاشاو به ردهسته کانی ده کرد ، پاشا توپ بوو له مه ، نامه یه کی بو جیگره که ی نووسی که له (قودس) بوو که (احتیاط) له سر باس و خواسه بکات و له خاچی بدات و درک و دال له سره ی دابنیت و دهستی پی ه لبرگرت له خراپه و نازاردانی خه لکی ، کاتیک نوسراوه که گیشته ، والی (بیت المقدس) گوړپراهه لی کرد و نوینه رایه تی کرد ، له گال کومه لیک له (یهود) جووله که چون بو نهو شوینه ی که عیسا (علیه السلام) ی لی بوو ، له ناو کومه لیک له ناو هاوه له کانیا ندا بوو دوانزه یان سیانزه که س ده بوون ، ووتراوه :- هغه که س بوون ، روژی جومعه بوو دوا ی عه سره که ی همرله ویدا له شهوی له سر (شه ممه) دا گه مارو یاندا ، کاتیک عیسا (علیه السلام) ههستی پیکردن که نهوان ناتوانن بینه ژوره وه بولای یان نه م بچیته دهره وه بو ناویان ، به هاوه له کانی خوی ووت : کامتان دهیه ویت شیوهی منی به سردها بدریت و له به هشتدا هاوړتی من بیبت ؟ بو نهوه گه نجیک نوینه رایه تی کرد وه که نهوه ی به بچوک ته ماشای کرد بیبت بو دووم جارو سنیهم جار دووباره ی کرده وه که سیان نوینه رایه تیان نه ده کرد تنها نهو گه نجه نه بیبت . ئینجا ووتی تو نهو که سه ده بیبت ، خوی گوره شیوهی عیسا ی (علیه السلام) دا به سردها هه تا وه کوخوی لیها ت ، پاشان له سه قفه که وه کونیک ی بو کرایه وه ، ئینجا عیسا (علیه السلام) تووشی خه ونچکی هات و به رزبوویه وه بو ناسمان ، وه که خوی گوره فرمووی ، (اذ قال الله يا عيسى اِنِّي مُتَوَفِّيك و رافِعُك اِلَيَّ ...) واته : (یادی

ئەو کاتە بکە کە خۆی گەورە فەرمووی ئەی عیسا بەراستی من وەفات بە تۆ دەکەم و بەرزت دەکەمەوه بۆ لای خۆم ... کاتیک بەرزکرایەوه ، کۆمەلەکە چوونە دەرەوه کاتیک ئەو کەسەیان بینی واگومانیان برد کە ئەوه عیسا یە هەرلەو شەوهدا گرتیان و لە خاچیان دا ، پاشان درک و دانیان لەسەر سەری دانا ، یەهود وایان دەرخواست کە هەولیاندا و تیکۆشان بۆلە خاچدانێ و شانازیشیان بەوه وه کرد ، کۆمەلێک لە گاوردەکان لەوه پزگاریان بوو بەهۆی نەزانی و کەم عەقلیانەوه ، و خۆی گەورە فەرمووی : (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ) واتە : (لە راستیدا نە عیسا یان کوشتوووه نەلە خاچیان داوه بەلکو لێیان تیک چوووه) (کەسیکی تریان لە جیاتی ئەو کوشتوه) . ولە نایەتیکی تردا دەرموویت : (وما قتلوه یقیناً) .

واتە : بەدلنایی نەیان کوشتوه و بۆیان نەکوژاوه بەلکو لە گوماندان و وەهمیان بۆ دروست بووه .

(بل رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا) واتە : (نەخێر بەلکو خوا بەرزێ کردەوه بۆ لانی خۆی ، خوا هەمیشەو بەردەوام بالادەست و دانایە) .

٢٠٠٩ / ٧ / ٩ بەرامبەر ١٦ / رجب / ١٤٣٠ پینچ شەممە .

﴿ چیرۆکی ئادەم (علیه السلام) ﴾

خۆی گەورە فەرمویەتی : ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٣٠) وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَأِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٣١) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (٣٢) قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (٣٣) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَأِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِبْلِيسَ أَبِي وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ (٢٤) وَقَلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (٢٥) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقَلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ (٢٦) فَتَلَقَى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (٢٧) قَلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٢٨) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٩﴾
(البقرة / ٣٠ - ٣٩)

پیش نهوی بیینه سره پوون کردنه وهی مانای نایه تکه، بو مان پوون ده که نه وه که خوای گوره (نادهم) ی چون دروستکرد، بیگومان نه وهش به شیکه له (غیب) شاراوه کان، که تهنه خوای گوره خووی ده بزانییت، که (غیب) شاراوه کان، رابردوو داهاتوش ده گریته وه: ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (٢٦) إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (٢٧)﴾ (الجن / ٢٦ / ٢٧).

واته: - خوای گوره زانای نهینی و شاراوه کانه (که سیش له نهینی و شاراوه کان ناگادار ناکات) مه گهر بو پیغه مبریک خوا خووی رازیبییت (به وهی هندی که نهینی بزانییت) نهو کاته فریشته ده کاته پاسه وانی له بهرو پشته وه (تا پهری و شهیتانه کان نه توانن زه فهری پی بهرن). سه ره تا به ناساندنی نادهم (علیه السلام) و پیناسهی (غیب) شاراوه کان ده ست پی نه کهین، تهنه پریگهیش بو زانین و ناساندنی (غیب) بریتی یه له قورئان و سوو ننه تی راست.

• نادهم (علیه السلام) چون دروستکرا؟

نادهم (علیه السلام) باوکی مروقه کانه، و یه کهم پیغه مبریشه، پیچه وانهی پای فیهله سوفه کانه، له وهدا که وای لیک ده دهنه وه مروقه کان له سر (شرك) هاوه لدانان بوون) له سه ره تای کاریاندا، خوور و مانگ و نه ستیره وه دار و درخت و مانگا و گیانله بهریان ده پهرست، نه مانهش به وه ولی خویمان بوون، به لگهش له سر به تال کردنه وهی نه م قسه یه هاتوه، که فهرمووده یه کی (ابن عباس) بووه، که ده فهرموویت: (کان بین آدم و نوح عشرة قرون كلها

علی الاسلام) ۱ واته : (له نیوان ئادهم و نوحداه ده (جیل) نه وه هه بوون
 هه موویان له سه ر ئیسلام بوون)

هه ره وها پیچه وانه ی نه وه شه که (داروون) ی یه هودی , له بیردۆزه که یدا لیکی
 ده داته وه , که خرایه ناو زیلانی میژوه وه , به جوړیک که شه رع و عه قل شایه تیان
 دا له سه ره به تال کردنه وه ی) که ده لیت : ئینسان بریتى یه له نازه لیکی
 که شه کردوو له مه یموونه وه دروستبووه , بیگومان له م بوچونه یاندا گو مپرای
 یه کی ناشکراو درۆه له به ستیکی ئایرو به ریان لیکه وتوه , چونکه چاوه کان یان
 کویربوویوو له وه حی ئاسمانی , و دلنه کان یان داپوشرا بووی هوش و بی
 ئاگابوون له وه ی که پیغه مبه ران هینا بوویان : ﴿ أَوْ كَذَّبْتُمْ فِي بَخْرٍ لَّجِيٍّ يَغْشَاهُ
 مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظَلَمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ
 يَكَذِّبْهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴾ (النور)

واته : (بیگومان نه وه ی خوا نوری پی نه به خشیت , هه رگیز نوری ده ست
 ناکه ویت .

ئه مه ش وه حی راست و دروسته که بریتى یه له قورئان و سوننه تی راست ,
 پرونی ده کاته وه که ئادهم (علیه السلام) چون دروست کراوه , و سیفه ته کانی
 چونن , و چون خیزانه که ی له و دروستبوو .

خوای گه وره فه رموویه تی :- ﴿ إِنْ مِثْلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمِثْلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ
 تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ (ال عمران / ۵۹)

واته : به راستی نمونه ی دروستبوونی عیسا له لایه ن خواوه : وه ک نمونه ی
 ئادهم وایه , که له خاک دروستی کردوو , له وه دوا فه رمانیدا و پیی ووت :-
 ببه (به ئینسان) نه ویش بوو . (عیسا دایکی هه بوو , به لام ئادهم دایک و
 باوکیشی نه بوو) . ئادهم (علیه السلام) یه که م که سه که خوای گه وره

۱ / (الحاکم) به ژماره ی (۲ / ۴۴۲) له (ابن عباس) وه به (موقوفا) ی ریوایه تی کردوه
 له سه ر مه رجی (البخاری) به راستی داناوه .

چیرۆکهکهی له قورئاندا بۆ باس کردوین له پێغه مبهران و ئادهم باوکی به شهه
 بووه ، له قورئاندا (٢٥) بیست و پینج جار ناوی هاتوووه ، له (٢٥) ئایهتدا .
 ئادهم (علیه السلام) به پینی ئهوهی که له تهوراتدا هاتوووه (٩٣٠) سال ژیاوه .
 و دهربارهی داپهشتهی ناوی (ادم) دوو بۆ چوون هاتوووه : - یه که میان له (ادم
 الأرض) هوه وهرگیراوه واته : پووی زهوی ، دووهمیان له (الأدمه) هوه
 وهرگیراوه ، که مانای پهنگ و سیفەت دهگهیه نیت ، پهنگ خاکی و گه نم پهنگی
 و په شباوه که ماناکان له یه که وه نزیکن ^١ له (ابي موسى) هوه ، ئه ویش
 له پێغه مبهر (ﷺ) فرموویهتی : - (إن الله خلق آدم من قبضة قبضها من جميع
 الأرض ، فجاء بنو آدم على قدر الأرض ، فجاء منهم الأبيض والأحمر والأسود
 وبين ذلك ، والخبث والطيب والسهل والخرن وبين ذلك ^٢)
 واته : خوای گه وره ئادهمی دروستکرد له مشتیک خۆلی کۆکراوه له هه موو
 به شه جیاوازه کانی سه رزهوی ، ئینجا نه وهی ئادهم له سه ر شیوه و پهنگی
 سه روشتی ئه و خا که هاتن ، له وانه ، پینست سپی و پینست سوورو پینست پهش

١ / (الأعلام والمواقع في القرآن الكريم) ل (٢٣ - ٢٤)

٢ / (الأعلام والمواقع في القرآن الكريم) ل (٢٤) .

١ / (الترمذي) و (ابوداود) په یوایه تیان کردوووه . الترمذي ووتویهتی : - ئه مه فرموده یه کی
 جوان و راسته . ههروه ها (الألباني) له (صحیح) ه که یدا به ژماره ی (١٦٣٠) به راستی داناوه
 ، ئه م به شه ی فرموده که : - (فجاء بنو آدم على قدر الأرض) : - (شمس الحق أبادي) له (
 النهاية) دا ووتویهتی : - واته : ئینسانه کان به پینی دابه شبوونی پهنگه کان و سه روشتیان
 له پهنگ و سه روشتی خاکی سه رزه ویدا هاتوون ، له پهنگانه پهنگی سوورو سپی و پهش
 به پینی جوړی خۆله کانیان له و سنی جوړه بنه په تیه هاتوون ، ئه وهی له وان جیاوازه له وانه
 پینکهاتوووه ، که مه بهستی له : - (بین ذلك) واته : - له نیوان پهنگه کانی سوورو سپی و
 په شدا ، به و پینی یه ی که به شه کانی سه رزهوی دهگریته وه ، ئه مه (القاري) ووتویهتی .
 ووشه ی (السهل) واته : - نه رم و نیان و له سه رخۆ . و (الحزن) واته : - تووندوتیژو پهق ، و (
 الخبث) : واته : - په وشت نا په سه ند . ((عون المعبود)) (١٢ / ٤٥٦ - ٤٥٧)

و پھنگہ کانی تر لہ نیوانیاندا ہاتن ، کہسانی پھوشٹ ناپہسہند لہ خاکی ناپہسہند و کہسانی پاک و پھسہند لہ خاکی پاک و پھسہندو ، کہسانی نہرم و نیان لہ خاکی نہرم و ، کہسانی توندوتیژ لہ خاکی زبرو پھق لہ نیوانیاندا پھیدابوون .

لہ (انس) ہ وہ (خوا لئی پازی بیٹ) ، پیغہمبہر (ﷺ) فہرمویہتی : -
 ((لِمَا صَوَّرَ اللَّهُ آدَمَ فِي الْجَنَّةِ تَرْكُهُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يُتْرَكَهُ ، فَجَعَلَ إِبْلِيسَ يَطِيفُ بِهِ ، يَنْظُرُ مَا هُوَ ، فَلَمَّا رَأَى أَجْوَفَ أَنَّهُ خُلِقَ خَلْقًا لَا يَتَمَالَكُ))^۱
 واتہ : ((کاتیک خوی گہورہ دیمہنی نادہمی کیشا لہ بہہشتدا ، وازی لیہینا تہوہندہی کہ خوا ویستی وازی فی بینیت ، ئیبلیس بہدہوریدا دہگہراو سہیری دہکرد ہتا بزانیٹ چی یہ ؟ کاتیک بینی کہ ناوسکی بوشہ ، زانی کہ بہشیوہیہک دروستکراوہ کہ خوی ناگریٹ)) .

• دہربارہی سیفہتی نادہم و پیکہاتہی (علیہ السلام) : -

لہ (اہی ہریرہ) ہوہ (خوا لئی پازی بیٹ) پیغہمبہر (ﷺ) فہرمویہتی :-
 (خَلَقَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ طَوْلُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا ، فَلَمَّا خَلَقَهُ قَالَ : اذْهَبْ فَسَلِّمْ عَلَى أَوْلِيكَ النَّفَرِ ، وَهَمَّ نَفَرٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ جُلُوسٌ ، فَاسْتَمَعَ مَا يُجِيبُونَكَ ، فَأِنْهَا تَحِيَّتُكَ وَتَحِيَّةُ ذُرِّيَّتِكَ . قَالَ : فَذَهَبَ فَقَالَ : - السَّلَامُ عَلَيْكُمْ ، فَقَالُوا : السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، قَالَ : فَزَادُوهُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، قَالَ : فَكُلُّ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ آدَمَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) وَطَوْلُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا ، فَلَمْ يَزَلِ الْخَلْقُ يَنْقُصُ بَعْدَهُ حَتَّى الْآنَ)^۲

۱/۲ (مسلم) (البر والادب والصله) دا ریوایہتی کردوہ .

۲/۳ (بوخاری) لہ (الاستذنان) و (موسلیم) لہ (الجنۃ) دا ، ریوایہتیان کردوہ .

واته :- (خواى بالآ دةست ئادهمى لهسر شيوهى خوى دروستكردووه , دريژيهكەى شهست بال بووه , كاتيک دروستى كرد فرموى :- برؤ سهلام بکه لهسر نهو چەند کەسه , که چەند کەسيک بوون له فريشته دانيشتبوون گوئ بگره بزانه چؤن سلأوت دەسيننهوه , چونکه نهوه دەبيت بهسلأوى خؤت و سلأوى نەرهکانت , ئينجا پؤيشت و ووتى :- سهلامتان لهسەرييت , نهوانيش ووتيان : سهلام و رهحمەتى خوا لهسر تؤيش , دهفرموويت :

(رهحمەتى خوا) يان ئى زيادکرد , هرکهسيک دهچيته بههشتهوه لهسر شيوهى ئادهمه (سهلامى خواى لهسەرييت) که بالآى شهست بال بهرزبووه , ئيتر دواى نهو خەلک بهرهو کورت بوون هاتوون هەتا ئيستا .

بهلام دهربارهى ناوى خيزانهكەى قورئان هيجى بو باس نهکردوين , هيجيشى دهربارهى چؤنيهتى دروستبوونهكەى بو باس نهکردوين بهلام لهنايهتيكدا ئامارهى پيداوه :- ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ﴾ (النساء / ١)
واته : (نهى خەلکينه له خەشم و نارەزايى نهو پهرومردگارەتان خؤتان پياريزن كه ئيوه لهتاکه نهفسيك دروست کردووه , هر لهو نهفسهيش هاوسرهكەى بهديهناوه , لهو دوانه پياوان و ژنانى زورى خستهوه و بلاو کردهوه .

زۆربهى زانايانى تهفسير بوچونيان وايه كه خواى گهوره (حواء) ي لهپراسوى ئادهم دروستکرد , بهنگه شيان بهم فرمودهيه هيناوتهوه :- (استو صوا بالنساء خيراً , فإِنَّهُنَّ خَلَقْنَ مِنْ ضَلَعٍ وَإِنْ اعْوَجَّ مَاقِ الضَّلَعِ اعْلَاهُ)

واته : __ ((ناموزگارى وهرگرن و لهگهل نافرەتان چاك بن , چونکه لهپراسوو دروستكراون , لارترین بهشى پهراسويش لا سهرويهتى)) .

هندیك له زانايان بوجونيان وايه ماناي (خُلِقَ مِنْهَا زَوْجَهَا) (النساء / ۱) واته : - خواي گهوره له رپه گهزي نادمه دروستي کردوه , هتا بووني جياوازي له نيوانياندا نه ييت .

ليروهه دهست نه كهين بهرونكرده وهي ماناي نايه ته كان : - خواي گهوره فرمويه تي : -

﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾ (البقرة / ۳۰)

(القاسمي) دهر باره ي نه م نه م نايه ته ده لييت : واته : نه ي محمد (ﷺ) باسي نه وه بکه پهروه ردگار ت به فريشته کاني ووت : - به راستي من له سر زهويدا قه ويك دروست ده کم , که مه نديکيان شويني هه نديکيان بگر نه وه جيل له دواي جيل , وه ک خوي فرمويه تي : - ﴿ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ﴾ (الانعام / ۱۶۵) واته : (نه و خوايه ي که نيوه ي کرده به جينشين له سر زهويدا) , له نايه تيکي تر دا ده فرمويت : - ﴿ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ﴾ (الزمل / ۶۲) واته : (نيوه ده کات به جينشين له سر زهويدا) .

(الشنقيطي) ده لييت : - وشه ي (خليفة) له ته فسيري زاناياندا دوو ليکدانه وه ي هيه : -

يه که ميان : - مه به ست پيني نادمه ي باوکمانه (عليه السلام) چونکه جينشيني خوايه له سر زهويدا له جيبه جي کردني فرمانه کانيدا , وتراوه : - له بهر نه وه ي بوته جيگره وه ي پهري يه کان نه وانه ي له پيش نادمه وه له سر زهويدا نيشته جي بوون .

دوه ميان : - وشه ي (خليفة) وشه يه يکي (مفرد) تاکه وه مه به ست پيني (جمع) کويه , واته (خلائف) , نه مه هه ليزير دراوي (ابن كثير) ه , نه گهر (مفرد) ناويکي تاک بو (اسم جنس) ناوي رپه گز بوو , نه و لاي عه رب زور به کار ده ينيريت و مه به ست پيني (جمع) کويه . وه نه م نايه ته : - ﴿ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴾ (۵۴)

(القمر/ ۵۴) واته : (انهار) , به به لگه ي نايه تي : ﴿ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ﴾ (محمد / ۱۵)

نه گهر هاتوو نايه ته که نه و ليکدانه وه ي گرته وه که باسکران , نه وه بزانه که نايه تي تر به لگه له سر ليکدانه وه ي دوه ميان ده دات , که مه به ست له (خليفة)

: (الخلايف) ه , له ئادهم و كوره كانى و نه وه كانى , نهك خوى به ته نها , وهك
خوای گهوره فرموييه تى : - ﴿ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدَّمَاءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۳۰) ﴾
(البقرة / ۳۰)

نه وه زانراوه كه ئادهم (عليه السلام) بينگومان له و كه سانه نه بوه كه فساد و
خرابه له سهر زهويدا بهرپا بكات و خوئين بپرزيت . وهك خوای گهوره
فرموييه تى : - ﴿ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا
(۳۹) ﴾ (فاطر / ۳۹)

(الشيخ محمد متولي الشعراوي) دهليت :- چيروكى ئادهم له چهند
نايه تيكدا هاتوو , كه به مه موويان چيروكيكى ته واومان ده داتى , هر نايه تيك
حكيمه تى خوى تيايه كه پيوستى به و كاته هه بوه كه تيايدا دابه زيوه , خوای
گهوره سهره تاي دروست بونمان بو ده گيرتته وه , و پيغه مبهر ﴿ ﴿
ده فرموييت :- (ئيوه هه مووتان نه وهى ئادهم و , ئاده ميهش له خوئ دروست
بووه) .

نينجا فريشته كان ووتيان : ﴿ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
الدَّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ﴾ (البقرة / ۳۰)

واته :- فريشته كان ووتيان :- ئايا تو دروستكراويك دروست ده كهيت له
سهر زهويدا كه فساد و خرابه تيا بهر پابكات و خوئين تيا بپرزيت ,
له كاتيكا ئيمه توبه پاك راده گرين و ته سبيحات و سوپاسگوزارى توده كهين و
هه موو كه موو كوپى يهك له تو به دور ده گرين .

فريشته كان نه مه يان چون زانى ؟ كه واته ده بيت پيشتر حاله تيكي له و جوړه
بوو بيت كه خرابه له سهر زهويدا كرابييت ,يان وا گومانيان بردوو كه ئادهم
له سهر زهويدا خرابه دهكات و ياخي ده بيت , باشه فريشته كان چون هه ردوو
وشه ي (سفك) و (دم) يان زانيبييت , كه هيشتا هيج له و جوړه له سهر زهويدا
پوينه دابوو ؟ كه واته ده بيت له ژيانى پيش نه ماندا زانيبييتيان , خوای گهوره
ده فرموييت :-

﴿ وَالْجَانُّ خَلْقَنَا مِنْ قَبْلِ مِنْ نَارِ السَّمُومِ (۲۷) ﴾ (الحجر / ۲۷)

واته : وهك ئەوهيه كه پەریه كان پێش ئینسان دروستکراون .

﴿ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۳۰) ﴾ (البقرة / ۳۰) واته : ئەهێ دروستکراو زانستهکەهێ تۆ به قەدەر دروستبوو ئەکەهێ خۆت لەگەڵت گونجاوه . بەلام زانستی خوا ، ئەوه هەر بووهو کۆتایی نایهت و بێ ئەندازهیه .

پاشان خوای گهوره شتیکی لهحیکمهتی ریزگرتنی ی لهئادهم و نهوهکانی بۆ فریشتهکان پونکردهوه که دهیان کات به جینشین لهسەر زهویدا ، فرمووی :-
﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ(۳۱) قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ(۳۲) ﴾ (البقرة/ ۳۱- ۳۲)

(ابن کثیر) دهلیت : خوای گهوره ریزی ئادهمی لهزانستدا بۆ پوونکردنهوه ، کهناوی ههموو شتهکانی لهگەڵ کارهکانیان لهگهورهو بچوکیانی فیر کرد ، ههروهک (ابن عباس) (خوا لییان رازی بیئت) ناماژهی پی دابوو .^۱

له (انس ی کوپی مالک) هوه ، پێغه مبههه (ﷺ) فرموویهتی :- ((یجتمع المؤمنون يوم القيامة فيقولون : - لو استشفعنا إلى ربنا ، فیا تون آدم فبقولون : انت ابو البشر ، خلقتك الله بيده ، واسجد لك ملائكتك ، وعلمك أسماء كل شیئ))^۲

واته : باوه پداران لهپوژی قیامهتدا کۆدهبنهوه ، دهلین خوژگا لای پهروهر دگاران تکامان بۆ دهکرا پزگار بین ، ئینجا دین بۆ لای ئادهم (علیه السلام) دهلین : - تۆ باوکی ههموو بهشهریهتی ، خوا به دهستی خوێ دروستی کردویت ، و فریشتهکانیش سوچهی پزگرتنیان بۆ بردویت ، و ناوی ههموو شتیکی فیر کردویت (...) .

۱/ (قصص الأنبياء) ی (ابن کثیر) ل (۱۴)

۲/ (بوخاری) و (مسلم) دهریان میناوه .

﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
(البقرة / ۳۱) .

(حسن ی بصری) (خوایی رازیبیت) ووتویه تی : - کاتیک خوی گه وره
ویستی نادم دروست بکات ، فریشته کان ووتیان : - په روهردگارمان
دروستکراویک دروست ناکات ، بیجگه له وهی که نیمه له و زانترین ا بهمه تاقی
کرانه وه .^۱ فریشته کان ووتیان ﴿ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ﴾ (۳۲) (البقرة / ۳۲)

واته : پاک و بیگمردی بو تو نهی خوییه ، نیمه هیچ زانست و عیلمیکمان نی
یه بیجگه له وهی که خوت فیرت کردین بهرستی تو خوییه کی زانو کار
به جییت .

(القاسمی) ده لیت : - پاک و بیگمردی له لایه ن فریشته کانه وه دهر پرا :
که یه کی که بتوانیت هست به شتیک له زانستی خوا بکات ، مه گهر خوی بیه ویت و
حز بکات . نه وان شتیک نازان تنها نه وه نه بیت که خوفیری کردون و دانیان
نا به ودها که نه وان بی دهسه لاتن و کهم توانان له ودها که ته کلیفی لیکردون .
بیگومان خوا زانایه به هم مو زانراوه کان که له ناو نه واندا ناماده کردنی (نادم
(علیه السلام) ی تیا یه ، که نیمه دووو گوشه گیرین له و ناماده بوونه
له زانسته شارواوه کان که په یوه ندی دارن به و شتانه ی له ناو زه ویدان له جووری
هموو دروستکراوه کان که فزای جینشیننی خوی کار به جی له سر نه و شتانه
سورده خوات . که تنها به پیتی حکمت کاره کانی به ریوه ده بات ، هه روه ها فیر
کردنی نادم (علیه السلام) که پیویست بوو له زانستی گشتی و به شه کانی
که په یوه ندی داربوون به و حوکمانه ی هه بوون له سر زه ویدا و دروست کردنی

۳ / (قصص الانبیاء) ی (ابن کثیر) . (الطبری) به (سند) یکی (جید) له (جامع البیان))
(۱۷۳ / ۱) دهرمیناوه .

جَبْنَشِيْنِي لَه سَهْر زَهْوِيْدَا . ﴿ يَا اٰدَمُ اَنْذِرْهُمْ بِاَسْمَانِهِمْ فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَانِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴾ (البقرة / ۳۳)

(ابو جعفر ابن جرير الطبري) ده لَيْتِ : - خَوای گه وره بهو فریشتانه ی ووت که پرسیاریان لی کرد بوو : - که نادم و نه وه کانی ده کات به جَبْنَشِيْن لَه سَهْر زَهْوِيْدَا , فریشته کانیش واباسی خویانیان کرد که گوئی رایه ل و ملکه چی فرمانی خون و لهو که سانه نین که فساد و خراپه لَه سَهْر زَهْوِيْدَا ده کهن و خویْن ده ریژن , بی گومان نه وان بی ناگا بوون له وه ی که خَوای گه وره نه خشه ی چی کی شاوه , و له کویدا جی به جی ی ده کات پیش نه وه ی نه وان ی لی ناگادار بکات لَه سَهْر شیه وه ی نهو نه زانی یه ی که ناوی فریشته کانیان نه ده زانی , نینجا نادم ناوی شته کانی فی ر کردن , نه گهر زانایه که هه بوایه فی ری بکردنایه بی گومان ده بیان زانی , نه وان و غهیری نه وانیش لهو به ندانه ن که هیچ نازانن ته نها نه وه نه بی ت که خَوای گه وره فی ری کردوون , و خَوای گه وره ش هه رکه سی بویت تایبه تمه ندی ده کات به عیلم و زانست و هه رکه سی شی بویت قه ده غه ی ده کات لی , وه که نه وه ی نادم ی فی ری ناوه کان کردوو نه ویش بو فریشته کانی خسته بوو .

پاش نه وه ی خَوای گه وره تایبه تمه ندی نادم ی ده رخست و مافی له جَبْنَشِيْنِي دا بوون کرده وه , نینجا پَرِزِکِي زو ری پشت به سه ری دا , خَوای گه وره فه رموی :-

﴿ وَاِنْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴾ (البقرة / ۳۴) .

۴ / (محاسن التاویل) (۲ / ۹۹ - ۱۰۰) .

۸ / (جامع البيان في تفسير القرآن) (۱ / ۱۷۵) (دار المعرفه) .

(ابن کثیر) دلالت : - نہمہرین گرتنیکی گہورہ بوو له لایہن خواوہ بو ئادہم و پرستی بہسہر نہوہ کانشیدہ ، بہ جُزئیک ہوائی دا کہ خوی گہورہ فرمانی کرد بہ فریشتہ کان سوجدهی رینز گرتن بہرن بو ئادہم ، له نایہ تیکی تردا دہ فرموویت : ﴿ فَاِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سَاجِدِيْنَ ﴾ (الحجر / ۲۹) .

چار رینز گرتنی بو ئادہم تیایہ : - بہدہستی پیروزی خوی دروستی کردوہ ، لہرچی خوی کردوہ بہجہستہیدا ، و فرمانی کردوہ بہ فریشتہ کان سوجدهی رینز گرتنی بو بہرن ، و ناوی شتہ کانی فیر کردوہ .
بو ئہمہش موسا کاتیک له گہل ئادہم له ناو فریشتہ بہرزو بہرینہ کاندہ کؤبوونہوہ و چاویان بہیہک کہوت ، ووتی : - (تو ئادہمی باوکی بہشہریت ، کہ خوی گہورہ بہدہستی خوی دروستی کردوویت ، و لہرچی خوی کردوہ بہبتردا ، و فریشتہ کانی سوجدهیان بو بردوویت و و ناوی ہموو شتیکی فیر کردویت) .

(القاسمی) دلالت : خہلکی دہبارہی ئہم سوجدهیہ قسہی جیایان ہہیہ ، :- ہندیکیان دلین رینز گرتن بووہ له ئادہم (علیہ السلام) و گویرایہلی فرمانی خوا بووہ ، پەرستنی ئادہم نہبووہ ، و تراوہ : - سوجده بردن بو خواہیہ ، و ئادہم (علیہ السلام) له ویدا وک (قیبلہ) واتہ (رہوگہ) و ابووہ ، یان سوجده بو ئادہم وک سلاؤیک بووہ ، یان سوجده بووہ بو ئادہم پەرستشیک بووہ بہ فرمانی خوا و فہرزی کردوہ بہسہریاندا ، و (ابن الأنباری) له (الفراء) و کؤمہلک له پیشہ وایانہوہ باسیان کردوہ کہ سوجده ی فریشتہ کان سلاؤیک بووہ نہک پەرستش ، سوجدهی بہگہورہو بہرینز دانان و سلاؤ کردن بووہ نہک سوجدهی نویرو پەرستش .

۲ / فرمودہیہکی (صحیح) ۵ (ابو داؤد) بہژمارہی (۴۷۰۲) و (ابو یعلی) له (المسند) دا
بہژمارہ (۲۴۲) بہسہندیکی (جید) دہریان ہیناوہ .

(شیخ الاسلام ابن تیمیہ) ووتویہ تی : ئەهلی زانست ووتویوانه :- سوجده بؤ ئادهم به فرمانی خوا سووه و خوئی فهززی کردووه , خوای گهوره فرموویہ تی :- (اسجدوا لادم) نهیفرمووه :- (الی آدم) ههریه که یان مانای خوئی ههیه جیاوازیش ههیه له نیوان (سجدت له) و (سجدت الیه) خوای گهوره فرموویہ تی :- ﴿ لا تسجدوا للشمس ولا للقمر ولا سجدا للهِ ﴾ (فصلت / ۳۷) ههروهها فرموویہ تی : ﴿ ولله يسجد من في السموات والارض ﴾ (الرعد / ۱۵) موسلمانان له سهر ئهوه یهك دهنگن كه سوجده بؤ بهردو دارو گیانله بهران حهرامه , به لام دهریاری (كهعبه) دهوتریت : - پیغه مبهسر ﴿ ﴾ بهرو ئاراسته ی (بیت المقدس) نوئژی دهکرد , پاشان بهرو ئاراسته ی (كهعبه) نوئژی کرد , ناوتریت نوئژی بؤ (بیت المقدس) یان بؤ (كهعبه) کرد , راستیه که ی بریتیه له : ملکه چی به دل و دان نان به به ندایه تیدا , تهنها بؤ خوای گهوره دهگونجیت .

ئایه تی :- ﴿ إلا إلیس آبی واستکبر وكان من الكافرين ﴾ (البقرة / ۳۴) .
واته :- (کاتیک خوای گهوره فرمانی کرد به فریشته کان سوجده بؤ ئادهم بهرن کۆمه لیکیان سوجده یان بؤ برد , تهنها ئیبلیس سوجده ی نه برد , فرمانه که ی په تکرده وهو خوئی به گهوره نیشاندا , و ئه یه کیك بوو له کافران)
زانا (الشنقیطی) ده لیت :- لیردها پرونی نه کردۆته وه هوکاری خو به گهوره زانینه که ی چی بوو له وهدا که لیک ی دایه وه , به لکو له شوئینیکی تردا پرونی کرد وه , وه ک فرمووی : ﴿ انا خیر منه خلقتنی من نار و خلقتنه من طین ﴾ (الاعراف / ۱۲)

واته :- (من له ئادهم چاکترمو خهیرم زیاتره چونکه تو منت له ناگر دروستکردوهو ئهوت له قوردروستکردوه) پرونکردنه وه :- ئیبلیس پیوانه ی له سهر نه وه کرد که ئه وه په گهزی نهوی لیدروستکراوه ناگره , ئه وه په گهزه ی ئاده می لیدروستکراوه قوربه , ئه وه ی به ره می هیئا بریتی بوو له وه ی که نه وه چاکتر و خهیری زیاتره له ئادهم , ناگونجیت فرمانی پی بکریت سوجده

بُوْكَهَسِيْكَ بِهَرِيْتٍ كَهْنَمِ خُوْى لَهْوَ چاكْتَرِيْتٍ , لهْگَلْ نَهْوَى كَهْ خُوْاى گَهْوَره
فَهْرمووبووى : (اسجدوا لآدم) .

پاشان خُوْاى گَهْوَره فَهْرموويهى :- ﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
وَكَلا مِنْهَا رَعْدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِيْنَ ﴾
(البقره / ۳۵) .

واته :- ووتمان : نهى نادم خوت و هوسره كهت له باخ و بهه شتدا ژيان
به رنه سهرو نيشته جيئن , له هر كوى حه زده كهن بخون و بخونه وه
به تيروته سهلى , به لام نزيكى ثم دره خته مه كهون (دره ختيكى ديارى كراوبووبو
تاقيردنه وه لييان قه دهغه كرا نه گينا ده چنه ريزى سته م كارانه وه) .

زنايان پاي جياوازيان هه يه دهر باره ي نهو (جنه) بهه شته ي كه نادمى تى
چوه , نايا له ناسمان دابوه يان له زه ويده بووه ؟

(ابن كثير) ووتويه تى :- زرينه له سهر نه وهن كه نه وه بهه شته
له ناسمان دابوه , كه (جنه الماوى) بووه , به پيى پواله تى ثايه ت
فَهْرمووده كان , وه ك خُوْاى گَهْوَره فَهْرمووى :-

﴿ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ ﴾ (البقره / ۳۵) لي ره دا (ال) له سهر
ووشه ي (الجنة) بو گشتى نه بوو ,

(محمد متولى الشعراوى) ده لي ت : - چون ده گونجيت ئيبليس بچيته ناو
بهه شتى گوپرايه لانه وه له كاتيكداد نهو خوى له خوا ياخى بووه ؟ و چون
ده گونجيت بچيته ناو بهه شتى (خلد) هه تا هه تايى و پاشان ئى ي دهر بچيت ,
له گَلْ نَهْوَى كَهْ خُوْاى گَهْوَره بپريارى داوه هر كهس بچيته نهو بهه شته ئى ي
دهرناچيت ؟ نيمه يش به هه موويان ده ليئين :- ئيوه به ناگانين له مه به ستي
ووشه ي (جنه) , نهه شتيكه پيى ده ليئن : (غلبه الاستعمال) واته : (زور
به كارها توتو) , لي ره دا ووشه كه چهند مانايه كه ده گيه ني ت , به لام عاده ت وايه
زور جار به يه كه مانا و مرده گيريت ,

به جورنك كه ووشه كه ده بيستريت يه كسه ر بيرى ميشك نه چيت بولاى هه تا
هه تايى كه بهه شتى قيامه ت و راستيه . كاتي ك ووشه يه كه له قورناندا دي ت ,
ده بيت به كار هينانى ووشه كه بزائين , چونكه خُوْاى گَهْوَره دهر بپريوه

ووشه ي (الجنة) له مانادا واته (الستر) داپوشه ر , لهو شوينه ده نيريت
كه دارستانى چپو پپو هه مه جورى تيا بيت . نه گه ر بيينه لاي قورنان ده بينين

ووشه‌ی (الجنة) ی له دوو مانادا به کاره‌یتاوه . مانای زمانه وانی و مانایی بهه‌شتی کۆتای خوای گه‌وره ده‌فرموویت :-

﴿ آیوُدُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نُخَيْلٍ وَأَعْنَابٍ ﴾ (البقرة / ۲۶۶)

واته : (نایه هیچ کس له ئیوه حه‌زده‌کات باخیکی هه‌بیته له‌دارخورماو جه‌نده‌ها جور باخه تری پیک هاتبیت) .

هه‌روه‌ها ﴿ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ ﴾ (البقرة / ۲۶۵)

واته : (وهك باخچه‌یه كه له‌به‌رزاییهك دابیت , بارانیکی دلۆپ گه‌وره بیگریته‌وه و ببیته هوی ئه‌وه‌ی دوو به‌رامبه‌ر به‌ره‌می هه‌بیته) . ئه‌م دوو نایه‌ته‌وه چه‌ندی نایه‌تی تریش مه‌به‌ستی له‌باخچه‌ی دنیا‌یه که‌پازاوه‌ن نه‌ک به‌هه‌شتی کۆتایی . که‌واته ... ده‌بیته بزانی ئه‌وه به‌هه‌شته‌ی که‌ئاده‌می بۆ ماوه‌یه‌ک تیاژیا , ئه‌وه به‌هه‌شتی هه‌تاهه‌تایی نه‌بوو . چونکه ژیا ن له‌به‌هه‌شتی نه‌پراوه‌دا دوا‌ی جی به‌جی کردنی ته‌کلیدی خوایی دیت , که‌پادا‌شتی شوین که‌وتنی به‌رنامه‌ی خواییه . هه‌رکس چوه‌وه ناو به‌هه‌شتی هه‌تاهه‌تایی هه‌رگیز ئی دهرناچیت , ئاده‌م بۆ سه‌ر زه‌وی دروستکراوه , که‌واته ئه‌وه‌به‌هه‌شته‌ی ئاده‌می تیا ژیا , شوینی‌ک بوو خوای گه‌وره ئاماده‌ی کردبوو . بۆ ئه‌وه‌ی راهیانی تیا بکات له‌سه‌ر به‌رنامه‌که‌ی خوا , فه‌رمانی به‌هه‌ردوکیان کرد به‌ووشه‌ی (فکلا) لئی بخۆن , و نه‌هیشی ئی کردن به‌ووشه‌ی (ولاتقربا) واته نزیکی مه‌که‌ون ئیبلیس وه‌سوه‌سه بۆ ئاده‌م و حه‌وا دروستده‌کات .

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی :- ﴿ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِمَهُمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴾ (الأعراف / ۲۰)

واته : شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی خسته‌هه‌ دلیانه‌وه تاعه‌وره‌تی شاراوه‌یانی دهرخست وتی :- په‌روه‌ردگارتان نه‌هی ئی نه‌کردن له‌خواردنی به‌ری ئه‌م

درهخته ، مهگەر ئهوهی که نه یویست ئیوه بینه دوو فریشته یان بو هه میسهی له بههشتدا بمینهوه . (وقاسمها) ئینجا له سهر ئهوه سویندی بو خواردن ﴿ اِنِّی لَکُمَا لَمِنَ النَّاصِحِیْنَ ﴾ (الاعراف / ۲۱)

واته : بهراستی من ئاموزگاری کارو که سیکی دلسوزم بوتان .

له نایه تیکی تر دا هاتوه :- ﴿ فَوَسَّوْا سَیِّئَاتِهِ الشَّیْطَانُ قَالَ یَا اٰدَمُ هَلْ اَدُلُّکَ عَلٰی شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمَلٰکِ لَا یَبْلٰی ﴾ (طه / ۱۲۰)

واته : (ئایا پرینمایت بکهه و پیئت بلیم که درهخته که هیه ئی بخویت ، نهوه بهه میسه یی له ناو نازو نیعمه تی نه بر او دا ده مینیته وه ، ئه مهش بهراستی سه رلی شیواندن و فروقیل و پیچه وانه ی راستی بوو . مه بهست له (شجره الخلد) واته : نهگەر ئی بخوات ئه وا نه مر ده بیئت ، رنگه ئه درهخته بیئت که پیغه مبهر ﴿ ﴿ دهر باره ی فرموویه تی : - (ان فی الجنة شجرة یسیر الراكب فی ظلها مائة عام لا یقطعها) ﴾

واته : (بهراستی له ناو بههشتدا داریک هیه ، سواریک له ژیر سیبه ره کهیدا بو ماوه ی سه د سال دهر وات هیشتا ته واو نابیئت) .

﴿ فَاکَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا یَخْصِفَانِ عَلَیْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ﴾ (طه / ۱۲۱)

واته : (ههردووکیان له بهری درهخته که ی بههشتیان خوارد ، بهرگی بههشته که یان له بهر که وته خواره وه و عه رهت و جهسته یان دهر که وت ، ئینجا دهستیان پی کرد که بهگه لای داری بههشت خو یان پوشته بکه نه وه ،)

حواء ، پیش ئاده م له بهری درهخته که ی خوارد هه ر ئه ویش هانی ئاده می دا که بیخوات (خوا زانا تره) .

له (ثبی هورهیره) هوه پیغه ممبر ﴿﴾ فرموویه تی : (لولا بنو اسرائیل لم یخزل اللحم ، ولولا حواء لم تخن انثی زوجها)^۱ واته : (نه گهر نه وهی ئیسرائیل نه بوونایه نه وا گوشت خراب نه ده بوویوگه نی نه ده کرد ، و نه گهر حواء یش نه بوایه هیچ ژنیک خیانه تی له میرده که ی نه ده کرد) .

له (اسی هریره) و (خذیفة) (خوالییان پازی بیئت) ووتیان :- پیغه ممبر ﴿﴾ فرموویه تی :- (خوای گه وه له پرؤژی قیامه تدا خه لکی کؤده کاته وه ، ئینجا باوه رداران کاتیک بهمه شتیان ئی نزیك ده خریته وه ، دین بؤلای ئادهم) علیه السلام) و ده لئین :- نه ی ئادهمی باوکمان داوا بکه دهر گای بهمه شتمان بؤ بکریته وه ، ئه ویش ده لئیت :- ئایا ته نها به هؤی گونا هیکی باوکتانه وه له بهمه شت دهر نه کران ؟)^۲

خوای گه وه ده فرموویت :- ﴿ فَأَزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴾ (البقرة / ۳۶)

(محمد علی الصابونی) ده لئیت :- شهیتان به هؤی نه و دره خته ی ناو بهمه شته که وه نه وانی خسته هه له و له خسته بردنه وه و سه ری ئی تیک دان که ئی ی بخؤن ، پاشان له ناو نازو نیعمه ته که ی به دهر کردنی دان ، خوای گه وه رش فرمووی : پیمان ووتن له و بهمه شته دابه زن و دهر چن بؤسه ر زه وی ، بهمه ر سیکیانی ووت که (ئادهم و حواء) و (ئیبلیس) بوون ، که شهیتان دووژمنه بؤ ئادهم و حه و او ئیوه رش ببنه دووژمنی شهیتان ، ئینجا بؤ ئیوه له سه ر زه وی دنیا شوینی نیشته جی بوون و مانه وه هیه و له ناو نیعمه تی بخؤن و سوودی ئی وهر بگرن تا نه و کاته ی له سه ر زه ویدا ده ژین .^۳

۲/ (بوخاری) به ژماره ی (۳۳۳۰ و ۳۳۹۹) و (مسلم) به ژماره ی (۱۴۷۰) دهریان هینا وه .

۳/ (مسلم) له (الشفاعة) دا پیوایه تی کرد وه .

۴/ (صفوة التفاسیر) . (محمد علی الصابونی) .

(الشيخ أبو بكر الجزائري) ده لیت : - خوی گوره هوالی دا که شهیتان نادم و هاوسره که ی خسته هه له وه ، کاتیک که خواردن بی دری دره خسته که ی له بر چاو جوان کردن و پازاندیه وه ئینجا شه وانیش لییان خوارد ، پاشان جل و بهرگه کانیان که وته خوارو گیانیاں دهر که وت ، نه بوونه که سیک له وه بهمه شته دا بمیننه وه ، دابه زینه سر زهوی له گه ل ئیبلیسی دوژمنیا ندا ، تاله وی به دوژمنیا ته ی یه وه بزین تازیانیاں کو تایی دیت .

﴿ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾
(البقرة / ۳۷) .

واته : (نادم (علیه السلام) له لایه ن پهروردگاریه وه چه ند وشه و نزایه کی وهرگرت (بدل و به کو ل پاریه وه و خوی میهره بانیش) نزاکی وهرگرت و لئی خوش بوو ، چونکه به راستی شه و میهره بان و ته وبه وهرگرت . نزاکی بریتی بوو له : ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الأعراف / ۲۳) .

واته : (نه ی پهروردگارمان ئیمه سته ممان له نه فسی خو مان کرد نه گه ر تو لیمان خوش نه بیت و په حمان پی نه که بیت به راستی له خه ساره ته ندان ده بین) ﴿ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ (البقرة / ۳۸)

(ابن کثیر) ووتویه تی : - خوی گوره هه وال ده دات دهر باره ی نه وه ی که نادم و هاوسره که ی ناگادار کردو ته وه ، کاتیک له بهمه شته که ی دایبه زان دن - که مه بهستی نه وه کانیشیه تی - که له مه و دوا کتیبیا ن بو داده به زی ت و پیغه مبرانیا ن لی ده نی ری ت و به لگو نیشانه یان پی ده دات .

(مقاتل) ووتویه تی : - (الهدی) مه بهستی (محمد) ه (ﷺ) و (الحسن) ووتویه تی : (الهدی) مه بهستی قورثانه ، هه ردوو ووته که ش راستن ، قسه ی

(إبي العالية) گشتگیرتره : (فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ) واته - هرکس پوو بکاته نهو کتیبانهی دابهزیون و نهو پیغمه مبهرا نهی نیردراون (فلا خوفَ عليهم) . ترسیان لهسر نابیته لهو هدا که له پروژی قیامه تدا پوو به پوو ده بنه وه , (ولا هم یحزنون) خفه تبار و دل تهنگ نابن له وهی که له دنیا دا له دهستیان چوو , وه که له سورتهی (طه) داده فرمویت : ﴿ قَالَ اهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا بَغْضًا لِّبَغْضِ عَدُوِّ فَاِمًا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴾ (طه / ۱۲۳) واته : خوای گوره فرمانیداو فرموی : - نیر هر دوکتان دابهزن له به هشت به گشتی , هندیکتان ده بنه دوزمنی هندیکتان , جا نه گهر هیدایهت و رینمونی من بو نیوه هات , نه وهی شوین بهرنامه کم بکه ویت , نه گومرا ده بیته نه ناخوشی و ناچه تهی و ناسور دیته ریگه کی .

(إبن عباس) فرمویتهی : - له دنیا دا گومرا نابیته و له قیامه تیشدا ناچه تهی و ناخوشی توش نابیته .
﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾
(البقرة / ۳۹) .

واته : (نهوانهش بیباوه پوو و باوه ریان به نایهت و نیشانه کانی نیمه نه کرد , نهوانه هاوه لانی ناگری دوزهخ ده بن و به همیشه یی تیایدا ده میننه وه) .

﴿ سوودو وانه نیمانیه کانی چیروکه که ﴾

۱) زانا (السعدی) ده لیت : - به راستی خوای گوره نه م چیروکه کی کرده شوینی په ند و هرگرتن بو نیمه , هسودی و خو به که و ره زانین و سووربوون لهسر شتیک له مه ترسیدارترین نه خلاق و رهوشتن لهسر به نده کان , خو به که و ره زانینی نیبلیس و هسودی بردنی به نادم (علیه السلام) به ره و نه وهی برد که بینیتان , سووربوونی نادم و هاوسره که کی به ره و نه وهی بردن که له بهری دره خته که یان خوارد , نه گهر په حمهت و بهزه یی خوای گوره

نہوویہ بویان نہوا بہرہو لہناوچوون دہچوون ، بہلام پرہمہتی خوا کہم و کوپہکانی پرکردہوہ و ، شکاوہکان پیکہوہ دہبہستیتہوہ ، و نہوہی خہریکہ لہناو بجیت پزگاری دہکات و نہو کہسہی کہوتوہ ہل دستیتہوہ .

۲) ہرہوہا دہفرموویت :- بؤ بہندہکان دہگونجیت نہگہر کہوتنہ ہلہ و تاوانہوہ ، خیرا پہنابہرن و دستپیشخہری بکہن لہتہوبہکردن و دان نان بہ ہلہکانیان دا ، نہوہی کہہردوکیان نادم و حہواء لہدلیکی پاک و بہمہبہستی گہرانہویان بؤ لای خوا ووتیان ، خواہی گہورہ سیفہتی نہو تہوبہکردنہی بؤ نہگپراپنہوہ ، بؤ نہوہی کہ تہنہا ئیمہ پہپہرویان بکہین ، ئیمہ بہبہختہوہ ری دہیبہینہوہ و لہتیا چوون پزگارمان دہبیت ، ہرہوہا ہوالی نہوہشی پیداین کہشہیتان لہ ہرہرہشہی خوہی پیسی ووتین و ، پیداکری کرد لہسہر نہوہی کہ بہمہموو شیوہیہک سہرمان لی بشیوینیت ، مہگہر ئیمہ خوہمان بہباشی بؤ نہو دوورژمنہ نامادہبکہین . نہوہی کہدہرکہوت بہم دوورژمنایہتی کردنہ ، خواہی گہورہ حہز دہکات ئیمہ بہہرچی تونامان ہہیہ بہرگری لی بکہین و خوہمان لہرینگاو نہخشہکانی شہیتان بیاریزین ، ہرہوہا چہکی لہناو بہری شہیتان بریتی یہ لہ راستی ئیمان و ہیزی پشت بہستن بہ خواہی گہورہ ، و لوت شکاندنی بہنہجامدانی کاری خہیر ، و بہرگری لہ دہسوسہسہکانی و بؤچونہ پیسہکانی ، کہہمیشہ دلہکان ہلہدہنیت بؤ نہو کارہی دژیتتی و دوری دہخاتہوہ لہزانستی بہسود و راستی یہکان .

۳) (القاسمی) دہلیت :- نایہتی :- ﴿ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ ﴿ بہلگہیہ لہسہر نہوہی کہ خواہی گہورہ پازی دہبیت بہندہکانی پرسیار لہحیکمہتی خوا لہکارہکانی و نہوہی لہنہینی دروستکاروہکانی دہشاریتہوہ بکات ، بہتایبہتی لہکاتی سہرسورماندا - پرسیارو داواکردنیش بہ ووتن یان بہبوار

ره خساندن و پروکردنه خوا ده بیئت لهرشتنی زانست و زانیاری به سر به نده کاندایه داواکردنیاں له سر چاوه که می که سوننه می خوا هه همیشه له کاردایه و زانست به سر به نده کاندایه ده بیئت - وه که لیکنوئینه وهی زانستی و به لگه هیئانه وهی عه قلی و ئیلهامی خوایی.

دوره م :- نه گهر له نهیئی و حیکمه ته کانی خوای گه وه لای فریشته کان شاروه بیئت ، نهوا ئیمه له پیشترین لامان شاراوه بیئت ، شوینی چاوتیپرین و ته ماع نابیئت بو ئینسان که هه موو نهیئی و حیکمه تی دروستکراوه کان بزانیئت ، چونکه نه اندازه یه کی که می له زانست پی دراوه !

سی یه م :- خوای گه وه فریشته کانی پینمونی کرد له سر سوپرمانه که یان ، و وه لامی پرسپاره که شییانی دایه وه به هیئانه وهی به لگه - پاش پینمونی کردن - بو ملکه چ بوون و خو به ده سته وه دان ، پاش نه وهی که خوای گه وه هه وائی پیدان که خوی شتانی که ده زانیئت و نهوان نایزانن ، ناده می فیبری ناوی هه موو شته کان کرد پاشان نه ویش بو فریشته کانی خسته پوو .^۱

٤) ههروه ما زانا (القاسمی) ده لیئت :- زورینه می خه لکی وتویانه :- ئیبلیس کافرپوو ، له بهر نه وهی فرمانی سوچه بردنی رت کرده وه ، و خوی به گه وه زانی و سرکه شی کرد ، و لایدا ، و باوه پی و ابو که له سه ر حقه له و کاری لادانه یدا ، به وهش به لگه می هیئانه وه که ووتی : (انا خیر منه) وه که نه وهی که سوچه نه بردنه که می بی عه قلی بوو بیئت بهرام بهر فرمانی خواو حیکمه ته کانی که ووشه می خو به گوره زانین بوو ، که پیغه مبهر ﴿﴾ ده براره می فرموویه تی :- (ناچیته به هه شته وه نه و که سه می هیئانه می گه ردیک خو به گه وه زانین له دلی دابیئت)^۲.

١ / (محاسن التاویل) (٢ / ٩٧) .

٢ / (محاسن التاویل) (٢ / ١٠٤ - ١٠٥) .

٥) (الحافظ ابن كثير) ده لئيت :- بزانه لهم نايه ته پيرو زه دا ﴿ فازلها الشيطان عنها فاخر جهما مما كان فيه... ﴾ هه ره شه يه كي گوره هه يه بو هه موو سه رپيچي يه كه له چهند پرويه كه وه : هه كه سه تيپروانيني و ايبت نه وه ي سه سه ر ئاده مدها هات به هوي ههنگاو ناني خو ي بووه بو نه وه هله و سه رپيچي يه بچووكه , نه وه له ترسيكي زور دايه به رامبه سه رپيچي .

(الرازي) له (فتح الموصلي) يه وه ده لئيت :- ئيمه قهوميك بووين له نه هلي به مه شت , ئينجا ئيبليس دي ل و ده ست به ستي كردين و هيناييني بو دنيا , ئيمه ش ته نها نه وه مان له سه سه ر بوو غه م و په ژاره و خه فته بخوين هه تا بگه رپيئنه وه بو نه و ماله ي كه لي ئي ده رك را بووين .

٦) ماموستا (سيد قطب) ده لئيت :- له پرو داهه كان ي جهنگدا كه چيرو كه كه وي نه ي كي شاهه له نيوان ئينسان و شه يتاندا , هه ميشه ياد خه ره وه يه به سه روشتي جهنگه كه كه له نيوان په يمان ي خوار , سه رلي شيواندني شه يتان دايه , له نيوان ئيمان و كو فر دايه , له نيوان حه ق و ناحه ق دايه , له نيوان هيدا يه ت و گومرايي دايه , ... ئينسان خو ي گو په پاني جهنگه كه يه , هه ره خو ي سه وده مند يان زي ان مه ند ده بيت تيايدا , له مه شدا هه ميشه پي ي ده كه يه نريت كه ئاگادارييت , و هه ميشه ئا راس ته ده كر يت به وه ي كه نه و سه ر يازنكه له مه يداني جهنگدا , و نه و يان نه وه تا خا وه ني ده سته كه وه ته يان دو پان له و مه يدانه دا .

٧) سه روه ها (سيد قطب) ده سه رموي يت :- له كو تايي دا بو چوني ئيسلام ده ر باره ي هه له و تا وان ته وه يه كردن دي ت ... كه هه له ي تا كه كه سه و ته وه ي تا كه كه سه ي هه يه , له تيپروانيني سه ده و پروون دا , كه ئالوز ني يه , هه له يه كي به ريار درا و له سه سه ر ئينسان ني يه له پيش له دا يه كي بو نيدا وه كه نه وه ي تيپروانيني كه نيسه ده لي يت و به كا فر كر دنيش ني يه وه كه (لاهوتي) , وه كه نه وه ي كه نيسه ده لي يت :- عيسا (عليه السلام) , - به ليك دانه وه ي نه وان عيسا كو پي

خوابىت - ھەر لەئەستۆيدا بوويىت ، پزگار بوونى نەوھەكانى ئادەم بىت لە ھەلەكەى ئادەم ، !! ھەلەكەى ئادەم ھەلەكەى شەخسى بوو ، پزگار بوونىشى لىى بەتوبەى راستەوخۇ دەبىت بەشىۋەيەكى ئاسان و لەبار و سادە ، و ھەلەى ھەر كوپىكى ، ئەويش ھەلەكەى شەخسى دەبىت ، و پزگاش بۇ تەوبەكردن كراوھە ، ھەرىنسانىك تاوانى خۇى ھەلەكەرىت .^۱

۸) زانا (الشنقيطي) دەلىت :- خواى گەورە مامەلەى لەگەل ئىبلىس كەربە پىچەوانەى ئەو مەبەستانەى كە ھەببۇر ، كەمەبەستى خۇ بەگەورە زانين و گەورە نىشاندان بوو ، بەلام خواى گەورە بەبچوكى و كەم نرخی و سەرشۆرى و زەلىلى دەرىكرد ، ئەمەش لەئايەتى ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاعِرِينَ﴾ (الأعراف / ۱۳) دا ، دەرکەوت ، (الصغار) ئەو پەرى سەرشۆرى و بىنرخى يە ، و ئايەتى ﴿.....أَخْرَجَ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا﴾ (الأعراف / ۱۸) و چەندىن ئايەتى تىرىش ، لەم ئايەتەو تى دەگات كە كەسى خۇ بەگەورە زان ناگات بە و گەورەى و بەرزى يەى كەمەبەستى بوو و وىستوويەتى ، بەلكو پىچەوانەى ئەوھى دەست دەكەوئىت ، خواى گەورە دانى پىاناو و فرموويەتى :- ﴿إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ﴾ (غافر / ۵۶)

۹) واتە (ئەو كەسانەى لەناو سەنگياندا خۇ بەگەورە زانين ھەيە بەھىچ جۇرىك ناگەنە ئەو نامانچ و مەبەستانەى كە ھەيانە) .^۲

۹) ئايەتى :- ﴿ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجْرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ﴾ (الأعراف / ۲۲)

دەرکوتنى جەستەو ئاشكرا بوونى عەورەت ، بىنگومان ئەوھ سزای تاوان و سەرىپچى يە ، نىشانەيەك نى يە بۆمەدەنيەت و شارستانىيەت ، بەلكوپاشەكشە و دوركەوتنەوھەيە لە فیترەت ، بىنگومان خواى گەورە چاكەى كەردوھ لەگەل ئەوھى ئادەم دا بەوھى كەجل و بەرگى خۇ داپوشىنى پىداون ،

۱/ (في ظلال القرآن) (۱ / ۵۵) بەدەستكارى يەوھ .

۲ / (أضواء البيان) (۲ / ۲۶۳)

كەجەستەو غەورەتتەيان بشارىتەو ، كەجوانى و پازاۋەيسى يە بۇيان ، وەك فەرموۋىتەتى :-

﴿ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَؤَاتِكُمْ وَيُرِي شَأْنَ وِلْبَاسِ النُّفُوسِ ذَٰلِكَ ﴿ (الأعراف / ٢٦) ﴾

ۋاتە : (ئەى نەۋەى ئادەم بەراستى ئىمە پۇشاكى لەبارمان بۇ فەراھەم ھىناون ، غەورەت و ئەۋەى پىتتان ناخۇشە دەربكەۋىت داینەپۇشىت ، ھەرۋەھا جل و بەرگى جوانىش كە خۇتانى پى برازىننەۋە ، (بەلام بىرتان نەچىت) كە پۇشاكى تەقواۋ خوا ناسى چاكتر و خىردارتەر و بەفەرتەر) .

۱۰) ۋوتەى خۋاى گەورە بۇ ئادەم و ھاۋسەرەكەى دۋاى سەرپىچى برىتى بوو لە (اھىطوا) بەلگەيە لەسەر ئەۋەى كەسەرپىچى دەبىتتە ھۇكار بۇ بىبەش بوون لە بەختەۋەرى ، ھەر بەۋ جۇرەى ئەگەر كەسىك حالى لەگەل خوا دابوو ، ئەۋا شىرىنى ئىمان و كىرەۋەى چاكى پى دەست دەكەۋىت ، ئەگەر لە خوا ياخى بوو ، ئەۋا لە و بەختەۋەرى يە بىبەش دەبىت ، و لەۋ پلەيە دىتە خوار وەك ئەۋەى بەھەندىك لە پىاۋ چاكان ۋوتراۋە : ئايا كەسىك سەرپىچى بكات لەزەتى گۈپرايەنى دەست دەكەۋىت ؟ ۋوتىان : نەخىرو نەخىر ، ھەر كەس حەزى پى بكات .

﴿ جبرۇكى ھود (عليه السلام) ﴾

ھۆزى عادى قەۋمى ھود (عليه السلام) لەكۆتتەن نەتەۋەكانن ، خۋاى گەورە دەربارەى ھود بۇمان دەگىپتەۋە دەفەرموۋىت :- ﴿ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ﴿ (الأعراف / ١٩) ﴾ .

ۋاتە :- (يادبەكەنەۋە و بىھىننە بىرى خۇتان كەخۋاى گەورە ئىۋەى پاش نوح كىرە جىنشىنى خۇى . لە (الاحقاف) گىردو تەپۇلكە لماۋىەكان دابوون لە يەمەن كەلەنىۋان (عمان) و (حضرموت) دا بوو ، ئەۋان گەورەۋە جەستەيەكى زىيان ھەبوو . وەك خۋاى گەورە دەفەرموۋىت :- ﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادِ (٦) إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ (٧) الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ (٨) ﴾ (الفجر / ٦-٨)

ۋاتە : (ئايە نەت دىۋ نەت زانى كە پەروەردگارت چى بەھۆزى عادكرد ؟ لەگەل ھۆزى ئىرەم (ئىرەم باپىرى عادە) كەبالا بەرزوو خاۋەنى كۇشكىكى

سنوردارپوون (کهوینهو هاوشیوهی نهوانه لههییج شاریک دا سازندهرابوو) .
نهمانه عادى یهکهم بیوون .

(این کثیر) دهلیت :- نهوان یهکهم کهس بیوون دواى (طوفان) لافارهکهى
نوح (علیه السلام) بتیان پهست , خواى گهوره (هود) پیغهمبهر (علیه
السلام) ی بو ناردن . (انشاء الله) دواتر باسى بانگهوازهکهى دهکهین که کهله
سورهتى (الاعراف) داهااتووہ , بهجوریک کهسورهتهکه باسى بانگهوازی هودى
بهدریژی کردووہ و چیروکی سزای قومهکهیان و لهناو چونیانى پیکهوه
کوکردوتهوه , پاشان نهوهى له سورهتى (فصلت) داهااتووہ کهکوٹای و لهناو
چونیان چون بووه باس دهکهین , کهخواى گهوره پوونى کردوتهوه .

﴿ بانگهوازی هود (علیه السلام) ﴾

خواى گهوره فهرموویهتى :- ﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (٦٥) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَادِبِينَ (٦٦) قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ
مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٦٧) أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ (٦٨) أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ
جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِنْ بَعْدِ
قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٦٩) قَالُوا
أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ (٧٠) قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي
أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سِإْنِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنتَظِرِينَ
(٧١) فَأَنْجِيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا
مُؤْمِنِينَ (٧٢) ﴾ (الاعراف / ٦٥ - ٧٢)

نايهتى :- ﴿ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
أَفَلَا تَتَّقُونَ (٦٥) ﴾ (الاعراف / ٦٥) .

(القاسمی) دهلیت :- واتہ : برایان بووہ له نہسبدا ، چونکہ بہ پئی قسہی نہسب ناسان له خوئیان بووہ . ووتراوہ : خہلکی ہموویان له نہسبدا برای یکن ، چونکہ ہموویان نہوی (نادم و حواء) ن .

(محمد متولی الشعراوی) دهلیت :- له بہر نہوی برایانہ تنہا خیرو خوشی بویان دەویت ، له بہر نہوی برایانہ راستگو دەبیت لہودا کہ بییان دهلیت .
 خوای گہورہ دہفرمویت :- ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (٦٥) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنظُرُكَ مِنَ الْكَانِئِينَ (٦٦) ﴾ (الاعراف / ٦٥-٦٦)

(ابن کثیر) دهلیت :- مہبست نہویہ کہ عاد قومینکی دلہرق و بیہروا بوون ، قومینکی لوت بہرزو له خوئیایی و یاخی بوون لہبت پهرستی دا ، خوای گہورہ پیوینکی لہناو خوئیان دا بوناردن بانگہوازیان بکات بولای خواو تنہا پهرستش بکن دلسوژ و ئیخلاسیان بولخوا بیت ، باومریان پینہکرد و سرپیچیان کرد ، خوای گہورہ بہتوتترین شیواز گرتنی .

کاتیک فرمانی پی کردن بہ خوا پهرستی و دلخوش کردن بہ گوئی پایہلی و لیخوشبونی خوایی ، ولہسر نہوش بہلینی خہیری دنیا و قیامہتی پیدان :-
 ﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ ﴾

واتہ :- (پیاوہ گہورہ و دیارہکانی قومہکہ کہ کافر بوون وتیان : ئیمہ تو لہ بییشکی دا ئہبینن ، وئیمہ وا گومان دہبہین کہ تو لہ دروزنان بیت) .

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (الاعراف ٦٧)
 واتہ : کارہکہ وہک نہوہ نہبوو کہ ئیوہ گوماننتان پی کرد ، بہلکو من پیغہمہریکی رہوانہ کراوم لہلایہن پهرومردگاری جیہانیاہوہ .

١ . (محاسن التأویل) (٧ / ١٦٤)

٢ . (قصص الأنبياء ومعہ سیرة الرسول) ل (٥٣)

زانای بانگ خواز ماموستا (عمرو خالد) ده لیت :- بۆچی ئەم پیغه مبهره ناو نراوه (هود) ؟ خوای گه وره فرموویه تی ﴿ وَآلِي عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا ﴾ ، ووشه ی هود له (الهود) هوه هاتووه ، واته هیواشی و له سه ر خوایی ، بانگه وازی قه ومه که ی به له سه ر خوایی و هیواشی و به زهیی ده کرد ، ناوه که ی پییت ده لیت که ئەو چۆن بانگه واز ده کات .

﴿ اٰبِلٰغِكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّيْ وَاِنَّا لَكُمْ نٰصِحٌ اٰمِيْنَ ﴾ (٦٨)

واته :- (من په یام و نامه کانی په روه ردگارم ده گه یه نم به نیوه و من بو نیوه دلسۆزو نامۆزگار یکی ئەمینم) .

گه یاندنی په یام پیویستی به راستگویی هیه له که سه که دا که ده یگه یه نییت ، پیویسته ده سه ته وازه ی جوان و گشتگرو پرمانا و مه به سستی چاک به کار به نییت ، نالۆزی تیا نه بییت و شوینی جیا وازی و ناکۆکی نه بییت ، ئەو له گه ل ئەمانه دا له سه ر شیوه ی ئەم گه یاندنه له و په پری دلسۆزی و به کولبوندا بووه و سور بووه له سه ر هیدایه ت دانیان ، به ته مای هیچ کریو پاداشتیک نابیت لییان و داویان لیناکات به لکو ئەو به دلسۆزی و بانگه واز بو خواده کات ، ته نها داوای پاداشت له و که سه ده کات که ناردویه تی ، چونکه خیری دنیا و قیامه ت گشتی له ده سستی ئەو دایه) و فه رمانیش بو خویه تی ، ده فه رموویت ﴿ يَا قَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴾ (هود / ٥١)

واته :- (ئەو قه ومه که م من داوای کریتان لیناکه م له سه ر بانگه واز ، کری و پاداشتی من ته نها لای ئەو که سه یه که منی له نه بوونه وه به دیه یناوه ، نایا نیوه بیرناکه نه وه ؟)

﴿ اَوْعَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ﴾ (الاعراف ٦٩)

(محمد علی الصابونی) ده لیت :- واته : سه رتان نه سو پر میت که خوای گه وره پیغه مبه ریکی له خو تان بو خو تان ناردووه ، تا ناگادارتان کاته وه له گه یشتنه وه تان به خواو ، له سزای خوا بتاترسینیت .^٢

٢. (قراءة جديدة وروية في قصص الأنبياء) ل (١٨٤)

١ / صفوة التاسفير (٤٤٢ / ١) .

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ زَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ (الأعراف / ٦٩) .

زانا (محمد رشید رضا) دهلیت : واته :- یادبکهن و فهزل و نیعمهتی خوا بهسر خوٲانهوه بیننهوه یادتان کاتیک نیوهی کردوه به جینشین لهسر زهویدا له دوی قهومی نوح (علیه السلام) ، و زیادی پیندا ون له دروستکراوهکان و بوی فراوان کردن ، و هروهها فراوانی له مولک و دهسهلات و شارستانیهدا پی داون ، یان له دروستکردنی جهستهی خوٲاندا ، کاتیک بالأتان بهرزو لاشهتان بههیزه ، یادی نیعمهتهکانی خوا بکهن و سوپاس گوزارین لهسهری ، تا بهلکو نهوهی خوی گهوره بو سوپاس گوزارانی نامادهکردوه نیوهش دهستان بکهویت .

﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (الأعراف / ٧٠)

واته : (ووتیان : نایا تو هاتوی بو لای نیمه که بهتهنها خوا بپهرستین و واز لهوانه بهینین که باوک و باپیرانمان دهپهرستن ، جا ئه و سزایهمان بو بینه که بهلینت پینداوین ، نهگه تو له راستگوویانیت) .

﴿ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتْجَادُلُونَنِي فِي أَسْمَاءِ سَمِيئْتُمْوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سِئْسٍ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ (الأعراف / ٧١) .

(ابن کثیر) دهلیت :- نیوه بهوهی ووتتان به راستی سزاو توپههونی خوا بهسهرتان دا هات ، نایا نیوه پشت لهوه دهکن که تهنها خوا بپهرستن که هاوهلی نی یه ، بو بت پهرستنی که خوٲان داتان تاشیون و ناوی خواتان لی ناون لهلایه خوٲانهوه که خوٲان و باوک و باپیرانتان ئه و ناوانهتان بریارداوه ، بهلکه لهسر نهوه دانهبهزیوه که نیوهه باوک و باپیرانتان بوی چوون ، نهگه

ئیوه حهق رهد بکه نه وه له ناو ناحهقی و بی مانایی دا بمیننه وه نهوا ، وهک یهک وایه بۆتان ، نه گهر نه هیشیان لی بکهین یان نا ، جا چاوه پروانی سزای خوا بکهن پیتان دهگات ، و سزاکه ی ناگه پیته وه و پئی لیناگیریت .

زانا (الشنقیطی) ده لیت :- لی ره دا خوای گه وره هیچی دهر باره ی نهو موجداه له ی نیوان هود (علیه السلام) و قه وه که ی بۆ پوون نه کردینه وه به لام له شوینیکی تر دا ناماژه ی پیداوه :-

﴿ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (٥٣) إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (٥٤) مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونَ (٥٥) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هِيَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (هود / ٥٣ - ٥٦) .

واته :- (ووتیان: نه ی هود تۆبه لگه یهکت بۆ ئیمه نه هیناوه و ، ئیمه له بهر قسه ی تۆ ده ست له خواکانی خۆمان بهرنا دهین ، و ئیمه بروات پینا هینین ، ئیمه ته نها ئه مه به تۆ ده لئین :- که مه ندیک له خواکانمان زیانیان به تۆ گه یاندوه) ده ستیان لیوه شاندریت و تیکیان داویت) ، هود ووتی :- خوابه شایهت ده گرم ئیوه یش شایهت بن ، که به راستی من له وه ی که ئیوه ئه یکه نه هاوبه ش بۆ خوا به ریم ، له غهیری خوا ، جاهه مووتان پیلانم بۆ بگپرن له پاشان مؤلتیشم نه ده نی (به لام هیچیشتان پینا کریست) ، به راستی من پشتم به خوابه ستوه که په رومردگاری من و په رومردگاری ئیوه شه ، هیچ گیانه له بهرک نیه که بجولیت له سه ر زه ویدا مه گهر نه وه ی که ناوچه وانیان به ده ستی خواوه یه و ده یان گریت ، بیگومان پهروه دگرم له سه ر پنگای راسته)

﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴾ (الاعراف / ٧٢) . واته :- (هود علیه السلام) و نهو که سانه ی

له باوه پداران له گه لیدابوون ، بهر حمهت له لایه ن خو مانه وه پزگارمان کردن ، و دروژنان و کافرانیشمان له په گ و پیشه دهر کیشا و هه موویانمان به سه ریبه کداداو مالیانمان ویران و پوخواوکرد ، نهوان باوه پریان نه هیئا ، بو یه شیایوی نهو سزایه بوون)

﴿ تیاچوونی (عاد) ی قهومی (هود) ﴾

خوای گه وره فه رمووی : ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (١٥) فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخُرِّي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴾ (فصلت / ١٥-١٦) .

نایه تی : ﴿ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ﴾ زانا (الخازن) ده لیت : هود پیغه مبهر (علیه السلام) به سزای خوا هه ره شه ی ئی کردن نهوانیش وتیان : - ئیغه به فه زل و هیژو قوه تی خو مان ده توانین نهو سزایه له خو مان دوربخه ی نه وه ، نهوان قهومیکی جهسته و لاشه گه وره بوون خوای گه وره ش وه لأمی دانه وه وه فه رمووی : - نایا نهوان نه یان بینیه وه نه یان زانیوه که خوای گه وره نهوانی دروستکردوه وه نهوان به هیژترو به ده سه لآتتره ، نهوان هه ر ئینکاری نایه ت و موعجیزه کانی ئیغه یان ده کرد ، ئینجا ئیغه ییش بایه کی به هیژی توندمان بو ناردن که ده نگی گه وره بوو ، وتراوه بایه کی ساردبووه ، وتراوه (با) هه شت به شه ، چواریان بو سزایه ، که بریتین له (الصرصر ، العاصف ، القاصف ، العقیم) ، چواریشیان بو ره حمه تن نهوانیش : (الناشرات ، المنشرات ، المرسلات ، الرزاریات) ن ، وتراوه خوای گه وره له سنور ئیکی دیاری کراودا بای ساردی بو ناردن ، هه موویان له ناوچون له چه ند پوژ ئیکی شومدا (وتراوه : پوژان ئیکی ته پوتوژاوی بوو خو ل و غوبار بووه ، به جوړیک بووه چاو هیچی نه ده بینی ، و خوای گه وره بارانی ئی گرتنه وه بو ماوه ی سی سال ، ته نها خو ل به سه ریاندا ده باری به بی باران ، بو نه وه له دنیا دا سزای سه رشو پریان پی بجیژین ، نهوان به بی مافیکی ره وا له سه ر

زهویدا خویمان به‌گه‌وره نیشانداندا له‌ژیانی دنیادا ، و به‌راستی سزای قیامت سره‌شۆپ‌که‌رترو به‌ نازارتره ، به‌راستی نه‌وان له‌ و سزایه پارێزاونابن و په‌نا نادرین .

پاش نه‌و باتوندو به‌هیزه‌ خوای گه‌وره باسی حالییانی کردوو فه‌رمووی :-
﴿ فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ (٧) فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴾
(الحاقه / ٧-٨) .

زانای ته‌فسیر (القرطبي) ده‌لێت : ده‌تبینی نه‌و خه‌لک‌ه‌ی که‌له‌ماوه‌ی نه‌وچه‌ند شه‌و پۆژه‌دا تیاچوو بوون ، هه‌موولال و پال به‌مردوویی که‌وتبون ، ده‌تووت قه‌دی دارخورمای هه‌لکێشراون و ناوه‌که‌ی به‌تاله ، (ابو الطفيل) فه‌رموویه‌تی :- وه‌ک کۆته‌ره‌ی دار خورمای ناوبۆش ، (ابن شجرة) وتویه‌تی : - (با) توندو به‌هیزه‌که‌ ده‌یدا له‌ ده‌میان و له‌ وێوه‌ ده‌چویه‌ ناوسکیان و ، هه‌رچی له‌ناو سکیان دابوایه‌ پایدمائی و به‌به‌تائی ده‌یه‌یشته‌وه ، وه‌ک کۆته‌ره‌ی دارخورمای کلۆریان ئی هاتبوو ، ﴿ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴾ واته : نایه‌که‌سیک یان کۆمه‌لێکیان ئی مابوویه‌وه ، (ابن جریج) ده‌لێت :- نه‌وان بو‌ماوه‌ی جه‌وت شه‌و و هه‌شت پۆژ له‌ناوسزای خوادا که‌بای به‌هیز بوو هه‌ربه‌ زیندووی مانه‌وه ، کاتیک له‌ پۆژی هه‌شته‌مدا پۆژیان کرده‌وه مردن ، ئینجا با هه‌لیگرتن و فه‌رێدانه‌ناو ده‌ریاوه ﴿ فَاصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِينَهُمْ ﴾ واته :- ته‌نها ماله‌ چۆله‌کانیان ده‌بینرا .^٢

١ . (تفسیر الخازن)

٢ . (تفسیر القرطبي) (٨ / ٦٧٤٠) به‌گورتی و به‌ده‌ستکاریه‌وه .

﴿ پھندو وانہ ئیمانہ کانی چیرؤکھ کہ ﴾

۱) زانا (محمد متولیی الشعراوی) دەلیت :- کاتیک ﴿وَالی عَادِ أَخَاهُمْ هُودَا﴾ دەبیستین ، وشەیی (اخام) کۆمەلیک مانامان دەداتی ، یەکەم : لەرەگەزی خۆیان بوو و بەهەمان زمانی خۆیان قسەیی کردوو ، ولەگەلیاندا ژیاوو بەباشی ناسیویانە ، ئەوەش نزیکسی و خوگرسی و تیکەلأوی بوو لەگەل پیغەمبەرەکەدا ، چونکە ئەگەر کەسیکی بیگانە و بیانی بوایە دەیانووت :- کەسیکی بیانی هاتوو دەیەوێت دەسەلاتمان ئی وەرگریت و ببیت بەگەرە بەسەرمانەو ، ونەگەر بەغەیری زمانەکەیی خۆیان لەگەلیان بدوایە ، رەنگ بوو نیان توانیایە گفتوگۆیی لەگەل بکن^۱

۲) زانای تەفسیر (القاسمی) دەلیت :- پشت بەو نابهستریت کەهەندیک لەمیژوو ناسان تیایدا پۆچوون و باسی دەکن لەقەومی (عاد) زۆر بالاً بەرزوو گەرەو بەخۆرەبوون ، کەدریژترینیان (۱۰۰) بال بوو و کورترینیشیان (۶۰) شەست بال بوو ، بی گومان ئەمە بەلگەیهکی لەسەر نی یە نە (عەقلی) و نە (نەقلی) تەنها وەهە ، نایەتی (وزادکم فی الخلق بصیطة) ناییتە بەلگە لەسەر ئەوێ کە ئەوان وویستویانە ، بەلکو بەلگەیه لەسەر گەرەیی لاشەیان و بەهیزیان ، بی گومان نەتەوکان یەکسان نەبوون لە گەرەیی لاشەیان و دریژی و هیزیاندا ، بەلکو لەیەک جیاواز بوون^۲

۳) (ابن کثیر) دەلیت :- هەرکەسیک بلیت :- پۆژی شووم بەردەوام بوو لەپۆژی چوارشەمەدا ، لەم تیگەیشتنەو پەشبین بیست پیی ، بیگومان هەلەیی کردوو و پیچەوانەیی قورئانیشە ، چونکە خوای گەرە لە نایەتیکی تردا فرمویەتی :- ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَّحْسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخُرِّي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلِعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾ (فصلت / ۱۵-۱۶) .

۱/ (قصص الأنبياء وقعة سيرة الرسول) ل (۵۷ - ۵۸) .

۲/ (محاسن التأويل) . (۷ / ۱۶۷ - ۱۶۸) .

زانراوه که ههشت پوژئی به دوای یه کدها تا تو بووه، نه گهر خوئیان له خوئیاندا شوم بووین، ئەوا بیگومان هەر جهوت پوژه که ی ههفته ی به دوای یه کدها تیکه وتوو، هه موویان دهگریته وه که شووم بن، بوئه مهش که س شتی وای نه وتوو، به لکو مه بهست له (آیامِ نَحِساتِ واته : له سه ره نه وان شووم بووه .^۱) (الدکتور فضل حسن عباس) ده لیت : - به راستی هود (علیه السلام) ویستی دژایه تی ههستی قهومه که ی نه کات، هه ره له سه ره تا وه خوئی بگه یه نیت ههست و سوژیان به لکو نزیکیان که وت و سوژی بو نواندن، به لام قهومیك ده بینین، به هوی خوشه ویستیان بو مالی دنیا، سوژی نه و خوشه ویستی هه دا یپوشیوون، نه گهر بچن نه و سوژو عاتیفه یه له دهرونیان ده رکیشین، ئەوا کار دانه وه یه که پوده دات، پیچه وان ه ی نه وه پوو ده دات که ده مانه ویت، به لام باشترین ریگا بو له ره گ ده رکیشانی نه و سوژه، بریتی یه له وه که ئیمه سوژیکی تر له دهرونیاندا به هیز که ین وه که به خشین له ریگه ی خودادا و به خه رج دانی له بواری خیردا، نه گهر خوای گه وه خهیری بو نه وان ویست، نه وه ی که پوو ده دات بریتی ده بیئت له مملانیی هه ردوو جوژه سوژو عاتیفه که، یه کیکیان به سه ره نه وی تریاندا به هیزو زآلت ده بیئت، نه وه ش به نامه ی هود (علیه السلام) بوو، به راستی نه و ویستی نه وه ی له دهرونیاندا یه ده ره بیئیت و نه و جوژه سوژو عاتیفه ی تربخاته شوینیان. پینیان ده فه رمو ویت :- (نه ی خزمه کانم داوای لیخوشبوون له په ره مردگار تان بکه ن، پاشان بگه ری نه وه بو لای نه و، هه ره نه وه له ناسمانه وه بارانی زوری په ره ره که تان بو ده بارینیت، هیزو ده سه لانتان بو زیاد ده کات زیاد له هیزو ده سه لاتی ناسایی خو تان، پوو ره مه گێرن له م باس و ناموژگاریانه له کاتی کده که هه می شه تا وان (بارن). (هود / ۵۲)

۵) پاداشت له جؤرو ره گهزی کرده و هکان ده بیئت ، له کاتیکدا خوی گوره هیزی جهستی و هؤکاری مادی دابوو به قهومی (عاد) ، نهوان خۆبه گوره زانین و لادان له خویان په پرهو کرد ، ههتا وتیان :- (مَنْ اَشَدَّ مِنْ قُوَّةِ كَيْ لَه ئیمه به هیزتره ، سزاکه یان نهوه بوو خوی گوره بایهکی له خۆیان به هیزتری به سردا زالکردن ، ههریه که لهوان به و گوره یهیی خۆیان بوئاسمان بهرزه کردهوه ، پاشان دهیکیشایهوه بهزه ویدا و سهری دهشکاند و جهستی وهک کۆتهری دار خورمای هه لکیشرای لیدههات ، نهوه سزای خۆبه گوره زانینه که یان و هیز و دهسه لات و زۆرداریه که یه یان بوو ، پهروهردگار ستهم له بهندهکانی ناکات نهو له ناوچوونهش وه نه بیئت زۆر دور بیئت له ستهم کارانهوه .

﴿ چیرؤکی (صالح) پیغه مبهر (علیه السلام) ﴾

هؤزی (ثمود) قهومی (صالح) پیغه مبهر بوون (علیه السلام) له (الحجر) نیشته جی ده بوون ، له نیوان (حجاز) و (تبوك) دا ، پیغه مبهر ﴿﴾ بهو شوینه دا تینه پری که بۆ (تبوك) ده چوو ، ئیمامی (احمد) له (ابن عمر) هوه بوئمان ده گپریتهوه ، فرموویتهی :- کاتیک پیغه مبهر ﴿﴾ لای خه لکه که له تبوك لایدا ، لای مالهکانی (ثمود) له (حجر) یش لایدا لایان ، بیینی خه لکه که لهو په باره ئاویان دهره مینا که (ثمود) لیئی ده خواردهوه ، پاشان هه ویریان لیشیلاو منجه ل و ساجی گه وریان دانا ، پیغه مبهر ﴿﴾ فرمانی پیکردن منجه له کان برژن و هه ویره کهش بکهن به عه له فی و شتر و ولاخه کانیا ، پاشان جیی هیشتن تاگه یشته سهر نهو بیرهی ، که وشتره کهی (صالح) ئاوی لیی ده خواردهوه ، و نه می لیکردن که بچنه شوینه واری نهو قهومی که سزا درابوون ، فرمووی :- (من له وه دهرسم که نه وه ش توشی ئیو بیئت که توشی

١. ئەوان هاتووە ، لەبەر ئەوە مەچنە سەر شوینە که بیان) .

هەر لە (ابن عمر) هە ووتی :- پیڤەمبەر (ﷺ) کەلە (الحجج) دا بوو ، فەرموو :- (مەچنە سەر ئەو قەومە ی که سزادراون مەگەر لە کاتیگ دا بچن که بگڕین ، ئەگەر گریانتان نەبوو نەگریان مەچنە سەریان ، باشەو سزایەتان پی ئەگات که بە ئەوان گەیشتووە) . ٢

لەمەندیگ گێرانیوە دا هاتووە ، پیڤەمبەر (ﷺ) کاتیگ بە شوینە واره که بیان دا تیپەری سەری پیچابوو ، و لآخی سواریه که شی بە خیریای تاودابوو ، و نەمی کردووە بۆ شوینە که بیان مەگەر ئەو که سانه بە گریانەوە بچن . سەردەمە که شیان ، قورئان ناماژە ی پێداوہ که دوا ی قەومی (عاد) لە (هود) (علیه السلام) بوون ، وە ک لە پیڤەمبەر (صالح) هە دە گێریتتەوہ ، فەرموو یەتی :

﴿ وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءً مِنْ بَعْدِ عَادٍ ﴾ (الأعراف / ٧٤) .

ئەوان ئەهلی پیشە ی ناژەلداری بوون ، ناژەلی ژۆر و پەزو باخ و کشتوو کالیان هەبوو ، نازو نەمە تیکی ژۆریان پیڤەمبەر بوو ، بە لآم ناشکوری ئەو نیعمە تانە بیان کرد ، خوا ی گەورە پیڤەمبەر یکی بۆ ناردن لە خۆیان که دەیان ناسی راستگۆیەو دەست پاکە ، کە ئەویش (صالح) ه (علیه السلام) مامۆستای بانگ خواز (عمرو خالد) دەلێت :- (ثمود) ووشە یه که لە (ثمود) ه وە هاتوو ، واتە : ئاویکی کەم ، چونکە لە شوینیگدا نیشتە جی دەبوون خاکە که ی ئاوی کەم بوو ، هۆزە که بەو ناوہوە ناوئرا لە بەر کەمی ئاوە که ی . هەر وەها (ثمود) باپیڕە گەورە یان بوو ، مەرج نیە (ثمود) ئەوانە بوون که لە گەل گەورە مان (صالح) دا ژیا بن ، دەگونجیت نازناوی هۆزە که بیت . ٣ خوا ی گەورە لە سورەتی (الأعراف) دا دە فەرموو یت :-

١- (البخاری) بەژمارە ی (٦ / ٣٧٨) لە (الأنبيأ) دا پێوا یەتی کردووە .

٢- (البخاری) بەژمارە ی (٦ / ٣٧٩) لە (الأنبيأ) دا پێوا یەتی کردووە .

١ / (قراءة جديدة ورواية في قصص الأنبياء) ل (١٩٥)

﴿وَأَلِي ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ (٧٣) وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحَثُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (٧٤) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنْ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ (٧٥) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (٧٦) فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ (٧٧) فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ (٧٨) فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ ﴿ (الاعراف / ٧٣-٧٩)

﴿ وای شمود اخاهم صالحاً ﴾ . واته بؤ قهومی (شمود) (صالح) ی برایانمان نارد که له نه سببی خویمان و نیشتیمان ی خویمان بوو. بهه مان شیوازی بانگه وازی پیغه مبه رانی پیش خوئی و دوی خوئی بانگه وازی کردن . که بریتی بوو له :- (اعبدوا الله مالکم من الله غیره) خوا به تاک بزائن و هاوهئی بو بپریمارمدهن . پاشان نهو ئینسانه و موعجیزه ی بیرخسته وه که خوی گه وره له سر دهستی (صالح) دا به دیهینان که بریتی بوو له (هذه ناقة الله لکم آية فذرورها تاكُل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب اليم) .

(ابن کثیر) ده لیت :- زانایانی ته فسیر باسیان کردوه که (شمود) پوژئیک له (نادی) شوینی کو بونه وه ی خویمان کو بونه وه پیغه مبه ر صالح (علیه السلام) هات بؤ لایان , بانگی کردن بؤ لای خوا یادی خستنه وه و ناگاداری کردنه وه و ناموژگاری کردن و فرمانی پیدان , نه وائیش ووتیان :- نه گهر تو له و به رده - که به ردیکی گه وره ی دیاری کراو بوو - ووشتریکی مییه مان بؤ بینیته ده روه , که سیفته ی او واییت , چهند سیفته تیکیان باس کردوو خستیانه پالی , که گه وره بییت و ملی دریزو ئینجا پیغه مبه ر صالح (علیه السلام) پیی ووتن :- نایا نه گهر دیتان که من داواکه تان بؤ جیبه جی بکه م له سر نهو شیوه ی خو تان , نایا باوره پده هینن به وه ی که من هیناومه و به راستم ده زائن له وه دا که پیی هاتوم ؟ ووتیان :- به لئ , نه ویش به لئین و په یمانی له سر نه وه

لی وەرگرتن ، پاشان هەستا چوو بۆ شوینی نوێژ کردنەکی ، ئەوەندە پێویست بوو نوێژی بۆ خوا کرد ، پاشان لەگەرمرداری پارایەوه کە داواکەیان وەلام بەداتەوه ، خۆی گەوره فرمائی کرد بەو بەردە کەلەت بیّت و ووشتیکی گەورە لی بیّتە دەروەه ، لەسەر ئەوشیۆهەیی کەئەوان داوایان کردبوو . یان لەسەر ئەو سیفەتەنەیی کەلێیان نابوو . کاتیکی بەو شیۆهە بینییان کاریکی گەورە مەزن هاتە بەر چاویان ، دیمەنیکی سەپرو ، توانایەکی لەپرادەبەدەر ، و بەلگەهەکی یەکلایی کەرەوه ، و نیشانەهەکی پوون ، زۆریکیان باوەریان هیناو ، و زۆریکیشیان لەسەر کفری خۆیان و گومرایی مانەوه بەردەوام بوون ، لەبەر ئەوه خۆی گەوره فرمووی : ئینکاری ئەو بەلگە گەورەیان کردوو ، بەهۆیەوه زۆرینەیان شوین حەق نەکووتن .^۱

(محمد رشید رضا) دەلیت : - (هذە ناقة الله) ، ئەمەدەرخستنیکی سەرلەنووی یە بۆ بەلگەو نیشانەکان ، واتە : ئەمەووشتی خۆی گەورەه ، ناوهکە (إضافة) کراوه بۆ لای ناوی (الله) . (ناقة الله) لەبەر گەورەیی و گرنگی کارەکی . و تراوه : - لەبەر ئەوهیە بەپێچەوانەیی سوننەتی کاری خۆی دروستی کردوو ، لە چاو دروستکردنی ووشتەکانی تر و سیفاتەکانیاندا ، و تراوه : - لەبەر ئەوهیە کە خاوەنی نی یە . بەمولکی کەسیان نەبوو .

﴿ فذروها تاكل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم ﴾ ووتی : - کۆی نایەتەکان بەلگەن لەسەر ئەوهی کەنیشانەیی خوا لەووشتەکەدا ئەوهیە ، کەکەس نایبیت دەستکاری بکات و خراپەو نازاری تووش بکات ، نە لە خواردنیدا و نە لە خواردنەوهیدا ، و ئاوی (ثمود) لەنیوان قەومەکەو ووشتەکەدا ، دابەشکراپوو ، کەئاویکی کەم بوو ، دەبوو ئەوان پۆژیک بیخۆنەوه ، و ووشتەکەیش پۆژیک ، پێوایەت هاتوو ، کەئەوان لەباتی ئاو شیریان لەووشتەکە بەشی هەموویان دەست دەکووت ، ئەمە لە (ابن عباس) و (قتاده) هوه ، پێوایەت کراوه .

پاشان بهو نیعمه ته تان یادی خستنه وه که له سریان بوو .

﴿ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾ (الاعراف / ٧٤) .

واته : یادبکه نه وه کاتیگ خوای گه وره ئیوهی کرد به جینشین له سر زه ویدا , (الشهاب) ده لیت : - نیفرممو : (خلفاء عاد) جینشینی عاد , ناماژیه بو ئه وهی که له نیوانیاندا ماوهیه کی دوورو دریز هه بووه , و ئیوهی له خاکی (الحجر) دانیشه جی کرد , که له دهشت و تهختانی یه کانیدا بیناو باله خانهی برزوو ته لاری هه مه جوژ دروستبکن , و چیاکان بپرن و دای تاشن له شیوهی مالدا بو شوینی نیشته جی بووتنان .

(القرطبي) ده لیت : - مال و خانویان له شاخه کان ده پیری و دروستده کرد له بهر ته من دریزی خویمان , چونکه خانوه کانیان پیش کوتایی هاتنی ته منی خویمان له ناو ده چون . یادی نازوو نیعمه تی خوا بکن به سر خوتانه وه سوپاسگوزاری خوابن له سهری و فه سادی خراپه له سر زه ویدا به پرماه کهن .
﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنْ صَالِحًا مَرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴾ (٧٥) قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴾ (٧٦) (الاعراف / ٧٥-٧٦)

(محمد علي الصابوني) ده لیت : - پیاوه گه وره ناودارو خو به گه وره زانه کان له قومی صالح به باوه پرده لاره لاوازه کانیانی شوین که وتووی صالحیان ووت : - به راستی خوای گه وره صالحی بو ئیمه و ئیوهش ناردووه , نه مه میان له سر شیوازی گالته جاری ووت , به لام ئه وان (باوه پرده لاره) به شیوازیکی حکیمان , به ئیمان به په یامه که ی وه لایمان دانه وه , .

(ابو حیان) ووتویه تی : لادانیان له ووتنی (هُو مُرْسِل) بُو ووتنی (انا بما أُرْسِلُ بِهِ مُؤْمِنُونَ) لهو پهری جوانیدا بووه ، کاتیئک فرمانی په یامه که ی زانراو و پوون و دیاره ، و پاریزراوه و گومانی تیناچیت له وهدا که بهو شیوه ناوازه و دهسته و سانه وه هیناویه تی پیویستی به وه ناییت که پرسیریاری په یامه که ی لی بگریت ، ئینجا نه و که سانه که خویمان به گه وره زانیوه ووتیان :- ئیمه باوه پ به وه ناکه یین که ئیوه به راستان زانیوه ، له پیغه مبرایه تی صالح ، به لکو نه وان نه یان ووت :- (انا بما أُرْسِلُ بِهِ كَافِرُونَ) ، بُو دهرخستنی سه ریچی خویمان بوو بُو نه وان و رت کردنه وه ی قسه کانیان بوو .

﴿ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (الأعراف / ٧٧)

(ابن کثیر) ده لیت :- کاتیئک نه و حاله ته یان له سه ر دریزوویوه وه ، که سه گه وره و خو به زل زانه کانیان کوپوونه وه ، له سه ر نه وه ریگوتن که نه و ووشره بکوژن ، تاله دهستی ئیسراحت بکن ، و ناوه که یان بُو بگریته وه ، شه یقان کرده وه که ی بُو جوان کردن . نه وه ی کاری کوشتنه که ی گرتنه نه ستوی خو ی ، گه وره که یان بوو ، به ریگوتنی هه موویان کردی ، له بهر نه وه کاره که دهریته پال هه موویان .

﴿ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (الأعراف / ٧٧)

زانا (عبدالرحمن بن ناصر السعدی) ده لیت :- له اشاره که دا نو پیوا ی گه وره و به هیز هه بووله شه یقانه کانیان ، به رگری نه وان ه یان ده کرد که صالح (علیه السلام) بوی هینا بوون ، به به ستیا له به رده م ریگه ی خواو بانگه وازه که یدا ده گرت و خراپه یان له سه رزه ویدا دهنایه وه و چا که یان نه ده کرد ، و صالح ناگاداری کردن که ووشره که نه کوژن ، به لام نه وان له خو به گه وره زانین و ره تکردنه وه ی حه قدا ، به که م شت که کردیان کوپنکیان به ست تاله سه ر

١/ (صفوة التفاسیر) (١ / ٤٤٤ - ٤٤٥) .

٢/ (صحیح قصص الأنبياء) ل (٩٥ - ٩٦) .

ئەو پىك كەوتن ووشترەكە بكوژن ھەر لەوماوەيەدا لەسەر ئەو پىك كەوتن كارەكانيان توندو چىركەنەو لەسەر كوشتنى ووشترەكە تىپەرن بۆ كوشتنى صالحى پىغەمبەريان ، پەيمانيان دا پىك كەوتن ، و سویندىان خوارد ، و فەرمانەكەيان شار دەو لەترسى ئەو پىك كەس و كارەكەى قەدەغەيان نەكەن ، چونكە لەمالىكى بەرپىزو سەربەرزدا بوون ، ووتيان (لَنْبَيَّتَهُ وَاهْلَهُ) سویندىيت ، بۆى دەمىنەنەو بەشەو ، پاشان ئەگەر كەس و كارەكەى پىيان زانين و گومانيان برد ئىمە كوشتومانە ، ئەوا سویند بۆ دۆست و نزىكەكانى دەخوین كەئىمە لەناو بەرى كەس و كارەكەيمان نەبىنەو ، بەدلىيى ئىمە لەپراستگۆيانين . ئەم نەخشە گەورەيان پىك خست و ، بەلام ئەوان نەخشەى فىلاوى دەكيشن و خوای گەورەيش ، نەخشەى بەتاكردنەو بۆكارەكانيان دەكيشيت و فىرى صالحى پىغەمبەرى دەكات ، كاتىك خويان كەمىن كرد لەبنارى چىايەكدا تا بۆفرسەتىك چاوەپى بن بۆصالح ، بەلام خوای گەورە دەستى كرد بەسزادانى ئەوان ، ئەوان بوونە پىشپەو بۆ قەومەكەيان بۆ ناو ئاگرى دۆزەخ ، و خوای گەورە لە سەر چىاكەو بەردىكى گەورەى بۆ ناردن دای بەمەموويان داو بەخراپترين شىوہەمويانى لەناو برد ، دواتر كەسى پۆرتەواو بوو ، لەسەرويانەو دەنگىكى زۆرگەرە ھات و لەسەرو بن پراى تەكاندن و سەرو ژىرى كردن بەخاكەو ، ئىنجا خوای گەورە صالح و باوەپدارانى پزگار كرد و فەرمووى :-

﴿يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ﴾

(الأعراف / ٧٩) .

(محمد علي الصابوني) ده‌لێت :- دواتر (صالح) (عليه السلام) پشتی ئی هه‌لکردن پاش ئه‌وه‌ی له‌ناوچوون و بینینی که چییان به‌سه‌رده‌ها‌توو‌ه , له‌سه‌ر شی‌وازی چه‌سه‌ره‌ت و داخ هه‌لکێشان پێی ووتن : به‌راستی من په‌یامی په‌روه‌ردگارم پێ گه‌یاندن , و ناگادارم کردن له‌ سزای خوا , و توانای خۆم به‌ خه‌رج دا له‌ نامۆزگاری کردنتان , به‌لام کاری ئێوه به‌رده‌وامی بوو له‌سه‌ر رقبوونتان له‌ کهسانی دلسۆزو نامۆزگاری کار , و دوزمنایه‌تیتان کردن .^١

(ابن کثیر) ده‌لێت :- واته :- صالح فه‌رمووی من زۆرم هه‌ولدا له‌ پێناو هیدایه‌ت دانی ئێوه‌دا به‌هه‌موو توانام که‌هه‌مبوو و به‌قه‌سه‌ر کردارم سو‌ربووم له‌سه‌ری , به‌لام ئێوه‌ چه‌قتان قبول نه‌کرد , له‌به‌رئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وکاره مانه‌وه که‌نازارو سزا بوو بۆتان و به‌رده‌وامیش ده‌بیت له‌سه‌رتان بۆ هه‌تا هه‌تایه , من توانایه‌کم نی یه‌ تازه‌دوررتان به‌خه‌مه‌وه , ئه‌وه‌ی واجب و پێویست بوو له‌گه‌یانندی په‌یام و نامۆزگاری بۆ ئێوه گه‌یاندم و کردم , هه‌موو هه‌ولێ خۆم به‌خه‌رج دا , به‌لام خوای گه‌وره ئه‌وه‌ی خۆی بیه‌ویت ده‌یکات .^٢

﴿ وانه و په‌نده نیمانیه‌کانی چیرۆکه‌که ﴾

(القاسمی) ده‌لێت :- (الرازی) ووتویه‌تی :- هه‌ندیک له‌بیبیاوه‌ران وای لێک ده‌ده‌نه‌وه ئه‌و ووشانه‌ی له‌گیرانه‌وه‌ی ئه‌م پوداوه‌دا دابه‌زیون جیاوازیان له‌نیوان دایه , ووشه‌کانیش : (الرجفة , الطاغية , الصيحة) ن ؟ وه‌لام , ئه‌وه‌ی (ابو مسلم) ووتویه‌تی بریتی یه‌له :- (الطاغية) ناویکه بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌سنوری خو‌یان تیپه‌ریان کردوه , وه‌ک یه‌که ئه‌گه‌ر ئاژهل بن یان شتی تر , و (هاء) ی پێوه‌ نویسنه‌راوه بۆ (مبالغة) . موسلمانان پاشای

٢ / (صفوة القاسمير) (١ / ٤٤٥)

٣ / (قصص الأنبياء) بقدسه‌سكاريقوة ل (١٢٤)

لادھریان ناواناوه : (الطاغية) و (الطاغوت) .

بہ لأم (الرجفة) بریتی یہ لہو جولہو بوومہ لہرزہ لہزہ ویدا ، بریتی یہ لہ جولہ کی دہرکی کہ دورنیہ ناوی (الطاغية) ی بہسر دا بپردریت .

بہ لأم (الصحة) زورجار بوومہ لہرزہ دہنگی گہورہی لہ گہل دا دہبیت کہ پیٹی دہوتریت (الصیحة) ، ہرودھا (الصاعقه) زورجار بوومہ لہرزہ یہ . ہرودھا (الزجره) یش . خوی گہورہ فہرموویہ تی :-

﴿ فَأِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ (۱۲) فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴾^۱ (النازعات / ۱۳ - ۱۴)

واتہ : ((باخوا نہناسان چاک بزائن) بہراستی تہنہا گہرانہوہیہ یہک تیخوپینہ ، جا دہست بہجی ہر ہموو ٹہو خہلکہ بیڈار دہبنہوہ و زیندوو دہبنہوہ و لہ گورہ پانی لیپرسینہوہدا نامادہدہبن) .

۲) زانا (محمد رشید رضا) دہفہرموویت :- سوننہ تی خوی گہورہ تیپہری لہوہدا کہ ہرژارہ لاوازمکان لہ خہلکی پیش بکون بو وہ لأم دانہوہی بانگہوازی پیغہمبہران و شوینیان بکون و بچنہ ناو ہموو بانگہوازیکی چاکہ خوازی یہوہ ، چونکہ لہسریان قورس و گران نابیت کہببنہ شوینکہوتووی غہیری خویان و کہسہ خو بہگہورہ زان و دہولہمہندو خوشگوزہرانہکان پییان بی باوہر بن ، چونکہ شہق دہکہنہ نیوانیان کہببنہ سر گہورہ ، و ملیش کہچ ناکن بو فہرمان و نہمی یہکانیان . ٹہوان زیادہ پھوی لہ زیان بہخشہکاندا ناکن و ہواو نارہزہکانیان لہسنوری حق و دادپہروہریدا سنوردار کراوہ ، ہر لہسر ٹہم سوننہتہ کہسہ گہورہو بہدہسہلاتہکان لہقہومی صالح لہسر قسہی خویان بہرامبہر باوہرداران بہردہوام بوون : ٹایا ٹیوہ وادہزانن کہ صالح لہلایہن پہروہردگاری یہوہ نیردراوہ ؟ ووترا : ٹہم پرسیارہ بو رابواردن و گالتہ جاری بووہ . ریگریک نی یہ لہوہدا کہبویتہ پرسیارکی حہقیقی نہگہر پرسیاریان کردبیت لہ (علم) زانینی ٹہوہی کہنیردراویکہ

ګومان بؤ ښه وان دروست بکات له شوینکوتنی دا دهر باره ی زانستیکی بورهانی ، و لادانیان که به شیوه یه کی جوان بیټ و پړزو فهزل بډات به صالح به سر نه واندا و هلی بژیړیت بؤ سرؤکیان له باتی خوځان .

(۳) لایه نگرانی ناحق رقیان له وانه دهیټ که بانگه وازیان بکات بؤ حق و راستی و هوليان له گله دا بډات و هانیان بډات له سهری ، صالح (علیه السلام) خوښه ویست بوو لایان پیش نه وهی بانگیان بکات بؤ یه کخواناسی و دهرکیښانی هاوړل پهرستی تیاندا ، وه خوای گه وره دهر باره یان فرموویه تی :- ﴿ یصلحُ قد کُنتُ فینا مَرَّ جَوًّا قَبْلَ هَذَا ﴾ واته :- (قه و مه که ی ووتیان :- نه ی صالح ، به راستی پیش نه م یاسایان ت تو له ناو نیمه دا شوینی هیوامان بوویت) به لام پاش بانگه وازه که ی حال گوړا تا بوو به که سیک زور رقیان لیی بوو ، له گله نه وهی نه و نهرمی له گله دنواندن و به سوز بوو له بانگه وازه که یدا و به نارام بوو له سهریان ، و وه لامی داواکه یانی دایه وه ، که داوای کرد له پهر مردگاری نه و ووشتره یان بؤ بنیړیت که داوایان کرد بوو ، به لام نه و حقه ی که نه وی له سر بوو ، نه وان رقیان لیی بوو ، وه خوای گه وره دهر باره ی (اصحاب (لاخود) فرموویه تی :- ﴿ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴾ (البروج / ۸) که سانی خاوهن حقه نامانجی دنیایی یان نی یه ، و منافسه ی که سانی دنیایی ناکه ن له سر نه و پله و پایه و پوچوونه ی هیانه ، و پاشه پوژیش بؤ له خواترسانه .

(۴) نه هلی ښیمان به ښیمان که یانه وه پړزیان هیه ، وه نه وهی که نه هلی سوننه و جهامعت قه ناعه تیان پیی هیه ، ښیمانی نه بو به کری راستگو (خوا لیی پازی بیټ) وه کو ښیمانی نوم ت نی یه . هه روه ها نه هلی شهرو خراپه یش له شهرو خراپه دا زیادیان هیه ، و هه ندیک له شهرو له هه ندیکی تریان سوک ترو هیواشته ، له گله نه وهی زورینه ی قهومی صالح کافرو خراپه کاربوون به لام

نۆ کهسیان له هه موویان زیاتر ، شهرو خراپه یان هه بوو . خوای گه و ره
 فه رموویه تی :- ﴿ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا
 يُصْلِحُونَ ﴾ (النمل ٤٨)

خوای گه و ره به په له سزای بۆ ناردن و له ناوی بردن له پیش باقی قه و مه که و ه
 ، بۆ نه و رهش به م نایه ته ناماژه ی پیدان :- ﴿ ثُمَّ لَنْ نَزِعَنُ مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ أَيْهْمُ
 أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا ﴾ (٦٩) ﴿ ثُمَّ لَنْ نَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴾ (مریم
 ٧٠، ٦٩) واته :- (له و ه و دوا له هه ر گرو و دهسته یه که نه وانه ده رده کیشین
 که زۆر یاخی بوون له خوای میهره بان (دژایه تی دین و بهرنامه که یان ده کرد) ،
 پاشان زۆر چاک ناگادارین به و ه ی که کی له وانه له پیش و شایسته تره به و ه ی
 که زو و بخریته ناو ناگری دۆ زه خه و ه)

٥) پیویسته و ده گونجیت که نه و مشتته با و ه پر داره ، متمانه یان به سه ر که و تنی
 خوایی هه بیته ، و فیلی فیلبازان له خراپه کاران و نه و که سانه ی بهر به ست
 دروسته که ن له ریگه ی خوادا چۆک یان پی دانه دات ، بیگومان خوای گه و ره
 له پشتیان وه له هه موو شتی که به ناگایه ، نه گه ر نه و ان فیله له نه هلی ئیمان
 بکه ن ، نه و ا خوای گه و رهش قیلیان لی ده کات له سه روی حه و ت ناسمانه وه ،
 وه ک فه رموویه تی که نه مه مانا که یه تی : (نه و تا و انبارانه) پیلان و ته له که یان
 گێرا (بۆ له نا و بردنی صالح شوینکه و توانی) ئیمه ییش نه خشه یه کی ترمان
 کیشا (بۆ پرزگار کردنی ئیمانداران و له نا و بردنی خوا نه ناسان) ، نه و ان
 ناگایان لی نه بوو ، هه ستیان پی نه ده کرد ، جا ئیتر سه ر نه چ بده و ته ماشاکه
 سه ر نه نجامی پلانه که یان چیان به سه ر هات ، به راستی ئیمه نه و انیش و
 قه و مه که یانمان له نا و برد (به هۆی بومه له رزه و ه) . نه و ه تا ماله کان یان کاول و
 چۆله به هۆی نه و سه ته مه ی که کردیان ، به راستی له و به سه ر هاته دا به لگه و
 نیشانه ی ته و اه هیه بۆ که سانی که له شت تی بگه ن و بزائن . ئینجا ئیمه نه و
 که سانه مان پرزگار کرد که با و ه پر یان هی نا بوو ، نه وانه پارێزگار بوون و له خوا
 ده ترسان) (النمل / ٥٠ - ٥٣)

٦) زانا (محمد متولي الشعراوي) ده لیت :- نایه تی :- (کفروا ربهم) به کار هات
 بو یان ، زۆر جار ده و تریته :- (کفروا برهم) به لأم خوای گه و ره له م چیرۆکه دا
 فه رمووی :- (کفروا ربهم) واته : جیا و ازیه که له نیوان نه م دو و مانایه دا ده بیته
 (کفروا) واته : ئینکاری بوونی په رو مه ر دگاریان کردو دایان پۆشی ، و (کفروا برهم)
 واته : با و ه پر یان پینه هی نا له گه ل نه و ه ی که دان یان نابوو

بہ بوونیدا ، ئەمە جیاوازی یە ، کاتیك ئەو تاوانە گەورەیان دەبینن کە ئەنجامیان دا بوو ، بینگومان لەناویردنیا کاریکی دادپەرورەنەییە ، ئیتمەیش وەك خۆای گەورە دەئیت :- (الا بُعْدا لِمُود) واتە : ناگادارین پڕیاری دووری لەبەزەیی خوا درا بۆ هۆزی ئە موود .

(۷) (مامۆستا عمرو خالد) دەئیت :- خۆای گەورە دەفەر موویت :- ﴿ کذبتِ مُودُ المرسلین ﴾ (الشعراو / ۱۴۱) نایا ئە موود باوهری بە هەموو پیئەمبەران نەکرد ، چونکە دین یەکە ، هەرکەس باوهر بە صالح (علیه السلام) نەکات وەك ئەو یە باوهر بە هەموو پیئەمبەران نەکات ، و هەرکەس باوهر بە محمد و موسی و عیسی (علیهم السلام) نەکات ، وەك ئەو یە باوهری بە هەموو پیئەمبەران نەکردییت ، چونکە دینی خوا یەکە ، چونکە پیئەمبەران گشتیان یەك سەرچاوەیان هەییە ، ئەمەیش مانایەکی زۆر جوانە لە قورئاندا .

﴿ چیرۆکی لوط پیئەمبەر (علیه السلام) ﴾

لوط پیئەمبەر (علیه السلام) هاوسەر دەمی ئیبراهیم (علیه السلام) بوو ، زۆر لەزانایانی تەفسیر باسیان کردووە کە برازای بوو .^۱ زانا (السعدي) ووتویەتی :- قوتابی ئیبراهیم بوو ، کە ئەویش لە پلەیی کورپووندا بوو ، خۆای گەورە هەوآلی ژینایی ئیبراهیمی پێ پراگەیاندا ، و ناردی بۆ شاری (سدوم) لە (غور) ی فلسطین .

(ابن کثیر) دەئیت :- لوط (علیه السلام) لە شوینی مامی بەفەرمان و مۆلەتی ئەو دوورکەوتەو ، پاشان لە شاری (سدوم) لە خاکی (غور زغر) نیشته جی بوو . کە ئەو شوینە بە دایکی ناوچەکە دەژمێردرا ، چەند شارو

۱ / ئەمە لە تەورات وەرگیراوە کە نەبەرستی دەزانن و نەبە درۆ ، بەلام قورئان بۆی پوونکردوینەتەرە کە لەو کەسانەبوو باوهری بە ئیبراهیم (علیه السلام) میناوە :- (فامَن لَّهُ لُوط) یەکەمیان زانا (السعدي) باسی کردووە .

شویئیکه تریش له دهورو بهری هه بوون ، خه لکیکی له خراپترین و بهدترین و بسی باوه پترینی هه موو که سه کان هه بوو ، بهدترین ژبان و به سه هاتیان هه بووه ، ریگیان دهگرت و دهچونه ناو نادای یه بهد و خراپه که یانه وه ، نه هییان له خراپه نه ده کردو نه انجامیان ددها ، خراپترین کاریان ده کرد جوئیکه ناپه سهندیان له فاحیشه و داوین پیسی داهینا که له نه وه کانی ئاده م که س له پیش نه واندان وه کارهی نه کردبوو ، که (نیر بازی) بوو له گه ل په گزی نیرینه دا ، و دهستیان له وه هه لگرتبوو که خوای گه وره به ریگیای دروست له گه ل نافرته اندا بوئی دانا بوون ، که بهنده چاکه کان دهیان کرد .

بانگه وازی (لوط) پیغه مبه (علیه السلام)

خوای گه وره فرموویه تی :- ﴿ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (٨٠) إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ (٨١) وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ (٨٢) فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ (٨٣) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿ (الأعراف / ٨٠ - ٨٤)

زانا (محمد متولی الشعراوی) ده لیت :- (ولوطاً) واته : خوای گه وره وهك چوئن نوحی بو قهومه که ی نارد و هودی بو قهومه عاد و صالحی بریانی بو قهومی شوود نارد ، (لوط) به (منصوب) ی هات .

لوط (علیه السلام) چی به قهومه که ی ووت ؟ پیئی نهوتن په روهردگارم نه می نه و کارهتان لی دهکات که ئیوه دهیکه ن ، چونکه نه ده بی پیغه مبه بریه تی وای لی کرد به شیوه ی پرسیار بیلیت ، خوای گه وره فرمووی :-

﴿ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾
 نه مه کاریک بوو که س پیش نه وان نه یکردبوو ، بهلام نه وان بو شه هوه ت و

ئاره زوو کردیان ، له گه ل نه وهی که کاریکی ناپه سهندو قیزه ون بوو ، و فیتره تی ساغیش ره تی ده کرده وه ، به لام له ناو نه و کومه لگایه دا به مه بهستی تیر کردنی ئاره زوو ده رچوون له سروشتی ئاسایی بوونی هه بو ، وشه ی (الفاحشة) زیاده ره وی یه له کاری ناپه سهندا ، واته : ته نها پیس نی یی ، به لکو زیاد له پیویست پیسه ، چونکه نه گهر که سیک به بی ماره برین بجیته لای ئافره تیک نه وه (فاحشة) یه ، به لام ده گونجیت ماره ی بریت و بیته هاوسه ری جه لالی ، به لام چونی پیاو بو لای پیاو نه وه به مانای زیاتر ناپه سهند (فاحشة) یه ، چونکه بو نه و کاره دروست نه کراوه ، هه رگیز ناگونجیت بیته جه لالی نه وه (فاحشة) یه که و خراپتر به دوا ی خویدا ده هینیت .

﴿ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴾ به راستی کهس له پیش نه و قه موره نه و کاره یان نه کرده وه نه گهر ته نها که سیکیش بوویت . خوا ی گه وه به شیوه یه کی توند سه ر زه نشتی کردن .

﴿ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴾ (الاعراف / ۸۱) . نه مه زیاده ره وی بوو ، خوا ی گه وه ئافره تانی دانا وه تا پیاوان به جه لالی ئاره زوو ی تیا وه رگرن و کردنی به شوینی به ره مه هینانی مندال ، به لام نه گهر نه و کاره له گه ل پیاواندا کرا ، نه وه تیپه پراندنی سنوره دورکه و تنه وه یه له وه ی که خوا ی گه وه به شه رعیی داینا وه ، تیر کردنی ئاره زوو ه کانیانه له پیاواندا ، که خوا ی گه وه جه رامی کرده وه . خوا ی گه وه له سوره تی (الشعرا و) دا ده فرموویت : ﴿ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴾

(الشعراء / ۱۶۶) (لوط) ی پیغه مبه ریان پییان ده لیت : - ئیوه بوچی نه و کاره ناپه سهنده نه نجام ده دن که کیلگه یه کی باشترتان لایه که خوا ی گه وه پییدا ون ، که هاوسه ره کانتانن !!؟ . کاره که یان تیر کردنی ئاره زوو بوو له پیاواندا

کہوہک خویمان وابوون ، کہنہمش شیوہی نازہلانہ بوو ، تہنہا مہبہستیان نارمزووبوو ، ناگادارکردنہوہیہکی تیدایہ کہ دہگونجیت کہسی ژیر بیتہ بانگخواز پییان بلیت ئیوہ لہم کارہتاندا مندالتان دہست ناکہویت و پاریزگاریش لہمانہوہی جوڑ ناکہن ، وہک حوای گہورہ ہہوال دہدات ، دہفرمویت (من دون النساء) ئہوان نافرہتیاں تیپہراند کہشوینی دروستی نارمزوہکانیانہ لہلای سروشت ساغہکان (بل انتم قوم مسرفون) بہراستی ئیوہ قہومیکی زیادہرون لہم کارہتاندا .

﴿وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾
(الأعراف / ۸۳)

(محمد علی الصابونی) دہلیت :- ئہوان ہیچ وہلامیکیان بو (لوط) نہبوو تہنہا ئہم وہلامہ نہبیت لہسرکارہ قیزہون و ناپہسہندہکیان کہ کردبویان کہ (لوط) (علیہ السلام) لہسر ئہوکارہ سہرزہنشستی کردن ، ہندیکیان بہہندیکیان ووت : دہی لوط و شویکہوتوانی دہریکہن لہ باوہرداران لہ شارہکەتان ، چونکہ ئہوان کہسانیکی پاکن و لہچاو ئہم کارہدا کہ ئیمہ دہیکہین . (الشعراوی) دہلیت :- لہکارہ کہیان ہیچ (منطق) یک نہبوو ، تہنہا ئہوہ نہبیت کہ قسہی (لوط) (علیہ السلام) ہہستی ئہوہی لادروسکردن کہ تاوانہکیان ئالوزو ناپہسہندہ ووتیان : بالوط قہومہکہی دہریکہین لہشارہکہمان ، چونکہ ئہو ہاتووہ شتیکمان لی تیکبدات کہئیمہ لہزہتی پی وہردہگرین .

(الزمخشری) دہلیت :- ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ گالتهکردن بوو بہ لوط و باوہرداران و باکیان لہوکارہ ناپہسہندہی خویمان ، ئہوان شانازیان پیوہ دہکرد کہ ئہو کارہ قیزہون و ناپہسہندہیان دہکرد . ﴿ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَافِرِينَ ﴾ (۸۳) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿ (الأعراف / ۸۳-۸۴) .

(محمد علی الصابونی) دہلیت :- ئیمہ لوط (علیہ السلام) وکس و کارہ باوہردارہکہی و باوہردارانمان لہوسزایہ پزگارکرد کہ توشی قہومہکہی ہات ، تہنہا خیزانہکہی بوو کہ پزگاری نہبوو لہگہل خرابہکاراندا .

(الطبری) دهلیت :- چونکه خیزانه که ی خییانه تی کرد له لوط و بیباوه بوو به خوا نیجا کاتیک سزاکه هات له گهل ئه و که سانه دا له ناو چوو که له ناو چوون . پاشان جوړیک له بارانی سهیرمان به سهیریاندا باراند که بریتی بوو له کلؤ گل و بهردی سور کراوه ، خوی گهوره له زوریدا شو بهاندی به باران ، پاشان فرموی : نهی گوینگر باش پروانه بزانه سر نه جامی تاوان کاران چی به سر هات ؟ و بهره و کوی چوون ؟

﴿ جبروکی له ناو چوونی قهومی لوط (علیه السلام) ﴾

خوی گهوره فرمویه تی ﴿ و لَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ (۷۷) وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي مِنْ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ (۷۸) قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكِ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ (۷۹) قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ (۸۰) قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِبْ بِهِنَّ مِنْ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ (۸۱) فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَابًا مِنْ سَجِيلٍ مُنْضُودٍ (۸۲) مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿ (هود / ۷۷-۸۲) .

(ابن کثیر) دهلیت :- زانایانی ته فسیر وتویانه :- کاتیک فریشته کان لای نبیراهیم (علیه السلام) یان جی هیشت که (جبریل و میکائیل و نیسرافیل) بوون ، پوښتن تا گه یشتنه خاکی (سدوم) له شیوهی چهند گهنجیکی جوان پوخسار دابوون ، تا قیکردنه وهیهک بوو له لایه ن خواوه بو قهومی لوط و گه یاندنی به لگه ی خوی بوو له سهریان ، داوی میوانداریان له لوط کرد ، که له کاتی پوژنا و ابوون دابوو ، لوط (علیه السلام) ترسا نه گهر میوانداریان قبول نه کات ، که سانیکی تر بینه میوانی ، وای دانا که نه مانه کو مئیک خه لکی ناساین ﴿ سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴾ (هود / ۷۷) .

واته : له وکاته دا لوط (علیه السلام) ته نگه تاوو دلگران کرا به هاتنی فریشته کان ، واته : هاتنه که یان بوو به هوی دلگرانی لوط ، و ناتوانا و دهسته

پاچه بووله میواندارییان ، چونکه گومانی و ابو و نهوان نادمین و ، کاری خرابی قومه که شی نهوه بوو که په لاماری میوانیان نه دا بو کاری نیربازی ، (لوط) یش بهرگری نه م گله به دهی پی نه ده کرا ، له بهر نه ووتی : - نه م پوژه پوژیکي سهختی به تینه ، به جوړیک که س بهرگهی نه و کاره ناگریت .

﴿ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴾ (هود / ۷۸) .

زانا (الشوکانی) ده لیت : - قومه که ی (لوط) کاتیک هه والی هاتنی فریشته کانیان پی گه یشته که له شیوهی زور جواند ابوون به په له و هه له داوان چون بو لای مالی (لوط) وه که نه وهی پالنه ریکی به میز پالیان پیوه بنیت بو نه جامدانی کاری قیزه ون و نیربازی بهرامبر میوانه به ریزه کانی ، نهوان پیش هاتنی میوانه کانیش هر نه و کاره ناپه سهنده یان ده کرد ، ووتراوه : پیش هاتنی (لوط) به پیغه مبر هر کاری خرابه یان ده کرد ، نهوان پیشه یان هر نیربازی بوو له گه ل پایاواندا ، کاتیک هاتنه لای مال که ی (لوط) ومه به ستیان بوو ده ستریزی بکنه سر میوانه کانی بو نه و کاره ، ئینجا (لوط) (علیه السلام) هه ستاو پیی ووتن : نه ی قومه که م نافرته تانی نه م شاره بخوان هه موویان کچی منن به شیوهی کی پاک و دروست و حلال ، چونکه پیغه مبران وه ک باوک وان بو قومه کانیان ، و ده ست له و کاره خراب و قیزه ونه هه لبرن بهرامبر میوانه کانم ، ده لین (لوط) خو ی ته نها دوان یان سی کچی هه بووه ، پیشتر داویان له (لوط) کردووه بیانداتی به لام له بهر پیسی کاره کانیان قه ده غی کردووه بیانداتی ، و ده لین : له ناو قومه که دا دوو سر گه وره ی گویرپاه ل هه بوون ، لوط ویستویه تی کچه کانی خو ی بدات به و دووانه ، ووتراویشه (هؤلاء بناتی) هه موو نافرته تان ده گریته وه ، چونکه پیغه مبره ی قومه که باوکی هه موویان بووه ، کو مه لیکي تر وتویانی : - بویه نه و قسه یه ی ووت که مه به سستی پیی دورخسته نه وهی خرابه کاران بوو له خو ی ، که مه به سستی راستی پیی نه بوو . (هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ) واته : نه مانه حلال و پاکترن ، له هه موو کاریک به دورن که حرام بیت جا له خوا بترسن و سه ریچی مه کن ، که نه و کاره ی ده یکن له (زینا) داوین پیسی ناپه سه ندره ، و سر شوپو شهرمه زارو پیسوام مه کن بهرامبر میوانه کانم ، نایا له ناواتاندا نی یه پایویکی ژیرو حه ق ناس که پینمویتان بکات و له خرابه بهرگریتان بکات ؟

﴿ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَمَا لَنَا فِي بَنَاتِك مِنْ حَقِّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴾ (هود ۷۹)
 زانا (محمد رشید رضا) دهلیت :- واته : بهراستی ئه و ئافره تانهی که کچی
 تۆن له دینه که دا له سهر ئیمه حرامن یان مه بهستیان ئه و به بو که حه ق لایان
 ئه و به نیئرینه بخوازن و بچنه لایان که مه بهستیان گالته چاری بیئت ، یان حه ق
 و راستی ئه و به لایان پیویستی پالی پیوه ناون ، واته : بهراستی ئه ی (لوط)
 تۆ پیشتر زانیوته ئیمه هیچ پیویستی و مه بهستیگمان له کچه کانتدا یان هیچ
 حزیکمان تیادا نییه که بیان خوازین ، یان زانیوته که ئیمه له و ئافره تانهی که
 تۆ به کچانی خۆت ناوت بردون هیچ حه قینکی رابواردنمان تیاندانی یه ، ئیمه
 له سهر ئه وه نین له گه لیاندانی بین (وَإِنَّكَ لَتَتْلُمُ مَا نُرِيدُ) بهراستی تۆ ده زانیت که
 ئیمه مه به ستمان خواستن و چونه لای ره گه زی نیهره گانه ، تۆ باش ده زانیت و
 هیچ گومانیککی تیاندانی یه ، ئیتر بۆچی هه ول ده دهیت پرگهریمان
 بکهیت ؟

﴿ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴾ (هود / ۸۰) .

(ابن کثیر) دهلیت : زانایانی ته فسیر و کهسانی تریش باسیان کردوه ، که
 پیغه مبه ر (لوط) (علیه السلام) .

به ره نگاری قه و مه که ی کرد که نه چنه ژوره وه دهرگا کانیش داخرابوون ،
 ئه وانیش ده یانویست بیکه نه وه و بچنه ژوره وه ، ئه ویش نامۆزگاری ده کردن و
 نه می لی ده کردن له پشتی دهرگا که وه ، به لام کاتیگ کاره که له سه ری قورس و
 نار هه ت بوو ، و بارودۆخی گران بوو ، ئه وه ی ووتی ووتی : ئه گه ر ببوایه بۆم
 به ئیوه و به هۆی ئیوه وه هیتزو ده سه لاتی به رگری و جهنگ کردن له گه لیان ، یان
 ئه گه ر بکرایه بۆم که خۆم بده مه پال هیتزکی به تین له خزم و دۆست و عه شیرت

، نهوا ده مکرد و بهر گریم لی نه کردن ، واته : به لأم به داخوه هیچ کامیانم بو نی یه .^۱

ئینجا فریشته کان ووتیان : - (یا لوط إنا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ) واته : نهی (لوط) بهراستی ئیمه نیردراوی په روهردگارتین ، هرگیز نهوان ناگه نه لای توو زیان و خراپه یه ک ناگه نه نن به تو ، باسیان کردوه که جبریل (علیه السلام) چوه سهر خراپه کاران و به لیواری باله کانی کینشا به ده م و چاویاندا ، چاوی هه مویانی کویر کرد .^۲

دهرباره ی نایه تی : ﴿ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرَبْنَا بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴾ (هود / ۸۱) .

زانا (الشنقیطی) ده ئیت : - خوی گه وره له م نایه ته دا باسی کردوه که فرمانی کرد به پیغه مبهری خوی (لوط) له گه ل کس و کاره که ی له به شینکی شه ودا پروات و ده رچیت ، لیزه دا پرونی نه کرده وه کوتایی یان ناوه راسه یان سهره تای شه و بووه ، به لأم له سوره تی (القمر / ۶۵) پرونی کردۆته وه که کوتایی شه و به ره به یان بووه .

﴿ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ﴾ واته : له گه ل کس و کاره که ت بیجگه له خیزانه که ت ده رچۆ و برۆ ، نه و مه به و جیی بهیله له ناو قه و مه که یدا چونکه له گه لیاندا له ناو ده رچیت . خوی گه وره دهرباره ی له شوینیکی تر دا فه رموویه تی : - (کانت من الغابرين) (الأعراف / ۸۳) .

واته : له و که سانه ده بییت که ده مینیته وه و له له ناو چوان ده بییت . پاشان با هیچ کهس له ئیوه لانه کاته وه و سهرنجی دوی خوی نه دات ، شه و ره وی بکه به

۲/ ته فسیری قورئانی پیروز ، جزمی (۱۲ / ۱۱) .

۱/ به کورتی له (قصص القرآن) ، ل (۲۰۰) و مرگراوه .

که سوکاره کهت بیجگه له ژنه کهت ، بهراستی دوچارى ئه بیئت ئه وهى که دوچارى قه و مه کهت ئه بیئت ، ئه ژنه به دبه خته بى بپروا بوو دهستی تیکه ل بوو له گه ل ئه وه گه له بیپروایه دا ، بیگومان سزاکه یان له کاتى به ره به یاندایه ، ئایا ئه وه کاته نزیک نییه ؟ واته : به لى نزیکه .

﴿ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنضُودٍ ﴾ (هود / ۸۲) .

زاننا (الشوکانى) ده لیت : کاتیک کاتى ديارى کرا وهات بو پوودانى سزاکه ، شاره کهى (لوط) مان سه ره و ژیر کرد واته : هه لگه پرانه وه به جوړیک بو ، سه رى که وه ته ژیره وه و ژیره وه ی که وه ته سه ره وه ، چونکه جبریل (علیه السلام) بالى خسته ژیرى و به رزى کرده وه له سه ر زه وى و هه تا له ئاسمانى نزیک خسته وه ، پاشان هه لى گى پرایوه به سه ریاندا .

(و امطرنا عليهم حجارة من سجيل منضود) .

زاننا (الشنقيطي) ده لیت : - زانایان را بوو چونى جیاواز یان هه یه له مه به ستى (حجاره السجیل) دا ، ئاشکرا ئه وه ده گه یه نیت له قو پر دروستکرا وه ، به لأم له وه په رى به هیزی و پته ویدا ، به لگه ش له سه ر ئه وه که مه به ست له (سجیل) قو پر ، ئایه ته که ی سو ره تى (الذاریات) ه که ده فه رمو یئت : ﴿ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴾ (۳۳) مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿ (الذاریات / ۳۳ - ۳۴) . باشتین ته فسیر بو قورئان هه ر قورئانه .

﴿ مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴾ (هود / ۸۲) .

(الشوکانى) ده لیت : - (المسومه) واته : نیشانه ی هه بوو ، ووتراوه : وه که نقیمی مستیله ابوو . ووتراوه : - له سه ر هه ر دانه یه کیان ناوی ئه وه که سه نوسراوه که به رى ده که ویت ، (عند ربك) واته : له گه نجینه کانى په ره وردگاره وه ده رده چوون (وما هي من الظالمين ببعيد) واته : ئه وه سزاو

تۆلەيە دورنى يە لەستە مكارانەو ، لە وینەى ئەو گەلە ستە مكارەى (لوط) ،
واتە دور نىيە لە ستە مكارەكانى ئوممەتەكەى تۆو كە نزىكە وینەى ئەو سزاو
تۆلەيان بۇ بىت .

﴿ پەندو وانە ئىمانىيەكانى چىرۇكەكە ﴾

(۱) زانا (السعدى) دەلىت :- لەم چىرۇكەدا گەورەترىن بەلگە لەسەر كارى
خراپى نىريازى ھەيە كە لە پىستىرىن و بىزراوترىن كارى ناشرىنە ، و
بەراستى سزاى توند بۇ خواوئەكەى دەھىنىت ، ھەركەس بەو كارەو
گىرۆدە بوو - پەنا بەخوا - لەگەل لەناو چوونى دىنەكەيدا ئەوا پەوشتە
جوانەكانى لى دەبىت بە بىزراو و ناشرىن و ناپەسەند ، و ناشرىنەكانىشى
لا جوان و پەسەند دەبىت ، و بەلگەشە لەسەر لادانى ئەخلاقى .

(۲) زانا (محمد رشيد رضا) دەربارەى ئەم كارە ناپەسەندە دەلىت :-

۱- تاوانىكى گەورەيە لەسەر فىترەتى بەشەرى .

ب- تىكەرو لەناوبەرە بۇ گەنجان بەوەى كە زىادەپەوى دەكەن لە رابواردندا
، چونكە بە ئاسانى دەستيان پىادەگات .

ج- سەرشۆپىە بۇ پىاوان بەوەى كە تىاندا پوودەدات لە دەردى نەوەكانيان ،
ھەرەھا سوكى و سەرشۆپى ئىمانىشى تىايە .

د- ھەرەھا بۇ ئافرەتانىش بەد و خراپكەرە كە ھاوسەرەكانيان ئەو كارەيان
لەگەلدا بكن ، لەكاتىكدا كە پراوئەو كە پىويستە خۇيان لەو شوئىنەيان
پيارىزن .

ه- بە بلاوبونەوەى ئەو كارە ، بەرھەم ھىنانى نەو كەم دەبىتەو ، كە
پىويستە لە باتى ئەو كارە ھاوسەر دارى ھەلبژىرن ، ھەز لە كارى جووت بوون
لە پىنگەى نادروستەو ، نەفرەت لە ئەنجامدەرەكەى كراو .

و- هؤکاریکه بؤ (هینانه وهی ئاو به ده ست) و جوت بون له گه ل ئاژه لاندنا ، خوای گه وره له سهر نه مه له چیرۆکی (لوط) دا به لنگهی له سهر داوه ، که فرموویه تی :- (إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ) ، مه بهستی له وشه ی (شهوة) له خویدا که دانانیتی له غهیری شوینی خویدا ، به لکو شوینی خۆی بریتیه له هاوسهرداری شهری .^۱

۵) په ندی سیهه م : فرمووده یه که که نه مه مانا که یه تی : له (ابی هریره) وه (خوا لیلی رازی بیته) پیغه مبه ر ﴿﴾ فرموویه تی :- (نایمه له ئیبراهیم (علیه السلام) شیاوترین به گومان بردن له کاتی کدا فرموی :- (نهی په روهردگار پیشانم بده که چۆن مردوو زیندوو ده که یته وه ؟ فرموی :- نایا با وه رت نییه ؟ ووتی : به لئی ، به لام با دلم ئاو بخواته وه و داناییم) فرموی :- خوا رحه م به لوط (علیه السلام) بکات به راستی په نای گرتبوو به په ناگه یه کی به هیژ ، نه گهر من نه وه نده ی (یوسف) (علیه السلام) له زینداندا بمامایه وه ، وه لامی بانگخوازه که ی پاشام ده دایه وه) .^۲

۶) زانا (ابن کثیر) ده لیت :- ده رباره ی خیزانی (لوط) ده لین : له گه ل قهومه که یدا ماوه ته وه و ، وه هندیکی تر ده لین :- له گه ل میرده که ی و ههردوو کچه که یدا ده رچوون ، به لام کاتی که دهنگه گه وره و به هیژه که و تیکچونی شاره که ی بیست ، ئاوپر دایه وه به لای قهومه که یدا و سه ریچی فرمانی په روهردگاری کرد له کۆن و نویدا ، و ووتی : (وا قوماه) ئای قهومه که م ! ئینجا به ردیکی به سه ردا باری و پیوه ی نوسا که یانندی به قهومه که ی له کاتی کدا که له سه ر دینی ئه وان بوو ، و ههروه ها هاوکاریان بوو له سه ر ئه و که سانه ی که به میوانی ها تبوونه لای لوط (علیه السلام) وه خوای گه وره فرموویه تی :

﴿ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةً نُوحٍ وَامْرَأةً لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ

۱- (تفسیر المنار) (۸ / ۵۲۱ - ۵۲۲) به ده ستکاریه وه .

۲- (بوخاری) له (احادیث الانبیاء) و (مسلم) له (الفضائل) دا ریوایه تیان کردوه .

عِبَادَنَا صَالِحِينَ فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿ (التحریم / ۱۰) .

واته : خیزانی نوح و لوط له کاروباری دیندا خیانه تیان کردوو شوین پیغه مهران نه که وتن ، مه بهست نه وه نییه که (فاحشه) یان کرد بیته ، نه وه دوور بوه له وان ، به راستی خوی گه وره هرگیز بریاری نه وا بو پیغه مبهری خوی نادات کاری خراپه و (فاحشه) بکات ، وهک (ابن عباس) و کهسانی تر له پیشین فرمویانه ، هرگیز خیزانی پیغه مهران داوین پیسیان نه کردروه ، و هر کهس پیچه وانهی نه مه بلیت ، نه وه هله ی گه وه ی کردروه

له چیرۆکی (افک) دا بوختانیان هه لبهست بو (عایشه) ، کاتیکی پاکی (عایشه) دهر کهوت ، کاتیکی نه وه ی خراپه کاران ووتیان پیی ، خوی گه وره گله یی له با وهر داران کردو نامۆزگاری کردن و ناگاداری کردنه وه پاشان فرمووی :- ﴿ اِنْ تَلَّوْنَهُ بِالْأَسْنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ (۱۵) وَلَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا اَنْ نَّكْتُمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿ (النور / ۱۵-۱۶) .

واته : نه وه بو هر ده ما و دم قسه له زمانی یه کتر وهرده گرن (به بی لیکولینه وه) کاتیکی به زمانتان شتیکی ده لین که هیچ ناگاییتان دهر باره ی نی یه ، نیو واهزانن نه و بوختانه شتیکی ساده و ناسانه له کاتیکی لای خوا زور گه وره ناقولایه ، ده بوو کاتیکی گویتان له و بوختانه بوو بتان و تابه : ئیمه بو مان نییه قسه ی وا بکهین ، پاکی و بیگه ردی بوخوا ، ناخر نه وه بوهتانیکی زور گه وره ناقولایه ، پاکی و بیگه ردی بوخوا نه گه ر خیزانی پیغه مبه ره که ی به و جوړه بیته .

خوای گهوره (شوعه ییب) (علیه السلام) ی بو قهومی (مدین) نارد ، که شارینکی ده روبری شام بوو ، که له دوای نهو ناوچهی (حیجاز) دیت ، که نهو شاره بوو موسا (علیه السلام) پووی تیکرد پاش کوشتنی پیاوه میسر ییبه که پای جیاواز له وه دا هه یه که خنزوری موسا (علیه السلام) بوویت یان نا ، به لام بو چونی به میزتر نهویه که نهو نه بووه ، به لام به ناوی پیغه مبهرا و پیوا چاکانیانه ره ناو دهران .

خه لکی (مدین) بیباوه پوون و (الایکه) یان ده پهرست ، وه که نهوه ی که (ابن کثیر) و توویه تی : بریتی بووه له دارستانیکی چر و پر له دار ، له گه ل بی باوه پوون یان به خوا کیشانه یشیان له خه لکی کم ده کرده وه ، و ته رازووه کان یان سوک ده کرد ، نینجا شوعه ییب (علیه السلام) به بانگه وازی هه مو پیغه مبهرا نی پیش خو ی بانگی کردن ، که خوا بپهرستن ، پاشان ناگاداری کردنه وه له وه ی که له سه ری بوون له سه ر پیچی و خراپه کاری ، و ناگاداری کردنه وه له سه رای خوایی ، خوای گهوره چیرؤکی ژیا نی له چه ند شوینیکدا باس کرده وه ، به ناشکرا وادیا ره که له دوای قهومی (لوط) هاتوون . ﴿ وَاِیَّا قَوْمٍ لَا یَجْرِمُکُمْ شِقَاقِیْ اَنْ یُّصِیْبَکُمْ مِّثْلُ مَا اَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لُّوْطٍ مِّنْکُمْ بِبَعِیْدٍ ﴾ (هود / ۸۹)

واته : (شوعه ییب) (علیه السلام) ووتی : - نه ی قهوم و خزمانم نا کوکی و درایه تیتان له گه ل مندا واتان لی نه کات (نهو نایین و بیرو باوه رهی له لایه ن خواوه هینا ومانه به دروی بزانی) ، جا نهو کاته نه وه ی توشی هوزی نوح و هود و صالح بوو ، توشی نیوهش ببیت ، خو هوزی (لوط) لیقانه وه زور دور نی یه نه وه ده گه یه نیت که نهو نزیک یی له پرووی کات و شوینه وه بووه .

بانگه وازی شوعه ییب (علیه السلام) :

خوای گهوره له سوهرتی (الاعراف) دا فرموویه تی : - ﴿ وَاِلٰی مَدِیْنٍ اٰخَاھُمْ شُعَبِیًّا قَالَ یَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ قَدْ جَاءَکُمْ بَیِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ فَاَوْفُوا الْکَیْلَ وَالْمِیْزَانَ وَلَا تَخْسُوْا النَّاسَ اَشْیَاءَهُمْ وَلَا تَفْسُدُوْا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذٰلِکُمْ خَیْرٌ لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ (۸۵) وَلَا تَقْعُدُوْا بِکُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُوْنَ وَتَصُدُوْنَ عَنِ سَبِیْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبِعُوْنَهَا عَوْجًا وَاذْکُرُوْا اِذْ کُنْتُمْ قَلِیْلًا

فَكَثُرَكُمْ وَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (٨٦) وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (٨٧) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شَعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ كَفَرْنَا مِنْ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (٨٩) وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنَّانِ اتَّبَعْتُمْ شَعِيبًا إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ (٩٠) فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٩١) الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعِيبًا كَأَن لَمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعِيبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ (٩٢) فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿ (اعراف / ٨٥ - ٩٣)

گومانی تیا نی یه که پیغمبرانی خوا (علیهم السلام) دلسوزترینی که س بوون بو خه لکی ، و پیشه نگی بانگوزانی خوا بوون له بانگ کردنی قه و مه کانیاندا ، چون و توویژ یان له گهل کردن و نر میان نواندوه له گه لیاندا و نارامیان گرتووه له سه ر نه زانی و بی می شکی و نازاریان . (محمد ی کوپی (سحاق) ده لیت :- شوعیب کوپی (میکیل) ی کوپی (یشجر) ی کوپی (مدین) ی کوپی (ابراهیم) (علیه السلام) بووه ، و دایکی (میکیل) یش کچی لوط (علیه السلام) بووه ، و شوعیب چاره کانی نابینا بووه و پیشی و و تراوه

(خطیب الانبیاء) و وتاریژی پیغمبران . ١ له بانگه وازی شوعیب (علیه السلام) دا ، دهرده که ویّت که نه و ژینگه یه ی نه وی تیا بووه ، فساد و خرابه ی تیا بلا بوو : له هاوه لّ په رستی و خواردنی مالی خه لکی به ناحق و پیگرتن له بانگه وازی خوا و ، له گهلّ نه وه شدا که له ناو نازو نیعمت و خوشگوزهرانی دابوون ، شوعیب (علیه السلام) دهستی کرد به بانگه وازه که ی وه ک هه موو

پینگەمبەرانى تر ، كه بانگەوازی خەلك بوو بۆ یەكتاپەرستى ، چونكه كارى پینگەمبەران و شوینكە وتوانیان بریتى یە لە بەبەندە كردنى خەلكى بۆ خوا . وهك (ربھى كورپى عامر) دەلیت : (خواى گەورە نىمەى ناردووہ تاخەلكى لە بەندایەتى بۆ خەلك دەریكەن بۆ بەندایەتى كردنیان بۆ خوا ، و لەنارەحەتى دونیا بۆ فراوانى و لەستەمى دینەكانوہ بۆ دادپەرورەى ئىسلام) .

پینگەمبەران شارەزاترین كەس بوون لە بانگەوازی خەلكیدا بۆ لای خوا و لە پیشتریش بوون .

﴿ اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رَسَالَتَهٗ ﴾ (الانعام / ۱۲۴)

واتە: - خوازانیە بەو شوین و دل و دەرونەى كه شایستەى پەيامى خۆى تبادا بنیّت ، بەراستى ئەوہ لەشوعیب (علیہ السلام) دابە پرونى و جوانى دەركە وتووہ ، ھەر وہا ھۆكارى ھەمە جۆرى بۆ بانگ كردنیان بەكارھینا ، جارێك نەھى خراپە و فەسادى ئى دەكردن و جارێك لەسزای خواى ناگادارى دەكردنەوہ كه بەخراپەكارا گەیشتبوون لە نەتەوہ پیشوہكان وهك قەومەكانى نوح و عاد و ثمود و قەومى لوط ، و جارێك نازو نىعمەتى خواى یاد دەخستەوہ ، كه چۆن پارێزگارى ئى بكەن و گوێرایە ئى خواىن ، و جارێك بانگ خوازانى ئاراستە كرد ئەگەر كەسانى دل پەقوو گوێ داخراو بیئاگایان بینى پووبكەنە خوا كه بوارو دەروى خەیر لەنیوان ئەوان و قەومەكەیاندا بكاتەوہ ، بۆ ئەوہش كۆتا ووتەى بانگەوازەكەى بۆ خراپەكاران و بیباوہران بریتى بوو لە ﴿ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رَسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اَسَىٰ عَلٰى قَوْمِ كَافِرِيْنَ ﴾ (الاعرف / ۹۳)

واتە : ئەھى قەوم و عەشیرەتم ، سویند بەخوا بەراستى پەيامەكانى پەروەردگارم بەچاكى پى راگەیانندن و دلسوۆزیم لەگەل كردن ، ئیتەر من چۆن خەم بخۆم بۆ قەومكە كه بیباوہن ؟ خواى گەورە دەفەر موویت :-

﴿ وَاللّٰى مَدِيْنَ اَخَاهُمْ شَعِيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴾ (الاعرف / ۸۵)

(الرّمخشري) دەلیت :- بەشو عیب (علیہ السلام) دەوترا (خطیب الانبیاء) لەبەر ئەوہى بەجوانى دەچوو بۆلای قەومەكەى ، قەومەكەى ئەھلى

تہرازو بازی بوون (قد جاء کم بیئۃ من ربکم) لہ لایہن پروردگار تانہ وہ موعجیزہ کی پوون و ناشکراتان بؤ ہات کہ شایہت بوو لہ سر پیغہ مبراہیہ تی من ، پیویست بوو لہ سہرتان کہ باوہرم پی بہینیت و دست بگرن بہ وہی کہ من فرمانتان پی دکہم و خویشتان پیارین لہ وہی کہ نہ ہیتان لی دکہم ، تہرازو کیشانہ بہ تہواری بہ کاربہینن و کیشی سوک مہکہ نہ وہ ، نگہر ووتت : کامہ موعجیزہ کی بوہ ؟ دلین : - بہ راستی زانراوہ کہ نہو موعجیزہ ہی ہہیہ لہ بہرئہم نایہ تہ : ﴿ قد جاءکم بیئۃ من ربکم ﴾ بہ راستی دہ بیت پیغہ مبران نیشانہ و موعجیزہ یان ہہ بیت کہ شایہ تی لہ سہریدات و بہ راست بنا سرت و جیگی باوہر بیت ، نگہر نا نہوا بانگہوازہ کی تہواو ناییت . بہ لگہ یہش لہ سر نہمہ فرمودہ کی پیغہ مبرہ ﴿ ﴾ کہ دہ فرمویت : - (ما من الانبیاء نبی الا اعطی من الآیات.....)^۱

واتہ : - (ہیچ پیغہ مبریک نی یہ کہ خوی گہورہ چہند نیشانہ یہ کی پی نہ داییت) و ناگادار کہرہ وہو ہوال گہیہ نہر بوون ، بی نہ وہی موعجیزہ کہ یشی لہ قورئاندا باسی کراییت ، وہک نہ وہی کہ زوریک لہ موعجیزہ کانی پیغہ مبر ﴿ ﴾ باسنہ کراون .^۲

﴿ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ ﴾ (الاعراف / ۸۵)

واتہ : لہ بہرئہ وہی بہ لگہ و نیشانہ ی ناشکراہیہ لہ سر پیغہ مبراہیہ تی من ، کہ واتہ دہ بیت گویراہیل بن بؤ فرمانہ کانہ کہ پیوانہ و کیشانہ کانتان ریک و راست بکن و فیلی تی تیانہ کن ، کہم کوپی و زیان مہگہ یہنن بہ خہ لکی لہ شتہ کانیاندا .

(القرطبي) دہ لیت : ووشہی (البخس) واتہ : کہم کردنہ وہ کہلہ کالو کہل و پہلدا دہ بیت و بہ عہبیدار کردنی و کہم نرخ کردنی ، یان فیل کردن لہ نرخہ

۱ / (بوخاری) بہ ژمارہی (۸ / ۶۱۹) پیوایہ تی کردہ .

۲ / الکشاف (۲ / ۱۲۷)

كەيدا كە زياد بۆ خۆيان و كە مېش بۆ خەلكى لە كېشاندەدا ، كە هەردوكى خواردنى مالە بەناحق ، كە لەنەتەوه پېشوهكان و لەدواترېشدا لە سەرزمانى پېنغەمبەرانهوه نەهى ئى كراوه . ﴿ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ﴾ خراپە لە ناو زهويدا بلاو مەكەنەوه بەهى باوهپرى و دەست بېرىن و كەم كردنەوهى پېوانە و كېشاندە و بلاوكردنەوهى گوناھوو تاوان دواى ئەوهى كە زهوى چاك و پاك كراوه و هەرزانى و ئاوهدانى و دادپەرورەى و كشتوكالى ھەمە جوړى تيايە . ھەموو پېنغەمبەرىك كە بۆ قەومەكانى نېردراوه بۆ چاك كردنى بارى ژيانى ئەوان بووہ . ﴿ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (الأعراف / ۸۵)

خاوهنى (المنار) دەلييت : - ئاماژەيە بۆ ئەوانەى لەپېشتر باسكراون لەفەرمان و نەهى ، واتە : - ئەوانە بۆتان چاكترن لەدين و دنيا تاندا ، تەكليفى زورئى كردنى تيانىە ، پەرورەدگار تان تەنھا فەرمانى كارى بەسود تان پى دەكات ، ونەهى شتانىكېشتان ئى دەكەن كەزىانە بۆتان ، لەھەموو حالىكدا سود بەخش دەبييت بۆتان ئەگەر بىويستايە بارى گران دەكردن بەلام بەرھەمە بۆتان و ئەو كارەناكات .

﴿ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ ﴾ (الأعراف / ۸۶)

(الشوكاني) دەلييت : وشەى (الصراط) واتە : پىگا واتە : لەسەرھېچ پىنگايەك دامەنېشەن ، ھەرھەشەى سزادان لەخەلكى بکەن ، دەليين : ئەوان لەسەر ھەموو پىنگايەك دادەنېشتن بۆ شوەعیب (عليه السلام) و ھەرھەشە يان دەكرد ، ھەركەس بىويستايە بييت بۆلاى ، و قورەيش بەرامبەر بەپېنغەمبەر (ﷺ) ئەو كارەيان دەكرد كە (ابن عباس و قتادة و مجاهد و السدي) و كەسانى تر ووتويانە . ﴿ وَتَبِعُونَهَا عَوْجًا ﴾ واتە : - دەتانەوييت پىنگاكەلارو پىنچاوپىنچ بييت و پىك و پاست نەبييت ، كەوايان دەروانى دىنى خواى پىك و پاست نى يە ، وەك گومرايانى ئەم سەردەمە دەليين : - (ئەم دىنە بەسەر عەقلا جى بەجى نايييت)

چونکہ لہ گھل نازہ زوی خرابہ کاری نہ واند ا بہر پوہ ناچیت . ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَفَرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾

(الاعراف / ۸۶) . بیری ٹوکاتہ بکہ نہرہ کہ ٹیوہ کہم بوون و ٹینجا خوا زوری کردن , وہ کہ له (ابن عباس) ہرہ نہ گپرنہرہ : کہ ژمارہ یان کہم بووہ ٹینجا خوا پیت و فہری خستہ ناو پوٹو نہرہ کانیان و زوری کرد نوو پہرہ ی پیدان , کہواتہ سوپاسی چاکہ ی خوا بکہن بہ پہرستن و گوپراہ لئی فرمانہ کانی , سہرنج بدن , ٹایہ چوٹن بوو دوا پوڑی خرابہ کاران وہ کہ گہ لہ کہی (لوط) و (صالح) و ٹوانی تر , کہ خوای گہرہ بہ ہوی خرابہ ی خوینہرہ لہ ناوی بردن , کہواتہ لہ وانہ پہند و ہر بگرن , ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ (الاعراف / ۸۷) .

(محمد علی الصابونی) دہ لیت :- واتہ نہ گہر دہستہ یہ کہ باوہریان بہ من ہینابیٹ و لہ ودا کہ بوٹم ہیناون و دہستہ یہ کیش کہ باوہری پی نہ ہینابم , ٹوا ٹارام بگرن ہتا خوا بہ بریاری داد پہرہ رانہ ی خوی لہ یہ کمان جیادہ کاتہرہ , بہراستی ہر خوی باشترین بریار دہرہ جیا کہرہ وہیہ .

﴿ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ﴾ (الاعراف / ۸۸) .

(ابن کثیر) دہ لیت :- ٹمہ ہہ والیک بوو لہ لایہن خواوہ کہ پیغہ مہر شعیب (علیہ السلام) ناراستہ کافرانی کرد کہ ہرہ شہ یان لہو و باوہر داران کرد بوو کہ نہ فیان بکہن لہ شارہ کہ یان نارہجہ تیان بکہن کہ لہ ٹاین و دہستوری خوین ہہ لگہرینہرہ و بچنہ ناو ٹوان , ٹمہ گفتو گو بوو لہ گہل پیغہ مہر دا , مہ بہست شوین کہ و تہوہ کانیشی بوو کہ لہ سہر ٹاین و دہستوری ٹو بوون , و ٹایہ تی :-

۱- (صفوة التفاسیر) (۴۴۷/۱)

۲- (صفوة التفاسیر) (۴۴۷/۱)

﴿ اولو کُنا کرهین ﴾ واته :- یان که ئیوه نه نجامدهری نهو کارانهن له گهل نهوه شدا که ئیمه پیمان ناخوشه و نارهحه تین بانگمان دهکن بوی ، نهگهر ئیمه بگهرئینهوه سر ناین و دهستوری ئیوه و بیینه ناوتان و له گهل تان بین له سر نهو کارانهی تیایدان ، نهوا بهراستی کاریکی ناله بار وگه وره مان بهرامبر خوا نه نجامداوه له هاوهل داناندا بوخوا .

﴿ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴾ (الأعراف ۸۹)

. واته :- بهراستی ئیمه درۆمان به ناوی خواوه ههله بهستوهه ، نهگهر په شیمان بیینهوه و بگهرئینهوه ناو ناینه که ی ئیوه ، دوا ی نهوه ی که خوا له دهست نهو (خورافاته) بزگاری کردین ، ئیمه بۆمان نیه بگهرئینهوه بو ناوانینی ئیوه ، مهگهر ویستی خودای په روهردگارمانی له سر بیست ، زانست و زانیاری په روهردگارمان فراوانه و هه موشتیکی گرتوتهوه ، هه ر به خوا پشت و په نامان بهستوهه ، په روهردگارا خوت دادوه ربیکه له سر بنچینه ی حهق و راستی له نیوان ئیمه و قوم و گهل ماندا ، چونکه توچاکترینی دادوه رانی .

﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِماً كَذِئبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ﴾ (۹۰)

فَأَخَذَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (۹۱) الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعْبِيًّا كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شَعْبِيًّا ﴿ (الأعراف / ۹۰-۹۲)

. واته :- دهسته و کۆمهلی پیاوما قول و گه وره کانی گه له که بر وایان نههینا بوو ووتیان :- سویند به خوا نهگهر ئیوه پهیرهوی شوعه یب (علیه السلام) بکهن و شوینی بکهون و ده رچن له ناین و دهستوری باوک و باپیرانتان ، بیگومان ئیوه زیان مه ند دهبن ، ئینجا بههوی نهوه وه بومه لهرزه گرتنی و لیبی دان ، بومه

۲- تفسیر القرآن العظيم (۲ / ۲۲۲)

۴- تفسیری ئاسان . ل (۱۶۲)

لەرزەیی بەتین و لەریشە هیئەتەر ، بەهۆی ئەو وەوە مردنیان بۆهاتوو لە جیگا و ولاتی خۆیان دا کەوتن بەبێ جوله ، لە سورەتی (هود) دا دەفەرمویت :-
 دەنگ و پیاوەششاخان گرتنی و لسی دان ، پەنگە یەكەم جار دەنگ
 پیاوەششاخانەكە بوویت ئینجا بومەلەرزە . ئەوانەیی كە پڕوایان بەشوعەیب
 نەهینا و بەدرۆزنیان دانا بەجۆریك لەناوبران كە نیشتهجی نەبوون لەو ولاتەدا
 تیایدا ئەژیان كەواتە دەرکراو ئەوانە بوون كە جارێکی تر هات و چۆیان بەر
 شارو ولاتەدانەبیئ . ئەوانەیی كە پڕوایان نەهینا بەشوعەیب و بەدرۆزنیان دانا ،
 هەرئەوانە زیان بارو خەسارەت مەندن نەك پڕواداران و شوین كەوتووایی
 شوعەیب . خۆای گەرە لەسورەتی (هود) دا فەرموی :-

﴿ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ﴾ (هود / ٩٤) .

واتە :- كاتیك فەرمانی ئیمە هات بۆلەناو بردنیان ، شوعەیب و ئەوانەیی
 پڕوایان هینا بوو لەگەڵیدا بەهۆی بەزەیی و لوتفی خۆمان پزگارمان كردن و
 دەنگ و نرەكەیی تیاچوون تاوانكار و بیپرواكانی گرتەوو ، جاھەمویان لەشوین
 و جیگەیی خۆیاندا تیاچوون و بەچۆكدا هاتن لەكاتی بەرەبەیاندا .

﴿ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴾ (الاعراف / ٩٢) .

(الزمخشری) دەلیت :- (الآسی) واتە : ئەوپەری غەمباری و ناپرحەتی ،
 داخووخەفتی زۆر بوو لەسەر قەومەكەیی ، پاشان ئینكاریی نەفسی خۆیكردوو
 وتی :- چۆن دەبیئ داخووخەفتی لەسەر قەومێك زۆریئت لەبەر ئەوێ ئەهلی
 ئەوین خەفتییان بۆبخوویت بەهۆی كوفریانەو ئەوێ توشیان هات
 شایستەیی خۆیان بوو ، وەرپییسراو كەبلیئ :- بەراستی من بیئاوانم
 لەسەرپرین ، لەگەیانندی پەيامی خوایی و نامۆزگاری كردن و ئاگادار كردنەو

لهوهی که توشستان دههات به لام گویتان له قسه کانی من نه گرت ، و باوه پرتان پینه کردم ، ئیتر چون داخ و خهفته تان بؤ هه لکیشم ، چونکه شیایوی نین .
 خاوهنی (الظلال) ده لیت :- به راستی شوعه ییب له سسر ناین و ده ستوری خوی بوو ، نه وانیش له سسر ناین و ده ستوری خویان ، نه و نه ته وه یه که بوون نه وانیش نه ته وه و ئومهت بوون ، به لام په یوهندی ره چه له ک و قومایه تی هیچ دهوریکسی له م دینه دا نیه و هیچ کیشیکسی نیه له ترازوی خوادا ، به لکو تیکه لاویه که باقی ده بیئت ، بریتی یه له تیکه لاوی دینداری ، و په یوهندی تووندو تۆل له نیوان خه لکی دا ، بیکومان نه وهش ته نها له په یوهندی به میزی خوایی دا ده بیئت .^۲

﴿ وانه و په نده نیمانی یه کانی چیرؤکه که ﴾

(۱) پاش نه وهی خوای گه وره له سوره تی (الأعراف) دا چیرؤکی (نوح و هود و صالح و لوط و شعیب) ی بؤ گپراینه وه که چه ندین په ند و نامۆزگاری تیا بوو ، که زۆریان هاوبهش بوون له یاخی بوونیان و هه لگه پرا نه وه یان له پیغه مبه ران ، له گه ل نه وهی پیغه مبه ران (علیهم السلام) نه و په ری توانایان نواند و ناگاداریان کردن و بیانویان برین ، که چی نه وان ته نها یاخی ده بوون و دور ده که و تنه وه ، پاشان نازارو سزای خوایی بؤ سه رکافران دابه زی ، بوو به په ند بؤ په ند و مرگران ، و یاده و ه ریش بؤ باوه رداره کانی خوا ، خوای گه وره نه م چیرؤکه ی به چه ند ئایه تیک کۆتایی هینا که هه مووی په ند و نامۆزگاری و حیکمه تی به نرخن ، هیناونی تا نه و که سه ی قورشان ده خوینیئت لییان رابمینیئت و ورد بیته وه ، و تا ئیمه ییش هه لویسته له به رده م فزل و گه وره یی خوادا بکه یین ، که سزای خوا هات ناگه ریته وه له سسر قهومی کافران . که مانای

۱- (الکشاف) (۲ / ۱۳۱)

۲- (فیی فلال القران) (۳ / ۱۳۲۲) .

ئايەتەكانىش بە كوردى ئەمەيە :- (لە ھىچ شارو وولاتىكدا ھىچ پىغەمبەرىنكىمان نەئاردووہ (كە خەلكەكەى بەدرؤيان زانىبىت و بە گوڤيان نەكردبىت) مەگەر خەلكى ئەو شوڤنەمان بەتەنگانەو نەخۇشى گىرۆدە كردووہ بۇ ئەوہى (راجلە كىن و تىڤكرن) و دەست بكن بەئزاو پارانەوہ و لالانەوہ (٩٤) پاشان شوڤنى تەنگانەو ناخۇشى يەكەمان گۆرى بەشوڤنى خۇشى و كامەرانى , ھەتا بەتەواوى لە ھەموو پويەكەوہ زىادىان كردو كەوتنە خۇشى يەوہ (وايمان ليئات كە خۇشى و ناخۇشى بەتاقى كردنەوہ دادەنڤن) , ووتيان :

بەپراستى ناخۇشى و خۇشى توشى باوك و باپيرانمان بووہ (ئەمە شتىكى ناسايى يە) ! ئىمەش كوت و پەرگرتمانن لەكاتىكدا ئەوان ھەستيان بەخۇيان نەدەكرد , لە ناومان بردن و تەخت و تاراجيانمان تىكدا (٩٥) ئەگەر خەلكى شارەكان بەپراستى باوہريان بەيئنايە و خۇيان بپاراستايە , ئەوا بىگومان ئىمە دەرگاى فەرپو بەرەكەتى ناسمان و زەويمان لەسەر دەكردنەوہ , بە لأم ئەوان كە پەيام و پىغە مەبرانى ئىمەيان بە درؤ زانى , ئىمەيش بە ھوى ئەو كارو كردەوانەى كە دەيانكرد گرتمانن و لەناومان بردن (٩٦) ئايا خەلكى شارەكان لەوہ دۇنيان و ناترسن كە تۆلەى ئىمە بىت بۇيان لە شەودا لە كاتىكدا كە ئەوان نوستوون ؟! (٩٧) ئايا خەلكى شارەكان دۇنياشن و ناترسن لەوہى كە تۆلەى ئىمە بىت بۇيان لە چىشتەنگاودا , لە كاتىكدا ئەوان سەرگەرمى يارى و گەمەن ؟! (٩٨) ئايا دۇنيا و بىبىاك بوون لە نەخشەو پلانى خوا (لەسەر ناستى تاك و كۆمەل يان لەسەر ناستى حكومەت و گەلان) ؟! جا كەس بىبىاك نايىت لەنەخشەو پلانى خوا جگە لەقەومى خەسارەت مەندان نەبىت . (٩٩) ئايا دەرئەكەوت بۇ ئەوانەى دىن بەدواى دەستەو چىنەكانى پىش خۇيان , پاش لەناوچونى ئەوانەى كە تيايدا نىشتە جى بوون , ئەگەر بمان ويستايە , ئەوہ بەھوى گوناھەكانيانەوہ توشمان دەكردن (وەك چۆن خەلكانى پىش خۇيانمان لە ناو برد) و مۆرمان دەئا بەسەر دلە كانياندا , جا ئەوان نايىبىستن (١٠٠) ئەى محمد ﷺ ئەو شارو ناوچانە ھەندىك لە ھەوال و بەسەر ھاتەكانيانت بۇ دەگىرپنەوہ , سوڤند بە خوا بىگومان پىغەمبەرانىان بۇ ھات , ھاوپرى لەگەل چەندەھا موعجىزە دا , ئىتر وەنەبىت ئەوانە باوہريان ھىناىت بەوہى كە پىشتەر باوہريان پىنى نەبوو , ئابەو شىوہيە خوا مۆر دەنىت بەسەر

دلی بی باوه پراندا (۱۰۱) بهشی زوری نهو خه لکه سرگردانه مان دهست نه کهوت که پهیمان شکیئن نه بن و بهراستی زوربهی نهوانه مان به دهرچوون له نایینی خوا دهست کهوت . (۱۰۲)

(۲) (این کثیر) ده لیت :- هر کهس وای لیک داییته وه له زانایانی ته فسیر وه (قتاده و کهسانی تر) که (اصحاب الایکه) نه ته وه یه کی تر بوون بیجگه له خه لکی (مدین) نه وه قسهی لاوازه , به لکو پالپشتی قسه کانیان دوو شته : یه که میان :- خوای گوره فرموویه تی :- ﴿كَذَّبَ اصْحَابُ الْاَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (۱۷۶) اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ﴾ (الشعراء / ۱۷۶- ۱۷۷) نه یفرموه (اخووم) برایان , وه فرموی : ﴿وَالِي مَدْيَنَ اخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ (الاعراف / ۸۵) .

دووم :- باسی سزاکه یانی کرد به (یوم الظلة) و باسی نهوانیشی کرد به (بومه لهرزه یان دهنگی گوره و بهین) . وه لام بو یه کهم : باسی (برا) ی نه کرد له دوا ی نایه تی ﴿كَذَّبَ اصْحَابُ الْاَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الشعراء / ۱۷۶) . چونکه به به ندایه تی کردن بو (الایکه) باسی کردن , باسی برای نه خسته پالیان کاتیک پالی دانه پال قه بیله , ئیتر نه وه گونجا و شیا که شو عیب به برا باسی کردن .

(۳) (محمد متولی الشعراوی) ده لیت :- بو نه وهی هر کهس مافی خو ی و هر گریت و کهس مافی کهس نه خوات , ده بیئت تهرازوو هه بیئت بو هه موو هه نگاهه کانی ژیان , و تا هه موو جیهان ستهم نه کن , که گرانی و نارپه حه تی بلاو بییته وه و مال و سهروه تی لاوازه کان نه خوریت , چونکه ژیان هه مووی به تهرازووی داد به پریوه ده چیت , مامه لهی خه لک گشتی به ده وله مه ندوو هه ژارو نه زان و زانایانه وه , ده بیئت به تهرازوو به پریوه بچیت و ته وای بیت , نه گه ر ئینسان قه ناعه تی کرد , که مافی خو ی به ته وای و هر گرتوه , نه وای کومه لگا به هه موو نه وانه ی تیایه تی ریگ و پیک و داد په روهر بووه , کیشانه و

پیوانہ ، بہ زیادہ بہ کہ ہمیشہ دہکریت . لہ بہر نہ وہ خواہی گہورہ فرمویہ تی :-
 ﴿ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴾ (۸۴) وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَمْشِيَاءَ هُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (۸۵) ﴿

(ہود / ۸۴ - ۸۵) واتہ : شوہیب بہ قہر مہ کی وت :- کہم و کورتی مہ کن لہ کی شانہ و پیوانہ بہ راستی من بہ چاک دہ تابیتم و ہزق و ہوزیتان باشہ و لہ خوشیدان ، بیگومان من دہ ترسم نہ گہر لہ فرمانی خوا دہرچن ، نیوہ توشی سزای ہوزیک بہن کہ گہ ماروتان بدات و لئی ہزگار نہ بن ، نہی قہوموہ خزمہ کانم با پیوان و کی شانہ تان تیر و تہ او بیئت و بہ داد ہرورانہ نہ نجامی بدن ، شت و مہ کی خہ لکی کہم نرخ مہ کن و (فیلیان لی مہ کن) و خراپہ کاری مہ کن لہ زہ ویداو تووی خراپ مہ چینن .

(۴) زانا (السعدی) (رہمہ تی خواہی لی بیئت) دہ لیت : - لہ چیرؤکی (شعیب)
 دا کو مہ لیک سوودو ہند ہن :-

۱ - کہم کردنہ وہ لہ کی شانہ و پیوانہ بہ تابیہت ، کہم کردنہ وہی کانا و شتوہ مہ کی خہ لکی بہ گشتی ، لہ گہورہ ترینی تاوانہ کانن کہ سزای دونیا و قیامت ہو خواوہ نہ کہی دہ مینیت .

ب - ہر وہا بہ لگی تیایہ کہ نویژ ہوکارہ ہو نہ نجام دانسی کاری خہیر و دہست گرتنہ وہ لہ خراپہ کان و ناموزگاری ہو بہ ندہ کانی خوا ، وہ کافران نہ مانہ یان باش زانی ہو ، بہ وہی کہ بہ شوہیب بیان وت :-

﴿ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴾ (ہود / ۸۷)

واتہ : (نہی شوہیب : نایا نویژہ کہت فرمانت ہی دہ کات کہ نیمہ وان بہینن لہ وہی باوک و باپیرانمان ہرستویانن ، یا خود لہ مال و سامانماندا ، بہ ثارہ زوی خو مان چیمان بویت بیکہین و بہ راستی تو زور ہیمن و خواون ژیریت) خواہی گہورہ فرمویہ تی :- ﴿ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ﴾ (العنکبوت / ۴۵)

لیرہ دا حکمہت و بہ زہی و رہمہ تی خوا دہردہ کہویت کہ چہند نویژکی بہدوای یہ کدا لہ شہوہ ہوزدا لہ سہر فرز کردوین بہ ہر دہوامی لہ بہر گہورہ ہی

و سودی زوری شوینهواره جوانهکانی ، بۆ ئەمەش خوای گهره سوپاسی تهواوی دهوینت .

ج- کهسی دلسۆزوو نامۆزگاریکار بۆ خه لکی ، ئەو کهسهیه فرمان و نههیان ههدات بهسهردا ، که خه لکی بهتهواوی لیبی وهربگرن ، ئەگەر فرمانی بهشتیک پی کردن ، ئەو یه کهم کهس بیئت نهجامی بدات ، و ئەگەر نههیی شتیکیشی لی کردن ، ئەو یه کهم کهس بیئت وازی لی بهیننیت . له بهر قسه کهی شوعه ییب که فهرمووی :

﴿ وَمَا لِرَبِّدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَاكُمْ عَنْهُ ﴾ (هود / ۸۸)

واته: منیش نامه وینت قه دهغه ی شتیکتان لی بکهم ، که چی خۆم وه ک نیوه نه کهم .

﴿ چیرۆکی مانگا کهی (بنی اسرائیل) نه وه ی نیسرائیل ﴾

خوای گهره فهرمویه تی : ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَنْتَخَذْنَا مَرْوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۶۷) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بَكْرَ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ (۶۸) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْعِ لَوْثُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ (۶۹) قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ (۷۰) قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلِّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبِّحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ (۷۱) وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (۷۲) فَذَبْحُوا اضْرِبُوهَا بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمُؤْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾

کورته ی چیرۆکه که :-

خوای گهره ویستی ئەم چیرۆکه مان دهرباره ی هه وائی نه وه ی نیسرائیل بۆ بگیڕینته وه ، دهرباره ی رهقی و توندی و له ناین دهرچونیان ، که چۆن شتیان له سه ره نه فسی خوایان به تووند گرتوه ، هه ره به و جوژه ش خوای گهره له سه ری تووند کردونه ته وه ، تا بزانیان باشتترین خه ییرو چا که کان هه نگا و نانی

خیرایه بؤ جی به جی کردنی فرمانهکانی خواو پیغه مبه ره کهی (ﷺ) ، به بی مناقه شه و قول بوونه وی زور ، که نه مانه ده بنه هوی دروستی بونی بریاری تووند ، نه وهش خوی گه وه نه می لی کردوه ، که نومه ته کهی پرسیری زور بکن ، وه که فرمویه تی : - (نهی نه وانهی باوه پرتان هیئاوه پرسیار له هندیك شت مه کن ، که نه گهر بؤتان ناشکرا بکریت سه غله تتان ده کات ، خو نه گهر پرسیار دهر باره یان بکن ، له کاتی دابه زانندی قورئاندا نه وه بؤتان ناشکرا ده کریت ، خوا چاوپوشی لی کردون و (باسی نه کردون) خوایش لیخوشبوو به حیلیم و هوسه له یه (۱۰۱) بیگومان که سانیک پیش نیوه پرسیریان دهر باره یان کرد ، پاشان که بویان پوون ده بویه وه پروایان پی نه ده کرد و پی بی باوه پوون (که واته نیوه وا مه بن) (المائده / ۱۰۱ - ۱۰۲) پیغه مبه ره (ﷺ) فرمویه تی : (وازم لی بهینن له پرسیار کردن له وه دا که بوم جیهیشتوون ، به راستی نه وانهی که پیش نیوه له ناوچوون ، به هوی پرسیار کردن زور و جیاوازیان له سر پیغه مبه رانیان بووه ، نه گهر فرمانم پی کردن به شتیک ، نه وا وه ری بگرن نه وه ندهی که ده توانن ، و نه گهر نه می شتیکیشم لی کردن وازی لی بهینن) .

نه و نایه تانهی که باسی نه م چیرؤکه ده کن ، له سر شیوازی قورئانی تایبهت هاتوون ، که پیشتر دهر باره ی نه هاتوهو په یوه نندی پیوه نه بووه ، و زانایانی میژویش پابه ند نه بوون به پیکه ستنی کاته که یه وه ، ناوه پڑکی چیرؤکه که فیکری ئینسان ده جولینیت بؤ تیروانین و نه فسی ده هژینیت ، و له چیرؤکهکانی نه وهی ئیسرا ئیلدا ، ره چاوی نه وه کراوه که جوره ها نازو نیعمت و به خششیان له لایه ن خواوه پی دراوه ، و نمونه ش له سر کافر بوون و دهرچوون له دینی پی هیئراوه ته وه ، به لام له گهل هه موو نه مانه شدا به سزاکانی خوا په ندو عبیره تیان وه رنه گرتووه ، و به چاکه و خراپه تاقی کراونه ته وه ،

دەبوو چۆن بونایە ئەگەر دواى ھەموو شوینەواری سزایەك تەو بەیان بکردایە ،
 و لەشوینەواری ھەر تەو بەیەكیشدا نیعەتێكى تریان پى بەدرايە ، بەلام ئەوان
 پاش ھەموو سزایەك گەراونەتەوہ سەر لادان و كوفرى خۆیان^۱
 لەناو نەوہى ئیسرائیلدا تاوانى كوشتنێك پویدا ، لەسەر دەمى موسادا ،
 نەزانرا بكوژەكەى كى بوو ، ھەریەكەو پارێزگاری لەخۆى دەکرد لەو مەسەلە
 یەدا ، بەجۆرێك كە ھەندیکیان ھەندیكى تریان تۆمەتباردەکرد ، كە ئەو
 بكوژەكەییە ، فرمانەكە گەيەندرایە لای موسا (علیہ السلام) ، تا پریار
 لەنیوانیاندا بدات .

خوای گەورەیش ویستی بكوژەكە دەربخات بۆیان ، بەھۆی موعجیزەییەكى
 ماددى ھەستپێكراوہ ، خوای گەورە وەحى كرد بۆ موسا (علیہ السلام)
 كە فرمانیان پى بكات بە سەربرینی مانگایەك ! ناخۆچ مانگایەك بیئت ؟! بەبى
 دیاری كردنى سیفەتەكانى ، ئەگەر ھەرمانگایەك بگرن و بیھێنن و سەرى بپرن ،
 ئەوا فرمانەكەیان جى بەجى كردوہو كاری واجبیان ئەنجام داوہ !

بەلام سروشتى یەھودا وایە سستی دەنوینن و مناقەشە دەكەن لەجى بەجى
 كردنەكەدا و ئەوہ پەتدەكەنەوہ ، پرسىاریان كرد لە موسا لەتەمەنى مانگاكە ،
 ئەویش ووتى :- نەبچووك بیئت و نەگەورە . بەلكو لەتەمەندا مام ناوہند بیئت .

پاشان پرسىاریان ئى كرد دەربارەى پەنگەكەى ، فرمووی مانگایەكى پەنگ
 زەردى تۆخ و تیڕبیئت ، تەماشاكەران دل خۆش بكات . پاشان پرسىاریان ئى كرد
 ، چەند كاری كردبیئت ؟ فرمووی :- مانگایەك بیئت لای خاوەنەكەى
 خۆشەویست بیئت ، و لەكىلگەو كیلاندا كارنەكات و ئاودیڤى كشتوكالیشى پى
 نەكەن . لەكو تایدا :- سەریان بپى ، ھەرچەندە خەرىك بوو ئەو كارەیش نەكەن
 پاشان موسا (علیہ السلام) فرمانى پێكردن ، كە پارچەییەك لەلەشى مانگا
 سەربراوہكە بدەن بەجەستەى كوژراوہكەدا . ئەوانیش ئەو كارەیان كرد ، خوای

گهوره ییش کوژراوه که ی زیندو کرده وه ، و پوچ بو جهستی گه پرایه وه ، هه والی له سه ربکوژده که ی دا . ووتی : فلأنة کس کوشتمی .

پاشان مرد . ئیتر نه وه ی ئیسرائیل تووشی سه رسوپمان هاتن ، و نه وه ی که بیینیان لایان زور سه یربوو . خوای گه وره ده فهرموویت : ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً ﴾ (البقره / ۶۷)

موسا (علیه السلام) به قه و مه که ی ووت :- خوای گه وره فه رمانی پی کردوون مانگایه که سه ربین . موسا سه روشتی قه و مه که ی ده زانیت ، که شت دواده خن له جی به جی کردندا ، و ده یانه ویت فیل و ته له که بکن ، له بهر نه وه فه رمانه که ی پال دایه پال خوا ، نه گه ر پالی بدایه ته پال خوی په نگه مناقه شه یان بکر دایه و په تیان بکر دایه ته وه ، له گه ل نه وه ی پابه ند بوون به فه رمانی پیغه مبه ره وه واجبه ، چونکه فه رمان ناکات به شتیک له لایه ن خویزه وه ، به لکو له لایه ن خوا وه یه ، گوژپرایه لی نه و گوژپرایه لی خوا یه .

قه و مه که پیویستیان به وه هه یه که مانگایه که سه ربین تا بکوژیک پی بناسنه وه ، له گه ل نه مه دا خوای گه وره سیفه تی دیاری کراوی نه و مانگایه ی بو پوون نه کردنه وه ، په نگه نه گه ر دیاری کراو بوایه دوا بکه و تابه له کاتی پیویست ، نه وه شی ریپیدراونه بووه .

﴿ قَالُوا اتَّخَذْنَا حُرُوقًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ (البقره / ۶۷) .

واته : به مووسایان ووت : ئایا تو گالته مان پی ده که ییت ؟

وه لأمی موسا بو نه وی می شکی و گالته جار ی یه ی نه وان بریتی بوو له وه ی که په نا بگریت به خوا ، و به نه رمی وه لأمیان بداته وه ، که بو یان پوون بکاته وه ، نه وه ی که نه وان گومانی پی ده بن ، ته نها بو که سیک ده گونجییت که نه فام بییت به رامبه ر قودره تی خوا .

له وه لأمیاندئا ووتی :- (من په نا ده گرم به خوا نه گه ر یه کیک بم له نه فامان) .

وایان لیکدایه وه فرمانی خوا جوریکه له گالته جارې ، و واگومانیان دهبرد که موسا بهم داواکاریه دهیهویت له مهسه له بنهپهتی یهکانی خویمان دوریان خاتوره و سهراقالیان بکات .

﴿ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافعلوا ما تؤمرون ﴾ (البقره / ٦٨) .

واته :- قهومهکهی وتیان : ئەهی موسا له پهرومردگارت داوا بکه بۆمان پهوون بکاتهوه که ئەو مانگایه کامهیه ؟ و سیفهتهکانی چۆن ؟ ئینجا موسا ووتی : پهرومردگار دهفرمویت : ئەو مانگایه پیر نهبیئت و (پارین)یش نهبیئت ، بهلکو له تهمهندا مام ناوهند بیئت ، ئینجا ئیوهش ئەو کارو فرمانه نهنجام بهدن که پهرومردگاتان فرمانی پی کردوون ، و کهلله پهقی و توندی پیشان مهدهن ، چونکه خوایش لهسهرتان توند دهکاتهوه (السدكتور . صلاح عبدالفتاح الخالدي) دهلیت :- باشتین گوشتی حیوان و بهتامترینیان و چاکترینیان بۆ خواردن ئەوهیه کهتهمنی مام ناوهندی بیئت ، چونکه گوشتی حیوانی تهمن بچووک که لهسهرهتای گهشهکردنایه ، مادهی خوړاکی به سودی کهمه ، و گوشتی حیوانی تهمن گهورهیش جیر و وشک دهبیئت ، وه ههندیك له سوده خوړاکیهکانی لهدهستداه .

دهربارهی ئایهتی : (فافعلوا ما تؤمرون) زانا (الالوسی) دهلیت : واته : لهسهربیرنی مانگاکهدا ، ئیتر پرسیار دوبارهمهکهنهوه ، و کهللهپهقی مهنوینن . ﴿ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْتُهَا تُسْرُ النَّاطِرِينَ ﴾ (البقره / ٦٩) .

واته : جاریکی تر ووتیان : ئەهی موسا له پهرومردگارت داوا بکه ، تا بۆمان پهوون بکاتهوه پهنگی چۆن بیئت ، خوای گهورهیش وهلامی دانهوه بهوهی : که پهنگی زهردی تییر بیئت ، و تهماشاکهران دلّ خووش بکات ، زانا (الالوسی)

دهلیت :- (السرور) : بریتی یه له لهزهت و خوژی له ناو دندا ، له کاتی به دهست هینانی سویدیکا ، یان بینینی کاریکی سهیرو ناوازه ، به لام (السرور) شتیکی (خالص) پوخت و شاراوویه ، به وه ناوانراوه ، چونکه به (الاسرار) لیك دراوته وه ، وشهیهکی ترهیه (الحبور) که شوینه وارکه ی دهبینریت ، له پوره آلهتی خوژی دهربرینی دهم و چاودا ، که ههر دوکیان له شتی په سه ندرکراو دا به کاردین (الفرح) زور جار په سه ندرکریت ، وه خوی گوره فرموویه تی :- ﴿أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ (القصص / ۷۶) . واته : (بیگومان خوا ئه و که سانه ی خوش ناویت که که شخه کن به سه روهت و سامانیانه وه له خویمان بایی دهن) . زانایانی ته فسیر ده فرموون : په نگی زهره له په نگی دلخوشکره کانه .

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ (البقره / ۷۰) .

واته :- ووتیان له په روه ردگارت داواکه ئه ی موسا ، تابه ته واوی بومان پوون بکاته وه بزاین ئه و مانگایه کامه یه !؟ چونکه به پرستی ئه م گاکه له سه ری لیتکداوین و په نگی زوریان له یه که ده چیت ، ئه و مانگایه مان بو نا دوزریته وه ، به پرستی ئیمه (نه گهر خوا ویستی له سه رییت) ، ریتمونی وهرده گرین .

(الرازی) ده فرمویت :- (الحسن) له پیغه مبه روه ﴿﴾ فرموویه تی :- (سویند به و که سه ی نه فسی منی به دهسته ، نه گهر نه یانوتایه : (إن شاء الله) ئه و بیگومان نیوان ئه وان و مانگاکه بو هتا هتایه دوورده که وته وه)

بزانه ، که ئه مه به لگه یه له سه ر نه وه ی ، دهربرینی ئه و وشه یه له هه موو کاریکا ریپیدراوه که کاره که ی به دهست بیت ، له بهر ئه وه خوی گوره به پیغه مبه ری فرموو (ههرگیز دهرباره ی هیچ شتی و هیچ کاریک مه لی : من به پرستی سه به نی ئه نجامه ری ئه و کاره م ، مه گهر بلنییت (إن شاء الله) نه گهر خوا بیهوی (الکهف / ۲۳ - ۲۴) .

ئەمە پشت بەستن بە خوا ، کاروباردانە دەست خۆی تیا یە .^۱

ئەمە پرسباری سئە هەمیان بوو کەلە موسایان کرد ، وایان بیانی کە نادبیری نیستا لە سروشت و کاری مانگا کەدایە لایان ، لێرەدا هەستیان کرد بە سستی و دواخستنیان لە کارە کە دا ، و گەرێان بە دواى شتی کدا کە خەیری تیا نی یە ، و پۆزشیان بۆ موسا هینایەو .

بیگومان ئەو لە یە ک چون و لئى گۆرێان و ساغ نەبۆنەو یە بۆیان ، بریتی بوو لە باجی ک کە بدربیت ، کەسانیک ببیدات لە شەریعەتی راستی خۆایی دورکەوتۆنەتەو ، کە ئاسانکاری بۆ کردوون^۲ ئینجا موسا (علیه السلام) وەلامیان دەداتەو : -

﴿ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا شِئَةَ فِيهَا قَالُوا الْأَنْ جِنْتٌ بِالْحَقِّ فَدَبْحُومًا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴾ (البقرة / ۷۱) .

واتە : موسا (علیه السلام) پئی ووتن : بیگومان خۆی گەرە دەفەرموینت :- مانگایە ک بیئت ، رانە هینراییت و ئامادە نەکراییت بۆ کیلانی زەوی ، و ئاودیری کشتوکالیش ناکات ، بئى عەیبەو یە ک رەنگەو هیچ پەلە یەکی تیدا نیە ، ئینجا وتیان : ئا ئیستە ئیتر هەوالی راستەقینەت پی داین (دواى هەول و کۆششیکی زۆر بە دەستیان هینا) و سەریان بپی ، هەرچەندە خەریک بوو ئەو کارەیش نەکەن .

لەم تیگە یشتنەو ئە خلاق و رەفتاری یە هودمان بۆ پوون دەبیتهو ، کەلە قسەو لیکدانەو کانیاندا چەندی ک ئە دەبی خراب دەردەبێن ، و هەلوێستیان بەرامبەر پیغە مەبران چۆنە .

۱ / (التفسیر الکبیر) (۲ / ۱۱۱) بە کورتی .

۲ / (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۶۵ - ۶۶) .

ئەوێ بە موسایان ووت ، ووتیان ، که پیغه مەریان بوو ، که وایان لیک دایەوێ باوەریان بە مووسایە ، که هەر ئەو بوو ، لەسەر شوپۆی پزگاری کردن و پینمایی کردن بۆ ئازادی و سەر بەرزی .^۱

ووتیان : ئا ئیستا بەراستی پینت و تین ، وەك ئەوێ پینشتەر حەقی بۆنە هینابن ، و وەك ئەوێ پینشتەر قەسە نا حەق و بەتالی بۆ کردبن ، و وەك ئەوێ گفتوگۆی پینشتەری نیوانیان بەتال و بی بنەما بوینت ، و وەك ئەوێ موسای پیغه مەبەر (علیه السلام) لەناو بەتالدا مابینتەوێ .

ئەگەر ئەوان لەگەڵ دەرچونی یەكەم فەرماندا کارەکیان جی بەجی بکردایە ، ئەوا پینشپرکییان کرد بوو ، و ئەجرو پاداشتیان دەست دەکوت لەسەری !
بەلام ئیستاو دوایی هەموو ئەو پرسیارانە و دواخستنی و تەمبەلی نواندە کارەکیان جی بەجی کرد ، بەلام ئەو رەگەزو هەلەزیرینە یان لەدەست چوو .
(فذبوحوما وما کادوا یفعلون) ووشە (ما کادوا) بەلگە یە لەسەر ئەوێ ،
دوای ناپرەحەتی و ماندوو بوونیکی زۆر کارەکیان بەدەست هینا ، که بەلگە یە لەسەر خاوو خلیچکیان لە جی بە جی کردنە کەدا .

هەر کەس کاریک بەناچاری و ناپرەحەتی جی بەجی بکات وەك ئەوێ وایە جی بەجی نەکردینت . چونکە خوای گەورە دەیەوینت ، فەرمانپیکراو ، کارەکی بەگەرم و گوپی و هیمەت و زیندویتی و شەوق و پاپەراندنەوێ جی بەجی بکات .
بە حەزوو خووشی و پازی بوونەوێ .^۲

﴿ وَإِن قَتَلْتُمْ نَفْسًا فإِذْآرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ (۷۲) فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّبُ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿ (البقرة / ۷۲ - ۷۳) .

۱ / (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۶۶ - ۶۷) .

۲ / (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۶۷ - ۶۸) بەگورتی .

زانا (محمد رشيد رضا) دەلېت :- ئەم ئايەتە سەرەتاي چىرۇكەكەبوو كە سەر پىچى يەكى تىابوو ، كە پىشتەر ئامازەى بۇ كرا ، كە كوشتنى كەسىك بوو ، پاشان ئاكۇكى لەسەر بكوژەكەى ، پاشان بېياردانى حوكمىك بۇ دۆزىنەوەى راستى يەكە بەسەر بېرىنى مانگاىەك ، ئەمە لە زۇرلېكردىنمان نەبوو لەپرسىياركردندا كە پىشتەر پويىدا ، ئايەتى :- ﴿ وَإِنْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَارَأْتُمْ فِيهَا ﴾ پوداوى كوشتنەكەى دايە پال ئومەتېك ، ئەگەر بكوژەكەى كەسىك بوو بىت بەتەنھا ئەوا ھەموويان تىايدا بەشدار بوون ۋەك تەنھا يەك كەس ، ھەرىەكەيان تۆمەتەكەى لە خۇى بە دور گرتوۋە و خۇى بەپاك داناوۋە ، و نەفسى خۇى لەھەموو شتېك بە دور گرتوۋە و كەسى ترى تۆمەتبار كردوۋە ، بكوژان و ئەو كەسانەى زانىويانە ، بەشيان تىايدا ھەبوۋە ، ھەواۋ ئارەزوو زال بوۋە بەسەرياندا و راستى يەكانيان تىا شاردۇتەوۋە ، پاش بېرخستنەوۋەى تاوانەكە ، خواى گەورە ھەرموۋى (وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ) لەگەل كەوتنى بەسەر قەومىكى پاكد ، كەبەكترى بەكوشتنېك تاوانبار دەكەن بۇ شاردنەوۋەى بكوژەكە ، چونكە نەخشەۋ فىلى ئەوان لاي خوا ئاشاردىتەوۋە .

رەنگە حېكەت لە دواخستنى پونكردنەوۋەى ھۆكارەكاندا ، بۇ ئەوۋە بىت بېسەر ھەلوئىستە بكات لەسەر وئىنەو دىمەنى ئاپەسەندى يەكانى يەھود و ئەخلاقى خراپىيان ، و ھەلوئىستيان بەرامبەر پىغەمبەرانىان و ھەرمانى پەروەردگارىان . ئەوان ئەو كەسانە بوو پىويستيان بەسەر بېرىنى مانگاىەك ھەبوو ، كە لىى سودمەند بوون ، لەگەل ئەوۋەى كە كردىان ، ھالىان چۇن دەبوو ئەگەر سودمەند نەبونايە لىى ؟ خواى گەورە وىستى وا بوو ، ئەوۋە دەرخت كە شارىدبوويانەوۋە ، و بكوژى راستى بدۆزىتەوۋە .

ھەروايش بوو ، بەشىكىان لەلەشى مانگاە ۋەرگرت و دايان بەجەستەى ئىنسانە مردوۋەكەدا ، پاشان رۇحى بۇ گەپايەوۋە ، و ئەوۋە دەربارەى بكوژەكەى خۇى قەسى كرد .

﴿ فَقَلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضِهَا ﴾ واتە : بەشىكى لەشى مانگاگە بەدەن بە بەشىكى جەستەى كوزراۋەكەدا ، زىندو دەيىتتەۋە و ئەۋىش بىكوزەكە دىارى دەكات .
 ﴿ كَذَلِكَ يُخَيِّي اللَّهُ الْمَوْتَى ﴾ ھەرەك چۆن خۋاى گەرە ئەم كوزراۋەى زىندو كىردەۋە لەبەر چاۋتان ، ھەر بەۋ جۆرە مردۋى ناۋ گۆرەكان زىندو دەكاتتەۋە .
 ﴿ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾ خۋاى گەرە بەلگەكانى تۋاناۋ دەسلەتەى خۋىتان پىشان دەدات تا بىرىكەنەۋە و پامىنن و بزائن خۋاى گەرە تۋانائى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيە .

خۋاى گەرە بۇ قەۋمەكەى موسا لەسەر بېرىنى مانگاگەدا ھىكەتى دەرخت ، ئەۋانىش كەسىكىيان لىيان كوشتەۋە ، پاشان ، ھەر دەستەيەك تۆمەتەكەى لەخۋى بەدوور دەگرت و دەيدا بەسەر غەيرى خۇيدا ، شاىە تىش لەۋىدا نەبوو . خۋاى گەرە ويستى ھەق و راستى دەرکەۋىت لەسەر زمانى كوزراۋەكە خۇيەۋە ، و سەر بېرىنى مانگاگە ھۇكارىك بوو بۇ زىندوۋ بونەۋەى ، ئەۋەش بەپىياكىشانى بەشىكى لەشى مانگاگە بەجەستەى كوزراۋەكەدا .
 بەلام ، چى لەم ھۇكارەدا ھەيە ، لەكاتىكدا خۋاى گەرە بەتۋانايە بەسەر زىندو كىردنەۋەى مردۋاندا بەبى ھۇكارىش ؟ پاشان پەيۋەندى مانگائى سەر بىراۋ لەگەل كوزراۋى زىندو كراۋەدا چى يە ؟

مانگا بۇ قورىانى سەر دەبېرىت ، ھەرەك پىشەى نەۋەى ئىسرائىل بوۋە ، بەشىك لەلەشى سەر بىراۋەكە ژيان بۇ جەستەى كوزراۋەكە دەگىپىتتەۋە ، لەم پارچەيەدا ژيان نىيە و تۋانائى زىندو كىردنەۋەيش نىيە ، تەنھا ھۇكارىكە ، كە دەسلەت و تۋانائى خۋىيان بۇ دەرەخات كە ئىنسان نازانىت ئەۋ قوردەرەتە چۆن كار دەكات . ئەۋان شۋىنەۋارەكەى دەبىنن ، بەلام نەينى و ناۋەرۋكەكەى نازانن و نايىشانن پىنگائى كار كىردنەكەى چۆنە ، ﴿ كَذَلِكَ يُخَيِّي اللَّهُ الْمَوْتَى ﴾ ، بەۋ جۆرەى ئەۋ كارەتان بىنى ، كە نازانن چۆن پويىدا ، ھەر بەۋ شىۋەيەۋە بە ئاسانى مردۋان زىندو دەكاتتەۋە .

﴿ گرنگ ترین پھندوانه نیمانی یه کانی چیرؤکھ که ﴾

(۱) زانا (القرطبي) ده لیت :- له نایه تی : ﴿ قَالُوا اَتَّخِذْنَا هُزُؤًا قَالِ اَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ ﴾ به لگهی نه وه هیه که قه ده غه یه گالته به دینی خواو موسولمانان بکریت ، بیگومان نه وه نه فامی یه خاوه نه که ی شیایوی سزای سهخته ، نایا نابینیت پیغه مبریش (﴿ ۱ ﴾) گالته ی پی ده کرا و له دوا ی خویشی نه ته وه که ی .

(۲) (القاسمي) ده لیت :- (الراغب وتویه تی) :- هندیك له خه لکی وتویانه : ﴿ قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ عَوَانَ بَيْنَ ذَلِكَ فَاَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ (۶۸) قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقْع لَوْثُهَا تَسُرُّ النَّاطِرِينَ (۶۹) قَالُوا اذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ اِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَاِنَّا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ (۷۰) قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ اِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلِّمَةٌ لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا الْاَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبِّحُوها وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴾ به لگه هیه له سر نه سخ کردنه وه ی شتیک پیش نه جامدانی ، چونکه له یه که م جاردا فرمانیان پی کرا به سر برینی مانگایه ک به بی دیاری کردن ، بویان هه بوو که هر مانگایه ک سر برن که خویان بیانیه ویته ، به لام له دووم و سی یم جاردا ، فرمانیان پی کرا به سر برینی مانگایه کی تایبته کراو و مرجدار ، وه نه وه ی نه هیان لی کرابیت له وه ی که پیشتر فرمانیان پی کرا ، به لام بهو جوړه نه بوو ، یه که م فرمانیکی رها بوو ، و دووم و سی یم وه ک پونکردنه وه بوو بو ی ، کاتیک لینی گه رانه وه ، به لام سر برینی مانگاکه یان له کول نه کهوت ، به لکو سیفاته کانی زیاد ی کرد له سر بریان ، هر له نایه ته که به لگهی نه وه هیه که پی پی دراوه پونکردنه وه دوا بخریته بو کاتی پیویست .

(۳) (شیخ ابو بکر الجزائري) له (هداية الآيات) داده لیت :-

• پونکردنه وه ی نه وه ی نه وه ی نیسرائیلی قهومی موسای له سر بوو ، خراپی ره وشتیان دهرده خات ، تا موسلمانان له نمونه ی نه و کارانه خویان پپارینن .

• حرامه ره خنه گرتن له که سی (شارع) شهرع و یاسادانه ر پیویسته ته سلیم بوون به فرمان و نه ی یه کانیان ، نه گه ر نه شز انریت سودی فرمان و نه ی و

ھۆکاره کانی چین .

• ھنگاو نان بۆ ھرگرتنی ئاساتر ، و رقبون له تووندکردنهوی فرمانهکان .
 • پونکردنهوی سویدی جیاکردنهوی شتهکان به ووتنی (إن شاء الله) ،
 ئەگەر یههود نهیان وتایه : (إن شاء الله لمهتدون) ، ئەوا پینمایمی نهدهکران بۆ
 ناسین و دیاری کردنی مانگای دیاری کراو .

• پیویسته خو له و وشانه به دور بگرییت ، که لیئانهوه ئەوه ھر بگرییت ،
 بیپریزی بهرامبەر پیغه مبهران بگرییت وهك وتیان : - (أَلَسْنَا جِئْتُ بِالْحَقِّ)
 ئەوهی لی و ھر دهگرییت کهوا تی گهیشتبون ، که ئەم چاره که دواچار بوو حق
 و راستی پی پراگه یاندن ، له چاو چاره کانی پیشوودا .

٤) ھۆکاری راستهوخۆ له پابه ندبون یان پابه ند نهبووندا بریتی به له (دل) ،
 ئەگەر دل پر بوو له ئیمان به خوا و گهورهیی و پریز گرتن له فرمانه کانی ،
 ئەوا حزی له جی به جی کردنی کارهکان لا دروست ده بییت ، و پیشپرکی
 دهکات بۆ جی به جی کردنی ، ئینجا دل فرمانه که بۆ ئینسان دهردهکات ،
 ئەندامه کانیشی به خیرایی وهلامی دهنهوه .

بهلام ئەگەر دل که خوای تیا نه بوو ، ئەوا پریز له فرمانه کانی ناگرییت ،
 و نایه وییت جی به جیان بکات ، ههول دهدات بۆ ههلهاتن و بیانوو هیئانهوه ،
 وهك ئەوهی فرمانه که بۆ لایه نیکی دهریکات ، ئیتر ئەندامه کهی لاواز ده بییت له
 پووی ئەنجامدانی یهوه ، ئەگەر ئینسانیکمان بینی چالاک بوو ، و خیرا بوو له
 گووی رایه لیدا ، و بۆ خهیرو چاکه پیشپرکیی ده کرد ، و جدی بوو له پابه ند
 بوون و جی به جی کردنی فرمانه کاند ، ئەوا دهمانین که دلی ساغ و
 تهن دروسته ، و باوهری به خوا ههیه ، و خوا به گهوره رادهگرییت ، ئەگەر
 ئینسانیکمان پیچه وانهی ئەمه بینی ، لهش گران و لاواز و بی دسه لات ، و
 خووی له حوکمه کانی خوا دهن دزیهوه زوو ههله دههات لییان ، ئەوا دهمانین
 دهرده که له دلیدایه ، کاتی که به دهرده که زانرا ، ئەوا چاره سهری گونجای بۆ
 دیاری دهگرییت ، به ئاسانی پیی دهکات ، و پهروه ده که سهر کهوتوو ده بییت .

٥) سه رقان نه بوون به کاره ناوهندی و مهسه له پهراویز خراوه کانهوه ، چونکه
 گهران به شوینیاندا به کهک نایهت و سوو نادات ، و تهنه کات و ههول به
 فیوژدان ده بییت ، و له جی به جی کردنی پهکی ده کهویت .

٦) توند کردنہوہو ئالۆزکردن (باج) یکه , توشی ئه و کهسانه دهییت , که پازی نابن بهرونکردنہوہی پهروہردگار , و ئهجامه راستهکان , و ههروهها دهکهویت بهسهر ئه و کهسانهیشدا کهلهپښگای پوون و ئاسان لا ددهن بۆ ووردهکاری و پهل و پۆکانی , که سودو بهره میان تیا نی یه . ئهوانه جولهکهو یه هود بون , که فرمانه کهیان لهسهر خۆیان قورس کرد , و خوای گهورهش زیاتر لهسهری قورس کردن , ئهگه ههرا مانگایه کیان سهر بپریایه , پښیدراو بوو بۆیان . له بهرنهوه خوای گهوره نهی کردوه له موسلمانان لهسهر ئه و وردهکاریانه کهسودیان نی یه , و پرسیارکردنیش تیااندا ههرییسوده .

له (ابی هریره) هوه , دهلیت : پیغه مبهه (﴿ ﴾) ووتاری بۆ دهخویندنهوه , فرمووی :- ئه ی خه لکینه ! بهراستی خوای گهوره حه جی لهسهر فهرزکردن . پیاویک ووتی :- ئایا هه مووسالیک ئه ی پیغه مبهه ری خوا ؟ پیغه مبهه (﴿ ﴾) بیدهنگ بوو , هه تا پیاوه که سی جار پرسیاره که ی ووتوه , ئینجا پیغه مبهه (﴿ ﴾) فرمووی :- ئه گه یم ووتایه : به ئی , ئه واه فهرزده بوو , و نه تان دهتوانی ئه نجامی بدهن . پاشان فرمووی : وازم ئی بهینن و پرسیارکردنی زۆر له وه دا که بۆم جی هیشتوون , بیگومان کهسانی پښ ئیوه به هوی پرسیارکردنی زۆریانه وه و بونی جیاوازیان له سهر پیغه مبهه رانیان تیاچوون , ئه گه فرمانم بهشتیک پی کردن , ئه وه نده ی ئی وه ربگرن که دهتوانن , و ئه گه نه ی شتیکیشم ئی کردن , وازی ئی بهینن .^١

﴿ جبرؤکی طالوت ﴾

خوای گهوره فرمویه تی :- ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّنا لَهُمْ اِبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرَجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَانِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ (۲۴۶) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا قَالُوْا اَنْتَیْ يَكُوْنُ لَهٗ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ مَلِكَهٗ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ (۲۴۷) وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰیةَ مَلِكِهٖ اَنْ يَّاتِيَكُمْ بِالطّٰبُوْتِ فِيْهٖ سَكِيْنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَاٰلُ هَارُوْنَ تَحْمِلُهٗ الْمَلٰٓئِكَةُ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَآیَةٌ لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ (۲۴۸) فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُوْدِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهْرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّيْ اِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلَاقُوا اللّٰهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةً يَّادُنَ اللّٰهَ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ (۲۴۹) وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰی الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ (۲۵۰) فَهَزَمُوْهُمُ يَّادُنَ اللّٰهَ وَقَتَّلَ دَاوُدُ جَالُوْتَ وَاَتَاهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلٰی الْعٰلَمِيْنَ (۲۵۱) تِلْكَ اٰیٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿ (البقرة / ۲۴۶ - ۲۵۲) .

﴿ پونگردنه وهی کورته جبرؤکه که له فوراناندا ﴾

نايه ته کانی قورشان نامارّه ده کهن بو جبرؤکی که به سهرنه وهی ئیسرائیلدا پویداوه ، له کات و سهرده میکی ژیاناندا ، که له خاکی پیروزدابوون ، چه وساوه و ژیرخراوبوون له بهردهم دورژمنه کانیاندا ، و دورژمنه کانیان (تابوت) یکیان ئی بردبون که سه کینهت و هه بیهت و نارامی خوایی پیوه بوو ، و هه ندیک شتی له کهل و پهل و شوینه وارو پاشماوه کانی بنه ماله ی موساو بنه ماله ی هارونی تیايه .

قەرەمەكە ھەستیان بەسەر شوپری و تالی و ناپەحەتی و پوخانی خۆیان و كەمی و سەركزی خۆیانیان دەكرد ، ئەم ھەستەلای ھەموویان ھەبوو ، ویستیان ئەم حالەتی سەرشۆپە یان بگۆن ، و بەجۆریك كەزەلیلی و پوخانەكە یان بگۆن بە سەركەوتن ، وتی گەیشتن كە تەنھا ریگا بو ئەم كارە جەنگ و جیھادە .

لەبەرئەو ھە پیاو ھەو ھەو ناو دارو دەسەلاتدارەكانیان پەنایان برد بو پیغەمبەرەكەیان ، و داویان ئی كرد پاشایەكیان بۆ ھەلبژیریت و دیاری بكات كاروباریان بەرپۆبەریت ، و پیشەواپەتیان بكات بو سەربەرزى و سەركەوتن ، و لەریگەى خوادا لەگەل دوژمنەكانیدا جەنگین .

ئەم پیغەمبەرەیش سەروشت و ھەلس و كەوتیان دەزانیت و دەزانیت لەدواو ھەن و ھیمەتیان لاوازو خاوە ، بیگومان ئەوان كاتیك فەرمانی جەنگیان پی بكریت ، پاشتر لی پی پاشگەزەبەنەو ، و دادەنیشن ، ئینجا پیی وتن : - ئایا كاتیك ئیمە داوی جەنگاندەمان ئی كردن ، ئایا دەجەنگن یان پشت ھەلدەكەن ؟ بیگومان مە دەزانم ئیو ھەو ھەو ھەو سەر پیچی دەكەن !

ئەوانیش پیغەمبەرەكەیان دانیكار دەو ، كە بیگومان لەمەودا دەجەنگن و دواناكەون و سەرپیچی ناكەن ، و ئەو ھەو قەدەغەى جەنگ و كوشتاری لەوان كەردو ، نەبونی پاشا و سەركەردەكە ، پیشەواپەتیان بكات ، ئەو سەرشۆپەكە ئەوانی پیو ھەژین و ئەوان لەخاك و شوینی خۆیان ھەركراون ، و لەبەردەم دوژمنەكانیاندا پوخاون ، و سورن لەسەر ئەو ھەو دوژمن بەروخینن و شوین و خاكی خۆیان پزگاریكەن ، ئیتەر بۆچی نەجەنگن ؟

كاتیك پیغەمبەرەكەیان قسەكەیان بیست و تییبینی گەرم و گۆپی و نامادەباشیانى كرد ، داوی لەپەروردگاری كرد ئەو پاشایەیان بو بنژیریت ، و خوای گەورەیش و ھەو بۆنارد كە (طالوت) پاشا و سەركەردەیانەو پیشەواپەتیان دەكات بۆ سەركەوتن و سەربەرزى و پزگاری .

بەو ناپەحەت بوون و دووركەوتنەو ، لە كاتیكدا ایان لیک دەدایەو پاشاكە لەبنەمالەى پاشا و كەس و كاری پاشاكەنەو ھاتیبت ، بەلام (طالوت) لەو بنەمالەو كەسانەنى یە ، پاشان كەسیكى ھەژارەو مال و سامانی نی یە بەشى بكات و نامادەى بكات بو پاشایەتی ، ئینجا پەخنەیان

لەپىڧغەمبەرەكەيان گرت و ووتيان :- ئەو لە كوئى شياوو گونجاو ، كە بىتتە پاشا بە سەر ئىمەرە ، لەكاتىكدا كەئىمە لەپىشترو شياوترىن بە پاشايەتى تائەو ، و بەو بەشىك لە فراوانى مال و سامانى دنيایى نەدراوہ !

پىڧغەمبەرەكە سەرى سوڧما لەھەلوئىستى قەومەكە ، كەئەوان پاشايەكەيان دەوئت ، كاتىك خوای گەرە (طالوت) ى بەپاشا بۆ ھەلبژاردن ، ئەوان پەخنەيان گرت ، ئىنجا پىڧغەمبەرەكە ئەو سىفەتەنەى بۆ پون كردنەو كە پىوئستە بۆ مەرج و لىھاتوئى پاشا ، و بىگومان بەپىئى تەرازوئى پەرورەدگار ئەو گونجاوترىن كەسە بۆ پاشايەتى ، بەراستى خوا بەسەر ئىوہدا ھەلبىژاردوہ ، و خوای گەرە كاربەجى و شارەزايە بەھەموو شتىك ، و خوای گەرە ئاستىكى باشى لەزانست پى داوہ و توانائىشى بۆ پەخساندوہ ، و خوای گەرە لاشەيەكى بەھىزو گەرەئىشى پىداوہ ، ئىتەر بۆچى پەخنەى ئى بگرن ؟ بىگومان خوای گەرە مولك و دەسەلات و پاشايەتى بە كەسىك دەدات خوئى بىھوئت ، و بىگومان دەسەلاتى خوا فراوانە و خواوہنى زانستى لەرادەبەرە ، و زاناو شارەزايە بەھەموو شتىك .

پىڧغەمبەرەكەيان وىستى ئەو پەخنە گرتنە لەمىشك و ھەستىاندا لا بەرئت ، كەلەسەر (طالوت) ھەيانە . و بەلگەو نىشانەكەشى بۆ پونكردنەوہ ، كەخوای گەرە بۆيان دىئىت ، بەلگە يە لەسەر ئەوہى كە خوا پارزى بەوہى كە (طالوت) بىتتە پاشايان ، و پىئى ووتن : نىشانەى پاشايەتى يەكەى ، ئەوہى كە سندوق (تابوت) ئىكەيان بۆدئت ، كە سەكىنەت و ئارامى و ھەببەتى خوایى پىوہى و لەگەل خوئى دەبىھىئىت و پاشماوہى كەس و كارى موسا و ھارونىشى تىدايە ، فرىشتە ئەو سندوقە ھەلدەگرتت و دەبىھىئىت ، بەراستى ئەو نىشانەيەكى بۆ ئىوہ تىدايە ، ئەگەر ئىوہ باوہردارن .

سندوقەكەيان بۆ دىتتەوہ كە ھى خوئان بووہ ، بە تەنھا بۆيان دئت ، بەبى جەنگ و كوشتار و سەرگەوتن بەسەر دوژمناندا ، كە لەوانيان سەندبوو ، فرىشتە ھەلى دەگرتت و بۆيان دىئىتتەوہ ، ئەو نىشانەيەى كە پىڧغەمبەرەكەيان بەلئىنى پىدان ھاتەدى و ، فرىشتە سندوقەكەيان ھەلگرت و گەياندىانەوہ پىيان ، و ھاوكات بوو لەگەل بوون بە پاشاى (طالوت) بەسەريانەوہ ، كە پىيان ناخوئ بوو !

(طالوت) پاشایەتی و دەسلاتی گرتە دەست ، و قەومەكەى نامادەكرد و هەلێنان بۆ جەنگ ، دژی دوزمنا كافرەكانیان . كاتیك دەری كردن بۆ جەنگ ، بە لێھاتووێی و شارەزایی و زیرەكی و زانستەو مامەلەى لەگەڵدا كردن ، و ئەوێ كە پێغەمبەرەكەیان بۆى باسكردبوون ، بۆى جى بە جى كردن ، لەوێ كە خوا زانستی باش و تواناو جەستەى كى گەورەى پى بەخشى بوو .

ببگومان ئەو دەزانیت كە قەومەكەى گەرم و گوپن بۆ جەنگ و خێرا دەردەچن بۆى ، و دەیشزانیت كە (تۆرەو) گەرم و زیان بەخشن ، و بەلام خێرا نامینن ، و دەیشزانیت كە بەلێن دان و ئاوات خواستن وەك تاقیكردنەوێ كەرداریى نیه ، و دەیشزانیت كە زۆرێك لەو دەریپەرىن و هەلچون و گەرم و گوپرانە ، لەكاتى تاقیكردنەوێ كەردارىدا لەناو دەچیت ، و زۆرێك لە بەلێن و ئاوات خواستەكان لەكاتى جى بە جى كردندا لەلایەن خاوەنەكانیانەو بەتال دەكرێنەو ، لەبەر ئەو تاقى كردنەو تا بزانییت و ببینییت لەسەر چین .

لەشارەكەیان دەرچونەدەر بۆ دوزمانیان ، كاتیك لێیان جیابوونەو ئەو دەدانى و شوینەكەیان جى هیشت (طالوت) ووتى :- خۆى گەورە بە دەریایەكی ئاو تاقیتان دەكاتەو ، كاتیك بەسەرىدا تێدەپەرن و دەپۆن لێى مەخۆنەو ، هەركەس سەرىپىجى فەرمانى من بكات و لێى خواردەو ، ئەو لە سەریازو سوپاكەى من نى یە ، با شوینم نەكەویت ، چونكە سەریازىكی رێك و پێك و گوپرایەل نى یە . بەلام هەركەس لێى نەخواتەو ، پابەندى فەرمانەكە بوو و گوێ پرایەلى كرد ، بەراستی ئەو لە دەستەى منە .

وەك زیرەكی و لێھاتووێ خۆى ، رێگەى دا بە هەریەك لە پیاوہكان ، كە بۆیان هەیه بەدەستیان تەنھا یەك مەشتى لیبخۆنەو ، كە دەمى پى تەپ بكات و تینویتی یەكەى سوک ببیت ، ئەگەر ویستت گوپرایەل بیت ، داواى شتیك بەكە بتوانییت بكرییت !

كاتیك گەیشتنە روبرەكە ، سەرىپىجى (طالوت) یان كرد ، ولێیان خواردەو ، تەنھا كەمێكیان نەبیت پابەندى فەرمانەكە بوون و گوپرایەلى سەركردەیان بوون .

(طالوت) كۆمەلى سەرىپىجىكارانى جى هیشت ، ئینجا لەگەل ئەو كۆمەلە كەمە باوەردارە گوپرایەلە رۆیشت ، هەتا گەیشتنە خاكى جەنگە جیاكەرەو .

سەربازەكانى سەيرى سەربازى دوژمنيان كرد ، ترسان له جەنگ كردن لهگەڵياندا ، وترس چوو له دليان لهوهى پووبەپرويان ببنووه .

و دوژمنانى كافر بەسەرکردايەتى جالوت ژمارەيان لهوانه زياتر بوو ، زۆريك له كۆمەڵەكەى (طالوت) لهگەڵ (طالوت) دوان و ووتيان :- ئيمه ئەمەرو تانواو تاقەتەمان نيه بۆ جەنگ لهگەڵ (جالوت) ، و سەربازەكانيدا ، و ناتوانين جەنگيان لهگەڵ بكەين ، لەبەر ئەوه هەرگيز لهگەڵيان ناچەنگين هەموو ئەوانەى له جەنگەكە ترسان بە ترسەوه سوپاكانيان جيهنلاؤ (طالوت) وژمارەيهكى زۆر كەم له سوپاكانى مانەوه ، ئەوانەش ئەو كەسانە بوون كە دلنيا بوون دەگەنەوه بە خوا و حەزريان له بەهەشت و نازو نيعمهتەكەيهتى . ئەم كۆمەڵە پياوه زۆر كەمە فير بوون ، ئەم كۆمەڵە ترسيئەره بنەماى سەركەوتن و بەرگرى كردن ، پييان و تن :- ئايا چەند دەستەو تاقمى كەم (يان زۆر دەستەو تاقمى كەم) زال بوون و سەركەوتن بەسەر دەستەو تاقمى زۆر بە فرمانى خوا ، و خواى گەوره لهگەڵ ئارامگراندايه .

(طالوت) لهگەڵ كۆمەڵە پياوه زۆركەمە باوەردارە ئارامگرەكەدا چوونە جەنگەوه ، كاتيك جەنگەكە دەستى پى كرد ، داواى سەركەوتنيان له خواى گەوره كرد لى پارانەوهو داواى يارمەتيان لى كردو زۆر بە كۆل پەنايان برد ، ووتيان : ئەى پەروردگار خۆگرى و ئارامگريمان پى ببەخشە و (دل و دەرون) و پىكانمان دامەزراوبەكو ، سەرمانبەخە بەسەر كۆمەڵى كافراندا .

خواى گەوره وەعدەكەى بۆ جى بەجى كردن ، و سەركەوتنى بۆ ناردن ، چونكە ئەوان راستيان كرد لهگەڵ خوادا ، كە بەلئنيان پى دابوو، بە فرمانى خواى گەوره دوژمنەكانيان شكاند .

لەناو كۆمەڵى پياوه ئارامگرەكاندا (داود) (عليه السلام) هەبوو ، كە لەو كاتەدا نە پىغەمبەر بوو نە پاشا ، پاش ئەوه بوويه پىغەمبەر و پاشا - خوا زاناترە - ئينجا داود (عليه السلام) پووبەپروى جالوت بوويهوهو كوشتى . پاش ئەوه خواى گەوره پاشايەتى و مۆلك و حيكەمەتى بە (داود) دا و لەوهيش كە خۆى دەيويست فيرى كرد .

ئينجا (طالوت) بە كۆمەڵە باوەردارە سەركەوتووەكەيهوه گەرايهوه بۆ مەملەكەتەكەى خۆى ، پاش ئەوه ولات پزگار بوو و سندوق (تابوت) كە

گہرا یہ وہ و دوڑمن شکاو دوڑا ، وقہومہ کہیشی جیگیرو دامہ زراو بوون . پاش
 نہ وہی حقیقہ تی نہ وہی ئیسرائیل دہرکہوت ، گہرایہ وہ و زوریک
 لەشاراوه کانیان و سروشت و پرفتاریان دہرکہوت . پاش نہ وہی زانی راستی
 داواکاریہ کانی کومہ لہ کہ چی یہ ، گہرایہ وہ زانی چون مامہ لہ لہ گہل
 کومہ لہ کہ دا بکات ، وزانی کامانہن کومہ لہ خہ لکی تی کوشہرو دامہ زراو ،
 بیگومان ئەوانہ کہ من لەناو کومہ لہ دا . پاش (طالوت) (داود) ی پیغہ مہبری
 پاشاو جینشین (علیہ السلام) حوکی (بنی اسرائیل) نہ وہی ئیسرائیلی
 کرد . خوای گہورہ فرموویہ تی : ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْعَمَلِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
 مُوسَى اِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ اَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ﴾ (البقرة / ۲۴۶)
 زانا (محمد علي الصابوني) دەلیت : - واتە : ئەو محمد (ﷺ) نایا هه والی
 ئەو قەومەت پی ئەگەیشتووہ ؟ ئەم پرسیارہ بو سەر سوorman و شەوق
 دروستکردنە لای گوینگر ، ئەو قەومە ، نہ وہی ئیسرائیل بوون ، لەدوای وەفاتی
 موسا (علیہ السلام) وەک نایەتە کہ ناماژہی پێداوہ ﴿ اِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ اَبْعَثْ
 لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ﴾ واتە : کاتیئک قەومە کہ بە (شمعون) ی
 پیغہ مہبری خوایانیان ووت : پێشەواو سەرکردەیان پاشایە کمان بو دابنی و
 دیاری بکە و بیکەرە سەرکردەمان ، تالەگە لێدا لە پێناو خوای گہورہ دا بجەنگین
 ﴿ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ﴾ واتە : پیغہ مہبرە کەیان پێی
 ووتن : من دەترسم جەنگتان لەسەر فرزبیت و پاشان لەگەل دوڑمنە کەتان
 نەجەنگین ، و خووتان بیاریژن لەگەیشتن پێیان . ﴿ وَمَا لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ
 اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَانَا ﴾ واتە : - چ هۆکاریئک هەیه قەدەغە بکات
 لەئیمە کہ لە پێناوی خوادا نەجەنگین دژی دوڑمنە کانیان کہ بە دلنیاپی لە مال
 و خاک و مندال و نەوہمان دەر بە دەر کراوین ؟ لەگەل ئەو ترس و ناهاوسەنگیہی
 کہ توشی دەرونیان ہاتبوو ، خوای گہورہ فرمووی : ﴿ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
 تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِنْهُمْ ﴾ واتە : کاتیئک جەنگیان لەسەر فرزکرا ، زوریان سەریان
 شوڑ کرد لە جیہاد و پشتیان ہەلکرد ، تەنہا دەستە یەکی کە میان نەبیت ،
 نارامیان گرت و دامہ زراو بوون ، ئەوانیش ئەو کەسانە بوون کە لەگەل (طالوت)
 دا لەدەریاکە پەرینہ وہ .

(القرطبي) دلّیت : نەوہ کاروپیشەى نەتەوہ نیعمەت بەسەرا پڑاوەکانە ، کەمەیلیان بەلای دنیا دا هەیه ، ئاوات بەجەنگ دەخوازن لەکاتی سەربەرزیدا ، بەلام کاتیک کاتی جەنگە کە هاتە پێشەوہ ، دەترسین و دەپروخین و دەگەڕینەوہ سەرسروشتی خویمان . ﴿ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴾ واتە : خۆای گەورە زانایە بەستەمکاران ، و هەپەرشەیان ئی دەکات لەسەر سەتەمەکانیان ، بەوازیان لە جەنگ و سەریچی کردنیان لەفەرمانی خوا .

﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا اَنْتَى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتْ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اَصْنَفَاهُ عَلَيْنَكُمْ وَاَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ مَلِكًا مِّنْ يَّشَاءُ وَاللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴾ (البقره / ۲۴۷) .

زانا (الرازی) دەفەرمویت - کەئەمە کورتهکەیهتی - بزانه کاتیک خۆای گەورە لەئایەتی یەکەمدا پوونی کردەوہ ، کە وەلامی داواکەیان دایەوہ ، پاشان ئەوان پشتیان هەلکرد ، پوونی کردەوہ یەکەم هۆکاری بو پشست هەلکردنیان بریتی بوو لە ئینکاریکردنی فەرمانی (طالوت) ، ئەوہش چونکە داوایان کرد لە پیغەمبەرەکەیان کە داوا لە خۆای گەورە بکات ، کە پاشایەکیان بو دیاری بکات ، ئەویش وەلامی دانەوہ کە خۆای گەورە (طالوت) ی بە پاشا بو ناردن .

پاشان خۆای گەورە دیاری کرد بویان تا ببیتە پاشایان گوێپرایەلیان نەکرد و پشتیان لە حوکم و دەسەلاتەکەى هەلکرد و ووتیان :- (اَنْتَى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا) زۆر دورکەوتنەوہ لەوہی رازی بن ئەو پاشایان بیت ، زانایانی تەفسیر دەلین :- هۆکاری ئەو دورکەوتنەوہ یەش بریتی بوو لەوہی کە پیغەمبەراییەتی تاییبەت بوو بە نەوہیەکی دیاریکراو ، لەنەوہکانی (بنی اسرائیل) کەنەوہی (لاوی کوپی یعقوب) بوو ، کە هارون و موسا لەوان بوون ، نەوہی پاشایەتیش نەوہی (یهوذا) بوون ، کە داود و سولەیمان لەوان بوون ، بەلام (طالوت) لە

ھیچ کام ہم دوں نہ وہیہ نہ ہوں ، بہ لگو کہ نہ وہی (بنیامین) ہو ، لہبر ہم
 ہوکارہ ٹینکاریان کرد پاشایان بیٹ ، ایان لیکدایہ وہ خویمان شیاو ترن بو
 پاشایہ تی تا (طالوت) پاشان نہوان نہو تانہو تہ شہرہ یان دُنیا کردہ وہ بہ
 تانہو تہ شہریکی تر کہ ووتیان :- ﴿ وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ ﴾ ناماڑیہ بو
 نہ وہی کہ ہزارہ

﴿ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ
 مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ (البقرہ / ۲۴۷) . نہوان تانہو تہ شہریان لیڈا لہ
 مافیدا کہ پاشابیٹ بہ دوشت :
 یہ کہم : نہو لہ بنہ مالہی پاشایان نی یہ .

دووم : نہو ہزارہ ، خوی گورہ پونی کردہ وہ کہ نہو کہ سیکی شیاوہ بو
 پاشایہ تی .

* ہوکاری یہ کہم :- بو پرتدانہ وہ نہم تو مہ تہ ، خوی گورہ فرموی :-
 ﴿ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ ﴾ .

بزائن قہوم کہ کاتیک دانیاننا بہ پیغہ مبرایہ تی نہو پیغہ مبرہ دا ، کہ
 ہوائی پیدان لہ لایہن خواوہ کہ (طالوت) ی کردہ ، پاشایان ، نہو بہ لگہ یہ کی
 یہ کلای کیروہ یہ بو دامزاندنی پاشایہ تی یہ کہی ، نہ گہر نہوہ جیگر بوو کہ
 پاشایہ ، نہوا گوپرایہ لی واجب دہ بیٹ ، و ہموو پرخنہ یہ کہ لہ کار دہ کہ ویت .

* ہوکاری دووم :- بو پرتدانہ وہی تو مہ تہ کہی تر خوی گورہ فرموی :-
 ﴿ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ بہوش دانی نا بہ دوو و ہسفی (طالوت) دا
 : یہ کہ میان : زانست ، دووم میان : ہیڑو توانا .

نہم دوو و ہسفی شیش باشتین و بہ ہیڑترین ہوکارن بو گونجاوی نہو کہ مانی
 بیٹ بو پاشایہ تی لہ چاو قسہ کہی نہواندا ، نہویش لہ چہند رویہ کہوہ پوون
 دہ کرتہ وہ :-

۱- بیگومان زانست و ہیڑو توانا لہ تہواوکاری یہ راست و پیویستہ کانن ،
 بہ لام سہرہوت و سامان و ناو و شوہرت لہوانہی یہ .

۲- بہ دلنیاپی زانست و ہیڑو توانا لہ تہواوکاری یہ دہستکہ و تہوہ کانن بو
 جہوہری نہفسی ٹینسان ، بہ لام سہرہوت و سامان و ناوبانگ دہوشتی جیان
 لہ دہرہ وہی ذاتی ٹینسانن .

۳- زانست و هیزو توانا ناگونجیت له ئینسان بسه نرینهوه ، به لام سامان و ناوبانگ دهگونجیت له ئینسان وهر بگرینهوه .

۴- بیگومان زانست به کارو باری جهنگ ، و بونی هیزو توانای زور له سهر جهنگ کردن ، ده بیته هوی سود وهرگرتن له پاراستنی بهرزه وهندی وولاتدا و دورخستن هوی شه پی دوژمنان لیی ، نه مه باشتره له سود وهرگرتن له پیاویک که ناوبانگ و دهوله مهندی درابیتته پال ، نه گهر زانستی نه بوو بهر پیک خستنی بهرزه وهندی یه کان و نه یه توانی دوژمنان له ناو بهریت و دوریان بخاته وه ، نه وه جیگیر بوو به وهی که باس مان کرد که پاشایه تی خسته پال پیاوی زاناو به توانا ، له پیشتره چاکتره له که سیك که ناوبانگ و دهوله مهندی بخریته پال .^۱

﴿ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ نه مهش به لگه یه له سهر نه وهی که زانستی ده ستکه وتوو لای دروستکراوانی خوا ، بیگومان خوی گوره دهستی خستون ، و پیی داوین . هندیك له زانایان مه بهست و بوچونیان له سهر ووشه ی ﴿ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ﴾ واده برپوهه که خوی گوره به خشییو به تی به (طالوت) لاشه یه کی گوره و توکمه ، له پووی بالای بهرزو پیک ولهش پری و جوانی یه وه ، نه مهش هیچ گرفتیک تیانیه ، و تراوه : جوانترینی نه وهی ئیسرائیل بووه ، و تراوه : مه بهست لیی (القوة) هیزبووه ، (الرازی) ده لیت : نه مه قسه یه لای من راستتره ، چونکه سودی ئی وهرده گریت بو له ناو بردنی دوژمنان که هیزو نازایه تی ولیها تووی یه نه که بالای بهرزو جوانی .

﴿ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ ﴾ دانپیانانی پیغه مبه ره که یان که مولک و پاشایه تی بوخوایه و بهنده کانیش مولکی خوان ، به هر که سیکی ده دات که خوی بیهویت ، که سیش مافی ره خنه گرتنی له کاره کانی خوانی یه ، چونکه نه وه یه یستی خوی مامه له له ده سه لاتی خویدا ده کات . ﴿ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾ نیوه تانه و ته شهرتان دا له (طالوت) که هه ژاره ، به لام خوی گوره خاوه نی فزل

۱/ (التفسیر الکبیر) (۶ / ۱۴۸) به کورتی و به ده ستکاریه وه .

و په حمه تی فراوانه ، وزانایشه به مه موشتیک ، زانایه به وکه سهی که گونجاو و شیاوه بؤ پاشایه تی و زانایشه به حالی نهوپاشایه له نیستاو له داهاتویشدا به زانستی خوی هلی ده بژیریت . ﴿ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (البقرة / ۲۴۸) .

واته :- پیغه مبه ره که یان (علیه السلام) پیی ووتن :- نیشانه ی پاشایه تی طالوت و ه لبراردنی به سر نیو ه دا نه ویه ، که خوی گوره سندوقه که تان بو ده گیریت ه وه که لیقان سه ندرابوو ، وه (الزمخشری) ده لیت : سندوقی ته ورات بوو ، که موسا (علیه السلام) کاتیک بجه نگایه پیش خوی ده خست ، چونکه دل و دهرونی نه وه ی نیسرا نیلی نارام ده کړده وه و له جه نکه که ه لنه ده ه اتن ، له و سندوقه دا ناسوده یی و نارامی تیا یه له لایه ن په روه ر دگار ه وه و ه روه ها پاشما وه کانی بنه مال ه ی موسا و بنه مال ه ی هارونی تیا یه . که گوچانه که ی موسا و جل و بهر که که ی و ه ندی که له تابلو کانی ته ورات ، که فریشته کان هلی ده گرن و ده یینن .

(ابن عباس) ده لیت : فریشته کان ه اتن له نیوانی ناسمان و زه ویدا سندوقه که یان ه لگرتبوو ، ه تا له بهر ده می (طالوت) دا دایانناو خه لکه که سه بریان ده کرد ، ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ واته : به راستی له دابه زینی تابوته که دا نیشانه یه کی روون و ناشکرا دیاره ، که نه ویش نه ویه خوی گوره طالوتی به پاشا ه لبرارد به سر نیو ه دا ، نه گره نیو ه باوه رداربن به خواو پوژی قیامت .

﴿ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاقُوا اللَّهَ كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴾ (البقرة / ۲۴۹) .

(محمد علي الصابوتي) ده لیت :- واته : کاتیک طالوت به سوپاکه یوه له (بیت المقدس) دهرچوو تی په ری ، هشت هزار که س ده بوون ، به ناو خاکیکی وشک و بیناودا بر دنی ، توشی گه رماو تینویتی زوره اتن ، نه ویش پیی ووتن

بهراستی خوی گهوره تاقیتان دهکاتوه به ناوی پوباریک ، که له نیوان (اذن و فلسطین) دایه . جا هرکس له ناوی شهو پوبارهی خواردهوه باهوهلی من نهکات ، و هرکسیش لیلی نه خواردهوهو نه یخسته سردهمی ، بیگومان شهو سهریزی منه ، که له گهل مندا دهجنگن ، و هرکس مستیک ناو به دهستی بهواتهوه، شهو گرفت نی یه ، تهنها بونهوهی گهروی تهپرکات و تینویتی یهکهی سوک ببیت ، بهلام سوپاکه تهنها ژمارهیهکی زور که میان نه بیت له ناوی دهریاکه یان خواردهوه .

(السدي) دهلیت (هفتاوشهش هزار) یان خواردیانهوه تهنها (چوار هزار) یان نه یان خواردهوهو خویان پراگرت . کاتیک له دهریاکه په رینهوه له گهل شهوکه سانهی نارامیان گرتبوو له سهر خواردهوهی ناوهکه ، و چاویان کهوت به ژمارهی زوری سوپای دوژمن و ترسیان فی نیشته ، دهسته یه کیان . ووتیان :-
 ئیمه توانامان نی یه بجهنگین له گهل دوژمن ، له گهل شهوهی که سرکردهی سوپاکه یان (جالوت) ه ، ئیمه کهمین و شهوان زورزورن به لام شهوکه سانهی که دلنیا بوون دهگه نهوه به خوا ، شهو که سانه بوون که به پاکی هلبیزژردرابون و له زاناو چاکانی شوینکه وتوانی (طالوت) بوون ، ووتیان :- بهراستی زوریک له کومهلی کهم به فرمانی خوا سرکهوتون به سهر کومهلی زوردا ، و سرکهوتن به زوری ژماره نی یه به لکو له لایه ن خواره یه ، و خوی گهوره له گهل نارامگراندایه . ﴿لَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (ابن کثیر) دهلیت :- کاتیک له بهرامبهر جالوت و سهریازه کانی یهوه وهستان ، پارانهوهو داویان کرد له خوا ، که نارامیان پی به خشیت . واته : له ناسمانهوه بیژیت به سهریاندان له ناخی دل و دهرونیاندا جیگیری بکات و له زورکیان نهکات . و ههنگاه کانیان جیگیری دامه زراوبکات له بواری جهنگدا و سرکهوتنیان پی بدا به سهر دوژمنانی

خویان و خوادا له کافران و نهو که سانهی ئینکاری به لگه و نیشانه کانی خویان دهکرد ، و خوای گهروهو به تواناو بیسهرو بینهر کار به جی و شارهزا ، وه لاسی داواکه یانی دایه وه و نه وهی پی گه یاندن که خویان چه زیان پی بوو . ﴿ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾ (البقرة / ۲۵۱) .

(القاسمی) ده لیت : واته : کۆمه له که مه که ، کۆمه له زۆره که ی دوورژمانیان تیک شکاند (بِإِذْنِ اللَّهِ) به پشتیوانی خوای گهروه که سهر که وتنی پیدان ، که نازایه تی دا به که مه که و ترسی خسته دلی کۆمه له زۆره که وه ، (داود) که یه کی که بوو له سهر بازانی (طالوت) توانی (جالوت) بکوژیت ، که سهر کرده ی به هیزه کان بوو ئینجا خوای گهروه پاشایه تی به خشی به داود به سهر نه وهی ئیسرائیل دا و دانایی و تیگه یشتن و پیغه مبه رایه تی پیدان ، وه دروست کردنی زری و زۆر شت شارهزای کرد ، نه گهر خوای گهروه کۆمه لیکی خراب به دهستی کۆمه لیکی باش له ناو نه بات ، نهوا به هوی زۆر بوونی کافران و دهر که وتنی هاوه لدانان و سهر پیچی یه وه فساد و خراپه سهرزه وی ده گریته وه ، ﴿ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴾ واته : خوای گهروه منه تی کرد به سهر یاندا به له ناو بردنی دوورژمانان ، و کهسانی لاوازی به هیزه کردو ، پاشایه تی و دهسه لات و حکمه ت و دانایی دا به هه ندیکیان ، وه هه موو زانستیکی به سودی پی دان تا خراپه کارانی خراپه مانی پی له ناو بهرن .

﴿ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (البقرة / ۲۵۲) .

(القاسمی) ده لیت : - واته : نهوانه ی که باسکران له مراندنی هه زاران کهس و زیندو کردنه وه یان و بون به پاشای طالوت و هاتنه وهی سندوقه که ، و پوخاندنی

۲ / (قسص الانبیا) (۴۸۲) به کورتی .

۳ / (محاسن التأویل) (۲۰۹ / ۳) به دهستکاریه وه .

جالوت , كه داود كوشتى ودواتر بويه پاشا , ئەمانە نيشانەو جى دەستى خوايى بوون , هەوال بوو لەغەيبەو , كەبەنگەن لەسەرتواناى تەواوى خوا و حيكمەتەكانى و لوتف و بەزەي (نَلُوْهَا عَلَيْكَ) واتە: ئيمە (جبريل) دەنييرين بۇلاى تۆ پيئت بگەيه نيئت بەدنيايى و راستى كەهيچ گومانىكى تيانەبيئت, ئەي محمد (ﷺ) بەراستى تۆيەكيكى لەپيغەمبەران , بەوہى كە ئەم نيشانانە دەبنە بەنگە لەسەر تۆ, بەبى مامۇستايەكى بەشەر كى ئەمانەى فيرى تۆكرد.

﴿ وانەو پەندە ئيمانپەكانى چيرۆكەكە ﴾

۱- زانا (محمد رشيد رضا) دەليئت :- من هەنديك لەو سوننەت و ئەحكامە كۆمەلايەتيا نەتان بۆ باسدەكەم كەلەم چيرۆكەدا بۆم دەرکەوتووہ :-

يەگەم: ئەگەر هەرنەتەوہ يەك دەستدريژى كرايە سەر سەربەخۆى و دوژمن دايبەسەرى دا و مافەكەيان خوارد , ئەوا هەستيان بەناگاديتەوہ بۆ لا بردنى ئەو سستەمە و ييرلەريگە چارەيەك دەكەنەوہ بۆى , تيدەگەن كە دەبيئت ئەو يەك بونەيش سەرکردەيەكى داد پەروەر و پيشەوايەكى ئازاو بەجەرگ ئاراستەى بكات , ئينجا بەدوايدا دەگەريئن تا دەستيان بگەويئت .

دووہم: - هەست كردن نەتەوہ و گەل بەواجب بونى پاراستنى مافەكانيان , بيگومان ئەوہ لەسەر راستى و تەواوى تايبەتەندى يەكانيان دەبيئت , وەك زانرا لە داواكردنى پاشايەكدا لەلايەن كەسە گەورە و ناودارەكانەوہ .

سئى يەم :- لەكارو بارى نەتەوہكاندا ئەوہ بەدى دەكریئت كە بىرو بۆچونى جياواز هەيە لەهەلبژاردن و ديارى كردنى سەرۆكدا , و ئيسلام ئەو كارەى داوہتە دەست مەسەلەى (الحل والعقد) دەبيئت خەلك شوينى بگەويئت .

چوارەم :- خەلكى ريك ناكەون لەسەر چاويليكرى يان شوينكەوتنى ئەوہى پيچەوانەى بەرژەوہندى يە كۆمەلايەتى يەكانيان بيئت .
پينچەم :- نەتەوہكان لەحالتى نەزانياندا واى دەبينن كە شياوترين كەس بەپاشايەتى و سەرۆك , خاوەن سامانەكانن .

شەشەم :- ئەو مەرجانەى كە پيويسىتە لەهەلبژاردنى كەسى پاشادا هەبيئت , ئەوانەن كەلەم ئايەتەدا سودمان لى وەرگرتوہ : ﴿ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰهُ عَلَيْكُمْ وَرَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مَلِكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾

جہوتہم :- ﴿ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مَلَكًا مِّنْ يَّشَاءُ ﴾ ٹوہوی ٹہم ٹاہتہ پیمان
دہگہیہ نیت ، تواناو دہسلات و ویستی خوی گہورہ ، سوننہتہ گشتی یہکانی
جی بہ جی دہکات لہ گوپینی باری نہتوہکاندا ، بہمرجیک ٹہوان ناخی
خویان بگوپن ، و دہسلاتیش لہ ستہمکاران دہسینیتوہ و دہیداتوہ دہست
چاکہکاران .

ہہشتہم :- گوپرایہلی سہریاز بو سہرکردہکی ، لہ ہہموو کاریکدا کہ
فرمانی پیدہکات و نہمی لی دہکات ، مہرجی سہرکہوتن و دامہزروی کارہ .
نویہم :- دہستہی کہم بہہوی دامہزروی و ٹارامگرتنہوہ سہردہکون .
دہیہم :- باوہر بوون بہ خواو بہراست دانانی ٹوہوی کہ پیی دہگہیتوہ لہ
قیامہتدا ، لہبہہیزترین ہوکارہکانی ٹارامگرتن و دامہزروی یہ لہہلوئیستہ
جوانہکاندا .

یانزہیہم :- پروکردنہ خوا بہدووعاو پارانہوہ لہکاتی جہنگدا سوہ بہخش
دہبیت ، وک ٹہم ٹاہتہ بہلگہی لہسہر دہدات ﴿ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللّٰهِ ﴾ کہ
خوی گہورہ بہستی بہنایہتی دووعاکوہو بہخیرایی بہدوای ٹہو دا ہینای .
دوانزہیہم :- لہناوبردنی ہہندیک کہس بہدہستی ہہندیکی تر لہسونہتہ
گشتی یہکانہ ، کہٹہمرو زانایانی (الحکمة) بہ (تنازع البقاء) ناکوکی مانہوہ
، لیکی دہدہنہوہ .

سیانزہیہم :- ٹاہتی ﴿ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ ﴾ پشتگیری ٹہو سوننہتہ دہکات
کہزانایانی کوہٹناسی بہ (الانتخاب الطبیعی) ہہلبراردنی سروشتی لیکی
دہدہنہوہ یان (بقاء الأمثل) مانہوہ بو باشتین .

بہلگہیش لہسہر ٹہمہ ٹہم ٹاہتہیہ کہدہفرموویت : ﴿ فَأَمَّا الرِّبْدُ فَيَذْهَبُ
جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ﴾ (الرعد / ۱۷) واتہ : ٹوہوی
کہف و کولہو بی سوودہ دہپوات و دہپوکیٹہوہ ، بہلام ٹوہوی کہ سوود بہخش
و بہکہلکہ بو خہلکی لہسہر زہویدا ہہر ٹوہ دہمینیتہوہ

۲- دکتور (صلاح عبدالفتاح الخالدي) دہلیت : لہنایہتی ﴿ لِنَبِيٍّ لَهُمُ ﴾

به ناونه هیئان و دیاری نه کردنی پیغه مبره که گه یاندنی سرگوزشته یه کی خوشی تیا به بؤنه و که سانه ی له م چیرؤکه دهروانن ، وه که نه وه ی داوایان ئی بکات پؤمه چن بؤ دؤزینه وه ی ناوی نه و پیغه مبره ، و ههول مه دن بزائن کی بووه ، وه که نه وه ی قورئان پییان بفرموویت : ئیمه به ویستی خوئمان ناوه که یمان شار دؤتوه و سیفه ته کانیمان نادیار کردوه ، نه گهر بمان ویستایه دیاری بکه یین دیاریمان ده کرد ، و نه گهر بمانزانیایه له ناشکر اکر دنیدا خه یروچاکه هه یه بؤتان ده مانکرد ، ئیوه پیویسته به وه قه ناعت بکن که بؤمان هیئان .

۳- پیغه مبره که یان زیره ک و دانا و شار مزابووه ، کاتیک پیی فرموون : ﴿ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ﴾ به لگه یه له سر نه وه ی که سیفه ته کانیمان شار مزابووه و سروشتیانی ناسیووه ، و ناگادار بووه به سر سیفه تی ترسنوکی و پاشه کشی کردن و په یمان شکانندن و پشت هه لکردن و پال دانه وه یان له ئهرکه کانیمان ، به راستی ئه مانه که م و کورتی بوون له سیفه تی جوله که دا .

۴- (طالوت) قه ده غه ی کرد له قه ومه که ی له ناوی دهریا بخؤنه وه که به سریدا تیپه رین ، له گه ل نه وه ی خواردنه وه ی ئاو له بنه رته دا ریپیئدراوه ، به لگه یه له سر نه وه ی که بؤ پیشه و او کار به ده ست هه یه که هه ندیک جار ریگه له شته (مباح) ریپیئدراوه کان بگرن و قه ده غه ی بکن له به رده سته کانیمان یان هه ندیکیان له به کار هیئانی .

بهو کاره شته که حه رام ناکات ، چونکه حه رام کردن و هه لال کردن مافی خویبه ، بیجگه له خوا که س نه و مافی نی یه .

ده توانییت هه ندیک جار ریگه له و شتانه بگریئت و قه ده غه یان بکات ، بؤریکخستنی ژیان و په رومرده کردنی نه فسه کان ، گوپرایه لی پیشه و له م کاره دا به پیی شرع دروسته سه ریچی کردنی شی حه رامه ، چونکه ده قی له سر هاتوه .

۵- بەلگەيەك لەوێ وەر دەگیریت ، كە (طالوت) قەدەغەي كرد لەسوپاكەي ئاو ، لەدەریاكە بخۆنەوێ ، بەلام رینگەي پێدان كە هەریپاویکیان بۆیان هەییە مستیك ئاو بخواتەوێ ، بیگومان ئێو تەكلیفیکیان ئی ناكات كە لە توانایاندا نەبیئ ، بەلكو تەكلیفەكە لەتوانایاندا بوو .

پاشان زۆری ئی نەكردن لە تەكلیفە كەدا ، و هەموو دەرگاكانی ئی دانەخستن ، بەلكو قەدەغەي كردن لەشتیك بەلام رینگەي شتیکی تری پێدان ، لەم تەكلیفەشدا زیرەكی و لیھاتوی و شارەزایی بەدەرونی سەربازەكانی دەرکەوینت . و دەیزانی چۆن پەرودەي كەسانی تری پی بکات و پیشەوایەتیان بکات . ئێو قەدەغەي كرد لییان لە دەریاكە بخۆنەوێ ، كە ئێو خواردنەوێش بریتی بوو لەبەین پیوێنان و دەم خستەنە ئاوی دەریاكەوێ ، بەبی بەكارهینانی هۆكارێك ، بەلكو راستەو خۆ بە دەمیان دەیان خواردەوێ . رینگەي دا بەهەریەكە یان بە دەستیکی مستیك ئاو بخواتەوێ كە ئێوێش تینویتی دەكوژیت و دەپروینیتەوێ .

۶- نەینی ئێو دەرپێنە چی بوو كە خوای گەرە لەنایەتی ﴿ وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي ﴾ دا ، ووشەي (الشرب) ی گوێی بە (الطعم) ؟ مەبەست لە (الطعم) بۆ چەشتن بووێ واتە : ئێو كەسەي دەمی بۆنەبات و لیئ نەچیزیت تەنھا ئێو كەمە دیاری كراوێ نەبیئ بیگومان ئێوێ لەكۆمەلی منە . (القرطبي) دەلیئ :- (خوای گەرە نەیفەرمووێ : ﴿ وَمَنْ لَمْ يَشْرِبْهُ ﴾ چونكە عادیاتی عەرەب و ابووێ ، ئەگەر شتیکیان دوبارە كراوەتەوێ ، دەبوو بەوشەيەکی تر دوبارەي بكەنەوێ ، و زمانی دەرپێنی قورئان پەرەواترینی زمانەكانە) .

(الرازي) دەلیئ : ئەگەر ئینسان زۆر تینووی بوو ، پاشان ئاوی خواردەوێ ، وویستی باسی ئێو ئاوە بەتام و لەزەتەوێ بکات ، دەلیئ :- بەراستی ئێم ئاوە وەك هەنگوین و ابوو ، بەخوار دنێکی بە لەزەت و خوێش و بەتام باسی دەكات . ئەگەر تینویتی یەكە گەیشتە ئێو ئاستەي كە ئاوی خواردەوێو بەو خواردنە بەتامە باسی كرد ، ئێو پیویستە ئێو ئاویانگەي پی بدات .

خوای گوره فەرموویەتی :- ﴿ وَاثُلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَكَمْ يَتَّقِبَلُ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لِأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَّقَبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (٢٧) لئن بسطت إلي يدك لتقتلني ما أنا بباسط يدي إياك لأقتلك إني أخاف الله رب العالمين (٢٨) إني أريد أن تبوء بإثمي وإثمك فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمين (٢٩) فطوعت له نفسه قتل أخيه فقتله فأصبح من الخاسرين (٣٠) فبعث الله غراباً يبحث في الأرض ليريه كيف يواري سوءة أخيه قال يا ويلتا أعجزت أن أكون مثل هذا الغراب فأواري سوءة أخي فأصبح من النادمين (٣١) من أجل ذلك كتبنا على بني إسرائيل أنه من قتل نفساً بغير نفس أو فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعاً ومن أحياها فكأنما أحيا الناس جميعاً ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات ثم إن كثيراً منهم بعد ذلك في الأرض لمسرفون ﴾ (المائدة / ٢٧ - ٣٢)

پیش دەستیکی چیروکه‌که :

خوای گوره هه‌وال دەداته پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (﴿ ﴾) که دەرژمنه‌کانی ده‌یانه‌ویت دەستدریژی بکه‌نه سه‌ری و ، و ناماده‌نین بچه‌نه ناو دینه‌که‌وه ، چونکه حه‌سوودیان به محمد (﴿ ﴾) برد ، له‌سه‌ره‌وه‌ی که خوا فه‌زل و پیزی پیدابوو ، و به‌په‌یامی ناسمانیش ریزداری کردبوو ، له‌وه‌ی که پیشتر هاتبوو خوای گوره فەرمووی :- ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ﴾ (المائدة / ١١)

واته : (ئە‌ی ئە‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ، یادی نازونیعمه‌تی خوا بکه‌نه‌وه له‌سه‌رتان ، کاتیک هه‌ندیک که‌س ویستیان دەست دریژی بکه‌نه سه‌رتان ، خوایش دەستدریژی به‌که‌ی راگرتن و ئیوه‌ی پاراست .

خوای گوره محمد پیغه‌مبه‌ر (﴿ ﴾) ی ریزدار کرد چونکه له‌پاریزگاران بوو ، و (جوله‌که‌و نصاری) یش شیایو نه‌فره‌ت بوون به‌وه‌ی یاخی بوون و سه‌رپیچیان‌وه ، نه‌م نایه‌ته‌ی خوای گوره‌یش زۆر گونجاوه ، که ده‌فه‌رموویت : ﴿ إِنَّمَا يَتَّقَبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ خوای گوره ده‌پاریزیت هه‌ر که‌سێک خوای بیه‌ویت و رینومایی ده‌کات بو ریزداری ، و سه‌ریش ده‌شیوینیت له‌هه‌ر که‌س

بههوی خراپه‌ی خویره وه که خوئی بیه‌ویت و سسر شوپری دهکات و ، به‌دادپه‌رومرانه تاقی دهکات‌وه ، گوپرایه‌لی یه‌کان گوپرایه‌لی تریان لی ده‌بیته‌وه و سسرپیچیش ، سسرپیچی تری لی ده‌که‌ویت‌وه ، و پاداشتی چاکه‌یش هر چاکه‌یه له‌دوای خوئی ، و سزای خراپه‌یش هر خراپه‌یه له‌دوای خوئی ، له‌مشدا دلدانه‌وه بؤ پیغه‌مبهر ﴿ ۲۷ ﴾ و هاوه‌له به‌پریزه‌کانی هه‌بوو . نایه‌ته‌کان له‌گه‌ل خویناندا گونجاون ، خوای گه‌وره پیش ئه‌وه‌ی یاسای تۆله‌کردنه‌وه‌ی کوژراو دیاری بکات و خوین پرشتن به‌گه‌وره دابنیت ، گپرایه‌وه که چون شهر و خراپه له‌سسر زه‌وی ده‌ستی پس کرد ، پیغه‌مبهر ﴿ ۲۸ ﴾ فرموویته‌ی : (هیچ نه‌فسیک به‌سته‌م ناکوژزیت ، مه‌گه‌ر کوپه‌که‌ی ئاده‌م که یه‌که‌م که‌س بوو ، به‌شیکه‌ی له‌و خوینه‌دا هه‌یه ، چونکه ئه‌و یه‌که‌م که‌س بوو کوشتنی داهینا)^۱ ئه‌م چیرۆکه سسرته‌ای مملانی ی نیوان حه‌ق و نا حه‌ق و خه‌یرو شهر ده‌گپریته‌وه ، و چون سسرپیچی یه‌که‌ه‌شیمانی و داخ و هه‌سره‌تی به‌دوای خویدا هینا ، که ده‌گونجیت که‌سی ژیر خوئی لی پپاریزیت ، که سزای دنیایی بوو ، سزا قیامه‌تی یه‌کانیش به‌ره‌و ئاگری ده‌بات که خراپترین شوینه ، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌مه گپرانه‌وه‌ی سسرپیچی و گوپرایه‌لی و شهر و خه‌یر بوو .

خوای گه‌وره فرمووی : ﴿ وَائْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَكَمْ يُتَقَبَّلُ مِنَ الْآخِرِ قَالَ لَأُقْتَلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَنْتَقِبُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (المائدة / ۲۷) .

واته : ئه‌ی (محمد) ﴿ ۲۸ ﴾ چیرۆکی دوو کوپه‌که‌ی ئاده‌م (هابیل و قابیل) به‌سسر ئه‌و کۆمه‌لی جوله‌که‌ی چاو چنۆکدا بخوینه‌روه ، به‌هه‌ق و راستی ، ئه‌م چیرۆکه‌ی بؤ باسکردن و بیرى خسته‌نه‌وه ، که چیرۆکینکی حه‌ق و راسته ﴿ ۲۹ ﴾ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَكَمْ يُتَقَبَّلُ مِنَ الْآخِرِ ﴿ واته : کاتیک هر یه‌که‌یان

۱ / (البخاری) به (۶ / ۴۱۹) له (احادیث الانبیاء) دا ریوایه‌تی کردوه .

برياری قوربانى يه كياندا و كاتهكەى نزيك بويهوه له يه كيكيان كه (هابيل) بوو وهرگيراو قبول كرا , به لام له (قابيل) وهرنهگيرا . هه نديك له زانايان واى بوو چوون , كه ئهو دوو كوچهى كه له چيروكه كهدا به ناوى كوچهى ئادهم باسكراون , له راستيدا له پشتى خۆى نه هاتوون , به لكو له نه وه و هه چه كانى يه تى , وه به پيى ديارى كردنيش له نه وهى ئيسرائيلن .

به لگه شيان له سهر نه مه كووتا نايه تى چيروكه كه يه : ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴾ كوشتنى يه كيكيان به دهستى ئه وهى تريان , هوكار نه بوو بوو برياردانى تو له كردنه وهى كوژراو و سزادانى له سهر نه وهى ئيسرائيل , نه گهر دوو كوچه بووبن راسته و خو له پشتى ئادهم خۆى هاتين .

ئهم دوو كوچهى ئادهم له نه وهى ئيسرائيل نه بوون , له بهربونى ماوهى دريژ له نيوان ئادهم نه وهى ئيسرائيلدا , نه گهر له نه وهى ئيسرائيل بوون نه شارمزا نه نه بوو كه چوون براكهى دفن بكات , هه تا قهله ره شيك پينمايى بكات , چونكه له ناو نه وهى ئيسرائيلدا كه سيك نه بوو نه زانينت چوون مردوو دفن دهكرينت , چاو ليكردى بكوژ له قهله ره شيك له دفن كردندا , و له وه وه فير بييت براكهى دفن بكات , به لگه يه له سهر ئه وهى كه رووداوه كه له سهره تاى به شهري يه وه له سهر پووى زهويدا روويداوه , وايش دهرده كه وي ت كه يه كه م تاوانى كوشتن بييت به نه نقه ست له سهر پووى زهويدا روويدا بييت - خوا زاناتره - .

به لگه يش له سهر ئه وهى كه دوو كوچه بوون له پشتى ئادهم , خواى گه وه فرموويه تى :

﴿ وَاثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ ﴾ وشهى (الابن) له كه سيك ده نرينت كه له پشتى ئهو هاتينت و كوچه راسته و خۆى ئهو بييت , و به پيى (مجاز) يش له (نسب) ده نرينت , ياساى مامه له كردن له گه ل قورئاندا , برييتى يه له هينانى وشهى قورئانى له سهرماناى زمانه وانى حه قيقى و راستى خۆى , ئيمه يش له راستى و حه قيقه ته وه لانه دين بوو (مجاز) , مه گهر كاتيك به كار هينانى مانا حه قيقى يه كه قورس و نابار بييت . ليژدها هيج شتيك نيه خو مانى لى پياريزين له به كار هاتووى ماناى حه قيقى .

ههروه ها به لگه يه كى تريس فرمووده كه ي پينغه مبه ره , كه ئيمامى (مسليم و بوخارى) له (عبدالله ي كوچه مسعود) هوه پيوايه تيان كردوو , كه

فهرموویه تی : (لَاتَقْتُلْ نَفْسُ ظَلَمًا ، اِلَّا كَانَ عَلٰی اِبْنِ اٰدَمِ الْاَوَّلِ كِفْلٌ مِّنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ اَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ)^١ . (پێشتر مانامان کرد) .

فهرمووده که به لنگه یه له سه ر ئه وه ی که کو په که له پشتی ئاده م هاتوه ، چونکه ده فهرموویت : (ابن ادم الاول) لیره دا یه که می کاتی و میژووی یه .
 ئه و یه که م که س بووه سو ننه تی کو شتنی دا هینا و یه که م بکو ژبووه ، به و کاره
 ده رگای خوین پشتنی کرده وه ، و بانگی سه ته مکاران و خرا په کارانی کرد بو
 په ی ره و کردنی ئه م تا وانه نا په سه نده ﴿ وَاثُلْ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ ﴾ خوای
 گه وه به پیغه مبه ر ﴿﴾ ی فهرموو : که چیرۆکی دوو کو په که ی ئاده م به حه ق و
 راستی وه ک خو ی بگێرێته وه ، و پیغه مبه ریش ﴿﴾ چیرۆکه که ی به حه ق و
 راستی بو خه لکی خوینده وه . هه ردوو برا که له کارێکدا جیاوازی که و ته
 نیاوانیان - که نازانین چی یه - ئه وانیش بو بریاردان چونه لای باوکیان ئاده م (
 علیه الاسلام) ، ئه ویش داوای له هه ریه که یان کرد که قوریانی یه ک بوخوا
 پێشکه ش بکن و بریاریدن ، حه ق له گه ل هه رکامیان بو ، خوا له ویانی قبول
 ده کات ، و ئه وه ی تریشیان ده بیئت به هه لویستی خویدا بچیته وه ، چونکه
 له سه رحه ق نه بووه !

قوربانیه که ش شتیکی تایبه ت بووه - ناتوانین دیاری بکه ین - که هه ریه که یان
 بوخوا ی بکن ، ده گونجیت خواردن یان خواردنه وه یان پیداویستی یان ئاژهل
 یان کشتوکال بیئت ، ده گونجی شتی تریش بیئت . له یه کیکیان وه رگیراو له وه ی
 تریان وه رنه گیرا . نازانین که خوا ی گه وه چو ن وه ری گرت ، قورئان پیمان
 ده لیئت که به داوای چو نیتی قبول کردنه که دا نه گه رین ، چونکه هه یج سو دیک
 به ده ست ناخات .

ئینجا شه ر له دلی برا رقاری یه که دا جیگیربوو به رامبه ر برا که ی ، وشه یقان

١ / (البخاری) له (کتاب الأنبياء) و (خلق آدم) دا و (مسلم) له (القسامه) دا پر یوایه تیان کردوه .

فریوی داو ، دلی داخست کهوه لآمی حهق و پراستی بداته وه ، یان بگه پیتته وه بؤ سهرپراستی . ئەم برابره زانی که له سهر حهق نی یه ، به لکو حهق له گه ل براکه یه تی . چونکه خوی گه وه قوربانیه که ی نه وی قبول کرد ، ده بیئت ئەم بهه لوستی خویدا بچیتته وه ، له بؤ چونه که ی خوی په شیمان بییتته وه .

به لام له کوی ئەم کاره بکات ، شه یقان زالبوو به سه ریدا ، هه موو هه لوئیکی ئی تیکدا ، که به هیمنا نه بیریکاته وه ، و هه موو دهرگایه کی گه پرانه وه به خۆدا چونه وه ی ئی داخست ، ته نها یه که شت لای ئەو مایه وه ، بریتی بوو له سوربون له سه ره هه لو تاوان ، و سه رخستنی بؤ چونی به تال ، و نه فسی شه پرانی .

خۆزگه شه یقان تا ئەم ناسته له م برا رق له دلهرازی بوایه و وازی لیهینایه ، نایا شه یقان به وه رازی ده بیئت که دۆسته کانی خوی له قوناغیکی کاره به تاله کاندرا ده گریت ؟ نه خیر به لکو ده یانبات بؤ قوناغیکی تری کاری به تالی خراپتر و ناشیرینتر :

شه یقان ئەم برا رق له دلهی گو یزایه وه بؤ قوناغیکی مه تر سیدارتر ، که بیرکردنه وه بوو له کوشتنی برا که ی ، و نه خشه دانان بؤ ئەو کاره !
ته نها ئەو بیرکردنه و یه ش بؤ خوی تاوانیکی گه وه یه . ئەو وشه تر سناک و مه تر سیداره ی ئەم برا رق له دلوه دهربری بریتی بوو له (لأَقْتُلَنَّكَ) ئەمه ش چه ند نامارزه یه که له خوی ده گریت :

۱- نامارزه یه بؤ ئەوه شه یقان له نه فسیدا جیگیر بووه و زال بوو به سه ریدا .

۲- نامارزه یه بؤ خۆ به گه وه زانیسی و لوتبهرزی ، وه لام نه دانه وه و قبول نه کردنی ئەو حه قی لای برا که یه تی .

۳- هه موو مانایه کی برابیه تی و ئینسانی به رامبه ر برا که ی له دلیدا لابرده .

برا باوه پراره که به چی وه لآمی هه ره شه ی برا که ی دایه وه ؟ خوی گه وه فه رموی :
﴿ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ (۲۷) لَنْ بَسَطْتُ إِلَى يَدِكَ لَتَقَتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (۲۸) إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴾
(المائدة / ۲۷-۲۹)

برا باوہر دارہ کہ قاعیدہ یہ کی قورئانی ئیمانی جیگیر پیشکش دہکات ، کہ لای خوی گہورہ قبول و وەرگیراوه دلنیای دہکاتہوہ و له شتیئکدا کورتی دہکاتہوہ ، کہ خوی گہورہ تنہا له خوپاریزانی وەردهگریئت ، چونکہ تهقواو له خواترسان مہرجی وەرگریئی کردہوکانه لای خوا .

وهك چۆن بہروبوم له پوهك و درهختهكان پهیدا دهن ، کردہوہیش چاک و دروست و وەرگیراوا نابیئت ، ئەگەر له ئیمان و تهقواوه سەرچاوه نہگریئت .
خوی گہورہ تنہا کردہوہکانی ناویئت ، بہئکو شوینہوارہکەئی لهناو نہفسی خاوهنہکەیدا دەویئت .

پاش ئەوہی برا باوہر دارہ کہ بنہمای وەرگریئی کردہوہکانی لای خوی گہورہ پیشکشی برا ستہمکارہکەئی کرد ئەویش بہ ہەرہشہی خراپی خوی بہ کوشتن وەلامی دایہوہ ، بہلام وەلامی ئەم نہرم و ہیمن بوو ، ووتی (سویند بہ خوا ئەگەر تو دەستدریژی بکەیت بو من ، بو ئەوہی بمکوژیئت ، من دەستدریژ ناکەم بو تو بو ئەوہی بتکوژم).

وہلامیکی ہیمن و ہیواش و لەسەر خو بوو بو ہەرہشہی براکەئی ، و براکەئی دلنیا کردہوہ کہ ئەم بیر له کوشتنی ئەو ناکاتہوہ ، و ہیمنی و سەلامەتی و لەسەر خویی خوی بو پراگەیاندا ، کہ ئەمەش له باوہرہوہ سەرچاوهی گرتووہ .

برا باوہر دارہ کہ دەست دریژی ناکات بو کوشتنی براکەئی . تاہرا بق له دلہکەئی تەفسیری خراپی ئەم ہەلوئیستەئی نەکات و ، وا گومان نہبات کہ بیرکردنہوہی ئەو له کوشتنی له بیدەسەلاتی و بی ناگایی دایہ . بوہ ہەلوئیستەکەئی بو پوونکردہوہ ، و ھۆکارہکەئی بو باسکرد ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بہراستی من له سزا و تۆلہی خوی پەروردگاری جیہانہکان دەترسم .

پاشان برا باوہر دارہ کہ ھۆکاریکی تری بو زیادکرد ، کہ دەستدریژی نەکات بو کوشتنی ئەو ، ئەویش لەم نایہتہدایہ :- ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ .

واتہ : (من بہو دەستد دریژی نہکردنہم) بہراستی دەمەویئت بہ گوناہی من و گوناہی خویشتہوہ بگہرینیتہوہ ، ئەو جا دەبیئتہ نیشتہجیی ناو ناگر ، ہەر ئەوہشہ پاداشتی ستہمکاران .

ئەو دەگەیهنیت که بکوژ بە تاوانی دوو کەسەو دەگەریتەو ، هی خوئی و کوژراوکه .

بۆ تاوانی بکوژەکه ، ئەو هیچ گرفتیکى تیا نی یه ، چونکه تاوانی خوئی کردو به کردهو .

بهلام ، کاتیك به تاوانی کوژراوکه یه شهو دهگەریتەو ، ئەمه چی دهگەیهنیت؟ نایا بکوژ هه موو تاوانهکانی کوژراوکهی دهچیتە سەر ، بهجوړیک کوژراوکه تاوانی پیوه نه مینیت ؟ من وا گومان نابەم .

پهنگه ماناکه بهم جوژه بیئ : بکوژەکه به تاوانی کوژراوکهو دهگەریتەو ، به تایبته تاوانی کوشتنهکه ، نهگەر کوژراو بکوژبوايه دهبوو بکوژ تاوانهکی هه لگرتایه ، کاتیك هه وئی کوشتنیک له نیوان دوو که سدا بدریت ، پهنگه تاوانی کوشتنهکه بهیه کسانى بهر ههردووکیان بکهوینت ، چونکه نهگەر دوو موسلمان به شمشیرهو پووبه پرووی یهک بونهو بۆ کوشتنی یهکترى ، ئەوا ههردوو کیان له ناو ناگردان . بکوژەکه له ناو ناگردایه ، چونکه تاوانی کوشتنهکی نهجامداوه ، و کوژراوکهش له ناگردایه ، چونکه سوو بووه له سەر کوشتنی بهرامبههکهی .

﴿ فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (المائدة / ٣٠)
 . واته : سهه نهجام نهفسى سهه کهشى هانیداو کوشتنی براکهی لانا سهان کردوو کوشتی ، ئیتر خوئی خسته ریزی خه سهاره ته مندو زه ره مه ندانهو .

کوشتنی ئەم براهیه ، خه سهاره ته مندوی یهکی پهها بوو ، نایا ئەم براهیه هیچ سویدیکی له مه دهستکهوت ؟ و مه بهست و نامانهکانی جی به جی بوون ؟ نایا گه یشت بهوهی که شهیتان به ئینى پی دابوو ؟ بیگومان ئەو هیچ به ره مه میکی له کاره کهی کۆنه کردهو ، که کوشتنی براکهی بوو ، به پراستی ئەو خه سهاره ته مندوی یهکی گه وهی تووشهات . ئەم خه سهاره ته مندوی یهش هه موو

وه لآمدانه وهى وه سه وه سه كانى شه يقان بوو .

ئهم خه ساره ته به سهر هه موو كه سى كدا ده كه ويئت كه سهر پى چى فرمانى خوا بكات .

﴿ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴾
(المائدة / ٣١) .

زانا (السعدي) ده ليئت :- كاتي ك براكه ي كوشت , نه يزاني چى لى بكات , چونكه يه كه م مردوو بوو له نه وهى ئا دم , ئينجا خواى گه وره قه له پره شيكى نارد , چالئكى هه لئكه ند له سهر زهوى يه كدا تا قه له پره شيكى مردوو ترى تيا بشاري ته وه , تا نيشانى بدات چؤن لاشه ي براكه ي بشاري ته وه چونكه لاشه ي مردوو عيب و عارى دهر ده كه ويئت , بهو جو ره چاره نوسى سهر پى چى كاران په شيمانى و خه ساره ته مندى يه

زانا (محمد رشيد رضا) ده ليئت :- له كاتي كدا ئهم تاوانى كوشتنه يه كه م تاوان بوو , له ناو نه وهى ئا دم مدا پوي دا , كه ئينسان بوو بهر پرس بوو له داهي نانى ئهم كارو هه لبر ژار دنى , له كاتي كدا ئينسان له هه موو كاره كانيدا ئيختياري درا وه تى و سهر پشك كرا وه , يه كه م بكوژ نه يزاني چؤن جه سته ي برا كوژرا وه كه ي بشاري ته وه , كه نار هه تى ده كرد به ئاشكرا سه يري جه سته و عه وره تى بكرئت , خواى گه وره فيرى كر دين يه كه م بكوژ له قه له پره شيكه وه فيرى شار دنه وهى جه سته ي كوژراوى براكه ي بوو , ئهم كار هه پيمان ده ليئت كه ئينسان له پينگه يشتنى سهره تايدا له وه پهرى ساده يى دا بو وه , له بهر نه وهى ئاماده بونى هه يه وه به سهر هه موو ئا ژهل و دروست كرا وه كانى تر دا ريزى هه يه , سود له هه موو شتيك و مرده گريئت له پوى زانست و تا قى كردنه وه وه , پله به پله به ره و پيش ده چيئت .

ئەوێش بەوەی که خۆای گەورە قەلەرەشیکی دەنیریت بۆ ئەو شوینەیی ئەوی لای یە ، چائیک لەزەوی یە کەدا هەلەدەکنی بەقاچەکانی ، وەك ئەوەی بۆ شتیکی بگەریت بالندەکان ئەم کارە بۆ دەستکەوتنی خۆراک دەکن ، قەلەرەشەکه دریزە دەدات بەکاری گەرانهکی لە زەویدا ، چونکه خۆای گەورە فەرمووی : (یَبْحَثُ) ، نەیفەرموو (بَحَثَ) که بەرەوامی لەکارەکیدە دەگەیهنیت ، کاتیک بەرەوام بوو ، چائیکی لەزەویدا هەلکەند ، کاتیک بکوژەکه چالەکی بینی ، سەری سوپماو پەشوکا لەشاردەنەوی جەستەیی براکەیی - پاشان سەرسوپمانەکی لاچوو ، ئینجا پینماییی کرا بۆ ئەو کارەیی پینویست و خوازاو بوو ، ئەویش شاردەنەوی جەستەیی براکەیی بوو لە چائیکی زەویدا ، ئەمە لەئایەتەکەدا دەست پینشکەری بۆ کراوە .

﴿ قَالَ يَا وَيْلَتَا أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴾ (المائدة / ۳۱) . واتە : (قابیل) ی بکوژ بەداخ و حەسرەتەوێ ووتی لەناو چوون بۆ خۆم ، ئایا من هیندە لاوازو بی دەسەلات بووم ، که وەك ئەم بالندەییە بێ ، که جەستەیی براکەم لەژێر خۆلی زەویدا بشارمەوێ ، وەك قەلەرەشەکه کردی ؟

﴿ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴾ پەشیمانی پرووی تیکرد لەسەر ئەوەی که پینماییی نەکرا بوو بۆ شاردەنەوی جەستەیی براکەیی ، نەك پەشیمانی لەسەر کوشتنی براکەیی ، (ابن عباس) دەلیت : ئەگەر پەشیمانیەکی لەسەر کوشتنی براکەیی بوایە ، ئەوا دەبویە پەشیمانی تەوبەو گەرانهوێ بۆی .^۲ بەدوای ئایەتەکانی چیرۆکی دوو کۆرەکی ئادەمدا ئەم ئایەتە دیت که دەفەرمویت :- ﴿ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ﴾

۱ / (تفسیر القرآن الحکیم) (۶ / ۳۴۶) بەدەستکاری یەرە .

۲ / (صفوة التفاسیر) (۱ / ۳۳۱) .

واتہ : (لہبر ٹہوہی کارہساتی کوشتنی نارہوای ناوا پوونہدات ، ٹیمہ پیویستمان کرد لہسر نہوہی ئیسرائیل ، ٹہوہی کہسیک نہ بہ ناحق بکوڑیت و ، لہ جیاتی کوڑاویک نہبیٹ ، یان گوناہو تاوانی گہورہی نہنجام نہداییت لہ زہویدا ، ٹہوہ وک ٹہوہ وایہ ہر ہموو خہلکی کوشتبیٹ ، ٹہو کہسہیشی کہسیک لہ مرگ پزگار بکات ، ہرہوک ٹہوہیہ ، ہموو خہلکی لہ مرگ پزگار کردبیٹ ، و ژیانی پی بہخشی بن) .

نہوہی ئیسرائیل لہبر ٹہوہی دیاردهی کوشتن و خوین پشتن لہناویدا زور بوو ، و بلاوہی کرد ، پیغہمبہران و ٹہوہ کہسانہی فرمانیان بہراستی و دادپہروہری دہکرد لہ ناو خہلکید ، ٹہوانیشیان دہکوشت ، ہر دوو پیغہمبہر (زہکہریا و یہحیا) ٹہوان کوشتیان ، ٹہوان مہبہستیان بوو ہردوو پیغہمبہران (عیسی و محمد)

(علیہما السلام) بکوڑن .

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ

لَمُسْرِفُونَ﴾ (المائدة / ۳۲)

واتہ : سویند بیٹ بہ خوا بہراستی پیغہمبہرانمان بہبہلگہو موعجیزہی ناشکراو دیارہوہ ہاتووہ بو لایان (تا پابندی حق و داد بن) کہچی زورہیان دواہی ٹہو رینمایہی یانہ ہر زیادہ رہو بوون لہم سہر زہمینہدا لہستہم و کوشتنی نا حہقدا .

﴿ په ندو وانه نیمانی په کانی چیرؤکه که ﴾

۱- له م چیرؤکه دا نرخى خوینی مروؤ به گوره گراوه ، نه مه له شه ریه ته پیشوه کاند ، و له م دینه یشتدا پړیزی گوره تر و زیاتر بووه ، پیغه مبر (﴿ فہرموویہ تی : (سبَابُ الْمُسْلِمِ فَسَوْقٌ وَقِتَالُهُ كَفْرٌ) ﴾) واته : (جنیودان به موسلمان دهرچوونه له حق و راستی و جهنگ کردنیش دژى کوفره) .

هرکس بیهویت به ته مای خواو پړژى قیامت بیټ ، پیویسته له سهرى خوینی برای موسلمان نی به تو مته تی بچوک حه لال نه کات ، نه گهر ترسا له خوینی که سیکه وه ده گلیټ باله ترسى فیتنه به دینه که یه وه هه لیبټ و بپوات .
۲- هر وه ما له م چیرؤکه دا به ره می ته قواو له خوا ترسان دهرده که ویټ ، که چون بوټه هوکارى قبول بوونی نه و کارانه ی که بنده پرگار ده کات له دنیاو له قیامتدا .

۳- هر وه ما له م وانه ی که له م چیرؤکه دا وهرده گریټ بریتى یه له :
گوره یی داهینراو له دینی خوادا ، هرکس بیدعه یه کی گومرا کهر دابهینیت ، نه و تاوانه که ی و تاوانی نه و که سانه ییش هه لده گریټ که کارى پی ده کن ، هر وه ک چون که سیک داهینراویکی جوان و به سود دابهینیت ، پاداشتی کاره که و نه و که سانه شی چاوی لی ده کن بوى دنوسریټ هیچ له پاداشتی نه و انیش که م نابیته وه .

۴- بونی پیواىکی بکوژ کوپى ئادم بیټ و له پشتی نه و هاتیبټ ، نامارزه یه کی گرنگ دهدات ، له گهل نه وه ی که ئادم (علیه السلام) پیغه مبره ، به لام کوپه که ی پړگای بیباوه پرى و تالی هه لبرژارد ، هه ندیک له پیغه مبران

كوپى له حەق و پراستی دەرچوو ، و كافریان بوو ، وەك (كوپى ئادەم و كوپى نوح) ، هەندىك له پیاو چاكانیش كوپى له سنور دەرچویان دەبیئت ، ئەمە باوكانى چاكهكار عەیبیدار ناكات ، بەمەرجىك بە ئەرك و واجبى خۇیان هەستن بەرامبەر كوپەكانیان ، بانگەوازیان بكات و ئامۆزگاریان بكات و یادیان بخاتەو

۵- بەپراستی خۆی گەورە كارى كەسانى لەخوا ترس و خاوەن تەقوا وەردەگریت ، هەركەس حەز دەكات خۆی گەورە كارەكانى قبول بكات ، پێویستە تەقواو له خوا ترسان له خۆیدا بەرجەسته بكات .

۶- ئەگەر كەسێك زانى حەق لەلای براكەیهتی پێویستە لەبەریارى خۆی دابەزیت و پێگە بە هیچ شتێك نەدات پەيوەندى برایهتی و خۆشەويستی تێك بدات .

۷- باوەردار ناگونجیئت باوەردار بكوژیئت ، مەگەر بەهەله .

۸- ئەوهى قەدەغەى كوشتن و خوین پێژى لەباوەردار دەكات ، ترسانە له خۆی پەروەردگارى جیهانەكان ، نەك لاوازی و بى دەسەلاتى و ترسنۆكى و كەم شارەزایى .

۹- كەسى تاوانكار كاتێك تاوانێك ئەنجام دەدات ، هەموشتیكى له دەست دەچيئت .

۱۰- ئەو ئینسانانەى لەسنور دەرەچيئت و یاخى دەبیئت زۆر جار بى دەسەلات دەبیئت بەرامبەر چارەسەرى هەندىك لەگرفتهكان مەسەله سووك و ئاسانەكان .

۱۱- یەهودو جولەكه له هەموو نەتەوهكان زیاتر مومارەسەى كوشت و بپرو دوژمنايهتی و ستم و خوین پێژى دەكەن .

خوای گہورہ لہ سورہتی (الکھف) دا فرمویہ تی : ﴿ اَمْ حَسِبْتَ اَنْ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيعِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ (۹) اِنْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا اتَّخَذْنَا مِنْ لُدُنِكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿۱۰﴾ فَضَرَبْنَا عَلٰى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ﴿۱۱﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحَزْبِيْنَ اَخْصٰى لِمَا لَبِثُوا اَمَدًا ﴿۱۲﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿۱۳﴾ وَرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نُدْعُوْكَ مِنْ دُوْنِهِ اِلٰهَا لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ﴿۱۴﴾ هٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِهِ اِلٰهًا لَوْلَا يٰتُورُنَّ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ بَيِّنٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿۱۵﴾ وَاِنْ اعْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُغَيِّدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاُوُواْ اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَّحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ اَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ﴿۱۶﴾ وَتَرٰى الشَّمْسُ اِذَا طَلَعَتْ شَرٰوَرٌ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَقَرَّبَتْ ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِى فَجْوَةٍ مِنْهُ ذٰلِكَ مِنْ آيٰتِ اللّٰهِ مَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ﴿۱۷﴾ وَتَحْسِبُهُمْ اِنْقَاطًا وَهُمْ رَقُوْدٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعِيْهِ بِالْوَصِيْدِ لَوِ اِطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلِيْتُ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلَمْتُ مِنْهُمْ رُعْبًا ﴿۱۸﴾ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوْا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْتِغَوْا اَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ هٰذِهِ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَا اَرْكَى طَعَامًا فَلْيَاْتَكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿۱۹﴾ اِنَّهُمْ اِنْ يَظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ فِى مَلْتَبِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْا اِذَا اَبَدًا ﴿۲۰﴾ وَكَذٰلِكَ اَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْا اَنْ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَاَنْ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا اِذْ يَتَنٰزَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْنَا بُنْيَانًا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِيْنَ عَلَبُوْا عَلٰى اَمْرِهِمْ لَنَنْتَحِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ﴿۲۱﴾ سَيَقُوْلُوْنَ ثَلَاثَةٌ رَّاْبِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّيْ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ فَلَا تَحْمُرْ فِيْهِمْ اِلَّا مِرًاآ ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَنَفِتْ فِيْهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿۲۲﴾ وَلَا تَقُوْلَنَّ لِّشَيْءٍ اِنِّىْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿۲۳﴾ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيْتْ وَقُلْ عَسٰى اَنْ يَهْدِيْنَ رَبِّيْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿۲۴﴾ وَابْتِثُوْا فِى كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ وَازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿۲۵﴾ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهِ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُوْنِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِ اَحَدًا ﴿ (الكهف / ۹ - ۲۶) .

﴿ كورتەى چىرۆكەكە لە قورئانەوہ ﴾

لەئايەتەكانى قورئانى پىرۆزەوہ دەروانىنە چىرۆكى (اصحاب الكهف) يارانى ئەشكەوت ، ناچىنە سەر گىرپانەوہ و قسەو باسە ئىسرائىلى يەكان ، كە ھەندىك لە مېژو و نوسان و زانايان تەفسىر ھىناويانە ، چونكە قورئان بەرنامەى راست و دروستەو ، بەجوانى مامەلە لە چىرۆكى پىشينياندا دەكات ، ھەروەك بە جوانى بۆى پوونكر دويىنەتەوہ ، ھەروەك ئىمەيش رازى بووين بەوہى بۆ خۇمان .

يارانى ئەشكەوت ، كۆمەئىك گەنجى باوہردار بوون بەخو ، وەك قورئان ئامازەى پىداوہ لە ھەوت كەس پىك ھاتبوون . ئىمە ھىچ شتىك دەريارەى ناو و كاريان ، يان ئەو شارەى كەتيايدا بوون يان ئەو پاشايەى لەسەردەمى ئەواندا بووہ نازانين ، يان ئەو دىنەى كە ئەوانى لەسەر بوون ، يان ئەو ئەشكەوتەى چونە ناوى .

ئەم دەستە گەنجە باوہردارە ھەلۆيستەيەكيان كرد بۆ گەران و تىپروانين ، بەلام بەئەنجامىكى يەكلاكەرەوہ وە دەرچوون ، كە ئەويش برىتى بوو لەوہى كە : تەنھا يەك خوا ھەيەو پەرورەدگارى جىھانيانە ، ئەوان تەنھا باوہر بەوہ دەھىنن ، لەغەيرى ئەو كەس ناپەرستن .

ئەوان زانيان كە قەومەكيان كافرن ، چونكە غەيرى خويان دەپەرست ، ئەم كافربونەيشيان سەتەم و درۆو درۆھەلبەستنى لا بەدەھىنا بوون ، جاكى لەو كەسە سەتەمكارترە كە درۆ بەدەم خواوہ ھەلبەستىت ؟

ئەم كۆمەلە گەنجە باوہردارە بىريانكر دەوہ لەھەنگاوى داھاتوو ، ئەويشيان دەستكەوت كە لەقەومەكيان گۆشەگىرېن ، چونكە باوہردارن و قەومەكيان كافرن ، بواريك بۆ مانەوہى ئەوان نەماوہ لەناوياندا .

لە شارەكەوہ دەرچوون بۆ شاخ ، و برىارياندا بچنە ناو ئەشكەوتىكەوہ لە شاخەكەدا ! داوايان لە خوای گەورە كرد كە پەھمەتى خوۋى بېرژىت بەسەرياندا لەناو ئەشكەوتەكەدا ، خوای گەورەيش وەلامى دانەوہ ، كە پەھمەتى خويان لەسەر دەبىت ، بە جۆريك كە خوای گەورە كاريان بۆ ئاسان دەكات ، و بەلگە و نيشانەكانى بۆ پام كردن ، فەرمانى كرد بە خۆر كە نەدات لە جەستەيان ، تا نازاريان نەدات ، لەبەيانيدا لەسەر جەستەيان ، لادەچوو ، و بەريان نەدەكەوت ، ھەروەھا لە كاتى خۆرئاوایونيشيان لايدەدا لىيان بۆ ئەوہى نازاريان نەدات ،

ئەوان لە ئاۋەپراست و شۇيىنىكى فراۋانى ئەشكەۋتەدا بوون ، يەككىكى تر لە نىشانەكانى خوا بۇ ئەوان لە ئاۋ ئەشكەۋتەكەدا چاۋەكانيان كراۋەبوو ، كەسىك سەيرى كردنايە وايدادەنا كە بەخەبەرن و سەيرى ئەو دەكەن ، بەلام لە ھەمان كاتدا خەتو بوون .

ھەتا زەوى جەستەيان نەپزىنىت، خۇاى گەورەھەلى دەگىرئانەۋە جارىك بۆسەرلاى رىست و جارىك بۆ سەر لاي چەپ سەگىكىشىيان لەگەندا بوو ، كە ئەۋىش لە بەردەم دەرگاي ئەشكەۋتەكەدا پالگەۋتېوو ھەر دوو دەستى درىژ كوردبوو ، ھەرەك ئەوان خەۋتېوو .

ھەتا كەس دەستدرىژيان نەكاتە سەر كە خەۋتېوون ، خۇاى گەورە ترس ويىمى ھاۋىشتېوويە دلى ھەر كەسىك كە سەيرى دەكردن ، بە جۆرىك ئەگەر سەيرى بگردنايە ، پىشتى ھەلدەكردو ھەلدەھات و پاي دەكرد لە ترسا ، و دلى پېر دەبوو لە ترس .

بۇ ماۋەيەكى زۆر درىژ خەۋتن ، بە جۆرىك بۇ ماۋەى سى سەدو نۆ سال لەسەر ئەو شىۋەيەمانەرە !

پاش ئەو ماۋەيە ، خۇاى گەورە لە خەۋەكەيان بىدارى كردنەرە ، پىرسىاريان لە يەكترى دەكرد لە ماۋەى نوستنەكەيان ، پايان جياۋان بوو لە دىارىكردنى ماۋەكەيدا ، ھەندىكيان ووتيان :- پۆژىك يان بەشى پۆژىك نوستون !
بەلام زۆر پۇنە چۈن لە دىارىكردنى ماۋەكەيدا ، چۈنكە زانىارىيان لەسەرى نەبوو ، زانىنى ماۋەكەيان دايە دەست خوا ، ووتيان : پەرۋەردگارتان زانائترە كە چەندىك ماۋنەتەرە لە خەۋەكەدا .

ئىنجا بايەخدان بە كاريكى گىرنگىر ، كەسىكيان لە خۇيان پاسپارد ، كە بچىت بۇ شارەكەى كە لىلى ھاتبوون . لەو پارەيەى لايان بوو دايان پىلى ، و پايان سپارد كە خواردنيان بۇ بگېرىت تا بىخۇن ، و داوايان لىكرد كە خواردنيكى پاك و باش و ھالال و دروستيان بۇ ھەلبىژىرىت . ھەر ۋەك داوايان لىكرد كە وريا و بە ئاگاۋ چاۋكراۋەبىت ، بە جۆرىك كەس پىلى نەزانىت و ھەستى پى نەكات لەو كۆمەلەيە ، چۈنكە لە قەۋمەكەيان دەترسان ، ئەگەر پىيان بزائن شۇيىنەكەيان دەدۆنەرە ، پاشان دەيانكۆژن ، يان توشى فىتنەيان دەكەن ، بەۋەى كە بىيانگىرپنەرە بۇ سەر دىن و دەستورى خۇيان ، بىيانگىرپنەرە بۇ ھاۋەلپەرىستى .

ئەو كەسەیان چوو بۇ شارەكە تا خواردن بكریت ، سور بوو لەسەر بە ئاگایی و چاوكراوهیی و خوشاردنەوه ، بەلام خەوای گەورە كاریکی تری ویست ، ویستی نیشانەیهکیان لەسەر بەدیبهینیت ، و بیته بەلگە لەسەر دەسلاتی لە زیندوکردنەوهی مردواندا ، کارەکیانی ئاشکرا کرد ، قەومەكەیش ئەوانیان دۆزیوه ، بوو بونە قەومیکی باوەردار بە خوا ، ئەو جیل و نەوه کافرە نەمابون ، كە ئەم گەنجانە لە دەستیان هەلھاتبوون بۇ ئەشكەوتەكە ، و جیل و نەوهیەکی باوەردار بە خوا ، پەیدا بوو بوون .

كاتیک خەلكە باوەردارەكەیی ئەم شارە پیاوہ باوەردارەکیان بینی ، لەگەلی چوون بۇ ئەشكەوتەكە ، كاتیک گەیشتنە ئەشكەوتەكە ، حەوت پیاوہ باوەر دارەکیان بینی مرد بوون ، بەلام ئەم جارەیان بەمردنی راستی .

جیاوازی كەوتە نیوانیان لەسەریان ، و خەلكەكەیش ئاژاوهو ئاكوکی لە نیوانیاندا هەبوو لەسەر کارەكە ، چیان لی بکەن ؟ ، هەیانبو دەویوت : خانوو بینایەکیان بەسەرەوه دروست بکەن ، پەروردگاریان زاناترە پێیان .

بەلام کاریەدەستان بریاریاندا ، كە مزگەوتیک بەسەر شوینەكەیانەوه دروستبكریت . هەریەو جۆرەش بوو ، كە بینای مزگەوتەکیان بەسەرەوه دروستكرا !

بەو كارە لاپەرەیهك لەلاپەرەكانی ئیمان و ئیخلاص و دنیا نەویستی و پەنابردن بۇ خوا پێچرایەوه ، و چیرۆکی یارانی ئەشكەوت مایەوه ، خەلكی و هاوہلانی خاوەن ئایینە ئاسمانی یەكان دەیگێرنەوهو دەیگەیهنن . باوەردارانیش هەلویستە لەبەر دەمیدا دەكەن ، تاوانەیی ئیمان و دلسۆزی و دامەزراوہ لیوہربگرن .

خەوای گەورە دەفەرمویت : ﴿ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ﴾ (الكهف / ٩) .

(ابن كثیر) دەلیت : ئەمە هەواییكە لەلایەن خەوای گەورەوه دەربارەیی یارانی ئەشكەوت ، دەفەرموویت : ئەیی محمد ، ئایا تۆ وای دادە نیت كە هاوہلانی ئەشكەوت و (الرقيم) لە بەلگەو نیشانە زۆر سەيرو ناوازەكانی ئیمە بن ، كاری ئەوان لە تواناو دەسلاتی ئیمەدا سەیر نیە ، چونكە بیگومان دروستكردنی ئاسمانەكان و زەوی و جیاوازی شەوو پوژ و بە دەوی یەكدا هاتنیان و

پامکردنی خۆر و مانگ و ئەستێرەكان ، وشتانی تریش ، لەنیشانە گەرەكانە
كە بەلگەن لەسەر توانای خوا ، ئەو بەتوانایە بەسەر هەموو شتیكدا كە بیهوێت
، هیچ شتیك دەسەلاتی ئەو لاواز ناكات ، ئەوانە لە هاوولانی یارانى ئەشكەوت
سەيرو عجیبتن .

دەربارەى (الرقیم) شەش بۆچون هاتووە بەكورتى :-

یەكەم : لەو حیك بوو ، ناوی كەسەكانى لەسەر نوسراوە ، تا كەسێك چوو
ئەو شوینە بیزانىت كە چیرۆكیان چى بوو .

دووهم : ناوی ئەو شارەبوو كە ئەو كۆمەلە بروادارەى لى دەرچوو .
سێ یەم : ناوی شاخەكە بوو .

چوارەم : بەزمانى رۆم (الدواہ) بوو ، واتە شتیكە وەك (پێستە) لەسەرى
نوسراوە .

پێنجەم : ناوی سەگەكە بوو .

شەشەم : ناوی ئەو شیووە بوو كە ئەشكەوتەكەى تێدابوو .

﴿ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا
رَشَدًا ﴾ (الكهف / ١٠)

واتە : باسى ئەو كاتە بكە ، كە ئەو كۆمەلە لاوێ بەناوبانگە لەبەر مەترسى
لەخۆیان و ئایینەكەیان لەقەومەكەیان هەلھاتن و پەنايان بەرد بوو ئەو
ئەشكەوتەى كە كردیان بە جى و شووین بوو خۆيان ، و ووتیان :- ئەى
پەروردگارمان بەلوتفى خۆت ، لەلایەن خۆتەوێ رەحمەتێكمان پى بدە و
بەزەیت پیماندا بێتەوێ ، كە ببیتە هۆى لیبوردن و سەپینەوێ گوناھەكانمان و
فەراھەم بھینە بۆمان لەم كارەى كە واين تيايدا ، پێردن و كەوتنە سەر پێگایە ،
كە بمانگەيەنیت بە مەبەستى خۆمان .

﴿ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا (۱۱) ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحَرِيِّينَ أَخْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ﴾ (الكهف / ۱۱-۱۲) . کاتیک کۆمهله لاره باوهرداره که گه یشتنه ئەشکه و ته که ی که نیه تیان وا بوو تیایدا بمیننه وه بو ماوه ی چهند شه و پوژئیکی دیاریکراو ، تا له ویدا بمیننه وه یان کۆچ بکه ن بو شوئینیکی تر له ترسی دینه که یان هه له اتبون ، به لام ئەو چاوانه یان که چاودیریان ده کردن و شه و نخونی یان پیوه ده کرد ، خوای گه وره کردنی به به لگه و نیشانه یه کی گه وره پوون ، که خوای گه وره خه وی هیئا به سه ریاندا ، که خه ویکی قورس بوو ، و خوای گه وره په رده یه کی ئەستور و دهنگ بریشی دابه سه ر گوئییه کانیاندا ، که هیچ دهنگیک نه بیستن تا بو ماوه ی سالانیکی دورو دریز بجه ون . پاش ئەو خه وه دریزه که دیاریکراو نه بوو لایان ، خوای گه وره به خه به ری کردنه وه ، تا خه لکی ئەم موعجیزه یه ی بو پوون ببیته وه ، و کیش به شیوه یه کی راست و دروست ئەو ماوه یه ی ژماردوه ، با ئەو موعجیزه یه به پوونی و دروستی بگیڕیته وه ، دوو دهسته هه بوون که ماوه که یان خه ملاندبوو جیاوازی له نیوانیاندا بوو ، کۆمه لیکیان ده یان ووت : پوژئیکه یان که متر ، کۆمه له که ی تریان ده یان ووت : هه ر خوا خوی ده زانیت . مانه وه ی ئەو کۆمه له لاره به شاراوه یی و نادیا ری ، دهنگ و هه راو پرسیا رکردنی له ناو خه لکه که دا دروست کردبوو ، هه مو شوئینیکی به دویاندا گه رابوون به لام نه یان دۆزیبونه وه و هیچ شوئینه واریکیشیان ده ستنه که وتبوو ، خه لکی پوژی دیارنه مانه که یان به میژووی دیاری کراو نویوه ، که فلان سال و له سه رده می فلان پاشادا بووه ، هه ر به و جوړه ئەو کۆمه له لاره چوو بوونه ناو ئەو میژوه وه ، دهسته ی دوه مییش ئەو که سانه بوون که هه ستیان پی کردن و دۆزیانه وه ، ماوه ی مانه وه که یان به پیی ئەوه پیوا که له ناو ئەشکه و ته که و سه ر شیوه ی خویمان بینیان ، که له سه ر شیوه و حاالی خویمان بوون ، له گه ل ئەوه شدا پریاری یه کلایی که ره وه ، نه لای دهسته ی یه که م بوو ، نه لای دهسته ی دووم بوو ، به لکو خوای گه وره به راستی پوونی ده کاته وه :

﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرِذَانَهُمْ هُدًى ﴾
(الكهف / ١٣) .

واته : ئەي محمد (ﷺ) ئىمه هەوالى گرنكى ئەوانت بە رىك و پىكى و راستى بۇ دەگىرىنەوه ، بە راستى ئەوانە كۆمەلە لاويكى بەهيزبوون كه باومەريان بە پەروەردگارى خويان هينابوو ، ئىمهيش رينمونيمان زيادكردن و بەو جۆره خستمانە دلئانەوه ، كه چۆن بكەن ؟ و چى بكەن ؟

ئەم كۆمەلە گەنج و لاو بوون ، لەسەرەتاي تەمەندا بوون بە گوپ و حەماس و دل گەرم بوون ، كه قوئاغى هيمەت و دامەزراوى بوو لە تەمەنياندا ، ئەم سيفەتەيش لە قورئاندا بەريزه و ستايش كراو و پەسەندە خاوەنەكەي ، لە كاتىكدا كه بە كردهوه چاكةكان هەلەسەيت .

ئىبراھىم پىغەمبەر (عليه السلام) كاتىك بەتەكانى قەومەكەي شكاند بە گەنج (فتى) باسكرا ، قەومەكەي ويستيان بەم باسكردنە لە رينزو هەيبەتى كەم بكەنەوه ، و تۆمەتبارى بكەن ، وەك ئەوهى بلين : گەنجىكى هەرزەيە و چارەنوسى كارەكانى خوى نازانىت و ئەنجامەكەي ديارى نەكردوه ، ئەگەر گەوره و پىگەيشتو بوایە ئەو كارەي نەدەكرد .

﴿ وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهَا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ﴾ (الكهف / ١٤) . واته : دلەكانيانمان دامەزراو كرد و ترسمان تيدا نەهيشت و ئىرادەمان بەهيزكرد و ناراميمان پى بەخشين تا دلەكانيان تەواو جيگير بوو ، لە حەق و راستى دلئىابوون و شانازيان كرد بە ئىمانەكەيانە وه ، كاتىك چوونە لاي پاشا ستمكارە بيابوهرەكه لەبەردەميدا راوەستانو گوويان بە هيچ شتىك نەداو ووتيان :- پەروەردگارى ئىمه دروستكەرى ئاسمانەكان و زەوى يەو دەلین : نەخىر بۇ پەرستنى ئەو بتانەي كه ئىمەي بۇ بانگ دەكەن ، هەرگيز ئىمەهاوەل بۇ خوا بريار نادەين ، ئەو تاكو

ته‌نایه‌و هاوه‌لی نی یه ، نه‌گه‌ر نَیمه که‌سیک بیجگه له‌و پیه‌رستین ، نه‌وه له حه‌ق لامانداه‌وه و راستیمان نه‌پیکاه‌وه، له‌سته‌م و گومرایی دا زیاده‌پرۆیمان کردوه^۱

زانا (الشنقیطي) ده‌لیت :- له‌م نایه‌ته‌وه تی ده‌گه‌ین ، هه‌رکه‌س له گوپراه‌لی فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ر دگاریدا بی‌ت ، خوی گه‌وره دلی به‌هیز ده‌کات ، و دامه‌زروی ده‌کات به‌رگه‌ی ناره‌حه‌تیه‌کان بگری‌ت و به‌ جوانی وئارا مگری‌ت .
﴿ هُوَآ قَوْمًا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَّوْلا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ (الكهف / ۱۵)

ووتیان : ناه‌وانه قه‌ومه‌که‌ی خو‌مانن (له‌ریبازی راست لایان داوه له جیاتی خواناسی) شتی تریان کردوه به‌ خوی خو‌یان و ده‌پیه‌رستن ، ده‌با به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرایش بی‌نن له‌سریان ، جاک‌ی سته‌مکارتره له‌وه‌ی که درۆ بو‌ خوا مه‌لده‌به‌ستی‌ت !؟ .

لاوه باوه‌ر داره‌کان نه‌وه‌یان په‌تکردوه که قه‌ومه‌که‌یان ده‌یان‌په‌رستن ، کوفرو بی‌ باوه‌ری و هاوه‌ل دانان بو‌بو‌ خو‌اداویان له‌ قه‌وکه‌یان کرد که ، به‌لگه‌و نیشانه‌ی پونی له‌سه‌ر به‌یننه‌وه ، ئایا نه‌وه‌ی نه‌وانی له‌سه‌رن پئی‌دراوه ؟ قورئان ده‌یه‌وی‌ت هه‌موان زانستی و په‌یامدارین له‌ بیرو باوه‌رو بیرکردنه‌وه و تی‌روانینیاندا ، هیچ بیرو بو‌چون و بنه‌مایه‌ک وهرنه‌گرن که له‌گه‌ل راستی دا نه‌بی‌ت ، هه‌تا نه‌و سیفه‌ته‌ گرنه‌گه‌ی نه‌وانی له‌سه‌رن جیگیر بی‌ت ، ده‌بی‌ت به‌لگه‌و نیشانه‌ی پوون پئی‌شکه‌ش بکه‌ن که خو‌یان له‌سه‌رین ، ده‌بی‌ت نه‌و به‌لگانه‌ش هه‌موو عاقل‌یک‌ی ساغ وهریان بگری‌ت و له‌گه‌ل بو‌چوونی راستدا یه‌کبگرنه‌وه^۲ .

۱/ (صفوة التفاسیر) (۲ / ۱۷۸) به‌ده‌ستکاریه‌وه .

۲/ (مع قصص السابقین فی القرآن) ل (۲۹۸) به‌ کورتی .

﴿وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُغِيدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَاقْوُوا إِلَيَّ الْكَهْفَ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مَن رَّحِمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا﴾

(الکھف / ۱۶) . ہندیکیان ووتیان :- کاتیک کہ نیوہ بہ دل دوورکہ ووتونہ تہوہ و جیابونہ تہوہ لہم گہلہ و لہ ہر شتیک ئہوان ئہ پیہرستن جگہ لہ خوا ، دەی بہ جہستہیش جیابینہوہ و دوورکہ ونہوہ لییان ، برؤن بؤ شوینیئک بتوانن خواپہرستی تیا بکن بی ترس ، کہواتہ لہناو ئہوانہ دەرچن و پەنا ببەن بؤ ئەشکەوت ، ئیتر ئەشکەوتیکی دیارو ناسراو بوو بیئت لای خۆیان یان ہر ئەشکەوتیک ، بیکن بہ جیگہ و شوینی خۆیان ، ئەگەر ئیوہ ئہو کارہ بکن ، پەرورەدگار تان دەروری خەیرتان لی دەکاتہوہ ، و لہ خەیرو پەحمەتی خۆی بەشدارتان دەکات بہ زۆری و فراوانی ، و بہ ناسانی بۆتان فہراہم ئہہینیئت لہم کارہی خۆتاندا ، ہر شتیک کہ سودی لی وەرہیگرن و ہۆکاری ژیانقان بیئت .

* ئہم کۆمەلہ باوہردارہ کہی پریاریاندا لہ قہومہ کہ دور بکہ ونہوہ ؟

وہلام :- پاش ئہوہی لہ بارو دۆخی ئہو شوینیئە کہ تیایدا دہژیان کۆلیانہوہ ، پریاریاندا لہ قہومہ کہیان دور بکہ ونہوہ ، پوانیان بؤ ہیژی قہومہ بیپرواکہ ، بینیان ہەموو ہۆکاریکی ہیژ و دەسلاتیان لا ہمیہ ، و خۆیشیان ہیچیان نی یہ لہو ہیژہ ماددی یہ .

واتہ ، ئەگەر پوبہ پوری قہومہ کہیان بینہوہ و جہنگیان لہگەل بکن ، ئہوا جہنگہ کہ لہ بارو گونجاو نابیئت بؤ یان ، پیشتەر ئەنجامہ کہی زانراوہ ، کہ ئہوان تیایدا سەرکە ووتونابن ، ئیتر بۆچی تیایدا بمیننہوہ ؟

پاشان سہیری ہەلویستی قہومہ کہیان کرد ، بینیان لہسەر کوفر سورن ، گویناگرن بؤ ہیچ وشہیہک لہبانگہ وازی خوا ، و وہلامی ئہو کہ سہیش نادہنہوہ کہ بانگہ وازیان دەکات ، بەلکو پیلانی پی دەگیژن و نازارو سزای دەدن ، و لہگەلی دەجہنگن و خوینی دەرپژن ، کہواتہ مونا قەشەو بانگہ واز سودی نیہ لہگەلیاندا . زانیان کہمانہوہیان ہیچ سودیکیان پی نادات ، ناگونجیئت لہگەل ئہو قہومہ دا بمیننہوہ ، بەلکو ترسی ئہوہی ہمیہ قہومہ کہ توشی فیتنہیان بکن و لہ ئیمانہ کہیان پاشگەزیان بکہنہوہ .

کہ پریاریان دا برؤن و بچنہ ئەشکەوتہ کہ ، پریاریکی راست و سەرکەوتوو بوو

، و له گه ل حاله تی نه واندا گونجاوو له بار بوو . له بهر نه وه خوی گه وره وه لایمی
 دووعا که یانی دایه وه ، و په حمه تی خوی فراوان کردوو رشتی به سه ریاندا ، و
 له ناو نه شکه و ته که یشدا هه موو هوکاریکي ژیانی بو په خساندن
 ﴿ وَتَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ
 ذَاتَ الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَن يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَن
 يُضِلِّ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْسِدًا ﴾ (الكهف / ۱۷) .

واته : کاتیک خور هه لایمی ، ده بی نیست تیشکه که ی له لای راستی
 نه شکه و ته که وه لا ده دات و له سه ر نه وان لا ده چیت ، و کاتی کیش که
 خور ناو اده بیست تیشکه که ی به نا راستی لای چه پدا لا ده دات و له سه ر نه وان
 دوور ده که ویته وه و لییان نادات ، نه له کاتی هه لاهتن نه له کاتی ناو ابو نیدا ،
 نه مه ش پزینک بوو له لایه ن خواوه بویان تا گه رمی یه که ی نازاریان نه دات ،
 نه وانیش له و کاته دا له ناو بو شای یه کی فراوانی ناو نه شکه و ته که دا پاکشا
 بوون ، به جوړیک که تیشکی خوره که لییان نه دات ، نه له سه ره تای پوژدا
 نه له کو تاییدا ، نه م کاره یش به لگه یه کی به هیژ بوو له سه ر توانای خوی گه وره .
 (ابن عباس) ده فه رموینت : نه گه ر خوره که به سه ر نه واندا هه لبه اتایه
 ده یسو تاندن ، و نه گه ر نه م دیوو نه و دیویان نه کردایه واته هه لنه گه رانایه نه وه
 له سه ر لایه که وه بو سه ر لایه کی تر ، نه وه زه وی یه که جه سه تیانی ده پزاندوو
 ده خوارد ، خوی گه وره هه رکه س هیدایه ت بدات بو نیمان و پینمای بکات بو
 پینگای به خته وه ری ، نه و که سه به راستی هیدایه تدراره ، و هه رکه سیکیش
 به مو ی کرده وه خرا په کانی یه وه ، خوی گه وره سه ری لی بشیوینیت ، نه و
 هه رگیز که سیکی ده ست ناکه ویت پینمای بکات ^۲ . نه م نه شکه و ته کو مه لیک
 سیفه تی جوغرافی گه ردوونی هه بوو ، خور له کاتی هه لاتی به یانیدا نه ده چوره

۱ / (مع قصص السابقین فی القرآن) ل (۳۰۰ - ۳۰۱)

۲ / (صفوة التفاسیر) (۱۷۸ / ۲ - ۱۷۹) .

ناو ئەشكەوتەكەيان راستەوخۆ ، بەلكو كەمىك بەلاى راستىدا لايدەدا ، و لەكاتى ئاوابونىشدا لىيان نزيك نەدەبويەو ، بەلكو جىيى دەهيشتن و تىيدەپەراندن ، واتە لەكاتى خۆر هەلھاتن و خۆرئاوا بووندا تيشكەكە لىي نەئەدان ، دەبىت دەروازەى ئەشكەوتەكە پرۆي لەكۆي بوو بىت ؟ كەواتە پرۆي لەباشور بوو بەناپراستەى خۆرئاوا ، لەكاتى خۆر هەلھاتن لەوهرزى زستاندا تيشكى خۆرەكە لەگەل دەمى ئەشكەوتەكەدا تەرىب دەبوو ، و تيشكەكەى نەدەچوو زوورەو ، و لەكاتى خۆرئاوا يشدا ، تيشكەكە لەدەمى ئەشكەوتەكە لای دەدا بەرەو باكورى پۆژئاوا ، ئايەتەكە ئەمەى لە وشەى (تقرىضهم) دا پرۆن كر دۆتەو ، لە وهرزى هاوينيشدا دەمى ئەشكەوتەكە زۆر لەخۆرەكەو دور دەبوو ، بەجۆرئەكە تيشكى خۆرەكە لەم وهرزەدا بەرەو باكور بوو ، لەپشتى دەمى ئەشكەوتەكەو تىدەپەرى ، و تراويشە دەمى ئەشكەوتەكە پرۆي لەباكور بوو ، ئەمەش پىچەوانەى لىكدانەو كەى پيشوو دەبىت ، كەواتە هەواى فىنك و خۆش دەچوو ناو ئەشكەوتەكە و لىي دەدات و غازى ناو ئەشكەوتەكە و گەرمى خۆرەكە ئازارى لەشيان نادات ، هەموو كاتەكانى ترى ماوەى پۆژ بىجگە لەو دوو كاتەى باسكران ، تيشكى خۆر دەدات لەدەرووبەرى دەمى ئەشكەوتەكە ، ئەوەش پىويستە بۆ پاك و خاوين كردنى هەواى ناو ئەشكەوتەكە ، ئەگەر دەرگای ئەشكەوتەكە پرۆ لە پۆژ هەلات بوایە ، ئەو كاتە دوانزە مانگ تيشكى خۆر دەكەوتە ناو ئەشكەوتەكە ، لەكاتى هەلھاتنى خۆردا ، و ئەگەر پرۆ لە پۆژ ئاوابوایە ، تيشكى خۆر لە ئىواراندا ئەچو ناوى ، ئابەو جۆرە خواى گەرە ئەم ئەشكەوتە نايابەى فەراهم هينا بۆ ئەو كۆمەلە لاو باوەردارە و رىي ئەوانى تى خست .

﴿ وَتَحْسَبُهُمْ آيَاقًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشَّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمَلِئْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴾ (الكهف / ١٨) .

زانا (ابن كثر) دەئیت : هەندیک لە زانایان باسیان کردووە ، ئەوان کاتیک خوای گەورە گوێچکەکانی داخستن لەبیستن بە هۆی خەووە ، چاوەکانیان نەنوقابوو ، بۆ ئەوەی نەبا خیرا فەوتان پەروی تێ بکات ، کاتیک بە ئاشکرا لەبەر هەوا مایەووە ، ئەو هۆکاریکی باشتەر بوو بۆ مانەوێ .^۱ کاتیک کەسیک بەویدا پرۆشتایەو سەیری بکردنایە ، وای دەزانی بەخەبەرن ، چونکە ئەو نیشانەیی خەوتوو لە بیدار جیا دەکاتووە لای ئەو کۆمەلە لایە نەبوو ، کە چاوەکانیان نوقابیت ، بەلکو کراوە بوو ، وەک بیداریک خەوتبون ، ئەم دیوو ئەو دیویان دەکرد و هەلەگەرانیوە ، هەر وەک چۆن خەوتوو واکات ، ئەگینا جەستەیان دەفەوتا و دەپزی لەسەر خاکەکە ئەمەش حیکمەتی خوا بوو بۆ ئەو ماوە درێژە خەواندنی ، ئەم دیوو ئەو دیویان دەکرد ، هەر وەک چۆن خەوتوو بەلای راست و بەلای چەپدا هەلەگەریتەووە ، پوچەکانیان لەماوەیەک بۆ ماوەیەکی تر لە جەستەیان دەردەچوو ، دەگەراییوە ناوی ، لەو جۆرە نەبوو کە مردنی بەسەر دابیت و ئیتر جاریکی تر نەگەریتەووە ، بۆ جەستەیان ، وەک خوای گەورە فەرموویەتی : (کە ئەمە ماناکەییەتی) :- (هەر خوایەکە کە گیانەکان دەکشیت لەکاتی مردنیاندا ، هەر وەها ئەو گیانەش کە نەمرد لەخەووەکیدا هەر خوا بۆی دەنیریتەووە ، جا ئەو کەسە کە خوا بپاری مردنی دابیت ، پۆچەکە دەگریت و ناگەریتەووە بۆ لاشەیی ، و ئەو کەسەیش کە پۆژی تەواو نەبووبیت دەینیریتەووە بۆ تاکاتیکی دیاری کراو .) (الزمر / ۴۲) .

سەگی هارولانی ئەشکەوتیش باسکراوە ، واکاسکراوە کە یەکیک بوو لەگەڵ ئەواندا ، هەمیشە عادی سەگیش وایە بۆ چاودیری یە ، کە لەدەرەوێ مالا و شوینە دیاری کراوەکان دەمینیتەووە ، و بەشیوەی پشودان خوێ دەدات بەزەویدا و چاوەکانی بەئاراستەیی شوینەکە یان مالهەکە دەکاتەووە ، ئەم حالەتەیش بەدیکارا کاتیک لایەکان چوو بوونە ناو ئەشکەوتەکەووە

سهگهكهيشيان ههردوو دهستی دريژر کرد بوو له بهر دم دهرگای ئەشکهوتهکهدا ، وهك ئەوهی چاوهرپئی ئەوان بکات بۆ هاتنه دهرهوه ، ئەوهی بهسهر یارانى ئەشکهوتهکهدا هات ، بهسهر سهگهكهيشدا هات . ووتراوه خواى گهوره وای ليکرد له دهرهوه چاوهرپى بکات و نهچوه ناو ئەشکهوتهکهوه له گهليان ، بۆئهوهی قهدهغهى چونه ژورهوهی فريشتهکان نهکات بۆ ناو ئەشکهوتهکه ، چونکه فريشتهکان ناچنه مالنیکهوه ههیکهله و سهگی تياييت . ﴿ لَوِ اطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَكَلِمَاتٍ مِنْهُمْ رُغْبًا ﴾ . دهلييت : ووتهکه لييرهدابۆ پينغه مبهه (﴿ ﴾) و دهيشلين بۆ ئەو کهسانه بووه که سهيرى کردون له چاخ و سهردهمه جياوازهکاندا ، ترساون که ته ماشايان کردوه ، قرژى دريژر نينوک و موو له شيانى داپوشيبوو . ههروهها ووتراو يشه له ترسى ديمه نهکيان چونکه شوپنى پرودانى موعجيزه يهک بوو ، که بهلگه بوو له سهر دهسه لاتی خواى گهوره له هيشتنهوه ئەوان له ژياندا له وماوه دريژهدا .

﴿ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴾ (الكهف / ١٩) . خواى گهوره هاوه لانی ئەشکهوتى له خهوه کهيان به خه بهر هينا کهسى سهدهو نۆسالى پينچوو ، به پرستى ئەمهش له ليکدانه وهى قورئاندا ئاورليدانه وه يهکى جوانه له خه بهر کردنه وهى ئەوان ﴿ وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ ﴾ چونکه کاره که له زيندوکردنه وهى مردوان دهچوو له گۆزه کهياندا ! ئەگه رنا ، ئايا دهگهنجيت ئينسانيك بۆماوهى سى سهدهو نۆسال بخهويت ولهشى به پاريززاوى و ساغى مابيتتهوه ، پاش ئەوهى له خه وه کهى به خه بهر ييتتهوه ؟ به پرستى موعجيزه يهکى خوايى ئاشکرايه ، بهلگه يه له سهر دهسه لاتی خواى گهوره و ئيرادهو ويستى جى به جيکارى .

سودی ئەو هی ئی وەر دەگیریت کە بەزیندوو کردنەو بەسای کردوون ، چونکە جەستەو هەستەکانیان و جل و بەرگ و پێداویستی یەکانیان بە پاریزراوی مابونەو ، و هیچی لی کەم نەبوو بوویەو .

﴿ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ ﴾ لەنەنجامی بەخەبەر یونەو هیان پرسیارکردن لەنیوانیاندا پوویدا ، پرسیاریان لەیەکتەری کرد لەماوەی مانەو کە هیان لەشکەوتە کە دا ، یەکیکیان ووتی : - بەخەوتووی چەندیک لەناو ئەشکەوتە کە دا ماوینەتەو ؟ یەکیکیان وەلامی دایەو ، ووتی : - پۆژیک یان بەشی پۆژیک ، رەنگە پۆژیکی تەواو خەوتبەن یان بەشی پۆژیک .

بەم شیوەیە لیکیان دایەو ، هەر چی لەناو ئەشکەوتە کە دا بوو لەدەور بەری ئەوان وای دەگەیان ، بەلگە یەک نەبوو لەسەر ماوەی درێژی خەو کە یان هیچ شتیک لەدەوری ئەوان نەتیک چوو بوو نەفەوتابوو نەووشک بوو بوویەو نەپزی بوو .

رەنگە هەندیکیشیان ئەم وەلامەیان بەتەواوو دروست لەقەلەم نەداییت ، زانیان کە ئەوان بێدەسەلاتن لە دیاری کردنی ماوەی مانەو کە یان ، دایانە پال زانستی خوی گەرە ووتیان : ﴿ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْتُمُ ﴾ . هەندیکیان ووتیان : خوا زانترە بە ماوەی مانەو مان ، گەر ان بە دوایدا هیچ سویدیک نادات ، ئەو وەرگرن کە گرنگترە بۆتان و سودی تیا یە ، ئیستا ئیمە برسیمانە ﴿ فَأَبْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ ﴾ واتە کەسیک لەخۆتان بنیرن بۆشارە کە ی کەلی هاتوین ، با ئەم دراو زویانە ببات و بچیت ﴿ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ ﴾ با باشتەری و خۆشتەری و بەتامترین خواردنی حەلآلمان بۆهەلبزیریت و بیکریت بۆمان ، ﴿ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ﴾ وریاو نەرم و نیان و لەسەر خۆبیت لەکاتی چوونە ناو شارە کەو و کڕینی خواردنە کە دا ، تا هیچ کەس بەکارە کە مان نەزانیت .

﴿ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبْدَأَ ﴾
 (الکھف / ۲۰) هاوہ لانی ئەشکەوت بۆئەو ھاوہ پەییەیان پونکر دەوہ کہ ناریدیان
 بۆشار ، شاراوہ و نەرم و نیان و نەینی پاریز بیئ ، چونکہ ئەگەر قەومەکہەیان
 پییان بزانی و ، کارەکہەیان ئاشکرابیئ ، ئەوا دەگەنە ئەشکەوتەکہەیان ،
 سەردەکەون و زال دەبن بەسەریاندا و بەردبارانیان دەکەن و دەیانکوژن یان
 دەیانگیژنەوہ بۆ سەردین و دەستوری پڕوپوچی خۆیان ، دەیانکەنەوہ بەبێ
 باوہ پڕو ھاوہل پەرسەت ، ئیتەر بەم کارە ھەرگیژ سەرفرازانبن .
 لەمەوہ تێدەگەین کہ ھاوہ لانی ئەشکەوت سووریوون لەسەرنەوہی کارەکہەیان
 بشارنەوہ ، کہ قەومەکہەیان ھەستیان پی ئەکەن ، لەبەرنەوہ ویستیان خۆیان
 لەچاوی ئەوان بشارنەوہ .

﴿ وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيُغْلَمُوا أَنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ
 يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
 عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا ﴾ (الکھف / ۲۱) .

ئەم بەخەبەربونەوہیە بۆ ھاوہ لانی ئەشکەوت سەرتا دۆزینەوہو دەرکەوتنی
 کاری ئەوان بوو ، تاببیئتە موعجیزەییەکی دیار بۆھەمووخەئکی ، بەپراستی
 خوای گەورە کارەکہی ئەوانی دەرخت و ئاشکرای کرد لەپێگای شیوازی
 پارەکہەیانەوہ کہ نوینەریکیان لەخۆیان نارد بۆکڕین و ھینانی خواردن ، کاتیئ
 پارەکہی دابەو کەسەی شتی ئی کپری ، شیوازەکہی گۆپابوو بە جوړیکی تر ،
 ئەو دراوہ ھی ئەو سەردەمەبوو کہ چووبونە ناو ئەشکەوتەکەوہ ، ھی سەردەمی
 پاشایەکی کۆن بوو ، کاتەکہی تێپەری بوو ، ئیتەر خەئکی شارەکەو بازارەکہ
 لەدەوری کەسیکی غەریب کۆبوونەوہو دەستیان کرد بەپرسیارکردن لێی ،
 تاکارەکہ گەیشتە لای کاربەدەستی وولات ، ئەمەش کاریکی کوت وپرو لەناکاو
 بوو بۆ خەئکی ، ئەوان ئەو گەنجە باوہردارانە بوون ، لەتاو ستەم و زۆرداری

پاشای ئەو وولاته ههلهاتبوون ، که بیباوه پو هاوهل دانهریوو . ئیستا ئەو سهردهمه گۆراوه که سهکان که سانیکی ترن و له سهه دینیکی راست و پهسهندن و گرنگی دهن به کاری ئەو گونجه باوهردارانه ، ئینجا هه موو خه لکه که چوون بۆلای ئەشکه وته که تاگه نجهکانی تریش بیینن ، کاتیکی نوینه ره که یان چویه وه لایان هه والیان بداتی به وهی که دهستی که وتبوو ، و ئەو سهردهمه ش سێ سه دسال زیاتری تیپه پاندبوو ، خه لکه که یش ئەوانه نه بوون بیانسانه وه ، چونکه سهردهمه که یان گۆراوو که سی نزیک و خۆشه ویستی ئەوانی تیانه مابوو ، هه موو به یه که دهنگ ووتیان : ئیمه بۆماوهی چه ندیک ماوینه ته وه ؟ ﴿ وَلِئِذَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴾ (الکهف / ۲۵) هه موو به دهنگی بهرز هاواریان کرد بۆ ئەوهی که بیستیان ئەو ماوه درێژه ماونه ته وه و سه ریان سوپما ، زانیان که شوینه که یان له گه ل خه لکی ئەم سهردهمه دا نی یه ، حیکمه تیان بۆ ده رکه وت و راستی هه لویستی ئەوانیان بۆ ده رکه وت ، بیگومان خوای گه وره پشتیوانی دۆستانی خۆیه تی ، که سیکی له گه ل خودادا

بیته ناترسیته ، به پینی سالی خۆری سێ سه د سال و به پینی سالی مانگی سێ سه دو نۆسال مانه وه به خه وتوویی ، پاشان خوای گه وره گێرانیه وه بۆ ژییانی نوێ ، ئەوان نمونه یه که بوون بۆ ئەو که سانهی بیینیان ، که له سهه ئارام گرتن و ئیمان و دامه زراوی بوون ، و بونه په ند و ئامۆژگاری بۆ که سانی دوی خۆیان بۆ دامه زراوی له سهه بیروباوهر ، که س زاتی ئەوهی نه کرد بچیته ناو ئەشکه وته که و بۆشایی یه فراوانه که ی ناوه راستی که ئەوانیی تیا بوون ، و چاوه رییان کرد بینه ده ره وه ، به لام نه هاتنه ده ره وه ، و خوای گه وره ش بۆ هه میشه یی مراندنی به مردنی راستی ، هه ره له شوینه دا خه لکی شاره که یان دیواریکیان دروست کرد ، و قه ده غه یان کرد که س بچیته ژوره وه بۆ لایان تا قیامه ت له و شوینه ی خۆیاندا بمیننه وه .

﴿ وَكَذَلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ﴾
 واته: ههروهك چۆن ئهوانمان بهخه بهر كردهوه لهخه وهكه يان , ههريه و جۆره
 خه لئكممان هينايه سهير كردنيان , تايياندۆزنه وه به لگه و نيشانه يان ليوه برگر
 له سههراستي زيندو كرده وه , دنيا بن كه ييگومان قيامهت ديت , و چيروكي
 ياراني ئه شكه وت دهبيت به لگه يه كي رون و ناشكرا و يه كلا كه ره وه له سهه
 تواناي زيندو كرده وه , ييگومان خواي خاوهن توانا و ته قدير به توانايه به سهه
 زيندو كرده وه ي ياراني ئه شكه وتدا پاش خه وه كه يان كه سي سهه سال و
 زياتر بوو , و به توانايشه به سهه زيندو كرده وه ي دروستكراوه كانيشدا دواي
 مردنيان ﴿ إِذْ يَتَنَزَّعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ ﴾ كاتيک قه ومه كه ي ناکوکی كه وته
 نيوانيان دهبراره ي فهرماني ياراني ئه شكه وت پاش ئه وه خواي گه وره ناشكراي
 كردن و پاشان مراندني ﴿ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْنَا بُيُوتًا ﴾ واته: ههنديك له خه لئكي
 وتيان : له سهه ده رگاي ئه شكه وته كه بينايهك دروست بكن , تايبيته
 نيشانه يه كي ديار به سهه مانه وه , ﴿ رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ﴾ واته: خواي گه وره زانا و
 شاره زايه به حاليان و كاريان , ﴿ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ
 مَسْجِدًا ﴾ كو مه ليكي تر كه زورينه بوون وتيان : ييگومان مزگه وتيكيان
 به سهه ره وه دروست ده كه ين له سهه ده رگاي ئه شكه وته كه كه نويزي تيا بكه ين و
 خواي تيا بيه رستين . ﴿ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَأَيْبُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ
 كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا
 يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءَ ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴾
 (الكهف / ٢٢) .

زانا (بن كثير) ده ليت :- خواي گه وره هه وال ده دات و ده فه رمويت : خه لئكي
 جيا وازيان هه يه له ژماردني ياراني ناو ئه شكه وتدا , سي بوچون ده گيرنه وه ,
 كه چواره مي تيانيه , كاتيک دوو بوچونيان لاوازيوو ﴿ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ﴾ هه

له گوتره بوو ، قسه بوو به بی زانیاری ، وه که شهوی که سیئ شتیئک به اویت بو شوینیئک نازانیئت نامانج ده پیئکیت یان نا ، نه گهر پیئکای شه به بی مه به ست . پاشان بو چونی سییهم ده گهریته وه و بی دهنگ بوو له سه ری له سه ره شه وه دانی پیاناو بریاری دا ﴿ وَتَأْمِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ﴾ به لگه یه له سه ره راستی گهرانه وه که ، که له وانی تر پرا ستر وهر ده گهریئت ، نایه تی : ﴿ قُلْ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ ﴾ رینماییه له م کاره داو چاکترینه که زانستی شه م ده گهریته وه بو لای خوی گهره ، که پیویست ناکات که س تیایدا پو بچییئت به بی زانیاری ، به لکو نه گهر فرمانیکمان بهرچاو که وت بیلیئت ، و نه گهر نا له سه ری بوه ستین ، ﴿ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ واته : تنها که میئ که خه لکی نه بیئت که س ژماره یان نازانیئت ، (قتاده) فهرموویه تی : (ابن عباس) فهرموویه تی : من له و کو مئه له که مه م ، خوی گهره جیای کردونه ته وه ، شه وان حه وت که س بوون ، وله (عکرمة) وه ، و نه ویش له (ابن عباس) وه :

﴿ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ فهرموی من له و کو مئه له که مه م ، که حه وت که س بوون ، شه مه سه نه ده که ی راسته تا

(ابن عباس) که حه وت که س بوون ، له گهل شه وان هی پیشودا ریکه وتون . ﴿ فَلَا تَمَارَ فِيهِمْ إِلَّا مُرَاءَ ظَاهِرٍ ﴾ واته له م بابه ته دا موجد له مه که و له ژماره یان مه کو لهر وه تنها موجد له یه کی سوک و ناسان و ناشکرا نه بیئت . کاری زانینی شه وه هیچ گهره یی تیانیه ﴿ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴾ واته : شه وان زانستیان به و کاره نیه ته نها شه وه نه بیئت که ده یلین له خو یانه وه و شه وان له خو یانه وه قسه له نه ینی و شار او ده کان ده کن ، که هیچ نیوه ندو سه نه دیئک نی به ، بیگه یه نیئته قسه ی که سیئکی (معصوم) و پاریزراو ، بیگومان شه ی محمد (ﷺ) خوی گهره حه ق و راستی بو تو هینا وه که هیچ گومان و پیچ و په نایه کی تیانیه ، که بریار دهره له سه ر کتیب و وته پیشوه کان .^۱

لهم نايه ته پيرؤزه دا خواي گه وره نه هي كرد له پيغه مبه ر ﴿﴾ كه پرسيار له خاوه ن كتیبه كان (يهود و نه سارا) بكات دهر باره ي ياراني نه شكوت , چونكه زانستي نه وه يان لانيه , وهيچ راستي يه كيشيان بو دياري ناكريت كه جني متمانه بيئت . نه م ليكدانه وه يش تنها تايبه ت نيه به ياراني نه شكوت به لكو گشتي يه وه موو چيروكه قورنانيه كان ده گريته وه له گه ل هولي پيشينه كان . ناراسته كردني نه م فرمانه بو پيغه مبه ر ﴿﴾ , واته بو نومه ته كه يشي پرسيار له خاوه ن كتیبه كان ناكه ين و هيچيان ليومرنا گرين , چونكه نه وان كتیب و ووتهي خوايان تيكداوو گوپيوه , وكه ساني نه مين و ده ست پاك نين له هه والي ميژويي و راستيه كاندا . پرسيار له خاوه ن كتیبه كان ناكه ين و لييان وهرنا گرين , چونكه چيروكي پيشينه كان و بوداوو كانيان له بابه ته غه يبي يه كانن لاي نيمه , بوداوو غه يبي يه كان و چونيقيان تنها خواي گه وره ده يان زانيت , تنها له خواي گه وره وه و مرده گريئت . ﴿ وَلَا تَقُولْنَ لشيءٍ اِني فاعِلٌ ذلِكَ غَدًا ﴾ (٢٣) اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى اَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لِاقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا ﴿﴾ (الكهف / ٢٣-٢٤) نه م نايه ته ناراسته كراوه بو پيغه مبه ر ﴿﴾ و هه موو موسلمانان بو نه وه ي هه موو كاريك كه له داهاتودا ده يكن بيبه ستن به ويستي خاوه , بليئت : ﴿ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّهُ ﴾ سبه يني نه و كاره ده كه م , و پرينمايي ده كات بو ﴿ ذكر ﴾ يادي خوا له كاتي له بيرچونه وه داو بيبه ستيت به ويستي خاوه ﴿ اللّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ ﴾ نه م نايه ته ناماژده كات بو كاتي دابه زيني چيروكي ياراني نه شكوت به جوريك كه پيغه مبه ر به لييني دا به كافراني قورپيش كه وه لام ي پرسياره كانيان بداته وه له پوژي داهاتودا كه ناراسته ي پيغه مبه ر ﴿﴾ يان كردبوو , نه ويش پيني فرموون : سبه يني وه لامتان دده مه وه . له بير ي چوو بليئت : ﴿ اَنْ يَشَاءَ اللّهُ ﴾ نه گه ر خوا ويستي بوو سبه يني وه لامتان دده مه وه .

(جبریل) بۆماوہی پانزہ پوڑوہ لَامہکەمی لەسەر دواخست ، ئەویش لەسەر پیڤغەمبەر (ﷺ) قورس و ناپرەحەت بوو ، کافران گالتهیان دەکرد و پیڤغەمبەرین ، و دەیاننووت: ھاوہلەکەت دەستی لێ ھەلگرتوویت، ئەم دواکەوتنەش مەبەستیکی خوازراو بوو ، تاخوای گەرە ئەم وانەیمان فیڕیکات ، ئەم بنەما ئیمانیمان پێشکەش بکات کە نایەتەکە باسی کرد .

* نایا پیڤغەمبەر (ﷺ) شتی لەبیر دەچیت ؟ .

ئەم لەبیرچونەوہی پیڤغەمبەر (ﷺ) زیاڤیک لە پیڤغەمبەرایەتی ئەو نادات ، و ھیچیش لەپاکی و پارێزراوی ئەو کەم ناکاتەوہ . ئەوہ راستە کە پیڤغەمبەر (ﷺ) شتی لەبیر ناچیتەوہ ﴿ سَنَقْرُوكَ فَلَا تَنْتَسِي ﴾ (الأعلیٰ / ٦) بەلام ئەم لەبیرچونەوہی نەفی کراوہ ، ئەمە بەویست و ئیختیاری خوێتەتی ، بەلام خوای گەرە ئەگەر ویستی لەبیری بچیت ، ئەوا دواترلەبیری دەچیتەوہ ، لەبەر ئەوہ بەدوای ئەم بەلینە دا ئەم نایەتەھی ھیناوە : ﴿ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴾ (الأعلیٰ / ٧) . ئەو لەبیرچونەوہی کەنەفی کراوہ و ناییت لەلەبەرکردنی قورئاندا بە بۆی ، چونکە بیگومان خوای گەرە دەستەبەری ئەوہی کرد کە قورئان لەبەر بکات و لەبیری نەچیتەوہ ، تەنانەت حەرفیکیشی لەبیرنەچیتەوہ . بەلام لەبیرچونەوہ لەغەیری قورئاندا ، ئەوہ کاریکە دەگونجیت ببیت ، بەلکو لەپیڤغەمبەرشدا (ﷺ) رویدا ، کاتیک لەبیری چوو کەلە ناو نوێژدا بوو ، پاشان سوجدە (سەو) ی برد ، پێش ئەوہی سەلام بداتەوہ . بیگومان لەبیرچونەوہی پیڤغەمبەر (ﷺ) بەلگەئە لەسەر بەشەری بوونی ، چونکە لەبیرچونەوہ پێویستە بۆ ئینسان ، بەلگەئە لەسەر پیڤغەمبەرایەتی یەکە ، چونکە خوای گەرە بیری دەخاتەوہ و ھەوایی دەداتسێ بەوہی کەلە بێرچووبووە . کەسانیک دەپرسن: پیڤغەمبەری خوا (ﷺ) چۆن شتی لەبیر دەچیت و سەھو دەکات لە ناو نوێژدا؟ و بێر لەچی شتیک دەکاتەوہ ؟ دەربارەھی ئەمە شاعیریک دەلینت:

ياسائلي عن رسول الله كيف سها والسّهو في كل قلب غافل لاه
قدغاب عن كل شيء قلبه ، فسها عماسوى الله ، في التعظيم لله

* پینغەمبەران (علیهم السلام) شتیان لە بیر دەچیئەوہ :-

لەبیر چوئەوہ تەنھا بۆپینغەمبەری خۆمان نە بوو ، بەلکو بۆ پینغەمبەرائی تریش بووہ .

پینغەمبەر (ﷺ) هەوالمەن دەداتێ کەسولەیمان (علیه السلام) لەبیری چووہ بلیت : ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ . ئیمامی (بوخاری) لە (ابی هریر) ەوہ (خوای لیی رازی بیئ) گێراویەتی یەوہ ، ئەریش لەپینغەمبەر (ﷺ) کە فەرموویەتی :- (سولەیمان کورپی داود) (علیه السلام) ووتی :- سویند بەخوای دەبیئ ئەم شە و بەسەر سەد حەرەم یان نەوہدو نۆحەرەمدا بگەریم بسورپنمەوہ ، هەریەکیان کورپکی سوارچاکی بیئت ، لەرێگەیی خوداد بچەنگیت ، هاوہلەکەیی پینی ووت : بلی ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ . بەلام نەیوت ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ ئەو حەرەمانە سکیان پرنەبوو تەنھا ئاڤرەتیکیان نەبیئت ، ئەویش لەتە کورپکی بوو ، سویند بەوکەسەیی گیانی محمد (ﷺ) ی بەدەستە ، ئەگەر بیوتایە : ﴿ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ﴾ هەموویان دەبوون و دەبوونە جەنگاوەری سوارچاک و لەرێگەیی خودادا دەجەنگان .

هەر لەسورەتی (کەف) دا ئەوہمان دەستکەوتووہ ، کە موسا (علیه السلام) بەلیننی دا بە هاوہلە چاکە کارەکەیی (خضر) (علیه السلام) کە پرسیااری هیچ شتیکی ئی نەکات و پەخنەیی ئی نەگێریت لەسەر هیچ شتیکی ، بەلام کاتیک بینی کەشتی یەکەیی کون دەکرد ، پەخنەیی ئی گرت و ووتی :- ئایا بۆچی کونت کرد ، بۆ ئەوہی کەسەکانی ناوہوہی نوقم بین ؟ سویند بەخوای بەراستی کاریکیی ناشایستەیی گەرەت کرد . کاتیک هاوہلەکەیی بەلینەکەیی بیرخستەوہ ، موسا داننی نا بەلەبیرچوئەوہی خۆیداو ووتی :- لیم مەگرە بەوہی کە لەبیرم چوئەوہ ، وفیربیم لەسەر م قورس و گران مەکە . هەرەوک قورئان هەوائی داوہ پیمان ، کە باوکی مرقایەتی و یەکەم پینغەمبەر ئادەم (علیه السلام) لەبیری چوو ، ولە

بہری درختہ کہی ناو بہہشتہ کہی خوارد ، ئه ویش لہم ئایہ تہا ہات :-
﴿ وَقَدْ عٰهَدْنَا اِلٰی اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴾ (طہ / ۱۱۵)

واتہ : بیگومان ئیمہ پیشتر پہیمانمان لہ نادم و مرگرت (کہ نزیکی درختی قہدہ غہ کرو نہ کہ ویت) کہچی بیی چوو ، بہہرجیک نہمان بینی پیشتر بریاری کردنی ئه و سہر پیچی یہدات . ' ہندیک کہس دہ پرسن : بؤچی لہ ئایہ تہ کہدا خوای گہورہ (استنباء) ی بہ کارہیناوہ ، واتہ جیا کردنہوہ؟ ﴿ اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ ﴾ بؤچی ئہم داہاتوہی بہستوہ بہ ویست و ئیرادہی خواوہ ؟ ئایا ئہو ئینسانہ ئورندہ بی دہسہ لاتہ لہ داہاتودا ئہو کارہ بکات ؟ بؤچی بیدہسہ لاتہ؟ . بیگومان داہاتوو بہ نیسبہت ئینسانہورہ غہیب و نادیارہ ، چونکہ بہدہست خواوہیہ بہتہنہا ، و خوای گہورہیش ئورندہ ہوکاری نہداوہ بہئینسان کہ بیانگریتہ بہر لہ سہر جیبہ جیکردن ، ئہوہ دیاری بکات کہلہ داہاتودا بو ئہوہ پرودہدات ، یان کارہ کہ لہ داہاتودا ئہنجامبہدات . لہ بہر ئہوہی کہ داہاتوو غہیب و شاراوہیہ ، لہ بہر ئہوہ کہس نایزانیت تہنہا خوا نہ بیئت ، چونکہ کیلیی نہینی یہکان لای خوان :

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اِيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴾ (النمل / ۶۵)

﴿ اللّٰهُ وَاذْکُرْ رَبِّکَ اِذَا نَسِیتَ وَقُلْ عَسٰی اَنْ یَّهْدِیْنَ رَبِّیْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشْدًا ﴾ (الکہف / ۲۴) واتہ : (یادی پەرورہدگاریش بکہ کاتیک لہ بیرت چوو بلئیت : (اِنْ شَاءَ اللّٰهُ) لہنہنجام دانی ہرکاریکدا بلئ : - ئومیدہوارم پەرورہدگارم رینمومیم بکات بو بہلگہیہکی نزیکتر لہمہ تابہو شیوہیہی کہ پیی چاکہ و لای پەسەندہ جیبہ جیی بکہم . ﴿ وَلَبِثُوْا فِیْ کَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِاٰتٍ سِنِیْنَ وَاَزْدٰدُوْا تِسْعًا ﴾ (۲۵) قُلْ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا لَهٗ غَیْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ مَا لَهٗمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلٰی وَلَا یُشْرَکُ فِیْ حُکْمِهٖ اَحَدًا ﴾ (الکہف / ۲۵-۲۶) خوای گہورہ

ہو الّٰہ دہداتہ پیغہ مبسر ﴿﴾ بہ ماوہی مانوہی ہاوہ لانی نہ شکوت
 لہئہ شکوتہ کہ یاندا ، لوکاتہی خوی ہینا بہ سسر یاندا تابہ خہ بیری کردنہ وہ
 و خہ لکی نہو سہر دہمہ دوزینیہ وہ و پییان زانین ، کہ ماوہی مانو کہ یان
 سیسہد سالّ بوو کہ بہ سالی مانگی (۹) نوسالی زیاترہ ، کہ جیاوازی لہ نیوان
 ہر سہد سالی مانگی خوریدا بریتہ لہ سی سالّ ، لہ بہر نہوہ خوی گہورہ
 فرمووی :- ﴿ ثَلَاثَ مَائَةِ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ﴾ ، وثایہ تی :- ﴿ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ
 بِمَا لَبِثُوا ﴾ واتہ : نہ گہر کاتیک پرسیرت لیگرا لہ مانوہ یان ، وتویش زانیرت
 لانہ بوو دہریارہی نہوہ ، راگرتنہ کہ شی لای خوا بووہ ، نہواتو ہیچ شتیک مہلی
 ، بہ لکو وہ کہ مہ بلی :-

﴿ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ ﴾ واتہ : کہ س نایزانیّت
 تہنہا خوا نہ بیّت ، و نہو کہ سانہش کہ خوی گہورہ ناگاداری کردون . ﴿ اَبْصِرْ
 بِهِ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ اَحَدًا ﴾ . واتہ : نای
 کہ چہندہ بینرو بیسہرہ خوی گہورہ ، ہیچ کہ س نی یہ جگہ لہوزاتہ پشت و
 پہنای خہ لکی بیّت ، بیگومان نہو خویہ لہ کارو فرمانرہ وایہ تیہ کہیدا ، وہیچ
 کہ س ناکات بہاوتاو ہاوبہ شی خوی .

﴿ پھندو وانہ نیمانی یہ کانی چیرؤکہ کہ ﴾

۱- زانا (القرطبي) دہلیت : ثایہ تی ﴿ اِذْ اٰوٰی الْفِثِيَّةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا
 اٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴾ (الكهف / ۱۰) . نہم ثایہ تہ
 نہوہ دہر دہ بریت کہ پیویست دہکات ٹینسان بہ دینہ کہ یسہوہ ہہ لیبت و
 کوچبکات ، کہ س وکارو مالّ و مندالّ و نزیک و ہاوپرییان و نیشتمانی جی
 بہیلیت لہ ترسی فیتنہو نہوہی لہ نارہ حہ تی بہ ٹینسان دہکات . پیغہ مبسر ﴿﴾
 کوچی کرد بو مہ دینہ لہ گہلّ ہاولہ کانیدا و نیشتمانی خویان جی ہیشت و

کھس و کارو مالو مندالیان بہتہنہا و بیٰ ثوان مانوہ , ئەمەش لەپیناوی ئەوہدا کہ دینەکیان سەلامەت بیٔت و لەفیتنەہی کافران پزگاریان بیٔت .

۲- زانا (الشنقيطي) دەربارەہی نایەتی: ﴿ فَاْبَعَثُوا اَحَدَكُمْ بِوَرَقِكُمْ هَذِهِ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيْهَا اَرْكَى طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ ﴾ (الكهف / ۱۹) . دەلیت : لەووشەہی ﴿ اَرْكَى ﴾ دا . زانایان دوو بۆچونیان ھەبە:

یەگەم : مەبەست لەووشەہی ﴿ اَرْكَى ﴾ ئەوہ دەگەبەنیٔت کہ خواردنەکہ لەخۆیدا پاک و حەلال بیٔت , لەحەرام یان شتێک لەو بچیت تیای نەبیٔت .

دووہم : مەبەست پینی واتە (اکثر) واتە زۆر و زۆتر بیٔت , و تراوہ (زکا الزرع إذا کثر) واتە (کشتو کالەکہ زۆریو گەشەہی کرد) . بۆچونی یەگەم ئەوہیان کہ قورنن بەلگەہی لەسەر داوہ , چونکہ خواردنی حەلال و کردوہ چاکەکان , خۆای گەرە فرمانی پیکردوہ بۆ باوہرداران . وەک فرمانی پیکردوہ بەپینغەمبەران و فرموویەتی: ﴿ يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاَعْمَلُوْا صَالِحًا اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴾ (المؤمنون / ۵۱) وەفرموویەتی: ﴿ يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴾ (البقرة / ۱۷۲) ,

لەقورناندان زۆرجار ووشەر (الزكاة) بەمانای (الطهارة) ھاتووہ , واتە (پاک و خاوین) . خۆای گەرە فرموویەتی: ﴿ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ﴾ (الاعلى / ۱۴) , و فرموویەتی: ﴿ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكَاها ﴾

(الشمس / ۹) , و فرموویەتی: ﴿ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا حُجُرًا مِّنْكُمْ مِّنْ اَحْبَرِ اَبْدًا ﴾ (النور / ۲۱) وەفرموویەتی: ﴿ فَاَرَدْنَا اَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَيْهَما خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴾ (الكهف / ۸۱)

فرموویەتی: ﴿ قَالَ اَقْتَلْتَنَنْفَسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴾ (الكهف / ۷۴) وچەندیان نایەتی تریش .

ووشەہی ﴿ زكاة ﴾ لەم نایەتانەداو نمونەکانیان مەبەست پینی (الطهارة) پاکێ یە لەھەموو چلکی گوناھو سەرپینچی یەک . ئەوہی گونجاو بوہ لەگەل حالی ئەو کۆمەلە گەنجە و باوہردارە چاکەکارو باش و لەخواترسەدا , مەبەستیان ئەوہ بوہ کہ خواردنەکیان حەلال و پاک بیٔت نەک زۆر . ھەندیک لە زانایان دەلین:

په‌یمانی ئه‌و كۆمه‌له‌ لاوه باوه‌رپداره به‌رامبهر به‌شاره‌كه له‌وه‌دابوووه كه‌هه‌ندیك باوه‌رپداری تیا باوووه باوه‌رپه‌كه‌یان ده‌شارده‌وه و كافرانیشی تیاوووه , ئه‌وان ده‌یان ویست خواردن له باوه‌رپداره‌كان بکپن نه‌ك كافره‌كان. ئه‌وه مه‌به‌ستیان بوو له‌پاکی خواردنه‌که‌دا ﴿ اَزْکَى طَعَامًا ﴾ و تراوه له‌خاوه‌ن کتیبه‌کان و مه‌جوسیشی تیاوووه , وزانیاری ته‌واویش لای خوای گه‌وره‌یه ^۱.

۳- زانا (ناصر مکارم الشیرازی) ده‌لیت : به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌ی :-
﴿ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ﴾ ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و كۆمه‌له‌ لاوه کاتیك په‌نایان برد بۆ ئه‌شکه‌وته‌که , هه‌موو هۆکاریکی ئاشکرای ژیا‌نیان جی هیشته , ته‌نها هیوایان به‌رحمه‌ت و به‌زه‌ی خوای گه‌وره بوو ^۲.

۴- وشه‌ی (لِنَعْلَمَ ..) ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت كه خوای گه‌وره بیه‌ویت شتیکی تازه بزانیته , ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه له‌قورئاندا زۆر به‌کارهاتوه , مه‌به‌ست له‌مه بریتی یه له جی به‌جی کردنی زانستی خوایی , واته ئی‌مه ئه‌وانمان به‌خه‌به‌رکرده‌وه له‌خه‌وه‌که‌یان تا ئه‌م مانایه جی به‌جی ببیت , هه‌تا هه‌ر یه‌کیکیان پرسیارله‌وی تریان له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌که‌یان له‌خه‌وه‌که‌یاندا بکات .

۵- ئیمان و كۆمه‌کی خوایی :-

له‌زۆریك له‌ نایه‌ته‌كاندا به‌پرونی راستی كۆمه‌کی خوایی بۆ باوه‌رپداران دهرده‌که‌ویت. کاتیك ئینسان له‌رینگای خوادا هه‌نگاوه‌کانی داناو هه‌لی نا , وله‌و پیناوه‌دا بیدار بویه‌وه , ئه‌وا كۆمه‌کی خوایی ده‌یگریته‌وه , خوای گه‌وره فرمووی : ﴿ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَرَدْنَاهُمْ هُدًى ﴾ وله شوینیکی تردا فرمووی :- ﴿ وَرَبَطْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ ﴾ له‌کۆتایی نایه‌ته‌كاندا ئه‌وان چاوه‌روانی په‌رحمه‌تی خویان ده‌کرد: ﴿ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهِ ﴾. نایه‌ته‌ قورئانیه‌کانی تریش به‌پرونی پشتیوانی له‌م راستیه‌ ده‌کن , کاتیك به‌نده

۱/ (أضوا‌ البيان) (٤٤-٤٥) .

۲/ (الأمل فی تفسیر کتاب الله المنزل) (٩ / ١٨٥) .

لەپیناوی خوادا تێدەکووشیئ، خوای گەورە هیدایەتی دەدات بۆ ڕینگای راست :
 ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ﴾ (العنكبوت / ٦٩) بیگومان
 ڕینگەیی حەق و راستی پەرە لەبەر بەست و ناپرەحەتی ، بەبێ بەزەیی و لوتفی
 خوایی بە ئینسان قورس دەبێت لەسەری ئەم ڕینگایە بېریت و بگات بە نامانج .
 ٦- چیرۆکی هاوئەلانی ئەشکەوت بە دیارترین بەلگەیی قورئانی لێکدەدرێتەو
 لەسەر توانای ڕیزگرتن و کەرەمات لەچاکەکاران ، کە لە ژیرانی راستی دا
 پویدا بێت ، بەجۆریک چیرۆکەکان ناماز دەکات بۆ کۆمەلەیک ڕیزو کەرەمات کە لە
 کۆمەلەگەنج و لاویدا پویداو .

٧- قورئان چیرۆکی یارانی ئەشکەوت بەهەق و راستی گێراوەیەو ، ئەمەش
 واتە هەموو ئەو شتەکانی لەقورئاندا هاتوون لەهەوال و گێرانەو هەکان حەق و
 راستن و هیچ گومانیان تیانە . هەرشتیک لەگەڵ قورئاندا یەك نەگرتەو ، حەق
 و راستی تیانە .

٨- سەتەم کارترین کەس ئەو یە کە درۆ بە دەم خواو هەلبەستیت ، چونکە
 درۆ بە دەم خەلکەو هەلبەستن بۆخۆی تاوانە ، و درۆ بە دەم خواو تاوانیکی
 گەورەترە ، بەلگەییە لەسەر نەفامی و لاچونی خەیر لەنەفس و دلی
 خواو نەکەیدا .

٩- چیرۆکەکان ئەو مان پێ دەگەییە نیت کە ڕینگە پێدراو هەو بەشی و
 نوینەراییەتی کردن هەبێت ، بەجۆریک کە ئەوان کە سێکیان کردە نوینەر و
 بریکاری خۆیان بچیت بۆ شارەکان بۆ کڕینی خواردن ، و پارەکانی خۆیان
 داپێی بۆ ئەو کارە .

١٠- لەگەڵ ئەو یە هاوئەلانی ئەشکەوت سوربوون لەسەر ئەو یە خۆیان
 بشارنەو ، بەلام خوای گەورە قەومەکەیی گەیان دەئەو یە کە بیان دۆزنەو ،
 و کارەکیان دەرکەوت و ئاشکرا بوو ، ئەمەش بۆ حیکمەتیک بوو خوا خۆی

ويستی ، تابەلگەيەكى كرداريان بداتى لەسەر زىندوکردنەوى پوژى قيامەت .

۱۱- لیکدانەووە نەخشەدانانى ئینسان و بەرنامەکانى ھەندیک جاردوادەکەون و سەرناگرن و بى دەسەلات دەبیست لەئەنجامدانیان، چونکەخوای گەرە نەویستووە بەدەست بىن و جیبەجى بىن، ئەمەش واجب بونی گرتنە بەرى ھۆکارەکان پەت ناکاتووە، وپاشان پشت بەخوا ببەستیت .

۱۲- لەبیرچونەووە بۆ ئینسان کاریكى پىویستە ، لەدنیا دا ئینسانیک نە شتى لەبیرنە چیتووە ، وھەندیک جاریش بىرچونەووە لەفەرزو واجبەکان و پەرسشەکاندا دەبیست ، کە لە شەیتانەووەیە .

۱۳- چىرۆکەکە لەناوھەرۆكى خۆیدا زیاتر لە پانزە بەلگەى ھەلگرتووە ، بەلگەن لەسەر ئەوئى کەقورئان لەلایەن خواوہیە ، ولەدانراوى پىغەمبەر (ﷺ) ئى یە ، ئەگەرنا لەکوئى ئەم وردەکاریانە دەزانیت کە مرؤفە نایان زانیت ؟

۱۴- زانا (الشنقىكى) دەلیت : لەئایەتى :- ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدَأ﴾ (الکھف / ۲۰) ھەندیک لەزانایان لەم ئایەتە ئەوہیان وەرگرتووە لەتایبەتەندىەکانى ئەم ئومەتە ئەوہیە لەسەر زۆر لىکردن (عوزر) یان لىوہردەگىریت و مۆلەتیان پى دەدریت ، بەلام ئەم ئایەتە کەدەبارەى ھاوہلانى ئەشکەوت ھاتووە ، زۆریان لىکراوہ لەسەر ئەوکارە و ئەوانیش ملیان نەداوہو نەچونەتە ژىربارىان، لەگەل ئەوھشدا خوای گەرە دەربارەیان فەرمووی : ﴿وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدَأ﴾ بەلگەيە لەسەر ئەوئى کە (عوزر) و مۆلەت پىدان لەدینى ئەواندا نەبووہ لەسەر زۆر لىکردن ، فەرموودەکەى (طارق کورى شھاب) یش شایەتى لەسەر ئەم مانایە دەدات ، کە دەبارەى ئەوکەسە بوو کەبەزۆر مینشیکى پىکرایە قورىانى لەترسى ئەوئى بىکوژن، چونکە خواوہنەکەى کەلییى قەدەغەکردبوو کەقورىانى بکات بۆ بتەکان ئەگەر بەکوشتنى

میشینکیش بیئت پیغەمبەر (ﷺ) فرموویەتی: - (بیگومان خوای گەورە سئ شتی لەسەر ئومەتەتەکی من هەلگرتووو بەتاوان بویان ناژمیڤیت: - هەلەو لەبیرچونەو ، کاریک بەزۆر پئی ئەنجام بدریت) .^۱

۱۵- قسەو بەلگە هیئانەوہی هەندیك لەکەسە کەم شارەزاکان بلأوہ لەسەر ئایەتی: - ﴿ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مِّنْجِدًا ﴾ (الکھف / ۲۱) کەدەلین : دروست و پینگە پیندراوہ بینای مزگەوت لەسەر گوڤر پیاو چاکان دروست بکړیت ، ئەمە نەشارەزیی و نەزانیە بەرامبەر ئەو شوینانە ، ئەمە گیرانەوہی قسەی کەسە ناودارو دەسەلاتدارەکانە ، کەزۆرینەیان نەزانن ، ئەوان دەیانەویت یادی ئەو کۆمەلە لاوہ باوەردارە بەزیندوویی بەمیئیتەوہ ، کە ئەوپرێزوکەرامەتە گەورەیان بۆ جیگیر بوو ، ئەم قسەیان بەلگەیکە شەرعی نی یە ، جیگە ناکۆکیە . پیغەمبەر (ﷺ) فرموویەتی: - (خوای گەورە نەفرەتی کردوہ لە یەهود و نەسارا ، کەگوڤری پیغەمبەرانیان کردۆتە مزگەوت ۲ .

۱ / (ابن ماجه) بەژمارە (۲۰۴۲) لە (الطلاق) دا پیاویەتە کردوہ .
 ۲ / (البخاري) لە (الصلاة) بە ژمارە (۵۳۲ / ۱) و (موسليم) بە (۱۳ / ۱۲ / ۵) لە (المساجد) دا پیاویەتیان کردوہ .

خوای گه وره فه رموو یه تی : ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُم مِّثْلًا مَّرْجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِحَدِيثِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا (٣٢) كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أَكْهَلَهَا وَلَمْ تَظَلْمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا (٣٣) وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا (٣٤) وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا (٣٥) وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِمَّا مُنْقَلَبًا (٣٦) قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّكَ رَجُلًا (٣٧) لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا (٣٨) وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلُ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا (٣٩) فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنَّ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْنِجُ صَعِيدًا زَلَقًا (٤٠) أَوْ يُصْنِجُ مَاءً غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا (٤١) وَأَحْبَبْتُ بِثَمَرِهِ فَأَصْنِجُ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا (٤٢) وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا (٤٣) هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴾ (الكهف / ٣٢ - ٤٤) .

ئهم چیرۆکه دوو تیروانیی جیاوا زمان بهرامبهر ژیان پیشکەش دەکات ، و لهو دیاردهو پیداوستی یانهی که تیا یه تی .

تیروانیی پیاویکی باوهردار ، که هیچی له پیداوستی یه دنیا یی یه کان نه بوو ، له گه له شهوشدا تیروانیی ئیمان و هاوسهنگی ئیسلامی له دهست نه دا بوو ، به ووردی پوانی بوی بو شهوشته دنیا یی یانه ، و هاوسهنگی یه کی راست و دروستی بو دانا بوون .

و تیروانیی پیاویکی بی بهروایش ، که خوای گه وره دوو باخچهی جوانی پی بهخشی بوو ، که له جووری باخی تری بوو ، که چوار دهوریان به داری خورما گیرابوو ، و کشت و کالیش له نیوان دارهکاندا دهچینرا . خوای گه وره فه زمانی کرد به ههردوو باخچه که ، که بهرهمی چاکی خوای به خاوهنه کافره که ی بهخشیت ، له هه موو جووری شهوشته بوووم و خواردانهی که تیا یه تی ، شهوانیش وهلامی فه زمانه که ی خوا یا دایه وه .

و بهرهمى خوړانيان پيشكەش كرد ، هەر دوو باخهكەش هيچيان لى خەسار نەبوو .

ئەم پياوھ كافرە ، بەوھى كە لە دنياو خوښى و رابواردنەكەى ھەيبوو ، توشى فيتنەو تاقىكردنەوھەات ، دۇنيا بوو لەوھى كە ئەمە ھەموو شتىكە بۆ ئەو ، و خوای گەرە و پوژى قىامەتى لە بىرچوويەوھ ، خۆى بەسەر ھاوېرى باومردارەكەيدا ھەلكيشا ، و گەرھىي بەسەرياندا نواند ، و واى لىكدايەوھ كە خۆى لەو گەرەتر و پزىدارترە لەناو خەلكى و لەلاى خوا ، بە ھاوېرىيەكەى ووت ، لە كاتىكدا كە گفتوگۆ و مناقشەى لەگەل دەرکرد و خۆى ھەندەكيشا :-
 من مالىو سەرۆت و سامانم لە تۆ زۆرتەرە و مال و منداليشم بەھيژترن لەوانەى تۆ . چونكە ئەو دياردەكانى پزىدارى و گەرھىي ، بە مال و رابواردن و مەتاعى دنيايى پيوانەكرد ، واى بينى كە خۆى بەو مال و سامانەى ھەيەتى لە پيشترە لاى خەلكى كە پشتيوان و دۆست و كەسى زۆر و ناوبانگى ھەيە .
 چوو بۆ لاى باخچەكەى ، و چوھ ناوى ، لە كاتىكدا كە ستەمى لە نەفسى خۆى كردبوو ، كە بەھۆى كوفرەكەيەوھ دلى داپۆشرابوو ، دۇنيايى خۆى دەرېرى ، كە ئەمە ھەميشەيى دەبيت و نافەوتيت و بريتى يە لە ھەموو شتىك ووتى :- من گومان نابەم ھەرگيز ئەمە لەناو بچيت ، و گومان نابەم ھەرگيز قىامەت ھەلسيت .

پاشان ووتى :- سويند بە خوا ، ئەگەر بگەرپيمەوھ بۆ لاى پەروردگارم دواى مردنم ، ئەوا دۇنيام ، كە لاى ئەويش جيگا و پيگا و چەندەھا باخى رازاوھى لەمە باشترم بۆ نامادەكراوھ . چونكە خوای گەرە لە دنيادا پزى گرتووم و ئەم باخەى پى بەخشيووم ، لەبەر ئەم پزىنگرتن و نازو نيعمەتەيش ، بيگومان خەير و چاكەى زياترم دەداتى !! .

بەلام ھاوھەلە باومردارەكەى دەستى گرتبوو بە ھاوسەنگى ئيمان و تىپروانينى باشى خۆيەوھ ، ئەو تىپروانينەى كە ئەم پياوھ دەولەمەندە كافرە ھەيبوو ، ھەلى نەخەلەتاند ، ھەرۆك لەبەر دەميشيدا لاواز نەبوو ، و نەترساو بى دەنگيش نەبوو ، بەلكو بە شىوازى موسلمانى متمانە بە خۆ بوون و دامەزراو و بەرچاو پوون گفتوگۆى لەگەل كرد .

لەكاتێكدا گەفتوگۆی لەگەڵ دەكرد ، پێی ووت :- ئایا بێ باوەر بوویت بەو زاتەى كە سەرەتا تۆی لە خاك دروستكردووە ؟!

پاشان نوتفە بوویت ، پاشان كردیتی بە پیاو ؟! بەلام من دەئیم كە (الله) (بەدیھێنەرى ھەموو بونەوەرە) ھەرئەو پەروردگارمە ، ھیچ جۆرە ھاوێل و شەریكێك بۆ ئەو پەروردگارم پەریار نادەم .

ھاوێلەكەى رێنمایى كرد بۆ ناسینی فەزل و پەرزى خواى ، و بەو دیاردانەى كە لەناو دەچن لە خۆى باى نەبێت و پێى ووت :- دەبو كاتێك چووێتە ناو باخەكەتەرە ، بتوتایە : (ماشا لله) ھەرچى خوا وىستى لەسەر بێت ، ھەر ئەوە دەبێت ، ئەم ھەموو نازونىعمەتە ھەر ھەمووى بەخششى خواىە و ، دەیبەخشیت بە ھەر كەس خۆى بىھوێت ، ھیچ ھیز و توانایەك بۆ ھیچ كەس نیە ، تەنھا بە ھۆى خواوە نەبێت .

لە پاشەتای كوفرو لادانى و یاخى بوونەكەى و لە خۆبایى بوونەكەى بە دوو باخەكەى و ئەوھى كە تىایەتى ئاگادارى كردووە ، كە خۆى گەرە بە توانایە بەسەرىدا ، كەلەناوى بەریت و وێرانى بكات ، ئەنجامى كافرێ و لادانەكەى پیشان بدات ، داواى كرد لە خۆى گەرە كە پەشەبایەكى بە ھیزی تێكشكێنەر ھەلبكات ، كە ھەردوو باخەكەى وێران بكات و بھەوتینیت ، و ھەرچى تری و دارى خورما و كشت و كالى تىایە ھەمووى لەناو بەریت ، ھەریەكەیان بكاتەرە بە خۆل ، كەساف و تەخت و ھەك بیابانى لى بێت . و ئەو روبرەشى لە نیوان ھەردوو باخەكەدابوو لەناوبەریت ، و پۆى بچینیت بە ناخى زەویدا بە فرمانى خوا ، ئایە دەتوانیت بیگێریتەرە ؟ خۆى گەرە ئەنجامى كوفرو خراپەكارى یەكەى پیشانى پیاوہ كافرەكەدا ، و ئیعمەتەكەشى لەناوبرد ، و پەشەبایەكى بەھیزی تێك شكێنەرى بۆ ھەلكرد ، ھەرچى لەناو دوو باخەكەیدا بوو ، وێرانى كرد و لەناوى برد ، ھەرەك چۆن ھاوێ باوەردارەكەى لێكى دابوێوہ و بۆى پوانیوہ ، كەبرای كافر لە كاتێكدا پەشیمانى دەریپى كە سودى پى نەگەیاندا ، ئینجا (بە دەم ئاخ و داخ و ھەناسەى ساردوہ) دەستی دەدا بەیەكدا ، خەفەتى ھەلدەكیشا بۆلەناو چوونى ئەوھى كە تێیدا خەرجى كردبوو ، پاش ئەوھى كە ھەموى لەناو چوو .

و باخەكە ھەمووی بەسەر یەكدا پوخوا و تەپی بوو ، ئەم كایرا كافرە ئاواتی دەخواست ، كە باوەرپی بە خوا بوایە و سوپاسگوزاری بوایە دەیوت :- ﴿ وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ خۆزگە من هیچ جۆرە ھاوێلێكم بۆ خوا بپرێار نەدەدا .

ئینجا قورئان بۆمان پوون دەكاتەو ، كە پیاوێ كافرەكە خەسارەت مەندو لەناو چوو بوو ، كاتیك ئەو كارەساتە بەسەر خۆی و دوو باخەكەیدا ھاات لە سزای خوایی و فەرمانی ، دەستەبەك یان سوپایەك یان ھێزێك یان ھیزبێك نەبوو پشستیوانی بكات و بیپاریزێت و سزای خوای لەسەر راوھستیئیت ، و خۆیشی سەرکەوتوو نەبوو ، ئالەو كاتەدا و لە جۆرە حالانەدا ، یارمەتی و كۆمەك تەنھا لە خوای ھەق و راست و دروست و ھەردەگیریت ، سەرکەوتوو براوێ و بەختەو ، ئەو كەسەبە كە خوا لەگەڵی بێت ، ھەر خوا پشستیوان و پارێزەر و یارمەتیدەر ، و ئەو كەسەبە كە خۆشی بویت ، كە خوای گەرە نازو نەبەت و دەولەمەندی دنیایی نەدابوو پیی ، ئەوێ

بەس بوو كە خوای گەرە ئیمان و دنیایی و متمانەئ پی بەخشی بوو .

دنیای ھەموو دەپوات و دەبپیتەو ، بەو شەوێ كەتیاپەتی لەمال و نەبەت و مندال و نەوێ جوانی ، جوانیەكانی دنیابەخیرایی دەپوون و لەناو دەچن ، وەك باخەكانی ئەو پیاوێ كافرە ، بەلام دنیابن كەردەو چاكەكان كە بەرھەمیان دەمینیتەو ، شتانی چاكترە لای پەرھەردگارو ئومیدو ھیوای چاكتریشی ئی دەكریت بۆ خاوەنەكانیان ، وەك ئەوێ كە دەست پیاوێ باوێ باوەرپدارە بەرچاو پونەكە كەوت .

تەنھا ئەوێ لەسەر خەلكی پئویستە كە بزائن كام لەم دوو نمونەبە ھەلدەبزیئن :- نمونەئ پیاوێ باوەرپدارە بەرچاوپونەكە ، یان نمونەئ پیاوێ كافرە خراپەكارو لادەر و لەخوایی بەكە .

بەلكو لەسەریشیان پئویستە بە ئەنجامی ھەلبژاردنەكەیان پازی بن ، پاش ئەوێ كە زانیان كە چارەنوسی ئیمان و چارەنوسی كوفرو لادان و لەخوایی بوون چی بە .

خوای گه وره ده فهرموویت : ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا رَّجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا (۳۲) كَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ أَتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا﴾ (الکف / ۳۲-۳۳)

دکتور (محمد منیر الجنباز) ده لیت : ئەم چیرۆکه نمونه یه کی جوانه بو دوپیاو که ده مه قالی ده کهن ، یه کیکیان دو باخی هیه له باخی تری ، که چواردهوری به داری خورما داپوشراوه ، وله نیوان دارخورما و داری تری یه کانیشدا کشت وکالی هه مه جور کراون ، ئەمهش وهک ئەو باخانه ی شاری (مه دینه) ده بن ، که له وان ده چن و ئەو باسه هه لده گرن ، له گه ل چاندنی جورها سه وزه بابته و ده غل و دان و قهرسیل له نیوان بو شایی دار خورما و دارتری یه کاندای ، ئەم شیوازه له ناوچه گهرمه کاندای زورن ، که پیویستیانه بهر سیبهره تاله ژیریدا بزین . دار خورماکان سیبهر بو داری تری یه کان ده کهن و ، دار تری یه کانیش سیبهر بو سه وزه و چینراوه کانی ترده کهن . ئەمانهش جوره کشتو کالیکی نمونه بین له و ناوچانه دا ، ده لین له ناوچه ی (اللد) ی (قدس) بووه ،

﴿ كَلْنَا الْجَنَّتَيْنِ أَتَتْ أَكْلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهْرًا ﴾ خوای گه وره باسی باخه کانی کرد ، که بهر هه میکی زور باشیان له بهر بووم هه بوو ، که له سهر باشتینی جور بوون که به خشی بووی ، له هیج شتیکی کهم نه بوو ، بهر هه می دلگیرو پیگیشتوو ، هه مووی له کاتی خویدا بوو ، له خورما و تری و سه وزه بابته کان ، خوای گه وره کانی و ناویشی بو فراهه م کرد بوو ، که شاده ماری کشتو کال کردنه . ﴿ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴾ ئەم دو باخه له سهر ئەم شیوه باسکردنه ، دو نمونه ی ته و او بوون ، هیچی کهم نه بوو له و هدا که هوکاری دنیایی تیا گیرابیته بهر

﴿ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفْرًا ﴾ (الکف / ۳۴)

زانای تهفسیر (القاسمی) دهلیت :- خاوهنی ئەم دوو باخه بیجگه له باخهکەئێ جۆرهها سەرۆت و سامان و مائی ههبووبه هاوڕێیهکەئێ ووت که گفتوگۆئێ لهگه‌ئێدا دهکرد , په‌دی قسه‌کانئێ ده‌دایه‌وه‌و , به‌ووشه‌ئێ (هه‌ژار) تانه‌و ته‌شهرئێ لێده‌دا , و به‌مال و سامان و بونی ناوبانگئێ فه‌خرئێ ده‌کرد به‌ سه‌رئێدا , و پێئێ ووت :- من سه‌رۆت و سامان و پشتیوان و که‌س و کارو دۆستم زۆره .

﴿ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ ﴾ واته : هاوه‌له‌که‌ئێ برد و چوو به‌ناو باخه‌کانئێدا ده‌یسو پرانده‌وه و شانازی پێوه‌ده‌کرد , وه‌ک ئایه‌ته‌که‌ ئاماژه‌ئێ پێ ده‌دات و گفتو گوکردنه‌که‌ئێ له‌گه‌ئێدا .

﴿ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ﴾ واته : به‌وه‌ئێ که واجب ده‌بێت ئەو نيعمه‌ته نه‌می‌نیت , به‌هۆئێ کافر بوون و له‌خۆبایی بوونه‌وه‌یه , ئەم پیاوه‌ بئێ باوه‌ره‌ ستمئێ له‌خۆئێکرد و نه‌فسئێ به‌ره‌و له‌ناوچون برد , یان کاریکئێ کرد بوو که‌له شوین و جیگه‌ئێ خۆئێدا نه‌بوو , و به‌دڵنیا‌یه‌وه‌ ووتئێ : هه‌رگیز ئەم باخانه‌ له‌ناو ناچن , و بئێ باوه‌ره‌بوو به‌مه‌سه‌له‌ئێ زیندوکرده‌وه , وه‌ک خوا‌ئێ گه‌وره‌ له‌ئایه‌ته‌که‌ئێدا فه‌رمووی : ﴿ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَمِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ﴾ باوه‌ره‌ئێ و ابوو که‌هه‌میشه‌بیه‌و ناهه‌وتیت , و ژبان و شوینئێکی تر نیه‌ بیجگه‌ له‌مه‌ئێ که‌ئێه‌وئێ له‌سه‌ره‌وه‌ هه‌سته‌کانئێ ده‌یزانیت , له‌به‌ره‌ئێه‌وه‌ ووتئێ :- ﴿ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴾ ئایه‌ته‌که‌ ئێه‌وئێ جیگه‌رو دامه‌زراو کرد که‌سته‌م کردنه‌که‌ بو‌ خاوه‌نی باخه‌کان بوو , فه‌رمووی :- ﴿ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ﴾ ئەو ستمه‌ کاربوو , له‌کاتئێکدا باخه‌کانئێ هیه‌چ سته‌میکیان نه‌بوو . که‌سێک له‌قورئان ووردبیته‌وه‌ سه‌ره‌ئێ له‌م ده‌ره‌پرینه‌ ده‌سو پر میت , له‌هه‌لوئێستی ئەم پیاوه‌دا .

باخیک له کشتوکال و تری و خورما پیک هاتوو ، دادپەرورە که ستمی نه کردوه ، وهیچ شتیکی له بهرو بوومه که ی خوی نهشاردۆتهوه . پرۆه و گل و بی گیانن ، قورئان نه فی ستمی لیده کات . ئینسان له عقل و پوح و جهسته پیک هاتوو ، وهست و سۆزو بیرکردنه وهی هیه ، له گهل نهوهدا ستم کاره ستم ده کات ، نه م پیاوه ستم کاره چوه ناو باخه بی تاوانه که یه وه ، له بهرو بومه که ی کردوه که به جوانی پیشکشی کردبوو ، به لام نهو ستمی پیوه کردو له راستی لایدا و نازو نیعمه تی خوی داپۆشی ! به راستی کاریکی سهیره ، پرۆه کییک به پرێزه وه بهرهمی خوی ده دات و ستم ناکات ، و ئینسانی پرژدی و به خیل له خوی بایی ده بیئت و ستم ده کات .

﴿ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴾ (الکف / ۲۶) نه م پیاوه کافره ئینکاری پرژدی قیامه تی کرد ، که ده گه پریته وه . بۆ لای پهروهردگاری و لیپرسینه وهی ده کات و کرده وه کانی نیشان ده داته وه . پاشان وه ک گالته کردن و گالته جاری نه ک دلنیایی به هاوپی هه ژاره مه ی ووت :- ته نانه ت نه گه راستیش بیئت من بگه پریمه وه بۆ لای پهروهردگارم ، نه وه له م باخانه ی خۆم باشترم ده داتی ، که وا ده رنه که ویئت هه میشه له ناو نازو نیعمه تدا ده بیئت ، و هاوپی یه که شی له هه مووکاتی که دا هه ر ناومید ده بیئت ، نه مه شینوازی پیوانه کردنی که سه گو مپراو سه ر لی شینواوه کانه ، که به جوانی و پاراوه یه کانی دونیا هه لئه تاون ، و ده لاین : ئیمه مال و سامان و نه وه مان زۆره و ، ئیمه وه له که سانه ناین که سزا ده درین .

به راستی کافران زۆر نه زانن ، واده زانن که قیامه ت وه ک دنیا یه ، و به هه مان شیوه ی دنیا سهروه ت و سامان و نه وه یان ده بیئت و له ناو نازو نیعمه تدا ده بن ، خوی گه وه له سه ره تی (فصلت) دا (که نه مه مانا که یه تی) فرموویه تی) سویند به خوا ، نه گه ر ئاده میزاد خیر و خوشی به سه ردا برژیت و پنی بچیزین ، له دوا ی نهو ته نگانه یه ی که توشی هاتبو ، به متمانه یه کی زۆره وه ده لیئت :- نه مه به رهنجی شانی خۆم په دام کردوه و خوا خوشی ده ویم ، و ابزانم قیامه ت زۆر دوره په نگه هه رنه شبیئت ، خو نه گه ر بم گیرنه وه بۆ لای پهروهردگارم نه وه دلنیام که خوشی و نازو نیعمه تم لای نهو بۆ ناماده یه)

(فصلت / ۵۰). له سورتهی (مریم) دا (که نه مه مانا که یه تی) فرموویه تی :
 (نایا نهو جوره که سانهت بینویه , که باوهری به نایهت و فرمانه کانی ئی مه نییه
 و ده لیت : سویند به خوا من سامان و کوپو نهوهم پیده دریت) له سورتهی (سبا)
 (دا , ﴿ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴾ (سبا / ۳۵) (که
 نه مه مانا که یه تی) فرموویه تی :- (ده یانوت : ئی مه سامان و نهوی زورترمان
 هیه , ئی مه له قیامه تدا له سزادراون نین)

﴿ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
 سَوَّاكَ رَجُلًا ﴾ (۲۷) ﴿ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ (الکهف ۲۷ - ۲۸)
 دکتور (محمد منیر الجنباز) ده لیت : کاتیک پیاهه بیباوهره که ئینکاری
 زیندو یونه وهی کرد و قسه یه کی کرد که به هوییه وه فری ده درایه ناو ناگری
 دوزه خوه , ئینجا هاوهری باوهر داره که ی دهستی کرد به ناموزگاری کردنی و
 لهو پی هه لخلیسکانه ناگاداری کرده وه , که نهو بی باوهره به به دیهینه ره که ی ,
 که نهو مال و دهوله مهندی و شانازی و له خویایی بونهی گوپیوه بو که لله رهقی
 و ئینکاری کردنی پوژی لیپرسینه وه , نه مه ش نمونهی نهو که سانه یه که مال و
 سامانیان به ریگای هه مه جور کو کردو ته وه , که ستم لیکراوه کان سکالاله
 دهستیان ده کن و پیان ده لین : بیگومان پوژیک هیه و دیت که ئیوهی تیا
 موحاسه به ده کرین له سر نهو ستمه ی که له ئی مه تان کرده , وه لایمی نهوان
 بریتی ده بیئت له :- وازی ئی بهینن بو نهو پوژهی که دیت , به سوک سه یرکردن و
 گوئی پی نه دانه وه , وه که نهوهی سکالایکن له ده ست هاتنه که ی , بی گومان نهو
 هاوه له هه ژاره ی به قه ناعت بوو به وهی که خوی گه وره پیی به خشی بوو , و
 زور به وه فابوو بو هاوه له دهوله مهنده که ی به هوی نهو رهقی لینی بوو , نهو له ناو
 گو مریایی دا جیی نه هیشت , وای بینی که باوهر دار له بانگه وازکردن و
 هوشیار کردنه وهی خه لکی و ده رخستنی راستی یه کان بهر پرسیاره , له بهر نه وه
 بیری خسته وه که خوی گه وره نهوی له نوتفه یه که دروست کرده و پاشان
 کردویه تی به پیایکی ته و او , نایا ده بیئت نه مه هه لس و که تت بیئت به رامبر
 دروستکرو به دیهینه ره که که که لله رهق و ئینکاری بیئت ؟ پاشان هه لو یستی
 خوی به رامبر په رومردگاری و نیمانی دامه زراوی بو پونکرده وه که دلی لییان
 پرپوهه , چونکه نهو له تیروانی نی ماددی و دهوله مهنده وه بوژیانی دنیا

ناپروانیت ، به لکو له تیروانینی نیمانه وه که له سهروی هه موو شتی که وه یه لای باوه پردار ، بو ژییانی دنیا ده پروانیت ، چونکه ژیان لای ئه و قوناغیکه و تی ده په ریت و مالی ئه نجام دانی کرده وه چاکه کانه ، ده بیست تویشووی تیا کو بکاته وه بو قیامه تی ، بو ئه وه ی هه لو یستی نیمانی خو ی بو پرو بکاته وه پی یوت :- (به لام من ده لیم : به راستی (الله) په رومردگارمه ، ته نه یه و ها وه لی نیه و بهر چاوپرونی کردم و پرینمایی کردم بو یه کتا په رستی .

﴿ وَلَوْ اِنْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ﴾ پیویست بوو له سهرت هه رکاتی که ده چو یته ناوباخه که ته وه ، خوی گه ورهت به تاک و ته نه ا بزانیایه و زیکرو یادی ئه وت بگردایه و بتوتایه :-

﴿ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ﴾ خو ت له شه ری هه سوودان پیارستایه و ، که ته نه ا خوی گه وره پاریزمره بو ئه م نازو نیعمه تانه . ﴿ اِنْ تَرَىٰ اَنَا اَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وِلْدًا ﴾ (الکهف / ۳۹)

خو ت به بهرزه مهزانه به سه رمنداو ، به که می مال و مندال و نه وه م تانه وته شه رم ئی مه ده ، له و نازو نیعمه ته ی که تو ی تیایت ، پیویسته له سهرت که به شی غه یری خو تی ئی بد هیت و سو پاسی خوی له سه ر بکه یت و سو پاسگوزاری ئه و بیست له سه ر ئه و نازو نیعمه تانه ، نه ک فه خرو شانازی به سه ر به نه کانی خوادا بکه یت ، ئایا نازانیت ، که ئه و که سه ی ئه وان ه ی به تو یه خشیه و ، به توانایه به سه ریدا که لیت وه ریگریته وه ، و بییات به که سیکی غه یری خو ت ، من تکام لای خواوایه ، که خه یرو چاکه ی با شترم بداتی له وه ی که به تو ی دا وه .

﴿ فَعَسَىٰ رَبِّي اَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ ﴾ له مال و مندال و پادا شتی باش و نه برا وه ، و له سه ر ئینکاری و که لله ره قی یه که ت ، تو ییش سزابدات . ﴿ وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا ﴾ ، له م ئایه ته دا وشه ی ﴿ حُسْبَانًا ﴾ به چه ند شیوه یه ک مانا کرا وه : له وانه که له گه ل ده که که دا ده گو نجیت ، بای تیکشکینه رو به هیژ یان سه رمای توند که هه موو کشت و کاله که به سه ریه کدا بشکینیت و دای ته پینیت ، یان به ردو زیخ له ئاسمانه وه ، یان هه ریه لایه ک که له ئاسمانه وه داباریت وه ک کولله و میروی زیان به خش ، به لام ﴿ صَعِيدًا زَلَقًا ﴾ واته زه وی یه کی ته خت و پروت و بی سه وزایی ، به جو ریک پی یی له لبخریت ، وه ک ئه وه ی پی یی بلیت :- ئه ی بی باوه ر ، ئایا ناتر سیت خوی

گهوره نهو نازو نيعمهته ت لى بسينئته وه كه توى تيايت ، كه تو فخر و شانازى بهم دوو باخه وه ده كه يت ، وهك نه وهى له دروستكراوى ده ستى خو ت بيت و خواى به خشنده ت له بير چوو بيته وه . نايا ناترسيت كه خواى گهوره به لآو ئافاتى بو بنيرئيت و له ناويان بهرئيت ؟ ﴿ اَوْ يُصْنِجَ مَأْوَها غَوْراً فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلْباً ﴾ (الكهف / ٤١) . يان خواى گهوره فهرمان بكات به زهوى ئاو له باخه كانت بگيرته وه و پوى بچينئيت به ناخى زهوى يه كه دا ئينجا همرچى له باخه كه دا يه بفهوتئيت و توئيش نه توانيت همرگيز داواى هيچ بكه يت ، كه خواى گهوره بو ت بگيرته وه . ئينجا به خيرايى همرچى كشتوكال و سه وزايى هه يه ده فهوتئيت و ووشك ده بيت .

تو بهم كه لله رهقى و ئينكارى كردنه ت بو نازو نيعمهته كانى پهروه ردگار ت ، شياوى نهو نازو نيعمهته نه بو يت ، نهو دوو باخه يش به نيسبه ت تو وه تا قى كردنه وه يه كى قورس و گران بوو . به لام له راستيدا تو له تا قى كردنه وه كه دا سه ركه وتو نه بو يت و چوك ت داداو پشتت شكا ، و سزاي سه خت و به ئازارت بو بريار درا .

﴿ وَأَحْيِطْ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ (الكهف / ٤٢) .

كابرا بى باوه ره كه واى ليها ت دهسته كانى ده دا به يه كه دا وه لگير و دا گيرى ده كرد ، داخ و خه فه ت و په شيمانى ده رده برى بو له ناو چو نى باخه كانى و نهو مه سرف و ماندو بو نهى كه تيايدا كرد بوى ، باخه كه هه مووى تيك و پيك شكاو دا ته پيئى به سه ريه كه دا ، و هيچى به سه ر هيچه وه نه ما .

هه ر حسابى ليك ده دا يه وهو ده برئارد بزاني ت چه ندى ما وهو چه ندى تيا مه سرف كرد وه . ووشه ي (ما انفق فيها) ووشه يه كى گشت گيره ، بو هه موو شيوازه كانى مه سرف كردن ، له ماددى و مه عنهى .

مال و سامانیکي زوري تيا خهرج کردبوو ، بهلام لهگهل نهوشدا لهناو چوو . کاتيکي زوري تيا بهسهر برد ، کهلهو پيناوهدا بهسهری برد بهلام سهرنهنجام همووی خهسارهتمندی و بی سود بوو له توانای جهستهی خوی زور ماند و بوو لهگهلیدا ، نهوهی کهبهناویدا دهرؤیشت و ههنگاوی تیا ههلدهنا ، نهوهشی له دستچوو و نهما .

نهخشهی زور پهرؤژهی تری کیشاو بهرنامهی بو دادهنا ، بهلام همووی لهبهردهمییدا له ناوچوو ههرهسی هیئا .خهون و خهیالی زوري پیوه دهبینی ، و ناوات و لیكدانهوهی زوري بو دهردهبری ، که همووی خهو بوو ، وههه بهو خهیالهوه دهژیا ، و پشتی پییان بهستبوو ، بهلام نهوانهش تیا چوون ، و راستی واقع و پروداوهکان همووی داپوشي .

پاشان زمانی هاته گوو ووتی: ﴿ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ واته : خوزگا من هیچ جوره هاوهلیکم بو خوا پریار نهدهدا .

ئهه پیاوه چ پهشیمانی یهکی تووش هات و چ زیانیکی لیکهوت و چهند خوی بوژیانی دونیا ماندوو کرد ، چهندیک تهمنی بهسهر بردوو له گومرایدا ژیا !^۱ (الرازی) دهلیت : له کاتیکدا هاوهله باوهردارهکهی ووتی : ﴿ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾ (الكهف/ ۲۸) . نیجا نهویش ، خوی گهوهی بیرکهوتهوه لهو کاتهدا و ووتی : ﴿ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ﴾^۲ (ماناکرا) . ﴿ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ﴾ (الكهف / ۴۳) .

زانا (الشوکانی) دهلیت : واته : دهسته و کومهلیک نهمابوو که ئهه پیاوه پهنایان بو بهریت و نهوان پشتیوانی بکهن ، نهو کهسانهی که پیشتر نهو شانازی پیوه دهکردن ، سویدیان پی نهگهیاند کهس نهیتوانی له خهشمی خوا دهربازی بکات و ، خویشی سههکهوتوو نهبوو .

۱/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۲۷۱ - ۲۷۲) .

۲/ (التفسير الكبير) (۲۱ / ۱۰۹) .

﴿ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ﴾ (الكهف / ٤٤) .
 نهم نایه ته راستی یهکی قورئانیمان پی ده لیت ، که بنه مایه کی ئیمان
 همیشیهی یه ، که تنهنا خوی گوره پشتیوان و یارمه تی دهره ، و
 پشتیوانیشی تنهنا شیایوی خویه ، خوا پشتیوانی هرکه س بکات ، نهو که سه
 براوه و سرکه وتوه ، و هرکه سیش له خوا دابریت ، خه ساره تمه ند و سر
 شوپه ، نه گهر پشت به خوا به ستر ، نهوا سهر فرازی و خه یر به ده ست دیت ، و
 خاوه نه که ی ده گات به پاداشتی نه پراوه .

نهم کارهش زور به جوانی له چیرؤکی نهم دوو پی او ده ده ده که ویت ،
 نهو پی او هی که باوه ری به خویه و ، هاوه له که ی که بی باوه ریوو ، و شانازی به
 هر دوو باخه که یه وه کرد .

خوی گوره له کوئیایی چیرؤکه که ده نمونه ی ژبانی دنیمان بو دینیته وه و
 ده فرمویت :- ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 مُّقْتَدِرًا ﴾ (الكهف / ٤٥) .

قورئان نهم نمونه یه ده مینیته وه به دوی چیرؤکه که ده ، که چون هر دوو
 باخه که ی له ناو برد له ماوه یه کی زور کورتدا ، و لاپه ری بوونی پیچایه وه ،
 دوی نه وه ی که خاوه نه که ی ئومیدی به ده و امی پی بو ، که بمینیته وه و
 له ناو نه چیت .

ژبانی دویا هه مووی - وه که له نمونه یه ده - ها تووه ، کورته و خیرا
 تیده په ریت و له ناو ده چیت ، وه

نمونه ی ناویکه که خوی گوره له ناسمانه وه له ماوه یه کی زور کورتدا
 ده بیارینیت که تیکه ل به زهوی ده بیت و پروه که کانی پی به یه کدا دیت ،
 له دوی ماوه یه کی کهم (هه موو نهو پروه و گژو گیایه) ده بیته پوش و

پەلأشئكى ووردو خاش ، و پەشە با بەم لاوبەولادا بلاوى دەكاتەوہ .
 ئەم نمونەيە ، ژيانى دنيا لەسەر فليميكى خەيالى پيشان دەدات ،
 كەماوەكەى كورته ، و زنجيرەكانى كورتن و زوتى دەپەرن ، ئەمە نمونەيەكە
 لەپيشاندانى ديمەنى خيرا لە قورئاندا .
 ﴿ الْعَالُ وَالْبُنُونََ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴾ پاش ئەوہى خواى گەرە نمونەى
 كورتى ژيانى دنيايى پيشاندانين ، كە زۆرزوو دەروات و نامنييت ، نينجا بوى
 پونكردينەوہ ، ئەوہى كە لە دنيا دا يە وەك سيبەر تاريكى يەك وا يە و دەروات ،
 فەرموى : - مال و سامان و مندال و نەوہكان ، ئەمانە بريتى نين لەمەموو
 ژيانى دنيا ، و ئەمانە گرنگرتين شتيش نين ، بەلكو جوانى يەكن بۆژيانى دنيا
 ، و واتە بەو تيروانينە تەماشايان بەكين و لەسەر ئەو بنەمايە مامەلە يان
 لەگەندا بەكين .

ووشەى ﴿ زِينَةُ ﴾ ئەو مانايە دەدات ، و بەو سيبەرە دەوتريت ، چونكە
 بەواتاي شتئكى دەرەكى يە ، كە بەكارديت بۆ جوانى و خۆپازاندنەوہ ، كە
 لەپراستيدا بەشئكى نى يە لەپراستى يەكان و بنەماكانى كار .
 زانا (راغب الاصبهانى) دەلييت : (جوانى و زينەتى پراستى ، ئەوہ يە كە
 ئينسان ناشيرين ناكات و تئك نادات لە حالى خويدا ، نە لە دنيا و نە لە قيامەتدا
 . بەلام ئەوہى كە خوى پى دەپازينئتەوہ لە حالە تئك بەدەر لە حالە تئكى تر ،
 ئەوہ لە پويەكەوہ تئكدان و ناشيرين كردنە .

﴿ زِينَةُ ﴾ جوانيش بەپيى پوختەى قسە كردن سى جۆرە :-

- ١- جوانى نەفس ، وەك زانست و بيروباوەرە چاك و پەسەندەكان .
 - ٢- جوانى بەدەن و جەستە ، وەك هيزو بالاي بەرزو بە شان و شەوكت .
 - ٣- جوانى دەرەكى ، وەك سەرەوت و سامان و ناوبانگ و شۆرەت .
- مال و سامان و كوپر نەوہ ، بەجوانى يەكانى ژيانى دنيا ليك دراوونەتەوہ ،

نابیت پشت گوی بخرین ، به وهی که جوانی دنیان ، به لام له ریگی باوه پویون به خوا دا به کار بهیئرین ، و خاوه نه که شی سهرقال بکات به وهی که پروبوکاته خوا.۱

دهبیت موسلمان وا مامله له گهل نهو جوانیانهی دنیادا بکات ، که تنها جوانین ، و بو جوانکردن و چاککردنی ژیان ، نابیت له وه گوره تر ته ماشا بکریت ، و پوئی له وهی گوره تریشی پی نه دریت ، والیکنه دریته وه که بریتی به له هه موو شتیک ، یان سهرقالی بکات و له خوا دوری بخاته وه .

﴿ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلاً ﴾ نه گهر مال و مندال و نه وه جوانی ژیانی دونیابن ، نهوا بیگومان قورئان رینماییمان دهکات بو شتیک دانه زراو له ژیانی دونیادا ، که پیویسته زور بایه خی پی بدریت ، و که هه موو ته مهنی پیوه سهرقال بکهیت و ، و کاتی زور تیا به سهر بهریت ، که نهویش کرده وه چاکه کان و بوخوا ژیانه ، که لای خوا چاکترن و پاداشتی باشیان هه به ، واته غهیری نهو هیواو ئاواتانه ی تیا به که خاوه نه که ی دهخواست ، نه گهر هیواکانی له سهر نه وه بیناکرد ، نهوا نهو هیوا بهی له دهست ناچیت .

که نهو کرده وه چاکانه یش وهک (ابن عباس) و (جبر) و که سانی تری پیشین ووتویانه ، بریتین له هه رپینج نویژه که . و (عبدالرحمن ی کوری زیدی کوری اسلم) یش ووتویه تی : هه موو کرده وه چاکه کانن .

به پیی قسه ی زانایان ، هه موو ئیسلام دهگریته وه ، له دروشم و یاسا شهرعی و کرده وه کان ، قورئان به (باقی) ناوی بردووه ، چونکه کومه له کرده وه به کن ، به راستی (باقی) ن ، له ژیانی خاوه نه که یدا شوینه واری دهمینیته وه ، و له ناو دابو نه ریته کومه لایه تیه کانی کومه لگه یشدا هه ر دهمینیته وه ، و له ترازوی پوژی قیامه تیشدا بو خاوه نه که ی دهمینیته وه ، پیویسته موسلمان پویان تی بکات و گرنگیان پی بدات و زور نه نجمیان بدات .

﴿ پەند و وانە بەسودەكانى چىرؤكەكە ﴾

- ۱- ئەم چىرؤكە چىرؤكىكى راستەو لە پابردوودا پويداوہ و ، چىرؤكىكى خەيالى و دروستكراو نى يە .
- ۲- نمونە هيئانەوہ لە قورئاندا ماناي تىپروائينەكان لە نەفسى ئينسان نزيك دەكاتەوہ ، وئەو مانايەشى كەبەو نمونەيە هيئراوہتەوہ لە دالدا دامەزراو جيگير دەكات .
- ۳- دوو پياوہ باوہردار و كافرەكە لە چىرؤكەكەدا ، نمونەى دوو بەشەرن كە لە ھەموو كات و شوئنيكدا زۆر جار ھەن و دەبينرئين .
- ۴- پيويستە بانگخوازن سوود لە شيوازي قورئان وەرېگرن ، بۇ بانگەوازو پونكردنەوہ ، ئەوہش بە هيئانەوہى چىرؤك و نمونە جوانەكان .
- ۵- خواي گەورە ھەنديك جار مۇلەت بە كافر دەدات ، و نازو نيعمەتى زۆرى دەداتى ، كە ئەوہش بۇ تاقىكردنەوہيە ، بەلگەيەك نيبە بۇ خوئويستن لە لاين خواوہ ، يان پازى بيئت بە كارەكەى .
- ۶- خواي گەورە ھەنديك جار باوہردار تاقى دەكاتەوہ ، بەوہى پزقو پۆزى لى تەسك و كەم دەكاتەوہ ، ئەو نازو نيعمەتەى دنيا كە دەپريتەوہو ناميئيت ، لىي دادەپۆشيئت ، ئەمەش بەلگەنيە لەسەر ئەوہى كە خواي گەورە پقى لىي بيئت ، مەتاع و پابواردنى دنيايى لاي خوا سوک و ئاسانە لەوہى كە بواريك بيئت بۇ پريز لى گرتن يان ئيھانەكردنى خاوەنەكەى ، بەراستى خواي گەورە دنيا دەدات بە كەسانيك كە خوئيان ھەز دەكەن و بەكەسانيكيش كە ھەزى پى ناكەن ، بەلام دين نادات بە كەسيك كە پيى خوئش نەبيئت .
- ۷- خواي گەورە بە تەنھا خوئ پزق و نازو نيعمەت دەبەخشيئت ، و ئينسان و ھەول و توانا و پپوژەكانى و سەرەت و سامانەكەى تەنھا ھۆكارى ماددى بينراون .
- ۸- لە قورئاندا ئاوردانەوہيەكى ھونەرى جوان ھەيە لە شيواز و پريكخستنى باخەكان ، ئەوہش لە دابەشكردن و تەرتيب و چاندنى سەوزە و بەرھەمە جياوازەكان لە شوئنى گونجاوي خوئيان ، وەك نمونەى ئەو دوو باخە .
- ۹- زەوى سستەم ناكات و ، ھيچيش لەبەرھەمەكانى خوئ قەدەغە ناكات و ناگريتەوہ ، بەبى جياوازي و تايبەتەندى بە ھەموو كەسيكى دەدات ، لەگەل

ئەوھشدا خەلكى كافر دەبن و سەتم دەكەن و بەخشش و خەيرەكانيان لە خەلكى دەگرتەوھ ، ئايا ئەوان پەيرەوى ئەو زەوى يە ناكەن لە بەخششى خۆيدا؟

۱۰- خاوەنى دوو باخەكە ، كە بى بېروا بوو داپۆشىنى حەق و لە خۆبايى بوون كوئىرى كردبوو ، و راستىەكانى ئەدەبىنى ، بە شىۋازى لە خۆبايى بوون و فېئبازى مامەئەى دەكرد ، ھەرەھا ئەو كەسانەش كە بە پوئەتى دنياى بېروە لە خۆبايى دەبن ، ھەر بەو جۆرەن .

۱۱- لەو تىپروانىنە گومرايىەى كەسە لە خۆبايىەكان ئەوھىە ، وا گومان ، دەبن كە خواى گەورە لە قىامەتدا پىزىيان لىدەگىت ، چونكە لە دنياىدا پىزى لى گىرتوون ، و باوھرداران ھەرگىز لە پۆزى قىامەتدا پىزىيان لى ناگىرەت ، چونكە لە دنياىدا لە مال و سامان و مەتاع بى بەش كراون .

۱۲- لە بنەماكانى تىپروانىنى ئىسلامى ئەوھىە ، كە شتىك نايىت و پرونادات ، تەنھا ئەو نەيىت كە خواى گەورە دەيەوئەت ، ھەرچى ئەو بىيەوئەت دەيىت . و ھەرچىش ئەو نەيەوئەت نايىت ، تەنھا خواى گەورە خاوەنى ھىزو دەسەلاتە ، ئەگەر خوا ھىز بە كەسىك نەدات ، ئەوا ھىزى نايىت .

۱۳- ووشەى (ما شاءالله لا قوھ إلا بالله) دەپرىنىكى ئىمانى جوانى قورئانىە ، خاوەنەكەى كاتىك دەيلىت كە بەشتىك لەكەس و كارو مندال و مالەكەيدا سەرسام بىت ، بەوھش سوپاس گوزارى خاوەنەكات ، و بەوھەنگا و دەنەت بۆ بەردەوام بوونى نىعمەتەكەى و ، لەشتىكدا بەكارى دەھىنىت كە پەروھردگارى پىنى رازىبىت .

۱۴- سزاي خوا توشى كافران و لەخۆبايى يان دىت ، بەجۆرىك ھەرچى نازو نىعمەتيان ھەيە تيا دەچىت ، ئەوھش سزاي ئەوھىەكە ھەستاون بە كارى پوچەل و بى مانا و نادروست .

۱۵- كاتىك نازو نىعمەت نامىنىت و پىزق لەناو دەچىت ، ئىنسانى كافرو لەخۆبايى توشى داخ ھەلكىشان و پەشىمانى دىت ، بەلام كاتەكە بۆ پەشىمان بوونەوھ سوئى تيا نەماوھ .

۱۶- لەكاتى دابارىنى سزاو نارەحەتتىدا ، كەسى لەخۆبايى راستى نامۆزگارى كەسە چاكەكارەكانيان بۆ دەردەكەوئەت كە دلسۆبون و نامۆزگارىيان

دهکردن ، ئاواتی دهخواست باوه پریان پی بکات تاتوشی ئەم داخ هه لکیشانه نهییت .

۱۷- ئەو که سهی له گه ل خودا داییت له راستیدا هیچ زیانیکی لی ناکه ویت ئەگه ر دنیاو نازو نیعمه ته کانیش له دهست چوو بییت . و هه ر که سیش له گه ل خودا نه بییت ، ئەوه هیچی دهست نه که وتوووه ، ئەگه ر خاوه نی هه موو شتیکیش بییت له دنیا دا .

۱۸- له سه ر باوه پرداری ژیر پیویسته ، گرنگی به شته به نه ره تیه کان بدات ، ئەو شتانه ی که چاکن و باقین به سه رشته له ناو چوو هکاندا پیش بخت ، و شته جیگه ره کان به سه ر ئەو شتانه دا پیش خات که زوو ده پۆن و له ناو ده چن ، و شته داها توووه کان به سه ر شته به په له کاندای پیش بخت ، و زۆر له و کارانه بکات که له داها تودا بو ژیا نی به سوودو ، و سوودمه ند ده بن و دهستی ده که ویتوه له کاتی که ده پیویستی پیا نیان ده بییت .

﴿ چیرۆکی موزا و بهنده چا که کاره که ﴾

خوای گه وره فه رموو یه تی :- ﴿ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَاتِهِ لَآ أُبْرِحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا (۶۰) فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا (۶۱) فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَاتِهِ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا (۶۲) قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا (۶۳) قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَمْنَعُ فَأَرْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا (۶۴) فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا (۶۵) قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَيْكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلَنَا (۶۶) قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۶۷) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا (۶۸) قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا (۶۹) قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أَحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا (۷۰) فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقْتُهَا لِئُخْرِقَ أَهْلُهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا (۷۱) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۷۲) قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا (۷۳) فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ

قَالَ أَقْبَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتُ شَيْئًا تُكْرَهُ (۷۴) قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا (۷۵) قَالَ إِنْ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا (۷۶) فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلَهَا فَأَبْوَا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا (۷۷) قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا (۷۸) أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا (۷۹) وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْمَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا (۸۰) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاءً وَأَقْرَبَ رُحْمًا (۸۱) وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿ (الكهف / ۶۰ - ۸۲) .

چیرؤکی موساو (خضر) بهنده چاکه کارهکه به دریزئی له فرموده پیغه مبر (ﷺ) باسی هاتووه ، یه کیک لهو فرمودانهی باسی دهکین ، که نه مه دهقه کوردی یه که یه تی : (سعید) ی کورپی (جبر) ده لیت : و تم به (ابن عباس) (علیهما السلام) ، (نوب البکالی) وا گومان ده بات که موسای به نی نیسرائیل ، له موسای هاورپی (خضر) جیاوازه و تی : نهو دور منی خوییه و درؤ دهکات ، له (اُبی) کورپی (کعب) م بیستووه : ده یووت :- بیستوومه له پیغه مبر (ﷺ) ده یووت : موسا (علیه السلام) ههستا له ناو (بنی اسرائیل) دا ، و وتاری خویندهوه ، پرسپاری لیکرا ، کی زاناترین کهسه له ناده میزاد ؟

فرمودی : من زاناترین کهسم ، خوی گه وره سه رهنشستی کرد له بهر نهوهی زانسته که ی نه گیراپه وه بو خوا ، نینجا خوا (وه حی) بو نارد که بهنده یه که له بهنده کانی من وا له (مجمع البحرین) شوینی به یه که گه یشتنی دوو ده ریاکه ، له تو زاناتره ، موسا (علیه السلام) فرمودی : نهی خوییه چون پیی دهگه م ؟ پیی ووترا : ماسیه که له زهمیله یه کدا هه لیکره و برؤ ، له هر لایه کدا ماسیه که ت لی وون بوو ، نهوا له ویدایه ، موساو هاویکی که (یوشع) ی کورپی (نون) بوو ، که وتنه ری ، موسا ماسیه کی له ناو زهمیله دا هه لگرت ، خوی و هاورپکی

پۆشتن ، تا گەيشتنە لای بەردیكى گەورە ، موساو ھاوپیكەى خەویان لى كەوت ، ماسیەكەش لەناو زەمیلەكەدا كەوتە جۆلە جۆل و دەرچوو ، خۆى خستە ناو دەریاكەو ، خوایش ئاوە پەوانەكەى وەستاند ، هەتا وەك تاقىكى سەرگراوەى لیھات ، بوو بە پىگا بۆ ماسیەكەو بوو بە جىگای سەر سوپمانیش بۆ موسا و ھاوپیئەكەى ، ئەو پۆژو شەو پىنگایان كرد ، ھاوپیئەكەى موسا بىرى چوو ھەوالى ماسیەكە بە موسا بدات ، كاتىك پۆژ بویەو موسا بە ھاوپیئەكەى ووت : (خواردنەكەى بەیانیمان بۆ بەینە ، بەراستی لەم سەفەرماندا ماندووين) .

دەفەرمویت : ماندووش نەبوون هەتا لەو شوینە تیپەرى كە فەرمانى پى كرابوو ، ھاوپیئەكەى پى ووت : (لە بیرتە لەو كاتەدا ، كە لە پەناى بەردە گەورەكەدا لاماندا ، لە یادم چوو باسى ماسیەكەت بۆ بكەم ، شەیتان لە بىرى بردمەو ، كە چۆن بە شیوہیەكى سەر سوپهینەر پىگای خۆى بۆ ناو دەریاكە گرتە بەر) موسا (علیه السلام) فەرمووى : (ئەو ، ئەو مەبەستەى كە ئیئە دەمانەویت ، بۆیە ھەر بە شوینی خۆیاندا گەرانەو) .

شوین پى خۆیانیان ھەندەگرت ، هەتا گەيشتنە لای بەردەكە ، پیاویكى بینى خەوتبوو ، بە پارچە جلیك خۆى داپۆشیبوو ، موسا (علیه السلام) سەلامى لیكرد ، (خضر) بەندەكە پى ووت : كەى لەم زەویەى تۆدا سەلام ھەیه ؟ ووتى : من موسام ، ووتى : موسای نەوہى ئیسرائیل . ووتى : بەلى ، ووتى : بەراستی تۆ زانستیكت لا ھەیه خوا فیرى كردوویت من نایزانم ؟ منیش زانستیكم لا ھەیه ، خوا فیرى كردووم ، تۆ نایزانیت ، موسا (علیه السلام) پى ووت : ئایا لەگەلتا بىم ، بۆ ئەوہى ھەندىك لەو پىنمایى یانەى كە فىر كراویت ، فىرى منیشى بكەیت ؟

ووتى : بەراستی تۆ ناتوانیت لەگەل من خۆت بگريت و ئارامگرييت ، ئایا چۆن دەتوانیت خۆت بگريت لەسەر شتىك كە پەى بەئاكامى و ئەنجامى نابەیت ، ووتى :- دەمبىنیت - إن شاء الله - خۆگر دەبم ، و لەفەرمانى تۆ دەرنانچم ، بەندەكە پى ووت :- (ئەگەر دواى من كەوتیت ، پرسىارى ھیچ شتىكم لى مەكە ، هەتا دواتر بۆت باسدەكەم) ووتى :- بەلى ، بەندەكەو موسا پۆیشتن بە كەنارى دەریاكەدا ، كەشتى یەك بەلایاندا تیپەرى ، قسەیان لەگەل كرد

هەلیانگریټ ، (خضر) بەندهکه یان ناسی ، بەبی کرئ هەلیانگریټ ، که چی (خضر) بەندهکه پەلاماری دا ، تەختەیکە لە تەختەکانی ئەو کەشتی یە هی هەلکیشا ، موسا (علیه السلام) پئی ووت : کۆمەلیک ئیمەیان بە بی کرئ هەلگریټ ، که چی تۆ پەلاماری کەشتی یە که یانندا و کونت کرد (بۆ ئەو هی سەرنشینەکانی لە ئاودا بخنکین بەراستی شتیکی زۆر گەورەو ناپەرەوات کرد . ووتی : من نەموت ، تۆ ناتوانیت لەگەڵ من خۆت بگریټ ، ووتی : ئەم لەبیرچونەم لیمەگرەو لەم کارەمدا تەنگە تاوم مەکه) .

دوای ئەو لە کەشتی یە که دەرچوون و بەکەناری دەریاکەدا دەرویشتن ، توشی مندالیک هاتن لەگەڵ مندالان یاری دەکرد ، (خضر) بەندهکه گرتی و کوشتی ، موسا (علیه السلام) پئی ووت : (ئایامندالیکی بی تاوانت کوشت ، بی ئەو هی ئەو هیچ کەسیکی کوشتیټ ، بەراستی کاریکی زۆر ناشیرینت کرد ، ووتی :- من پیم نەوتیت : تۆ ناتوانیت لەگەڵ من خۆت بگریټ ؟) ئەم جارەیان لە جاری پابردوو تووند تربوو ، موسا (علیه السلام) فەرمووی :- (ئەگەر جاریکی تر من پرسسیارم لیکردیت ، ئیتەر هاوڕێیەتیم مەکه) چونکە لەگەڵ من گەیشتیته ئەو ناستە ی گلهییت لی ناکریت . پویشتن ... تاکەیشتنە گوندیک و داوای خواردنیان کرد لە خەلکی ئەو گوندە توشی دیواریک هاتن ، خوار بوو بویەو ، راستی کردەو (دەلیت : کەمیك خوار بوو ، (خضر) بەندهکه دەستی دایە ژیری و راستی کردەو ، موسا (علیه السلام) پئی ووت : هاتینە ناو گوندیک بە میوانی وەریان نەگرتین ، نانیا نەداینی ، (گەر بت ویستایە کرێبەکت وەردەگرت لەسەر ئەم دیوار راستکردنەو یەت . (خضر) بەندهکه فەرمووی : ئەمە جیا بوونەو هی ئیوان من و تۆ یە ، ئیستا ئاگاداریشت دەکم لەسەر ئەو شتانە ی توانات نەبوو خۆتی لەسەر بگریټ و ئارامگریټ) . پیڤەمبەر (ﷺ) فەرمووی :- (خوا پەحم بە موسا بکات ، پیم خۆش بوو

خوی بگرتایه ، ههتا ههوالیان زیاتر بۆ ئیمه باسبکرایه (فەرموویهتی :-
(چۆلهکهیهک هاته سهڕ لیواری کهشتی یهکهو دهنوکی دا له دهریاکه ، (خضر)
بهندهکه به موسای فەرموو : زانستی من و تۆ له زانستی خوای کهم
نهکردۆتوه مهگهر به ئهندازهی ئهوهی نهو چۆلهکه له دهریاکهی کهم کردهوه).

﴿ پێش دهستیکی چیرۆکهکه ﴾

گومانی تێدا نی یه که ئهم چیرۆکه ریژهیهکی زۆر گهوره لهپهندو وانه و
سودو نامۆژگاری گرنگی تیایه . سهرهتاکی وهک له فەرموودهکهدا هاتوه ،
گلهیی خوا بوو له موسا (علیه السلام) کاتیکی زانستی پال دایه پال نهفسی
خوی ، و نهیگێرایهوه بۆ لای خوای گهوره ، پاشان لیبوردهنی تیایه ، ئینجا
پویششت که زانست فیڕ بیئت ، پاشان بهو ئهدهبهی که لهگهڵ (خضر) دا
ههیبوو ، که دهرخستنی ئهدهمی قوتابی بوو بۆ مامۆستاکی که وتی : ﴿ هَلْ
أَتَّبِعُ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴾ واته : (نایا شوینت بکهوم تاله و
زانست و زانیاری یهی پیت بهخشاوه منیش بههرهدار بکهیت ؟) و چۆن (خضر)
زانی که موسا ئارامگر ناییت و خوی ناگریت و ئینکاری دهکات لهو
کارانهدا که بهروالهت خراپن ، بهلام له ناوهپۆکدا حیکمهت و مهبهستی
شاراوهی تیایه ، که تهنها خوا دهیزانییت ، و موسایش زۆر ههزی به حق بووه
به جوړیک خوی نهگرت و بۆ ماوهیهکی درێژ هاوپییهتی (خضر) بکات ،
ئویش ههوالی پێدا: که تۆ ناتوانیت لهگهڵ مندا خوگر بییت ، و له چیرۆکهکهدا
ئهدهبی فیڕ بوونی زانست بهدی دهگریت ، و ئهدهبی زاناو فیڕ خوازی تیایه و
ئهدهبی کهسی زانا لهگهڵ پهروهردگاریدا .

لهو ئهدهبانه ناییت شهڕ نیسهبت بدریته پال خوا ، وهک ئهدهبیکی بهرامبهر
خوا ، لهگهڵ ئهوهی خوا بهدییهنهری خهیرو شهڕه ، بهلام شهڕ پال نادریته پال

١ / (بخاری) له (الانبیاء) به ژماره (٣٢١٩) و مسلم له (الفضائل) دا ریواهیتهیان کردوه .

خوای ، به لکو له هه موو ئه و شتانهی که خوا ته قدیری دهکات و دهیهینیتی
حیکمهت و مه بهستی شاراهوی تیایه لای به شهر ، ئه م ئه ده بهیش له نایه تی
﴿فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا﴾ دا دهرده که ویت ، که کاری خراپکردنی که شتی یه که ی پال
دایه پال خوئی . و له نایه تی

﴿فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا﴾ واته : - (جا
په ره دگارت ویستی کاتیک گه نجینه که یان دهست بکه ویت که گه وره به هینز
بن ، ئه وسا دهریهینین) .

ئینجا دیننه سه ر پونکردنه وهی چیرۆکه که له پوانگی نایه ته قورئانی
یه کانه وه . خوای گه وره ده فهرمویت :-

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ ()
الکھف / ۶۰) واته : ئه ی محمد

(﴿ ﴾ باسی چیرۆکی موسا یادی خه لکی بیئنه ، کاتیک به هاوه لی لای
خوئی ووت : من کۆلناده م و دهرۆم ، ئه گه ر چهنده ها پۆژم پی بچیت ، تا ده گه مه
ئه و شوینه ی که دوو دهریا که به یه ک ده گن ، یان ده گه مه ئه نجام ، یا خود
ماوه یه کی زۆر دهرۆم و ده گه ریم (خوای گه وره ویستی موسا پیغه مبه ر) علیه
السلام) تی بگه یه نیت ، که به نده ی وای هیه ، له بواری تردا شاره زان ، له به ر
ئه وه پینمونی کردوه ، تا بگه ریت به شوین ئه و جوړه که سانه داو ، له وانیش
سود وه ریکریت) .

ئه و (موسا) یه ی له نایه ته که دا هاتوه ، به پینی بو چوونی زۆرینه ی زانایانی
ته فسیر. (موسی ی کوپی عمران) ه ، که یه کی که له پیغه مبه رانی (اولوا العزم) ،
وه ک له پیشتر له فهرموده که دا باسه که ی به دریزتی هات .

کوړه گه نجه لاهه که ییش (یوشع ی کوپی نون) ه ، به (فتی) ناو براوه ،
چونکه له گه ل موسادا بووه و زانستی لی وه رده گرت و خزمه تی ده کرد .

زانا (قتاده) ده لیت : دوو دهریا که : دهریای (فارس) و دهریای (الروم) ن
، دهریای (فارس) په و پۆژه لاته و دهریای (الروم) په و خوړتاوا . ﴿ فَلَمَّا
بَلَّغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴾ (الکھف / ۶۱) .

موسا (علیه السلام) و لاهه که هه ردوکیان پویشتن تا گه یشته شوینه دیاری
کراوه که ، له به ر هیلایکی زۆر هه ردوکیان خه ویان پیا که وت ، له و کاته دا ئه و

ماسی یہی ناو زہمیلہ کہ بیان کہوتہ جو لہ جو لہ و ، لہ زہمیلہ کہ خوئی فری دایہ
دہرو بہرہو دہریاکہ چوو ، و خوئی تیا نو قم کرد .

﴿ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ﴾
(الكهف / ٦٢) .

کاتیک ہر دو کیان لہ خہ وہ کہ بیان خہ بہریان بویہ وہ ، ریگیان گرتہ بہرو
پویشتن ، بہ بیئ نہ وہی ناو پ بدہ نہ وہ لہو ماسی یہی کہ لہ بیریان چوو بوو ، ہر
بہرہ وہام بوون لہ سر پویشتن ، تا زور ماندو بوون ، ئینجا دانیشتن بوئ نہ وہی
ماندو یہ تیان دہر چیت ، لیہرہ دا و لہم کاتہ دا موسا (علیہ السلام) داوای کرد
لہ لاوہ کہی کہ خوار دنہ کہ نامادہ بکات ، کہ لہ ناو زہمیلہ کہ دا بوو لہ گہل ماسی
یہ کہ دا ، وہ لآمی (یوشع) لاوہ کہ بریتی بوو لہ :

﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا
الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبُحْرِ عَجَبًا ﴾ (الكهف / ٦٣) .

باسکراوہ کہ موسا (علیہ السلام) فرمانی چاودیبری و پاراستنی ماسی
یہ کہی سپارد بہ (یوشع) لاوہ کہ ، بہ وہی کاتیک ماسی یہ کہ جو لہی تی کہوت
، ہوائی بداتی ، بہ لآم (یوشع) ووتی : ئەمہ کارئیکی ئاسانہ ، بہ لآم لہ بیر
چویہ وہ لہو کاتہی کہ پیویست بوو لیئ ناگادار بیئ ، لہ گہل نہ وہ دا ووتی :
ئایا ئەو بہرہ گہورہ یہت بیر دیئ کہ لہ تہ نیشتیدا پشوماندا ، نا لہوی ماسی
یہ کہ لہ زہمیلہ کہ دہر پیری و ریگای خوئی لہ دہریاکہ دا گرت و پویشتن ، منیش
کہ ئەو کارہم بینی زور سہرم سوپما نہ وہی کہ لہ بیر بردمہ وہ تہ نہا شہیتان
بوو کہ بوئی باس بکہم ، موسی (علیہ السلام) مونا قہ شہی لاوہ کہی نہ کرد
لہ سر ئەم لہ بیر چو نہ وہیہ ، کہ نیوہی پوژیک رییان پریبوو ، بہ لکو زور دلئ
خوشبوو ، پیئ ووت : ئەوہ ئەو مہ بہستہ بوو کہ دہمانویست ، ئینجا بہ
شوینی خویندا گہرانہ وہ جئ پیکانیان ہلئدہ گرت ، تا بگہرینہ وہ ہمان شوین
کہ لای بہرہ گہورہ کہ بوو ، کہ شوینی گہیشتنیانہ بہ (خضر) بندہ
چاکہ کارہ کہ . لہ خوشیدا ہرچی ماندو بوون بوو لہ بیریان چویہ وہ ، لہ لای
بہرہ کہ دا پیئ دہگن ، شوینی دہر چونی ماسی یہ کہ ش لہ زہمیلہ کہ بوئ ناو
دہریاکہ ، ریگیایہ کی لہ ناو دہریاکہ دا جئ ہیشتبووہ کہ وہ کو تاقی
ہلئکہ ندراوی لی کرد بوو ، ناوہ کہ راوہ ستابوو ، وہ کہ ئەو شیوہیہی کہ ماسی

یهکه خۆی تی فەڕی دا بوو . که ئەمەش نیشانه یهکی پوونهو له سەر شوینه کهو هیج گرفتێکی تیا نی یه . لهو شوینه دا که ناو پرێکیان دایهوه ، بینیان پیاویک لای بهره که دایه ، خۆی به بهرگیك داپۆشیوه ، ئینجا موسی (علیه السلام) سهلامی لیکرد ، بهنده که پینی ووت : که ی لهم زهوی یه ی تو دا سهلام ههیه ؟! سهری سوپما لینی له سهلام کردنه که له زهوی یه کدا ، که لهم دهسته وازهی سهلامه بهتاله ، زانی که نهو که سهی سهلامه که ی لی کردوه غه ریبه ئینجا ووتی : من موسام ، نهو ووتی : تو نهو موسایه ییت که بو نهوه ی ئیسرائیل نیردراویت ؟ فەرمووی : بهلی ، هاتوم بو لای تو تا هه ندیک لهو زانسته ی خۆتم فی ر بکه ییت که لینی فی ربو ییت و به ره داربو ییت . خوای گه وره (خضر) ی به (زانست) هوه باسکردوه . ﴿ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴾ (الکهف / ٦٥) ووتراوه :

(الرحمة) واته : پیغه مبه رایه تی ، و (العلم) واته خوای گه وره له هه ندیک له شاروه کان ناگاداری کردوه ، که له چیرۆکه کدا دهرده که ویت .
کو مه لیک به لگه له سه ر نهو هاتوون که (خضر) پیغه مبه ر بووه ، که ته نها هه ول (اجتهاد) ی زانایانه و (نص) دهقی له سه ر نه هاتوو مه سه له که پرست بکاته وه . له وانه :-

١- نایه تی ﴿ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا ﴾ ئەم (الرحمة) یه په رحمه تی پیغه مبه رایه تی یه ، که خوای گه وره به وه ی داوه .
(خضر) نهو په رحمه تی پیغه مبه رایه تی یه ی که پینی به خشراره ، دلنایای ده کاته ره ، کاتیك له شی کردنه وه ی کاره کانیدا که موسا بینی ، پینی ووت ﴿ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ﴾ ، واته من ئەم سی کاره م کرد ، که وه کو په رحمه تیکی تاییه تی بوو له لایه ن په روه مردگارته وه .

٢- هه روه ها نایه تی ﴿ وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ﴾ خوای گه وره له زانسته ی هه ندیک کار ناگادارو شاره زای کردبوو ، و هه والی شاروه کانی هه ندیک له شته کانی پی ووتبوو .

نهوه زانسته (لدن) ی یه ش لهم نایه ته دا زانسته ی پیغه مبه رایه تی بووه .

٣- قسه که ی موسا (علیه السلام) بو نهو : ﴿ هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتَ رُسُلًا ﴾ ئەگه ر پیغه مبه ر نه بو بییت ، موسا داوای لی ناکات لی وه ی فی ری

زانست ببيٓت . و بەم شيٓوازه له گهٓلى نهٓهواو تگاي لى نهٓهکرد و تهسليمى نهٓههبوو ئەم گفتو گوٓيهش له نيوانياندا پوينهدهدا .

٤- ئەگەر پيٓغهمبەر نهٓبوايه ، (معصوم) پاريززاو نهٓههبوو ، واته رهنگ بوو له ههنديك كاريدا تووشى ههله ببوايه ، نهگينا چوٓن پيٓغهمبەريكى (معصوم) پاريززاو شوٓينى دهكهويٓت و دهيهويٓت ليٓوهى فيٓر ببيٓت ؟ ئەگەر له كاريدكا ههله بكات ، ئيتٓر چوٓن شوٓين پيٓى ههلبگريٓت ، تهٓنها پيٓغهمبەران پاريززاوٓن .

٥- پيٓش دهستى كردنى (خضر) بوٓ كوشتنى منداليك ، بهلگهيه لهسەر پيٓغهمبەرايهٓتى يهكهى ، چوٓنكه كوشتنى نهٓفسيك بهٓبىٓ حهق كارٓيكى رپيٓيدراونى يه ، ئەگەر ئەو پيٓغهمبەر نهٓبوبيٓت ، بهكافر بوونى ئەو مندالهى نه دهزانى و ، بهتاييهٓت كه موساى لهگهٓلهو پيٓغهمبەريشه ، بهكافرى مندالهكهى نهزانويه ، پاشان پونكردهوى (خضر) بوٓ (موسى) بهوهى كهلهبەر كافر بوٓنهكهى كوشتويهٓتى ، بهلگهيه لهسەر ئەوهى كه خواى گهٓوره ههوالى پيداوهو ، فهٓرمانى پيٓ كردوه .

٦- (خضر) پاش ئەوهى كارهكانى پونكردهوه به موساى ووت : ﴿ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ﴾ واته : من بهكارو فهٓرمان و عيلمى خوٓم ئەم كارانهٓم نهٓكردوه له خوٓمهوه ، بهلكو خواى گهٓوره فهٓرمانى پيٓ كردووم ، كه ئەوهش له رٓيگاي (وهى) يهوه بوو .

٧- گلهيى خوا له موسى (عليه السلام) كاتيٓك ووتى : من له ههموو كهس زانآترم ، خواى گهٓوره پيٓى فهٓرموو : (بهندهيهك ههيه له شوٓينى بهيهك گهٓيشٓتنى دوو دهٓرياكه ، ئەو له توٓ زانآتره) ، (خضر) له (موسا) زانآتر بوو ، لهو مهسهلانهدا . كه ناگوٓنجيٓت (الولى) خوا پهٓرست له پيٓغهمبەر زيٓرهكتريٓت .

٨- قسهكه (خضر) بوٓ موسا (عليه السلام) : من لهسەر زانستٓيٓكم لهلايهٓن خواوه ، خواى گهٓوره فيٓرى كردووم كه توٓ نايٓزانيت ، و توٓيش لهسەر زانستٓيٓكيت كه خوا فيٓرى كردويت ، كه من نايٓزانم .

﴿ تئینی و پونگردنه وه ﴾

قورئان هیج (نص) ده قیقی له سسر پیغه مبرایه تی (خضر) نه میناوه و له هیج شوینیکدا ناماژه ی پی نه داوه . نه مهش نه وه ناگه یه نیت که به لگه کان راست نین و پرت ده کزینه وه . نه وه به لگانه ی له سسر پیغه مبرایه تی نه وه هینراون (اجتهادی ظنی) هه ولدان و لیکدانه وهن و له گومانه وه نزیکن , زانایان یه کدهنگ نین له سسر پیغه مبرایه تی , به لکو بابه تی هه ولدانی خویمان بووه . هه رچهنده کاره که جیاوازی راو بو چونی له سسر , هه رکهس ئینکاری پیغه مبر بوونی بکات , کافر ناییت , به لکو بوچونی نه وه پیچه وانه ی کومه لی زانایانه , رهنگه قسه که ی نه وه جیگه ی راستی بیئت .

﴿ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا ﴾ (الكهف / ٦٦)
 موسا (علیه السلام) به (خضر) ی ووت : ئایا مؤله تم ده دهیت هاو پییه تیت بکه م و شوینت بکه م له سسر نه وه ی که هه ندیک له و زانست و عیلمه تم فیبرکه تیت که له لایه ن په روه ردگار ته وه فیبرکراویت , که وانسته بو ریئمایا دوزینه وه ی خهیر ؟

(القاضي) ده لیت : - له م کاره دا نه وه په ری لیبوره دی و نه ده بی جوان په چاوکراوه , موسا (علیه السلام) خو ی به دور له زانیاری باسکرد , و داوای مؤله تی ئی کرد که شوینی بکه ویت , و داوای ئی کرد که ریئمایا بکات و سودی ئی وه ریگریت , به فیبرکردنی هه ندیک له و زانسته ی که نه وه لینی به هه رده ابوه , هه روه ها ده شگونجیت داواکردنی قوتابی بیئت له ماموستا .

﴿ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (٦٧) وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿ (الكهف / ٦٧ - ٦٨)

واته : تو نه ی موسا ناتوانیت خو ت بگریت و نارامگریت له وه ی که له زانستی من ده بیینیت , چونکه نه وه زانسته ی به تو دراوه , توانای نه وه ت

ناداتی که نهیئی نهو کاره بزانیٲ ، نیتر تو چوٲ دهتوانیت خوگرو نارامگریٲت ، لهسهر نهوهی که به هله دهیبینیت ، که ههوالی حیکهتی کارهکته پیٲ نهدراره ، و ریگاکهیشٲ بهناشکرا نهپیکاره .

پیغهمبهران دان بههلهدا نانین و پهسهندی ناکهن ، وریگا پیٲدراویش نی یه که لیئی بیٲ دهنگ بن ، چونکه نهوان لهسهر حیکهتی کاری خوٲان کاردهکن .
﴿ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴾ (الکهف / ٦٩)

لیٲردها مهرجی (خضر) لهسهر (موسا) نهوه بوو ، کهله هیچ کاریکدا قسهنهکات که دهیبینیت ، یان داوای پوونکردنهوهی نهکات ، بهلکو چاوهپریٲ بکات که (خضر) خوئی کارهکهی بوٲ پوونبکاتهوه .

موسا لهسهر نهوه سووربوو که زانستی زیادیٲت و دهشتوانیتٲ نارامگریٲت ، پاش نهوهی (خضر) مؤلهتی دابه

راستی کارهکه نینجا (موسا) بهلیئی دا نارامگریٲت و بهستیشی بهویستی خواوه . وه وتیشی سهریٲچی فهراانه کانت ناکهم . ﴿ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴾ (الکهف / ٧٠)

موسا لهگهل (خضر) ریکهوتن که هاوریٲهتی بکات لهگهشتهکهی یدا ، تالیٲهوه فیٲری زانست بیٲت ، لهسهر مهرجیک که پرسیاری هیچ شتیکی لیٲ نهکات ، تا (خضر) ههوالی پوونکردنهوهی بوٲاس دهکات .

﴿ فَاَنْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴾ (الکهف / ٧١)

ههردووکیان پویشتن ، تاگهیشتنه لیواری دهریاکه ، (خضر) داوای لهیهکیٲ لهکهشتیهکان کرد کهبیانات بوٲ شوینیکی تر لهسهر کهناری دهریا ، کهشتی وانکهه (خضر) ی ناسی و کریسی لیٲ وهرنهگرتن ، کاتیٲک سهرکهوتن و کهشتیهکه پویشٲ ، (خضر) پارچهیهک تهختهی لهکهشتیهکه کردهوه و عهیبداری کرد ، موسایش نهم کارهناٲاست و ههلهیهی بینی ، رهخنهی لهه (خضر) گرت ، وپیئی ووت : نوقمی دهریا بن ، بهراستی کاریکی زورگهورهو ترسناکت نهنجامدا ، و جیگای سهرسورمانه و زیانی گهورهیه ، نایا نهمه پاداشتی کهشتیوانهکهیه که بهبیٲ کریٲ گهیاندینی ؟

نینجا (خضر) ، (موسا) ی بیر هیئایهوه بهومرجهی که له نیوانیاندای بوو ،
 وپینی فرموو :- ﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (الکهف / ۷۲)
 (خضر) بهنده زاناکه ووتی : نهم ووت تو هرگیز ناتوانیت له گهل مندای
 خوږاگریبت ۱۹ .

نینجا موسا داوای لیبورونی کردو عوزری بو هیئایهوه له شکاندنی
 مرجهکهی و پهله کردنی له ئینکاری کردنی له سهر کارهکهی (خضر) .
 ﴿ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴾ (الکهف / ۷۳)
 بهراستی نهم کاره له بیرچونهوه بوو له لایهن منهوه ، بو مرجهکهی نیوانمان ،
 له ناره حهتی نهر کارهی که بینیم ، جائیستا تکام وایه بهناسانی ماملهم له گهلندای
 بکهیت ، واته لیم بیوریت له سهر پهله کردنه کم .

کاتیکی دهروانینه نهم مهسنه له یه له نایه ته گهلدا چهند (سهرگوزشته) یه کی لی
 دهردهینین :-

۱- پیغه مبهران هه ندیک کات شتیان له بیر ده چیته وه ، به لام نهم
 له بیرچونهوه یه نه فی پاریزراوییان لی ناکات .

خوای گه وره به پیغه مبه ره کهی فرموو :- ﴿ وَأَذْكَرَ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ ﴾
 (الکهف / ۲۴) واته : کاتیکی له بیرت چویه وه ، یادی په رومردگارت بکه .

خوای گه وره دهر بارهی ئادهم (علیه السلام) ده فرموویت :
 ﴿ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نُنزِلَ لَهُ الْوَحْيَ ﴾ (طه / ۱۱۵)

واته : سویند به خوا ، بیگومان ئیمه پیشتر په یمانمان له ئادهم وهرگرت
 (که نزیکی دره ختی قه دهغه کراو نه که ویت) که چی بیری چوو ، به مهرجیک
 نه مان بینی پیشتر بریاری کردنی نهم سهر پیچی یه بدات . له بیر چونهوه ی
 پیغه مبه ران ، له دیارده به شهریه کانه ، چونکه نه وان به شهرن ، وله بیر چونهوه ش
 پیویست و لازمه بو نه وه کانی ئینسان . نهم له بیر چونهوه یه له شه یقانه وه نه بووه
 ، چونکه شه یقان ده سه لاتی به سهر پیغه مبه راندا نیه .

جیاوازی ده بینریت له نیوان قسه کهی (یوشع ی کوپی نون) ﴿ فَإِنِّي نَسِيتُ
 الْحُوتَ وَمَا أَنَسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ﴾ (الکهف / ۶۳) . وله قسه کهی
 موسادا : ﴿ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ ﴾ ده بینین (یوشع) بیرچونهوه کهی دایه پال

شهیتان ، له کاتی کدا که موسا (علیه السلام) بیرچونه وه که ی دایه پال نه فسی خوی .

۲- نه وه ی ئینسانی موسولمان ده بیینیت که پیچه وانه ی شرعی خواجه ، ئینکاری ده کات ، و ناتوانیت له سه ری بی دنگ بیئت ، وه که نه وه ی موسا (علیه السلام) بهرام بهر کاری که شتی کونکردنه که ی (خضر) کردی .

۳- بینینی کاره خراپه که - به پیی پوانه تی دهره کی موسا وای لیکرد که په یمانه که ی له بیر چویه وه ، که به سه ر خویدا بریبوی ، نه مهش له بهر ههستیاری موسا بووه ، و به پیی بو چونی نه فسی خوی ره تی کرده وه .

﴿ انطلقا حتى إذا لقيا غلاما فقتله قال اقتلت نفسا زكية بغير نفس لقد جئت شيئا نكرا ﴾ (الكهف / ۷۴) پاشان دابهزینه سه ر وشکانی و که وتنه ری ، ههتا که یشتنه مندالیک ی بچوک ، که له گهل مندالانی تر دا یاری ده کرد ، ئینجا (خضر) به نده زاناکه گرتی و سه ری له جهسته ی کرده وه و کوشتی ، به راستی دیمه ئیک ی زور گه وه و قورس بوو ، نزیک بوو موسا (علیه السلام) عه قلی له ده ست بدات که نه مه ی بین ی نه م کاره یان زیاتر هه ژانندی تاکه شتی یه که ، ئایا نه م منداله چی کرده تابکوژیت ؟ من له کویدام ، ئایا شه ریعت له ناو نه م قه ومه دا نی یه که حوکمیان بکات ، ئایا نه م کاره چی بوو پویدا من بینیم ؟ به راستی موسا (علیه السلام) کوئتروالی خوی له ده ستدا و ئینکاری نه م کاره شی کرد . و ووتی :- سهیره ، نه وه بوچی که سیکی بی گونا هت کوشت ، بی نه وه ی نه و تاوانیک ی وای کرد بیئت و (شایسته ی کوشتنه وه بیئت) سویند به خوا کاریکی ناپه سه ندو ناره وات نه جامدا !! .

نه وه ی له شه ریعتی موسادا هه بوو ، که سیک له باتی که سیکی تر بکوژی ده کوژیت ، و نه م منداله یش بچوک و بی تاوانه ، و هیچ تاوانیک ی کوشتنی نه جامنه داوه ، وه ک گول خونچه یه کی تازه کراوه ی جوان وایه ، پاک و به دووره له هه موو جوړه تاوانیک ، بوچی به م شیوه یه بکوژیت ؟ له نه جامی نه وه ی که موسا نه ی توانی نه م جار هه ش خور اگرییئت ، (خضر) کاره که ی له سه ر قورستر کرد و گله یی ئی کرد ، بویه فه رموی :-

﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ (الكهف / ۷۵)

واته : ئایا پیم نه وتیت که به راستی تو هه رگیز ناتوانیت له گهل مندا

نارامگریبیت و دان به خوئدا بگریت ؟

لہم جارہ یاندا حرفی (لك) ی بؤ موسا زیاد کرد ، نیتر لیڑہدا موسا (علیہ السلام) ناستی کوٹایی بؤ خوئی دیاری کرد، کہ نگہر پرسیاری کرد نہوا جیابوونہویان پروودہدات :

﴿ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ﴾ (الکہف / ۷۶) .

واتہ : موسا (علیہ السلام) ووتی :- نگہر دوای ئەم جارہ پرسیاری ہرشتیکم ئی کردیت ، ئەوہ ہاوریہ تیم مہکہ، بہرستی بہرای من مافی خوئہو لہلایہن منہوہ لیبوردراویت (چونکہ من بہناسانی لہ ہلئسوکہوتی توئی ناگہم) .

بہ پیئی عادہتیش تا سی جار مؤلت دہدریت ، نیتر لہوہو دوا زیاد ناگریت، نیتر موسا کارہکەئی لہسەر نفسی خوئی یەک لایی کردہوہو بپیری کوٹای راگہ یاند . ﴿ فَاَنْطَلَقَا حَتَّىٰ اِذَا اَتَيَا اُمَّلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقُضَ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴾ (۷۷)

﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ (۷۸) ﴿ (الکہف / ۷۷-۷۸) . پاشان پویشتن دەرچون ، ہہتا گہیشتنہوہ خہلکی شاروچکە یەک ، کەلہباشوری (السیناء) بووہ ، بہبەخیلی ناسرابوون لہبەر ئەوکارہیان پرتیان کردہوہکە میوانداریان بکەن و خواردنیان بدہنی ، پاشان بہبرسیہتی دەرچون ، ئینجا لہناو شارہکەدا دیواریکیان بینی ' لاریو بوویہوہ خەریک بوو دەرخوا ، ئینجا (خضر) بہندہ زاناکە ہەلی چنیہوہ و پیک و پیک و چاکی کردہوہ ، ئالیڑہدا موسا (علیہ السلام) نہیتوانی بی دەنگ بیت بہرامبەر ئەم ہەلوئستہ، بویہ ووتی: نگہر بتویستایہ کریہکت بہرامبەر ئەم کارہ و ہردہگرت . پرنگہ برسپہتی زور و بہخیلی خہلکی شارہکە ہوکاری بووبن ، تاموسا ئەم قسہیہی کردبیت، بویہ وای بہباش زانی کری و ہریگریت ، ئەوہ کارہکە بوو بہسی جار، موسا (علیہ السلام) سہری سوپما وای لیکیادیہوہ کە خہلکی ئەم شارہ شیاوی ئەم پزلیگرتنہ جوانہ نین، ئینجا (خضر) ہوکاری لیکی جیابوونہوہی بؤ باسکردو ووتی: ﴿ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ﴾ واتہ: نیتر لیڑہ بہدواوہ کاتی جیابوونہوہی من وتویہ .

کاتیک (خضر) حیکمته تی چاک کردنه وهی دیواره که ی بؤ پونکرده وه ووتی :
﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ
أَبُوهُمَا صَالِحًا فَرَأَدَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ ﴾

لهم نایه ته نه دا سی خالی گرنگ و مرده گیرین :

۱- خه لکی شاره که به خیل و دست نوقاو بوون ، له مه دا گه یشتبوونه
کو تایی ، کاتیک دوو پیاوی غریب به دوا یاندا پویشتن ، خواردنیان پی نه بوو ،
واچاک و جوان بوو ، پرزیان لیگرتانایه و خواردنیان دایه پییان ، به بی نه وهی
خویان داوای بکه ن . به لام نه یان کرد ، به لام (خضر) و (موسا) له ناچاریدا
داوای خواردنیان لیده که ن تابییخون به لام له بر زور به خیلان ، خواردنیان پی
نه دان ، و ، دستیان نابهریانه وه .

۲- دیوارنیکیان له ناو شاره که دا بینی خه ریک بوو دهروخا ، به لام قورنان ،
به جوانی لیگدانه وه و دهربرینه که ی خوی ویستی پوخانه که ی پال داته وه پال
دیواره که خوی ، واته : دیواره که دهیویست بروخیّت .

هه ندیک له زانایان ده لئین : هه مه له شیوازی دهربرینی (مجاز) ی قورنانه ،
هه گهر نا ، خودیوار بی گیان و بی زمانه ، و خاوه نی هیچ (إرادة) ویستیک نی یه
به لکو (إرادة) ویست ، له سیفته تی زیندوه کانه ، به لام له پیشتر وایه که هه م
دهربرینه (مجاز) ی نی یه و (حقیقی) پستی یه ! هه موو دروستکراویک
(ویست) ی خوی هه یه ، هه گهر پوهک و بی گیانیش بیّت ، به لام هه م ویسته
وهک ویستی به شهر یان زیندوه کانی ترنیه !

پاشان کی ده لئیت دیوار مردوه یان بی گیانه ؟ بی گومان ژیان تیایه ، وایی
دیت ، و به ناستی خویشی ده بیّت ، به لام هه رگیز وهک ژیان به شهر نیه . ژیان
تیایه ، به لام وهک ژیان زیندوه کانه نا ، واته (إرادة) ویستی هه یه ، به لام وهک
هی زیندوه کانه نا . هه گهر تییینی دهربرینی ﴿ جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ ﴾ بکه ین ،
ده بیسنن تیپروانینیکی فه نی جوان و ناوازه ی تیدایه ، و پیناساندنیک
دیواریشی تیدایه ، - که سفه تیکی زیندوه کانی بؤ داناوه - که إرادة - یه ،
هه گهر شیوه دیمه نه که ی بیننه بهر چاری خومان ، نزیکه وای ببینن که
دیواره که دهیویت بکه ویّت و بروخیّت ، هه گهر (خضر) چاکی نه کردایه وه .

۳- چاك كردنه وهی دیواره که له لایهن (خضر) هوه ، به بیّ نه وهی که سیک داوای لی بکات ، وه به بیّ نه وهی له گهل که سیکدا ریکه وتبیت کرئی لیوه رگریت ، نه وه دهگه یه نیت که موسلمان حزی له کاری خهیره ، و سوره له سهر پیشکش کردنی یارمه تی بو که سانی تر ، نه گهر داواشیان لینه کردبیت نه وه دهگه یه نیت که کاری خهیره ، پیوستی به مؤلته وهرگرتن نیه .

۴- (خضر) له چاگردنه وه و راستکردنه وهی دیواره که دا له سهر حهق بوو ، چونکه خوای گه وره ناگاداری کردبوو به بوونی (کنز) گه نجینه یه که له ژیریدا ، نه گهر دیواره که بروخایه ، و خه لکی به خیلی شاره که بیانبینیایه وه پیمان بزانیایه ، دهستیان به سهر یدا دهگرت .

۵- گه نجینه که هی دوو منالی بی باوک بوو له شاره که دا ، که بچوک بوون ، نه گهر دهریکه و تایه ، نه مان بی دهسلات بوون که ده ریبهینن و بیانپاریزن له ناو خه لکی شاره که دا ، له بهر نه وه (خضر) دیواره که ی چاک کرده وه تانه و کاته ی گه وره ده بن .

۶- نایه تی: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ به لگه یه له سهر نه وهی که دایک و باوکی چاکه کار شوینه واریان له سهر چاک بوون و پاراستنی منداله کانیان هیه . به وهی چاکه ی باوکه که وه خوای گه وره (خضر) ی نارد ، تادیواره که بو دوو منداله که هه لچنیتته وه

۷- شاردنه وهی مال و سامان له ژیر دیواره که دا له لایهن پیاوه چاکه کاره که وه ، به لگه یه له سهر ریکه پیدانی هه لگرتنی مال و سامان و پاشه که وت کردنی ، و به کار هی نانی له کاتی پیوستی دا .

﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾
(الكهف / ۷۸)

واته: (خضر) به ندهزانا که وتی : - ئیتر ئالییره به دواره کاتی جیابوونه وهی نیوان من و تو یه ، من پاش که میکی تر تو ناگادار نه که م له حهقیقهت و سهر نه نجامی نه و شتانه ی که نه تتوانی له بهرام بهریانه وه نارام بگریت .

﴿ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴾ (الكهف / ۷۹) .

زانا (الشنقيطي) دهليٲت: له ديوي ئاشكرای ئهم ئايه ته دا واده رده كه ويٲت , كه ئهم پاشايه دست به سر هم مو كه شتیه كدا ده گريٲت , ئيتر بيٲ عهيب بيٲت يان عهيب داربيٲت , به لام له نايه تيكي تر وه تيده گهين كه دست به سر كه شتیه عهيب داره كاره كاندا ناگريٲت , وه كه فرمويه تي: ﴿ فَأَرَدْتُ أَنْ أُعِيبَهَا ﴾ واته: ويستم عهيب داري بكم , تادهستي به سر دا نه گريٲت , ئهمه حيكه تي كونه ردي كه شتیه كه بوو . پاشان (خضر) روني كرده وه كه مه بهستي له كونه ردي كه شتیه كه به , بوٲ خاوه ني و كه ساني ناوي سه لامه ت ده بيٲت , له وه ي كه ئهو پاشايه داگيري بكات , چونكه عهيب دار كرده كه ي ده پيار ريزيٲت خاوه ني ئهم كه شتیه , كه سانيكي هه ژار (مسكين) بوون , له بهر هه ژاري خو يان , بهر گه ي دست به سر داگرتني كه شتیه كه يان نه ده گرت , و پرنگ بوو خيزان و منداله كانيان برسي بوونايه , به هو ي ئهم دست به سر داگرتنه , پرنگ بوو ئهو پاشا گو مرپاه ش هه رچي له ناو كه شتیه كه دا بوو هه مووياني بكوشتايه , ناي (خضر) نه بوو كه مافي دابه هه موو هه ژاره پاك و بيٲ تاوانه كان , كه كزيان له موسا و مرنه گرت له گه ل هه ژاريه كه يشياندا ؟ كه شتیه كه ي ئه واني له دست به سر داگرتن پاراست , به راستي ئهمه نه يني يه كي گه وره يه , كيٲ ده يزانيٲ له پشت زيان گه يان دني بهم كه شتیه سو ديكي گه وره تر دست ده كه ويٲت , ئه گه ر خواي گه وره (خضر) ي ليٲ ناگادار نه كرده يه له وه ي كه روده دات , كه له لاي كه ساني تر ناديار بوو .

كاتيک (خضر) ئهم كاره ي كرد چه ند شتيكمان بوٲ دهرده كه ويٲت :-

١- هه ژاره كان كه شتیه كيان هه بوو ئه مه ش به لگه يه له سر ئه وه ي كه (مسكين) هه ژار , ده شيٲت هه نديك مال يان كهل و په لي هه بيٲت , به لام به شي هه موو پيدا ويستي يه كان ي ناكات , به لام (الفقير) نه بوو , ئهو كه سه يه كه خاوه ني هيج شتيك ني يه .

٢- وشه ي (وراء) واته (امام) پيش يان به رده م واته : له پيشيانه وه پاشايه كي ستم كار هه يه , هه ركاتيك كه شتیه كي چاك و بيٲ عهيب به لايدا بروات , داگيري ده كات , و دهستي به سر دا ده گريٲت , نه موسا و نه كه ساني تر به مه يان نه ده زاني , له كاتيكا خواي گه وره (خضر) له مه ناگادار كرد بوو . وه وه ي بوٲ كرد كه كه شتیه كه كون بكات تا پاريززاو بيٲت .

۳- لهه لئسوکه وتی (خضر) هوه تی دهگین ، که پاشاکه تهنه کهشتی چاک و بی عهیبی دهگرت .

۴- کاری پاشاکه شتیکی سهیر پیشان دهدات ، چونکه کاری نهو بریتیه له پاراستنی بهره دسته کان و گهله که ی . به کهس و شت و مهک و مال و سامانیانه وه ، و ده بیئت پاریزه ریان بیئت و نه هیلیت کهس دست دریژی بکاته سهریان ، به لام نه م پاشایه ده گوپیت بو که سیکی ریگر . و پله و پایه و سوپاکه ی ترخان دهکات بو نه م کاره ، نه مهش کاریکی گه وره و به لایه کی ناره حه ته .

۵- له کاتی گه نده لی کار به ده ستاندا ، خه لکی پرزگاریان نابیت بیجگه له بانگ خوازان و چاکه کاران ، به جوړیک که نه وان ده بنه هیواو کهسانی پرزگار کهر ، که پرو به پرووی ستم و خراپه کاری و زور داری و لادان ده وه ستینه وه ، وه که نهو کاره ی که (خضر) کردی .

۶- ناوردانه وه یه کی جوانی تیدایه که بریته یه له : (خضر) توانی که شتی که بیاریزیت ، له ریگای عه ییدار کردنیسه وه ، هه ندیک جار چاکسازی گشتی پیویستی به که میک عه ییدار کردن هیه ، وه ندیک جار چاکه تیکه لاری هه ندیک خراپه ده بیئت ، نه گهر کاتیک کاره که به و جوړه بوو ، نه وا بیگومان کهسی چاکه کار ، واخوی ده بیینته وه ناچاری نه وه کاره ده بیئت .

نیسلام واجبی دهکات که سزا جی به جی بگریت بو پاراستنی نه ته وه و دین و نه خلاق ، کوشتنه وه ی بکوژ و بهرد باران کردنی داوین پیس و برینی دهستی نر ، له پرووی ناشکراییه وه ، خراپه کردن و شکاندن و له ناو بردنی پوچه کانه ، به لام گرنگن تا چاکه و چاکسازی بیته به ره م ﴿ وَأَمَّا الْعُلَامُ فَمَا كَانَ أَبَوهٗ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْمَقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا (۸۰) فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴾ (الکهف / ۸۰-۸۱) .

واته : منداله کهیش (که کوشتم) دایک و باو کیکی نیمانداری هه بوو . ترساین له وه ی که به سهر که شی و بی دینی و خوانه ناسی هیلاک و ماندویان بکات (چونکه هه رله نیستاوه سهر که شی و لاساری پیوه دیار بوو) . به و کاره مان ویستمان که په روه ردگاریان (له جیاتی نهو) پاکتر و چاکتریان پی به خشیت ، و به مندالیکی خاوهن به زهیی و میهره بانتر به ره وه ریان بکات (منداله کهیش به هه شتی بیئت) .

نه گهر هه لویسته یه کی خیرا له سهر ئه م نایه ته بکه ین ، ئه م خالانه ی خوارمه هسان
دهستا ده که ویت :-

۱- کوشتنی مندالیکی بچوک له لایه ن (خضر) هوه ، کاریکه له پاره تدا
دهبیت ئینکاری بکریت . له بهر نه هوه موسا ئینکاری کرد ، ئه م کاره ی موسایش
بانگه وازکردن بوو بو دژایه تی کردنی خراپه ، و ناشکراکردن و دهرخستنی
خراپه کان .

۲- قسه که ی موسا بو (خضر) ی کرد : ﴿ أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ﴾
به لگه ی تیاپه له سهر نه هوه ، که به پینی شمرع کوشتن دروسته ، که کوشتنه هوه ی
بکوژه بهرام بهر بهو نه فسه ی که کوشتویه تی، له بهر نه هوه موسا

(علیه السلام) ئینکاری کوشتنی منداله که ی کرد ، چونکه شیایوی کوشتن
نه بوو ، چونکه ئه و که سیکی نه کوشتوه تاله بریا بکوژیته وه . به لگه ی قورئانی
له سهر ئه مه هاتوه وه ک ده فهرمویت :- ﴿ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا ﴾
(المائدة / ۴۵) . واته : (له توراتدا پیوستمان کردوه له سهر یان ، که به پرستی
هه رکه سینک ، که سینک بکوژیت دهبیت بکوژیته وه ، و چاوی یه کی که کوژیریکات ،
دهبیت چاوی کوژیریکیته وه و ، لوتی یه کی که عیب داریکات ، دهبیت لوتی
عه یی داریکاته وه ، و گوینی یه کی که بریت ، دهبیت گوینی بپرته وه ، دانی یه کی که
بشکینیت ، دهبیت ددانی بشکینریته وه ، و برین و زامه کانیش ههروه ها توله یان
به گویره ی خوی بو ده سه ندریته وه) .

له م نایه ته یشدا به لگه یه که تره یه که کتیبه ئاسمانیه کان له زوژیک
له حوکمه کاندایه که وتون و بریاریان یه که بووه .

۳- موسا (علیه السلام) له ره خنه گرتنه که ییدا جیاوازی کرد له نیوان
کاره کانی (خضر) دا ، کاتی که شتی یه که ی عیب دار کرد ، پینی فهرموو :- ﴿
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴾ به لام له کاتی کوشتنی منداله که دا فهرمووی :-
﴿ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ﴾ .

(إِمْرًا) واته : ناشایسته و گه وه .

(نُكْرًا) واته : زور ناپه سه ند و ناره وا .

(نُكْرًا) زیاتر ئینکاری کراوه له (امرًا) ، وه که نه هوه ی قوناغی دووم قورستر

بووه له ئينكاري كردندا ئەمەش تەنھا بۆ ئەم دوو كارە بووه ، له پووالەتدا ديارە كاري كوشتنه كه زياتر ناڤهوا و ناپهسهند بووه ، لهبەر ئەوه به ووشهيهكي تر دەري بڤي .

٤- له جاري دووه مدا (خضر) به موساي ووت : ﴿ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ بهلام له جاري يه كه مدا له كاتي عه پيبدار كردني كه شتي يه كه دا پيئي ووت :- ﴿ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ ، تيبيني ئەوه ده كه ين ووشه ي (لك) ي بۆ زياد كرد ، ئەم زياد كردنه بۆ (تاكييد) دلنيا كردنه وه بوو ليئي دلنيا كردنه وه له جاري دووه مدا ، چونكه موسا (عليه السلام) بۆ دووه جار ئينكاري كرد ، وهك ئەوه ي (خضر) پيئي بلئت : ئايا پيم نه وتيت ، به تووم نهوت ؟ . من به دلنيايي باش ده زانم توو خوگرو نارامگر نابيت له گه ل مندا ، دلنيام كه توو ره خنه ده گريت ، من ئەوه م به توو ووت ، و دلنيام كردوه ليئت .

٥- موسا ههستي كرد به وه ي كه ده بيت شهرم بكات له ره خنه گرتني له (خضر) ، لهبەر ئەوه پيئي ووت :- ﴿ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي ﴾ له م كارهدا (موسي) په له كردني پيوه دياربوو .

٦- (خضر) پونيكرده وه ، ئەوه ي كه پالنه ر و هوكار بوو بۆ كوشتني ئەو منداله ، ئيمانداري دايك و باوكي و كافري خو ي ، نه گه ر بمايه ته وه تا كاتي گه ره بووني ، له گه ل ئەوه ي كه هه ردوكيان باوه رداربوون ، بهلام منداليكي بي باوه رپيان بوو . ئەمەش به لگه يه له سه ر ئەوه ي كه پياو چاك هه نديك جار مندالي ناباشي ده بيت ، و هه نديك جار بي بروا ده رده چن . ئەمەش ئەوه ناگه يه نيئت كه باوك كه م و كورتي بنويينيئت له ئاموژگاري كردني منداله كانيدا ، ده بيت په ره رده يان بكات و ئاراسته يان بكات و هه ليان بسه نگينيئت ، ئەمەش واجبه له سه ري ، نه گه ر كه م و كورتي بنويينيئت و بهو كارانه هه لئه سيئت ، ئەو تاوانبارة ، ره نكه هه نديك جار منداله كه كافر بيئت و له ده ست باوكي ده رچيئت ، له م كاته دا باوك ده سه لاتي به سه ري دا ناييئت ، له سه ر ئەمەش لومه ناكريئت .

٧- بينگومان باوكي چا كه كار پازي نابيئت تەنھا يه كيئ له كوپه كانيشي كافر يان ياخي يان خراپه كار بيئت ، به لكو ئازار ده گات به دلي و خه فه تبار ده بيت و له سه زادا ده ژي ، قسه كه ي (خضر) ئامازهي داوه به مانه ، وهك فه رموي :-

﴿مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ واته : (ترساین له وهی که بهسه رکهشی و بی دینی و خوانه ناسی هیلاک و ماندوویان بکات) .

۸- هه ندیك جار مردنی نه وهی گومراو سه رلیشییواو ده بیته مایه ی نیسراحت و حه وانه وهی دایک و باوکی و ده روکردنه وه لییان ، وهک (خضر) ووتی :- ﴿ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴾ کاتیک ئه وکوره گومراهیه یان مرد ، دایک و باوکه که داواده کهن له خوا که بویان قهره بوو بکاتوه ، و داوا له خوای گه وره ده کهن که بویان بگوزیت به پاکترو چاکتر و به به زهی ترو میهره بانتر .

۹- ئایه ته که ئامازه ی تیا به ، که کهس له ئیمه رینگه ی پی نادریت پهیره یی ئه م کارانه ی (خضر) بکات ، بۆ هیچ کهس ناگونجیت مندالیک بکوژیت ، به به لگه ی نه وهی که ئه و دهیزانی کافر دهرده چیت که گه وره بوو ، و خوای گه وره بوو هه والی دا به (خضر) به م کاره ، و داهاتوی ئه و منداله ی پیشاندا ، چونکه داهاتوو غه یب و شاراوویه ، ته نها خوا دهیزانیت ، خوای گه وره بۆ هه ندیك له پیغه مبه رانی خو ی دهرده خات ، که خو ی بیه ویت .

به لام خه لکی تر بیجگه له پیغه مبه ران ، بیگومان غه یب نازانن . کی به و کهسه ده لیت ئه م منداله کافر دهرده چیت؟ که له دوا ی پیغه مبه ری خوا ﴿ ﴿ ﴾ وه حی راگیراوه ؟

﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ (الکهف/ ۸۲) واته : ئه و دیواره ی که هه لم چنی و راستم کرده وه ، بی نه وهی کرئ ی له سه ر و مرگرم ، که لاربوو بوویه وه و خه ریک بوو دهروخا ، له ژیریدا گه نجینه یه کی زیرو زیوو شاردرابویه وه ، هی دوو مندالی بی باوک بوو و باوکیشیان پیوا یکی چاکه کارو له خواترس بوو ، و خوای گه وره یش له بهر باوکیان ، ئه م گه نجینه یه ی بۆ پاراستبوون ، زانایانی ته فسیر ووتویانه : چاکی باوک سوودی بۆ منداله کانیان هه یه ، خوای گه وره به م کاره ویستی ئه و دوو مداله گه وره بین و پی بگهن و پاشان ئه و گه نجینه شاراوویه له ژیر دیواره که دا دهریه نین ، ئه مه ش په حمه ت و به زه یی بوو له لایه ن خواوه بۆ ئه وان ، ئینجا (خضر) ووتی : من ئه م کاره م له

خۆمهوه نه کرد و به فهرمانی خۆم نه بوو ، ئه وهی تۆ بینیت له عه یبدار کردنی که شتی یه که و کوشتنی مندا له که و چاک کردنه وهی دیواره که ، له کار و هه و لدا نی خۆم نه بوو ، به لکو به فهرمانی خوا کرد من ، و پو نکر د نه وهی ئه م کارانه ش ، که تۆ نه تتوانی خۆت بگریت و ئارامگرییت به رامبه ریان و په خنه ت له سه ر گرتن ، به م جوړه بوو که بۆم باس کردیت و هه و آلم پیدایت .

پاش ئه وهی که (خضر) نه ینی ئه نجامدانی کاره کانی بۆ موسا (علیه السلام) لیکدایه وه ، و راستی یه که ی بۆ ده رخت ، نیتر موسا (علیه السلام) زانی (خضر) له سه ر حه ق و راستی بووه له و کارانه یدا که ئه نجامی دابوو ، و دانیابوو که به رژه وهندی له و کارانه دا بووه که ئه و ئه نجامی داوه .

﴿ سوود وانه گرنه کانی چیرۆکه که ﴾

۱- زانا (القاسمی) ده لیت :- (السیوطی) له (الأکلیل) دا ووتوه یه تی :- له م ئایه تانه دا ده رده که ویت ه یچ گرتی ئی نی یه له سه فه ردا که سی ئک ها و پێ و ها و ده م و خزمه تکاری هه بییت ، خوشتر و باشتر وایه که سه فه ره که بۆ فی ربونی زاست بییت) و تویشووی سه فه ریش ناماده بگریت .

له گه ل ئه وانه شدا نه قی ئه وه نه کریت که پشت به خوا ببه ستریت و نیسه تدا نی له بیر چونه وه و کاره نا ره واکان بۆ پال شه یقان دروسته و نابییت نیسه ت بدریته پال خوای گه وه ، و ده بییت که سی ماموستا و فی رکه ر لی بوردنی هه بییت به رامبه ر ئه و که سه ی لی وهی فی رده بییت و ، ئه گه ر پله که یشی له پله ی ئه و خوارتر بوو .

زانا (البیضاوی) ده لیت :- له سووده کانی ئه م چیرۆکه ئه وه یه که مرو ؤه نابییت به زانستی خو ی سه رسام بییت ، و ده سپیشکه ری نه کات بۆ کاری ئک که خو ی به جوانی دانه ناوه ، په نگه نه ینی یه کی تیابییت و ئه و نه یزانییت ، و

بهردهوام بیټ لهسهر فیږیوونی زانست و خوئی به بچوک و کهم بزانیټ لای مامؤستاکی ، و پرچاوی نهدهبی جوان بکات له قسهکردندا ، و کهسی تاوانکار لهسهرکردنی تاوان به ناگا بهینیټهوهو لیی ببوریټ ، تا ټه و کارهی لهسهری سوربوه چی به جیی بکات و پاشان لیی دورور بکهوټهوه .^۱

۲- زانا(القاسمی) هر خوئی دهلیټ:له(الانتصاف)دا هندیك سهرگوزشته دهریارهی ټایهتهکان هاتووه لهوانه :-

(الناصر) دهلیټ : نهوهی هوکاری پالنهټر بوو بو موسا دهستیټشکهری بکات ، بو ټینکاری کردنی ټهو کارانه و پاراستنی حهق و راستی ، له کاتیكدا (خضر) کهشتی یهکهی عهیبدار کرد ، فهرمووی : ﴿ خَرَقَهَا قَالَ أَخْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا ﴾ نهیفرموو : (لِتُغْرِقَنَا) نهفسی خوئی له بیرچوو ، و سهرقال بوو به غهیری خوئیوه ، لهو حالتهدا که هرکهس دهیوت (نفسی نفسی) (خوم خوم) کهس گوئی به مال و منداال نهدهدا ، ټهوهش دیمهنی حالتهی نوقم بوون بوو ، پاک و بیگهردی بو ټه و خوایهی که پیغهمبهران و هلبزیردراوانی خوئی له ناموزگاری کردنی حهق ناگادارکردهوه و سوز و میهرهبانی پیداون و نهرمی له دلیماندا چاندووه .

۳- زانا (عبدالرحمان بن ناصر السعدی) دهلیټ :- لهم چیرؤکهدا چند وانهیهکمان دهست دهکهوټ لهوانه :-

لیبوردهیی کهسی بهرپز بو فیږیوون لهو کهسهی که پلهی لههی ټهو خوارتره ، بی گومان موسا له (خضر) له پیټتر بووه و ریزدارتر بووه .
- فیږیوونی زانایهکی پلهبهرز و ریزدار لهو زانستهی که هیشتا فیږی نهبووه ، لهو کهسهوهی که فیږی بووه و لیی بههرهدار بووه ، با پلهی لهویش نزمتر بیټ ، موسا یهکیك بووه له پیغهمبهره گهره و ناودارهکانی (اولی

العزم) كه خواى گهوره زانستىكى وا زۆرى پى بهخشى بوون، كه به كهسى غهبرى خۆيانى نه بهخشى بوو، بهلام لهو زانسته تايبهتهى لاي (خضر) ههبوو لاي ئهو نهبوو، لهبەر ئهوه زۆر چهزى دهكرد فيرى ببيت .

- زانستى به سوودو بهكهلك ئهو زانستهيه كه پىنمايى بكات بۆ حق و راستى، هەر زانستىك بهو جوړه بوو، ئهوه بهسووده، هەرچيش لهو شيوازه نهبوو، يان ئهوهتا زيانبهخشه، يان هيچ سوديكى تيا نى يه وهك فهرمووى :- ﴿أَنْ تَعْلَمَنْ مِمَّا عَلِمْتَ رُشْدًا﴾ (الكهف / ٦٦).

- هەر كهس ئارامگر و خوڤاگر نهبيت لهسەر هاوپييهتى كردنى زانا و بههيزو خوڤاگر نهبيت لهسەر پىنگاي فير بوون، ئهوه كهه و كورتى نواندوه و ئههلى گهيشتن بهو زانسته نى يه، و هەر كهس ئارامگرتنى نهبوو، زانستى دهست ناكهويت، و هەر كهس پيش ئارامگرتنى بهكارهينا و لهگهلى يهكانگر بوو، ههموو كاريكى دهست دهكهويت كه ههولى بۆ داوه، بيگومان (خضر) عوزرى له مووسا قبول كرد كه نهيتوانى ئارامگرينت لهسەر دهستكهوتنى زانسته تايبهتهكه .

- ئاگادار كردنه وهيهكى تيايه لهسەر ياسايهكى بهناوبانگ و گهوره، كه بريتيه له لابردي شهيكى گهوره، به ئهجامدانى زيان و شهيكى بچوك و سووك، و پهچاوى بهرژهوهندى گهورهتر بكرينت، بهلهدهستدانى كهه و بچوكه كهيان، بيگومان كوشتنى مندالئىكى بچوك شهپوتوانه، بهلام ئهگهه بمينئتهوه تاگهوره ترييت، شهپهكهيش زياتر و گهوره ترييت، ومانه وهى منداله كهيش بهبى كوشتنى، لهگهله ئهوهى كه بهئاشكرا بهخهير دهردهكهوت، بهلام خهپهكه لهوهدا بووكه دايك و باوكى لهسهردينى خويان بميننهوه، ئهههيان له پيشتره خهپهروچاكتره، لهبهرئهوه (خضر) كوشتى دواى ئهوهى كه خواى گهوره ئيلههمى راستى بوكرد، ئيلههمى شاراوه به پلهى نيشانه ئاشكراكان ديت له حهقى غهبرى خويدا . - ياسايهكى گهوره تريش ههيه، بريتى يه لهوهى كه ئينسان كاريك لهسهرمال و سامانى غهبرى هى خوى بكات، ئهگهه بهرژهوهندى و دورخستنه وهى شهپى تيا بوو، ئهه كاره پىنگه پيدراوه بهبى مؤلهت و هرگرتن، تهنا نهت ئهگهه بوو بههوى لهناوچونى

هەندیک مالم و سامانیش ، وەك ئەوێ كه (خضر) كەشتی یەكەى عەبیدار كەرد ، بەم ھۆیەو ە لە داگیركاری پاشاكە پزگاری كەرد . - بۆبەندەكان و اجوان و گونجاو ە كە لە ھاوێی یەكەى جیانەبیئەو ە لە حالێك لە حالەكاندا ، بەلكو بەو ەفاییت لەگەڵیدا ، تائەوكاتەى بوارێك بۆئارامگرتن نامینیئەو ە ، بەیەكەو ەمانەو ەى دوو ھاوێی و ھاو ەل لەگەل یەكترى ، لەغەیری ئەوكارانە كە حەزەر و قەدەغەیان لەسەر ە ، پێگە پێدراو و پەسەندە ، و ھۆكارن بۆمانەو ەى ئەو ھاو ەلێ بونەو دانیكاراوەتەو ە ، ھەر وەك نەبوونی پێكەوتن ھۆكارە بۆدایەران و لێك جیابوونەو ە .^۱

۴- ئاشكراو شاراوەكان لەمەسەلە گەرنگەكانن كە لەم چیرۆكەو ە فێردەبین ، لەسەرمان پێویستە پەلەنەكەین لەدەر كەردنى بێراردە بەئاراستەى روداوەكاندا ، كە لە ژیانماندا پوودەدەن ، كە پەنگە ھەندیک كات نەبیئە جیگای سەرسوڕمان لەمان ، زۆرێك لە پووداوە ھەن حەزبەبێنیان یان بیستنیان ناكەین ، بەلام پاش ماو ەیەك پووندەبیئەو ە كە ئەم پووداوانە ھیچ نەبوون ، بەلكو تەنھا جۆرێك بوون لە پووداوی شاراوەى خواىی ، قورئان ناو ەپۆكى ئەم راستیە لەئایەتى : ﴿عَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة / ۲۱۶) دا پوندەكاتەو ، واتە (پەنگە شتیکیان لەناخۆش بیئ ، كە چى خەیر لەو ەدایئ ، ھەر و ەما لەوانە یە شتیكتان پى خۆش بیئ ، كە چى شەرلەو ەدایئ ، بێگومان ھەر خواوەزانئ (خەیرلەچیدا یە) ئیو ە نازانن) .

﴿ جبرؤکی (ذی القرنین) ﴾

خوای گه وره ده فرموویت :- ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَلْتُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا (۸۳) إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا (۸۴) فَأَتِيعَ سَبَبًا (۸۵) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذَّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا (۸۶) قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا (۸۷) وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا (۸۸) ثُمَّ أَثِيعَ سَبَبًا (۸۹) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلِعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سَبْرًا (۹۰) كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا (۹۱) ثُمَّ أَثِيعَ سَبَبًا (۹۲) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا (۹۳) قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا (۹۴) قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا (۹۵) آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغَ عَلَيْهِ قَطْرًا (۹۶) فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا (۹۷) قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴾ (الكهف / ۸۳ - ۹۸) .

پیش دستپیگردنی جبرؤکه که :-

نه مه جبرؤکی چواره مه له سورتهی (الكهف) دا ، جبرؤکه که وه لام بوو بوؤ هاوهل دانهرانی مه که که پرسایریان له پیغه مبهر (﴿ ﴾) کرد ، دهر بارهی نهو پیاره ی که به (ذی القرنین) ناسرابوو ، شیوازی قورنان له گپرانه وهی جبرؤکدا ، خوئی له دریزه پیدان و پوونکردنه وهی زورلاده دات ، که هیج حکمهت و په ندو وانه یه کی له پشتته وهنی یه .

تهنها به و نامازهو په ندو ناموزگار بیانه نیکتی فاده کات که له ناو جبرؤکه که دا هاتوه ، وخه لکی له سر (ذی القرنین) راو بوچونی جیاوازیان هیه : نایا پیغه مبهر بووه یان پاشا ؟ هیج که سیکی (معصوم) هه والی له سر پیغه مبهرا یه تی نه هیناوه ، وهیج به لگه یه کیشیان له نایه ته دا له سر ی دست نه که وتوه که ده فرموویت: ﴿ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴾ له گه ل

نايه تي : ﴿ قَلْنَا يَا نَا الْقَرْنَيْنِ ﴾ نهوهي ليكي دهدهنهوه هيچ جيگيرو چهسپاوني يه ، ههروهه رابوچووني جياوازيشيان لهسر ناوي ههيه . نهوهي لهناو نايهتهکاندا دهردهکهويٽ ، نهو پاشايهکي باوهرداربووه ، خواي گهوره هوکارو تواناي پاشايهتي پيداوه ، که بتوانيت پيئي بگاته پروهمهلات و پروژناواي زهوي ، کهسيکي دادپهروهو بوو ، لهکهساني باوهردارنزيک بوتهوهو ، فاسيق و لهسنورههچوان و ياخي بوان و خراپهکاراني سزادهدا ، وهک لهم نايهتهدا دهردهکهويٽ که فهرموويهتي :-

﴿ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ (الكهف / ۸۷-۸۸) . نهمه کاري پاشايهکي موسلمان بوو که نههلي ديني پايهدارکردو بهرزي کردهوهو کافران ولهسنورههچواني سزادا ، پيچهوانهي نهوه بوو که زورنيک لهکاربهدهسته موسلمانهکان پشتگيري لهبت پهريستان دهکن و نههلي نيسلام سزادهدن ، وزيندانهکاني سهرزهوي پرکراون لهگهنجي موسلمان ، لهکاتيکدا کهنهوان رازين پهروهردگار (الله) خوايان بيٽ و نيسلام دينيان بيٽ و محمد (ﷺ) پيغهمبهريان بيٽ ، نهمانهش زورتريني کاربهدهستانن له ولاتي موسلماناندا ، نهگهر ههموويان نهبن ﴿ يَا مُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ﴾ (التوبة / ۶۷) . واته : (دپروهکان فرمان بهگوناهو خراپه و تاوان دهدهن و قدهدهغي خهيرو چاکه دهکن و دهستيان دهنوقينن (مال و سامان بهشي کهس نادهن) نهوانهي خوايان فهراموش کرده ، خوايش نهواني پشت گوي خستوهه) .

خواي گهوره باسي باوهرداراني راستگوډهکات و دهفهرموويٽ :- ﴿ الَّذِينَ إِن مَكَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴾ (الحج / ۴۱)

واته : (نهوانهي که پايهدارمان کردن له زهويدها ، نويژو دروشمهکاني بهچاکي رادهگرن ، زهکاتيش بهتهواوهتي دهدهن ، فرمان بهچاکه دهکن ، وقدهدهغي لهخراپه دهکن ، سهرنهنجامي ههمووکاريكيش ههريولاي خوا دهگهرينهوهه) .

له پوکاره چاکهکاني نهه پاشايه ، نهوه بووه کهدهست پاک بووه بهرامبهه ههموو نهو شتانهي که لهدهستي خهليکيدابووه ، کاتيک پيئي ووترا :- ﴿ فَهَلْ

﴿ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴾ .

واته : (نایا خرجهك و پارهیهكت بؤ كۆبكهینهوه تا بهر بهستیك له نیوان ئیمه و یهئوج و مهئوجدا دروست بکهیت ؟) . ئهو لهوه لامیاند و وتی : ﴿ قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ ﴾ واته : (ئهو دهسهلات و زانیاری و شتانهی پهروهردگارم پینی بهخشیوم چاکتره بؤ من (له پاره و سامان) . وهك سولهیمان (علیه السلام) فرمووی : ﴿ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرًا مِّمَّا آتَاكُمْ ﴾ (النمل / ۳۶) . واته : (سولهیمان (علیه السلام) بهتورپهیی یهوه به نوینرهکانی (بهلقیس) ی ووت :- ئیوه دهتانهوئیت به مال و سامان و دیاری کۆمهکیم بکهن؟! من دلنیام که ئهو شتانهی خوا پینی بهخشیوم , لهوه چاکترو بهنرختره , کهبه ئیوهی بهخشیوه) .

ئهوئی له چیرۆکهکه بهدهست هاتوه , پاشا بووه پوژمهلات و پوژئاوای بؤ نزیک خراوهتوه , و یارمهتی ئههلی ئیمانی داوه و سزای بتهپرستانیشی داوه , ئهو کاری له بهرژهوهندی بهردهستهکانی کردوه , ههستاوه به نهجامدانی چاکسازی لهسهر زهویدا , ههموو ئایهتهکان ئاماژهیان بهمهداوه , وهك لهم ئایهتهدا هاتوه :

﴿ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ واته : (لهمهو دوا قسهی خووش و فرمانی ئاسان و کاری سوکی دهدهین بهسهر دا .) ئایهتهکان لهکۆتاییدا ئهوهیان دهبرپوهکه ﴿ سَدًّا ﴾ بهر بهستیکی دروستکردوه , ئهوهیش لهم ئایهتهدا ئاماژهی بۆکراره :- ﴿ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ﴾ واته : (بیینی خوړ ههلدیت لهسهر قومیک که پهناگهیهکیان نی یه تا له تینی خویان بیاریزن) . وهك ئهوهی بیناو بالهخانهی بؤ دروستکردبن , که جهستهیان لهگهرمی تیشک و تینی خوړ بیاریزیت , یان جل و بهرگی بؤ نامادهو دهسته بهر کردبن , ئهمهش لهناو ئایهتهکهوه وهردهگیریت .

دیینه سهرماناگردنی ئایهتهکان :-

﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِينَ قُلُ سَأَلُوا عَنْكَ مِنْهُمْ نِكْرًا ﴾ (الکهف / ۸۳) .

ئایهتهکانی چیرۆکهکه بهو پرسیاره دهست پی دهکات , که هاوهلدانهران ئاراستهی پیغهمبهر ﴿ ﷺ ﴾ یان کرد , ئهوهیش ئهو پرسیاره بوو که (یهود)

جوله که کان ، هاوړه آدانره کانیان فیژکرد که له پیغه مېهر ﴿﴾ ی بکن ، ووتیان : پرسپاری ئی بکن دهرباره ی نهو پیاوړی دسوپرایه وه ، به پوژهلآت و پوژنآوای زهویدا ، جبرؤک و بهسرهاته که ی چونه ؟ .

نایه ته که ده لیت :- نهی محمد ﴿﴾ نهوان پرسپارت ئی ده کن دهرباره ی هوالی (ذی القرنین) تویش پییان بلی : گوښه یه که له بهسرهاتی نهوتان بو یاسده که م . گپړانه وه ی نه م بهسرهاته و جبرؤکه له لایه ن پیغه مېهر خوړیه وه نه بوو ، به لکو له لایه ن خوی گوره وه فیژکرا .

لیژده دا تیپینی نه وه ده که یین که خوی گوره چو ن پیشتیوانی له پیغه مېهره که ی کرد ، و نهو به لگه گوره یه ی دایه ، نهوان پرسپار دهرباره ی (ذی القرنین) ده کن ، خوی گوره ییش وه لومی راست و دروستیان له سر زمانی پیغه مېهر وه بو ناماده دکات . کاتیک پیغه مېهر ﴿﴾ نهو هواله یان پی بگه یه نیټ ، واته : قسه که ی راست و حقه ، و نهو هواله ی که نهو دهیدات له خوی گوره وه وه ریگرتوه ﴿ إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴾ (۸۴) فَأَتَيْعَ سَبَبًا ﴿ (الکهف / ۸۴ - ۸۵) .

بیگومان خوی گوره هیژکی گوره ی جهستی و بیرکردنه وه یه کی پوناکی پی به خشی بوو ، و بهسوپایه کی گوره و به هیژیش پشتیوانی لی کرد بوو ، و خوی گوره توانا و دهسلآتی له سر زهویدا پی به خشی بوو که دهستی به سر هه موو شتی کدا ده گیشت و دهیتوانی دوژمنانی ژیر دهست بخت و سود له خیر و بهر که تی زهوی وه ریگریټ ، هه موو پینگاو بان و سرچاوه ناوی یه کان له ژیر دهسلآتی نهو دا بوون ، هیچ شتی که له دهستی یاخی نه ده بوو ، ته نانه ت دهریا گوره کانیش . (السبب) واته : نهو هوکار و پینگیه یه که دهیگه یانده مه بهستی خوازراو دیاریکراو ، خوی گوره هه موو هوکاریکی بو ژیربار خستبوو که توانی به هه موو جیهاندا بسورپته وه و پزگاری بکات و ناموژگاری و پینمای خه لک بکات و له بواری چاکسازیدا کاربکات .

(ابن عباس و قوتابی یه کانی) (السبب) یان به زانست لی کدا وه ته وه ، واته خوی گوره زانستیکی وای پی به خشی بوو که بتوانیت له سر زهویدا سه قام گیرو دامه زراوی بکات و دهسلآتی پزگار کردن و سرکه وتنی به سر دوژمناندا هه بیټ .

﴿ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَرْبَ السُّمُسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قَلِيلًا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴾ (الكهف / ٨٦)

(خوئی و لهشکره کهی) که و تنه ری هه تا کاتیک گه یشتنه نه و پهری ناوچه کانی خورئاوا, (که و دهاته بهرچاو) له گوئیکی قورپاودا خورئاوا ده بیئت, له و شوینه دا ری کی کهوت له قهومیکی (خوا نه ناس و بی دین), نیمه ییش پیمان ووت :- نهی (ذو القرنین) یان نه و یه به سزا له ناویان ده بیئت, (نه گهر له سهر کوفرو تا و انیان بهرده و ام بوون) یان چاکه یان له گه لدا ده کهیت, (نه گهر شوینی نیمان و چاکه که و تن). له راستیدا خور له ناسماندایه و له سهر هیچ شتیکی زهوی ئاوا نابیئت که نه و بیشاریته وه, به لکو نه و ئاوا بونه له بهر چاوی بینره که و اهر که و تو وه, نه گهر ناخو جه مسره کانی خور به (سهد و نو) جار له جه مسره کانی زهوی گه وره تره, ئیتر چون, نه و خوره گه وره یه له سهر چاوه کی ئاوی رهش بووی سهر زهویدا ئاوا ده بیئت؟ نه مهش نابیئت ته نها له بهر چاوی نه و که سه و اهر ده که و بیئت که سهیری ده کات, وه ک نیمه ده بیینین له پشت شاخیکه وه یان ده ریایه که وه ئاوا ده بیئت. پاشان چو وه نه و شوینه قهومیکی بینی له ده وری نه و سهر چاوه ئاوه نیشته جی بوون, له و ناوچه گهر مه, که پیویستیان به بهرگ و داپوشه ری نه ستور بووه تا له گهر می و تینی خور بیان پاریزیئت. ﴿ قَالَ أَمَا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ﴾ پاش نه وهی بانگه وازی نه و قه و مه بی با وهره ری کرد بو حه ق و راستی و نیشاندانی ری گای خوا په رستی, نه و اهر که سه نه و بانگه وازه ی په تکرده وه, نه و سته می له نه فسی خوئی کرده به مانه وهی له سهر ها و هل په رستی و په تکرده وهی نیمان, ئیتر نه و که سه شیواوی سزادان ده بیئت له لایه ن (ذو القرنین) وه, و ﴿ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ﴾ (الكهف / ٨٧).

به و جو ره له پوژی قیامه تیشدا, کاتیک بی دین و ها و هل دانهران فرهی ده درینه ناو ناگری دوزه خه وه, به راستی سزا که یان تووندو به نازار ده بیئت. ﴿ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴾ (الكهف / ٨٨).

هر که سه له وان نیمان به نیئت و بییته شوین که و تو ی (ذو القرنین) خوابه تا ک و ته نها و بی ها و هل بزانیئت, بیگومان نه و که سه له پوژی وهرگرتنه وهی

پاداشتدا لای خوی گهوره پاداشتی چاکه وهرده گریټ . و له دنیا شدا کاریان ناسان ده بیټ و ژیانیکی خوٚش و کامه رانی به سهر ده بهن و له لایه ن (ذی القرنین) هوه مامه له ی باشیان له گه ل ده کریټ و قسه ی جوانیان بو ده کریټ . زهوی بو نه وان ده بیټه لانکه و شوینی حه وان هوی نارام ، خراپه و کوشتنیان تووش نایه ت ، و مال و شوینه واریان تیټک نادریت و ویران ناکریټ .
﴿ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴾ (الکهف / ۸۹) .

ئینجا پویشتنه که ی به ره و ناراسته یه کی تر گوپی پاش نه وه ی که چاکه و دلنیایی له و ناوچه یه دا سه قامگیر کرد ، بهرنامه ی ئیسلام ی تیا بلاوکرده وه ، و نه وه کارانه ی گرتنه بهر که خوی گهوره پامی کرد بوون له بواری خه یرو چاکه ی گشتی ، له سهر زه ویدا .

﴿ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطَّلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُم مِّنْ دُونِهَا سَبْرًا ﴾ (۹۰) كَذٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿ (الکهف / ۹۰ - ۹۱) .
ئینجا (ذو القرنین) پووی کرده خوٚره لات ، له و شوینه ی که خوٚری لی هه لدیټ ، خوٚر چهند شوینیکی هه له اتنی هه یه ، چونکه هه ر قه ومیک شوینی خوٚره لاتنی خوٚی هه یه ، واته هه ریه که یان خوٚر هه لاتنیکیان هه یه .
گرنگ نه وه یه که نه م قه ومه په ناگه یه کیان نه بوو که له تینی خوٚر بیان پاریزیت له کاتی هه لاتن و دهرکه وتنیدا .

نه م لیکنه دانه وه یه ش جیاوازی راو بوٚوونی زانایانی له سه ره :-

- ۱- هه ندیکیان ده لئین : له ناو دهشت و تهختایی دا نیشته جی بوون ، ناوچه که شاخی تیا نه بووه تا سبیه ریان بو بکات له تیشکی خوٚر پاریزراو بن ، که هه لده مات یه کسه ر له ناو ماله کانیان دا بوو .
- ۲- هه ندیکی تریان ده لئین : خانوو مالیان نه بوو تا له تیشکی خوٚر و گهرمی یه که ی بیان پاریزیت و لییان نه دات ، له بهر نه وه یه که م دهرکه وتنی له سهر نه وان بوو .

۳- هه ندیکی تریان ده لئین : شتیکیان نه بوو له جل و بهرگ جهسته ی خوٚیانی پی داپوشن ، واته پووت و په جال بوون . پیش نه وه ی قورئان باسی خوٚی له سهر (ذی القرنین) ته واو بکات و فتوحاته کانی باس بکات ، و پیش

ئەوێ باسی کاره گرنگه که ی بکات له ناوچهی باکوری زهویدا . قورشان دان دهئیت بهراستهکی بنههتی دا ، که دهفرموویت : ﴿ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴾ (الکهف / ۹۱) .

واته : بهراسی خوای گهوره زاناو شارهزایه بهحالی (ذو القرنین) ناگای لههئس و کهوتهکانیهتی ، ناگاداری ههوالی خووی و سوپاکهیهتی ، ههنگاوهکانیان به پشتیوانی خوا دهئین ، بگهه هه شاریک و ناوچهیهک یان پیای برون و دهستی بهسهردا بگرن ، خوا ناگاداره لییان ^۱ . پاش ئەوێ که گهیشتنه ناوچهی خورههلات و ناوچهی خورئاوا ، یاسای دادپهروهراهی دانا بو کۆمه‌لگاکان و بانگه‌وازی پینمایی ریگای راستی پی گه یانندن ، که پابه‌ند بن پیوهی ، هه که سهس پابه‌ند بی پیوهی ، ئەوه مامه‌لهی چاکی له‌گه‌ل داده‌کریت ، و هه که سهس رهتی بکاته‌وه و ئینکاری بکات ، ئەوه سزادان باشتین کاره بوی . له‌به‌ر ئەوه له‌هه‌موو ناوچهیهکی ئاوه‌دانی دا بانگه‌وازه‌که‌ی تازه کرده‌وه و به‌هه‌موو خه‌لکی گه یانند ، به‌هوی ئەوه ده‌سه‌لات و هۆکاره‌ی که خوای گه‌وره به ئەوی به‌خشیبوو .

﴿ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا (۹۲) حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴾ (الکهف / ۹۲-۹۳) .

زانا (القاسمی) دهئیت : واته ریگای سینه‌می گرته‌به‌ر که له‌نیوان خورههلات و خورئاوای زهویدا بوو ، هه‌تا گه‌یشه نیوان دوو شاخ که‌دوو به‌ریه‌ستی گه‌وره به‌هیز له‌نیوانیاندا دروست کرابوو .

دکتۆر (صلاح عبدالفتاح خالدی) دهئیت : ئەم ناوچهیه ده‌که‌ویته باشوری چیاپی (قوقاز) هوه ، که ئیستا به (ئه‌رمینیا و جۆرجیا و نازه‌ربایجان) ناوده‌بریته .

۱ / (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۵۲۹ - ۵۳۰)

۲ / (قصص القرآن الكريم وسيرة سيد المرسلين) ل ۲۰۶ .

دکتور (محمدنیر الجنباز) دهلیت : ئەم قەومە لە قەومەکانی پیشتر زیاتر دواکەوتوو نەزان بوون ، وا دەرەدەکەوێت کەئەمانە قەومی (مغول) بوون ، قەسەکردن و دەربرینیان لە قۆناغی تازە دروست بووندا بوو ، هیچیان نەدەزانی تەنھا ئەوانە نەبییت کەلەنیوان خۆیاندا بەکاریان دەهینا ، لە زمانی کەسانی غەیری خۆیان تی نەدەگەیشتن ، هەرچەندە لیشیان نزیک بووایە ، قورس و گران بوو لەسەریان ، بەلام (ذو القرنین) بەو زانست و هۆکارانەی خوا پێی بەخشیبوو توانی لەزمانیان تیگات ، وەداواکاریەکانیان بیستیت ، ئەو داواکاریەئەوانیش بریتی بوو لە ناماژەدان بەسکالاکردن لەدەست دراوسێکانیان کە نازاریان دەدان ،

﴿ قَالُوا يَا ذَا الْقُرْنَيْنِ إِنَّا يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴾ (الكهف / ٩٤) . دراوسێکانیان بریتی بوون لە (یاجوج) و (ماجوج) .

(یاجوج) لە (الترك) ن و (ماجوج) لە (الجبل و الديلم) ن ، و تراویشە یەك قەبیلەن و ئەم ناوەیان هەلگرتوو ، چونکە دەچنەوێ سەر (یافث) ی کۆپی (نوح) . ئەم قەبیلە یە دەرەچن و دادەبەزن بۆ زەوی قەومە دراوسێکانیان لەوهرزی بەھاردا ، هەرچی شتیکی سەوزی تیا ببینن دەبخۆن ، و تراوێ مرووفیش دەخۆن ، و و تراوێ کاری کوشتن و ستەم و دەست درێژی نەجام دەدەن لەسەر دراوسێکانیان ، ئەمەئە دەربارەیان باسکراوێ زۆر لەناو شەپو خراپەدان و ، خۆپاراستن لییان زۆر پێویستە ، لەبەر ئەوە داویان لە (ذی القرنین) کرد ، کە مال و سامان و خەرجی بدەن ، تا بەرەستیک لە نیوان ئەوان و (یاجوج و ماجوج) دا دروستبکات . دەلیین : کە ئەوان ئەوانە مال و سامان و خەرجیان بوو ، بۆچی خۆیان (سد) بەرەستەکە دروست ناکەن ؟ پەنگە قورسی و ناپەحەتی زۆریان توش بییت ، لەوانە - : نەبونی شارەزایی لەدروستکردنیدا ، پەنگە بەهۆی ناکوکیانەوێ نەتوانن تەواوی بکەن ، پێویستی بە هیژیکێ گەورە یە کە بیپاریزیت ، لەبەر ئەوە ئەوان ئەو مال و سامانەیان پیشنیار کرد بۆ (ذو القرنین) .

﴿ قَالَ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴾
(الكهف / ٩٥) .

(ذو القرنین) ئەو هیژو توانایه‌ی هه‌یبوو ، نێسه‌تی دایه پال‌ خوای گه‌وره ، که قودره‌تی خویه توانای ئەو کارانه‌ی داوه‌تی و یارمه‌تیده‌ریتی ، ووتی :
خوای گه‌وره هیژو توانای داوه‌تی و به توانای کردوم له‌سه‌ر جی‌ به‌جی‌ کردنی قورسترین کار ، جا ئەمه‌ خه‌یره‌و چاکتره ، به‌لام ئیوه به‌جه‌سته‌و هیژو تواناتان یارمه‌تیم بدن و کارم له‌گه‌ل‌ بکه‌ن ، پارهو سامان و خه‌رجیم له‌ ئیوه ناویت ، ئەو به‌ربه‌سته له‌به‌رژه‌وه‌ندی خۆتانه ، ده‌بیته توانای خۆتان به‌گه‌ر بخه‌ن بۆ دروستکردنی ، تا هه‌ست به‌نرخ‌ی کارکردن بکه‌ن ، بی‌گومان دروستکردنی هه‌یچ شتی‌ک بی‌ کارکردن و به‌ته‌مه‌لی و پال‌دانه‌وه نایه‌ته به‌ره‌م ، به‌لکو به‌ هه‌ول‌دان و ماندو بوون پیک‌ دیته ، به‌و جوژه (ذو القرنین) پشتی به‌ خوای گه‌وره به‌ست له‌ پێشدا ، پاشان به‌به‌شداری‌کردنی که‌سه سود به‌خشه‌کان له‌گه‌ل‌ ئەو که‌سانه‌ی که‌ شاره‌زاییان هه‌بوو له‌و کاره‌دا هه‌ستان به‌نه‌خشه دانان ، بۆ دروستکردنی به‌ربه‌ستی‌کی به‌هیژو سه‌ر سوپه‌ینه‌م ، که پیشتر هاو شیوه‌ نه‌بوویته ، و دواتریش دروستنه‌کریته ، کاره‌که‌ی دابه‌ش کرد به‌سه‌ر که‌سه‌کاندا ، به‌پێی‌ ی تواناو تایبه‌ته‌ندی و شاره‌زایی یان . ﴿ اَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اتُونِي مُفْرَغٍ عَلَيْهِ قَطْرًا ﴾ (الكهف / ٩٦) .

(ذو القرنین) داوای له‌خه‌ل‌کی ئەوه‌ومه‌کرد که پارچه‌ی ئاسنی بۆ ئاماده‌بکه‌ن ، تاله ئیوان هه‌ردوو شاخه‌که‌دا دایه‌نیته و هه‌لی بچنیته .
پارچه ئاسنی گه‌وره‌وپته‌و‌بوو ، که له‌ناو چه‌یه‌ک ده‌یان‌په‌ری و ده‌یان‌ه‌ینا ، که ماده‌ی کانزایی زۆری تیا‌بوو ، که ناوچه‌ی (آرمینیا و جورجیا) بوو ، ئاسن و مس زۆریوو ، هه‌روه‌ها په‌وک و دارستانیش زۆریوو ، هه‌روه‌ها گیانه‌به‌رو نازه‌لی باری هه‌ بوو ، که‌پیتان ده‌گو‌یزرایه‌وه بۆ ئەو ناوچه‌ دوره پارچه ئاسنی گه‌وره‌یان هه‌ینا ، و له‌و ناوه‌نده‌دا دایاننا ، و له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لیانچنی ، به‌رده‌وام به‌رزیان ده‌کرده‌وه ، هه‌تا ئەمه‌په‌رو ئەو په‌ری شاخه‌که‌ی په‌رک‌ده‌وه تاناستی لوتکه به‌رزه‌کانی ، پاشان فه‌رمانی پی‌ کردن که ئاگر له‌ژێر ئەم ئاسنانه‌دا داگیرسینن و فوی پیا‌بکه‌ن ، ده‌بیته ئاگری‌کی زۆرگه‌وره و به‌تین .

لههه مان كاتدا (ذوالقرنین) فرمانی كرد بهكۆمه لئىكى تر ، كه (مس) بتووتتهوهو نامادهى بكن و بۆى بهنن .

ئىنجا قۇناغى دواى ئەو دىت كه مسه تواوه كه بكات به سەر ئاسنه كه دا كه گەرم كراوه ، ئىنجا هەردوو كيان تىكەل به يەك بوون ، و بوونه دا پشتە يەكى به هیزو پتەو .

بەراستى (ذوالقرنین) ئەندازىارىكى شارەزاو كارامه بووه ، خاوهنى هیزو توانا و هەستكردينكى گەره و ناوازه بووه .

خوای گەوره رینمایى كردبوو بۆ رینگایەكى به هیزو سەير ، له قايم دروستكردى ئەو بەرەسته به هیزه ، بهوكاره توانى مس و ئاسنى تواوه به سەر يەكدا تىكەل بكات .

(سید قطب) دەربارەى ئەمە دەلئیت :- (ئەم رینگاو شیوازه له سەردەمى نوێشدا بەكار دئیت ، بۆ به هیزكردى ئاسن ، بینراوه تىكەل كوردنى نىسبە تىك مس به ئاسن ، ئەوا به هیزه و بەرگریه كهى چه ندجارده كاتهوه ، خوای گەوره (ذوالقرنین) ی بۆ ئەم كارە رینمایى كرد ، وله ناو قورئاندا تۆمارى كرد ، بوو به پیشینه بۆ زانستى به شەرى له چەرخى نویدا ، چەند سەده يەكى به سەردا تىپه رېوو ، كه خوای گەوره هەرخۆى دەیزانئیت .

كاتىك (ذوالقرنین) له دروستكردى بەرەسته كه تەواو بوو ، (یا جوج و ما جوج) هەروەك عادەتى خویمان هاتن بۆ ئەوهى له بەرەسته كه تىپه رن و فەساد و خراپه بلا بۆكه ئەوه ، بەلام له پرىكدا له گەل ئەو بەرەسته دا پوو بەرپوو بوونەوه ، رینگەى ئەدان تىپه رن ، و یستیان بەسەرىدا سەرکەون و خوایانى پیا هەلزنن ، بەلام ئەیان توانى ، چونكه له ئاسنى ساف و لوس دروستكرابوو ، وشوینى دەست پتوه گرتنىشى ئەبوو ، ، كهس ئەیتوانى خوێ هەلزنئیت پیا ، هەولیاندا بیروخینن و لایبەرن ، ئەوه شیان ئەتوانى ، چونكه له مادده يەكى به هیزو کاریگەر دروستكرابوو .

ئایه ته که ههوله بی ئه نجامه که یانی تو مار کردو فه رموی : ﴿ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴾ (الکھف / ۹۷) .

ئهم به ربه سته هۆکاریک بوو بۆ رینگه گرتن له هیرش و پهلاماره کانی (یا جوج و ما جوج) و خراپه کارییه کانیان . خوای گه وره له نایه ته که دا جیاوازی له نیوان دوو (فعل) کرداردا کردوه ، ئه ویش به لابر دنی پیتی (ت) تاء له یه که میاندا ، ئه مهش بۆ ئه وه یه که سه رکه وتن به سه ر به ربه سته که دا سوکترو ئاسانتره له چاو کونکر دنه که یدا ، که ئه وان نه یان توانی هیچیان ئه نجام بدن ، ئه مهش له به شه ئایه تی ﴿ فَمَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ ﴾ .

وهک ئه وه ی ئهم (فعل) کرداره بیه ویت یارمه تی ئه و که سه بدات بۆ سه رکه وتن و خو هه لزان . به لام (فعل) کرداری دوو هم ﴿ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴾ له م به شه ی ئایه ته که دا پیمان ده لیت : کاره که له گه ل ده رپرینه که دا زۆر له بارو گونجاوه .

چونکه کونکر دن و پوخاندنی به ربه سته که پیویستی به هیزو هه ولدانیکی زۆر گه وره هه یه و زۆر قورسه و کاتی زۆری ده ویت ، پیویستی به چه نده ها ئامیرو ئامرازی کونکر دن و پرین هه یه ، و پیویستی به پیاوانی به هیزو کارامه و زۆر به توانا هه یه ، که هه مووتوانا و وزه ی خو یان به کاربخه ن و زۆر خو پراگرو ئارامگرین .

که واته لابر دنی (ت) تاء له به شی یه که مدا بۆ سوکی و ئاسانی بوو .

ومانه وه یشی له به شی دوو مدا ، بۆ قورسی و گرانی بوو . لی رده ئه وه به یرماندا دیت که وشه و ده رپرینی قورئانی و ورده کاری تیا به کاره یئراوه ، له گه ل ناوه روکی ئایه ته کانیشدا گونجاوه ﴿ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴾ (الکھف / ۹۸)

ئینجا (ذوالقرنین) سهیری بهر په سته گوره که ی کرد که خه لکی له هیرش په لاماره کانی (یاجوج و ماجوج) پاراست ، ووتی : ﴿ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ﴾^۱ بهراستی نهم بهر په سته مایه ی هیئانی په حممت و بهزه یی په روه ردگارم بوو بوئو در اوسییانه ی که سکا لاو شکاتیان له دست (یاجوج و ماجوج) هه بوو ، نهوانی له نازاری نهو کومه له خراپه پاراست و ژیانکی وای بو سازاندن که به نارامی و نه مانه و بژین ، به لام تا ماوه یه کی دیاریکراو ، کاتیک نهو ماوه یه ته و او بوو کوتایی هات ، نهوا بهراستی نهو بهر په سته له بن دیت و کئی تیده که ویت و پړگا بو در چونی (یاجوج و ماجوج) ده کړیته وه ، نه مهش له بهر و کوتا چونی دنیا دا ، له بهر په ست و زیندانه که یان در باز دهن و دست ده که نه وه به خراپه و ویرانکاری ، هره و کو چون له سهری راهات بوون ، هیچ هیژیک له بهر دهمیاندا خوی ناگریت ، وه نه وه ی که (ذوالقرنین) توانی نهوان له خراپه کاری و نازاردانی در اوسییانیان قه دهغه بکات . به لکو له داهاتوودا به ناو هه موو جیهاندا بلا و دهنه وه ، خوی گوره له سوره تی (الانبیاء) دا دهر باره یان ده فرمو ویت :-

﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ (۹۶) وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿ (الانبیاء / ۹۶ - ۹۷) .

واته : (تائه و کاته ی بهر په سته که ی (ذوالقرنین) له سهر (یاجوج و ماجوج) ده کړیته وه (نه مه یه کی که له نیشانه کانی نزیک بو نه وه ی کوتایی دنیا) و نه وانه نه و کاته له هه موو کون و که لینی که وه به لیشا و په یی دهن و زور دهن ، نهوسا ئیتر به لینی راستی نزیک ده بیته وه و دست پیده کات ، ئینجا ده بینیت چاوی نه وانه ی بیبا وهرن نه بله قه وزه ق ده بیت ، ئینجا ده لئین : هاوار بو ئیمه چاک بیئاگا بووین له م پوژه ، له م سهر نه نجامه ، نه که له بهر نه وه ، به لکو ئیمه هه رسته مکارین !!) .

۱ / (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۵۳۹ - ۵۴۱) به کورتی و که میک ده ستکاری کردنه وه .

ئەو پىنگە گىرتنە لەوان لەپىشت ئەو بەربەستەو دەبىتتە ھۆكارى زۆرپوون و نەو خستەنەوھى ئەوان ، كاتىك پىنگەدران دەرچن ، ئەوا بە لىشاو دەر دەپەرن و دەستە دەستە و كۆمەل كۆمەل كە ژمارەيان لەبىن نايەت .

﴿ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴾ (الكهف / ۹۹) واتە : (لەو پۆژە بەدواوھ وازمان لىھىناون تاوھك شەپۆل بەناو يەكدابىت ، يان وازمان لىھىناون بۆ نەو پۆژەھى) (كە بەربەستەكە دەشكىت و بەپەلە وەكو لىشاو دىنە دەرى) و بەناو يەكدە شەپۆل دەدەن ، ئىنجا فوودەكرىت بە - صور دا ، بەو ھۆيەوھ ھەرھەموو خەلكى بەتەواوى كۆدەكەينەوھ (بۆ لىپرسىنەوھى پۆژى قىامەت) .

﴿ پەندو وانە بەسوودەكانى چىرۇكەكە ﴾

۱- زانا (القاسمى) دەلىت :- لەوپەندە بەسوودانە :-

- خىواى گەورە ھەندىك كەس لەبەنەكانى بەسەر كەسانى تەردا پەلوپايەداردەكات و بەرزى دەكاتەوھ ، ولەوھى كە خۆى بىھوئىت بەبى حىساب لە مولىك و دەستەلآت و پاشايەتى پى دەبەخشىت ، كەئەمەش حىكمەتى شاراوھى تىايە و دەستەلآت و قودرەتى خىواى گەورە دەر دەخات .

- نامازدەدان بەگىرتنەبەرى ھۆكارەكان ، و پىكرەدن و گەپران بەدواى سوننەتەكانى خوا لەبونەمەردا بەھەولدان و كار كەرن ، بەپىي ھەولدان و توانا بەگەپخستىن ، دەسكەوتت دەست دەكەوئىت و پەى بەشەتەكان دەبەيت ، ئەوھى دەربارەھى (ذوالقرنەين) گىپردرايەوھ ، لەگەپران بەسەر زەوئىدا بۆشويىنى ھەلھاتنى خۆرو شوئىنى ئاواپوونى و باكورى زەوى ، و كۆلنەدانى و ، ھەز كەرنى بەگەيشتنى شوئىنە دووروجياوازەھكان ، و پووبەپووبونەوھى لەگەل مەترسى يەكان و ، سەر كەوتنى بەسەر ناپەھەتى و بەربەستەكاندا و پەرىنەوھى لەدەرياكان ، پاشان بەدەستھىنەئىنى ئەوفەخرو شانازىيە گەورە كە كەلى تى ناكەوئىت ، ئەمانە گەورەترىن پەندن بۆخاوەن بىنايى يەكان .

- لەسەر پاشا و كار بەدەستان پىويستە دەستپاك بن بەرامبەر مال و سامانى خەلكى و بەردەستەكانىيان ، و بى تەماع و دنيا نەويست بن لەوھرگىرتنى كرى بەرامبەر كارىك كەدەتتەپىش بۆيان ، ئەوھى كەخىواى گەورە بەوى داوھ

پاراستنى رېزوشەيدا بوونىتى بۇ خۇشەويستى .

۲- (القاسمى) دەلىت :-

- يەككى تر لەپەندەكان ئەويە كە ، توانا ويمەت چالاك بكرىت بۇلابردنى بەرەستەكان .
- دەستپىشكەرى بكرىت بۇ كارە بەرزو بالاكان .
- ھەركەس بەسەر دوژمنەكانيدا سەركەوت ، ناگونجىت سەرشۆپريان بكات و بيانكاتە بەندە ، بەلكو بەدادپەرورەانە مامەلەيان لەگەل بكات ، پاداشتى چاكە بەچاكە بدات و سزاي خراپەكارانىش بدات .
- لەسەپاشاوكار بەدەست پىويستە ، تواناي خۇي بەگەپخات لەسەپاراستنى وولات ، و دەستە بەركردنى ئەمن و ئاسايش بۇ ھاوالاتيان .
- باسكردنى نازونىعمەتەكانى خواي گەرە كاتىك بە پايان دەكات .
- ناساندنى بەرھەمى كارى گرنگ بەكەسانى تر ، تاناستەكەي بزانن ، وبتوانن شوكرانە بژىرى بگەن .
- راگەياندى دەنگ وباسى قىامەت و كۆتاھاتنى دنيا بەكەسانى تر ، تادلەكان پابەندىن بەرۆژى قىامەتەوہ ويادى لايان زيندويىت .^۲
- ۳- ھەرچەندە ئىنسان بەھىزو دەسلەت بىت لە بە جى گەياندى كارەكانيدا ، لەسەرى پىويستە لەخۇي نەگۆرىت ، بىگومان (ذوالقرنين) لە ھەمووكارەكانيدا پشتى بە تواناي خوايى بەست ، پاش تەواوكردنى كارى بەرەستەكە وتى :- ﴿ قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي ﴾ و كاتىك پىشنيارى يارمەتى ماددى و سامانيان بۇ كرد وتى :- ﴿ مَا مَكْنِي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ ﴾ لە كۆتايىشدا كاتىك دەربارەي لەناوچوون و فەوتانى بەرەستەكە دەدويت ، بىگومان بىرى ناچىت ديارى كردنى كاتەكەي نىسبەت بداتە پال خواي گەرە .^۲

۱/ بەكورتى و دەستكارىەوہ لە (محاسن التأويل) (۱۱ / ۸۷ - ۹۰)

۱/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (۵۶۶) بە كورتى .

۲/ (الأمثل في تفسير كتاب الله المنزل) (۹ / ۳۲۳) .

۴- جیاوازی نیوان وشهی (الخَبْر ، و الخَبْر):-

وشهی (الخَبْر) له چیرۆکی موسادا دوو جار هاتووہ ، وهك خواى گهوره دهفرمویت :-

﴿إِنَّ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ﴾ (النمل / ۷)

ههروهه نایهتی :

﴿نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبْرٍ﴾

(القصص / ۲۹) .

موسا (علیه السلام) کاتیک له گهل خیزانه کهی چونه ناو دهشت و دهر و بیابانیك بو میسر دهگهراوهه ، ریگا کهی لی وون بوو ، پاشان ئاگریکی بینی له دوروهه ، چوو بۆلای تا به لکو لهوی کهسیك ببینیت و ههوالی لی بیرسیت و شهیش ریگای نیشانبدا ، چهزی دهکرد لهوی ههوالی دهست بکهویت .

بهلام وشهی (الخَبْر) تهنها له سورتهی (الکف) دا هاتووہ :-

له چیرۆکی پیشترماندا (خضر) به موسای (علیه السلام) ووت :-
﴿ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴾ (الکف / ۶۸) خواى گهوره لهه
چیرۆکهدا دهربارهی (ذو القرنین) فرموی :- ﴿ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ
خُبْرًا ﴾ (الکف / ۹۱) جیاوازی نیوان ههردوو وشهکه :

(الخَبْر) : (هُوَ الْعِلْمُ بِالْأَشْيَاءِ الْمَعْلُومَةِ مِنْ جِهَةِ الْخَبْرِ) واته : (زانینى شته
دیاره ناسراوهکان له ریگهی ههوالهوه) .

بهلام (الخَبْر) واته : (فَهُوَ الْمَعْرِفَةُ بِبِوَاظِنِ الْأَمْرِ)^۱ واته : (زانینى ناوهپۆك
و شاراهو نهینی کارهکان) .

واته : نهگه هات زانستهکه پهیوهندی دار بوو به ههوالی دهرهکی شتهکه ، و
شتهکهیش دیاره ئاشکراوو کارهکش ئاشکراوو ، نهوه (الخَبْر) نهگه
پهیوهندی دار بوو به کارى ناوهپۆك و نهینی و شاراهوکانهوه ، و شاراهویی

شتهكان و نهیئی یهکانیان و پیچ و پهنادار بوو ، ئهوه (الخَبْر) ه .
 ئهم ووشهیهش بویه تهنا له سورتهی (الكهف) دا هاتوه چونکه سورتهکه
 زانستی به نهیئی شاراوهکان تیايه - بهفرمانی خوا - و نهیئی و شاراوویی و
 وردی هندیك له کارهکان دهردهخات .
 موسا (علیه السلام) هندیك شت له (خضر) دهیبینیت ، که راستی
 یهکانیان نازانیت ، و نازانیت نهیئی یهکهی چی یه ، لهبهر ئهوه ئینکاری
 دهکات .

﴿ زانینی ناوهرؤك و شاراوو نهیئی کارهکان ﴾

واته : نهگهر هات زانستهکه پهیوهندی دار بوو به ﴿ ههوالی دهرهکی شتهکه ،
 و شتهکهیش دیار و ئاشکرابوو کارهکش ئاشکرابوو ، ئهوه (الخَبْر) ه نهگهر
 پهیوهندی داربوو به کاری ناوهرؤك و نهیئی و شاراوهکانهوه ، و شاراوویی
 شتهکان و نهیئی یهکانیان و پیچ و پهنادار بوو ، ئهوه (الخَبْر) ه .
 ئهم ووشهیهش له سورتهی (الكهف) دا هاتوو ، چونکه سورتهکه زانستی
 به نهیئی شاراوهکان تیايه - بهفرمانی خوا - و نهیئی و شاراوویی و وردی
 هندیك له کارهکان دهردهخات .
 موسا (علیه السلام) هندیك شت له (خضر) دهیبینیت ، که راستی
 یهکانیان نازانیت ، و نازانیت نهیئی یهکهی چی یه ، لهبهر ئهوه ئینکاری
 دهکات .

(خضر) پئی دهلیت :- ﴿ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴾ (الكهف / ٦٨)
 (ذو القرنین) هلدستیت به نهجامدانی هندیك کار ، که زوریک له خهکی
 هیچ زانستیکیان پی نیه ، ئهوهی له ویزدان و دلونیهتی ئهودایه لای خهکی
 شاراوویه ، بهلام خوای گهره زانستی پئی هیه ، و لئی ئاگاداره .^١

١/ (مع قصص السابقين في القرآن) ل (٥٣٠ - ٥٣٢) به کورتی و دستکاری کردنهوه .

﴿ جبرؤکی قارون ﴾

خوای گهوره له سورتهی (القصص) دا دهفرمویت :- ﴿إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (٧٦) وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْفِدِينَ (٧٧) قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرَ جَمْعًا وَلَا يَسْأَلُ عَن دُثُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (٧٨) فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (٧٩) وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ (٨٠) فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ (٨١) وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَنْسِ يَقُولُونَ وَيَكَآئِنَ اللَّهُ يُبْسِطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بَنَّا وَيَكَآئِنَ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (٨٢) تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿ (القصص / ٧٦ - ٨٢) .

گورتهی جبرؤکهکه :-

قارون یه کیك بوو له قهومی موسا ، ئیسرائیلی بوو نهك (قبطی) ، خوای گهوره همر چوون موسای بو فیرعهون و هامان نارد ، بو ئه ویشی نارد . خوای گهوره مال و سامانیکی زوری به خشی به قارون ، له گه ل گه نجینهی زوردا ، چند گه نجینهی کی پر کرد له مال و سامان و سه رمایه ی به نرخ ، که مه لگرتنی نه م گه نجینه نه زور قورس و گران بوو ، به جوړیک کیلی گه نجینه و قاسه کانی به چند پیای به هیزو به توانا ، به گران ه لده گران . به لام قارون نه م سامانه ی له لادان و سته م و دوژمنایه تیدا به کاره ینا ، و خوای به گه وره نیشانداو پوزی لیده داو شانازی و کهش و فشی پیوه ده کرد ، بوو به فیتنه بو فه قیرو هه ژارو لاوازه کانی نه وه ی ئیسرائیل . نه وه ی ئیسرائیل له تیروانینیاندا بو قارون و گه نجینه کانی دابهش بوون بو دوو دهسته .

- دسته یه کیان باوه پریان به خوا هیئا و ، ئه وه یان هه لبرژارد که لای خواوه دیت .

له بهر ئه وه هه لئه خه له تان به وهی که قارون هه یبو ، و هیواو خوزگه یشیان نه خوارد که نمونه ی ئه و بن ، به لکو ئینکاری قارونیان کرد له خویه گه وره زانین و لادانی و خراپه کاری یه کهیدا ، و داویان لی کرد ماله که ی له پیناو خوادا به کار بهینیت ، و له پریگه ی خوادا بیبه خشیت ، تا بهنده کانی خوا لی سوومه ند بن .

- دسته ی دووم ، هه لئه له تان به وهی که قارون هه یبو ، چونکه ته رازوی هاوسه نگی و یاسایان له دستدا ، والیکیان دایه وه ، که دهوله مهندی یه که ی قارون نیشانه ی پازی بوون و خوشه ویستی خوایه بو ئه و ، ئاوات و خوزگه یان خواست نمونه ی ئه و بن ، چونکه خاره نی به خت و شانسیکی گه وره یه .

به وهی له زه تی مال و سامان و دهوله مهندی یه وه ، قارون هوش و عه قلی خوی له دستدا ، له ئاستی هه ق چاوی کویر کرد بوو ، و له ئاستی وه رگرتنی ئاموزگاری باوه پداران که پی کرد بوو ، و کاتیئ دا به کاری به ریت ، و هه والیان پیندا که خوا بکات له سه ری و له خه یرو هه لال دا به کاری به ریت ، و هه والیان پیندا که مالی خوایه ، ئه و به م شیوازه وه لامی دانه وه : ﴿ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴾ ! . واته : - (ووتی : بیگومان ئه م سامان و دارایی یه م هه ربه وهی زانست و زانیاری و نه خسه ی خومه وه پیم دراوه) . ئینجا پوزیک قارون خوی سازداو به پازاوه یی چوه دهره وه بو ئا و قومه که ی ، که ئه مه شی بو خوزگه وره نیشاندان و که شخه کردن بوو ، تا دلئ فه قیرو هه ژاره کانی پی بشکینیت ، و چاویانی پی په رده پوش بکات کاتیئ به و جوړه بینیان ووتیان :

﴿ يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴾ (القصص / ۷۹)

واته : (ئه وانه ی که ئاواتیان ژبانی دنیا یه ووتیان : - ئای خوزگه ئیمه یش وه کو قارون ، سامان و دهسه لاتمان ببوایه ، به راستی خاوه نی به ختیکی گه وره یه) ! به لام باوه پداره کان که زانستیان پیدرابوو ، هه لئه له تاوه کانیان ئاموزگاری کردو ووتیان : ﴿ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ﴾ . واته : (هاوار بو ئیوه ، بوییر کردنه وه ، پاداشتی خوا یی زور چاکتره بو ئه و که سه ی باوه پی دامه زراوی هیئاوه و کارو کرده وه ی چاکی ئه نجام داوه) .

سونفته‌تی خوایی له‌سه‌ر قارون هاته‌دی و جی به‌جی بوو ، و خه‌شم و توپه‌یی خوای توشه‌ت ، مال و سامانه‌که‌ی بونه هۆکاری له‌ناوبردنی و سزادانی ، کاتیک که خوای گه‌وره خوی و مال و سامان و گه‌نجینه‌کانی برد به‌ناخی زه‌ویدا ، که به‌شیوازیک‌ی سه‌یر زه‌وی له‌ت بوو کرایه‌وه بووی و قارون هه‌رچی هه‌یبوو قوتی دا .

ئه‌وه‌ش به‌هه‌رچاوی نه‌وه‌ی ئیسرائیله‌وه ، قارون که‌سیکی ده‌ستکه‌وت پشتیوانی لی بکات و بیپاریزیت ، و مال و گه‌نجینه‌کانیشی سوودی پی نه‌گه‌یاند .

کاتیک نه‌وه‌ی ئیسرائیل بینیان چی به‌سه‌ر قاروندا هات به‌ مال و سامانه‌که‌یه‌وه ، باوه‌رداره دامه‌زراوه ئارامگه‌ره‌کان زیاتر ئیمانیان دامه‌زرا . به‌لام ئه‌وانه‌ی هه‌له‌ه‌تابوون و که دوینی خۆزگه و ئاواتیان خواست نمونه‌ی قارون بن ، بیگومان راستیان بو ده‌رکه‌وت ، و په‌رده‌په‌ش و تاریکه‌که له‌سه‌ر چاره‌کانیان لاچوو ، و سوپاسی خویان کرد که وه‌ک قارون نه‌بوون ، ووتیان :

﴿ وَيَكَاَنَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَآئُهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾ (القصص / ٨٢) .

واته : (ئه‌ی هاوار ، به‌س نه‌بوو که وه‌کو ئه‌و تیانه‌چوین ، دیاره‌که خوا بزق و پۆزی زۆر ده‌به‌خشیت ، به‌هه‌ر که‌س به‌هویت ، یاخود که‌می ده‌کاته‌وه (بی‌حیکمه‌ت نی‌یه) ، نه‌گه‌ر فه‌زل و به‌هه‌ری خوایی نه‌بوايه له‌سه‌رمان ، ئیمه‌یش به‌ناخی زه‌ویدا پۆچوو ده‌بووین ، ئای که‌ پروون و ئاشکرایه کافر و خوا نه‌ناسان سه‌رفراز نابن) .

دیینه سه‌رماناگردن و پونگه‌ر نه‌وه‌ی نایاته‌کان :-

﴿ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴾ (القصص / ٧٦) .

به‌راستی قارون یه‌کیک بوو له‌ده‌سته‌ی موسا (علیه السلام) ، (النخعي و قتاده و که‌سانی تر) ده‌لین : کوپی ما‌حی بووه ، واته : ئامۆزا . خوی به‌گه‌وره‌و که‌شه‌پیشاندا و فیزی ده‌کر به‌سه‌ر خه‌لکیدا ، به‌هۆی ئه‌و مال و

سامان و دارایی یه زۆری پی درابوو ، (الطبري) دهلیت : له خوڤه گه وره زانین و زۆرداریدا له سنوری خوئی تیپه پری کردبوو ، خوای گه وره فه رمووی : نیمه مال و سامانیکی زۆر فراوان و گه نجینه ی زۆرمان پی به خشی بوو ، که چهند که سیکی گه وره و به هیزو به توانا زۆر به گرانی ئینجا ده یانقوانی کلیلی گه نجینه کانی هه لیکرن ، نه ونده زۆر قورس بوون . (له کاتی لوت به رزی یه کهیدا) هه ندیک له باوه پرداری خزمی خوئی پیمان ووت :- که شخه مه که و له خوئی بایی مه به به سامانه ، چونکه بیگومان خوا ئه و که سانه ی خوشناویتی که که شخه ده که ن به سه روه ت و سامانیانه وه و له خوئیان بایی ده بن .

زانا (الزمخشري) دهلیت :- که سیکی به دنیا دل خووش ناییت مه گه ر پینی رازی بییت و لئی دنلیا بییت ، و ئه و که سه ی ئه م دلخووشی یه ی گوپیوه بو قیامت ، و ده زانییت که هه رچی له دنیا دا هه یه لئی جیا ده بیته وه له ما وه یه کی نزیکدا ، ئه و هه رگیز دلی بو ئه و خووشی یه ی دنیا لئی نه داوه . ده رباره ی کو کردنه وه ی ئه م سه روه ت و سامانه ی زۆر شت و وتراوه ، به لام ئه وه ی که زۆر دیار و ئاشکرایه ، ئه و خزمه تکاری فیرعه ونی کردوه ، و ئیتر له وه وه زۆر دیاری و شاباشی وه رگرتووه ، له سه ر ئه و باج و سه رانه ی که له نه وه ی ئیسه رائیل کو ده کرانه وه ، مال و سامانی ترکییش ده کات تا ده کاته گه نجینه و قاسه ی گه وره و کلیدار ، که چهن دین ده رگا و ده روزه یان ده بییت .

﴿ وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (القصص / ۷۷) .

(الرازي) دهلیت :- خوای گه وره پونی کرده وه که له ناو قه ومه کهیدا که سیکی هه بووه به چهند کاریک نامۆژگاری کردوه :-

یه که م :- به ئایه تی : ﴿ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴾ واته : له سه ر که شخه کردن و لوت به رزی ئه مینیتی وه و ده ستی به دنیا وه بییت ، به جوړیک که له کارو باری قیامت بی ناگای کات .

دووم :- ﴿ وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ ﴾ به ئاشکرا دیاره که شوینی ئارامگرتنی هه میشه یی قیامته واته ، ئه و مال و سامانه به جوړیک به کار به یینه که بتگه یه نیته به هه شت ، و ریگه ی لیبوره یی پی بگریته بهر .

سینیم : نایه تی : ﴿ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ﴾ ئەم نایه تەش چه ندرپوکارینکی ههیه : لهوانه :- کاتیک کهسه دئسۆزه که ئامۆژگاری کرد به خەرچ کردنی مال و سامانه که ی بۆ کرینی به ههشت له قیامه تدا , بهم قسه یه بۆی دهرکهوت , که هیچ خراپه یه کی تیانی یه له زهت له شته پرینگه پیدراوه کانی دنیا به حه لالی وهرگریت . ههروهها , مه بهست له وه : به خشینی تی به فرمان و گوێزایه لی کردنی خوا , بیگومان نه وه به شی ئینسانه له دنیا دا به دهر له وه ی که ده یخوات و ده یخواته وه .

چوارهم : ﴿ وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ ﴾ کاتیک فرمانی پی کرد به چاکه کردن به مال و سامان , نه وه نه و فرمانه به شیوه یه کی په ها بوو , یارمه تیدان به مال و سامان و گه وه یی و ناوو شوهرت ده گریته وه , ههروهها پوخوش بوون و جوان به یه که گه یشتن , و جوان باسکردن .

پینجه م : - نایه تی ﴿ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ ﴾ واته : نه وه ی نه و له سه ری تی سته م کردن و لادانه ووتراوه : نه و که سه ی ئامۆژگاری کردوه , موسا (علیه السلام) بووه , هه ندیک ی تر بۆ چونیان وایه : با وهردارا نی قه ومه که ی بوون , که چۆن کۆمه لیک هه ستان به و ئامۆژگاری کردنه , نه گه ر قبول بکرایه , زیاتری نه ویست بوو , به لام په تی کردوه که قبولی بکات , به لکو زیاتر کو فرانه ی نیعمه تی خوای کرد , ووتی :

﴿ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴾

په نگه حیکمه تی لیکدانه وه ی ناو نایه ته که به وشه ی (کنوز) بۆ سامان و دارایی یه که ی قارون , چه ند شتی که بگه یه نی ت : -

١- ئەم مال و سامانه به ئاسانی وهرگیراوه , و له نزیکه وه ده ستکه وتوه و کۆکراوه ته وه , به که مترین توانا دهستی که وتوه , و وه که نه وه ی گه نجینه ی داپۆشرا بووبن و لی وهرگر تبتین .

۲- قارون ئهو مال و سامانه دهپاريزيت ، و لهسهر يهك دايان دهنيٓت ، و زيادي دهكات و گهشهي پي دهديات ، و سور دهبيٓت لهسهر قورخ كردنيان لهگهنجينهكانيدا .

۳- قارون حهقي فهقيرو ههژاراني لي دهرنهكرد ، و زهكاتيشي لينهدا ، مالي لهگهنجينه كراو ، ماليكي كوٓكراويه ، كهزهكاتي لي نه دراوه ، و لهريگهي خوايشدا لي نه بهخشي بوو بهسهر ههژاران و خاوهر پيويستي يهكاندا .

دهريارهي ئايهتي : ﴿ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ ﴾ نيمامي (الرازي) دهليٓت :- سي ليكدانهوهي ههيه :-

۱- ئهو كوٓمهله پياوه بههيزه بي توانا بوون لههنگرتني كليلي گهنجينهكان . ئهه بوچونيكي لهپيشتره .

۲- ئهو كوٓمهله پياوه بههيزه بي توانا بوون له ههنگرتني گهنجينهكان ، ئههش گونجاوهو دهشيٓت وايٓت . ههنگرتنهكي لهه دوو ليكدانهويهدا ، ههستيٓكراو بووه .

۳- مهبهست له ههنگرتن ، بريٓتي بووه له پاراستني و ژماردني و چاوديٓري كردني .

ههر نيمامي (الرازي) خوي دهليٓت :- ((مهبهست له (المفاتيح العلم و الإحاطة) بريٓتي يه له : نهوهنده گهنجينههي لهلايهن خواوه پيٓبهخشرايووه كه پاراستني و ئاگاداربوونيان ، قورس و گران بوو ، تهناهت به كوٓمهليكي بههيزو بهتوانا ، كه بتوانن چاوديٓري بكهه . واته : ئهه گهنجينهانه له زوري و جياوازي جوٓرهكانياندا ، ئهو كهسهانهي ماندوو دهكرد كه دهيانپاراست و چاوديٓرييان دهكرد)) .

﴿ قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴾ (القصص ٧٨)

بہرآستی ئەو نازو نبعمەتەى كە خوئ پئوہ بادەدا و دەستكەوتنى بە هۆئى زانست و نەخشەو هەولئى خوئەوہ ، وەك ئەوہى لە كارەكەدا شتێك بووئیت ، بەرآستی ئەوہى نەخۆش دەكەوئیت و لاواز دەبئیت و پیر دەبئیت و دەفە وتئیت ماندوو دەبئیت و دەمرئیت ، لە دروستكرارەكانە ، بەندەيەكە تەنھا شوئین شتەكان كەوتووہ ، لە كارەكەدا هېچ شتێك نەبووہ ، تەنانەت ئەگەر ببئتە خاوەنى گەرەترين سامان لە زئپرو زيو ، ناتوانن نازارێكى توندى لئى دوور خەنەوہ ، يان لە مەترسى يەك ببپارئزن .

باشە مەگەر قارون نەيدەزانئ ، بەرآستی خوا پئيش ئەم چەندەھا قەوم و هۆز و گەلانى لەناوبردوہ ، كەلەو زياتر بە دەستەلاتتر و خاوەن سەرەوت بوون ؟ ئەم قەسەيە بۆ قارون بوو ، چونكە وەك ئەوہ بووہ كە بئرى بخرئتەوہ ئەو وەك — مامۆستاو لئكۆلەر بووہ لە ئاگاداربوونئ لە مئژووى نەتەوہكانئ پئيش خوئدا ، كە چ سزايەك توشئى هاتووہ بە هۆئى كەللەپەقى و كافر بونيانەوہ ، ئەو لە قەومئ موسا بووہ ، ئەو هەوالانەئى بئستووہ كە دەربارەئى قەومئ نوح و عاد و ثمود و لوط و شەعب بگئپراونەتەوہ .

پاشان خوائى گەرە ئايەتەكە بە ياسايەكى گشتگير كۆتايئ دئنيئت ، دەفەرموئیت : ﴿وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ واتە : (تاوانباران پرسیاریان لئى ناكرئت دەربارەئى گوناھەكانیان ،) چونكە تۆماركرارە و لای خوا ئاشكرایە .

تاوانباران ناويان لە تۆمارئ ئەھلى دۆزەخدا نوسراوہ و وتراوہ (دوائى كافربوون تاوان ئى يە) ئەو سەرکەشانە تەنھا ئاگرئ دۆزەخ پاكیان دەكاتەوہ .
﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ (القصص / ٧٩) .

زانا (ابن کثیر) دهلیت : زانایانی تهفسیر دهلین: قارون لهو په پری که شخه یی و خو پزانندنه وده له جل و بهرگ و سواری و خزمه تکار و خه لکی دهوری خویدا هاته دهر بو ناو قه و مه که ی ، کاتیک بینیان ، نهو که سانه ی که جوانی دنیا و پرازوهی یان لا گوره و مه بهست بوو ، ثاوات و خو زگه یان خواست که وهک نمونه ی قارون بن ، و حزریان کرد نه و انیش نه وه ی نهویان هه بیئت و وهک نهو بن ، به لام کاتیک که سه زانا و تیگه یشتوو و خاوه ن ژیرییه کان قسه که ی نه و انیان بیست ووتیان : وای بو حالی نیوه ، پاداشتی خوا له قیامه تدا باشتر و چاکتر و هه میشه یی یه ، نهو که سانه ی که به بینینی قارون هه لخنه له تابون ، وایان لیکن دایه وه که قارون خاوه نی به ختیکی گوره یه ، به هو ی نهو پرازوهی و مالو سامانه ی هه یه تی ، چونکه پیوانه کردنه لای نهوان ته نها له سهر پواله ت بوو ! نه گهر نهوان دنیا یان نهویستایه هه لخنه ده خه له تان ، و تووشی نهو فیتنه یه نه ده هاتن .

به لام نهو که سانه ی که قیامه تیان مه بهست بوو ، و داوای نیعمه تی هه میشه یی یان ده کرد ، و ده یان زانی ژیا نی دنیا چی یه ، هه لخنه خه له تان ، و ثاواتیش ناخوا زن به وه ی که لای نمونه ی قارون بوو .

بیگومان پواله تی ژیا نی دنیا و پرازوهی یه که ی هه میشه یی نی یه ، به لکو کاتی یه و له ناو ده چی ت .

له زهت و هرگرتن له م پرازوهی ی و پابواردن و خوشگوزهرانی و زیاده پره ی یه ، نهو یش هه میشه یی نی یه و نامینیت ، به لکو له ناو ده چی ت ، نیتر له کوی خاوه نه که ی به ختیکی گوره ی هه یه .؟

له راستیدا قارون خاوه نی به ختی گوره نه بووه ته نها له زه تیکی کاتی بی سوود بوو .

له راستیدا که سیك له به ختی گوره دایه ، که خاوه نی کاره راست و دروسته کان بیئت ، که له ناو ناچن ، و دیمه نی هه لخنه له تان دنیان نی یه ، نهو که سه یه که به راستی بزانی ت بوچی ده زی ، و له زهت لهو ژیا نه و هر بگری ت ، و نهو که سه یه که نیمانی دامه زراو و په زامه ندی خوی دوزیوه ته وه ، و دلنیایی و به خته وه ری هه لبرژاردوو ، و هه نگاوی ناوه بو نیعمه تی هه میشه یی ، نهو هه ش ته نها بو باوه پرداری راستگو و نارامگر و تیگوشهره .

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴾ (القصص / ۸۰).

ئەمە ھەلۆئستی باوەردارانە ، تێروانینیکی جوان و نامۆزگاری بوو بۆ ئەو کەسانە ی که بە پوالت ھەلەدخەلەتان ، ئەوان لە پووی زانست و تیگەیشتنەوہ پوانیان بۆ قارون ، وایان بینی که خاوەنی ھیچ شتیک نی یە ، وایان بینی فەقیر و موحتاجە ، و خەسارەتمەند و لەناوچوو بی بەش دەبییت ، و توشی سزاو دورکەوتنەوہ لە پەحمەتی خواو تیاچوون دەبییت .

ووتیان :- پاداشتی خوایی لە مال و سامان و پازاوەیی یەکە ی قارون خەيرو چاکترە ، ئەو پاداشتە لە جوانی و پازاوەیی دنیا چاکترە ، و لە ھەموو ئەو شتانەش باشترە کہ دەسەلاتدارەکان ھەیانە ، چونکہ عەقلیان تیکەل و شیواوہ و بیرى پی ناکەنەوہ ، ناتوانن پیی بگەن .

خوای گەرە دەفەرموئیت : ئەو زانست و باوەر و کردەوہ یە بەکەس نادریت ، تەنھا خۆراگرو نارامگران نەبییت .

ئەوہ ی نارامگر نەبییت بی بەش دەبییت .

کام نارامگرتن ؟ بیگومان لەسەر نا پەرحەتی و تاقیکردنەوہ کان و فیتنە ی ستەمکاران .

نارامگرتن تویشوہ یەکی گەرە یە ، و ھاوکاریکی نەپراوہ یە ، و بەخششینیکە لەناو ناچینت .

نارامگران ئەو کەسانەن کہ دەزانن پاداشتی خوایی چاکترە ، و ئەوہ ی لای خوایە خەيرو چاکە یە ، و نیعمەتەکانی خوایە و بەھەشتی نەپروایە .

﴿ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴾ (القصص / ۸۱).

زانای تەفسیر (الشوکانی) دەلئیت : خوای گەرە خوئی و مالەکە ی و سامان و دارایی یەکە ی برد بەناخی زەویدا و وونی کرد تیایدا ، دەستە و کۆمەلیک نەبوون بتوانن لەوہ بیپاریزن و پزگاری بگەن ، و خویشی نەیتوانی کاری ئەو پۆچوونە لە خوئی دور بەخاتەوہ ونەھیلئیت .

ئەمە سزای خوێبە گەرە زانین و لە سنور دەرچوون بوو ، بەم کۆتایی یە ی قارون لەبەر چاوی خەلکی ، ھاواری دەکردو دەیقیرژاند و داوای یارمەتی دەکرد

، بہ لآم کہس نہبوو وہ لآمی بداتہوہ و بہ دەمیہوہ بچیت ، فرمان فرمانی خوا بوو ، تہنہا نہو دەتوانیت فریای بکہویت بہ لآم بہ ہانایہوہ نہچوو ، قارون خوی بہ دەستی خوی قہبری بۆ خوی ہلکەند .

دەربارہی قارون ہاتووہ : (قارون زۆر رقی لہ موسا بوو ، لہبەر پیغەمبەرایەتی و خۆشویستنی نہوہی ئیسرائیل بۆ ئەو ، قارون ویستی نہخشەییەکی فیلاوی بۆ موسا بکیشت ، ئافرەتیکی خراپەکاری بہ کری گرت و بہ مال و سامانیکی زۆر ہانی داو ہەلی خەلەتاند ، کہ بلیت موسا زینای لہگەل کردوہ ، لہگەلی ریک کەوت کہ بیہینیتہ ناو کۆمەلیک خەلکەوہ کہ موسایشی تیا بیٹ ، پاشان قارون ہات بۆ لای موسا و پیی ووت : ئەی موسا نہوہی ئیسرائیل کۆیکەرہوہو ہەوالی ئەوہیان بدہری کہ پەرہردگارت پیی گہیاندویت و فرمانی پیداویت ، موسا ووتی : بەلی باشە ، ئینجا کۆی کردنہوہ بہ موسای ووت : پەرہردگارت فرمانی چی پی کردوویت ؟ فرمووی : فرمانی پی کردوم کہ خوای گەرہ پەرستن و ہاوەلی بۆ پریار مەدن و پەییوہندی ہاتوچۆتان چاک بکەن و . ئەوہ و ئەوہ ، بنەماکانی شەریعەتی بۆ باسکردن ، ئینجا قارون ووتی :

ئەی موسا سزای ئەو کەسە چی یە دزی بکات ؟

موسا ووتی : دەستی بپریت .

قارون ووتی : ئەی ئەگەر تۆ بویت ؟

موسا ووتی : بەلی با ئەگەر منیش بم .

قارون ووتی : سزای زینا کردن چییہ ؟

موسا ووتی : بەردباران بکریت .

قارون ووتی : ئەی ئەگەر تۆ بویت ؟

موسا ووتی : بەلی با منیش بم .

قارون ووتی : بی گومان تۆ ئەو کارەت کردوہ .

موسا ووتی : لەناو چوون بۆ تۆ قارون ! لہگەل کی ئەنجام داوہ ؟

قارون ووتی : لہگەل فلانہ ئافرەت ، ئینجا موسا ئافرەتەکی بانگکرد و

ووتی : سویندت دەدەم بہ خوا ئایا من ئەوہم کردوہ کہ ئەوان دەیلین ؟

ئافرەتەکی ووتی : نہخیر ، بەلکو درۆیان کرد ، بہ لآم ئەوان کرییہکیان دا بہمن

، تاتؤ بہوکارہ تۆمہ تباریکہم ، موسا (علیہ السلام) دہریازی بوو دہستی کرد ، بھگریان و سوژدہی برد بؤ خوای گہورہ ، خوای گہورہ وەحی بؤ نارد : چی تۆی گریاند ئەی موسا ؟ .

موسا ووتی : - ئەی پەروردگارم ، دۆژمنەکتە منی ئازاردا ، وە ویستی ئابروم بەریت ، ئەی پەروردگارم من زال بکەیت بەسەریدا .
خوای گہورہ فەرمووی : ئەی موسا سەرت بەرزکەرەوہ بەراستی فەرمانم کرد بەزەوی ، کہ گوێزپایەلی تۆ بکات .

ئینجا موسا ووتی : ئەی زەوی بیانگریت ، ئینجا زەوی یەکە کەوتە جولەو قلیشاو قارون و ئەو کەسانە ی لەگەڵیدا بوون گرتنی ، تاقولە پییان لە زەویبەددا گیراوتن دبوو ، ئینجا قارون ووتی : ئەی موسا بەزەوییت پیمدا بیئەرە و پەحمم پی بکە ، موسا ووتی : ئەی زەوی بیانگرە ، ئینجا مالە کەشی لەگەڵیدا گرت تانوقم بوو ، ئینجا قارون و ھاوہلەکانی کەوہک خۆی بوون نوقمی کردن بەزەویدا تا ئەژنۆیان ، ئەو ھەر لە موسا دەپاراپیەوہ ، و موسایش بە زەویەکە ی دەوت : - بیانگرە ، ئینجاخۆی و ھاوہلەکانی و مال و سامانەکە ی بەتەواوی نوقمی ناو زەویەکە کرد .

ئینجا خوای گہورہ وەحی بؤ موسا نارد : ئەی موسا ، بەراستی زۆر رەق و توندبوویت ! سویند بە عیزەت و جەلالی خۆم ، ئەگەر ھاواری لەمن بکردایە و بیپاراپیەوہ ، وەلام دەدایەوہ .

بەراستی خوای گہورہ ھەموو پۆژیک قارون و شوینکەوتوانی دەکات بەناخی زەویدا ، و بەردەوام دەیان بات بەرەو ناخی زەوی تاپۆژی قیامەت ناگەنە بنەکە ی .

﴿ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتُّوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانُ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴾ (القصص / ۸۲) .

ثینجا ٹوانہی دوینی ناواتیان به قارون دهخواست دهیانوت : نهی هاوار ، بهس نهبوو وهکو نهوتیانہ چووین : دیاره که خوا پزق و پوزی زورده به خشیت به هر کهس بیهویت ، یا خود که می دهکاته وه (بی حکمت نی یه) نه گهر فزل و بههری خوایی نه بوایه له سرمان ، نیمهش به ناخی زهویدا پوچوو ده بووین ، نای که پوون و ناشکرایه کافرو خوانه ناسان سهر فراز نابن .

دهربارهی وشه ی ﴿ وَیْکَانَ ﴾ ، (قتاده) ده لیت : واته : (اَلَمْ تَرَ اَنْ) واته نایا نه تبینی که ، هندی که له کهسانی تر ده لین : نه و وشه یه ، له دوو وشه پیک هاتوه : (وی) که حصر فی (تعجب) و (تنبیہ) واته سهر سو پرمان و ناگادار کردنه وه . (وَ کَانَ) واته : (اَظُنُّ وَاَحْسِبُ) واته : واگومان ده بهم و وای داده نیم .

به راستی نهو دهسته یه ی که پزگاریان بوو سهریان سو پرما له وهی که به سهر قاروندا هات ، شله زان و هلچونیک سهریان به سردا هات . باش زانیان که قارون به ختی گوره نه بوو ، به لکو باوه پراران به ختیان گوره بوو ، وزانیان که مال و سامانی کهم بهر که تداره و به خششی راسته قینه ی خوایه ، وزانیان که کافران سهر فراز نابن .

زانین و دهر که وتنی راستی یه کان ، کاریکی کوت و پره ، که نه بینراوه و نه هاتوته دی ، مه گهر دوی پرودانی کاره ساته که و ناگادار بوونی کومه له که له سهری و باوه پی کردنیان .

﴿ تَلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾ (القصص / ۸۳) .

(جاباخه لکی دنیا بن) که نهو مالی قیامه تهو نه و به هه شتی بهرینه مان ناماده کردوه بوئه و که سانه ی که نه لووت بهرزی و گوره بیان ده ویت له زهویدا نه فساد و گناهو خراپه ، و سهر نه نجام سهر فرازیش هر بو پاریزکاران و خوانا سانه .

لهم ثابتهدا خوی گهوره تیروانین و دل وژیانی گوی بیستانی ئەم چیرۆکهی ئاراسته کرد بۆمائی کۆتایی و بانگی کردن که له دنیا جیا ببنهوه و نهیکه نه هم و غمی خۆیان و نه و پهری زانست و هیواکانیان .

- باسکردنی سیفاتی ئەو که سانهی قیامهت و بههشتیان دهویست , و خوی گهورهش بهوه باسی کردن که ئەوانه که سانیکن لووت بهرزی و بهرپاکردنی فساد و خراپهیان له سهر زهویدا ناویت .

له تیروانینی ئەم سیفه تانهوه نهیئی تیاچوونی قارونمان بۆ دهرده که ویئت , که دنیاوی ویستوه و قیامهتی نهویستوه , و حهزی به لووت بهرزی و نانهوهی خراپه و ناشوب و فسادبوه له سهر زهویدا .

- هه رکهس لووت بهرزی و بهرپاکردنی گهندهلی بوویت له سهر زهویدا , ئەوا ژیانی ده بیئت به هۆکارینک بۆ بلا و کردنهوهی لووت بهرزی و بهرپاکردنی گهندهلی , بئ گومان ههردوو دنیاوی له دهست دهچیت , ژیانی دونیای که سزای خوی گهورهی تووش دیت , وژیانی قیامهتیشی که چاره نووس و بهشی ناگری دۆزهخ ده بیئت . لیژهدا قارون دیارترینی ئەم نمونه یهیه , پهنده بۆئه و که سانهی پهندی ئی وهر بگرن .

- چاره نووس و سهر نهنجامی باش و سهر فرازی و بهخته وهری بۆ له خوا ترسان و پارێزکارانه , تهقوا نهیئی دامهزراوکردنی ئینسانه له دنیا دا , و کارهکانی لای قبول و وهرگیراوه بیئت و , دهگاته بههشت .

﴿ وانه نیمانی و سوود پهنده گرنگهکانی ئەم چیرۆکه ﴾

۱- دکتۆر (احمد جمال العمري) ده لیئت :- چیرۆکی قارون له قورئاندا نمونه یه که له لادانوله سنور دهرچون به هۆی مال و سامان و زانسته وه , که چاره نووس و سهر نهنجامی به ره و له ناوچون چون بوو , کاتیک ههوا و ئاره زهوه کان زالبوون و تهماع دهستی درێژکرد , و ئینسان له دروستکارویکه وه گۆرپا بۆ حالهتی له خۆبایی بوون و لووت بهرزی نواندن و خۆزالی کردن به سهر خه لکدا , و شانازی دهکات به سهریاندا و به تیروانینی لووت بهرزانه بۆیان ده پوانیئت , و ئەم چیرۆکه له قورئاندا له سهر شیوازی په ندونا موژگاری هاتوه , تاجیگیری بکات که هه موو شتیئک سهر نهنجامی تیاچونه و ئەوهی ده مینیتته وه پاداشتی

خوایی یه .

۲- هۆكاری لادان و لهسنوردەرچون لای خراپهكاران جیاوازن ، هه یانه بههۆی دهسته لاتهوه لهسنوردەرچهیت ، هه یانه بههۆی مالهوه ، هه یانه بههۆی وهزیفه و کاری دهوله تهوه ، ئهوهی كه له مانهوه دهردهچهیت و بهرهم دیت تهنها ئهوه دهگریتهوه كه ناوی (طغیان) ی ئی بنریت .

۳- خوای گهوره قارونی به زۆری سامان و مال و گهنجینهکانی تاقی کردهوه ، هه رنه وهش هۆكاری له ناوچون و خهساره ته نندی بوو بۆی .

۴- دابهش بوونی نه وهکانی ئیسرائیل بۆ دوو دهسته له تپروانیان بۆ قارون ، و هه ئویستیان له سه ر فیتنه که ی هه ربه وجۆره هه موو ئوممه ته کان ، به شیوازی ئهم دابهش بوونه دهبنه دوو دهسته .

۵- زۆرینه ی ئه و که سانه ی که له سه ر پینگای قارونه وه دهرۆن ، و به وه ی که خوای گهوره پپی به خشیون له سنوردهردهچن و یاخی دهبن ، و زۆرینه ئه و که سانه ن که به نمونهکانی قارون هه لده خه له تین .

۶- ده بیئت باوهرداری چاکه کارو ئارامگری بوونی هه بیئت ، تا ئامۆزگاری له سنوردهرچوان بکه ن ، وه ک ئه وه ی باوهرداران له گه ل قاروندا کردیان .

۷- یاسایه کی قورئانی گشتگیر هه یه : که خوای گهوره ئه و که سانه ی خووش ناویت که که شخه ده که ن به سهروهت و سامانیانه وه و له خویمان باپی دهبن .

۸- دل خووش بوونی راسته قینه تهنها له شتی کدا ده بیئت که باقی و هه میشه یی بیئت ، که بریتی یه له فهزل و په حمه تی خوا و نیعمه تهکانی و به هه شت ، به لام دلخووش بوون به شتیکی کاتی و براه وه ک دنیا و جوانی یهکانی ، به لگه یه له سه ر ساویلکه یی و بی ئاگایی خاوه نه که ی .

۹- ئیسلام هانی خه لکی ده دات له زهت له نیعمه ته پینگه پیندراوه کان وه ربگرن و ئینکاری ئه و که سه ییش ده کات که به چه رامیان دابنیت ، و ئه و له زهت وه رگرته

به عیبادهت داده نیت و خاوه نه که ی پاداشتی له سر وهرده گریئت.

۱۰- موسلمان دژایه تی مال و سامان ناکات و قهده غه ی ناکات له خو ی ، به لکو به پینی یاسا شرعی یه کان وهریده گریئت و ، و له و پوانگه یه وه ته ماشایان ده کات .

۱۱- که سی له خوبایی و هه لئه تا و نه و که سه یه نیعمه ته کانی خوای لای خو ی له بیرده چینه وه ، وا دزمانیت که به مه ولی خو ی ، دهستی که وتوو ، یان له بر زیره کی و که سایه تی خو ی پینی به خشراره ههروه کارون ووتی ، نه ویش ده لیت : ﴿ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ﴾ .

۱۲- بنه مای پیزگریتنی خوایی بو ئینسان ، هه یچ پوژیک نه مال و سامان و نه ناویانگ و نه جوانی و نه بنه مال و نه ره گه زو نه پله و پایه نه بووه ، به لکو ئیمان و ته قوا و کرده وه چاکه کان و سود گه یانندن به خه لکی و پیشکesh کردنی خهیر بووه پینیان .

۱۳- له سنور دهرچوان و گهنده لچیان هه میسه سورن له سر شکاندنی دئی کهسانی تر ، و چاندنی هه سترکردن به تالی و بی بهش بوون له دهرونیاندا ، که شخه ده کن به سه ریاندا و به جوانی و پازاوه یی و له خوبایی بوونه وه دهرده چن بو ناویان ، و خراپه و فساد و نارپه هه تی یه کانی خو یان به سه ریاندا بلا و ده که نه وه .

۱۴- ویستنی ژیانی دنیا و هه زکردن به زور بوونی مال و سامان و جوانی یه کانی ، خاوه نه که ی ده خاته هه له ی گه و ره و ئاپرو به ره وه ، ههروه که نه وه ی نه یینی پوو خانی نه و که سانه بیئت له به رده م که سه خوشگوزهران و خراپه کاره کانداندا .

۱۵- خاوه نی به ختی گه و ره ، نه و که سانه که گه یشتوون به نیعمه تی ئیمان و نارامی و ره زامه ندی دانیایی و ، و پرگار بو نیان ده سته که وتوو ، له گه ل نیعمه تی نه پراوه .

۱۶- نه گه ویستنی ژیانی دنیا نه یینی که و تن و تیا چوون و سه رشو پری و خه ساره تمه ندی بیئت ، نه وای بیگومان ده سته که و تنی زانست و ژیان له گه لیدا ، نه یینی زال بوونه به سه ر نارپه هه تی یه کان ، و دامه زراوی یه کانی فیتنه و به ده سته یانی سه رکه و تنی گه و ره یه .

۱۷- نارام گرتنی جوان پشتیوانیکی بہرہ و ماہ و ، تویشویہ کہ لہ ناو ناچیت ، لہ پوپہو بوونہ وہی ہیژی فیتنہ و شتہ گومراکہرہ کاندہ ، نہ مہش تہنہا دہست کہسہ نارامگرہ کان دہکھویت .

۱۸- قارون فیتنہ بوو بو قہومہ کہی ، ہہ بوو بہہویہ وہ توشی فیتنہ ہات ، ہہیشبوو سہرکہوت و نارامی گرت و دامہ زراو بوو ، کاتیک فیتنہ کہ تہواو بوو ، قارونیش دہورہ کہی خوئی تہواو کرد ، و کاتیک ہات بینرا کہ بہخہشم و لہ عنہتی خواوہ دنیای جی ہیشت ، و توشی سزا ہات !

۱۹- خوی گہورہ مالی کوتایی و بہہشتی بوپاکان و چاکان داناوہ ، نہو کہسانہی کہ لووت بہرزی و خراپہیان لہ سہر زہویدا ناویت .

۲۰- سہرئہنجامی باش لہ دنیا و لہ قیامہ تیشدا ، تہنہا بو لہ خوا ترسان دہبیت .

۲۱- خوی گہورہ بہرہ حمہت و بہزہیی خوئی مامہ لہ لہ گہل چاکہ کاراندا دہکات ، و پاداشتیان بو چند قات دہکات ، و دادپہرورہ انہیش مامہ لہ لہ گہل خراپہ کاراندا دہکات ، و نہنجامی خراپہ کاری یہ کہیان پیشاندہدات ، نہ مہش سوننہتی ہہ میثہیی خواہ .

﴿ چیرؤکی (سبا) ﴾

خوی گہورہ فہرموویہ تی : ﴿ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ (۱۵) فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ يَسِيلُ الْغُرَمِ وَبَدَّلْنَا لَهُمْ جَنَّتَيْنِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلِ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ (۱۶) ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ (۱۷) وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ (۱۸) فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَا لَهُمْ أَجَادِيثَ وَمَرْقَنَاءَ كُلَّ مَرْقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (۱۹) وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴾ (سبا / ۱۵ - ۲۱) .

پاش ئەوھى خوای گەورە لە سورەتى (سبأ) دا ، چىرۆكى داود و سلیمان نى بۆ گىپراينەوھ ، كە پىغەمبەرايەتى و پاشايەتى پى دا بوون ، و نمونەى كەسانى سوپاسگوزار بوون ، خوای گەورە نىعمەتى بەردەوامى پى بەخشىن و لەفەزل و مېھرەبانى خوۋى چەند شتىكى بۆ زياد كردن كەبە كەسانى تىرى نەبەخشى بوو لە جىھاندا ، خوای گەورە باسى چىرۆكى شارى (سبأ) ى كردوھ ، كە ھۆزى (سبأ) ى تىيا نىشتە جى بوون ، كە خوای گەورە خەيرو بەرەكەتى زۆرو پزىق و پۆزى و نىعمەتتىكى بى شوامارى پى بەخشىون ، بەلىخۆشبوونى خوۋى و فەزل و مېھرەبانى مامەلەى لەگەل كرد بوون ، كشتوكال و باخ و ميوەھاتى زۆريان ھەبوو ، و رىگای سەفەرى بۆ ئاسان كردبوون ، و لەنيوان و وولاتى شامدا كە بۆى دەچوون شوینى حەوانەوھ و نوستن و ئیسراحتى بۆ فەراھەم كردبوون ، بەجۆرىك كە ھەستىيان بە ناپرەھەتى سەفەر نەدەكرد ، بەلام ئەوان نەيانتوانى لەسەر ئەو ھەموو نازو نىعمەتە سوپاسگوزار بن و سپنەو پىنەزان بوون بەرامبەرى و بى باوھر بوون ، و شوكرى خويان لەسەر نەكرد . بەلام خوای گەورە پەلە ناكات و بەئارامەو لىخۆشبوو سوپاسكراوھ ، تەنھا ئەو كەسانە بەسزای قورس و لەبن دەركىشان سزا دەدات ، كەلە بىباوھرىدا پۆچوون ، و بە لىخۆشبوون و بەزەبى خوۋى مامەلە لەگەل باوھرداراندا دەكات . بەم ناىتە ناماژە بۆ ئەوھ دەكات : ﴿ وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكُفُورَ ﴾ واتە : بەنمونهى ئەم سزايە ئىنجا خوای گەورە ئەو باخە پر لە گەلاو سەوزو سىبەرو بەرو بومەى بۆ گۆرپىن بە كۆمەلە درەختىكى دىركاوى و بى گەلاو بەرو بووم تال و درەختى بى بەرى وەك دار گەزۆ و كەمىك درەختى (سدر) ىش كەبەرو بومىكى كەمى ھەيە ، كەئەم (سدر) ە باشتىنيان بوو ﴿ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴾ ھەموويانى لەيەكترى دوورخستەوھ ، و بەناو دەشتى چۆل و ووشكدا دەپۆيشتن ، و شوینى سىبەر و حەوانەوھىشيان لەدەستدا ، و ھۆزەكەيشيان پەرت و بلاوبوون و ھەريەكەيان بۆ لاىك ، خوای گەورە نىعمەتەكەى بۆ گۆرپىن بە سزاو ئازاردان ، و ئیسراحتەكەى بۆ كردن بە ناپرەھەتى ، كۆبوونەوھىيانى ، تەفرو توناكرد و لىكى دابىرپن ، بوون بەنیشانەيەك بۆ كەسانى ئارامگرو شوكرانەبژىر و كردنى بەپەند بۆ پەند

وہرگران و یادہوری بُو ہموو جیہان .

دیینہ سہر پروونکردنہوی مانای نایہتہکان :-

﴿ لَقَدْ كَانَ لِسَبَّإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ
وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴾ (سبأ / ۱۵) .

میژوونوسان و ہوالا گیزہوہکان دہلین : (سبأ) یہکم کہس بوہ کہ
پاشاہیہتی وولاتی یہمنی کردہ ، و ناوی (عبدُ شمس بن یثجبُ بن یغربُ بن
قحطان) بوو .

بہ (سبأ) ناوبراوہ ، چونکہ یہکم پاشا بوہ ، قسہی بہ دوژمنہکانی خوئی
ووتوہ .

ہرہوہاش پیشی ووتراوہ (الرائیش) چونکہ مال و سامانی غنیمہی
جہنگی کوکردوتہوہ و پیشکشہشی قومہکہی دہکرد ، و عہرب مال و
سامانیان ناوہناوہ (ریش) یان (ریاش) ہ .

زُورِيكُ لہکہسانی (سلف) پیشین ، لہوانہ : (قتادہ) باسیان کردہ ،
نافرہتیکیان دہچووہ ناو یہکک لہباخہکانیانہوہ و بہژیر درہختہکاندا
دہرؤیشت کہ زہمیلہ یان سہبہتہیہکی بہسہر سہرہوہ بوہ ، بہری دارہکان
خویان دہکہوتنہ خوار بُو ناوی تا پُر دہبوو ، بہبیئُ ٹوہی پیویستی بہہوآدان
و لیگردنہوہ بیئت ، ٹہمش لہبہر زُورییان و پیگہیشتوویان ، ٹہم ناوچہیہ بہ
مأرب) کہشاریکی ٹوئی بوہ ، ناوی ہاتووہ ، و(سدّ) بہنداویکی گہورہی
تیابوہ ، ناوی زُوری گل دہدایہوہ ، دوری نیوان شاری (مأرب) و (صنعاء)
سی پُوژ پینگا برین بوہ . ہندیکی تر ووتویانہ لہم شاردہا نہمیش و مہگہز و
نہمیشولہ و نہکیچ و ٹہسپی نہبوہ ، ہرہوہا ہواکہی فیئک و مام ناوہند
بوہ ، و دانیشٹوانہکہی لہتہندروستی یہکی باشدا بوون ، و خویان بہتاک و
تہنہا دہزانی و دہیانپہرست و ہک خوای گہورہ دہبراہیان فرمووی :-

بہراستی بُو خہلکی سہبہلہوولاتی خوایاندا بہلگہو نیشانہو دہسہلاتی خوا
ٹاشکرایہ ، پاشان بہنایہتی ﴿ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ﴾ پونیدہکاتہوہ ، واتہ
کہئہویش دوو باخی زُور گہورہ بوو لہلای راست و چہپی ناوچہکہدا ،
﴿ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ﴾ . ٹہو دوو باخچہیہ
نیشانہیہک بوون لہ بہپیتی و بہرہکہتی و پڑانی فہزل و ناز و نیعمہتی خویای

، و دیمہ نیکی زور جوان و سرنج پاکیشیان مہبوءہ .
 دہبیت نینسان لہوہ زیاتر چی بوویت کہبہ ناو باخہکانی خویدا بہرات و
 نازو نیعمہ تیکی زوری تیا بیت ، وبہ لای راست و چہ پیدا مہنگاو بنیت ؟
 ئەم نازو نیعمت و باخانہ تا کاتیک بەردہوام دہبن کہ خاوەنہکانیان
 چاکہ کارو لہ خواترس بن و حەقی خەلکانی تری لی بدن . ئەگەر کافرو بی
 بہرا بوون ئەوا نیعمتہ تہ کەیش لەناو دہچیت و نامینیت .

قەومی (سبأ) و خاوەنی دوو باخچہ کە ی کە لە سورہتی (الکہف) دا
 باسکران و ، خاوەنی ئەو باخہی کە لە سورہتی (القلم) دا باسی ہاتووہ ، و
 قەومی فیرعون و قەومی (صالح) (علیہ السلام) و مہموویان باخی جوان و
 رازوہیان مہبوءہ ، بەلام مہموری لەناو چووہ . چونکہ خاوەنہکانیان پشتیان
 کردوٹہ خواو خاوەنی ئەو نیعمتہیان لہبیر خویان بردوٹہوہ . ئەمەش
 سوننہتی خوایہو ، ئەم سوننہتہ بەردہوامیش دہبیت .

خوای گہورہ بہ قەومی (سبأ) ی فەرموو : ئیوہ لہبەر بوونی ئەو باخانہ
 بخۆن و سوپاسگوزار بن بہ رامبەر بہ نازو نیعمتہ تہکانی خوا ، چونکہ پزقیکہ
 پەرہردگارتان پینی بہخشیون .

﴿ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرْمِ وَبَدَّلْنَا لَهُم بَعْثَتِهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكُلٍ
 حَمَطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴾ (سبأ / ۱۶) .

خوای گہورہ فەرمانی بہ قەومی سەبەء کرد لینی بخۆن و مہرودہا فەرمانیشی
 پی کردن سوپاسگوزار بن ، و نامازہی کرد بو ئەویش کہ ولات و ناوچہ کە ی
 ئەوان (طیب) ہ ، و پەرہردگاریشیان لیکۆشبووہ .

پیشہوا (الراغب الأصبہانی) دہلیت : (الطیب) واتہ : ئەوہی مہستەکان و
 نەفس بہخۆشی دہزانن و لەزەتی لی دہبینن .

بەلام ئایا قەومی سەبەمچییان کرد ؟ و چۆن مامەلہیان لەگەل نیعمتہ تی خوادا
 کرد ؟

بەرستی ئەوان پشتیان مہلکرد ، واتہ : بییاوہر بوون ، بەندایەتی و شوکرانہ
 بزیری خویان وەلانا ، پشتیان کردہ فەرمانہکانی خوا ، مہواو نارەزوویان
 مہلبارد و شوین مہنگاوہکانی شەیقان کەوتن ، و نیعمتہکانی خویان لەسەر
 پیچی فەرمانہکانیدا بەکارہینا ، بەم کارہیش ، سوننہتی خوا بەسەریاندا جی

به جی بوو ، هیچ نوممه تیک نه بووه که بیباوه پ بیت به خوا ، و نیعمه ته کانی له کوفر و خراپه کاریدا به کار بهینیت ' مه گهر خوی گه وره سزای تووش هیانوان ، و نیعمه ته کانی لی و هر گرتونه ته وه ، و به ره و له ناو چوونی بردوون . خوی گه وره به خیرایی سزای بو ناردن ، وه ک فهرمووی : ﴿ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ ﴾ واته : ئیمه لافاویکی ویرانکرمان به سهریاندا به ره لا کردوو (که باخ و بیستانی کاول و ویران کردن) .

﴿ سَيْلَ الْعَرِمِ ﴾ : بریتی بوو له بهر بهستی (مآرب) که ئاوی بو گل دابوونه ره بو کشتوکال و باخه کانیان ، به لام خوی گه وره تیکی شکاند ، و ئاوه که ی له پشتیان وه کرده لافا و به سهریاندا ، پاشان به سهر باخه کانیاندا هات و هه مووی له ناو برد .

ئاو یه کیکه له نیعمه ته کانی خوا ، باخه کانی پی گه شه دهکات و ، به لام نهوان له پشت (سد) بهر بهسته که وه گلیان دابویه وه ، به وه هی وه ژیانیکی به خته و هریان به سهر برد .

به لام هه ره ئه مان خوی گه وره دهیکاته هوی سزاو نار هه تی ، هه ربه مان باخه کانیان ویران دهکات و کشتوکاله کانیان له ناو دهبات .

به راستی نه مه یه کیکه له نیشانه کانی خوی گه وره ، به ناو یاخیان بو سه روزو بهر همدار دهکات . هه ره بو ئاوه ویش له ناوی دهبات و له بنی دینیت ، به هوی ئاوه وه به دهوله مهندی و به خته و هری دهژیان . هه ره به هوی هه مان ئاوه وه سه ره شوپو هه ژار که وتن .

پاش نه وه خوی گه وره ئامازه دهکات بو گوپان کارییه که ده فهرمویت :-
﴿ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِیْ اُكُلِیْ خَمَطٍ وَّاَثَلٍ وَّشَیْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِیْلِ ﴾
(السیبا ۱۶)

له پر واله تدا هه ردو باخه که مانه وه ، به لام له پرووی راستی و حقیقه ته وه نا ، درهخت و بهر به مه کانیان تیاچوون ، به لام خوی گه وره له باتی نه وانه درهختی بیابان و بهر به وومی تال و دپرکای بو پواندن . نه مه ش نیشانه ی خه شمی خوا بوو له سه ره قه ومه که ، به هوی کوفر و لادانیانه وه .

هه روه ها وینه یه کی جوانمان نیشان دهبات که وه که نه وه یه پرووه که کانیش خه شم و توپه یی خویان بو قه ومه که ده ر بهر بیبت که به و شیوه یه پر وانه ته وه به و

مانایہی کہ ئیتر لہمہ و دوا ئہم جوڑہ پروہکانہ شیواوی ئیوہیہ .

(اثل) پروہکیکی بیابانی یہ و (الطرقاء) یشی پی دہوتریت ,
زووگرده گریٹ نہ گہر سہوزیش بیٹ .

(السدر) : پروہکیکہ بہری کہ مہو سودی وای ئی نایینریت , بچوکہ و کہ
بہشی خواردن و سود ئی و ہر گرتن ناکات و ہر وہا (النبق) یشی پی
دہوتریت .

﴿ ذَلِكْ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكُفُورَ ﴾ (سبأ / ۱۷) .

واتہ : نابہ و جوڑہ سہختہ تو لہ مان لیسہندن , بہموی ئہوہ کہ بیباوہرو
سپلہ بوون , نایہ ئیمہ تو لہ ہر لہ کافرو سپلہ ناسینین !؟

خوای گہورہ فہرموویہتی : ﴿ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَى ﴾
(الکہف / ۸۸)

واتہ : (بہ لآم ئہوہی باوہر بہینیت و کارو کردہوہی چاکہ ئہنجام بدات , ئہوہ
پاداشتی چاک بو ئہوہ .

ہر وہا دہفہرموویٹ :- ﴿ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ ﴾ (الشوری ۴۰) واتہ : تو لہی
ہر تاوانیک بہئہندازہی تاوانہ کہی خوہتی .

(الزمخشری) دہلیٹ :- ئہم نایہتہ واتہ : جوڑی ئہم سزایہ تہنہا شیواوی
کافرانہ کہ سزایہکی بہپہلہیہ , و تراوہ باوہر دار چاکہکانی دہبنہکہ فارہتی
خراپہکانی , و کافر ہہمووکارہکانی تیادہچیٹ و خہسارہتمہند دہبیٹ , و
سزای کردہوہ خراپہکانی و ہر دہگریٹ .

﴿ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرَى ظَاهِرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ
سَيَرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴾ (۱۸) فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا
أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ﴾ . (سبأ / ۱۸-۱۹)

خوای گہورہ لافاوی بہسہر قہومی سہبہئدا نارد و باخہکانی تیگدا , تاپہندو
ناموزگاری ئی و ہریگرن , بگہرینہوہ بولای خوا , بہ لآم چاوہکانیان کویربوون و
دلہکانیان موری لیڈراو , پہندیان لیوہرنہگرت .

ماموستا (سید قطب) دہربارہی نایہتہکانی سہرہوہ دہلیٹ :- (قہومی
سہبہ تائہو کاتہ لہناو مال و شارو شوینہکہی خوایندا ماہوونہوہ , و خوای

گهوره بزقى خوى له سهر تهسك و كهه كردبوونهوه , له حالتهى خوشگوزهرانى و نازونيعمهتهوه , حاليانى گوڤرى بۆ نارهحهتى و قورسى ژيان , بهلام هيشتا پارچه پارچهى نهكردبوون و ليكى جيا نهكردبوونهوه .

هيشتا ئاوهدانى مابوييهوه بۆيان وه له ناوياندا ههبوو , وههروهه لهشارهكانى دهورو بهريشياندا , وهك مهككه له (جزيرة) و (بيت المقديس) له شام , وههروهه (اليمن) بهردهوام ههراوهدان بوو كه لهباكورى وولاتى (سبأ)دابوو , پهيوهنديان بهشويينه بهر كه تدارهكانهوه مابوو , و پيگاكاني نيوانيان ئاوهدان و ئارام بوو . ووتراوه : گهشتياريك لهشاريكهوه دهرهچوو بۆشاريكي تر پيش نهوهى تاريكى داويت . سههركردن ماوهكهى ديارى كراوبوو , ئارام بوو بۆ گهشتيارهكان , كارهكه ئاسان بوو , له بهر نزيكى شويينهكان لهيهكهوه .

﴿ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا ﴾ (كهچى لهو نازونيعمهتهيش بيزاربوون) و ووتيان : پهروهردگارا نيوانى پيگهى سههركانمان لهيهكه دوور بخهروهوه .
﴿ وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ﴾ ئەم داخوازييه يان وهلام درايهوه و ستهميان له خويان كرد بهم كاره .

﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَرْفَأَهُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ ﴾ . ئيمهيش كردمانن بهداستان و باسى سهرزاري خهلكى و پارچه پارچهكردن بهلام زۆر بهخرابي , جيابوونهوهو بلاوبوونهوه به ناو (جزيرة) دا , ههموو پهيوهندي و نزيكى يهكيان پچراو بهش بهش بوون . بون بهپهندي زهمانه و , ههركهس ههلهسا باسى سهرزاري نهوان و گيپرانهوهو بهسهرهاتيان بوو .

﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ (سبأ / ١٩) بهراستى ئالهو پووداوو حالهتانهدا بهلگه و نيشانهى زۆرهيهه بۆكسانيك زۆر خوگربن لهكاتى تهنگانهو ناخشيدا , لهكاتى خوشيدا سوپاسگوزارين , (ههول بدن وهكو نهوقهومهئالهباره بيانووگرهههين) .

بهراستى نهو ليكدانهوهيه زۆرجوان هاتوه كهووتى : لهچيروك و بهسهرهاتى قهومي (سبأ) دا چهند بهلگه و نيشانهيهكه ههيه :-

لهسهرهتاوه خواى گهوره فهرموى :- ﴿ لَقَدْ كَانَ لِسِيَّ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ﴾ , كاتيک لهباسى چيروکهكه تهواو بوو فهرموى :- ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ ﴾ , رهنگه

حېكمەت لەمە دوو لايەنى ھەيئەت :-

- لايەنى يەكەم : لەگەڵ ئەو بابەتەدا دەگونجىت كە دەربارەى دەدوئیت , قەومەكە كاتىك لەناو نازونىعمەتى خوادا ژيان , بەختەومرو خۆشگوزەران بوون , ھەموويان كۆو يەك برياو يەك ئاراستە بوون وەك يەك پياو وابوون , لەبەرئەو ە زۆرگونجاو ە كە بە (اية) تاك تەعبيريان ئى بكرىت .

ھەروەھا ووشەى (الاية) لەگەڵ (المسكن) دا دەگونجىت , چونكە ھەردوكيان تاكن .

بەلام پاش پوخانى بەرەستەكو پارچەپارچەكردنيان و بلاوبوونەوو ليكچپرانيان , يەك نەتەو ە گۆرا بۆ چەند نەتەو ە يەك , ويەك قەبيلە بۆ چەندين قەبيلە , ويەك شوين بۆ چەند شوينيك , لەبەر ئەم دابەشكردن و جياكردنەو ە يە گونجاو ە كە بە (جمع) كۆ تەعبيري ئى بكرىت . نيشانەكە لەسەر قەومەكە بوو بە چەند نيشانە يەك .

- لايەنى دووم :- ﴿ لايات ﴾ نيشانەكان , چەند (ايە) نيشانە يەك دەگرىتەو ە : سەبە بەلگەو نيشانە يەكى ئاشكرايان ھەبوو , كە خواى گەورە جيگىرى كرددبوون , وھەروەھا نيشانە يەكى تريان لەدابينكردنى ئەو خۆشگوزەرانى و خەيرە زۆرەدا ھەبوو , ھەروەھا نيشانە يەكى ترلە ستەم و كوفرى خەلكى و لادانەكانياندا ھەبوو , ئەو ەش نيشانە يەك بوو كە نىعمە تەكانى پەروەردگاريان لەشتانئىكدا بەكار ھيئا كە خواى گەورە نەيدەويست . ھەروەھا لەبيناگايى خەلكيشدا نيشانە يەكى ترھەبوو , كە پەند و ئامۆزگايان و ەرنەگرت . لەو ەشدا كە توشى ئينسان ديت بەھۆى كارو كرددەو ەى خۆيانەو ە , نيشانە يەكى ترھەبوو . ولەجئ بەجئ بوونى سونەتى رەبانيشدا لەھەموو كاتىكدا بەسەر خەلكيدا نيشانە يەك ھەبوو , و نيشانە يەكيش لە تۆلەسەندنى خواى لەستەم كاراندا ھەبوو و.... ەتد .

لەبەر ئەمانە لەسەر (سبأ) كۆمەلە نيشانە يەك ھەبوو , كە ئينسان لەبەر

دەمياندا ھەلويستە دەكات , و بەلگەو پەندو ئامۆزگارى ئى وەردەگرن .

بەلام ئايا ھەموو كەس ھەست بەم نيشانانە دەكات , بە جوانى مامەلەيان لەگەلدا دەكات و ئى يان تى دەكات ؟

بەلى راستە كە ھەموو نيشانەكان بۆ كۆمەل بەگشتى ئاراستە كراون . بەلام

بى ناگايان و كافران و ستم كاران و هه له خه له تاوان و نهو كه سانهى كه پشتيان له خوا كرده لىي تيناگن .

خوای گهوره دهفه رموویت : ﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾

(يوسف / ۱۰۵) واته : (چهندهها به لگه و نيشانه له ناسمانه كان و زهويدا هه ن) له سه دهسه لاتداریه تی و جوانکاری خوای پهرومردگار ، كه چى زوربهى خه لکی به لايدا تی ده په رن و تی نافكرن و پشتی تی ده كهن) .
قورئان رای دهگه یه نیت كه به راستی ته نها نهو كه سانهى زور نارامگر و سوپاس گوزارن سود له و نيشانانه ده بینن و هه رنه وان لىي تیدهگن و ده توانن بگن پىي و په ند و ناموزگاری لى و هه رگرن .

﴿ وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (۲۰) وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿ (سبا ۲۰ - ۲۱) .

واته : له راستیدا گومانی شه یقان به راست ده رچوو به رامبه ر نهو جو ره كه سانه (كه پرو به پرو به پهرومردگار كاتی خو ی ، و تبووی : ده بینیت زوربهى خه لکی سوپاس گوزار نابن) كه چى خه لکی بیباكانه هه رشوینی كه وتن ، جگه له دهسته یه كه له پرواداران ، جاوه نه بییت ئیبلیس هیچ دهسه لاتىكى به سه ریاندا بییت ، به لكو ئیمه ویستوو مانه پروون بییت و ده ربه كه وییت ، كى باوه رى به قیامهت و پروژی دواى هه یه و كیش له شك و گوماندا یه .

(نهى پیغه مبه ر ﴿ ﴾ دلنیا به كه پهرومردگاری تو ناگادارو چاودیره به سه ر هه موو شتیكداو هیچ شتیكى لى بزرناییت) خوای گهوره له چه ندین نایه تی قورئاندا باسى (شه یقان) ی كرده ، یه كىك له و نایه تانه ، مه به سستی شه یقانمان بو پرون ده كاته وه كه هه موو ژیانى خو ی وه قف كرده بو سه رلى شیواندنى ئینسان و به رده وام نه خسه ی خو ی ده كیشیت ، هه رجاره ی به شیوازىك ، تا نامانجى خو ی به دى به نیت ﴿ قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ (۱۶) ثُمَّ لَاتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿ (الاعراف / ۱۶ - ۱۷) .

واته : (شه یقان ووتى به هو ی نه وهى كه تو منت گومراو سه رگه ردان كرد ،

ئەوھ سوئند بئت منئش لەرئگە راستەكەدا بۆيان دادەنئشم (لایان بەدەم) پاشان سوئند بەخو، لەبەر دەمیانەوھ ، وەلەپشتیانەوھ ، وەلەلای راستیانەوھ ، وەلەلای چەپیانەوھ ، بۆيان دئیم و (دونیایان لاخۆشەویست دەكەم و گومانیان دەریارە قیامەت لا دروست دەكەم) نابئئیت و دەستت ناكەوئت زۆربەیان سوپاس گوزار بن) .

خوای گەورە ئاگادارمان دەكات لەشەیتان ، و بۆمان روندەكاتەوھ كەچەندە دوژمنئكی پق لەدل و سەرسەختە ، وەداوای لئكردووین بەدوژمنی خوئمانی بزائین ، تالەسەرلئتئكدانماندا سەرکەوتو نەبئت . شەیتان دەسەلاتی بەسەر ئئنساندانای یە ، لەبەر ئەوھ خوئیان بەرپرس دەبن لەشوئئكەوتنی ، لەسەر شوئئكەوتنی شەیتان موخاسەبە دەكرئن ، چونكە بەویستی خوئیان شوئنی كەوتوون ، وەلامی شەیتانیان داووتەوھ و رازی بوون بەبۆچونەكانی ، و دل و ھەستەكانی خوئیان بۆ كردۆتەوھ .

لەكاتئكدا كەشەیتان شوئن كەوتوھ ساویلکەكانی خوئی ھەلخەلەتاندوھ لەرۆژی قیامەتدا بەرانەتیان لی دەكات و دەلئت من تەنھا بانگم كردوون و ئەوانئش وەلامیان دامەوھ .

﴿ پەندوو وانە گرنگەكانی چبرؤكەكە ﴾

- ۱- دەریارە ئایەتی :- ﴿ ذَلِكْ جَزَائِنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكُفُورَ ﴾ (سبأ / ۱۷) . : (مجاهد) دەلئت : (یجازي) واتە (یعاقب) ، سزادەدرئت ، لەبەر ئەوھ خوای گەورە بۆ باوھردار بەھۆی چاكەكانی یەوھ لەگوناهەكانی خوئش دەبئت ، بەلام كافر بەھەموو كاریكی خراپی سزا وەردەگرئت . بەلام باوھردار پاداشت وەردەگرئت نەك سزا ، چونكە (یجزي) جیاوازە لە (یجازی)
- ۲- لەئایەتی :- ﴿ كَلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا ﴾ چەند بۆچونو

ئامازەبئەكمان دەریارە ئیعمەتەكانی خوا بۆ دەردەكەوئت :-

- فەرمانەكە لئردەدا بۆ خواردنئكی (مباحة) نەك (واجب) .

- (من) بۆ (تعبئض) ە واتە ھەندئك پرزقی پەروەردگارتان بخون ، پەنگە ئامازەبئت بۆ كەم خواردن ، كەبەشئكی بخورئت نەك ھەمووی تەنھا بۆ ئەوھی كاری جەستە بەرئوھ بچئت ، ئئنسان ئەوھندە بخوات كە بەسی بئت نەك وركی پرپكات .

- دانانى (الرزق) لهگەل ناوى (الرب) واتە پال دانە پال پەرەردگار ، ئەمەش بۆ مانای ئیمانی و تەربەوییه بى گومان پزق تەنها لای خوايه ، ناگونجییت و دروست نیه ، نیسبەت بدییتەلای كەس بیجگە لەو ، تەنها لەرێگەى ھۆکارەوہ نہییت ، كەخاوەنى ھۆکارەكانیش ھەرخوايه .

- شوكرانە بژیری خوايهكى پزق دەر ، بەلگەيه لەسەر خەيرو چاكەو ئیمان لای باوەردار ، وەبەلگەيشە لەسەر لى بووردهیى و سەرف كردنى لەخەیردا و بەخشندەیی . ئەگەر ئینسان سوپاس گوزارى خوا نەبوو بۆ ئەم نیعمەتانە ، ئەو بەلگەيه لەسەر بەخیلى و كەللە پقى و گومپایی

- سوپاس گوزارى لەسەر نیعمەتەكان بەلگەيه لەسەر بەردەوام بوونى ئەو پزقەو زیاد كردنى ھەروەھا سەپلەیی بەرامبەر نیعمەتەكان ، ھۆكارە بۆلەناوچونیان و برینى ئەو پزقە ، وەبیبەش بوون لەخواردن ، وەك ئەوہى بەسەر قەومى سەبەء داھات .

زانراوو ناشكرايه كەشوكرانە بژیری تەنها بەزمان جى بەجى ناییت ، بەلكو بەھەموو جەستە ، بەزمان و عقل و دل و خەيال و ئەندامەكان ، ئەوہشوكرانە بژیریەكى كردارییە ، وەشوینەوارى بەكارھینانى نیعمەتەكانى تیا پەنگ دەداتەوہ و سوود بەخاوەنەكەى دەگەيەنییت .

- لەئایەتى :- ﴿ وَأَشْكُرُوا لَهُ ﴾ دا ئەو (ل) ه ی كەلەداوى (فعلى) (شكر) ھوہ ھاتوہ بۆ (تقوية) یه ، چونكە خواى گەرە نەى فەرمووہ ﴿ وَأَشْكُرُوا ﴾ ، ھەروەھا ئەو (ل) ه پىی دەوترییت (لام) ی (الإخلاص) ، چونكە شوكرانە بژیری تەنها دەبییت بۆ خوا بییت . ئەو كەسە بەكارى شوكرانە بژیریەكەى كەسیكى دلسۆزە بەرامبەر بەخوا .

ھەروەھا دەش گونجییت ناوى بنییت : (لام) ی (الإستعانة) ، چونكە سوپاس گوزار لەپروانگەى پزق و نیعمەتەكانى خواوہ سوپاسى خواوہكات . وەپاشان ئەو پزقەبەكار دەھینییت لەكارانىكدا كە گوێزایەلى خواى پىی دەكات و ، داواى یارمەتى لەخوا دەكات كەلەسەر بەندایەتى كردنەكەى یارمەتى بدات . زۆربەى (فعل) ه كانى (شكر) لەقورئاندا (لام) ی بەداوادىت ، كەبۆ بەھیزكردن و پشت بەخوا بەستن و دەربىنى دلسۆزى یه - خوا زانائترە - .

﴿ چیروکی خه لکی نهو شاره ی چه ند پیغه مبه ریکیان بو هات ﴾

خوای گه وره ده فهرمویت :- ﴿ واضرب لهم مثلاً أصحاب القرية إذ جاءها
 المرسلون (۱۳) إذ أرسلنا إليهم اثنتين فكذبوهما فعرزنا بثالث فقالوا إنا إليكم
 مرسلون (۱۴) قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا وما أنزل الرحمن من شيء إن أنتم إلا
 تكذبيون (۱۵) قالوا ربنا يعلم إنا إليكم لمرسلون (۱۶) وما علينا إلا البلاغ المبين
 (۱۷) قالوا إنا تطيرنا بكم لنن لهم لئن لم تنتهوا لخرجنكم ولیمسنكم منا عذاب أليم
 (۱۸) قالوا طائرکم معکم انن نکرتکم بل انتم قوم مسرفون (۱۹) وجاء من أقصى
 المدينة رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا المرسلين (۲۰) اتبعوا من لا يسألکم اجرا
 وهم مهتدون (۲۱) وما لي لا أعبد الذي فطرني وإليه ترجعون (۲۲) ألتخذ من
 دونه آلهة إن يردن الرحمن بضلاً لا تفرن عني شفاعتهم شيئاً ولا ينقدون (۲۳)
 إني إذا لفي ضلال مبين (۲۴) إني آمنت بربكم فاسمعون (۲۵) قيل ادخل الجنة
 قال يا ليت قومي يعلمون (۲۶) بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين (۲۷) وما
 أنزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما كنا منزلين (۲۸) إن كانت إلا
 صيحة واحدة فإذا هم خامدون (۲۹) يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول
 إلا كانوا به يستهزئون ﴾ (يس / ۱۳-۳۰) .

پیش دهستیکی چیروکه که :-

نه م چیروکه نمونه که له بانگه وازکردن بولای خوای گه وره , بانگ خوازن
 تواناکانی خوایان به گه پرده خن بؤ گه یاندنی په یامی خوایی و ناموزگار کردنی
 خه لکی و لهو پیناوه شدا قوربانی ددهن بؤ هیدا یه تدانی خه لکی و قهومه که یان
 , نهو قهومه لهوپه ری بی می شکیدا بیوون و کافرو له سنور دهرچوو بیوون و
 باوه ریان به پیغه مبه ران نه ده کرد . هیچ ناموزگاری کردنیک سودی پی نه گه یاندن
 , له گه ل نه وه شدا که باوه پرداران و کافرانیس ماوه یه کی کورت و بپراوه له دنیا دا
 به سهر دهبه ن , به لام بی باوه پران نینکاری قیامه تیان ده کرد , خوای گه وره
 دهوره ی هه موو شتیکی داوه زانستی ته واری به هه موو شتیکی نهینی و ناشکرا
 هیه و هه موو بینراوو شاراوه کان ده زانیت و هیچی لی وون ناییت , بوی
 پونکردوینه ته وه که باوه پرداری راسته قینه له کاتی کوشتن و شهید بوونیدا
 دهرده که ویت . شهید هینده ی پیوه دانی می شوله یه ک نازاری پی ده گات ,

پاشان دهگاته پلهی ریز لای خوی گهوره ، کهسی بانگخواز په یامی بانگه وازه که ده چیتته ناودلی یه وه و له گه ل نه وه شدا هیدایه تدانی خه لکی به دست نه و نی یه ، به لام خوی سوره له سهر هه و لدان له سهر هیدایه ت دانی قهومه کهی . نه و باوه پرداره ی له م چیرؤکه دا ناوی هاتووه ، کاتیک له دنیاوه به ره و قیامت ده چیتت ده لیت :-

﴿ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴾ (۲۶) بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿ (یس / ۲۶-۲۷) . ناواتی خواست که قهومه کهی بیان زانیایه کوشتنی نه و پشتگیری کردن بووه له ناحق و بره و دان بووه به کوفرو بی باوه پری . و بیان زانیایه ، که نه و به و هویه وه گه یشتوته چ نازو نیعمه تیکی په روه ردگاری و ، نیستا له خوی گه وره نریک بوته وه . خوژگه نه م کاره بیوایه ته هؤکاریک نه و ان به خو یاندا بچونایه ته وه و بیران له خو یان بگردایه ته وه ولای په روه ردگاریان ته و به یان بگردایه . باشترین چاره نوس و پاداشتی چاک بو باوه پرداره ، که هه لساوه به کاری بانگه واز کردن بو لای خوا و پونکردنه وه ی په یامی خوی . و چاره نوس و دوا پوژی کافران به دترین و خراب ترین و ناشیرینترین سزای تیایه بو یان :- ﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ (۲۸) إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿ (یس / ۲۸-۲۹) . واته : (خوا ده فهرمویت : وه نه بیئت هیچ له شکریکمان له ناسمانه وه نه نار دبیته خواره وه بو سهر قهومه کهی دوا ی شهید کردنی ، وه نه بیئت هیچ له شکریکمان په وانه نه کرد بیئت بو له ناو بردنیان . به لکو ته نها یه ک دهنگی گه وره و شریخه کی به هیژ نه بیئت ، هیچی تر نه بوو ، جائه وان ده ست به جی مردن و خاموش بوون) . خوی گه وره نه مه ی بو بی نرخ کردنی کاری نه وان فهرموو .

نیجا دینه سهر پونکردنه وه ی چیرؤکه که له روانگی ثایه ته قورئانی یه کانه وه :- خوی گه وره ده فهرمویت :- ﴿ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴾ (یس / ۱۳) .

واته : نه ی (محمد) ﴿ ﴿ چیرؤکی خه لکی نه و شاره ی که چه ند پیغه مبه ریکیان بو هات بو قهومه که ت باس بکه که باوه پریان پینه کردیت . زوریک له زانایانی نه فسر نه و پرسیاره ده کن ، نایا نه و که سانه پیغه مبه ر بوون له لایه ن خواوه یان له لایه ن پیغه مبه ر عیسا (علیه السلام) وه نیردرابون ؟

زُورِيكَ لَه زانایانی ته فسیر ههوالا گێڤهوه كان له سه سه نه وهن كه ئەم پێغه مبه رانه له لایه ن خوا وه نه نێردراون بۆ لای خه لکی ئەو شاره ، به لكو له لایه ن عیسا پێغه مبه ره وه نێردراون .

ده گێڤنه وه : ئەم پێغه مبه رانه له لایه ن عیسا (علیه السلام) وه نێردراون ، نار دنی بۆ شاری (إنطاکیة) ، ئینجا خوای گه وه ره فه رمووی : نار دنی عیسا (علیه السلام) بریتی یه له نار دنی ئیمه ، نێردراوی پێغه مبه ری خوا به پشتیوانی خوا ، نێردراوی خوایه ، بێگومان ئەهی محمد (ﷺ) با وه پنه کردن به و پێغه مبه رانه وه ک با وه پنه کردنه به تو ،

هه روه ها هه ندیک له زانایانی ته فسیر و وتویانه : ئەم پێغه مبه رانه راسته وخۆ له لایه ن خوا وه بۆ ئەو قه ومه نێردراون . ئەوه کاریکی غه رب نی یه كه سه ره تا دوو پێغه مبه ر بێن و پاشان به سیهه م پێغه مبه ر پشتیان قایم بکریت .

ده رباره ی ئەمه ماموستا (سید قطب) ده لیت : - (ئەوه شاریک بوو خوای گه ومه ره دوو پێغه مبه ری بۆ نار د ، هه روه ک چۆن موسا و هارون ی به یه که وه بۆ فیره ون و دارو ده سه ته که ی نار د ، خه لکی ئەو شاره با وه پریان به و دوو پێغه مبه ره نه کرد ، پاشان خوای گه وه ره به سیهه م پێغه مبه ر پشتیوانی لی کردن و به هیزی کردن . خوای گه وه ره ییش دنیای ده کاته وه که ئەوانه پێغه مبه رانیک بوون له لایه ن خوا وه .

﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾ دوو پێغه مبه ر بوون له سه ره تا دا ، به لام خه لکی شاره که با وه پریان پی نه کردن ، به لكو نازاریان دان و زور ناره حه تیان کردن ، ده لین : زیندانیان کردن ، دواتر بۆ ئەوه ی ده نگیان بگاته خه لکی و ، بانگه وازه که یان به رده وان بێت ﴿فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾ واته به هیزمان کردن و پشت قایمان کردن به سیهه م پێغه مبه ر ، که ئەمه ش به شیوازیک بوو که له گه ل بارودۆخی شاره که دا گونجاو بوو ، به م کاره کاروانی بانگه وازه که به رده وام بوو ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ﴾ ئەم سه ی پێغه مبه ره

خویا پیئشکهشی ئه و شاره کردو ، ووتیان :- (بهراستی ئیمه بۆ ئیوه نئیردراوین) .

بهلام خه لکی شاره که لیکچونیکی نیوان خویان و ئهوانیان بهرامبهریان وورژاند ، ﴿ بشریه الرسل ﴾

(واته : به شهر بیوونی پیغه مبهران) له سه رئه م لیکچواندنه ئه نجامیکی خراپیان بنیات نا ، که ووتیان ، ئیوه درۆزنن و پیغه مبهر نین :- ﴿ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذُوبُونَ ﴾ (یس / ۱۵) .

ئهمه تۆمه تیکی ناره وایه که هه مو قهومیکی ناراستهی پیغه مبهرهکانی خوی کردوه ، و کردویانه ته هۆکاریکی رینگ بۆ باوه رنه هینان پییان ، و داوایان کردوه که پیغه مبهره که فریشته بیته ، ئیمان هینانی خویانیان پابه ند کردوه به و کاره وه .

(این کثیر) ده لیت :- قه ومه که ووتیان : چون ده بیته خوی گه وره وه سی بکات بۆ ئیوه ، له کاتیکیدا که به شهرن ، و ئیمه یش به شهرین ، و بۆچی وه ک ئیوه وه حیش بۆ ئیمه نانیریت ، ئه گه ر ئیوه پیغه مبهر بونایه ده بوو فریشته بونایه ، بهراستی ئهمه تۆمه تیکی ناره وایه له ناو زۆریک له و ئومه تانه دا که باوه ریان نه هیناوه .

ههروه ک خوی گه وره له نایه تی : ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا ﴾ (القابن / ۶) .

واته : (پیغه مبهران به جۆره ها به لگه و موعجیزه ، په یامی خویان راگه یاند ، که چی وتیان : ئه مانه به شهرن وه ک خۆمان ، چون ده بنه پیغه مبهر و چاو ساغمان ؟) سه ریان له م کاره سوپماو ئینکارییان کرد .

ههروه ها خوی گه وره له سوهرتی (ابراهیم) دا ، که ئهمه مانا که یه تی ، فه رمویه تی :- (خوا نه ناسان به پیغه مبهرانیان ووت :- ئیوه ته نها به شهرن وه کو ئیمه ، هیچی تر نین ،) له باتی سوپاسی خوا بکه ن که ئه وه نده ئاده میزاد ریزداره ، نوینه ر له خویان هه لده بژیریت) که چی ره خنه یان گرت و ووتیان : ئیوه ده تانه ویت رینگو دژ به وه بن ، که باوک و باپیرانمان ده یان په رست (ده ی ئه گه ر راست ده کن) به لگه یه کی ئاشکرمان بۆ به یئین و نیشانمان بدن) .

ئینجا پاش ئهم تۆمه تبارکردنه و لیکچواندنه ، پیغه مبهران کاری گرنگی

خویان بو خه لکی شاره که پونکرده وه و ووتیان :- ﴿ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْنَا لَمُرْسَلُونَ (۱۶) وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ (یس / ۱۶ - ۱۷) .

بیگومان نه وانه پیغه مبه ربوون ، چونکه خویای گه وه نارد بونی ، و هر خویشی ده زانیت که پیغه مبه رن ، زانستی خوییه و کار به دهسته ، و چونکه شایه تی بو دان و پشتی گرتن ! باوه پنه کردنی خه لکی پییان هیچ زیانیکیان پی ناگه یه نیت ، و ره خنه گرتنیشیان بی بنه مایه .

کاری گرنگی نه وان له ناو قه و مه که دا ، (البلاغ المبین) ه ، واته به پوونی و ناشکرا په یامی خوا راده گه یه نن .

کاری پیغه مبه ران بریتی نی یه له وهی که به زور ئیمان به خه لکی بهین له ناو دله کانیناندا ، به لکو کاری سه ره کی و هره گه وه و گرنگ ، راگه یان دیکي ناشکرای په یامی خوییه .

نه و په یامه راده گه یه نن و ، به لگو داواکاری خوا له سه ر نه وان جیبه جی ده کن ، تا به بی په یام و به رنامه جینه هیلرین ، پاشا وازیان لی دینن ، و قه و مه که ییش ته نها له سه ر یانه ئیختیاری خویان دیاری بکن نه ویش به نازادانه و یست و هول و توانای خویان ، یان نه وه تا ریگای باوه رهینان به پیغه مبه ران هله ده بزیرن و شوینیان ده که ون و سه ر که وتوو ده بن ، یان نه وه تا ریگای بیباوه ری و به درو خستنه وهی نه وان هله ده بزیرن و له ناو ده چن و سزای خویان تووش دیت ، له هر دوو حاله ته که دا خویان هلیان بزاردووه ، و ده بیت به رگه ی لیپرسراویش بگرن ، و نه نجامه که ییشیان قبول بیت .

﴿ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۸) قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴾ (یس / ۱۸ - ۱۹) .

واته : خه لکه که ووتیان : ئیمه به راستی به هانتان توشی نه گبه تی بووین ، سویند به خوا نه گهر وازنه هیینن و کول نه دن ، به ربارانتان ده که یین و له لایه ن ئیمه وه تووشی نازاریکی به ئیش ده بن ، پیغه مبه ره کان وتیان : ئیوه نه گبه تی و شومیتان له گهل خوتاندا یه (به هوی بیباوه ره یقانه وه)

نایا نه گهر ناموزگاریی و یاده وه ری بکرین ، نه وه ده بیته نه گبه تی و شووم بو تان !؟ نه خیر وانیه ، ئیوه هر خوتان قه ووم و هوزیکی سه ره پون ، و له گوماندا رچوون بو یه شووم و نه گبه تی یه خه ی گرتوون .

ئیسلام پرهشبینی و به شووم سهیرکردنی حهرام کردوه ، چونکه هرچی خهیر و شهپیک که توشی ئینسان دیت ، به هوی کاروکردهوه کانی خویوهوتی ، و نهگهر تووشیشی نههات به هوی هوکاریکهوه ، نهوه تهنه له خواره بوه ، و دهستی هیچ کهسی تری تیا نی یه .

کاتیک هه رسی پیغه مبهه که ووتیان :- ﴿ طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ ﴾ مانایه کی تریش هه لدهگریت ، که هه ره شه کردن بوو لیبیان به سزا ، وه که نهوه ی پنبیان بلین :- نهوه ی نیوه چاره پری ده کهن له سزاو له ناو چوون و فهوتان به هوی ئیمه وه نی یه ، به لکو به هوی خوتانه وه یه که له سه ر کوفر و بیباوه رین .
نه گهر نهوه ی چاره پری ده کهن له مه ترسی و شه ر ، و ده تانه ویت لایبه رن ، نهوا له سه رتان پنیوسته که به نه فسی خوتان بیگوون ، و ده ست له بیباوه ری یه که تان هه لبگرن .

نهوه ماوه ته وه بلین که نه م شوومی و ره ش بینی یه تهنه پیشه ی نه م قه ومه نه بووه به رامبه ر پیغه مبه ران ، به لکو قه ومی (شمود) یش به رامبه ر به (صالح) پیغه مبه ر (علیه السلام) ووتیان : (که نه مه مانا که یه تی) :- (خه لکه که ووتیان) : ئیمه تووشی شووم و نه گبه تی بووین به هوی تو و نهوانه ی له گه ل تو دان ، (صالح) (علیه السلام) ووتی :- نه خیر وان ی یه ، نه گبه تی و شومتان له لایه ن خواره بو دیت (نه گهر به رده وام بن له سه ر یاخیبونتان) به لکو نیوه قه ومیکن که تاقی ده کرینه وه .

قهومی فیره ونیش به موسا (علیه السلام) یان ووت ، ههروه ها کافرانی قوره یش به پیغه مبه ریان ووت :-

که نه مه مانه که یه تی :- (دوو پروه کان نه گهر خه ریان بیته ری ده لین : نه مه له لایه ن خواره یه و ، نه گهر تووشی ناخوشی و زیانیک بین (به پیغه مبه ر)) (ده لین :- نه مه یان به هوی تووه یه ، پنبیان بلی :- هه ره موی (هرچی پیش دیت) له لایه ن خواره یه و (بو تاقیکردنه وه یه) نه وه بوچی نه و خه لکه (باوه ر لاوازه) هیچ شتیکن تیناگه ن و له راستی یه کان حالی نابن (النساء / ۷۸) .

ئینجا خه لکی شاره که چه کیکی کوشنده یان ناراسته ی پیغه مبه رکان کرد و ، وا گومانیان برد که زور کاریگه ره ، نهوه بوو کاتیک ووتیان : ﴿ لَنْ لَمْ تَنْتَهَوْا

لَنْرُجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿ کافران بهم چه که بیان نه وهی له ناخیاندا بوو ده ریانی ، وزورداری و ناحیزی و سته می خوئیان ناشکرا کرد ، شیوازیکی زور توند و رهق و ناشرینیان به کارهینا ، له گهل نهو پیغه مبه ره هیدایهت دراوانه به توندو تیژی و خراپه کاری و زورداری و سزادان مامه له بیان کرد .

به بوونی نهوان زور نارپه حهت ده بوون و بهرگهی نهوه بیان نه ده گرت بیان بینیت ، و نهوه بیان قبول نه بوو له گهل یاندا بن ، له گهل نهوه شدا نهوان بیتوانا و بی دهسته لات بوون ، که به شیوهی (منطق) گفتوگوئی جوان و گونجاو پرویه پرویان بینه وه . و بتوانن به لگه کانیاان به به لگهی شیوا به تال بکه نه وه ، و بیر و بوچوون پرویه پروی بیرو بوچون بینه وه ، چونکه نهوان (منطق) به لگه و بوچونیان لانه بوو تا پیی پرو به پرو بینه وه ، له بهر نهوه په نایان برد بو چه کیکی سهره تایی ناژه لانه ، که چه کی هره شهو بهرد باران کردن و سزادان بوو .

قهومه بی پرواکان هه میشه نه چه کانه بیان له هه موو سهرده می کدا به کار هی ناوه ، کافران دژی نوح و هود و صالح و ئیبراهیم و لوط و شوعه یب و موسا و پیغه مبه رانی تریان به کار هی ناوه .

نهوان بهم چا کانه ده بیان ویست دهنگی حهق و راستی کپ بکه ن ، و دهست به سهر بانگه وازی خوادا بگرن و کوتایی پی بهینن ، نهی نه نجامه که ی چی بوو؟ به راستی بانگه وازه که به هیزو دامه زرا و و سه قامگیر بوو ، و فراوان بوو پیشکه وت و بلا وهی کرد ، له گهل نهوهی که نارپه حهتی و بهر بهستی زوری تووش هات و له گهل نهوهی هه لگرانی نازارو قوربانی یه کی زوریان تووش هات ، چونکه بانگه وازی خوایی به نارپه حهتی و توندی نواندن به رامبه ری و تاقیکردنه وه زیاتر به هیز ده بییت .

هیچ بانگه وازی که نه بوو ، مه گهر به چه ک و چه وساندنه وه و نازاردان پرو به پروی بونه ته وه ، و هیچ بانگه وازی که نه بوو مه گهر چه کی بهردباران کردن و نازاردانی پرو به پرو کراوه ته وه ، و هیچ دوژمنیکی دین نه بووه که وه کو نه م قهومه مامه له ی له گهل بانگه وازاندا نه کرد بییت .

بانگه وازان پهیره وی نه م سئ پیغه مبه ره بهر زه یان کرده ، و چون نهو پیغه مبه رانه پرو به پروی قهومه کانیاان بونه ته وه .

- له چیروکه که دا ، دیمه نیکی تر دیته پیش ، که نه ویش هاتنی پیواویکی

باوہر دارہ لو پھری شارہ کہوہ بہ پہلہ ، تا پشٹیوانی لہ پھیامی ئو پیغہ مبرانہ بکات و خہ لکی بانگہ واز بکات بو شوینکہ و تنیان .

ماموستا (سید قطب) دہلّیت :- کاتیک دلی ئم پیاوہ ہستی بہ راستی و حقیقتی نیمان کرد ، ئم راستی یہلہ ویزدانیدا جولاو نہیتیوانی بہ بی دہنگی بمینیتہوہ ، و خوی بہ باوہرہ کہ یوہ لہ مالہ کہیدا سجن نہ کرد ، ئو ہستی بہ گوہرایی کرد لہ دورو بہری خویدا ، بہو حقیقی بوی دہرکہ و تبوو بہ پہلہ پڑیشت بو لای قومہ کہی ، کہ ئو ان باوہریان بہ پیغہ مبرہ کان نہ کرد بوو ، و ئینکاریان دہ کردو ہرہ شہیان لیدہ کردن ، ئو بہ پہلہ لو پھری شارہ کہوہ ہات بو ناو قومہ کہی بو لای حق و راستی ، و دہستیان لہ خراپہ و لادان پی ہلگریٹ و ، بہرہ نگاری دوژمنہ خراپہ کارہ کان بکات ، کہ نزیکہ بدن بہ سہر پیغہ مبرہ کاندا وا دیارہ کہ ئم پیاوہ کہ سیکی ناودار و خاوہن دہ سہلات نہ بووہ ، و لہ لایہن قومہ کہ یوہ پیشگیری نہ کراوہ یان لہ لایہ نغہ شیرہ تہ کہوہ قہ دہ غی لیکراوہ ، بہ لام ئو عہ قیدہ و بیرو باوہرہ زیندوہی کہلہ ویزدانیدا بوو پالی پیوہ دہ نیٹ و بہ پہلہ لو پھری شارہ وہ دہیہ نیٹ .^۱

﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ (۲۰) اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (یس / ۲۰ - ۲۱) .

زانا (فخر الرازی) دہر بارہی ئم ئایہ تانہ (کہ ئمہ کورتہی ماناکہ یہ تی) دہلّیت :- لہ ئایہ تی ﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ (یس / ۲۰) . چہند شتیکی تیا دہر دہ کہوہ یٹ :-

یہ کہم : دہر خستنی بوون و کاری ئو پیغہ مبرانہ یہ کہ ہاتوون بو پوون و ئاشکرا گہ یاندنی پھیامی خوا ، بہ جوریک ئو پیاوہی بہ پہلہ ہات باوہری پیہینان ، و لہ سہ (مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ) دہلّیت : دہر برینیکی ناوازوہ جوانی

تيايه ، چونكه كاتيک لهو پهړې شاره كهوه هات ، نهو باوهړې هينابوو ، نهوه ش بهلگه يه له سر نهوه ي كه ناگدار كړدنه وه دهرخستني كاري نهو پيغه مبرانه گه شت بويه نهو پهړې شاره كه .

سوروم : هينانه وه ي نمونه له وه ي كه پوويدا ، دل دانه وه و دلنه وايي كړدن بوو بؤ محمد ﷺ كه پاش ته و او بووني باسي پيغه مبران ، باسي نهو پياوه باوهرداره هات كه باوهړې به پيغه مبران كړد و نارامي گرت له سر نازاردان ، تا گه شت به باشتري ن پاداشت .

- له تفسيري نايه ته كانيشدا چهند مه سه له يه كه هيه .

مه سه له ي يه كه م : نايه تي : ﴿ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ ﴾ پياوه كه نه ناسينزروه ، له گه ل نهوه ي كه له لاي خوا زانراوو ناسراو بووه ، نه مه ش دوو سودي تيايه :-

يه كه م : به گه وړه نيشانداني كار نهو پياوه بووه ، واته : پياويك بووه به وپهړې سيفه تي پياوه تيه وه .

دووم :- به سود بووه بؤ دهرخست و ناشكرا كړدني حق و راستي كه له لاي پيغه مبر بووه ، به جوړيك كه پياويك باوهړ دهينيت و نه وان نه يان ناسيوه ، وئير ناوتريت : په نايان بؤ بردووه .

مه سه له ي سوروم : ووشه ي (يَسْعَى) بهرچا وپوڼي و هيدا يه ته بؤ باوهرداران ، بؤ نهوه ي له ناموژگاري كړدندا توانا كاني خو يان به گه پر بخن . نايه تي ﴿ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ ماناي زور جواني تيدا يه :-

يه كه م :- له ووشه ي ﴿ يَا قَوْمِ ﴾ دا ، نه م پياوه هه والي نهوه ددات كه زور به سو زو شه فه قه ته بؤ قه ومه كه ي ، كاتيک قه ومه كه ي پال ددات پال خو ي ، نهوه ي لي و مرده گيريت كه ته نها خير و خوشي نه واني ده وئيت ، نه مه ش قسه ي باوهرداره كه ي قه ومي فيرعمون بوو . ﴿ قَالَ يَا قَوْمِ اَتَّبِعُوا ﴾ نه ي قه ومه كه م شوينم بكون . نه گه ر ووترا : نه م پياوه ووتى : ﴿ اَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ و نه وئيش ووتى : (اِتَّبِعُونَ) ، جياوازي نيوانيان چي يه ؟ ده لين :- نه م پياوه هات بؤ لايان و له يه كه م هاتنيدا ناموژگاري كړدن ، كه نه وان ژيانيان نه بينيبوو و نه زانيبوو . ووتى شوين نهو كو مه له پيغه مبره بكون كه به لگه يان بؤ نيوه دهرخست و ناشكرا كړد ، وهر يگا كه يان بؤ پوون كړدوه ، به لام باوهرداره كه ي

قەرمى فیرعەون ، ھەر لەناو خۆیاندا بوو ، وەشوین کە وتووێ موسا بوو ، وەچەند جارێک ئامۆژگار کردبوون ، وتی :- شوین من بکەون لەباوەرھینان بە موسا و ھاروون (علیھما السلام) و بزائن ئەگەر خەیرو چاکە نەبواوە من بۆ خۆم ھەنە دەبژارد ، ئیوھ باش دەزانن من خۆم ھەم بژاردووھ ، بۆ ئەو پیاوھ نەبوو کە بە پەلە لەو پەری شارەوھ ھات بلیت :- ئیوھ دەزانن شوینکە وتوانی من لەوانن .

دووھم :- دەرخستنی ئامۆژگاریھە کە دەرخستنی ئیمانی خۆی پیکەوھ کۆکردوھ ﴿ اتَّبِعُوا ﴾ ئامۆژگاری بوو ، و ﴿ الْمُرْسَلِينَ ﴾ دەرخستنی ئەوھ بوو ، کە ئەو باوەرپی ھیناوھ .

سێ یەھم :- دەرخستنی ئامۆژگاریھە کە بەسەر دەرخستنی باوەرھینانی خۆیدا پیش خست ، چونکە ئەو بەپەلە ھەنگاوی نا بۆ ئامۆگاری کردنە کە ، بەلام بۆ ئیمانە کە ، ئەو پیشتر بەراستی ئیمانی ھینابوو . و ئایەتی ﴿ رَجُلٌ يَسْعَى ﴾ بەلگەھە لەسەر ئەوھ کە ئەو شارەزابووھ لە ئامۆژگاریکردن .

پاشان خوای گەورە فەرمووی :- ﴿ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ (یس / ۲۱) . ئەمەش لەو پەری جوانیداھە ، ژونکە کاتیک ئەو ووتی :- ﴿ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴾ وە کە ئەوھ قەدەغەیان کردیبت بوونی ئەوان پیغەمبەر بیبت ، پاشان پلەھە کە دابەزی و ووتی : بیگومان خەلکی لە دنیا دا ریگەھە کە دەگرنە بەر ، داوای بەردەوامیش دەکەن ، ئەگەر ریگا کە دەرکەوت ، ئەوا بەلگەھ تیداھە لەسەر پیویستی شوین کەوتنی ، قەدەغەکردنی ئەم شوینکە و تنەیش جوان نابیبت تەنھا لە دوو حالت دا نەبیبت : یان ئەوھ تا ریگە نیشان دەرکە داوای کری دەکات ، یان ئەوھ تا ، ھۆکاری پشت پیبەستن نی یە بۆ ھیداھەت دانێ و دۆزینەوھ ریگا کە . بەلام ئەو پیغەمبەرانی داوای کری

ناكەن ، و ھەروەھا ھیدایەت دراوو زانا و شارەزان بەرپێگا راستەكە كە دەگات بە حەق و راستی ، وای دابنێ كە ئەوان پێغەمبەری ھیدایەت دراو نین ، ئەو ئایا ھیدایەتدەر نین ؟ كەواتە شوێنیان كەون .

﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (٢٢) أَلَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدِ الرَّحْمَنُ بِضَلَالٍ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ (٢٣) ﴾
(یس / ٢٢-٢٣) .

دكتور (محمد منیر الجنباز) دەلیت :- واتە : ئەو پێغەمبەرانی ئێوە بانگەواز دەكەن بۆ باوەرھێنان بە بەدیھێنەرەكەتان ، ئایا ئەمە عیبە ؟ بێگومان ئەوان بانگەوازی ئێوە بۆ لای ھێچ شتیکی تر ناكەن ، بانگەوازتان دەكەن بۆ لای بەدیھێنەرتان ، ئایا ئەم بانگەوازه نەشیاوو نادرووستە ؟ ئەگەر بەدیھێنەرەكەتان ناپەرستن ئەو كەواتە كێ دەپرستن ؟ بانگەوازه كە پوون و ناشكرایە و ھێچ كەم و كورتی یەكی تیانی یە و بانگەوازه بۆ پرستنی خوای گەرە و دان نان بە توانا و تاك بوونی خوادا ، و من ھێچ پێگرتێك لەبەر دەم دا نیه ئەو كەسە پپرستم كە لە نەبوونەو بەدیھێناوم ، بەلكو ئەو ئەركی سەر شانمە ، چونكە گەرانیوھم ھەر بۆ لای خوایەو ھەر ئەو پاداشتی خەیر و سزای شەرو خرابەکاری دەدات ، پاشان بەندایەتی خوازاوی بۆ پون كردنەو ، و ووتی : ئەگەر من پوم لەغەیری بەدیھێنەرەكەم بكەم ، ئەوا كێ لەدەسلاتی خوا پزگارم دەكات ئەگەر ویستم زیانیك بگەینم ؟ ئەمە داوامان لێدەكات كەبیربکەینەو تاکەسیکی باوەردارین بە خوا . ئایا پەوایه لەجیاتی خوا چەند پەرستراویکی تر بۆ خۆم بپاریا بدم كە ھیچیان بەدەست نی یە ، خۆ ئەگەر خوای میھرەبان بیەوێت توشی ناخۆشیەكەم بكات ، تكاو پارانەوێ ئەو

په رستراوانه هېچ سوډيکم پي ناگه يه نن و فريام ناکه ون و پرگارم ناکه ن. ﴿ اِنِّي
 آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ (۲۵) قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ (۲۶) بِمَا
 غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴾ (يس / ۲۵-۲۷) .

به و جوړه نه م پياوه نيماني خوې راگه ياند و ناشکرای کرد , ووتی من
 باوهرم به په روهردگار و به ديهينه ري نيوه هيناوه تا به م کاره بيته پيشه ننگ و
 نه و انيش له سر نه م ريگايه شويني بکه ون , به راستی نه م پياوه واجبی
 بانگه وازه که ی جپه جی کرد و پاداشتيکی گه وړه ی دستکوت له سر
 هيدايه تدانی نه وان و پرگارکردنيان له و گومرایی يه , به لام قوم که زوریاخی
 و به د خو بوون و ناموژگاری کاری تینه ده کردن , وه موو نه م قسانه يان
 له پشتيانه وه دانا , نینجا به پياوه باوهرداره که يان ووت :- نه گهر تو باوهرت
 به وه هه يه که خو ت ده يلیت , نه وا به ته نها بچو بو به هشت . ﴿ قِيلَ ادْخُلِ
 الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴾ (يس / ۲۶)

زانایانی ته فسیر هه لو یسته يه کیان له بهر دم نه م قسه يه دا کردووه و ,
 هه نديکیان بو نه وه چون که فریشته کان هاتون نه م پياوه يان بردووه و
 خستويانه ته ناو به هه شته وه , وه به راستی له ویدا ده ژی .
 وه هه نديکيشيان بو نه وه چون که هینشتا نه چوته به هه شته وه به راستی ,
 چونکه باوهرداران دواي زیندو و کردنه وه محاسبه به ده چنه به هه شته وه , و
 ده لاین ته نها نه م ده برپینیک بووه , که نه م پياوه به هو ی نيمانه که يه وه هقی
 خو يه تی بجپته به هه شته وه , وه مرژده پیدانی به م کاره بو نه وه بووه زو و بگاته
 نه م مرژده يه ^۱ .

به راستی هر که س لایه نی حقه هه لېژيریت و پشتیوانی له دینی خواو
 سه ربازه کانی بکات , و پابه ندییت به بانگه وازی خواوه , و پرو به پرو ی
 دوژمنانی خوا ببیته وه , و بیگومان به و کارانه ده چپته به هه شته وه , و مافی

راستی خوێهتی که بچیتە ئەو نازو نیعمەتەو ، و مژدە ی پێ بدریت لەگەڵ ئەو ی
 که قەومە که نازاریان دابوو ، بەلام ئەم ناوات و خۆزگە ی خواست که قەومە که ی
 بزائن ئەم بەچ پاداشتێک گەیشتووە تائەوانیش باوەرپهینن و بگەنە ئەو
 نازو نیعمەتە ی بەهەشت ، بەلام بێ بەش دەبن و دوور دەبن لە پرەحمەت ی خوایی ،
 ئەو کەسانە ی که باوەرپه پیغە مەبران ناکەن و باوەرپاران دەکوژن ، و دلەکانیان
 بەژەنگی گوناھوتاووان داپۆشراو ، و هیدایەت نادرین بۆ حەق و راستی ، بەلکو
 ئەوان بەو کارەیان ، شیاو ی سزای خوایی دەبن .

﴿ وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴾ (٢٨) إِنْ
 كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِنَّا هُمْ خَامِدُونَ ﴿ (یس / ٢٨ - ٢٩)

خەلکە که بانگەوازە کە یان پەت کردووە و باوەرپاران بە پیغە مەبرە کە یان نە کرد و
 نازاریان دان ، و ئەو پیاوە شیان چەوساندووە که باوەرپری هینابوو .

بەھۆی ئەو تاوانەوہ که ئەنجامیاندا بوو سزاو تۆلە ی خوایی دەستی پیکرد
 بۆیان ، بە خیرایی بۆیان هات ، خوای گەورە هیچ لە شکرێکی لە مەلانیکیە لە
 ئاسمانەوہ بۆ لە ناوبردنیان نەنارد بەلکو تەنھا یەک دەنگی گەورە و شریقە یەک
 بوو ئەوانی گرت . ئینجا دەست بە جی هەموویان خامۆش بوون و مردن ،
 ھەرەکو ناگر کە پاش کوژانەوہ خامۆش دەبیت و دادەمرکیتەوہ ، پاش ئەو ی
 کەسەر زەویان پەکردبوو لە چالاک ی و جموجولی خۆیان و کوفرو فەسادیان
 بلا کردووە بوونە جەستە ی بێ جۆلە و کەوتو بەنسبەت خەلکی ئەم شارەوہ .

زانای تەفسیر (الزمخشری) ھەلویستە دەکات حیکمەت ی ئەوہ پون دەکاتەوہ
 کە خوای گەورە فریشتە ی بۆ لە ناوبردنی ئەم قەومە لە ئاسمانەوہ دانە بەزانن ،
 بەلکو بە دەنگێکی گەورە لە ناوی بردن ، ئەمە لە کاتی کدا کە خوای گەورە لە
 پۆژی بەدرو خەندە قدا بۆ پشتیوانی پیغە مەبر (﴿ فریشتە ی دابەزانندوو
 کافرانی قورپیش و دەستەو تا قمی ئەوانی پێ لە ناو برد .

ھەرخۆی ئەمە پون دەکاتەوہ و دەلیت :- (خوای گەورە لە ناوبردنی ھەر
 قەومیک لەسەر شیوہ یەکی جیاواز بەرپۆہ دەبات ، هیچیان لە هیچیان ناچیت ،
 ئەمەش تەنھا بە پێی حیکمەت ی خۆی بریاری داوہ ، خۆی بەو شیوہ یە
 پیوستی کردوہ ، نایا نە تروانیوہ بۆ ئەم نایەتە کە دەفەر موویت :- ﴿ بِنَبِيهِ
 فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَبْنَا بِهِ

الأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا ﴿ العنكبوت / ٤٠ ﴾ .

واته :- (هیان بوو بهردبارانمان کرن ، هیان بوو دهنگ و سه‌دای بههیز له‌ناوی بردن ، هیان بوو به‌ناخی زه‌ویدا بردماننه خواره‌وه ، وهه‌شیان بوو نو‌قمی ده‌ریامان کرد) .

که‌ی نم سزایه‌ی خویان پی‌گه‌یشت ؟ و دهنگه‌گه‌وره‌که‌گرتنی ؟ بی‌گومان پاش نه‌وه ی باوه‌پریان به پیغه‌مبهر نه‌کردوو نازاریان دان ، نه‌وان به‌م کاره نه‌نجامی کاره‌کانی خویانیان کوکرده‌وه ، و به‌روو بوومی کاری له‌سنور ده‌رچونی خویان کوکرده‌وه .

نمه سونه‌تی خوابوو بو له‌ناوبردنی قه‌ومه بی‌پرواکان ، به‌جوری‌ک به‌هوی لادان و سه‌رکه‌شی و بی‌باوه‌پریان‌ه‌وه ده‌یانگریت . خوی گه‌وره چی‌رؤکه‌که به‌چند نایه‌تیک کو‌تای دینیت : ده‌فرموویت :- ﴿ يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٣٠) أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ (٣١) وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿ (یس / ٣٠-٣٢) .

ماموستا (سید قطب) ده‌لیت :- (الحسرة) : په‌شیمانی و داخ هه‌لکیشان هه‌لچونیکی ده‌رونیه له‌سه‌ر حاله‌ تیکی خه‌فه‌تاوی ، که‌هیچ شتیک له‌و کاته‌ دا سود به‌ ئینسان ناگه‌یه‌نیت ، ته‌نها نه‌وه‌نه‌بیت مه‌گه‌ر هه‌ر سه‌ره‌ت هه‌لکیشیت و نه‌فسی نازار بکیشیت . خوی گه‌وره داخ و سه‌ره‌ت بو به‌نده‌کانی هه‌لناکیشیت به‌لکو دان ده‌نیت به‌وه‌ دا که‌نه‌وه‌ حالی به‌نده‌کانه که‌شیایوی سه‌ره‌ت له‌سه‌ر هه‌لکیشان بوون ! به‌راستی حالی خه‌فه‌تاویه ، به‌شه‌رو تا‌قی‌کردنه‌وه‌ی ناره‌حه‌ت کو‌تای به‌خواه‌نه‌کانی ده‌مینیت !

﴿ يَا حَسْرَةَ عَلَى الْعِبَادِ ﴾ : موله‌تی بزگار بوونیان پی‌ده‌دات به‌لام پشتی لی له‌ده‌که‌ن ، وه‌شوینی له‌ناوچوان له‌به‌ر چاویان بوو که‌ پیش خویان له‌ناو چوو

بوون ، نه بیری لیده که نه وه و نه سودی لیوهر ده گرن ، خوی گه وه به نارذنی نهو پیغه مبه رانه دهر گای په حمه تیان لی ده کاته وه سات له دوی سات ، به لام نه وان لهو دهر گای په حمه ته جیا ده بنه وه و نه ده بی ناشیرین به رام بهر خوا دهر ده برن .

بیگومان کافران له وهی که پیش خویان پویداوه دهرس و په ند وهر ناگرن ، وه له روداوه کانی میژویش ناموژگاری وهر ناگرن ، وه به ساده و ساویلکه یی مامه نه له گه ل بانگخو ازانی دلسوژ و چاکه کاردا ده کن ، وستهمیان لی ده کن و نازاریان ددهن و دهیان کوژن ، وه سونه تی خوایش له سهر نه وان به دی دیت و له ناویان ده بات . باوهر نه کردنی کافران به حق و راستی و هه لگرانی ؟ نه مه سونه تیکی هه میشه ییبه ، وه گالته جارییان به دوستانی خواو دژایه تی کردنیان ، نه میش هه رسونه تیکی هه میشه ییبه به لام خوی گه وه پشتیوانی له دوستانی خوی کردووه و پژگاری کردوون ، نه میش سونه تی خویبه ، وه له ناو بردنی کافرانیش سونه تیکی ره بانیه .

﴿ په ندوو وانه گرنه گه کانی چیروکه که ﴾

۱- زانای ته فسیر (القرطبی) ده لیت : - له نایه تی ﴿ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴾ (۲۶) بِمَا غَفَر لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿ (یس / ۲۶-۲۷) .

له خوژگه ی دهری بری دوو بوچون هه یه :-

یه کهم : ناوات و خوژگه ی خواست که به حالی بزائن ، بو نه وه ی بزائن که نهو گه یشتووه به چی و وه پاشه پرژیک ی باشی هه یه .

دووه م : نهو ناوات و خوژگه ی بو نه وه خواست که نه وانیش وه ک نهو باوهر به یئن ، تا حالیان وه کو نه وی لیبت .

(ابن عباس) دەئىت : قەومەكەى بەزىندوو مردووہو نامۆزگارى كرد . ولەم ئايەتەدا ئاگادار كىردنەوہىيەكى گەورەو گىرنگ ھەيە , بەلگەيە لەسەر ئەوہى كەواجبە پق و ھەلچوونى ناو دەروون بخورىتەوہو دەرنەبرىت , و بەئارام و لەسەر خۆيىت بەرامبەر نەزانەكان , و زۆرنەرم بىت بەرامبەر ئەوكەسانەى كە نەفسى خۆيان بردۆتە ناو تووندوتىژى و كەسانى لادەر , و زوو پاپەرىت بۆ پىزگار كىردنى , و زۆر بەسۆزو مېھرەبان بىت بۆ پىنعمايى كىردنى بۆ پىگاي راست و سەرقائى بكات پىوہى , و بەو جۆرە لەئەنجامدانى خراپە بىگىرپىتەوہ و دوعاى بۆ بكات , ئايا بىنىت چۆن ئاراتى خواست بەخەير بەھوى كوشتنەكەيەوہ و خراپەكاران لە نەخشەى خراپدا بوون بۆى , كە كافران و بت پەرستان بوون .
 ۲- زاناي تەفسىر (الرازى) دەئىت : لەئايەتى :- ﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ (يس / ۲۲)

خوای گەورە كاتىك فەرمووى :- ﴿ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ چۆنىتى ھىدايەتدانەكەيانى پوونكردەوہ , بەوہى كە بانگەوازی ئەوانى كرد لە پەرستنى شتى بىگانەوہ , بۆ پەرستنى خوايەكى ھەميشە زىندوو بەدەستلەت بەسەر ھەموو شتىكدا , و لە پەرستنى شتىكەوہ كە سود بە بەندەكان ئاگەيەنىت , بۆ پەرستنى ئەوہى كە ھەموو سودوچاكەيەكى تىايە , ھەروہا (لطيفة) يەكى تىايە : لەئايەتى ﴿ مَا لِي ﴾ واتە : ھىچ بەرپەست و پىگىرئىك لە دەورو بەرى مندانى يە , ئاماژەيە بۆئەوہى كە فەرمانەكە لەلايەن پەرستراوہو ديارو ئاشكرايە و ھىچ شاراوہو نەينى يەكى تىانى يە , ھەركەس لە پەرستنى ئەو قەدەغە بكىت , ئەوا لە دەورو بەرىدا پىگىرئىك ھەيە , بەلام ھىچ پىگىرئىك لە دەورى من نى يە , ھىچ تاوانىك نى يە پەرستومە , ولە حالەتى لادانى

گفتوگو کردن له گهڵ قهومه کهدا بۆ حالهتی نهفسی خۆی حیکمهتییکی تر ههیه ، بریتی یه له : نهگهر ئهو بیوتایه : ﴿ مالکم لاتعبدون الذی فطرنی ﴾ ئهوا له پوونکردنه وه کهدا وشهیی ﴿ مَالِي ﴾ نه ده بوو ، چونکه کاتیك ئه مهی ووت ، هیچ کهسیک حالهتی نهفسی ئهوی لاشار او هه نابیت ، وه مهوو کهس ده زانیت که داوای هیچ هۆکارێک و پوونکردنه وهی له هیچ کهس ناکات ، چونکه خۆی شاره زاتره به حالی نهفسی خۆی . ئهو نه بوونی پێگه ره کان پوونده کاته وه ، نهگهر بیوتایه :- (مالکم) ئهوا پێگا پێندرا بوو له وه وه تیگه یشتن هه بوایه که ئهو داوای پوونکردنه وهی هۆکارێک دهکات له بهر ئه وهی خۆی به نهفسی خۆی شاره زاتره ، نهگهر ووترا :- خۆای گه وره فهرموویهتی :-

﴿ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴾ (نوح / ۱۳) ئهوا ده لێن : لێ ره دا قسه که ره که بانگ کرانی یه ، به لکو ئهو که سه یه که بانگه وازی کردوه ، ئه وه تا پیاویک بانگ کراره بۆ ئیمان ووتی :- ﴿ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي ﴾ به راستی داوای ئه وهی له من کرد .

دووه م :- ئایه تی :- (الذی فطرنی) ئاماژه یه بۆ بوونی شتیك که پێویسته ، ئایه تی (وَمَالِي) ئاماژه بوو بۆ نه بوونی پێگه ره ، ئایه تی (الذی فطرنی) هه وائی شتیك ده دات که پێویسته ، بێگومان خۆای به دیه ینه ره له سه ره تا وه خاوه نی هه موو شتیك بووه ، که له لایه ن ئهو شتانه ی که ئهو خاوه نداری کردوه پێویسته پێزی لێ بگه یزێت و به گه وره ته ماشا بکریت .

سه یه م :- پوونکردنه وهی نه بوونی پێگه ره که به سه ره پوونکردنه وهی بوونی شته پێویسته که دا پێش که وت ، له گه ل ئه وهی که وا جواتر بوو پێویسته که پێش بکه و تایه ، کاتیك که پێویست هه بوو پێگه رنی یه ، ده بیئریت که پێویست له ده رکه وتنی دا پێویستی به پوونکردنه وه نی یه ، له وه که متر نی یه پێش بخریت ئه وهی که له پێشتره به پوونکردنه وه له به ره پێویست بوونی . چواره م :- له نیشانه کان ، به دیه ینانه ی نهفسی خۆیی هه لبژارد ، چونکه کاتیك ووتی :- (وَمَالِي لَا أَعْبُدُ) به وهی که په رسته نه که ی گێرایه وه بۆ لای خۆی ، ئه وهی که نزیکتر بوو له پێویست بوونی عیبا ده ته وه له سه ره خۆی .

ئەوێ هەلبژارد ، پوونکردنەوێ ئەوێش بریتی یە لەوێ کە ئەو بەدیھێنەری عومەر ، پێویستە زەیدیش عیبادهتی بکات ، چونکە ئەو کەسێ (عمر) ی بەدیھێناوە خاوەنی سیفەتی قودرەتی تەواوە ، هەموو زانستیکی لایە ، بوونی تەواوی هەیه و هیچ گومانیکێ تیا نی یە ، ئەو شیاوی پەرستنه بو هەموو کەسێک کە تەکلێفی لەسەرە ، بەئکو بەدروستکردن و بەدیھێنانی (زید) ئەوا عیبادهتکردن لەسەری بە ئاشکرا پێویستترە . ئایەتی : ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئاماژە دەدات بەترس و ئومێد ، هەرۆکو خۆی گەرە فەرموویەتی : -

﴿ وَاذْعُوهُ حَوْفًا وَطَمَعًا ﴾ (الأعراف / ٥٦) . واتە : (بەردەوام هانا و هاوار بو خۆبەرن لەترسی سزای دۆزەخ و بە ئومێدی بەدەستھێنانی بەهەشت) چونکە هەرکەس شوینی گەرانەوێ هەبێت ، لێی دەترسێت و هیوایشی پێیەتی ، هەرۆھا مانایەکی جوانیشی تیا یە کە بریتی یە لە : زۆر جار باسماں کردووە کە بەندەکان بەسەر سی جۆردا دابەش بوو : -

یەکەم : - بەندەیکە خوا دەپەرستێت لەبەر ئەوێ خۆیەو خاوەنی هەموو شتیکی ، وەک یەکە ئیتر نیعمەتی دوا ی ئەمە ی پندرا بیئت یان پێی نەدرابێت ، وەک ئەو خزمەتکارە ی کە خزمەتی گەرەکە ی خۆی دەکات و پێویستە لەسەری ، وەک یەکە ئیتر چاک بیئت لەگەڵی یان خراپ .

دووم : - بەندە لەبەر ئەو نیعمەتە ی پێی گەیشتوووە خوا دەپەرستێت . سی یەم : بەندەیکە لەترسدا خوا دەپەرستێت .^١

١ / (التفسیر الکبیر) (١٣ / ٢٦ / ٤٩ - ٥٠) بەکورتی و دەستکاریوە .

خوای گہورہ دہ فہرموویت : ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ (٢٦) وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ (٢٧) وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدْكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ (٢٨) يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ (٢٩) وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (٣٠) مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ (٣١) وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (٣٢) يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (٣٣) وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ (٣٤) الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبِيرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ (٣٥) وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْيَابَ (٣٦) أَسْيَابَ السَّمَاوَاتِ فَاطَّلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لِأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ (٣٧) وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (٣٨) يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ (٣٩) مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَهَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ (٤٠) وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النِّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (٤١) تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيمِ الْغَفَّارِ (٤٢) لَا جْرِمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (٤٣) فَسْتَذَكِّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفْوِضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (٤٤) فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (٤٥) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿ (غافر / ٢٦ - ٤٦) .

پەروردگاری ئیوھیشە لەھەموو لوتبەرزو خۆبەزلزانیك ، باوەری بە پۆژی لێپرسینەوھە نہبیت ، (راستی یەكان ئاوەژوویكات) .

ئەو باوەردارە لە تیروانینەكانیدا بەقسە ی جوان و بەھیزو بەلگە یەكلایی كەرەوھە پیشەوایەتی ئەوان دەكات ، سەرھتا ئینکاری ئەو دەكات چون كەسێك دەكوژن كەبلیت : (الله) پەروردگارمە هیچ بەرژەوھندی یەك لەمەدانی یە ، چونكە ئەگەر درۆزن بیت ، ئەوھە تۆلە لێسەندنی لەسەر خوایە ، وئەوھ ی بەسە ، ئەگەر راستگویش بیت ، ئەو سزای ئەوان دەدات ، پاشان ھەوایی پێدان بەوھ ی كە دژایەتی كردنی دۆستەكانی خوای گەرە لە گەرەترین ھۆكارەكانی تیاچوونی نەتەوھ جیا جیاكانە ، ونەمانی دەسەلات و ھوكمیانە ، پاشان دەگەریتەوھ بۆ سەر باسی نەتەوھ بیاوھرەكانی قەومی (عادو ثمود) و ئەوانی دوا ی ئەوان ، ھەرەوھا پیغەمبەر یوسفی بیرھێنانەوھ ، كە لەگەل دەورە بەرەكەیدا حالی چۆن بوو چی بەسەرھینرا ، پاشان بەراوردی كرد لەنیوان بانگەوازی خۆی لەسەر ئەوان و بانگەوازی نەتەوھەكانی پیشوو ، ھەرەك چۆن بانگەواز كردنی بۆلای خوا ، بانگەوازە بۆرگاریبوون و بەختەوھری ھەتاھەتایی ، و بانگەوازی ئەوانیش بۆكوفرو بیاوھری و ھاوھلاندان ، بانگەوازە بۆ ئاگری دۆزەخ ، پاشان کاری خۆی دەداتە دەست خوا گومانی تیانیە كە ئەوان نەخشەیان بۆ داپشت و فیلیان لێكرد ، و عاقیبەت وەك خوای گەرە فەرموویەتی بۆ پارێزكارانە بەختی ئەو باش بوو ، كە لە نەخشە و فیلی دنیاو سزای قیامەت پزگاری بوو ، بەختەوھری دنیاو قیامەتی دەستكەوت ، بەلام عاقیبەت و چارەنوسی فیرعون و كەس و كارو دەستەودائیرەكە ی تیاچوون بوو بەنوقم بوون لەدەریادا ، و پۆھەكانیان چووە ئاگرەوھ لەگۆرەكانیاندا ، ئەوھ تابەرپابوونی قیامەت بەردەوام دەبیت ، پاشان خوای گەرە فەرمان دەدات بە بەھیزترین سزابۆیان ، وپەنادەگرن بەخوا لەھۆكارەكانی زیانەندی و سەرشۆری .

* دینە سەر پوونكردنەوھ ی چیرۆكەكە لە پوانگە ی ئایەتە قورئانی یەكانەوھ :-

- خوای گەرە دەفەرموویت : ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ نَرُوْنِي اَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ اِنِّي اَخَافُ اَنْ يُبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهَرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴾ (عافر / ۲۶) .

چیرۆکی باوەردارەکی قەومی فیرعەون ، چیرۆکی سەربەخۆنیە ، بەلکو بەشیکی لە چیرۆکی موسا (علیە السلام) لەگەڵ فیرعەوندا ، کە لە چەند سورەتییکی قورئاندا هاتووە .

بەلام چیرۆکی ئەم پیاووە باوەردارە تەنھا لە سورەتی (غافر) دا هاتووە . ئەم سورەتیش دوو ناوی هەیە ، ئەوانیش : (غافر) و (مؤمن) . سورەتەکی بەشیکی زۆری چیرۆکەکی باس نەکردووە چۆن موسا لە (مدین) هەو دیت و دەچیت بۆ کێوی (طور) و قسە لەگەڵ خوادا دەکات ، هەروەها باسی دارگۆچانەکی و دەستی موسای نەکردووە ، وچۆن چووە بۆلای فیرعەون و قەومەکی هەروەها باس باوەرھینانی ساحیرەکانی نەکردووە .

نایەتەکی پیمان دەلیت :- فیرعەون نەخشەو فیل و پرق و دوژمنایەتی خۆی ناراستەیی موسا کرد ، ویستی بیکوژیت ، تابەوکارە چرای بانگەوازەکی بکوژیتەو ، و داوای لە قەومەکی کرد کە ڕینگەیی بدن لەسەر ئەو کارە ، ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ﴾

ئەم داوایەیی فیرعەون سەیرە کەبەقەومەکی دەلیت ڕینگەیی بدن بە کوشتنی موسا ! ئەو ماوەیەکی زۆری حوکمی لەناویاندا کردووە ، نەیی بینیووە کەس سەریچیی فەرمانی بکات ، لەگەڵ هەموو بۆچونەکانیدا بوون ، تەنانەت ئەو کاتیش کە بانگەشەیی خواپەکی بۆ خۆی کردووە .

ئیتەر ئەمە مانای چی یە داوای مۆلەتیان لیبکات بۆ کوشتنی موسا ؟ ئەوان بەرەنگاری ناکەن ئەگەر ئەم کارەیش بکات ! ڕەنگە بەم داوایە بیەویت سور بییت لەسەر ئەوێ کە قەومەکی بەشداریی بەشداریی بکات ، بۆ ئەوێ ئەوانیش هەست بکەن کە موسا تەنھا دوژمنی ئەو نی یە ، بەلکو هی ئەوانیشە ، و هەموویان خاوەنی یەک مەسەلەن .

ستەمکاران - لەھەر شوینیکی بن - لەدژایەتی کردنی حەق و پاستیدا ڕینگای فیرعەون دەگرەن بەر .

فیرعەون دەیەویت موسا (علیە السلام) بکوژیت ، حیساب بۆ پەروردداری ناکات ، لیبی ناترسیت و شەرمی لی ناکات ئەمەش بە وشەیی ﴿ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ﴾ لیک دەداتەو ، فیرعەون بەم کارە ناترسیت و دەست لە کوشتنی موسایش هەلناگریت .

نه بوونی ترس له خوا ، هۆکاره بۆ ههنگاو نانی یا خیبوان بۆ دژایه تی کردنی بانگخووانی حهق و راستی و ئازاردانیان و کوشتنیان ،
- فیرعهون وای لیک دهداتهوه که پاریزگاری له دین و نهمن و ئاسایش دهکات :-

ئهو هۆکاره ی که فیرعهون دهیگریتته بهر لای قهومه که ی بریتی یه له :
﴿ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ﴾ . دوو هۆکار بوو :
یه کهم :- پاریزگاری له دین ، کهواته موسا دوژمنی دین بووه ، و فیرعهون هاندهره سوره لهسه ر دین .

دووم :- پاریزگاری له نهمن و ئاسایش ، کهواته موسا دوژمنی ئارامی و ئاسایشه ، و فیرعهون پاریزه ری ئارامی و ئاسایشه .

فیرعهون ئهو کهسه بوو به قهومه که ی خو ی ووت : (انا ربُّکم الاعلیٰ) واته (من پهروه ر دگاری بهرزوو بالای ئیووم) ههروه ها پیتی ووتن : (ما علمت لکم من اله غیري) واته : (من غهیری خۆم خوايه ک شک نابهم بۆ ئیوه) . به لām لهسه ر دهستی موسادا هه ره شه ی لیده کریت .

فیرعهون که سیکی یاخی و لهسنوردهر چوو گهنده له بههۆی کوفره که یه وه ، به زۆرداری و لوتبه رزی یه که ی که سیکی و یرانکه ره . به لām بۆته که سینک بانگه واز بۆ چاکه و خه یرو ئارامی و خو شگوزه رانی دهکات .

ئهمه لیکدانه وه یه کی فیرعهون یانه بوو ، که هه موو یاخی بوویه ک له دژایه تی حهق و راستیدا په نای بۆ ده بات ئهم کهسه یاخی یانه خو یان بهسه ر خه لکدا پیش دهخن وای داده نین باوه ردارو دیندارن ، و پاریزگاری له ئیمان دهکن ، و پاریزه ری نه خلاق و په وشتی جوانن ، و حه زیان له ئاوه دانی و پیش که وتن و ئارامی یه له کاتی کدا ئهم یاخی بووه وای داده نیت که باوه ردار ی بانگخواز ، خراپه کارو تیکده ره ، و گومپراو گومپراکه رن ، و دوژمنی خوا و نه ته وه و نیشتیمانن ، و لایه نگری شه یتان و پیشه وای فیتنه ن ، و بانگه واز بۆ سه ر لیتیکدانی خه لکی دهکن ، له بهر ئه وه پیویسته دهستیان به سه ردا بگیری ت پیش نه وه ی ئامانجه کانیان به دی بی ت .

ئهمه شیوازیکی ده رپینه ، هه موو جار ی که حهق و ناحهق و ئیمان و کوفر

و چاکه کاران و یاخیبووان ، به یه کده گهن دوو باره ده بیته وه ، له هه موو کات و زه مانیکدا مه سه له که کوئه و له چهند کاتیکدا درده که ویت .

- له م کاته ناره حه ته دا موسا (علیه السلام) په نا ده بات بو په روه ردگاری و ده لیت :- ﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴾ (غافر / ۲۷) .

بیگومان موسا په نای گرت به په روه ردگاری و پشستی پیی به ست ، و کاری خویشی دایه دهستی ، چونکه ده زانیت خوی به سه و چاودیریتی و ، به راستی خوایش په نای نه و ده دات و به ده می یه وه ده چیت و له فیل و نه خشه ی فیرعون و دوژمنه کانی بزگاری ده کات .

ئه مه هه لویستیکی نیمانی گه وره بوو له موسا وه ، پیویسته بکریته نمونه و ته حه دی به رامبه ری پی بکریت .

موسا ناخی دهرونی که سه یاخی و سه رکه شه کان شی ده کاته وه و هوکاری نه و یاخی بوونه و نهینی یه که یمان بووون ده کاته وه ، و که دوو هوکاری هه یه بوو پراکیشانی خاوه نه که ی به ره و لادان و یاخی بوون ، نه وانیش :-

یه که م :- خو به زل زانین ، که پال به خاوه نه که یه وه ده نیت بوو نه جامدانی تاوان و خراپه ، و هه روه ها نایه لیت ده ست له و کارو ده ستکه وه ته حه رامانه هه لبگرن که پیشه یانه ، هه روه ها ریگریشه له وه ی خویمان بوو لایه نی حه ق و راستی یه کلایی بکه نه وه و ملکه چ بن و شوینی بکه ون . ته نها که سی لوتبه رزو خو به زلزان حه ق و راستی ره ده کاته وه ، و هه ر نه وانیش دژایه تی ده که ن .

دووه م :- بی باوه پ بوون به پوژی لیپرسینه وه ، که سی له خویاخی بوو ، و ا گومان ده بات که ژیانی دونیا هه موو شتیکه ، و بپروای وایه که هیزو ده سه لاته که ی هه ر ده مینیت . نه گه ر نه م که سه باوه پ به نینیت به پوژی دواپی و له لیپرسینه وه بترسیت ، نه و ده ست له یاخی بوونه که ی هه لده گریت .

هوکاری تاوان و لادانه کان ، بریتی یه له بیباوه ری به پوژی قیامه ت و لیپرسینه وه .

ده رکه وتنی پیاوه باوه پ دازه که له کاتیکی گونجاودا :- خوی گه وه فره موی : ﴿ وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا

يُصَبِّحُكُمْ بِغَضِ الَّذِي يُعَذِّبُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿ غافر ٢٨ ﴾
 ئەم پياوہ ئيمانہكەى خۆى شاردينهوه , بەلام دواتر ناچار دەبیت كه
 ناشكرای بكات , پەنگە ئەوہى پالى پێوہ نابیت بۆ ناشكرا كردنى , قسەكەى
 فیرعەون بێت كه ووتى : - ﴿ نَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ﴾ واتە : وازم لى
 بێنن بە موسا بكوژم و ئەویش ھەر ھاوار لە پەروردگارى بكات . ئەمە
 ھەرەشەيەكى راستەو خۆ بوو لەسەر ژيانى موسا (عليه السلام) .

موسا (عليه السلام) سەركردهو پيشهواى ئەو پياوہ بوو , ئەگەر ژيانى
 سەركرده لەمەترسيدا بێت , نيتەر شاردينهوهى ئيمانى ئەو چ سوڤىكى دەبیت ؟
 ئايا دەبیت بەو جۆرە بيمينتەوہ كه ئيمانەكەى ھەر شاراوہ بێت ؟ ئەگەر پيشتر
 پینگە پندراو بوو بێت بۆى , ئەوا بارودۆخەكە پینگە پندراوہ , بەلام ئيستا
 بارودۆخەكە بۆ ئەو لەبار نى يە . بېگومان ئەم پياوہ ئيمان و باوہپەكەى
 ناشكرا كرد , بەراستى گەورەيى نيشاندا , ھەرەك پيشتريش لە شاردينهويەدا
 پياوڤىكى نازاو گەورە بوو ! .

لەكاتىكى زۆر گونجاودا چوہ پيش و ئيمانەكەى ناشكرا كرد , پوو بە پوو
 فیرعەون و ستەمكارى يەكەى بوہوہ , و لەقسەكانيدا سەرکەوتنىكى گەورەى
 تۆمار كرد , و لەو كارەيدا كۆمەليك ھۆكارى جوانى گرتە بەر .

پياوہكە ووتى : ئايا ئيوہ پياوڤك دەكوژن , ئايا چۆن پييان دەليت (اتقتلون)
 ئەوہى كه دەكوژيئت تەنھا فیرعەونە , نەك ئەوان ؟ بېگومان فیرعەون داواى
 مۆلەتى لى كردن كه موسا بكوژيئت , ئەگەر ئەوان پڤك كەوتن لەسەرى , ئەوا
 لەتاوانەكەدا بەشدارن , ئەوانيش وەك فیرعەون بكوژ دەبن , ئەم پياوہ باوہپردارە
 دەيەويئت بيا تەرسينيئت لەوہى كه ھەنگاوى بۆ دەنيئت , و كوشتنەكە بدات
 بەسەر شانى ھەموياندا چونكە ھەر كەس پڤك كەوت لەسەر كوشتنى كەسيك ,
 ئەگەر لەكارەكەدا بەشداريش نەبوو بێت , ئەوا ھەر حسابى كەسى بكوژى بۆ
 دەكريئت .

ئايا ئيوہ پياوڤك دەكوژن كه دەليئت : (الله) پەروردگارمە ؟! ئەم ناوہ چى
 يە كەوا ئەم پياوہ شياوڤى كوشتن بكات ؟ ئەو ووتويەتى (ربى الله) ئايا ئەمە
 تاوانە ؟ ﴿ وَذُجَّاءُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ ﴾ بېگومان ئەم پياوہ - واتە موسا -
 بەلگەو نيشانەى پى يە لەسەر بانگەوازەكەى , بۆ لای ئيوہ ھاتووہ و بەلگەو
 نيشانەى بۆ ھيئاوون , لەپەروردگار تانەوہ , كه (الله) يە , نەك فیرعەون .

﴿ وَإِنْ يَكَادُ يَاقُوبُ يُغْوِيهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكَادُ يُصَبِّحُ بِغَضِّ الَّذِي يُعَذِّبُكُمْ إِنَّ ﴾
 شیوازیکی له بانگه وازی پر له جوانی و قسهی حه کیمانه ی دهر بری ، بیگومان
 نه و دیه ویت گرنگی بدات به و که سانه ی که بانگه وازیان دهکات ، سرنجیان
 بو لای شتیکی گرنگ راده کی شیت ، تا بیریکه نه وه و عه قلیان به کار بهینن .
 نه ویش نه وه تا ، موسا له بانگه وازه کهیدا ، یان دروده کات یان راستگو یه ! که له م
 دوانه تینا په ریت . باسی دروکه پیش ده خات ، نه گهر موسا درو بکات و دروژن
 بیت ، نه وه نه انجامه که ی له سر خویه تی و هرگیز خوا به هوی نه وه وه نیوه
 ناگریت ! به لام نایا ناگونجیت له بانگه وازه کهیدا راستگو بیت !؟ نه گهر راستگو
 بوو چی پروو ددهات ؟

﴿ وَإِنْ يَكَادُ يُصَبِّحُ بِغَضِّ الَّذِي يُعَذِّبُكُمْ ﴾ واته : خو نه گهر راستگو بیت ،
 هندی که له و به لایانه تان به سر دیت که پنی راگه یاندون . به وه ی که خوی
 که وره موسای رینمای کردوه به موعجیزه کان پشتیوانی لی کرد ، بیگومان
 نه و که سیکی راستگو یه نه ک دروژن .
 ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴾ (غافر / ۲۸) .

به راستی من دلنیام خوا هیدایهت و رینمونی که سیک ناکات زیاده پروو دروژن
 بیت (واته : نه گهر موسا دروژن بوایه ، له لایه ن خواوه نه وه ه موو پشتیوانیه ی
 لی نه ده کرا) .

﴿ يَا قَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ
 جَاءَنَا ﴾ .

زانا (ابن کثیر) ده لیت : ناگاداری کردنه وه که نه و مولک و دهسه لات و
 سه برزیه ی ه یانه لیان و هر ده گیریت وه ، بیگومان هر کاتیک ده ولت له دین
 جیا کرایه وه ، نه و دهسه لات که یان له دهسه ت ده چیت و سه رشو پ ده بن .
 هر وایش بوو بو فیرعه ون و کهس و ده ورو به ره که ی ، نه وان به رده و ام له گومان
 سه ریچی و درایه تی کردندا بوون ، به رام به نه وه ی که موسا هینا بووی ،
 هه تا خوی گه وره هه موو دهسه لات و سامان و بینا و نازو نیعمه ته هه مه
 جو ره کانی لیسه ندنه وه ، پاشان گو پی به ده ریاهه ک که ریسوای کردن ،
 رو حه کانی له شوینی به رزه وه گو یزایه وه بو شوینی نزم و بیترخ . له به ره وه نه و
 پیاهه راستگو باوه پرداره ووتی : - نه ی قوم و هؤم ، نه مرو نیوه دهسه لاتان

ههیه به سەر ئەم ناوچه یەدا و بە ئارەزووی خۆتان فەرمانرەوایی تیا دەکەن . جا بیربکەنەوه و تیفکرن کئی دەتوانیئت فریامان بکەویئت ، کئی دەتوانیئت پزگارمان بکات لە تۆلەو سزای خوا ئەگەر یەخە ی پینگرتین ؟ فیرعهون قسەکە ی پی بپی و ووتی : من تەنھا هەر ئەو راو بۆچونە بە چاک دەزانم و لام پەسەندە ، کە پیم راگەیاندن ، من تەنھا پزبازی چاک و دروستم نیشانداون ؟؟ . فیرعهون لە هەردوو قسەکەیدا درۆی کرد فیرعهون چاک دەزانیئت ئەوهی موسا هیئاوییتی ، لەلایەن خواوییه و هیچ چاره یهکی نی یه ، بەلام ئەو هەر بەزۆرە ملی و سەرکەشی و مل هورانه دژایهتی دەکات .

هیچ بۆچونیکی پەسەندو دروستی لانه بوو ، بەلکو له گومرایی و سەرلێشێواویدا بوو ، وهیهکیک بوو لهو کەسانه ی که بتی دەپەرست .

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ (٣٠) مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ (٣١) وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ (٣٢) يَوْمَ تُثَلَوْنَ مَذْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ (غافر / ٣٠ - ٣٣) .

زانای تهفسیر (الرازی) دەلێت : (کە ئەمە ماناکە یهتی به کورتی) :- خوای گهوره دەربارە ی ئەم باوەرداره کۆمەلێک وشه و دەرپیرینی گێراییه وه که ئاراسته ی فیرعهونی کرد .

یه کهم : ﴿ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴾ .

واته : (ئە ی قهومه کهم بیگومان من دەرترسم ، پزۆژیکتان به سەر بیئت وهکو ئەو پزۆژی به سەر گروو قهومه ناله بارهکانی پێشوداها) که به قهومی نوح و عاد و (ثمود) بۆی پونکردنەوه ، ئەوکاته دەرکەوت که هه موو دهسته یهک پزۆژیکی دیاریکراویان هه بوو له تاقی کردنەوه و ئارەحه تی و دابارینی به لابه سەریاندا ، بەلام به شیوه ی کۆ باسی کردن ، پاشان پوونیکردەوه به ﴿ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ﴾ واته : (وهک ئەوهی که به سەر قهومی نوح و عاد و پمود و ئەوانی دواتریشدا هات) که به هۆی بیباوه پی و سەر پیچی کردنەوه بوو . واته : ئەوانی ترساند به تیاچوونی خیراوبه په له له دنیا دا ، وهروه ها به تیاچوونیش له قیامه تدا ، وهک دواتر ده فەرموویت :- ﴿ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ مه به ست له مه ناگادار کردنەوه یانه له سزای پزۆژی قیامه ت .

دووم : له وشه کانی ئەم پیاوه باوه پداره که ده ریبی بریتی بوو له :- ﴿ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ﴾ (غافر/ ۳۱) واته : له ناوبردنێ ئەو کۆمەل و دەسته خراپانه کاریکی دادپهروه رانه بوو , چونکه به هوی باوه رنه کردنیان به پیغه مبه ران ئەو سزایه یان له سهر واجب بوو . ئەمانه یه که دهسته بوون , که واته پیویسته ئەو حوکمه یان به سهردا بدریت .

سی یه : ههروه ها وتی :- ﴿ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴾ (غافر / ۳۲) . ئەمهش چه ند مه سنه له یه کی تیا به :-

مه سه له یه که م :- وشه ی ﴿ التَّنَادِ ﴾ له (النداء) پیک هاتوه , ووتراوه (تنادى القوم) واته : هه ندیکیان بانگ و هاواریان له هه ندیکێ تریان ده کرد , زانایانی ته فسیر له سهر ئەوه یه که ده نگن که ﴿ يَوْمَ التَّنَادِ ﴾ پوژی قیامه ته . له بهر چه ند هوکاریک ئەو ناوه ی لی تراوه :-
یه که م :- خه لکی ناوناگر بانگ له خه لکی ناوبه هه شت ده کن , وههروه ها , ئەهلی به هه شت بانگی ئەهلی ناوناگر ده کن .

دووم :- (الزجاج) ده لیت :- دوورنی یه که له به ره هوکاری بوونی ئەم نایه ته بیته :- ﴿ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْأَمِهِمْ ﴾ (الاسراء / ۷۱) .

سی یه م :- ههروه ها هه ندیک له سه ته مکاران بانگ له هه ندیکێ تریان ده کن , هاواری تیاچوون بو یه کتری ده رده پرن و ده لین :- ﴿ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمْأَمِهِمْ ﴾ (الانبياء ۹۷)
چواره م :- بانگ ده کرین بو کۆبوونه وه له ساحه ی لی پرسینه وه ی پوژی قیامه تدا .

پینجه م :- باوه پدار بانگ ده کات و ده لیت :- ﴿ هَاؤُمُ اقْرَؤُوا كِتَابِيَهٗ ﴾ (الحاقه / ۱۹) و کاف ریش هاو ار ده کات و ده لیت :- ﴿ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ ﴾ (الحاقه / ۲۵)

شه شه م :- به نه فره ته وه بانگ له سه ته مکاران ده کریت .

حه وه ته م :- مردن له سهر شیوه ی به رانیکی گه وره ی شاخدار ده هی تریت , پاشان سه ری ده پرن و هاو ار ده کریت : ئەی هاوه لانی پوژی قیامه ت : ئەوا مردن نه ما , ئینجا هاوه لانی ناوبه هه شت زیاتر دلایان خو ش ده بیته , و هاوه لانی ناو ناگری دوژه خیش زیاتر داخ و مهراق و خه فه تیان زیاد ده کات .

- مه سه له ی دووم :- وشه ی ﴿ يَوْمَ التَّنَادِ ﴾ به (منصوب) ی هاتوه , له

دو پووهوہ : یہ کیکیان : کاتیکہ بؤ ترسان ، وہک ئه وهی کہ لهو پوژہدا زورده ترسن له نه نجامی ئه م سزایه ی توشیان دیت ، ئه گهر باوه پریان نه بوو بیت ، نه وهی تریان : - واداده نریٹ : - به راستی من ده ترسم که ئیوه سزای پوژی قیامه تتان بو دیت ، ئه گهر وابوو ، نه وه ﴿ یَوْمَ التَّنَادِ ﴾ ده بیته (مفعول به) و (منصوب) ده بیٹ .

پاشان وتی : - ﴿ یَوْمَ تُؤْلَوْنَ مُدْبِرِینَ ﴾ کہ ئه مه له باتی وشه ی ﴿ یَوْمَ التَّنَادِ ﴾ . له (قتاده) وه ده لین : له پوژی لیپرسینه وه دا پرویان به ره و ناگر و مرده گپرن .

پاشان هه ره شه که دنیا ده کاته وه و ده لیت : ﴿ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ﴾ واته : کهس نیه په ناتان بدات له خه شم و قینی خوا ، پاشان له گومرایی و نه زان ی یه که یان به ناگایان دینیته وه و ده لیت : ﴿ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾^۱ (غافر / ۳۳) . واته : (هه ر کهس خوا گومرای بکات به هو ی خراپه کاری خو یه وه ، هیچ کهسی تر ناتوانیت هیدایه ت و رینمووی بکات) . ﴿ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴾ (غافر / ۲۴) .

ئه مه به ناگا هیئانه وه یه کی میژوی و بواری عه قیده و ئیمانہ ، به جوړیک که یوسفیان یاد ده خاته وه ، هه لویستی ئه وان به رامبه ری پوونده کاته وه ، و ئه وان گومانیان هه بووه له په یامه که یدا ، و دلخوشیون به مردنی ئه و پیغه مبه ره به ریزه ، و واگومانیان برد که ئیتر دوا ی ئه و په یامی ئاسمانی ده برپیته وه و دانابه زیت ، ئه وان ئه م هه لویسته له باوک و باپیرانیانه وه فیرده بن ، ئه ویش ته نها یادیان ده خاته وه ، به لام کاریگه ری ئیمانہ ، بریتی بوو له وهی که په یامه که ی یوسف به کاری هیئا له جیگیرکردنی په یامه که ی موسادا .

۱/ به کورتی (التفسیر الکبیر) (۱۴ / ۲۷ / ۵۳ - ۵۴) به دستکاریه وه .

بیگومان موسا (علیه السلام) په یوه نښانه به یوسف (علیه السلام) له پوښ نه سب و گه یشتنی په یامه که ی مه سله ی نه سبه که هیچ گومانیکې تیا نی یه و ، هه والی یه ک دهنګ دهر باره ی هاتوه .

به لآم له مه سله ی په یامه که دا ، هره ک چون جیګر بووه ، یوسف (علیه السلام) پیغه مبهری خواجه ، هر بهو جوړه یش جیګر بووه که موسا (علیه السلام) پیغه مبهری خواجه ، نهو خواجه ی که پیشتر یوسفی به به لگه و نیشانه کانه وه نارد ، هر نهو خواجه یه که موسایشی به به لگه و نیشانه و موعجزه کانه وه نارد .

﴿ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ﴾ بیگومان نهو هه لویستی خوځانیان بیردینیته وه بهرام بهر یوسف (علیه السلام) که له سره گومان و نینکاری بنیاتیان نابوو .

بانګه وازیان ده کات که نهو هه لویسته له گهل موسا (علیه السلام) دوباره نه که نه وه . بوچی هه مان هه لویست دوباره ده بیته وه ؟ نایا نه وان په ندیان له رابردو وهر نه گرتووه ؟

﴿ كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴾ (غافر / ۳۴) .

هر بهو شیوه یه خوا که سانی سرکه ش و گونا هکارو دل دانه مه زراو و ، راپرا گومرا ده کات .

﴿ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبِيرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴾ (غافر / ۳۵) .

واته :- نهو که سانه ی که موجه له و گفتوگو ده که ن دهر باره ی نایهت و فرمانه کانی خوا ، بی نه وه ی هیچ به لگه یه کیان بو هاتبیت ، نه م موجه له و گفتوگو یه زور بی زراو تاوانه لای خواو لای نه وان هه ش که نیمانیان میناوه ، هر بهو شیوه یه خوا مؤر ده نیت به سره هه موو خواوه دلکی خو به زلزان و پق نه ستور و سته مکاردا .

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرِّحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ (۳۶) الْأَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعُ إِلَى آلِهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ كاذبًا وكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ﴾ (غافر / ۳۶ - ۳۷) .

باوه رداره که ی قهومی فیرعون - وه ک بینیمان - له گه یشتنی به دلکی خه لکی سرکه وتنی به ده ست هینا ، و توانی کاریان تی بکات .

رهنگه فرعه ونیش تیبینی نه مهی کردیبت . نینجا ترسا له وهی که کاره که له دهستی دهریچیت و خه لکه که هه موو پروبکه نه پیاوه باوه پرداره که و په نا بده نه پائی و بانگه وازه که ی قبول بکه ن .

نینجا فرعه ون ناچار بوو که به داواکه ی پیشووی خویدا بچیته وه - که بریتی بوو له مؤله ت دان به کوشتنی موسا - به لام ئەم چاره یان بریاریکی نا په سه ندتری دهر کرد ، و شانویی یه کی تازه ی نیشانی خه لکه که دا تا سه رقالیان بکات .

داوای له (هامان) ی وه زیری خوی کرد ، که بورج و باله خانه یه کی بهرز و گه وهی بو دروستبکات ، تا بیگه یه نیته بهرزایی ناسمان ، به نامانجی نه وهی که سه رکه ویت بو هه ر (حهوت چین) هکه ی ناسمان و به دوای خوای موسادا بگه ریت ، و هه رگیز نایبینیت ، و ده یویست درۆکه ی له بهرده م هه موو خه لکه که دا ئاشکرا بکات و راستیش پیشانی نه و پیاوه باوه پرداره بدات که پاریزگاری له موسا دهکات ! .

له سوره تی (قصص) دا ئاماره بهم (بورج) ه دراره وه ک خوای گه وهه فرموویه تی :- ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴾ (القصص / ۲۸) .

واته :- (فرعه ون به سه رکه شانه وتی : نه ی خه لکینه من که سی تر شک نابهم که شایسته بیبت به وهی خواتان بیبت جگه له خووم ، نه ی هامان تو له گل خشتی سوره وه کراوم بو دروستبکه و قه لایه کی بهرز و پتهوم بو بینابکه ، به لکو پیایدا سه ربکه وم ، تا خوای موسا ببینم ، هه رچه نده من به راستی پروام وایه له ریزی درۆنه کاندایه ..)

لیروهه تی دهگین که نه و قه لایه له خشتی سوره وه کراوه دروست دهکات ، و فرعه ون میشکی خه لکه که ی ئاخنی ، و وایدانا که پیادا سه رته که ویت و ، هه ندیک هۆکاری دهست بکه ویت ، هۆکاره کانی ناسمان بریتین له پنگاو دهر وازه و پیره وه کانی . تا بچیت به دوای خوای موسادا بگه ریت .

ئا به و شیوه یه کارو کرده وه ناشرینه کان لای فرعه ون جوانکراو ، له ریبازی

راست و دروست لادرا ، بیگومان پلان و نهخشه‌ی نادروستی فیرعه‌ون هر له زهره‌ر و زیان و فهوتاندایه !

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ (۲۸) يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴾ (غافر / ۳۸ - ۳۹) .

ئهم پیاوه باومرداره زۆر زیهره‌ک و ووریایه ، ئامانجی فیرعه‌ونی بۆ دهرکه‌وت له دروستکردنی بورج و قه‌لاً به‌رزه‌که‌دا ، ئهم به‌کارینکی بانگخوازی کرداری ره‌دی ئهم نه‌خشه‌ پێسه‌ی فیرعه‌ونی دایه‌وه ، داوای کرد له‌و خه‌لکه‌ی که گوییان له‌و وله فیرعه‌ون گرتبوو ، داوای لی کردن ئیمان به‌ینن و شوین ئه‌و بکه‌ون .

به‌کورتی بۆی پونکردنه‌وه ، که راستی و بنه‌مای ئه‌و کاره‌ چی یه ، تا به‌لگه‌یان پی رابگه‌یه‌نیّت و بیانوی نه‌می‌نیّت .

بیگومان ئه‌و له‌یه‌که‌م به‌یه‌که‌ی گه‌یشتنیاندا داوای لی نه‌کردن شوینی بکه‌ون ، ئه‌گه‌ر وای بکردایه‌ ئه‌وا به‌ره‌نگاری قسه‌که‌یان ده‌کرد ، و ده‌چوون به‌گژ بانگه‌وازه‌ که‌یداو لی دوورده‌که‌وتنه‌وه پاش ئه‌وه‌ی چه‌ند زنجیره‌یه‌که‌ گفتوگۆی کرداری له‌گه‌ل کردن و گرنگی پیدان ، ئینجا داوای لی کردن ، پاش ئه‌وه‌ی که‌ خۆی گه‌یاندبووه‌ ناو عه‌قل و دلایان .

﴿ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴾ (غافر / ۲۸) .

واته : ئه‌ی قه‌وم و هۆزه‌که‌م ، شوینی من بکه‌ون و به‌قسه‌ی من بکه‌ن ، پینمویتان ده‌که‌م بۆ پێیازی سه‌رفرازی و چاکه‌و چاکه‌ کاری که‌می‌ک قسه‌کانی له‌گه‌لیان دریز کرده‌وه و ، پوخته‌ی دین و بانگه‌وازه‌که‌ی پێشکه‌ش کردن ، تا به‌پوونی له‌سه‌ر کاره‌کانیان بن . له‌م پوونکردنه‌وه‌یه‌دا جه‌ختی له‌سه‌ر ئیمان کرده‌وه‌و هه‌روه‌ها باسی دنیاو قیامه‌تیشی پێوه‌به‌ست ، به‌جۆری‌ک که‌ دلی راکیشان بۆلای قیامه‌ت .

فیرعه‌ون بانگی ده‌کردن بۆ ناو ئاگر ، ئه‌میش بانگی ده‌کردن بۆ به‌هه‌شتی خوا ، خه‌لکه‌که‌ توشی شه‌ژان و سه‌ر سوپمان هاتبوون ، نه‌یان ده‌زانی کامیان هه‌لبژیرن . تا ئه‌و کاته‌ی پیاوه‌ باومرداره‌که‌ رینگه‌که‌ی بۆ قه‌ومه‌که‌ی پوون کرده‌وه ، وه‌ هه‌موو ته‌م و مژینکی لابرده‌ ، وه‌ تا بتوانیّت له‌سه‌ر چاک هه‌لبژاردن یارمه‌تیان بدات :-

﴿ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴾ (غافر / ٤٠) . نه وهی گونا ه و هله یه کی کردبیت ، تنهنا به قه دهر هه موو گونا هه کی خوی توله ی لی دسه نریت ، نه وهش که چا که ی کردوه له پیاوان و نافره تان ، له کوړان و له کچان له کاتیکدا که خاوهنی باوه پی دامه زراون ، نا نه وانه ده چنه به هه شته وه و بی سنوورو بی حساب پرزو پوژی هه مه جوړو هه مه چه شنیان پی دبه خشریت .

ئینجا جیاوازی نیوان بانگه وازه که ی خوی و بانگه وازه که ی فیرعه ون ده کات و ده لیت :- ﴿وَيَا قَوْمِ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ (٤١) تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ (٤٢) لَا جْرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ (غافر / ٤١ - ٤٢) .

کاتیک بروانینه نه م به راورد کردنه تیپینی چهند شتیک ده که یین :

١- دوو بانگه وازه ، و سیه می تیا نیبه ، بانگه وازیک بو حه ق و راستی ، و یه کیک بو ناحقی و ناراستی .

بانگه وازیک بو پروا به خوا ، وه بانگه وازیک بو هاو هل دانان ، بانگه وازیک بو گوپراهلی فرمانی خوا ، و بانگه وازیک بو سه ریچی فرمانه کانی .

٢- وه لام دانه وه بو هریه که له بانگه وازه کان ، پابه ندبوونی تیا دهر ده که ویت ، هه رکه س بانگه وازی حه ق و راستی وه لام بداته وه و ، باوه ربینیت و گوپراهلی فرمانه کانی خوا بکات ، نه وا ده گاته به هه شت و خهیری ده ست ده که ویت و پرگاری ده بیت ، وه رکه س وه لامی بانگه وازی ناحقی و کافر یون به خوا و سه ریچی بداته وه نه وه خه ساره ت مهندو تیا چوو ده بیت ، وه ده بیت هه هلی ناو ناگر .

٣- پیاوه باوه پرداره که هه ردوو بانگه وازه که ی به باشی ناساند ، به جوړیک له باسکردنه که یدا هه ریبه که یانی له وی تریان جیا کرده وه :- ﴿ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴾

(غافر / ۴۱). واته: (بانگم دهکن تا باوهرم بهخوا نه مینیت و هاوئل و شهریکی بؤ بریاربدهم , بهبی هیچ به لگه و زانست و زانیاریهک , له کاتیکدا من بانگتان دهکم بؤلای زاتیک که زور بالادهسته و زوریش لیخوشبووه .

۴- دهرپرنی ووشه (یَا قَوْمِ) بؤخه لکه که : ئەمه چه زیک بوو له ووه تادلیان که مه ند کیش بکات و کاریان تی بکات , بهردهوام لییان نریک دهبویه وه و خوشی دهویستن , تائه و ههسته یان بؤ دروست بکات که ئەم له وانه و ئەوانیش له من .

۵- له نایه تی: ﴿ النَّجَاةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ ﴾ ئاوردانه ویه کی جوانی له بانگهواز تیایه :- کی ئەو بانگ دهکات بؤ ناو ئاگر ؟ بیگومان فیرعه ونه , نهک قهومه که ی ! به لام بؤ چی نیسه تی دایه پال گشتیان له گه ل ئەوه ی که ئەوان بانگیان نه کردوه ؟

بیگمان پیشتر ئەوانی به شدارکرد له گه ل فیرعه وندا له و نایه ته دا که پینی ووتن:-

﴿ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ ﴾ لیره شدا به شداریکردن له بانگهواز کردن بؤ ناو ئاگر , چونکه ئەگه ره ولامی بانگهواز که ی فیرعه ون بدهنه وه , ئەوا دهبین به هاوبه ش و به شدار له گه لئیدا , چونکه ئینکاری بانگهواز که یان نه کردوه , و به پرویدا نه وه ستاونه ته وه .

۶- پیاوه باوهرداره که دووان له ناوه جوانه کانی خوی گه وه ی باسکرد , که دهیان ناسینیت به بانگهوازی خوا , و نهجامه که یان بؤ باس دهکات :- ﴿ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ﴾ (غافر / ۴۲) واته : (من بانگتان دهکم بؤلای زاتیک , که زور بالادهسته و زوریش لیخوش بوه) ئەم دوو ناوه له گه ل ناوه پروکی نایه ته که دا زور گونجاوه . ئەمه هاندرو دلخوشکه ریک بوو که قهومه که باوهرم به خوا بهینن , ئەوا دهبینه خاوهن ریزو عیزهت و پاشان دهگه نه پله یه کی بهرزو بهختیان چاک ده بیئت و خوا لییان خوش ده بیئت و ته و به یان لیومر ده گریت .

۷- له قسه ی پیاوه باوهرداره که دا فرمووی :- ﴿ لَا جَرَمَ لِمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ ﴾ واته: (شتیکی راسته و گومانی تیدانیه , ئەوه ی ئیوه من بانگ دهکن بؤلای خاوهنی هیچ بانگهواز و بهرنامه و پروگرامیک نیه , نه له دنیا و نه له قیامه تیشدا) . هه مو مانایه کی هیزو

کارلیوه شانوه و کاریگری له فیرعه ون داپنی .

بهراستی ئینسان سهری له کاره سوپده مینیت . ﴿ وَأَنْ مَرَدْنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾

(غافر / ۴۳) . واته: - (ئهوه نابیت له یادبکهین که بهراستی گهرا نه وه مان بو لای خوی گه ورهیه , نه وانهش تاوانی زور نه انجام ددهن و سهرکەش و له سنور درچوون , نه وانه نیشته جیی دۆزهخن) .

﴿ فَسَتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ (۴۴) فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ (۴۵) النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (غافر ۴۴ - ۴۶) .

لیرمدا دهگهینه کوتای چیرۆکه که :-

بهراستی دهركوت پیاوه باوه پرده که پاریزگاری له پیغه مبهری خوا موسا (علیه السلام) کردوو , په دی فیرعه ون و بانگه وازه که ی دایه وه و خه لکه که ی بانگ کرد شوینی که ون و باگه وازه که بو پون کردنه وه . ﴿ فَسَتَذَكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴾ . واته: (جاله ئاینده دا پوژیک دیت , نه م قسانه ی منتان بیته وه یاد , وئیستا کهش من خوم وکارو باره کان ددهمه دهست خوار پشت به وه ده بهستم , چونکه بیگومان خوا بینایه به بندهکانی) .

﴿ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِالِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴾ (غافر / ۴۵) . جاخوا نه و باوه پرده ژیره ی پاراست له پیلانی خراب و پرنده یان , دارو دهسته ی فیرعه ونیش سزایه کی زور سهختیان توش بوو .

خوای گه وره کاره خراپه که ی شکانده وه به سهر خویاندا , و باوه پرده که له دونیا و قیامه تیشدا پرگاری بوو , و فیرعه ون و قهومه که ی له دنیا و قیامه تدا تیاچوو بوون . ﴿ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (غافر / ۴۶) . واته: (ناگری دۆزهخه , به یانیان و ئیواران نیشانیان ده دریت , یا خود پیا یاندا ده چزی نریت (له جیهانی به رزهخ) دا , پوژی قیامه تیش فرمان ده دریت : ئاده ی تاقم و دهسته ی فیرعه ون بخه نه

ناو ئىيش و نازارى زۆر بەتېن و ناخۇشەوہ) .

پاشن ئەوہى ئەم پىاوه باوہردارہ بەئەنجام دانى ئەرکەکانى خۇى ھەستا ،
رەنگە فیرعەون ھەرەشەى لى کردیئت و ترساندییتی و سزایشى دابیت ، بەلام
ئەو لەفیرعەون نەترساوہ ، بەلکو فەرمانەکانى خۇى داوہتە دەست خواى گەرہ
. فەرمان دانە دەست خوا ، ئەوہ بریتى بووہ لە کۆتایى ھینان بەدەرخستنى
پەيامى ئیمانى بانگەوازەکەى ، کەکۆتا پروداوى چیرۆکەکەیشە . قورئانى پیرۆز
دەیەویت ئەم ھەلۆیستە لای موسلمانان دامەزراوہ سەقامگیرکات ، ھەموو
کەسیک لەخەيال و بیرکردنەوہ و میشكى خۆیدا دان بەم مانا جوانە دا بنیئت
وہەستى پى بکات . قورئانى پیرۆز دەیەویت لەپوانگەى ئەم چیرۆکەوہ - باوہر
بوون بەخواو پشنت پى بەستن و پەنابردن بۆ خوا فیرى موسلمانان بکات .

پاش ئەمە لە دریزە دان بەپروداوہکان و باسکردنیان بى دەنگ دەبیئت ، بۆى
پوون نەکردینەوہ پىاوه باوہردارہکە چى بەسەرھات ، چونکە مەبەستى
داواکراو نى یە ، وپونکردنەوہکەى سودى زۆر ناگەيەنیئت . بىگومان خواى
گەرہ دەست لەدۆست و خۇشەویستانى خۇى بەرنادات ، وتەسلىمى دەستى
دوژمنەکانیشى ناکات ، بەلکو لەگەلیاندا دەبیئت و پشتیوانیان لى دەکات . ئەمە
سونەتیکی خواىی یە و گۆرانی بەسەردا نایەت ، قورئانى پیرۆز زۆر شیوہى
لەم نمونەى تیارونکراوہتەوہ ، بەراستى فیرعەون و قەومەکەى ، بەھوى فیئل و
نەخشەى ناپاکیانەوہ ئەنجامیکی خراپیان دەست کەوت ، و بەرو بوومەکەیان
کوۆکردەوہ ، پلانى شەرپو خراپەکە توشى خویان ھاتەوہ . ئەمەش یاساکەى
جیگیرە لە قورئاندا ، یەکیکیشە لە سوونەتەکانى خوا .

﴿ گرنگ ترین پەندو وانەکانى چیرۆکەکە ﴾

١/ گومانى تیدانیه ، ئەوکارانەى کەئەم پىاوه باوہردارہ پىنى ھەلسا ھەمووى
لەویوہ سەرچاوەى گرت ، کەفیرعەون ووتى : { نرونى اقتل موسى وليدع
ربه } پاشان بانگەوازی فیرعەون و قەومەکەى کرد بۆباوہرھینان بەخواو
دورکەوتنەوہ لەکوفروستەم و لوت بەرزى . ئەمە گەرەترین جیھادو تیکۆشان
بوو لەپینگەى خوادا .

٢- (ابو بکر الصدق) (خوا لى رازى بیئت) ھەمان ھەلۆیستى ئەم پىاوه

باوہردارہى دەرپرى :-

ئیمامی (بوخاری و مسلم) له (عروة بن الزبير) هوه گيٽراويا نه ته وه ،
(عروة) ده ئيت : پرسيارم كرد له

(عبدالله بن عمرو) ده بياره ي ناره چه تترين كار ، كه ها وه لدانه ره كان بهرام بهر
پيغه مبهر ﴿﴾ نه انجامياندا . ووتى: - من (عقبه بن ابي معيط) م بينى ، هات
بو لاي پيغه مبهر ﴿﴾ به توندى عه باكه ي سه رشانى له ملى پيغه مبهر نالاند و
رايكي شيا خهريك بوو بيخنكي نيٽ ، ئينجا (ابو بكر) هات تالبي دور خسته وه و
فهرموى :

(اتقتلون رجلاً أن يقول ربي الله وقد جأكم بالبينات من ربكم)^١

٣- سته مكاران و ياخي بوان كومه له هو كارنك به كار دينن ، نه ياساين ،
نه ئينسانين ، نه نه خلاقين ، بو پرو به پرو بوونه وه ي حه ق و سه رياره كانى ،
له وانه كوشتنى كوپى با وه پرداران و هيشتنه وه ي نافر تان بيان به زيندويى ،
وه كه وه ي كه ده سته و تا قمى فيرعه ون كرديان .

٤- ياخي بوان و سه ركه شان ده يانه ويٽ به و هو كارانه يان دژايه تي بانگه وازو
بانگخوازان بكن و بياترسيئن .

٥- سته مكاران سورن له سه ر نه وه ي كه خه لكى بكه نه هاويه شى خو يان
له بهر هنگار بونه وه ي حه ق و بكيشن به سه رياندا و ، بهر پرسياريتى نه وه ش
بخه نه سه رشانى خو يان ، و نه وه سه ته يان لا دروست بكات كه مه سه له يه كى
بنه رته ي وه ي خو يانه .

٦- ياخي بوان له بهر ده م خه لكي دا وا خو يان ده رده خه ن كه پاريزه رى دينن ، و
نوينه رى چا كه سازى و پاريزه رى ئاسايشن .

٧- ياخي بوان ، بانگخوازان به كوفرو فه سادو ويٽر انكار ، تومه تبار ده كهن ، و
خو يان دوژمنى دين و ئاسايش و چاكسازين .

٨- نه ينى ياخي بوون له دوو كاردا ده رده كه ويٽ : خو به زلزانين و ببيا وه
بوون به پوژى ليٽرسي نه وه ، و نه ينى چا كه كاريش له دوو كاردا ده رده كه ويٽ
: ليٽرسي نه يى و با وه پ بوون به پوژى ليٽرسي نه وه .

٩- له سه ر بانگخواز پيوسته كه هه نگاهه كانى رنك بخت له گه ل هه لوسته

بانگخوازی یەكەیدا ، ئینجا دەزانیت كەى ئیمانەكەى دەشاریتەووە كەى ئاشكرای دەكات ، ئەو كاتەى كە بانگخواز توانای دەبیئت سەربەكەوئیت ، نایبیت ئیمانەكەى بشاریتەووە .

۱۰- بانگخواز بەشێوازى سەركەوتوى ، و ئیمانى كارىگەرى ، دەتوانیت ناحق و كوفر و گومپایی بروخینیت ، چونكە ئەمانە لەسەر بنەما بنیات نەنراون ، خاوەنى بەلگەو دەسەلاتیش نین .

۱۱- جیاوازی لە نیوان (منطوق) قسەى كافران بۆ خەلك و قسەى باوەرداران بۆ خەلك ، بریتى یەلە : كافران بە لوتبەرزى و خۆبەزلزانانە قسەدەكەن ، بەلام باوەرداران بە خۆشەویستى و نزیك بوو ئەووە پڕزلیگرتن .

۱۲- یاخیبوان پێگا نادەن قسە لەدژی بۆچونەكانیان بكریت و پێگەیش نادەن بەهیچ كەس سەریچیان بكات و بەرامبەریان بوەستیتەووە .

۱۳- ستمەكاران و یاخیبوان ھۆكارى (كات) بەكاردەھێنن بۆ ئەوھى بانگەوازی پێ بكوژن لای خەلكى ، و ژیان و زیندوئیتى ئەو بانگەوازە لەناوبەرن ، ئەوھى لەسەر بانگخوازان پئویستە ، دەبیئت بەردەوام بن لەسەر گەیاندى پەيامەكەو و لەكاردا بن ، و بەزیندوئیتى لای خەلك بیهێننەووە .

۱۴- ستمەكاران و یاخیبوان زۆریان لە ووزەو توانا و مال و سامان و كاتى نەتەووەكەیان بردو بەخشى لەكاردا ، بەلام نەسوودی تیاوو نەخیر ، تەنھا ئەوھى شانۆگەرى بوو بۆ گوى ئاخىنى خەلكى و سەرقال كردنیان .

۱۵- پئویستە بانگخوازان ھۆكارى (چاوەروانکردن) لەگەل بانگلیكراواندا بەكاربھێنن ، و بۆ داھاتوو بۆیان پروانن ، تا پاستى قسەكانیان بۆ دەردەكەوئیت ، و ئەوھى كە پێشتر پێیان ووتوون بیریان بخەنەووە ، و ئاگاداریان كەنەووە كە نەكەونە ناو خراپەو مەترسى یەوہ ، بۆ ئەوھى بتوانیت بانگەشەى ئەوہ بكات شوئینى خۆیان بھات .

۱۶- خواى گەورە لەگەل بەندەكانیدا یەو جیگیرو دامەزراویان دەكات و ئاراستەیان دەكات ، و پشٹیوانیشیان دەكات ، ھەرھەا دژایەتى دوورژمانى خوئى و ئەوانیش دەكات و دەیانپروخینیت و نەخشەو پیلانەكانیان بەتال دەكاتەووە .

۱۷- بانگخوازان لەدنیاو لە قیامەتدا خوئیان و ئومەتەكەیشیان پزگاردەكەن ، و یاخیبوان و ستمەكاران خوئیان و ئومەتەكەیشیان لەدنیاو قیامەتدا لەناو دەبەن .

﴿ چیرۆکی (اصحاب الجنة) خاوەن باخهکه ﴾

خوای گهوره دهفرمویت : ﴿ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (١٧) وَلَا يَسْتَأْذِنُونَ (١٨) فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ (١٩) فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ (٢٠) فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ (٢١) أَنْ اغْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٢٢) فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ (٢٣) أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينِينَ (٢٤) وَغَدَوْا عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ (٢٥) فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ (٢٦) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٢٧) قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ (٢٨) قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ (٢٩) فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَامَمُونَ (٣٠) قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ (٣١) عَسَى رَبِّنَا أَنْ يَبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ (٣٢) كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ (القلم / ١٧ - ٣٣) .

پیش دهستیکی چیرۆکهکه :-

خوای گهوره ئەم چیرۆکهی لهکتیبه پیروژهکهی خویدا باس کرد ، پاش ئەوهی که (ولیدی کوپی مغیره) یان (اخنسی کوپی شریق) یان (اسودی کوپی عبد یخوٹ) تانهو تهشهریکی زۆری له پیغه مبهرو بانگه وازهکهی دا . خوای گهورهیش فرمووی : ﴿ وَلَا تُطْعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ (١٠) فَمَازَ مَشَاءَ بِنَمِيمٍ (١١) مَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُغْتَدِبِ أُنِيمٍ (١٢) عَتَلًا بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ (١٣) أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ (١٤) إِذَا تُثَلَّى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (١٥) سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴾ (القلم / ١٠ - ١٦) .

واته : (ئەهی موحه مەهد) ﴿ ﴾ به قسهی هه موو ئەوانه مهکه ، که زۆر سویند دهخون و زۆر سوک و پيسوان . ئەوانهی که به شوین عهیب و عاردا دهگه پین و دوژمنایهتی دهکهن و فیتنه دهگپن و چه زیان له ناشویه . زۆر دژی خهیر و چاکهن و دهستدریژی دهکهن و گونا هه نجام دهن و پیلان دهگپن . لههه مان کاتدا ئیسک تال و رهوش ناشیرین و ناکهس به چه و باوک نادیارن .

هه ریه که یان به وه دهنازیت که هه ندیک مال و سامان و کوپی ههیه . کاتیک نایه تهکانی ئیمه ی به سهردا ، دهخویندریته وه ، دهلیت : ئەمه داستتانی پیشووه کانه ، ئەمه به سهرهاتی دیرینه . ئیمه سه ره نجام لووتی داخ دهکهن و سهری لووتی رهش دهکهن .) .

ئینجا خوای گوره گلویی له خه لکی مه ککه کردوو فرموی : ﴿ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ ﴾
 واته : بهراستی خوای گوره نهو خه لکانهی تاقی کردهوه هر وهک چوڼ
 خاوهنی نهو باخهی تاقی کردهوه ، که خه یرو نازو نیعمه تیکی زوری پیدا ،
 به لام شوکرانه بژی نه بوو ، و بی برهوا بوو ، که پیویست بوو شوکرانه بژی
 بویه و زه کاتی بهروبوومه کی بدایه و ، به پینی نایه تی ﴿ وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
 حَصَادِهِ ﴾ (الانعام / ۱۴۱) . کاری بکر دایه ، واته : - (له پوژی کوکردهوهی
 به ره مه که پیدا مافی هه ژارانیاں لی دها) . به لام نهوان فقیرو هه ژاره کانیاں لی
 بی بهش کرد ، بهو هویه وه تووشی سزایوون و په نج به خه سارو خه ساره تمه مند
 بوون ، و په شیمانیاں دهر بری . نه گهر چی نه م سزایه له سهر خه لکی
 به شیوه یه کی گشتی قورسه ، به لام له سهر نهو که سانه زیاتر قورستره که دلیان
 به دنیاو شته رازوه کانی یه وه هه لواسیوه . نهو خوشه ویستی یه زوره یان بو
 دنیا ، لینی قه دهغه کردوون که مافی خوا بدن ، ده بیئت حالیاں چوڼ بیئت که
 دنیا یان له دهست بچیت و هوکاری خوشی ژیاں و بهخته وهرییاں لی ته سک و
 تنگ بییته وه ، و بهو داخ و هه سره ته شه وه بمرن ، خوای گوره پاش نه وهی
 چیروکه کیان ده گپریته وه ده فرمویت : ﴿ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ (القلم / ۲۳) ، واته : (سزای نه م ژیانه ناوایه و ، سزاو
 نازاری قیامه تیش سه ختره ، نه گهر خه لکی بیانزانیایه) . نهو که سانه ی
 شوکرانه بژی نیعمه ته کان ناکه و حهق و مافی لی دهر ناکه ، نهوا به سزای
 خیراو به په له ده کون ، به وهی که نیعمه ته کیان له دهست ده چیت و لینی بی
 بهش دهن ، و تووشی سزای دوا خراوی پوژی قیامه تیش دهن ، هر وهک چوڼ
 سوپاسگوزاری بو نیعمه ته کان هوکاریکه بو بهرده و امیاں و زیاد بونیان و
 پاداشتی قیامت و بهخته وهری ، وهک خوای گوره فرمویته تی : ﴿ وَسَيَجْزِي
 اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴾ (آل عمران / ۱۴۴) واته : (له مهو دوا خوای گوره پاداشتی
 سوپاسگوزاران ده داته وه) .

هر وهک چوڼ خوای گوره خاوهنی نه م باخهی تاقی کردهوه ، هر بهو
 شیوازه یس خه لکی شاری مه ککه ی تاقی کردهوه ، و هه موو خه لکیش به خه یرو
 به شه پ تاقی ده کاته وه ، وهک فرمویته تی : ﴿ وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا
 تُرْجَعُونَ ﴾ (الانبیاء / ۳۵) . واته : (بیگومان نیمه نیوه تاقیده که یه وه

به شهرو ناخوښی و به لآو خه یرو خوښی دارایی و توانایی ، سر نه نجام هر بو لای نیمه دهینرینه وه (تاپاداشتقان بدهینه وه) .

- د یبینه سر پوونکردنه وهی چیروکه که له پروانگه ی نایه ته کانه وه :-

خوای گوره فرموویه تی : ﴿ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (۱۷) وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴾ (القلم / ۱۷ - ۱۸) .

(ابن کثیر) ده لیت : نه مه نمونه یه که خوای گوره بو کافرانی قوره یشی هینایه وه ، له ودا که هیدایه تیان بدات بو پر حمهت و به زه یی بیپایانی خو ی ، و نازو نیعمه تیکی زوری پی به خشی بوون ، که بریتی بوو له نارذنی محمد (ﷺ) بو یان ، به لام نه وان باوه پریان پی نه کردوو به رنکاریان کردوو د ژایه تیان کرد ، بو نه مه ش خوای گوره فرمووی : ﴿ اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ ﴾ واته : نیمه تاقییمان کردنه وه ﴿ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ ﴾ هر وه ک چون خاوه نی باخه که مان تاقی کرده وه ، که بریتی بوو له باخ و بیستانیک ، زور جوړی له به ربوم و میوه تیا بوو ، ﴿ اِذْ اَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴾ واته : له نیوان خو یاندا سویندیان خوارد که به رو بوومه که ی لیبکه نه وه و کو ی بکه نه وه له شه ودا ، تا فه قیرو هه ژاره کانا پییان نه رانن و داویان لی نه کهن ، تا بوخویان به کاری بهینن و خهیری لی نه کهن و لی نه به خشن . ﴿ وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴾ (القلم / ۱۸) . واته : بی نه وه ی بلین به پشتیوانی خوا ، (یان به و مه به سته ی هیچی پیوه نه هیلن بو هه ژاران) . له ودا که سویندیان له سر خوارد بوو ، که سویندی درویان به ناوی خوا خوارد .

له وه ده چیت خه لکی شاری مه که هه والی خاوه نی نه و باخه یان زانیبیت ، که ده لیتن : باخه که یان له نزیکي

(صنعاء) بووه ، هه روه ها ووتراوه نه وان له (ثقیف) بوون ، و خاوه نی باخه که یش له (یمن) نینجا له وی و هه واله که که یشته به قوره یش له ریگه ی

دراوسى (ثقیف) ی به کانیا نه وه . بیگومان نه وان له کاتی کوکردنه وه ی بهروبومه که یاندا نه یان ووت (إن شاء الله) ، چونکه نه وان ویستیان نه و نه خشه یه جی به جی بکن که دایان پرشتبوو . ﴿ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴾ (۱۹) فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿ (القلم / ۱۹-۲) .

نه وان وا نه خشه یان کیشا که فه قیرو هه ژاره کان له حقی خو یان مه حروم و بی بهش بکن ، که خوی گه وړه چاودیره به سر کرده وه کانیا نه وه ، و ناگای له دلله کانیا نه که چی تیدایه ، به لام به هو ی نه م به خیلی و په زلی یه یانه وه خوی گه وړه له تاریکیدا به لا و نافاتیکى بو ناردن ، که نه وان له خه و دابوون ، و چاوه پریان ده کرد پوژبیته وه و نه و نه خشه یه جی به جی بکن که فه قیرو هه ژاران هه لبین و مافه کانیا نه ده نی ، هر خه ونیا ن به کوکردنه وه ی به رو بوومه که وه ده بینى که پیش پوژ بوونه هه موویان لی کردبیته وه ، و ته واو بویتن ، و کاتیک هه ژاره کان هاتن هیچ به داره کانه وه نه بیته و نیتر نائومید نه بن و به ده ستی به تال ده گه پینه وه و منداله کانیشیان هیچیان ده ستناکه ویت بو خواردن . به لام خوی گه وړه قسه کانیا ن ده بیستیت و چاوی لییا نه و ناگای له کاره کانیا نه و ده زانیت چ نه خشه یه کیان کیشا وه ، نینجا په وړه ردگار به لایه کی دابه زاند به سر باخه که دا ، له کاتیکدا که نه وان خه و تبوون ، وه ک نه وه ی سوپایه کی زوړو بیثومار له دوژمن هاتبیته و ویرانی کردبیته ، و کردی به زه و یه کی مردو بی دارو درهخت . ﴿ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴾ نیتر وه ک باخیکی لیها ت که هه مووی چنرابیته وه و هیچی پیوه نه مابیت ، یان وه کو شوی تاریک و ره شه لگه راوی لی کرد ، ده لین :- سوتا و بوو به خه لوزو خو له میش و به ردبا بوو .

﴿ فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿۲۱﴾ أَنْ ائِدُوا عَلٰی حَرْثِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِيْنَ ﴿۲۲﴾ فَاَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخٰفَتُوْنَ ﴿۲۳﴾ اَنْ لَا يَدْخُلْنٰهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّنْ سَكِيْنٍ ﴾ (القلم /

(۲۴-۲۱) . ئىنجا پۇژ بوويه و هەندىكىان ئەوانى تريان بەخەبەر هېنايه وە ، بۇ ئەوهى بەنەينى بچن بۇ ناو باخ و بەرو بومەكەيان . خواى گەورە ديمەنېكى جوانى كېشاوه لەباسکردنى حالىاندا ، ئەوان خەبەريان دەبېتەوه و يەكترى بانگ دەكەن ، بۇ ئەوهى بچن بۇ ناو باخەكەيان بۇ باخ رېنن و كۆکردنەوهى بەرو بومەكەى ، وەك ئەوهى بچن بۇ كارىكى ناپەسەند و نايانەويّت كەس پېيان بزانېت ، ئىنجا بەو پەرى بەناگا لەخۆبوون و شاراوەبى و خۆدزىنەوه و دورور لەچاوى خەلكى هەژارەكان دەرچون و ، بەرەو باخەكە هەنگاويان دەنا بەبى ئەوهى دەنگ و ژاوه ژاويان هەبېت ، تەنانەت قەسى نېوان خۆيشيان بەهېواشى و نزمى و سوكى بوو ، ناخۆ دەبېت ئەمە لەبەرچى بېت؟ ﴿ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مُسْكِينٌ ﴾

(القلم / ۲۴) . هەموو ئەم نەينى و خۆشاردەنەوهيه لەدەرچونيان بۇ ناوباخەكە ، لەبەر ئەوه بوو كەنەهين ئەژارەكان بچنە ناو باخەكە ، ئەو خەيرەى كە خوا بېرىارى دابوو ئەوان وەرى نەگرن . ﴿ وَعَدُوا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ﴾ (القلم / ۲۵) . بەراستى ئەوان نەخشەكەيان لەدەژى هەژارەكان دەرپشت ، و دۇنيايش بوون لەوهى كەدەتوانن لەلايەن هەموويانەوه بەوردى جى بەجى نى بکەن ، كارەكانيان لەنيوان خۆياندا دابەشکردو ، هەركەسە كارى خۆى بەركەوت ، پاشان دەرچون بۇ ناو باخەكە ، بەلام كاتېك گەيشتن ، ئەوهى كەچاوهكانيان بېنى بېروايان نەدەکرد و ئىنكاريان كرد . بېگومان ئەوان سوربوون لەسەر بېبەشکردنى هەژارەكان ، لەهەمان كاتدا دەيان تەوانى يارمەتيان بەدن و سوديان پى بگەيەنن ، بەلام توشى مالىك هاتن كەخۆيان بى بەش و بەش فەوتابوون ، بەراستى نېهتېكى ناپەسەنديان هەبوو ، خواى گەورە سزاي دان بەوهى كەباخەكەيان تياچوو ، و بى بەشى كردن لەبەرەمى خۆى ﴿ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ (۲۶) بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (۲۷) قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ (۲۸) قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ (القلم / ۲۶-۲۹) .

كاتېك باخەكەيان بېنى سوتابوو ، نەيانناسى يەوه ، چونكە پۇژى پېشتەر بەساغى و سەوزى جى يان هېشتبوو ، وکەرەنگى جوان و سەرنج پراکېش بوو ، ئىنجا ووتيان :- بەراستى ئەمە خۆى نەبوو ، بېگومان ئېمە رېنگاکەمان لى وون

ہوہ و سہرمان لی تیک چوہہ، ورن بابہ دواوی باخ و کیلنگہ کہی خو ماندا بگرین، بہ لام خوئہ وان لہوکاتہدا غریب ونہ شارہزا نہ بوون لہو شوینہ، بہ چاکی شوینہ کہیان دہناسی یہوہ، بہ لام دہیان ویست شوہ نارہحہ تہی کہتوشی دہرونیان ہاتبوو، لہسر خویان سوکی کہن، وئوہی بینویانہ بہراستی نہزانن، بہراستی شوہی کہ بینیان ترسناک بوو، وئوان بہنہمانی بہروبووم و باخ و بیستانہ کہیان سزادران. دواوی شوہ دلنیا بوون کہرنگہیان ہلہ نہ کردوہ، ووتیان نہخیر، بہلکو نیمہ بہشپراو کراوین، نمہش بہووی شوہی کہویستمان ہزاران بی بہش بکہین لہبہشہ کہی خویان تیایدا. ﴿ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴾

(القلم / ۲۸) . ئینجا شو کہسہیان کہلہ ہموویان ژیرترو خاوہن بوچونی راست و تہواوی مہبہستداربوو، کہ ناموزنگاری کردبوون لہسر پیرہوی باوکیان پرؤن، ووتی: - بہراستی من یم و تن لہ خوا بترسن و خوا بہ پاک راگرن و تہسبیحاتی خوا بکہن و بہرو خراپہو شہر ہنگاو مہنن، وک کہ زور جار ئینسان نیہتی خراپہ و ستہمکردن دینیت، چاکہ کاران پیئ دہلین: - بلی (لا إله إلا الله) نمہی بو دوبارہ دہ کہنہوہ تاخوای بیربخنہوہ و ہنگاو بو خراپہ نہ نیت. کہسہ ژیرہ کہ ہرہوہ نم کارہی کرد، و تراوہ: کاتیک سویندیان خوارد کہ بہیانی بہروبوومی باخہ کہ دہچنن، شو دواوی لی کردن کہ بلین: (إنشاء الله)، نگہر شوہیان بگردایہ، باخہ کہیان وای بہسر نہدہ مات. بہ لام شو نیہتہ دروست نی یہ کہلہسر شہرو خراپہ بیئت، واتہ راست نی یہ بلینت: -

(إنشاء الله) سبہینی فلان دزی دہکم. ﴿ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْنا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ (القلم / ۲۹) . ئینجا ہموو وتیان: - پاکی و بیگہردی بو پەرہردگارمانہ، بہراستی نیمہ ناحہ قیمان کرد. بیناگایی لہسہریان لاچوو، بیرو ہوشیان بوگہرپاہوہ، وک و تراوہ: دہ بیئت (صدمۃ) کارہ ساتیکی قورس و نارہحہت بہناگای ہینابنہوہ، کہنہویش سوتانی باخہ کہ بوو، لہ بہرئوہ - شووان کوپی پیوای چاک بوون - گہرانہوہ سہر پیرہوی راست و تہسبیحاتی خوایان کردو خوایان بہ پاک و بیگہرد راگرت، و دواوی لیخوشبوونیان لہ خوا کرد و نہفسی خوایانیان بہتاوان بارو کہمتہر خہم دانا و، شو ستہمہی لہ ہزارانیان کردبوو

، بۆيان دەرکەوت كە پىگىر بۈۈە لەوہى ئەوان بەرھەمەكەيان بھەوتىت . ھەمىشە فەشەل ھىنان لە كاردا كەسە ھاوبەش و شەرىكەكان دەخاتە جىاوازى و لۆمە كىردنى يەكتىر يەوہ :- ﴿ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَاوُمُونَ ﴾ (القلم / ۳۰) . ئىنجا ھەركەسە دەستى كىردبە لۆمە كىردنى ئەوى تر ، بۆ دەر خستنى ئەوہى كە ھەركەسە و راوبۇچونى باشى خۆى پىشنىيار بكات بەرامبەر ئەوكەسەى كە فەشەلى بەكارەكە ھىناوہ و ھۆكار بۈۈە و دەستى بالآى ھەبۈۈە لەنانەوہى ئەو كارەساتەدا :-

﴿ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ ﴾ ووتىيان : ھاوار بۆ ئىمە ، بەراستى ئىمە پىياو خراپ و لەسنور دەرچوو ، بووین (كەى ئەو رەزىلىيە راستە ؟) . ئىنجا ھىوايان وابوو كە تەوبە بكەن و پىچايان لآى خۆاى گەورە وەرگىراو بىت :- ﴿ عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴾ (القلم / ۳۲) .

ووتىيان : ئومىدەوارىن كە پەرۈەردگار مان لەم باخە باشتىرمان پىببەخشىت (ئىمە تەمى بووین ، دەرس و ئامۇزگارىمان وەرگرت) ئىتر ئىمە بەراستى بە ھىواى رەزامەندى خوا ھەول دەدەين و بە ھىواى بەخشىشى ئەوین . تىكايان لآى خوا وابوو كە قەرە بويان بۆ بكاتەوہ لەم خەسارەتە ، بىگومان ئىتر ئەوان لەرنگەى باوك و باپىرانيانەوہ دەپۆن ، لەوہى كە مافى فەقىرە ھەزارەكان پىارىزن ، ئىستا ئەوان تىكايان واىە خوالىيان خۆش بىت و خۆيان دەدەنە دەست وىستى خۆاى گەورە ، بىگومان دواى ئەم راگەياندن و داواى تەوبە كىردنە ، خۆاى گەورە لىخۆشبوو مېرەبانە بۆ خەلكى ، خوا خاوەنى بەخشندەىى فراوان و بى سنورە ، بىگومان لەقەرەبووى ئەوہدا خەيرو چاكەى باشتىيان دەداتى ، پاش پونكىردنەوہى ئەم چىرۆكە بۆ قورەيش تاىرىكەنەوہ و پەند و وانەى لىۈەربىگرن :- ﴿ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْأَخِيرَ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾ (القلم / ۳۳) . ئەمە نمونەىەك بوو لە سزالە دنىادا ، ھەركەس خراپە و سىتەمى بوىت لەسەر ئەم زەوى يەدا ، ئەوا بىگومان لەقىامەتدا سزای لەمە سەختتر چاۈەپروانى دەكات ، بابەناگاۋ بىداربىت لە پاشەپۆژى و لەسەر پىنگاى گومپراىى يەوہ نەپرات .

﴿ له په ند و وانه گرنګ و به سوده کانی چیروکه که ﴾

۱- زانای تهفسیر (الرازي) ده لیت :- باسکردنی ئەم چیروکه دوو مه به سستی
تیایه :-

یه کهم : خوای گه وره فرمووی : ﴿ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَيْنَ (۱۴) إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ
آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴾

(القلم / ۱۴-۱۵) . واته : خوای گه وره مال و کوپ و نه وه نابەخشیت به کهس
له بهر نه وهی بیباوه پ بیت به خوا , به لکو له بهر تاقیکردنه وهیه , نه کهس له بی
باوه پیدای به کاریهینا , نه وا خوای گه وره ویرانی ده کات و دهیشکیینیتوه به سه
خویدا , به به لگهی نه وهی که خاوه نانی باخه که کاتیک نه و نه اندازه که میان له
سه ریچی نه جامدا , خوای گه وره باخه کیانی له ناو بردو ویرانی کرد . ده بییت
مالی که سیک چون بیت که دوژمنایه تی پیغه مبه (﴿ بکات و له سه کوفرو
سه ریچی کردن سور بییت .

دووه : خاوه نانی باخه که ده رچون تاسود له باخه کیان و هر بگرن ,
وهه ژرانی لی بی به شبکه ن , به لام خوای گه وره کاره که ی به سه ر خوایاندا
شکاندوه , خه لکی مه کهکیش هه ریه و جوره بوون , کاتیک ده رچون بو جهنگی
به در سویندیان خوارد که له گه ل محمد ﴿ و هاوه لانی بجهنگن و بیان کوژن
کاتیک گه رانه وه بو مه کهک بچن (تهواف) ی ده وری که عبه بکه ن , وهعه ره ق و
سه رخوشکه ر بخۆنه وه , خوای گه وره گومانه که یانی پیچه وانه کرده وه , زوریان
لی کوژاو زوریان به دیل گیرا , ههروه ک هاوه لانی خاوه نی ئەم دوو باخه یان
به سه ر هات .

۲- (القرطبي) ده لیت :- هه ندیک له زانایان و توایانه : نه و که سه ی که به رو
بوومی باخ و کوشتو کاله که ی کو کرده وه و به ره که ی به ره م هینا , پیویسته
له سه ری به یه کسانی به شی نه و که سانه ی لیبدات که له و شوینه دا ناماده ده بن
ئه مه ش مانای ئەم نایه ته یه . ﴿ وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ ﴾ (الانعام / ۱۴۱) .
ئه مه زه کات نیه , به لکو خه یرو به خششه .

۳- ههروه ها ده لیت : له م نایه ته دا به لگه یه ک هیه , که هه رکه س پریاری دا
کاریک بکات نه وا له سه ری حساب ده کریت و داده نریت , نه وان ویستیان و
پریاریان دا نه و کاره نه انجامبدن , به لام پیش نه وهی نه انجامی بدن سزادران ,
هاوشیوهی نه و نایه ته ش بریتیه له : ﴿ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظَلَمٍ نُذِقْهُ مِنْ
عَذَابِ أَلِيمٍ ﴾

(الحج / ٢٥) . واتە : (ئەوەی بیهو یت بەهۆی یاخی بوون و لادانەوه ستم بکات ، ئەوه سزایهکی بەنازاری پێدهچێژین) .
 ٤- زانا (القاسمی) دەلیت :- (ابن الضریس) له (الإکلیل) دا ووتویهتی :- (عبد الوهاب) بهم چیرۆکه بەلگهی هیناوهتەرە ، هەرکەس لەزەکات پابکات و هەلّ بیّت پێش ئەوهی بگاتە (حول) کاتی بەخشینی ، یان تیکه‌لی بکات ، ئەوا بهم کاره لهسەری لاناچیت ، هەرۆک ئەمەش : ئەو کەسانه ویستیان بەرو بوومی باخهکه لییکه‌نه‌وه تابه‌شی هه‌ژارانی لی نه‌ده‌ن و له‌سه‌ریان لاجیت خوای گه‌وره به‌له‌ناو بردنی به‌روبوومه‌که سزای دان ، هه‌روه‌ها تاییدا هاتووه : کۆکردنه‌وه و چینی‌ه‌وه‌ی به‌رو بووم له‌شه‌ودا (کراهة) ی هیه ، هه‌روه‌که له‌ فرمووده‌دا نه‌هی لی‌کراوه .

﴿ چیرۆکی (اصحاب الاخدود) ﴾

خاوه‌ن چال و له‌غه‌مه‌کان

(صهیب) (خوا لینی رازی بی‌ت) ده‌لیت :- پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموویهتی : (که‌نه‌مه مانای کوردی فرمووده‌که‌یه) - له‌وانه‌ی پێش ئیوه‌وه پاشایه‌ک هه‌بوو ، که جادوو گه‌ریکی هه‌بوو ، کاتی‌ک جادووگه‌ره‌که پیر بوو ، به‌پاشای ووت :- من چوومه‌ته سه‌له‌وه مندالی‌کم بۆ بنیره ، با فی‌ری جادووی بکه‌م ، نه‌ویش مندالی‌کی بۆ نارد تافی‌ری جادووی بکات ، له‌پێگه‌که‌یدا که هاتوو چۆی پیاده‌کرد ، خواناسی‌کی گۆشه‌گیر هه‌بوو ، نه‌ویش لای دانیش‌ت و گوئی له‌قسه‌کانی راگرت پێی خۆش بوو ، جا کاتی‌ک ده‌چوو بۆ لای جادووگه‌ره‌که به‌لای خواناسه‌که‌دا پانه‌بوورد و لای دانه‌نیش‌ت و ، (دوا ده‌که‌وت) کاتی‌ک ده‌چوو بۆ لای جادووگه‌ره‌که لینی ده‌دا ، (چونکه دوا ده‌که‌وت) سه‌کالای ئەوه‌ی لای خواناسه‌که کرد ، نه‌ویش ووتی : نه‌گه‌ر کاتی‌ک له‌جادووگه‌ره‌که ترسایت بلی :- له‌ماله‌وه دوايان خستم ،

کاتیکیش له ماله وه ترسایت بلی: جادووگهره که دواي خستم , له کاتیکیدا نهو له سر نه م حاله بهره وام بوو , پرژیکیان هات به سر دهعبایه کی گهره دا که پنی له خه لکی گرتبوو , ووتی :- نه بیته نه مرؤ بزانه , داخو جادووگهره که باشتره یان خواناسه که ؟ بهره دیکي هه لگرت و ووتی : خویه نه گهر نیشی خواناسه که ت لاخوشه ویستتره له نیشی جادووگهره که , نه م دهعبایه بکوژه , تا خه لکی دهر باز بین , بهره که ی تی گرت و دهعباکه ی کوشت و خه لکه که دهر باز بوون , نینجا هات بولای خواناسه که و نه مه ی بو باس کرد , کابرای خواناس پنی ووت :- نه ی کوپری خو م , نه مرؤ تو له من باشتریت , کارت گه یشتوته نه وه راده یی که من ده بیبیم , دلنیا به که تو توشی گپرو گرفت ده بیت , جا نه گهر گرفتار بوویت خه بر له من نه دهیت , نه مه و منداله که وای لیها تبوو کوپری زگماک و به له کی چاک ده کرده وه , و له دهر دو نه خو شیه کانی دیکه ییش چاره ی ده کرد , هاوده میکی پاشا که کوپر بوو نه مه ی بیست , به خه لات و بهراتیکي زوره وه هات بولای , ووتی :- هه موو نه م دیاریه م بو تو , نه گهر چاکم بکه یته وه , نه ویش ووتی : خو من که س چاک ناکه مه وه , به لکو هر تنها خوی بهره زوو بالآ ده ست خه لکی چاک ده کاته وه , نه گهر تویش باوهر به خوا بینیت , داوات له خوی گهره و بالآ ده ست بو ده کم که چاکت بکاته وه , نه ویش باوهری به خوا هینا , و خوی گهره و بالآ ده ست چاکي کرده وه , هاته وه بولای پاشاو له لایه وه دانیشته هه روه ک چون له وه پیش دا نه نیشت , پادشا پنی ووت :- کی چاوی پیدایته وه ؟ ووتی : په روه ردگارم , ووتی بو په روه ردگاریکي ترت هه یه جگه له من !؟ ووتی : په روه ردگاری من و تویش هر خویه . نه ویش گرتی و ده ستی کرد به نازارو نه شکه نجه دانی , تا وه کو خه به ری له منداله که دا , نینجا منداله که یان هینا , پادشا پنی ووت :- کوپه بچکوله ی خو م له جادووگهریدا گه یشتویته ناستیک که کوپرو به له کی زگماک چاک ده که یته وه , و نه وه ده که ییت و نه وه ده که ییت , ووتی :- من که س چاک ناکه مه وه , تنها هر خوی گهره و بالآ ده ست , خه لکی چاک ده کاته وه , نه ویشی گرت و ده ستی کرد به نازارو نه شکه نجه دانی , تاخه به ری له کابرای خواناس دا , خواناسه که ییش هینراو پنی ووترا :- له دینه که ت پاشگه زبه ره وه , نه ویش پازی نه بوو , بانگی کرد هه ربه کیان (مه به ست مشاره) بو هینا ,

ھەرپەكەي لەسەر تەوقى سەرى دانا ، تا كردى بە دوو كەرتەو ، پاشان ھاودەمەكەي پادشا ھىنرا ، پىيى ووترا : لە دىنەكەت پاشگەز بەرەو ، ئەوئىش پازى نەبوو ، ھارەي لەسەر سەرى داناو ئەوئىشى كرد بە دوو پارچەو ، ئىنجا مندالەكەيان ھىناو پىيى ووترا : لەدىنەكەت پاشگەز بەرەو ، ئەمىش پازى نەبوو ، دايە دەست كۆمەلئىك لەپىاوەكانى و ووتى بىبەن بۇ شاخى ئەوئى و ئەوئى سەرى خەن بۇ سەر شاخەكە ، كە گەيشتە لوتكەكەي ، ئەگەر لە دىنەكەي پاشگەز بووئەو باشە ، ئەگەرنا فرىبىدەنە خوارەو ، ئەوانىش بردىان و بەشاخەكەدا سەريان خست ، ووتى : خوايە چۆن دەتەوئت ئەمانەم لە كۆل بكَرەو ، شاخەكە كەوتە لەرزىن ، ئەوان كەوتنە خوارەو ، ئەمىش ھاتەو بۇ لاي پادشا پىيى ووت :- ھاوئەكەنت چىيان كرد ؟ ووتى :- خوا لەكۆلمى كردنەو ، ئەوئىش دايەو دەست چەند كەسىكى دىكە لە پىاوەكانى و ووتى :- بىبەن لەبەلەمىكدا ھەلى گرن تادەگەنە ناوئەراستى دەرياكە ، ئەگەر لەدىنەكەي پاشگەز بووئەو باشە ، ئەگەرنا ، فرىبىدەنە ناوى ، ئەوانىش بردىان ، ئەوئىش ووتى :- خوايە چۆن دەتەوئت ئەمانەم لەكۆل بكَرەو ، كەشتى يەكە پىيانەو قَلپ بووئەو و ھەموو نقوم بوون و ئەوئىش ھاتەو بۇ لاي پادشا ، پادشا پىيى ووت : ھاوئەكەنت چىيان لىھات ؟ ووتى : خوا لە كۆلمى كردنەو ، ئىنجا بە پادشايى ووت : تۆ ناتوانىت من بكوژىت ، تاجىت پىدەلئىم ، ئەو دەكەيت ، ووتى :- ئەو چىيە ؟ ووتى : خەلكى ھەموو لەيەك گۆرەپاندا كۆيكەرەو و بمبەستە بەدارخورمايەكەو پاشان تىرىك لە تىرو كەوانەكەم دەربەينە ، و تىرەكە بخەرە ناو جەرگەي كەوانەكەو پاشان بلى :- بەناوى خواي پەروردگارى مندالەكەو دواي ئەو تىرەكەم تىبگرە ، ئەگەر تۆ ئەمەت كرد ئىتر دەمكوژىت ، ئەوئىش خەلكى ھەموو لەيەك خاكدا كۆكرەو و ، بەبنكى دارخورمايەكەو شەتەكى دا و پاشان تىرىكى لەتير دانەكەي ھەلگرت و خستى يە ناو جەرگەي كەوانەكەو ، و ووتى :- بەناوى خوا ، پەروردگارى مندالەكە ، تىرەكەي تىگرت ، بەر لاجانگى كەوت ، دەستى نايە سەر شوئىنى تىرەكەو مرد ، خەلكى ھەموو ووتيان :- باوئەرمان ھىنا بەپەروردگارى مندالەكە ، باوئەرمان ھىنا بەپەروردگارى مندالەكە ، زەلامىك ھات بۇلاي پادشاو پىيى ووت : ئايا دەزانىت ئەوئى لىي دەترسايىت ، سوئىندەخوا ئەمرو پويدا

لَیْت ، خەلکی تازه باوەرپییان هیئا ، ئەویش فەرمانی کرد بە لە غەم لیدان ، لەسەر کوچە و کۆلانەکان لە غەم لیدراو ئاگری تێدا کرایەو ، و ووتی :- هەرکەس لەدینەکە ی پاشگەزەنبووێوە ، تیایدا بیسوتینن ، یان پێی بووتریت خۆتی تیفڕێدە ، ئەوانیش وایان کرد ، تاوەکو تەنانەت ژنیک هات مندالیکی خۆی پێبوو ، سڵی کرد لەو هی خۆی تیفڕیدات ، مندالەکە ی پێی ووت :- دایە ئارام بگرە ، چونکە بەراستی تۆ لەسەر حەقیقت .

پێش دەستیکی چیرۆکە کە :-

ئەمە چیرۆکیکی زۆر جوان و ناوازیه کە خۆی گەورە لە جوژنی کۆتایی قورئانەکەیدا بۆی تۆمار کردووین ، پێغەمبەر (ﷺ) سەرەتاو ناوەرپۆکی چیرۆکەکە ی بە جوانی پونکردۆتەو ، و بەهیزی و کاریگەری ئیمانی بە پوونی تیا دەرەکەوئیت ، کە چۆن بەندەیهک شیرینی ئیمان دەچیزئیت ، ئەمە سەرقالی دەکات کە جەستە ی هەست بە ئازاری سزادان نەکات . دلی ئەسیری دەستی ئیمانی دەبیت و لەگەڵ فیتەری ساغ و سەلیمدا یەکانگیردەبیت . باوەرپداران بەرگە ی بەهیزترین و نارهەتترین شیوازهکانی ئازاردان دەگرن و ، ئەو زۆر ئاسانە بۆ باوەرپدار کە پۆخی لە جەستە ی دەرپچیت ، بەلام ئیمان لە دلی دەرەچیت ، گومانی تیانی یە کە ئەم سورەتە - سورەتی البروج - سورەتیکی مەککی یە ، ئەم چیرۆکەیش دڵنەوایی و دلی دانەو بوو بۆ ئەو هاوئە بەرپزانە ی کە لە شاری مەککەدا بە دەست جوژەها سزاو ئازارەو دەیاننالاند ، و بەزەیی و لوتفی خوایش بۆ باوەرپداران تیا دەرەکەوئیت ، و جینگیر و دامەزراویان دەکات ، هەرکەس مەبەستی وەرگرتنی هیدایەتی خوایی بیت و

رینگاکه ی گرتبیتته بهر ، نهوا خوی گهوره به هوکاری دامه زوای کومه کی کرد و وه پشتی گرتووه ، و رینمایی زیاد کردوه وهک خوی گهوره فرموویه تی :- ﴿
وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ
مَّرَدًّا﴾ (مریم / ۷۶).

ههروهه فرموویه تی :- ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾
(محمد / ۱۷).

ههروهه هه رکسه گو مپایی بویت و دوژمنایه تی له گه ل خواو پیغه مبه ره
به ریزه کانیدا بکات ، نهوا بیگومان خوی گهوره له هیدایهت و رهحمهت و
یارمه تی خوئی بی به شی دهکات ، و دهیداته دهست نهفسی خوئی
شهیتانه کی ، و نهویش گو مپاو سه ر لیشیواوی دهکات ، تهنها به کافر بون
لیی پازی ده بیت نهوه ی بتوانیت نهو رینگایه ی پی دهگریته بهر ، نههلی نیمان به
هوی نیمانه کی یانه وه خهلاتی نیمانه کی یان وه رده گرن . و نههلی گو مپایی و
لا مهران و یاخی بو انیش به هوی یاخی بوون و سه رشو پریانه وه سزای یاخی
بونه کی خو یان وه رده گرن ، سه رنج بده که چی به سه ر نهو پاشا بی باوه پراهات
، تا گه یشته نهوه ی چال و له غه می بو باوه پداران لیدا ، ئینجا پری کرد له ناگر
، و نهو که سانه ی تیفریدا ، که پازیبوون (الله) په روه رده گاریان بیت و نیسلام
دینیان بیت ، به لام باوه پدار متمانه ی به به لینی خواجه و باوه پری وایه که دنیا
نمایشیکه و دهروات ، و قیامهت مالی ژبانی هه می شه یی یه و ده مینیه وه ،
دهیزانیت که دنیا ساتیکه و تیده په ریت و دهگاته وه به خوا ، که سی شه هید
هینده ی پیوه دانی می شوله یهک نازار ده چی ژیت ، پاشان ده چن بو به هه شتی
خوایی ، و نهو ناگره ی تی فریدراون بو یان ده بیته فینکی و سه لامه تی ، به لکو
چاله ناگرینه کان ده بنه باخچه یه که له باخچه کانی به هه شت بو یان .

به لام کافرانی خراپه کار ناگره کی یان بو فینک و ساردو نارام نابیت ﴿كَلِمًا
نُضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا
حَكِيمًا﴾ (النساء / ۵۶) .

به هه می شه یی له سزای به نازاردا ده مینینه وه ، چونکه نهفسه کانی نهوان
تهنها بو نهوه چاکه و ده شیت .

ههروهه له چیروکه که دا سونه تیک له سونه ته کانی خوا به دیده کریت ، که

تاقی کردنه وهیه ، وهك خوی گهوره فهرموویه تی :- ﴿ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ (۲) وَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ﴾ (العنكبوت / ۲ - ۳) .

واته :- (نایا خه لکی وایان زانیوه وازیان لیده هینریت و پشتگوی دهخرین که بلین نیمان و باومرمان هیناوه ، له کاتیکدا نه وان تاقینه کرینه وه و تووشی سزاو نازار نه کریت ؟! سویند به خوا بیگومان نیمه ، نه وان هی پیش نه مانمان تاقی کردوته وه به جوړه ها شیوه ، تا خوی گهوره (له جیهانی واقعیدا) نه وان هی راستیان کردوه بیانناسیت و دهرکه ون ، ههروه ها دروژنه کانیش ده بییت بناسیت و دهرکه ون) .

ههروه ها نادابی بانگخواریشی تیا به که خوی له زور تیکه ل بوونی دنیا بیاریزیت ، و به خوی گهوره و پاداشتی خوایی پازی بییت و ههروه ها سوربوونی بانگخواز له سر نیمانی قه ومه که ی ، نه گهر به هو ی نه و باومرمانی قه ومه وه زانیبیتی نه فس و پوخی تیا ده چیت .

ههروه ها چیرؤکه که پیزو پله ی دوست و خو شه ویستانی خوی جیگیر و دامه زراو کردوه ، که چون بوته هوکاریک بو دامه زراوی باومرمان و زیاد بوونی باومرمان .

خوی گهوره ده فره مویت :- ﴿ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُحْدُدِ ﴾ (البروج / ۴) .
واته : نه فرینیان لی بییت ، به کوشتن ، نه وان هی که چال و له غه میان هه لکه ند بو (نیمانداران) .

له سورته ی (البروج) دا خوی گهوره سویند ده خوات و ده فره مویت : ﴿ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ (۱) وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ (۲) وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴾ (البروج / ۱ - ۳) .

واته :- سویند به ناسمانی خاوه ن هس تیره و هه ساره ی گهوره ، که بریتی به له سویند خواردن به ناسمانی دنیا که دوانزه (بروج) ی هیه ، که به قه در ژماره ی مانگه کانی ساله ، که له کومه له هس تیره پیک هاتوون و ، هر کومه له و شیوه ی تیا به تی خوی هیه ، که مانگه کانی سال خوری پی ده ژمیردریت ، ﴿ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ﴾ خوی گهوره سویندی خوارد به پوژی قیامت که هاتنی نه و پوژه گومانی تیانی به ، ﴿ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ﴾ سویند به

شایهت و شایهتی لهسر دراو، یاخود به شایهت و بینراوهکان ، که شهوش بریتی یه له دوو پوژ ، که پوژی (جمعة) و پوژی (عرفات) ه ، چونکه ﴿أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ بهبی شهوی تاوانیان نهنجام داییت کوژان ، تنها ووتیان خوا پهروهردگارمانه ، ﴿قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ﴾ (ماناکرا) . ﴿النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ﴾ (البروج / ۵)

خوای گهروه لیرهده باسی ناگری داگریساوی به تینی کرد که لهناو چالوله غمهکاندا هلیانگریساندبوو ، که له دارو تهخته و بابتهی سوتهمهنی بوو ، بردهوام بلئسهی دهسند و ، باوهرداریان تی فریدهده ، بو شهوی به سوتاندن بمرن و تیا چن ، شهه شهو پهپی ستمه که شه کابرا یاخی بووه مومارهسهی کرد ، تا شه به خهک رابگهیهنیته که شه خویانهو نهیارهکانی دهسوتینیته .

﴿إِنَّهُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾ (البروج / ۶) واته :- (شه کاتهی که به دهوری ناگرهکهده دانیشتبوون ، (ابن الجوزی) دهلیته : پاشا و کاربهدهستهکانی لهسر کورسی له لیواری چالی ناگرهکهده دانیشتبوون و هلیان دهده باوهرداران کافرو بی پروابکنهوه همرکس پهتی بکردایهتهوه فرییان دهدهیهوه ناوی ، له ههمان کاتده شهوان خوشییان دهدهپهپی بهم کاره ، ئایا کهسیک باوهرداران فرییداته ناو ناگرهوه دهبیته چون دلی خوش بیته و دهروونی ناسوده بیته ؟ ئایا دهبیته شهوان بهشهرووین ؟ ئایا هیچ شتیکه له سوژ و عهتف و ههستی ئینسانی لای شهوان ههبووه ؟ نهخیر ، بهلکو ههموو شهوانهیان له دهست دابوو ، وهکو بیگیانیان لی هاتبوو ، هیچ ههستیکیان نهبوو . ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ (البروج / ۷)

واته: له نزیکهوه چاودیتری شهو کارهساتهیان دهکرد ، که بهسر باوهرداران دههینریت و خویان له نزیکهوه سهپهشرشتییان دهکرد . ههرگیز شهوان ناتوانن ئینکاری شهو کاره بکن که شهنجامیان داوه ، پوژی قیامهت ههمووی نیشانیان دهدریتهوه .

﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (البروج / ۸) شه بق و داخهیان له ئیمانداران که شهوان باوهپی به تینیان دههینا به خوای بالآدهستی شایستهی سوپاسگوزاری شهوان بهرگهی شهوهیان نهدهگردت که شهلی خهپرو چاکه لهناو کوهملگاکهیاندایه بیینن ، شهوان تنها سزایان دهدهان و دهیانکوشتن .

﴿ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾
(البروج / ۹) .

واته : (نهو زاتهی که خاوهنی هه موو شتیکه له ئاسمان و زهویدا ، نهو خوایهی شایهته له سهر هه موو شتیك و ئاگای له هه موو شتیکه .

لهم کاره‌ی نهوان به سهر باوه‌پداراندا هینایان ، ههچ شتیکی لی شاروه نی یه ، لی‌ره‌دا هه‌په‌شه‌یه‌کی تووند هه‌بوو بو خاوهنی چاله هه‌لکه‌ندراوه‌کان ، له هه‌مان کاتیشدا خه‌یری تیا بوو بو باوه‌پداران که سزادرا بوون له سهر دینه‌که‌یان ، پاشان خوا‌ی گه‌وره پونیده‌کاته‌وه که‌چ پاداشتیکی بو نهو باوه‌پدارانه ناماده‌کردوه :- ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لَمَّا لَمْ يَكُن لَّهُنَّ الْآيَاتُ الْبَيِّنَاتُ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البروج / ۱۰) .

واته : (به‌راستی نهوانه‌ی به‌لاو ناخوشیو ته‌نگانه و پیلان دژی پیاوانی ئیماندارو ئافره‌تانی ئیماندار خسته کارو پاشان هر به‌رده‌وام ده‌بن و کو‌لناده‌ن و په‌شیمان نابنه‌وه ، سزای دۆزه‌خ و سزای سو‌تینه‌ر بو نهوانه‌یه .

به‌راستی نهوان باوه‌پدارانیان به ئاگری ناو چال و له غه‌مه‌کان سو‌تاند ، زور گو‌نجاوه که خوا‌ی گه‌وره به سزای ئاگر سزایان بدات و بیانسوتینیت ، واته سزاکه له جو‌ری کاره‌که‌یه . خوا‌ی گه‌وره سته‌م له به‌نده‌کانی ناکات .

نهو که‌سه‌نه‌ی به‌لاکه‌یان هینا به‌سهر باوه‌پداراندا ، باوه‌پریان نه‌هینا و ته‌وبه‌یان نه‌کرد ، سزاکه‌یان ئاگری دۆزه‌خ ده‌بییت که چه‌ند قاتی ئاگری دنیا به‌هیزو به‌تین و ئازارویه ، ئه‌م سزایه تایبه‌ت نه‌بو ته‌نها به‌وان ، به‌لکو هه‌موو سته‌م‌کاران و یاخیبوان ده‌گریته‌وه و گشتی یه .

ئینجا خوا‌ی گه‌وره باسی پاداشتی باوه‌پدارانمان بو ده‌کات ، ده‌فه‌رموویت :- ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ (البروج / ۱۱) .

واته : به‌راستی نهوانه‌ی که باوه‌پریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه ، باخه‌کانی به‌هه‌شت که چه‌نده‌ها پوو‌بار به ژیر دره‌خته‌کانیدا ده‌پرات ، بو‌یان ناماده‌یه ، هه‌ر نه‌وه خوی له خویدا سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی یه‌کی زور گه‌وره و بیسنو رو بی وینه‌یه .

به‌راستی باوه‌پداران نهو پاداشته چاکه‌یان ده‌ست ده‌که‌وویت ، به‌راستی نهو که‌سه‌ی به‌هه‌شتی ده‌ست بکه‌وویت گه‌روی بردۆته‌وه ، وه‌ک خوا‌ی گه‌وره

فرموییه تی :- ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴾ (آل عمران / ۱۸۵) .

واته : (هه موو که سئیک ده بیئت بمریت و مردن بچیژیت ، تهنه له پوژی قیامه تدا کری و پاداشقتان به ته وای پیده دریت ،) دهر نه نجامی کرده و کانتان دیته و پیتان) نینجا نه وهی دور خرایه وه له ناگری دوزه خ و خرایه به هه شته وه ، نه وه به راستی سهرراز بو ، ژیانی دونیاش بیجگه له وهی که رابواردنیکی خه له تینه ره ، شتیکی تر نی یه) .

دنیا کو تایی نی یه ، به لکو قیامت کو تایی یه ، کاره گرنگه که و پاداشت له وی یه ، نه وه راسته له چیرؤکه که دا باوه پدران بهم دنیا یه دا تی پهرین و ایان لینکدایه وه که خه لکی سته مکار خه ساره تمند و له ناوچووه ، به راستی سته مکاران له پوژی قیامه تدا ده گن به سهر نه نجامی خو یان و سزای نه و نازاره و مرده گن . باوه پدرانیش له ناو نازو نیعمه تی نه براه دا ده ژین و پووباری ناو به ژیر باخه کانیدا دهرات .

﴿ پهنه و وانه گرنگه کانی چیرؤکه که ﴾

۱- (عطیة محمد سالم) به کورتی دهر باره ی پهنه و حکیمه ته کانی نه م چیرؤکه ده بیئت :-

یه گهم : سیحرو جادو به کاری فیترکردن ده بیئت .

دووم : ده گونجیت خیر و شهر به یه که وه کو ببنه وه ، نه گهر هات و که سه که به حالی شهر نه شماره زابوو .

سی یه م : پرووانی هندیک کاری له عاده ت دهرچوو له سهر دهستی بانگخوازاندا .

چوارم : زانا دان ده بیئت به فه زلی که سانی تر دا ، که فه زل و ریزو پله و پایه یان له و به رز تربیئت .

پینجه م : تاقیکردنه وهی بانگخوازن لای خویه ، و پیویسته نارام له سهر نه وه بگرن ، و خه لکیش پله ی جیاوازیان له وه دا هیه .

شه شه م : جی به جی کردنی کاره کان پال بده نه پال خوا (إِنَّمَا يَشْفَى اللَّهُ) بیگومان خوی گهره شیفای بو نارد

حەوتەم : پەنا بردن بۆ تووندوتیژی و ئەشكەنجەدان لە كاتی بێدەسەلاتیدا لەو هی كە قەناەت بگات و تی بگات ، ئەمە پەفتاری كەسە نەزان و نەفام و زۆر دارەكانە .

هەشتەم : قوربانی دان بە نەفس لە پڕیگای خوادا بۆ بلاوكردنەوێ ی بانگەوازی خوا .

٢- هاتنی ووشە (قبلکم) لە فرمودەكەدا كە پیغمبەر (ﷺ) فرمووی :- (كَانْ فِيمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ) . پابردووی بەستەو بە كاتی حازر و سەردەمی خۆیو ، بە جۆریك هەوالی (أصحاب الأخذود) ی بەستەو بە حالی هاوولانی مەككەو كە لاواز بوون ، هاوولانی مەككە درێژكراوەی ئەو بانگەوازه بوون كە (أصحاب الأخذود) لە پیناویدا شەهید بوون .

٣- پاشاكە مندالێكى نارد بۆ كابرا جادوگەرەكە كە فبیری سیحر و جادوی بگات . بەپراستی مندالانی ئیستا لەبەردەم فیتنەو ناپەحتیدان ، نریكە (فطرة) فیترەتیان تێك بدری و كۆتایی بەو حالەتە تەندروسته بهینریت ، نەزانەكانیش هەر بەو جۆرە مامەلە لەگەل مندالاندا دەكەن ، وەك پیغمبەر نوح (علیه السلام) فرموویەتی :

﴿ نُوحٌ رَبٌّ لَا تَدْرُ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا (٢٦) إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاَجِرًا كَفَّارًا ﴾

(نوح / ٢٦ - ٢٧) واتە :- (نوح ووتی :- پەروەردگارا هیچ كەسێك لە بێپروایان لەسەر زەویدا مەهیلنە و تۆویان بپره . چونكە بەپراستی ئەگەر تۆ وازیان لی بهینیت ، هەرچی بەندەكانی تۆیە گومپرای دەكەن و كەسیشیان لی ناییت ، (لەنەوێ تازە) مەگەر خراپەكار و تاوانبار نەبیت) .

٤- پاشاكەو جادوگەرەكە زۆریان هەولدا ویستیان مندالەكە تێك بەدن و فبیری سیحر و جادوی بكەن ، بەلام خوای گەورە ویستی كارەكەى ئەوان فەشەل بهینیت ، و ویستی مندالەكە باوەردار دەربچیت و بانگخوازو شەهیدی پڕیگەى خوا بیت ، هەر بەو جۆرە بوو كە خوای گەورە ویستی بوو .

٥- مندالەكە لای خواناسەكە دانیشت و گووی لە قسەكانی گرت و پێی سەرسام بوو ، لەمەدا ئاماژەیهك بۆ كاری خەيرو مامەلەى جوان و بانگەواز بۆ پڕیگەى خوا هەیه .

۶- جادوگرہ کہ لہ مندالہ کہی دہدا ، ہر کاتیک دوا بکوتایہ ، لہ مہدا ناماژہ ہیہ بؤ زورداری و تووند و تیژی نہ فامہ کان لہ سہر مندالان ، و بہ کاریان دہہینا بؤ لیدان و نازاری جہستی .

۷- خواناسہ کہ کاتیک سکالو ناپہزایی مندالہ کہی بیست ، چارہ سہری بؤ دیاری کرد ، چونکہ ئەو پەروردشیاو سہر کردہ بوو ، ہر بہو جوڑہ سہر کردہ چارہ سہری گرفتگی سہر بازہ کانی دہکات .

۸- بوونی نازہ لیک کہ پینگای لہ خہ لکی گرتبوو ، بواریکی تیا بوو بؤ تاقی کردنہوہ پاشان بؤ دلنیا بوون ، مژدہی خہیری تیا بوو و پاشان گہ شبینی ئەو نازہ لہ کہ پینگہی لہ خہ لکہ کہ گرتبوو ، نوینہرایہ تی پاشای ستہ مکاری دہ کرد ، کہ خہ لکی دہ کردہ بہندہی خوئی و لہ دین و پہرستنی خوا دووری دہ خستنہوہ کوشتنی ئەو نازہ لہ بہ بہردیک ، ئەوہ دہگہ یہ نیت مندالہ کہ ہوکاری پزگار کردنی خہ لکی بوو لہ دہستی ئەو پاشا یاخیبہوہ ، وہ دہیاختاہ سہر پینگای خواناسی و بہرہو بہ ہشتیان دہبات .

۹- بوونی مندالہ کہ بہ بہرپزتر و لہ پیشتہر لہ خواناسہ کہ ، کہ قوتابی ئەو بوو ، و خواناسہ کہ یش لہ پیش ئەوہوہ بوو لہ جیہانی باوہ پرو نیماندا و چہ ندین سالی لہ پینگہی خوادا بہ سہر بردبوو ، ئەمہ ئەوہ دہگہ یہ نیت کہ پزرو پلہو پایہ لہ بانگہ وازدا بہ تہمہن نی یہ کہ موسلمان بہ سہری دہبات ، بہ لکو بہ ئەندازہی نیمان و لہ خوا ترسان و دلسوژی و خوئیہ کلایی کردنہوہیہ بؤ خوا .

۱۰- پاش ئەوہی مندالہ کہ ناسینراو ، دہنگ و باسی بہ ناو خہ لکیدا بلاوہویہوہ ، نینجا بہ پھیامی بانگہ وازہ کہ یہوہ دہرچوو بؤ ناو خہ لکہ کہ ، ئەمہ ہنگاویک بوو بؤ ناشکرا کردنی بانگہ وازہ کہی کہ پیشتہر نہینی بوو .

۱۱- مندالہ کہ دہستہ وازہی (باسم اللہ رب الغلام) ی بؤ کوشتنی خوئی ہہ لبرارد ، مہبہستی ئەوہ بوو کہ خوا بہ خہ لکی و پاشا بناسینیت ، بہ راستی خہ لکہ کہ خویشیان ویست کاتیک ئەو خہیرو سوہدی پیشکہشی پاشا کرد ، و مندالہ کہ پیش ئەوہی دنیا جی بہ نیت لہ گہل پەروردگاریدا مایہوہ .

ہرہوہا ویستی کہ ناستی لاوازی و بیڈہ سہ لاتی پاشا پیشانی خہ لکہ کہ بدات ، ئەو کہ سیکی یاخی و لہ سنوور دہرچوو و زوردار بوو ، بانگہ شہی خواہیہ تی دہ کرد ، ہر کہس دانی نہنایہ پیایدا دہیکوشت ، و ہک ئەوہی ئەو کارہی لہ گہل خواناسہ کہ و خہ لکہ کہ دا کرد ، بہوہ کوتایی ہات کہ ووتی : بہناوی پەروردگاری مندالکہوہ ، بہ ہوی ئەو ناو ہینانہوہ توانی بیکوژیت .

﴿ چیرؤکی (فیل) ﴾

خوای گهوره فرمویه تی :- ﴿ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ
 (۱) اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲) وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ (۳)
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ (۴) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ (۵) ﴾
 (الفیل / ۱-۵) . ئەم چیرۆکه - چیرۆکی فیل - بەسورەتیکی کورت لە
 قورئانی پیرۆزدا هاتو ، بەچەند ئایەتیک کە چیرۆکەکە لەو پەڕی کورتی دایە و
 موعجیزەی زۆرگەرەوی تیاپە ، سورەتەکە مەککی یەو لەچیرۆکی
 (اصحاب الفیل) خاوەن فیلەکان دەدوێت ، کە مەبەستیان بوو کەعبەی پیرۆزی
 مآلی خوا بپروخێنن ، بەلام خوای گەورە نەخشەو فیلەکی بەسەرخۆیاندا
 شکاندەووە پشنتی خوێانی پێ شکاند و مالهەکی خۆی لەداگیرکاری و ستەمی
 ئەوان پزگارکردو ، کە چەندسەریازیکی لەلاوازترینی دروستکراوەکانی خۆی -
 کەبآلندەبوون - ناردبوو (ابرهة الأشرم) ، کە بەقاچ و دەنوکهکانیان بەردی
 بچوکی سورەوہەکراویان ھەلگرتبوو ، بەلام زۆر تووندترو کاریگەرتربوون
 لەفیشەک و تەقەمەنی جەنگی ، ھەتا خوای گەورە ھەموویانی لەناوبردو
 کوتایی پێ ھینان . بەراستی ئەمە پووداویینکی میژوویی گەورەو گرنگ بوو ،
 لەسآلی لەدایک بوونی بەپزیرترین کەسدا بوو کە (محمدی کوپی عبدالله) بوو ،
 کە گەورەترین بەلگەبوو لەسەر راتستیتی پیغەمبەرایەتی محمد (ﷺ) نامازە
 بوئەم چیرۆکە کراوە :-

کاتیئە خوای گەورە مەککی بو پیغەمبەر (ﷺ) پزگارکرد ، پیغەمبەر
 لەناوخەنکەدا ھەستاو سوپاس و ستایشی خوای کردو ، فرموی :- ﴿ اِنَّ
 اللّٰهَ حَسَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلِ ، وَسَلَطَ عَلَيْهَا رَسُوْلُهُ وَ الْمُؤْمِنِيْنَ) . واتە :-
 (خوای گەورە فیلەکانی لە مەککە گرتەوہ ، و پیغەمبەر ئیماندارانی
 دەسەلاتدار کرد بە سەریدا) .

﴿ پروونکردنه وهی چیرۆکه که له روانگی نایه ته پیروزمکانی قورنانه وه ﴾

خوای گهوره فهرموویه تی : ﴿ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ ﴾ (الفیل / ۱) .

(القرطبی) دهلیت : - نایه تی : ﴿ اَلَمْ تَرَ ﴾ واته : ئەمی موحه مه د نایا هه وانته پینه گه یشتوه ، ووتراوه : نایا نه ت زانیوه ، و (ابن عباس) ووتویه تی : نایا نه ت بیستوه ؟ وشه که بو پرسیاره به لام دانی پیا نراوه ، وه قسه که بو پیغه مبه ر ﴿ ﴿ بووه ، به لام گشتیه و بو هه موو که سیشه .

(ابن کثیر) دهلیت : ئەمه له و نیعمه تانه بوو که خوای گهوره به سه ر قوره یشدا رشتی ، به وهی که هیرشی خاوه ن فیله کانی له سه ر لابر دن ، که ده یانویست که عبه بروخینن و شوینه واره که ی بسرنه وه ، و خوای گهوره له ناوی بردن و لوتیانی شکاند ، و هه وله کانی پوچ کردنه وه ، و سه ری لی تیکدان ، و به خراپترین کاره سات رهدی دانه وه ، ئەوان قهومی (نصاری) بوون ، و دینه که یان زور له قوره یشه وه نزیک بوو ، که خه ریکی بت په رستی بوون ، ئەمه له شیوازی له ژیره وه رینکه ورتن بوو ، بو شوینی نار دنی پیغه مبه ر ﴿ ﴿ چونکه ئەو له م ساله دا له دایک بوو، به پیی به هیژترین بوچون ، زمانحالی قودرته دهلیت : ئەمی قوره یش نایا نیوه به سه ر حه به شه دا سه رنه که ورتن ، به وهی که خه یرتان به سه ریاندا هه بوو ، به لکو بو پاراستنی ماله دیرین و پزگارکراوه که بوو ، که به راستی له مه ودوا ئیمه زیاتر ریزداری ده که ین و به نار دنی پیغه مبه ر شکو دار و پایاداری ده که ین ، که کو تای پیغه مبه رانه . ﴿ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ (الفیل / ۲) .

نایا سه ری لی نه شیواندن و پیلان و نه خشه کانیانی پوچ نه کرده وه .
زانا (الرازی) دهلیت : - خوای گهوره باسی کرد که چی به سه ریاندا هیئا و فهرمووی ﴿ ﴿ اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ ، له مه دا چه ند مه سه له یه ک هه یه :-

مه سه له ی یه که م :- بزانه که (کید) فیل و ویستیکی زیان به خشه له شیوهی شاراووه نه یینیدا ، ئەگه ر ووترا : بوچی ناوی ناوه فیل و کاره که ناشکرایه ، و دانی به وه دا ناوه که (البیت) بروخینیت ؟ دهلیین : به لی وایه ، به لام ئەو که سه ی که له دلیدا شه ر هه یه ، له وه گه وره تره که ده ری ده خات ، چونکه حه سو دی خو ی ده شاریته وه به رامبه ریان ، به لام ده یه ویت ئەو ریزه ی که عه رب به وه ی (که به) وه هه یان بوو بیگو ریت و نه یه یلیت .

مه سه له ی دووه م :- (معتزلی) یه کان ده لین :- خوای گهوره . (کید) ی خسته پال نه وان ، به لگه یه له سه ر ئەوهی که خوا به شتی پیس و نا په سه ند رازی

نی یه ، نه گهر پیئی پازی بووایه دهیخته پال ناوی خوئی ، وهك له فهرمووده دا هاتووه : (الصَوْمِ لِي)

واته : (پۆژوو بو منه) ، وهلام : له زانستی (نحو) دا هاتووه که که مترین هوکار به سه بوئه وهی (إضافة) خسته پال پیک بیئت . به لام بوچی بوئم (الأضافة) خسته پاله بهس نه بیئت ، که پروودانی کاره که له گهل ویست و هه لبراردنی خویمان دابووه ؟

مه سه له ی سئیم : ﴿ فِي تَضْلِيلٍ ﴾ واته : له دست دان له شتی پوچ دابوه ، دهوتریئت :- (ضَلَّلَ كَيْدَهُ) نه گهر کاتیک سه ری لی تیک بچیت و وون بیئت ، هاوشیوه که ی وه کوئم نایه ته یه ﴿ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴾ (غافر / ۵۰) واته : بینگومان داخوازی و پارانه وهی کافران به هیچ ناچیت ، تازه هیچ نرخیکی نیه و گیرا نایئت) ﴿ وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴾ (الفیل / ۳) .

نایه پۆل پۆل بالنده ی نه نارده سهریان ؟ ! نهو بالنده سه ربازی خوا بوون و پۆل پۆل و کۆمه ل کۆمه ل و دسته دسته به شوین یه کتریدا دهینارده سهریان و له هه موو لایه که وه گه ماروی دهدان و نه یان ده توانی بزگار بن . ﴿ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سَجِيلٍ ﴾ (الفیل / ۴) واته : تا به به ردی سه ن گل (واته تیکه ل له به ردو گل) - وهك خشتی سوره وه کراو - به رد بارانیان بکه ن . یانی گلی سوره وه کراو بووه تا هینده رهق بووه تا وهك به ردی لی هاتووه ، وهك فیشه کی نوک تیژوو گهرم و ابووه که به هرچی بکه وتایه کونی ده کرد و له ناوی ده به رد . ﴿ فَجَعَلْنَاهُمْ كَصَفِّ مَأْكُولٍ ﴾ (الفیل / ۵) . سه ره نه نجام وهك پوشو په لاش و کای خوراوی لی کردن ، یان وهکو کشتو کال و گه لای درخت کاتیک نازه لان دهیخوون و ده یجوون ، ودواتر پاشه پوکه ی فریده دن و بلاو ده بیته وه ، باس کراوه کاتیک به ردو گله کان دهیدا به سه ری پیاوه کاند ، گوشتوو خوینه که ی لی جیا ده کرده وه و ته نها په یکه ری ئیسکه کان ده مایه وه که هیچ گوشت و پیست و خوین و ده ماری پیوه نه مابوو .

۱/ رواه البخاري (۴ / ۱۰۳) (الصوم) ، و مسلم (۸ ، ۲۲) (الصيام) .

۲/ (التفسير الكبير) (۱۶ / ۳۲ / ۹۴) به کورتی و ده ستکاری کرده وه .

وانه و په‌نده گرینگه‌کانی چیرؤکه‌که

۱- (شیخ الاسلام) ده‌لیت : چیرؤکی (اصحاب الفیل) له زؤر رینگه‌وه گپ‌دراوه‌ته‌وه ، وکه‌سانی حه‌به‌شی ، که (نصاری) بوون به سوپایه‌کی گه‌وره و بی شووماره‌وه رۆیشتن و فیلیان له‌گه‌ل دابوون ، تا سووکایه‌تی به (کعبه) بکه‌ن ، کاتیک هه‌ندی‌که له‌عه‌ره‌به‌کان ویستیان سووکایه‌تی به‌که‌نیسه‌که‌ی ئه‌وان له‌یه‌مه‌ن بکه‌ن ، ئه‌وانیش خویان رینگه‌ست و مه‌به‌ستیان بوو سووکایه‌تی به (کعبه) بکه‌ن ، وه‌که‌نیسه‌کانی خویان به‌گه‌وره و پیرۆز رابگرن ، خوای گه‌وره پۆل پۆل بالنده‌ی بۆ ناردن ، هه‌موویانی له‌ناو برد ، ئه‌و ساله‌ی ئه‌مه پویدا ، سالی له‌دایکبوونی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو ، دراوسی‌کانی بیت (هاوه‌لدانه‌ر بوون بتیان ده‌په‌رست ، دینی (نصاری) له‌دینی بت په‌رستی ئه‌وان باشت بوو ، زانرا که پوودانی ئه‌م نیشانه‌ پوون و گه‌وره‌یه له‌به‌ر خاتری دراوسی‌کانی (کعبه) نه‌بوو ، به‌لکو له‌به‌ر خاتری ریزوو پیرۆزی (بیت) خوی بوو ، یان له‌به‌ر خاتری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو که‌له‌و ساله‌دا له‌ته‌نیشتی (بیت) دا له‌دایک بوو ، یان له‌به‌ر خاتری هه‌موویان بووه ، هه‌رکامیکیان بوویت ، به‌لگه‌ بووه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمد (ﷺ) .

۲- (القاسمی) ده‌لیت : (القاشانی) ووتویه‌تی : چیرؤکی (اصحاب الفیل) به‌ناوبانگه‌و له‌نزیکي سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) پرویداوه ، یه‌کی‌که له‌نیشانه‌کانی ده‌سه‌لات و قودره‌تی خوا ، هه‌روه‌ها شوینه‌واریکیش بوو له‌خه‌شم و توپه‌یی خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که جورئه‌تیا‌ن کرد ریزی مالی خوا بشکینن .

هه‌روه‌ها ووتی : له‌م سه‌رده‌مه‌ نوێ یه‌شدا نمونه‌ی ئه‌وه پویدا ، که ژماره‌یه‌کی زؤر له‌ مشك ده‌ستیان به‌سه‌ر شاری (ابیورد) دا گرت و گشت کشتوکال و سه‌وزایی یه‌کیان فه‌وتاند و ، وه‌ک زه‌وی یه‌کی پوتیان لیکرده‌وه ، هه‌موو به‌روبوومه‌که‌ی فه‌وتا ، که له‌ گوی پویاره‌کاندا داره‌فه‌وتاوه‌کانیان به‌کارده‌هینا بۆ په‌رینه‌وه ، وه‌ک به‌له‌م سواری ده‌بوون .

۱ / (الجواب الصحيح) (۴ / ۱۲۲) به‌کورتی .

۲ / (محاسن التأویل) (۱۷ / ۲۶۲) به‌ده‌ستکاری یه‌وه .

- ١- تيسير المنان في قصص القرآن . // جمع وترتيب احمد فريد
- ٢- صحيح قصص الانبياء : ابن كثير // بتحقيق : عبد السلام الهلالي
- ٣- الأعلام و المواقع في القرآن الكريم . // الدكتور : أيوب درباس موسى الكلي
- ٤- مع قصص السابقين في القرآن . // الدكتور : صلاح عبدالفتاح الخالدي
- ٥- قراءة جديدة و رؤية في قصص الانبياء . عمرو خالد
- ٦- قصص القرآن و يلية قصص الانبياء //
- للإمام : أبي الفرح عبدالرحمن بن علي بن الجوزي .
الدكتور : عبدالسلام علوش نامادهى كردوه .
- ٧- تفسيري خالّ جزمى يهكهم // شيخ محمدى خالّ .
- ٨- صفوة التفاسير // محمد علي الصابوني .
- ٩- قصص القرآن // جمع وترتيب : محمود المصري .
- ١٠- قصص القرآن // عمرو خالد .
- ١١- قصص الانبياء و معة سيرة الرسول (ﷺ) // محمد متولي الشعراوي .
- ١٢- قصص القرآن الكريم و سيرة سيد المرسلين // د. محمد منير الجنباز .
- ١٣- تفسير الشعراوي // محمد متولي الشعراوي .
- ١٤- تفسير الكبير // الفخر الرازي .
- ١٥- تفسيري ناسان // بورهان محمد امين .
- ١٦- تفسيري قورئانى پيرؤز // عثمان عبدالعزيز محمد .
- ١٧- تفسيري // مامؤستا زمانكؤيى .
- ١٨- تفسيري قورئانى پيرؤز // مامؤستا ههژار موكريانى .
- ١٩- الأمثل في تفسير كتاب الله المنزل // العلاقة : ناصر مكارم الشيرازي .
- ٢٠- فرههنگى شيرين // فاضل نظام الدين .
- ٢١- پوختهى سهحيى موسليم // ليژنهيهكى پسپؤر .